ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ

ΣΧΟΛΙΟΙΣ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙΣ

ΔΙΔΥΜΟΥ.

Tom. II

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,
͵αψπ΄.

(1780)

MUSEUM
BRITAN
NICUM

ΙΛΙΑΔΟΣ Α
ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλφα, λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,

1 ΜΗΝΙΝ. Ὀργήν, χόλον ἐπίμονον. ἐζήτηται δὲ εὐθύς, διατί ἀπὸ τῶν τελευταίων ἤρξατο τοῦ πολέμου ὁ Ποιητής. καί φαμεν, ὅτι ἅπας μὲν χρόνος ὁ πρὸ τοῦ δεκάτου ἔτους, οὐκ εἶχεν οὕτω συνεχεῖς τὰς μάχας, διὰ τὸ τοὺς Τρῶας φόβῳ τοῦ Ἀχιλλέως ἐντὸς κατακεκλεῖσθαι τῶν τειχῶν. τὸ δὲ δέκατον ἔτος πλείονας ἔχει τὰς πράξεις, καὶ τοὺς πολέμους ἰσοπαλεῖς, τοῦ Ἀχιλλέως ὀργιζομένου. ὁ δὲ Ποιητής, οἰκονομικῶς κατὰ τοῦτο ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων. διὰ δὲ τῶν σποράδην αὐτῷ λεχθέντων, περιείληφε καὶ τὰ πρὸ τούτων πραχθέντα. αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἄρξασθαι, περιϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος. ΑΕΙ. ᾆδε, λέγε. ΘΕΑ. Κοινῷ μὲν ὀνόματι προσαγορεύει τὴν Μοῦσαν· τῇ δὲ ἰδιότητι τῆς πράξεως, προσεδήλωσεν ὡς οὐχ ἑτέραν λέγει θεάν· μόναι γὰρ ᾄδουσιν αἱ Μοῦσαι. οὐ προσέθηκε δέ, οὐδὲ ὄνομα Μούσης, πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν. ΘΕΑ. Μοῦσα. λέγει δὲ τὴν Καλλιόπην. ΠΗΛ. Τοῦ Πηλέως παιδός. ΑΧΙ. Ἀναγνωστέον δὲ ἑνὸς λ, διὰ τὸ μέτρον. λέγεται δὲ Ἀχιλλεὺς παρὰ τὸ ἄχος, τουτέστι λύπην ἐπενεγκεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν. οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς. ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος.

2 ΟΥΛ. Ὀλεθρίαν. Η. Ἥτις ὀργή. ΜΥΡ. Ἀορίστως, ἀντὶ τοῦ πολλά. ΑΧΑΙ. Τοῖς Ἕλλησιν. Ξοῦθος ὁ Αἰόλου παῖς, ἀγόμενος Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν. ὧν ὁ μὲν Ἴων ᾤκησεν Ἀθήνας. ὁ δὲ Ἀχαιός, φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν· καὶ κυριεύσας τῆς χώρας, τοὺς ὑποτεταγμένους ἐφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀχαιούς. Ἕλληνες δὲ κοινῶς πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ἕλληνος τοῦ Διός. πρῶτοί τε οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι. οὐ μὴν ἅπαντες, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει. ἔπειτα μεγάλως δυνηθέντος τοῦ Ἕλληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες. ΑΛΓ. Κακά, ἢ λύπας. ΕΘΗ. Ἐποίησεν, εἰργάσατο.

3 ΠΟΛ. Παμπόλλους. ΙΦΘ. Ἰσχυράς, γενναίας. ΑΙΔ. Τῷ ᾅδῃ. ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄϊς, ὡς Πάρις. ΠΡΟ. Πρὸ τῆς εἱμαρμένης ἔπεμψεν.

4 ΗΡΩ. Τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν. ἥρωας δέ φασι κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τοῖς Ἔργοις καὶ ταῖς Ἡμέραις·

Ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν.

ἢ ἀπὸ τῆς ἐρώσεως, τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν. οἱ γὰρ θεοί, θνηταῖς γυναιξὶ συνερ-

Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή· 5
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

χόμενοι, ἐποίει τὸ τῶν Ἡρώων γένος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρας. ἔρα δὲ ἡ γῆ, κατὰ διάλεκτον. ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, τὰ δὲ σώματα αὐτῶν. ΕΛΩ. Ἑλκύσματα, σπαράγματα. ΤΕΥ. Ἐποίει. ΚΥΝ. Κυσίν. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.

5 ΟΙ. Τοῖς σαρκοφάγοις ὄρνισι. λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξι. ΠΑ. Ἅπασι. ΔΙ. Ἡ δὲ τοῦ Διός. ΕΤΕ. Ἐτελειοῦτο, ἐπληροῦτο. ΒΟΥ. Γνώμη. Διὸς βουλὴν, οἱ μὲν τὴν εἱμαρμένην ἀπέδοσαν. ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο, δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεσπρωτίας, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο, Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ.

ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον. φασὶ γὰρ τὴν Γῆν βαρουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων πολυπληθείας, μηδεμιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους. τὸν δὲ Δία, πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν. ὕστερον δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ ἐχρήσατο. ἣν Διὸς βουλὴν Ὅμηρός φησιν· ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς καὶ κατακλυσμοῖς πάντας διαφθεῖραι, τοῦτο τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου δὲ αὐτῷ γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν, καὶ θυγατρὸς καλλὴν γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησί τε καὶ Βαρβάροις ἐγένετο, οὕτω συμβῆναι κουφισθῆναι τὴν γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Στασίμῳ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως.

Ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμενα
Βαθυστέρνου πλάτος αἴης.
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
Σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν,
Ῥιπίσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
Ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
Ἥρωες κτείνοντο. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῖς νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς, ἐστὶ τάδε. ἡμεῖς δέ φαμεν κατὰ τὴν Ἀριστάρχου καὶ Ἀριστοφάνους δόξαν, τὴν Θέτιδος εἶναι βουλὴν, ἣν ἐν τοῖς ἑξῆς φησι λιτανεύουσαν τὸν Δία ἐκδικῆσαι τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν. καθάπερ καὶ τὰ κεφάλαια ἐν τῷ προοιμίῳ κεῖται τῆς ποιήσεως.

6 ΕΞ. Ἀφ' οὗ δὴ χρόνου. ΤΑ. Τὸ πρῶτον, καὶ τὴν ἀρχήν. ΔΙ. Διεχωρίσθησαν. ΕΡΙ. Φιλονεικήσαντες.

7 ΑΤΡ. Ὁ Ἀτρέως παῖς. Ἀγαμέμνων δὲ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης. κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Πλεισθένους. τὸ γένος, Μυκηναῖος. ὃς ἤγαγε ναῦς εἰς Ἴλιον. ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον, καὶ ὑποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ εὐωχίας ἐπί. οὗτος γὰρ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυταιμνήστραν. κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς, αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν χιτῶνι μὴ ἔχοντι ἔνδυσιν τραχήλου. ἐξ αὐτῆς δὲ ἔσχεν υἱὸν τὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας τέσσαρας· Λαοδίκην, Χρυσόθεμιν, Ἰφιγένειαν, καὶ Ἠλέκτραν. ΑΝ. Βασιλεύς. ΔΙ. Θεῖος, εὐγενής· ἢ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, ἔντιμος. ἀπὸ γὰρ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν, Αἰακός· Αἰακοῦ δὲ, Τελαμὼν καὶ Πηλεύς· Πηλέως δὲ, Ἀχιλλεύς.

8 ΣΦ. Τίς δὴ αὐτοὺς τοὺς δύο, Ἀγαμέμνονα, καὶ Ἀχιλλέα. Πάλιν δὲ, τοῦτο ὁ Ποιητὴς ἐρωτᾷ τὴν Μοῦσαν. ΕΡΙ. Φιλονεικίᾳ. ΞΥΝ. Συνέβαλε, συνέμιξε.

9 ΛΗ. Ὁ τῆς Λητοῦς καὶ Διὸς παῖς Ἀπόλλων. πάλιν δὲ τοῦτο ὡς ἀπὸ τῆς Μούσης.

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα, Suid. V. Απερείσι' ἄποινα
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15

Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίου θυγατρὸς ἑνὸς τῶν Τιτάνων, καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν. ἥτις, δεκαμηνιαίου χρόνου διαγενομένου, ἠπείγετο διὰ θαλάσσης πρὸς Ἀστερίαν τὴν νῆσον, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων. ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα, δρεψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρριζώθη. Ὁ γάρ. Οὗτος γάρ. ΒΑ. Τῷ βασιλεῖ. ΧΟ. Ὀργισθείς.

10 ΝΟΥ. Νόσον λοιμικήν. ΣΤΡ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον. ΩΡ. Διήγειρεν, ἐνέβαλε. ΚΑ. Κακωτικήν. ΟΛΕ. Ἀπώλλυντο. ΛΑ. Ὄχλοι. λᾶες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται. Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γίγνεται· οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. καὶ ἐπειδὴ Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκοῦν γένος ἀπολέσαι, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας ἀνέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς· οἵτινες συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν στενώματα καὶ τέμπη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει. κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς, ἔθυσε Διῒ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτήσασθαι ὅ, τι βούλεται, ὁ δὲ αἰτεῖται, ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλὴν ἔβαλλεν αἴρων λᾶας, τουτέστι λίθους. καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

11 ΟΥΝ. Ἕνεκα. ἐπειδὴ τὸν Χρύσην. ΗΤΙ. Ἀτίμως ὕβρισεν. ΑΡΗ. Ἱερέα. παρὰ τὸ ἀρᾶσθαι, ὅ ἐστιν εὔχεσθαι.

12 Ὁ γάρ. Οὗτος γάρ. ΗΛ. Παρεγένετο. ΘΟ. Ταχείας. σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας. ὡς ἐν ἐκείνοις·

Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπὶ προέηκε θοῇσιν.

ΝΗ. Ἐπὶ τὰς ναῦς, ὅ ἐστι τὰ πλοῖα.

13 ΛΥ. Λυτρωσόμενος. ΘΥ. Τὴν θυγατέρα. ΦΕ. Κομίζων, ἄγων. ΑΠΕ. Ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά. ΑΠ. Δῶρα, λύτρα, ἄφοινα τινὰ ὄντα τὰ ἕνεκεν φόνου διδόμενα.

14 ΣΤΕΜ. Στεφανώματα. Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ, Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη· ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος συγγενέσθαι, ἐδίωκε· καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εὔξατο τῇ μητρὶ Γῇ, χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι. γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, Ἀπόλλων θεασάμενος, ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον, ἀπὸ τῆς παρθένου Δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως. λαβὼν δὲ κλάδον αὐτῆς, ἐστέψατο. ΕΧ. Κατέχων, κρατῶν. ΧΕΡ. Ἐν ταῖς χερσίν. ΕΚΗ. Ἕκαθεν, ὅ ἐστι πόρρωθεν βάλλοντος, εὐστόχου τοξότου.

15 ΧΡΥ. Περὶ τῷ κεχρυσωμένῳ σκήπτρῳ, ὅ ἐστι τῇ χρυσῇ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ. ΕΛΙΣ. Ἐλιτάνευε, παρεκάλει. ΑΧ. Πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
“ Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
“ Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
“ Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
“ Παῖδα δέ μοι λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,
“ Ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
“ Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
“ Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖθις ἰόντα·
“ Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
“ Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,

16 ΑΤΡΕΙ. Μάλιστα δὲ τοὺς Ἀτρέως παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. ΜΑ. Ἐξαιρέτως. ΔΥ. Δισσούς. ΚΟΣ. Διατάκτορας, ἡγεμόνας. ΛΑ. Τῶν ὄχλων.

17 ΑΤΡΕΙ. Ὦ Ἀτρέως παῖδες, Ἀγάμεμνον, καὶ Μενέλαε. ΑΛ. Οἱ λοιποί.

18 ΔΟ. Ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν. ΟΛΥ. Οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες. Ὄλυμπος δὲ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ὄρος τῆς Μακεδονίας μέγιστον, ἱερὸν τῶν θεῶν· κατὰ δὲ ἀλληγορίαν, ὄλυμπός ἐστιν ὁ οὐρανός. παρὰ τὸ ὁλολαμπὴς εἶναι.

19 ΕΚ. Ἐκπορθῆσαι, καταστρέψαι. ΠΟΛ. Τὴν Ἴλιον. ἐμφασικῶς. ΕΥ. Καλῶς δέ. Διατί δὲ ὁ Χρύσης κατὰ τῶν οἰκείων ηὔχετο; λέγομεν, ὅτι πρῶτον μὲν ἔδει κολακεύειν τὸν τύραννον, καὶ ταῦτα λέγειν, ἅπερ ἐπεθύμει δρᾶσαι. δεύτερον δὲ, ὅτι διὰ τοὺς Τρῶας ἀπωλωλέκει τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέχρηται ταῖς ἀραῖς κατ' αὐτῶν. ΟΙ. Εἰς τὰ οἰκεῖα. ΙΚΕ. Παραγενέσθαι.

20 ΠΑΙ. Τὴν θυγατέρα μου. ΛΥ. Λύτρα λαβόντες, ἀπόδοτε. ΦΙ. Προσφιλεστάτην. ΑΠ. Τάδε τὰ δῶρα. ΔΕ. Λαμβάνετε.

21 ΑΖΟ. Ἐντρεπόμενοι, σεβόμενοι. ΔΙ. Τὸν Διὸς παῖδα Ἀπόλλωνα.

22 ΕΝΘ. Τότε, χρονικὸν ἐπίρρημα. ἐνταῦθα δὲ, τοπικόν. ΕΠ. Μετ' εὐφημίας ἐβόησαν.

23 ΑΙ. Ἐντρέπεσθαι. ΙΕ. Τὸν ἱερέα. ΑΓ. Καλά. ΔΕΧ. Δέχεσθαι, λαμβάνειν.

24 ΑΤΡ. Ἀλλ' οὐ τῷ Ἀτρέως παιδὶ Ἀγαμέμνονι. ΗΝ. Ἤρεσκε. ΘΥ. Ἐν τῇ ψυχῇ. Διὰ τὴν ὀργήν.

25 ΚΑ. Ἀλλὰ μεθ' ὕβρεως. ΑΦΙ. Ἀπέπεμπε. ΚΡΑ. Ἰσχυρὸν, ἀπειλητικόν. ΜΥ. Λόγον. ΕΤΕΛ. Ἐπέτελλεν, ἔλεγε.

26 ΓΕΡ. Μή σε, ὦ πρεσβῦτα. ΚΟΙ. Κοίλαις, βαθείαις. ΝΗ. Παρὰ ταῖς ναυσί. ΚΙ. Καταλάβω.

27 ΝΥΝ. Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. ΔΗΘ. Ἐγχρονίζοντα. ΥΣΤ. Ἐκ δευτέρου. ΑΥ. Πάλιν. ΙΟ. Παραγενόμενον.

28 ΜΗ. Μὴ οὐκ ἄν σοι. ΧΡΑΙ. Οὐ βοηθήσῃ. ΣΚΗ. Ἡ βασιλικὴ ῥάβδος. ΣΤΕΜ. Στεφάνωμα. ΘΕ. Τοῦ θεοῦ.

29 ΤΗΝ. Ταύτην δέ. ΛΥ. Οὐκ ἀπολύσω. ΠΡΙΝ. Πρὸ τοῦ αὐτήν. ΕΠ. Τὸ γῆρας καταλάβῃ.

« Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
« Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
« Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
« Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
« Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

30 ΗΜΕ. Ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. ΑΡ. Ἐν τῷ Ἄργει· ὅ ἐστι, τῇ Πελοποννήσῳ νῦν καλουμένῃ· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς ἦν Μυκήνης, πόλεως Ἀργολικῆς. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ Πελοπόννησος τὸ ἀρχαῖον Αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου, τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ. ὕστερον δὲ πάλιν, Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως παιδός. εἶθ' οὕτως Ἄργος, ἀπὸ Ἄργου τοῦ Πανόπτου. τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα. ΤΗ. Πόῤῥω τῆς πατρίδος.

31 ΕΠ. Ἱστουργοῦσαν, καὶ ὑφαίνουσαν. Διατί ἐπάγει τῇ γαμετῇ καὶ τοῖς τέκνοις τὴν αἰχμάλωτον; ῥητέον οὖν, ὅτι οὐ δι' ἐπιθυμίαν αὐτὴν τοσοῦτον ἐπάγει, ἀλλὰ πρὸς στρατιωτικὴν ὕβριν. ἵνα ἅπερ Μενέλαος ἐπεπόνθει, ταῦτα καὶ αὐτὸς δράσῃ. ὡς καὶ ὁ Νέστωρ φησί.

Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι·
Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι.

ΑΝ. Καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης ἀντιλαμβανομένην, καὶ μετέχουσαν.

32 ΙΘ. Ἀλλ' ἄπιθι. ΕΡ. Μή με παρόξυνε. ΣΑΩ. Σῶος, ὑγιής. ΩΣΚ. Ὅπως ἄν. ΝΕ. Πορευθῇς, ἐπανέλθῃς.

33 ΕΦ. Οὕτως εἶπεν. ΕΔ. Ἐφοβήθη, εὐλαβήθη. ΓΕ. Ὁ πρεσβύτης. ΕΠ. Καὶ ἐπείσθη. ΜΥ. Τῷ λόγῳ.

34 ΒΗ. Ἐπορεύθη δέ. τὸ σχῆμα ἀφαίρεσις. ΑΚΕ. Ἡσυχάζων, σιωπῶν. ΘΙ. Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. ὃς οὕτω κέκληται ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι, ὅ ἐστι τύπτεσθαι τῇ προσρήξει τῶν κυμάτων. ΠΟ. Πολυήχου, πολυταράχου.

35 ΠΟΛ. Πλεῖστα. ΕΠΕΙ. Μεταταῦτα. ΑΠΑ. Ἄπωθεν, χωρίς. ΚΙ. Παραγενόμενος, πορευθείς. ΗΡΑ. Ηὔχετο. ΓΕΡ. Ὁ πρεσβύτης.

36 ΑΝ. Τῷ βασιλεῖ. νῦν δὲ θεῷ τῷ Ἀπόλλωνι. ΤΟΝ. Ὅντινα. ΗΥ. Εὔκομος. ἀπὸ μέρους, καλή. ΤΕ. Ἔτικεν, ἐγέννησεν. ΛΗ. Λητὼ Κοίου καὶ Φοίβης θυγάτηρ.

37 ΚΛΥ. Ἐπάκουσόν μου. ΑΡ. Λαμπρότοξε, καλλίτοξε. ΟΣ. Ὅστις τὴν Χρύσαν. Χρύσα δὲ πόλις Τρωϊκή. ΑΜ. Περιβέβηκας, ὑπερμαχεῖς.

38 ΚΙΛ. Καὶ τὴν Κίλλαν. ἔστι δὲ πολίχνιον τῆς Τρωάδος. ΖΑ. Ἄγαν θείαν, ὅ ἐστι πάνυ. Πέλοψ ὁ Ταντάλου κατὰ μισθὸν παιδικῆς ὥρας, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους ἀδαμάστους σὺν τῷ ὀχήματι, ἔσπευσεν εἰς Πίσαν τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τὸν Ἱπποδαμείας γάμον, τὸν μνηστηροκτόνον αὐτῆς πατέρα Οἰνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπιθυμῶν. γενομένῳ δὲ αὐτῷ περὶ Λέσβον, Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτᾷ τὸν βίον. ὃς καὶ καθ' ὕπνον ἐπιστὰς τῷ Πέλοπι σφόδρα ὀδυνηρῶς ἐπ' αὐτῷ ἔχοντι, ἀπωδύρετό τε τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ περὶ κηδείας ἠξίου. διόπερ ἀναστὰς, ἐξεπύρωσε τὸ εἴδωλον διὰ πυρός. εἶθ' οὕτως ἔθαψε τὴν τέφραν, ἐπιφανῶς τοῦ Κίλλου ἠρίον ἐπ' αὐτῷ ἐγείρας, καὶ πρὸς τῷ ἠρίῳ αὐτοῦ, ἰδιώ-

ματι

" Σμινθεῦ· εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
" Ἦ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα 40
" Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
" Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

μάτο ἱερὸν, Κιλλαίου Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας, διὰ τὸ, αἰφνιδίως τὸν Κίλλον ἀποθανεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πόλιν κτίσας, Κίλλαν κέκληκεν. ὁ μέντοι Κίλλος καὶ μετὰ θάνατον τῷ Πέλοπι δοκεῖ συλλαβέσθαι, ὅπως περιγένηται τοῦ Οἰνομάου ἐν τῷ ἀγῶνι. ἡ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ. ΤΕ. Καὶ τῆς Τενέδου. ἡ δὲ Τένεδος, νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Τροίας κειμένη, οὔπω δὲ πρότερον τοῦτο εἶχε τὸ ὄνομα. Κύκνου γὰρ τοῦ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ Λευκοθέα παῖδες, καὶ ἡ μὲν μήτηρ αὐτῶν οὐκ ἔτι ἦν. ἐπέγημε δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην, ἢ, ὥς ἔνιοι, Πολυβοίαν. ἡ Φυλονόμη δὲ (καὶ γὰρ εἰς ἄνδρας ἐτέλει ἤδη ὁ Τέννης) ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, λόγους περὶ συνουσίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τὰ πρὸς τὴν φύσιν δίκαια τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι τεθελήκοι αὐτὴν βιάσασθαι. ὁ δὲ πιστεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα, ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν. ὃν διὰ σωφροσύνην, καὶ διὰ τὸ εἶναι ἔγγονον ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν. τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθῆναι τῇ Λευκόφρῃ νήσῳ ἐποίησεν. ἣν οἱ ἐπιχώριοι θεασάμενοι, καὶ ἀφελόντες τὸ ἐπίθεμα, μαθόντες τὸ γεγονὸς, οὐ μόνον ἑαυτῶν βασιλέα τὸν Τέννην κατεστήσαντο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτοῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν. ΙΦ. Ἰσχυρῶς, γενναίως. ΑΝ. Βασιλεύεις.

39 ΣΜΙΝ. Ὦ Σμίνθιε. ἔστι δὲ ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρωάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου, ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε. ἐν Χρύσῃ πόλει τῆς Μυσίας Κρίνις τις ἱερεὺς ἦν τοῦ ἐκεῖσε Ἀπόλλωνος. τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ἔπεμψεν αὐτοῦ τοῖς ἀγροῖς μύας, οἵτινες τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνοντο. βουληθεὶς δέ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλλαγῆναι, πρὸς Ὄρδην τὸν ἀρχιβουκόλον αὐτοῦ παρεγένετο, παρ' ᾧ ξενισθεὶς ὁ θεὸς ὑπέσχετο κακῶν ἀπαλλάξαι. καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοὺς μῦς, διέφθειρεν. ἀπαλλασσόμενος οὖν, ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δηλῶσαι τῷ Κρίνιδι. οὗ γενομένου, Κρίνις ἱερὸν ἱδρύσατο τῷ θεῷ, Σμινθέως ἱερὸν αὐτὸ καλέσας. ἐπειδήπερ, κατὰ τὴν ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον, οἱ μύες, σμίνθοι ἐκαλοῦντο. ἡ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι. ἄλλοι δὲ οὕτως εἶπον, ὅτι Κρῆτες ἀποικίαν στέλλοντες, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἐκεῖ κτίσαι τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν τοὺς ἀποίκους. ἐλθόντων δὲ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης, μύες ἔκοψαν αὐτῶν τοὺς τελαμῶνας τῶν ὅπλων. πρωῒ δὲ ἀναστάντες, καὶ θεασάμενοι τοῦτο, σοφισάμενοί τε καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, ἥντινα ἐκάλεσαν Σμινθίαν. οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μύας, σμίνθους καλοῦσιν. ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμίνθιος ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς. ΕΙ. Ἐάν ποτέ σοι. ΧΑ. Εὔχαριν, καλόν. ΝΗ. Ναόν. ΕΡΕ. Ἐπέρεψα, ἀρόφωσα, ἐστεφάνωσα.

40 Η. Ἦ εἰ πώποτέ σοι. ΠΙ. Πιμελῆ, λιπαρά. ΜΗ. Τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ΕΚ. Ἐπὶ τῷ βωμῷ ἔκαυσα, τουτέστιν ἐκάρπωσα.

41 ΤΑΥ. Ἤτοι, ταύρων καὶ αἰγῶν. ΤΟΔ. Τοῦτό μοι. ΚΡΗ. Ἐπιτέλεσον. ΕΕΛ. Ἐπιθύμημα.

42 ΤΙ. Τιμωρίαν δοῖεν, ὅ ἐστι, παράσχοιεν. ΔΑ. Οἱ Ἕλληνες. ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου. Βῆλος δὲ Ἀγήνορος μὲν ἦν ἀδελφὸς, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀφ' ἧς ἡ χώρα ὠνομάσθη Λιβύη. βασιλεύων δὲ Αἰγυπτίων, γαμεῖ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα. καὶ γίγνονται παῖδες αὐτῷ δίδυμοι, Αἴγυπτος, καὶ Δαναός. Δαναὸν μὲν οὖν ὁ Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατοικίζει, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γίγνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αἰγύπτῳ μὲν πεντήκοντα παῖδες, Δαναῷ δὲ θυγατέρες πεντήκοντα. στα-

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς· 50

σιασάντων δὲ πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς τοῦ Αἰγύπτου παῖδας, πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τῶν θυγατέρων ἀνεῖλε· δεδοικὼς, καθότι καὶ ἐκ χρησμοῦ ἠκηκόει, ὅτι φονευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν. καὶ ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Πεντηκόντορον, ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐνθέμενος ἔφυγε. προσσχὼν δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσιν Ἑλάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας, ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας, Δαναοὺς ὠνόμασεν· ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ. ΔΑ. Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἐμῶν δακρύων. Διατί δὲ ὁ Χρύσης, οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονος ηὔχετο τοῦ ὑβρίσαντος αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων; Φαμὲν δὴ, ὅτι Ἀγαμέμνονος ἀποθανόντος ὁ στρατὸς ἐλύετο, καὶ Χρυσηῒς εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο. ἀναιρουμένων δὲ τῶν ὄχλων, ζήτησις ἦν τοῦ πάθους. ἀπόδοσις δὲ τῆς κόρης. καὶ ἀποθανὼν μὲν Ἀγαμέμνων, ἄλυπος ἦν. ζῶν δὲ, βασανίζεται, βλέπων ἅτε βασιλεὺς ἀπολλυμένους τοὺς ὄχλους. ἢ, ὅτι πᾶσιν ἠράσατο, ἀνθ' ὧν πάντες ὁμοῦ γενόμενοι, οὐκ ἐπέσχον τὴν τοῦ βασιλέως ὕβριν. δικαίως οὖν αὐτοὶ ἔπαθον. καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησι·

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς
ἀπηύρα.

43 ΕΦ. Οὕτως εἶπεν. ΕΚΛ. Τούτου δὲ ὑπήκουσε. ΦΟΙ. Καθαρὸς, ἀμίαντος, ἢ μαντικός. Φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν. Ἡσίοδος δὲ, μετωνυμικῶς Φοῖβον αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ Φοίβης.

44 ΒΗ. Κατέβη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ ὀλύμπου ἐξοχῶν, ὅ ἐστιν ἀκρωτηρίων. ΧΩ. Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. ΚΗΡ. Περισπωμένως μὲν, ἡ ψυχή. Ὀξυτόνως δὲ, ἡ θανατηφόρος μοῖρα.

45 ΤΟΞ. Ἀντὶ τοῦ, τὸ τόξον ἐπὶ τοῖς ὤμοις ἔχων. ΑΜ. Τὴν ἑκατέρωθεν ἐσκεπασμένην φαρέτραν, ἤγουν βελοθήκην.

46 ΕΚ. Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν. ΟΙ. Τὰ βέλη. ΩΜ. Ἐπὶ τῶν ὤμων. ΧΩ. Ὀργιζομένου.

47 ΚΙΝ. Κινηθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τόπον. Ὁ δέ. Οὗτος δέ. ΗΙ. Παρεγένετο. ΝΥ. Σκότει παραπλήσιος, φοβερὸς καὶ ἀόρατος.

48 ΕΖΕ. Ἐκαθέζετο. ΕΠΕΙ. Μετὰ ταῦτα. ΑΠΑΝ. Ἄπωθεν, χωρίς. ΝΕ. Τῶν νηῶν, τῶν πλοίων. ΜΕ. Μετὰ ταῦτα δέ. ΙΟΝ. Βέλος. ΕΗ. Ἀφῆκεν, ἔπεμψε.

49 ΔΕΙ. Φοβερὸς δὲ ἦχος. ΓΕΝ. Ἐγένετο. ΑΡ. Ἀργυροῦ, καλοῦ. ΒΙ. Τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς.

50 ΟΥ. Ὀρεῖς, ὑποζύγια. ΕΠΩ. Ἐπῄει, ἐπήρχετο. ΑΡ. Ταχεῖς, ἢ λευκούς. Διατί δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων, ὁ λοιμὸς ἤρξατο, οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων δὲ, οὐδὲ ἀπ' ἄλλου τινὸς ζώου; καὶ οἱ μὲν ῥητορικοὶ λύοντες, φασίν· ὅτι φιλάνθρωπον ὂν τὸ θεῖον, ἐβούλετο παιδεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ παντάπασιν ἀπολέσαι. καὶ διὰ τοῦτο πρότερον ἀπὸ τῶν τοιούτων ζώων ἤρξατο, μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτάνουσι διδούς. οἱ δὲ ἀληθέστερον καὶ φιλοσοφώτερον λύοντες, φασὶν, ὅτι ἅπας μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκφλογώσεως γίγνεται, γῆθεν ἀναφερόμενος ἐξ ἀναθυμιάσεως. διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνά

φασιν

Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,
Βάλλ᾽· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο.
Τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.

φασιν αἴτιον, ἐπεὶ ὁ αὐτὸς εἶναι λέγεται τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν. ἐκ γῆς δὲ γινομένης τῆς νόσου, ἀναγκαῖον τοὺς κύνας πρῶτον ᾐσθῆσθαι τῆς βλάβης, ὅτι τε καὶ αἰσθητικώτερά εἰσι τὰ ἄλογα ζῶα φύσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι κατανεύουσι πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἀνιχνεύουσι. τοὺς δὲ ἡμιόνους οὐ διὰ τὸ κάτω νεύειν, ἀλλὰ τῷ ἐκ διαφόρων σωμάτων εἰληχέναι τὴν γένεσιν. πᾶν γὰρ εὐδιάφθαρτον τὸ τοιοῦτον. δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ φανερὸν γενέσθαι τὸ νοσῶδες, κατ᾽ αὐτὸν τὸν Ποιητὴν τὸ θεώρημα εὔλογον, τοῦ ἀέρος ἐν ταύτῃ πάντως καθισταμένου. ἡ Ἥρα, φησὶν, ἐπὶ φρεσὶ θῆκε τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἀχιλλεὺς γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν τέχνην σαφῶς ἐπιστάμενος, ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος καταστάσεως ἐπέγνω γινόμενον τὸ κακόν. τὸ γὰρ τῆς Ἥρας ὄνομα παρὰ τὸν ἀέρα πεποίηται. Καὶ τούτου ἕνεκεν Νέστωρ, ἢ Ὀδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδενὸς ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσι τὸ αἴτιον τῆς νόσου.

51 ΑΥ. Μεταταῦτα δέ. ΑΥ. Αὐτοῖς, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν. ΕΧΕ. Ἔχον πικρίαν. ἀπὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά. καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστόν. καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς ἐστι πικρὸν, ἡ πίσσα. ΕΦΙ. Ἐπιπέμπων.

52 ΒΛΑ. Ἔβαλλεν, ἐκ βολῆς ἀνῄρει, ἐτίτρωσκεν. ΑΙ. Διαπαντὸς δέ. ΠΥ. Πυρκαϊαί. τὸ γὰρ παλαιὸν, τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο, διὰ τὸ ἀπέριττα γίγνεσθαι. εἶθ᾽ οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν. ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὕτη. πρῶτος, φασιν, οὕτως ἐτάφη Ἀργεῖος ὁ Λικυμνίου δι᾽ ἀνάγκην ὑπὸ Ἡρακλέους. συναγαγὼν γὰρ στρατείαν ἐπὶ Ἴλιον Ἡρακλῆς, διὰ τὸ, τὸν Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν ποιῆσαι αὐτῷ σώσαντι τοῦ κήτους τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην, καὶ μὴ δοῦναι τοὺς ἵππους οὓς ὑπεσχόμενος ἦν αὐτῷ, ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐεργεσίας, ἐζήτει καὶ τὸν Ἀργεῖον ὡσανεὶ οἰκεῖον. Λικυμνίου δὲ, φασι, τοῦ πατρὸς Ἀργείου φοβουμένου, ὅτι καὶ τὸν πρότερον αὐτοῦ υἱὸν ὀνόματι Υἱωνὸν ἀποστείλας εἰς Λακεδαίμονα μεθ᾽ Ἡρακλέους ἀπέβαλεν, καὶ μὴ διδόντος, Ἡρακλῆς ὤμοσεν ἀπάξειν πάλιν αὐτόν· τότε δ᾽ οὖν συμπεσούσης Ἀργείῳ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἂν διατηρήσοι τὸν ὅρκον, ἔκαυσεν αὐτόν. καὶ πρῶτόν φασι, τοῦτον τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἄνδρωνι. ΝΕ. Τῶν νεκρῶν. ΚΑΙ. Ἐκαίοντο. ΘΑ. Πυκναὶ, συνεχεῖς. πῶς, φασιν, ὁ Ποιητὴς ἐναντία ἑαυτῷ λέγει; πρῶτον γὰρ εἰπὼν, — αὐτοὺς δ᾽ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι· νῦν ἐπάγει, — αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο. ἐροῦμεν, ὅτι ὁ λοιμὸς ηὖξε τὴν μῆνιν. ἡ μῆνις δὲ τὰς μεταταῦτα μάχας. καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες, ἑλώρια κυνῶν ἐγίγνοντο. οἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ φθειρόμενοι ἐκαίοντο.

53 ΕΝΝ. Ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. ΑΝΑ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον. ΩΧΕ. Ἐπῄει, ἐπήρχετο. ΚΗ. Βέλη, ὁτὲ δὲ σημεῖα.

54 ΔΕ. Προσυπακουστέον, ἡμέρα. ΑΓΟ. Ἐκκλησίαν, συνέδριον. ΚΑ. Συνεκαλέσατο, συνήγαγε.

55 ΤΩ. Τούτῳ γάρ. ΦΡΕ. Κατὰ νοῦν ἐποίησε. ΛΕΥ. Λευκοβραχίων, ἀπὸ μέρους καλή. ὁ δὲ τρόπος σωματοποιΐα· ὠλέναι γὰρ αἱ χεῖρες.

56 ΚΗΔ. Ἐφρόντιζεν ἡ Ἥρα. εὐλόγως δὲ φροντίζει τῶν Ἑλλήνων ἡ Ἥρα. ὅτι τὸ Ἄργος ὅλον ἱερὸν αὐτῆς. ἄλλως τε, καὶ ἣν ὑβρισθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν τῇ τοῦ μήλου κρίσει. ἤθελεν οὖν σώζεσθαι τοὺς

Ἕλληνας

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
“ Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν· 60
“ Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
“ Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
“ Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·
“ Ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
“ Εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης· 65
“ Αἴκέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
“ Βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

Ἕλληνας, ἵνα γένηται τοῖς Τρωσὶν ὄλεθρος. ΡΑ. Ὅτι δή. ΘΝΗ. Ἀποθνήσκοντας. ΟΡΑ. Ἑώρα, ἔβλεπεν.

57 ΕΠ. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι. ΗΓΕ. Συνηθροίσθησαν. ΟΜΗ. Ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο.

58 ΤΟΙ. Ἐν αὐτοῖς δέ. ΑΝΙ. Ἀναστάς. τὸ γὰρ παλαιὸν, κἂν βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλης οἵας δήποτε τύχης, ἐδημηγόρει ὀρθὸς ἱστάμενος. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς εἶπεν, ἐδημηγόρησε. ΠΟ. Ὁ ταχὺς τοῖς ποσί. Διὰ δὲ τούτου δηλοῖ ἡμῖν τὸ εὐκίνητον τοῦ Ἥρωος.

59 ΝΥΝ. Ἄρτι. χρονικὸν ἐπίρρημα. ΑΜ. Ἡμᾶς, Αἰολικῶς. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας. ΟΙΩ. Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

60 ΑΨ. Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. ΑΠΟ. Ἐπανελθεῖν, ὑποστρέψειν. νόστος γὰρ ἡ εἰς οἶκον ὑποστροφὴ, διὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ΕΙ. Ἐὰν τὸν θάνατον ὅλως διαφύγωμεν.

61 ΟΜ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ καιρόν. ΔΑ. Δαμάζει. καταπονεῖ.

62 ΕΡ. Ἀλλὰ δεῦρο μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν. ἔστι γὰρ γένος τι τῆς μαντικῆς, διαιρούμενον εἰς εἴδη τρία. εἰς οἰωνοσκοπίαν, ἀεροσκοπίαν, καὶ τὴν διὰ τῶν ὀνειράτων μαντείαν. ΙΕ. Θύτην.

63 ΟΝΕΙ. Τὸν δι' ὀνείρων μαντευόμενον. ΟΝ. Ὁ ὄνειρος, καὶ ἡ δι' ὀνείρου ἀποκάλυψις. ΔΙ. Ἀπὸ τοῦ Διός.

64 ΟΣ. Ὅστις ἂν ἡμῖν εἴποι. ΤΟΣ. Ὅτι τοσοῦτον. ΕΧΩ. Ὠργίσθη.

65 ΕΙ. Εἴ τι δή. ΟΓ. Οὗτος. ΕΥΧ. Εὐχῆς, δεήσεως. ΕΠΙ. Ἐπαιτιᾶται, ἐπιζητεῖ. ΕΚΑ. Τελείας θυσίας. ἤτοι τῆς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῆς ἀπὸ ἑκατὸν βάσεων· ὅ ἐστιν, ἐξ εἰκοσιπέντε ζώων.

66 ΠΩΣ. Ἐάν πως. ΚΝΙ. Ἐπίπλου, λίπους. ἀφ' οὗ θυσίαι. ΑΙ. Καὶ αἰγῶν. ΤΕΛ. Ἤτοι τὴν ἡλικίαν ὁλοκλήρων· λελωβημένον γὰρ οὐ θύεται, ἀλλ' ὑγιὴς ἡ τῶν τελουμένων θυσία.

67 ΑΝΤ. Ἀπαντήσας, μεταλαχών. ΑΠΟ. Ἄπο καὶ χωρὶς ἡμῶν ποιῆσαι τὸν λοιμόν. ΛΟΙ. Ὄλεθρον. ΑΜΥ. Ἀπεῖρξαι.

68 ΕΙ. Οὗτος μὲν οὕτως εἰπών. ΕΖΕ. Ἐκαθέσθη. ΤΟΙ. Ἐν αὐτοῖς δέ. ΑΝ. Ὀρθὸς ἔστη.

69 ΘΕ. Ὁ Θέστορος παῖς Κάλχας. ὁ δὲ τύπος, πατρωνυμικός. ΟΙ. Ὀρνεοσκόπων, μάντεων. ΟΧ. Ἐξόχως ἄριστος.

Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
“ Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι
“ Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
“ Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον,
“ Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
“ Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
“ Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
“ Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
“ Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
“ Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
“ Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

70 ΗΔ. Ὅστις ἠπίστατο. ΕΟΝ. Καὶ τὰ ἐνεστῶτα. ΕΣ. Καὶ τὰ γενησόμενα. ΠΡΟ. Καὶ τὰ προγεγονότα. ἔστι γὰρ τελείου μάντεως, τὸ ἐπίστασθαι τοὺς τρεῖς χρόνους ἀκριβῶς.

71 ΝΗΕ. Καὶ ταῖς ναυσίν. ΗΓΗ. Ἡγεμὼν ἐγένετο. ΣΙΣ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

72 ΜΑΝ. Διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν. ΤΗΝ. Ἥντινα αὐτῷ. ΠΟ. Παρέσχεν, ἐδωρήσατο.

73 ΣΦΙΝ. Ὃς ἐν αὐτοῖς. ΕΥ. Καλῶς νοῶν. ΑΓΟ. Ἐδημηγόρησε καὶ εἶπε.

74 ΚΕ. Κελεύεις με. ΔΙΙ. Τῷ Διῒ προσφιλέστατε. ΜΥ. Εἰπεῖν, ἀπαγγεῖλαι.

75 ΜΗ. Τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος. ΕΚΑ. Πόρρωθεν βάλλοντος, εὐστόχου τοξότου. ΑΝ. Βασιλέως· νῦν δὲ θεοῦ.

76 ΕΡΕ. Ἐγὼ μὲν οὖν εἴπω. ΣΥΝ. Σὺ δὲ σύνθου, καὶ κατανόησον. κατὰ διάλυσιν. ΟΜΟ. Καὶ ὄμοσόν μοι.

77 Η. Ὄντως δή μοι. ΕΠΕ. Λόγοις, καὶ ἔργοις. ΑΡΗ. Βοηθήσειν.

78 ΟΙΟ. Ἀληθῶς ὑπολαμβάνω. ΧΟ. Εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ΜΕ. Ὅστις μεγάλως.

79 ΑΡ. Τῶν Ἑλλήνων. ΚΡΑ. Βασιλεύει. ΠΕΙ. Καὶ αὐτῷ ὑπακούουσιν οἱ Ἕλληνες.

80 ΚΡΕΙ. Ἐπικρατέστερος. ΧΩ. Ὅταν ὀργισθῇ. ΧΕ. Ἀνδρὶ χείρονι, ἐλάττονι.

81 ΕΙ. Ἐάνπερ γάρ, ἢ ἵνα. ΧΟ. Τὴν ὀργήν. ΑΥ Αὐθημερὸν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ΚΑ. Κατάσχῃ, καταδαπανήσῃ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν γαστρὶ πλείονι χρόνῳ κατεχομένων σιτίων, διὰ τὴν πέψιν τὴν ἐν αὐτῇ γιγνομένην.

82 ΜΕ. Μεταταῦτα, ἐκ δευτέρου. ΕΧ. Κατέχει, φυλάττει. ΚΟ. Ὀργήν. ΤΕ. Ὅπως πληρώσῃ.

83 ΕΟΙ. Ἰδίοις. ΦΡΑ. Λόγισαι, σκέψαι. ΣΑ. Ὅπως με σώσῃς.

84 ΤΟΝ. Τοῦτον δέ. ΑΠΑ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος. ΠΡΟ. Προσεῖπεν. ΩΚ. Ταχὺς ἐν τῷ τρέχειν.

“ Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα.
“ Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον, ᾧτε σὺ, Κάλχαν,
“ Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
“ Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
“ Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
“ Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
“ Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
“ Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
“ Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
“ Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
“ Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
“ Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
“ Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
“ Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην 1 Suid. in Voc.

85 ΘΑΡ. Εὐθαρσὴς καὶ ἄφοβος γενόμενος. ΜΑ. Λίαν, πάνυ. ΘΕ. Τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα, ἢ τὸ τοῖς θεοῖς ἀρέσκον. οὕτω γὰρ τὰ τοῖς θεοῖς ἀρέσκοντα λέγουσιν. ΟΙ. Ὅπερ ἐπίστασαι.

86 ΜΑ. Ὄμνυμι γάρ σοι. ἢ οὐκ ἀποφατικῶς, πεπλεόνακε γὰρ τὸ Οὐ, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. ΦΙ. Τὸν τῷ Διῒ προσφιλέστατον. Ω. Ὧτινι σὺ ὦ Κάλχαν.

87 ΘΕ. Τὰς ἐκ θεῶν μαντείας. ΑΝΑ. Φανερὰς ποιεῖς, προσημαίνεις.

88 ΟΥ. Οὐδεὶς. ΕΜ. Ἐμοῦ. ΧΘΟ. Ἐπὶ τῆς γῆς. ΔΕΡ. Ὁρῶντος, ἢ ὁρωμένου.

89 ΚΟΙ. Κοίλαις, βαθείαις. ΒΑ. Ὑβριστικὰς, φονικάς. ΕΠ. Ἐπιβαλεῖ, ἐπενέγξει.

90 ΣΥΜ. Ὁμοῦ πάντων τῶν Ἑλλήνων. ΟΥΔ. Οὐδ' ἂν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ὀνομάσῃς. ὁ δὲ τρόπος ἐξοχή.

91 ΝΥΝ. Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. ΠΟΛ. Κατὰ πολύ. ΑΡΙ. Ἐξοχώτατος. ΣΤΡ. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ΕΥ. Καυχᾶται.

92 ΘΑΡ. Ἐθάρσησεν, ἀνεζωπυρήθη. ΗΥ. Καὶ εἶπεν. ΑΜΥ. Ἄμωμος, ἀγαθὸς καὶ ἄψογος.

93 ΟΥΤ. Οὔτε δή. ΟΓ. Οὗτος ὁ Ἀπόλλων. ΕΥ. Εὐχῆς, δεήσεως.

94 ΑΡΗ. Τοῦ ἱερέως.

95 ΑΠΕΛ. Οὐκ ἀπελυτρώσατο. ΑΠΕΔ. Οὐκ ἐδέξατο.

96 ΤΟΥ. Τούτου ἕνεκα, τούτου χάριν. ΑΡ. Δή. ΗΔ. Καὶ ἔτι. ΔΩ. Παρέχη.

97 ΟΓΕ. Οὗτος. ΠΡΙΝ. Πρότερον. ΛΟΙ. Τοῦ λοιμοῦ. ΒΑ. Βλαβερὰς, κακωτικάς. ΑΦΕ. Ἐπίσχοι, παύσει.

98 ΠΡΙΝ. Ὑπερβατόν. ΦΙ. Προσφιλεῖ. ΔΟ. Δοῦναι. ΕΛΙ. Μελανόφθαλμον. ἀφ' οὗ, εὐπρεπῆ. ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον καλεῖται τὸ μέλαν. ΚΟΥ. Κόρην, θυγατέρα.

99 ΑΠΡ. Ἄνευ πράσεως καὶ δώρων. ἐπιρρηματικῶς. ΑΓ. Καὶ ἀπάγειν. παράλειψις ὁ τρόπος. ΙΕ. Εἰς τὴν ἱερὰν Χρύσαν. ΕΚΑ. Τελείαν θυσίαν.

« Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν. 100
Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε· 105
« Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
« Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
« Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας.
« Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
« Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
« Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
« Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
« Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
« Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων,

100 ΤΟΤ. Τότε ἂν αὐτόν. ΙΛ. Ἐξιλεωσάμενοι, ἐξευμενίσαντες. ΠΕ. Πέισειμεν.

101 ΕΖΕ. Ἐκαθέσθη.

102 ΕΥ. Μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων.

103 ΑΧ. Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. ΜΕΝ. Ὀργῆς, θυμοῦ. ΑΜ. Αἱ ἐν βάθει κείμεναι καὶ σκοτειναὶ διάνοιαι αὐτοῦ, ἢ τεταραγμέναι. διὰ τὴν ὀργήν.

104 ΠΙΜ. Ἐπληροῦντο. ΟΣ. Ὄμματα, ὀφθαλμοί. ΟΙ. Αὐτῷ. ΛΑΜ. Πυρὶ λάμποντι. ΕΙ. Ὡμοίωντο.

105 ΠΡΩ. Πρὸ πάντων. ΟΣ. Δεινὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεπόμενος. ΠΡΟ. Προσεῖπεν αὐτῷ.

106 ΜΑΝ. Ὦ κακῶν μάντι. σκοτεινῶς δὲ τοῦτο εἰς τὸ δέκα ἔτη μαντεύσασθαι αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πόλεμον, ὅσον ἀπὸ τοῦ συμβόλου τῶν στρουθῶν. ΠΩ. Οὐδέποτέ μοι. ΚΡΗ. Τὸ ἀληθές, νῦν δὲ τὸ ἀγαθόν. ΕΙ. Εἶπας, ἔλεξας.

107 ΑΙ. Ἀεί σοι, διαπαντός. ΦΙ. Τὰ κακά ἐστι προσφιλῆ. ΦΡΕ. Ταῖς διανοίαις.

108 ΕΣ. Ἀγαθὸν δέ. ΟΥ. Οὐδέποτε, ΕΠ. Λόγον. ΕΤΕ. Οὐδ' εἶπες, οὐδὲ ἐπλήρωσας.

109 ΝΥΝ. Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. ΔΑ. Ἐν τοῖς Ἕλλησιν. ΘΕ. Μαντευόμενος. ΑΓΟ. Δημηγορεῖς, λέγεις.

110 ΩΣ. Ὡς ὅτι τούτου χάριν. ΣΦ. Αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησιν. ΤΕΥ. Παρέχει, ποιεῖ.

111 ΟΥ. Οὗ ἕνεκα, διότι.

112 ΕΘΕ. Οὐκ ἐβουλόμην. ΔΕ. Λαβεῖν.

113 ΟΙ. Ἐν τῷ οἴκῳ κατέχειν. ΚΑΙ. Καὶ γὰρ δή. ΚΛΥ. Τῆς Κλυταιμνήστρας, γυναικός μου. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα Ἀγαμέμνονος γυνή, Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας τῆς Θεστίου θυγάτηρ, Ἑλένης δὲ ἀδελφή. ΠΡΟ. Προκέκρικα, προτιμῶ.

114 ΚΟΥ. Παρθενικῆς γυναικός. Διατί δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τὴν αἰχμάλωτον τῆς γαμετῆς προκρίνει; λέγει γὰρ

Κλυταιμνήστρης προβέβουλα.

καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι ἕνεκεν τοῦ μὴ δοκεῖν τοῖς

Ἕλλησιν

" Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα. 115
" Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.
" Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
" Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
" Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
" Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. 120
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
" Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
" Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

Ἕλλησιν ἐφ' ὕβρει κατέχεσθαι τὴν κόρην. οἱ δὲ ὅτι ἐπαινεῖ τὴν Χρυσηίδα, ἵνα μὴ τὰ τυχόντα τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ τὰ μέγιστα δοκῇ χαρίζεσθαι. ἔνιοι δὲ ὅτι ψευδόμενον ἀποδεικνῦσι τὸν Κάλχαντα. πῶς γὰρ ὀργίζοιτο ἂν ὁ θεὸς, τῆς αἰχμαλώτου μηδὲν ἐφύβριστον παρασχούσης; ΕΠ. Ἐπεὶ κατ' οὐδὲν αὐτῆς. ΧΕ. Χείρων, ἐλάσσων.

115 ΔΕ. Κατὰ τὸ σῶμα. δέμας δὲ ὁ Ποιητὴς τὸ ἔμψυχον εἴωθε λέγειν. παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι. οἷον,

Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν. — καὶ πάλιν,
— δέμας δ' εἴκτο γυναικὶ
Καλῇ τε μεγάλῃ τε. — καὶ ἀλλαχοῦ,
——— οὐδὲ ἔοικε
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας —

σῶμα δὲ καλεῖ, τὸ ἄψυχον. ἐπεὶ σῆμά τι ἐστὶ τοῦ ποτὲ ζῶντος. οἷον,

Σῶμα δ' οἴκαδ' ἐμόν·

καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐλπήνορος, πάλιν,

Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν.

καὶ ἔτι· ——— σώματ' ἀκηδέα κεῖται. Εὐριπίδης μέν τοι συνηλλαγμένως λέγων.

Ἔκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ, ἐξ ὅτου σφαγαῖς
Θανοῦσα μήτηρ, πυρὶ καθήγνισται δέμας.
Δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΦΥ. Οὐ δὲ δὴ τὴν τοῦ σώματος εὐφυΐαν καὶ ἀρετήν. ΦΡΕ. Οὔτε κατὰ τὰς φρένας. ΕΡ. Οὔτε κατὰ τὰ ἔργα.

116 ΩΣ. Ἀλλὰ καὶ ὅμως. ΕΘΕ. Θέλω, βούλομαι. ΔΟ. Δοῦναι. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω. ΑΜΕΙ. Εἰ τοῦτο βέλτιον.

117 ΣΟ. Σῶον εἶναι, καὶ σώζεσθαι. ὁ δὲ λόγος, θέλω γάρ, φησιν, ἐγὼ τὸν ὄχλον μᾶλλον σώζεσθαι, ἢ αὐτὸς ἀπολέσθαι. ὁ γὰρ Ἢ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καὶ, παρείληπται τῷ Ποιητῇ. ΛΑ. Ὄχλον, πλῆθος. ΑΠΟ. Ἢ ἀπολέσθαι ἐμέ.

118 ΑΥ. Ἐμοὶ δέ. ΓΕ. Τιμήν. ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΕΤΟΙ. Ἑτοιμάσατε, ἑτοίμον ποιήσατε. ΟΙ. Ὅπως μὴ μόνος.

119 ΑΡ. Τῶν Ἑλλήνων. ΑΓΕ. Ἄνευ γερῶν, ἄνευ τιμῆς. ΕΩ. Ὑπάρχω. ΕΟΙ. Οὐδὲ γὰρ πρέπει.

120 ΛΕΥΣ. Ὁρᾶτε, βλέπετε. ΤΟ. Τοῦτο. Ο. Ὅτι μοι. ΕΡ. Ἀπέρχεται. ΑΛ. Ἀλλαχοῦ.

121 ΗΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο. ΕΠ. Μετὰ ταῦτα. ΠΟ. Ἤτοι ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, ἢ ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος, ἰσχυρός. ΔΙ. Θεῖος, εὐγενής.

122 ΚΥ. Ἐνδοξότατε. ΦΙ. Φιλοχρηματώτατε.

123 ΤΟΙ. Πῶς γάρ σοι. ΜΕ. Μεγαλόψυχοι, γενναῖοι. ΑΧΑΙ. Οἱ Ἕλληνες· Ἀχαιοὺς δὲ, καὶ Δαναοὺς, καὶ Ἀργείους, ὁ Ποιητὴς καλεῖ τοὺς Ἕλληνας. Δαναοὺς μὲν, ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀχαιοὺς δὲ, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου, καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. Ἀργείους δὲ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ Ἀπίδος καὶ Νιόβης τῆς Φορωνέως. Ἕλληνας δὲ, ψιλῶς, καλεῖ τοὺς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, λέγων.

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ
Ἀχαιοί.

“ Οὐδέ τι πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
“ Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται·
“ Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
“ Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴκέ ποθι Ζεὺς
“ Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
“ Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
“ Ἠὲ θέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
“ Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
“ Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
“ Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
“ Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
“ Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

124 ΙΔ. Οὐδὲ ἐπιστάμεθα. ΞΥ. Κοινὰ χρήματα. ΚΕΙ. Ἀποκείμενα.

125 ΤΑ. Ἅτινα. ΠΟ. Πόλεων. ΕΞ. Ἐξεπορθήσαμεν. ΔΕ. Ταῦτα μεμέρισται.

126 ΛΑ. Τοὺς ὄχλους δέ. ΕΠΕ. Οὐ προσῆκόν ἐστιν. ΠΑ. Παλισύλλεκτα. ἀντὶ τοῦ, Οὐ δίκαιόν ἐστιν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν συναγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας τὰ ἅπαξ φθάσαντα αὐτοῖς διαμερισθῆναι χρήματα. ΕΠΑ. Ἐπισυναθροίζειν.

127 ΝΥΝ. Ἀλλὰ σὺ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὦ Ἀγάμεμνον. ΘΕΩ. Τῷ Ἀπόλλωνι. ΠΡΟ. Πρόπεμψον. ΑΥ. Οἱ δὲ Ἕλληνες.

128 ΤΡΙ. Τριπλασίονα καὶ τετραπλασίονα. ΑΙ. Ἐάν ποτε ὁ Ζεύς.

129 ΔΩ. Παράσχῃ. τὸ, σι, ἐπέκτασις. ΤΡΟ. Τρωϊκὴν πόλιν. λέγει δὲ τὴν Ἴλιον. ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην. διὰ τὸ ὑπὸ θεῶν τετειχίσθαι, κατὰ Ὅμηρον, Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος. ΕΞ. Ἐκπορθῆσαι.

130 ΚΡΕΙ. Βασιλεὺς, ἄναξ.

131 ΜΗΔ. Μηδὲ οὕτως. ΑΓΑ. Καίτοι γενναῖος ὑπάρχων. ΘΕ. Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιε. ὅ ἐστι τὸ κάλλος. εὐειδὴς γὰρ παρὰ πάντας τοὺς ἥρωας Ἀχιλλεὺς, καὶ γυναικοπρόσωπος· ὡς καὶ ἐν Λυκομήδους παρθενῶνι ἀγνοηθῆναι ὅτι εἴη ἀνήρ.

132 ΚΛΕ. Παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. ΕΠ. Ἐπειδή. ΠΑ. Οὐ παρέλθῃς, οὐ νικήσεις με. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρόμου, ἐν ᾧ ὁ παρελθὼν νικᾷ.

133 ΗΕ. Ἢ βούλει; ΟΦΡ. Ὅπως αὐτός. ΓΕ. Τιμήν. ΑΥ. Ἐμὲ δὲ ματαίως.

134 ΗΣ. Καθέζεσθαι. ΔΕΥ. Ἐνδεόμενον, χρήζοντα. ΚΕ. Κελεύεις δέ με;

135 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐὰν μέν. ΔΩ. Παράσχωσιν. ΜΕ. Μεγαλόψυχοι, γενναῖοι.

136 ΑΡ. Ἁρμόσαντες κατὰ τὴν ψυχήν. τουτέστιν, ἀρεστὸν καὶ θυμήρες ποιήσαντες. ΑΝ. Ἴσον τῇ τιμῇ, ἄξιον, ἰσότιμον. ΕΣ. Γίνηται.

137 ΔΩ. Εἰ δὲ μὴ παράσχωσιν. ΚΕΝ. Ἐγὼ δ' ἄν. ΕΛΩ. Αὐτὸς ἀφέλωμαι.

138 ΤΕ. Ἢ τὸ σὸν, ὅ ἐστι τὴν Βρισηΐδα.

"Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
"Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις. 140
"Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
"Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
"Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
"Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
"Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς, 145
"Ἠὲ σὺ, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
"Ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
"Ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
"Πῶς τις τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν, 150
"Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
"Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων

ΑΙ. Τέκμησσαν λέγει, τὴν Τελεύταντος θυγατέρα. ΙΩΝ. Παραγινόμενος. ΟΔ. Λαοδίκην λέγει, τὴν Κύκνου θυγατέρα. ταῦτα δὲ αἰνιγματωδῶς φησι. τὸ δὲ ὅλον ἀποτείνεται πρὸς Ἀχιλλέα.

139. ΑΞΩ. Ἀπάξω. ΕΛ. Λαβών. Ο. Οὗτος δὲ ἄν. ΚΕΧ. Ὀργισθήσεται. ΚΕΝ. Ἐφ' ὃν ἔλθω.

140 ΤΑΥ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων. ΜΕ. Καὶ ἐν ὑστέρῳ βουλευσόμεθα. ΑΥ. Καὶ πάλιν.

141 ΑΓΕ. Νῦν δὲ ἄγε δή. ΝΗ. Ναῦν. ΜΕ. Βαθεῖαν, ἢ πίσσῃ κεχρισμένην. ΕΡΥΣ. Καθελκύσωμεν, ἐμβάλωμεν. ΑΛΑ. Εἰς τὴν θάλασσαν. ΔΙ. Θείαν, ἢ θαυμαστήν.

142 ΕΡΕ. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας. ΕΠΙ. Ἐπιτηδείους. ΑΓΕΙ. Συναθροίσωμεν.

143 ΑΝ. Καὶ αὐτὴν δέ. ΚΑΛ. Καλὰς παρειὰς ἐχούσαν, ἀπὸ μέρους καλήν.

144 ΒΗ. Ἀναβιβάσωμεν, ἐμβάλωμεν. ΑΡ. Ἀρχηγὸς, ἡγεμών. νεὼς δὲ, ναύαρχος. ΒΟΥ. Βουλευτής. ΕΣΤΩ. Γενέσθω.

146 ΗΕ. Ἢ σύ. ΠΗ. Πηλέως παῖ Ἀχιλλεῦ. ΕΚ. Ἐκπληκτικώτατε, φοβερὲ, ἢ ἐξοχώτατε.

147 ΟΦΡ. Ὅπως ἡμῖν. ΕΚ. Πόῤῥωθεν εἴργοντα, ἢ πόῤῥωθεν ἐργαζόμενον, τοξότην. ΙΛΑΣ. Ἐξιλεώσῃς, λιτανεύσῃς. ΙΕ. Ἱερεῖα, θυσίας. ΡΕΞ. Ἱερουργήσας, θύσας.

148 ΑΡ. Τοῦτον δὲ δή. ΥΠΟ. Δεινὸν ὑποβλεψάμενος. ΠΡΟ. Προσεῖπε, προσεφθέγξατο.

149 Ω ΜΟΙ Φεῦ μοι. ἔστι δὲ ἀναφώνημα, καὶ ἐπίῤῥημα λύπης δηλωτικόν. ΑΝ. Ἀναισχυντίαν. ΕΠΙ. Ἠμφιεσμένε, περιβεβλημένε. ΚΕΡ. Πανοῦργε τὸ φρόνημα, ἢ πρὸς κέρδη τὸν νοῦν ἔχων, τουτέστι κερδαίνειν φρονῶν.

150 ΤΟΙ. Πῶς τίς σοι. ΠΡΟ. Προθύμως. ΕΠΕ. Λόγοις. ΠΕΙ. Πεισθείη.

151 ΟΔΟΝ. Ἢ εἰς ὁδὸν παραγενέσθαι. ὅ ἐστιν εἰς ἐνέδραν κατελθεῖν. ΙΦΙ. Ἰσχυρῶς, γενναίως. ΜΑ. Πολεμῆσαι.

152 ΟΥ. Οὐδαμῶς γὰρ ἐγώ. ΤΡΩ. Ἕνεκα τῶν Τρώων. ΗΛΥ. Παρεγενόμην. ΑΙ. Πολεμικῶν.

“ Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
“ Οὐ γάρ πώποτ᾽ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
“ Οὐδέ ποτ᾽ ἐν φθίῃ ἐριβώλακι, βωτιανείρῃ,
“ Καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
“ Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
“ Ἀλλά σοι, ὦ μέγ᾽ ἀναιδὲς, ἅμ᾽ ἑσπόμεθ᾽, ὄφρα σὺ χαίρῃς,
“ Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
“ Πρὸς Τρώων, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ᾽ ἀλεγίζεις·
“ Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
“ Ὧι ἔπι πόλλ᾽ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
“ Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ
“ Τρώων ἐκπέρσωσ᾽ εὐναιόμενον πτολίεθρον.
“ Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
“ Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ᾽· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,

153 ΔΕΥ. Ἐνταῦθα. ΜΑ. Μαχούμενος, πολεμήσων. ΑΙ. Ἐπειδὴ οὐδαμῶς, καὶ κατ᾽ οὐδέν μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν.

154 ΟΥ. Οὐδέ ποτε γάρ. ΗΛΑ. Τὰς ἐμὰς ἤλασαν βοῦς.

155 ΟΥ. Οὐδαμῶς, οὐδέποτε. ΦΘ. Φθία πόλις Θεσσαλίας παραθαλασσία, πατρὶς Ἀχιλλέως. ΕΡΙ. Μεγαλοβώλῳ, εὐγείῳ. ΒΩ. Ἄνδρας βοσκούσῃ, ἢ τρεφούσῃ.

156 ΕΔΗ. Ἔβλαψαν. ΜΑ. Ἐπειδὴ πάνυ. ΜΕ. Ἀναμέσον.

157 ΟΥ. Καὶ ὄρη. Ἰὰς ἡ διάλεκτος. ΣΚΙ. Σύσκια, σκιὰν ἀποτελοῦντα. ΗΧΗ. Ἠχητικὴ, ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων κινήσεως. ὁ δὲ λόγος, Οὐδέποτε ἠδίκησάν με οἱ Τρῶες, ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίας καὶ Ἰλίου, πολλά ἐστι μέγιστα ὄρη, καὶ πολλὴ θάλασσα, ὡς μὴ εἶναί με αὐτῶν ἀστυγείτονα.

158 ΑΝ. Ὦ μεγάλως ἀναιδέστατε. ΑΜ. Ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἠκολουθήσαμεν. ΧΑΙ. Ὅπως σὺ εὐφραίνῃ.

159 ΤΙ. Τιμωρίαν τῶν Τρώων ὑπὲρ Μενελάου. ΑΡ. Ἀντικαταλλασσόμενοι, λαμβάνοντες. ΣΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ σοῦ ὦ ἀναιδέστατε.

160 ΠΡ. Παρὰ τῶν Τρώων. ΤΩΝ. Ὧν, εὐεργεσιῶν δηλαδὴ, οὐδέν. ΜΕ. Ἐπιστροφὴν ποιῇ, ἢ φροντίζεις. ΑΛΕ. Οὐδὲ λόγον ποιῇ τινά.

161 ΑΦ. Ἀφελέσθαι. ΑΠΕΙ. Ὑπισχνῇ, λέγεις.

162 Ω. Ἐφ᾽ ᾧ. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. ἀναστροφὴ δέ ἐστι δύο λέξεων τάξις ἐνηλλαγμένη, οἷον· λέων ὣς, ὡς λέων. ὄρνιθες ὣς, ὡς ὄρνιθες· ᾧ ἔπι, ἐφ᾽ ᾧ. ΕΜΟ. Ἐκοπίασα, ἐκακοπάθησα. ΔΟ. Παρέσχον δέ μοι αὐτό. ΤΙ. Περιφραστικῶς, οἱ Ἕλληνες.

163 ΟΥ. Οὐδέποτε μέν σοι. ΙΣΟΝ. Ἐξίσου, ὅμοιον. ΟΠ. Ὁπόταν οἱ Ἕλληνες.

164 ΕΚ. Ἐκπορθήσωσι, καταστρέψωσιν. ΕΥ. Καλῶς οἰκούμενον. ΠΤΟ. Πόλισμα, πόλιν.

165 ΠΛΕΙ. Πλεῖστον. ΠΟΛΥ. Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος, ἀστάτου. ΠΟ. Τοῦ πολέμου.

166 ΧΕΙ. Αἱ ἐμαὶ χεῖρες διοικοῦσιν. ΔΑΣ. Μερισμὸς, τῶν λαφύρων δηλονότι. ΙΚΗ. Παραγένηται.

“ Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
“ Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
“ Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
“ Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' οἴω 170
“ Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
“ Λίσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
“ Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. 175
“ Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων·
“ Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

167 ΠΟ. Κατὰ πολὺ μεῖζον. ΟΛΙ. Ἐμοὶ ἐλάχιστόν τι ἔρχεται, καὶ τοῦτο προσφιλὲς ἡγοῦμαι.

168 ΚΕΚ. Καὶ ταῦτα ἐπειδὰν κακοπαθήσω πολεμῶν.

169 ΦΘΙ. Νῦν οὖν πορεύομαι εἰς τὴν Φθίαν. ΕΠΕΙ. Ἐπειδή. ΦΕΡ. Κατὰ πολὺ κρεῖσσον, βέλτιον. ΕΣΤ. Ὑπάρχει.

170 ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον παραγενέσθαι. ΝΗΥ. Σὺν ταῖς ναυσί. ΚΟ. Ἐπικαμπεῖς τὰς ἄκρας ἐχούσαις, ὅ ἐστι ταῖς πρύμναις. ἢ μελαίναις. κορὸν γὰρ, τὸ μέλαν. ΟΙ. Οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε.

171 ΑΤΙ Ἐνταῦθα ἀτιμαζόμενος. ἐνήλλακται δὲ ἡ πτῶσις. ἀντὶ γὰρ γενικῆς, κέχρηται ὀνομαστικῇ. ὅ ἐστι σχῆμα. ΑΦΕ. Πλοῦτον. κυρίως δὲ ἄφενος λέγεται, ἡ ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ περιουσία. πλοῦτος δὲ, ἡ ἀπὸ πολλῶν. ΑΦΥ. Ἀπαντλήσειν, περισωρεύσειν. τὸ δὲ ὅλον. Οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε, φησὶν, ἐμοῦ ἀπόντος, καταστρέψαι τὴν Ἴλιον, καὶ πολὺν πλοῦτον λαβεῖν.

173 ΜΑ. Λίαν, πάνυ. ΘΥ. Εἰ ἡ ψυχή σου. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Ποιητῇ σημαίνει, πέντε. τὴν ὀργήν. ὡς τὸ,

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων.

τὴν ψυχήν· ὡς ὅταν εἴπῃ,

— — — — μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.

τὴν ἐπιθυμίαν· ὡς τὸ,

Ὦ θυμῷ εἴξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

τὸν ἐπιλογισμόν· — ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε. καὶ τὴν ὁμόνοιαν· ὡς ἐπὶ τοῦ,

Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ.

ΕΠΕ. Ἐφορμᾶται, ἐπέρχεται, ἐπιθυμεῖ. ΟΥ. Οὐ γὰρ ἐγώ σε.

174 ΛΙΣ. Λιτανεύω, παρακαλῶ. ΕΙ. Ἕνεκα ἐμοῦ. ΠΑΡ. Πάρεισι γάρ μοι.

175 ΟΙ. Οἵτινες ἂν ἐμέ. ΤΙ. Τιμῆς ἀξιώσουσι. ΜΑ Ἐξαιρέτως δέ. ΜΗ. Ἀντὶ τοῦ μητιέτης, ὅ ἐστι βουλευτικός. Βοιωτῶν δὲ καὶ Αἰολέων, ὁ τοιοῦτος τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός. οἷον.

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστα· ἀντὶ τοῦ, ὁ Θυέστης. καὶ Ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ Ἱππηλάτης. καὶ Νεφεληγερέτα, ἀντὶ τοῦ Νεφεληγερέτης. καὶ Κυανοχαῖτα, ἀντὶ τοῦ Κυανοχαίτης. παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα, ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α λήγει.

176 ΕΧ. Ὁ ἐχθρότατος. ΕΣ. Ὑπάρχεις. ΔΙΟ. Τῶν σὺν Διὸς τῇ γνώμῃ τεθραμμένων. ἐπεὶ τῆς αὐτῆς σειρᾶς εἰσιν. ὡς καὶ Ἡσίοδός φησιν·

Ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαρισταί,
Ἐκ δὲ Διὸς Βασιλῆες. — ΒΑ. Βασιλέων.

Ἰὰς ἡ διάλεκτος.

177 ΑΙ. Διαπαντὸς γάρ σοι. ΕΡ. Φι-

“ Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ᾽ ἔδωκεν.
“ Οἴκαδ᾽ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
“ Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
“ Οὐδ᾽ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
“ Ὡς ἔμ᾽ ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
“ Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ᾽ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
“ Πέμψω· ἐγὼ δέ κ᾽ ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
“ Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ᾽ εὖ εἰδῇς 185
“ Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
“ Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ᾽ ἄχος γένετ᾽, ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

λονεικία. ΦΙ. Προσφιλής. ΠΟ. Καὶ οἱ πόλεμοι. εἴρηται δὲ πόλεμος, οἱονεὶ πολυαιμός τις ὤν. ΜΑ. Καὶ μάχαι.

178 ΜΑ. Ἐὰν πάνυ. ΚΑΡ. Ἰσχυρὸς, γενναῖος. ΠΟΥ. Θεὸς δή σοι. ΕΔΩ. Τοῦτο παρέσχεν.

179 ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκόν σου παραγενόμενος. ΝΗΥ. Σὺν ταῖς σαῖς ναυσί. ΕΤΑ. Καὶ τοῖς σοῖς ἑταίροις, τοῖς Μυρμιδόσι λέγει.

180 ΑΝΑ. Τῶν Μυρμιδόνων βασίλευε. Αἴγιναν τὴν τοῦ Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν θυγατέρα ἁρπάσας ὁ Ζεὺς, κατῆλθεν εἰς Φλιοῦντα, καὶ φθείρας τὴν προειρημένην, ἔγκυον ἐποίησεν· ἥτις Αἰακὸν ἐγέννησεν. Ἀσωπὸς δὲ τὴν θυγατέρα ζητῶν, ἔμαθε παρὰ Σισύφου καὶ τὸν ἁρπάσαντα, καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν κατεληλύθει· μὴ μελλήσας οὖν, ἔσπευσεν. μέλλων δὲ ὁ Ζεὺς ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ καταλαμβάνεσθαι, τὴν μὲν Αἴγιναν μετεμόρφωσεν εἰς ὁμώνυμον νῆσον, αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς λίθον. ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀσωπὸς, καὶ μηδ᾽ ὄντα τινὰ καταλαβὼν, ἔμπαλιν εἰς τὰς ἰδίας ὑπέστρεψε πηγάς. βουλόμενος δὲ ὁ Ζεὺς τιμωρῆσαι τὸν μηνύσαντα, ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν τοῖς ὑποχθονίοις τοσοῦτον μέγεθος πέτρον ἀνωθεῖν, εἰς ὅσον αὐτὸς μετεβλήθη. Αἰακοῦ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνου ὄντος, ὁ Ζεὺς κατοικτείρας, τοὺς αὐτόθι μύρμηκας μετέβαλεν εἰς ἀνθρώπους, ἀφ᾽ ἧς αἰτίας Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν. ΣΕ. Σοῦ δὲ ἐγώ. ΑΛΕ. Λόγον οὐ ποιοῦμαι, οὐ φροντίζω.

181 ΟΘΟ. Οὐδὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. ΚΟ. Ὀργιζομένου. ΤΟΙ. Ἀπειλήσω δέ σοι. ΩΔΕ. Οὕτως.

182 ΑΦΑΙ. Ὡς παρ᾽ ἐμοῦ λαμβάνει.

183 ΤΗΝ. Ταύτην μὲν ἐγώ. ΝΗΙ. Σὺν τῇ ἐμῇ νηΐ.

184 ΠΕΜ. Ἀποπέμψω. ΑΓΩ. Ἐγὼ δὲ ἀπαγάγω.

185 ΑΥ. Δι᾽ ἐμαυτοῦ παραγενόμενος. ΚΛΙ. Εἰς τὴν σκηνήν. ΓΕ. Τὴν σὴν τιμήν. ΕΙ. Ὅπως σαφῶς μάθῃς.

186 ΟΣ Ὁπόσον. ΦΕΡ. Κρείσσων. ΕΙ. Ὑπάρχω. ΣΕ. Σοῦ. ΣΤΥ. Μισήσῃ, εὐλαβηθῇ.

187 ΦΑΣ. Ἰσηγορῆσαί μοι, τουτέστιν ἐξίσου πρὸς ἐμὲ λέγειν. ΟΜΟΙ. Καὶ ἐξισωθῆναι. ΑΝ. Ἐξεναντίας.

188 ΦΑ. Οὕτως εἶπεν. ΠΗ. Τῷ Πηλέως παιδὶ Ἀχιλλεῖ. ΑΧ. Λύπη ἐγένετο. ΗΤ. Ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ.

189 ΛΑ. Ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς. νῦν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησιν, ἀφ᾽ οὗ λέγει στήθεσιν. ὑπὸ γὰρ τὰ στέρ-

Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 190
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο·
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· 200
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

να κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾗ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. ΔΙ. Διχῶς. ΜΕΡ. Ἐμερίμνησεν, ἐνεθυμήθη.

190 ΟΓΕ. Ἤπερ οὗτος. ΦΑΣ. Ξίφος. ΕΡΥΣ. Σπασάμενος, ἑλκύσας.

191 ΤΟΥΣ. Ἀντὶ τοῦ, τοὺς μὲν Ἕλληνας. ΑΝΑ. Ἀναστάτους, ἢ ἐν ταραχῇ ποιήσειε, τουτέστι φυγάδας καταστήσειεν. ΕΝΑ. Φονεύσοι.

192 ΧΟ. Ἢ τὴν μανίαν παύσειεν. ΕΡΗ. Καὶ ἐπίσχῃ τὴν ὀργήν.

193 ΕΩΣ. Ἕως οὗτος. ΩΡ. Ἐνεθυμεῖτο, διενοεῖτο. ΦΡΕ. Κατὰ τὸν νοῦν. ΘΥ. Καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν.

194 ΕΛ. Εἷλκεν. ΚΟ. Ἐκ τῆς ξιφοθήκης.

195 ΟΥ. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φησι παρεγένετο ἡ Ἀθηνᾶ· ὅ ἐστιν ἡ φρόνησις. δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν. Ὡς καὶ τῆς κόμης αὐτὸν κρατεῖ, καὶ οὐκ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ἔνθα ἵδρυται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. εὐλόγως δὲ καὶ οἱ μυθογράφοι φασὶν, ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ μῆτις τὴν Ἀθηνᾶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διὸς, καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ ὡρισμένῳ τῆς ἀποκυήσεως χρόνῳ, ἐξέθορεν ἡ Θεὸς σὺν ὅπλοις. Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. ΗΚΕ. Προέπεμψε γὰρ αὐτήν.

196 ΑΜ. Ἀμφοτέρους. ΟΜ. Ὁμοίως. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ, ΦΙ. Φιλοῦσα. ΚΗ. Καὶ φροντίζουσα.

197 ΣΤΗ. Ἔστη δέ. ΞΑΝ. Καλῆς, πυῤῥᾶς. καὶ διὰ τούτου δέ φασιν αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι. ΚΟ. Τῆς τριχώσεως. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος. ΕΛΕ. Ἔλαβεν.

198 ΟΙ. Μόνῳ αὐτῷ φαινομένη, καὶ ὁρωμένη. μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα. ΑΛ. Τῶν δὲ λοιπῶν. ΟΡΑ. Οὐδεὶς ἑώρα καὶ ἔβλεπε.

199 ΘΑΜ. Ἐφοβήθη, ἐξεπλάγη. ΜΕ. Καὶ περιεστράφη. ΑΥ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέγνω.

200 ΠΑΛ. Τὴν Ἀθηνᾶν, ἐπιθετικῶς. ἤτοιγε ἀπὸ τοῦ πάλλειν, καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ Θεός. ἢ ὅτι Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπαλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Διὸς, ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ. ΔΕΙ. Φοβερὼ δὲ αὐτῷ δυϊκῶς. ΟΣ. Ὄμματα, ὀφθαλμοί. ΦΑ. Ἐφάνησαν.

201 ΜΙΝ. Καὶ αὐτήν. ΦΩ. Προσειπὼν, καλέσας. ΠΤΕ. Λόγους ταχεῖς. λόγου γὰρ οὐδὲν ταχύτερον. ΠΡΟ. Προσεῖπεν.

" Τίπτ' αὖτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
" Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
" Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀΐω,
" Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ. 205
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴκε πίθηαι,
" Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
" Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
" Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· 210
" Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
" Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
" Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
" Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 215
" Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,
" Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.

202 ΑΥ. Τί δήποτε. συγκοπὴ ὁ τρόπος. ΑΙ. Αἰγίδα ἔχοντος. Αἰγὶς δέ ἐστιν ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. ΕΙ. Ἐλήλυθας, παραγέγονας. ἡ δὲ διάλεκτος Ἰώνων.

203 ΙΝΑ. Ἦ ὅπως. ΥΒΡ. Νῦν τὸν φόνον, ἢ μᾶλλον τὴν ἀλαζονείαν.

204 ΕΡΕ. Ἀλλ' ἐρῶ δή σοι. ΤΕ. Ὅπερ καὶ πληρωθήσεσθαι ὑπολαμβάνω.

205 ΥΠΕ. Ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις. ΤΑ. Ταχέως ἄν ποτε. ΟΛΕΣ. Ἀπολέσῃ.

206 ΑΥ. Τοῦτον δὲ πάλιν. ΠΡΟ. Προσεῖπεν. ΓΛΑΥ. Ἡ γλαυκόφθαλμος, ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς ὦπας ἔχουσα.

207 ΗΛ. Παρεγενόμην. ΠΑΥ. Καταπαύσουσα. ΜΕΝ. Τὴν σὴν ὀργήν. ΑΙ. Ἐὰν πειθῇς ἐμοί.

208 ΗΚΕ. Προέπεμψε δέ με.

209 ΑΜ. Ἀμφοτέρους ὁμοίως. ΦΙ. Φιλοῦσα. ΚΗ. Καὶ φροντίζουσα.

210 ΑΓΕ. Ἀλλὰ φέρε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρακελεύσεως, ἢ ἐπιρρηματικόν. ΛΗ. Παῦε. ΕΡΙ. Φιλονεικίας. ΕΛ. Ἕλκε.

211 ΕΠ. Διὰ μὲν λόγων. ΟΝΕΙ. Ὕβρισον. ΕΣΕ. Ὥσπερ καὶ γενήσεται.

212 ΩΔΕ. Οὕτως γάρ. ΕΞΕ. Ἐρῶ, λέξω. ΤΕ. Ὅπερ καὶ τελειωθήσεται.

213 ΤΟΙ. Καί σοι ποτέ. προαναφώνησις ὁ τρόπος. ΤΡΙΣ. Πολλάκις τοσαῦτα. οὐ γὰρ τριπλάσια αὐτῷ παρεσχέθη παρὰ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ σὺν τῇ Βρισηίδι πολλὰ ἄλλα, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῇ Ι. ΠΑ. Δοθήσεται. ΑΓ. Καλά.

214 ΤΗΣ. Ὑπὲρ ταύτης τῆς ὕβρεως. ἡ διάλεκτος Ἰάς. ΙΣ. Σὺ δὲ παύου. ΠΕΙ. Καὶ πείθου ἡμῖν.

215 ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχύς.

216 ΧΡΗ. Προσῆκόν ἐστι, πρέπει. ΣΦΩ. Ὑμέτερον. ΕΙ. Φυλάξαι.

217 ΜΑ. Καὶ πάνυ. ΚΕ. Ὠργισμένον. ΑΜΕΙ. Οὕτω γὰρ βέλτιον.

“ Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε 220
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
“ Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
“ Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
“ Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
“ Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
“ Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
“ Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι· 230

218 ΟΣ. Ὃς ἄν. ΕΠΙ. Πείθηται, ἀκούσῃ. ΕΚ. Λίαν ἐπακούουσιν αὐτοῦ.

219 Η. Ἔφη, εἶπεν. ΑΡ. Ἀργυρᾷ, καλῇ. ΚΩ. Τῇ λαβίδι τοῦ ξίφους. ΣΧΕ. Ἐπέσχεν, ἐπέβαλεν. ΒΑ. Ἰσχυρὰν, μεγάλην.

220 ΑΨ. Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. ΚΟΥ. Τὴν ξιφοθήκην. ΩΣ. Ἀπώσατο, ἐνέβαλεν. ΑΠΙ. Οὐδ' ἠπείθησεν, ἀλλ' ἐπείσθη.

221 ΜΥ. Τῷ λόγῳ. ΑΘΗ. Τῆς Ἀθηνᾶς. Η. Αὕτη δέ. ΟΥ. Εἰς τὸν ὄλυμπον. ΒΕ. Ἀπεληλύθει, ἐπορεύθη.

222 ΔΑΙ. Ἐπὶ τοὺς θεούς. Οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς, ἤτοι δαήμονας, ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσιν, ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλκμὰν ὁ λυρικός φησιν, ὃς ἔθεν πάλοις ἔπαλλε, δαίμονάς τ' ἐδάσσατο, τοὺς μερισμοὺς τὰς διαιτήσεις αὐτῶν. Ἡσίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μεταστάντας· ὄντας δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου βασιλείας τοῦ χρυσοῦ γένους, λέγων αὐτοὺς δαίμονας φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων.

223 ΕΞ. Ἐκ δευτέρου, εὐθέως, παραυτά. ΑΤΑΡ. Ἀτηροῖς, χαλεποῖς. ΕΠΕ. Ἔπεσι, λόγοις.

224 ΛΗ. Ἐπαύετο. ΧΟ. Τῆς ὀργῆς.

225 ΟΙ. Οἰνοβεβαρημένε, μέθυσε. ΚΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἀναιδέστατε ὡς κύων. ΚΡΑ. Καρδίαν. τὸ δὲ πάθος τῆς λέξεως, μετάθεσις. καὶ κραδίη δὲ ἐλελίχθη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι καὶ πάλλεσθαι ἀεὶ τὸ τῆς καρδίας σπλάγχνον. ΕΛ. Τὴν καρδίαν ἐλάφου, τοῦτ' ἔστι, δειλὲ ὡς ἔλαφος.

226 ΛΑ. Ἅμα τῷ ὄχλῳ. ΘΩ. Καθοπλισθῆναι.

227 ΛΟ. Ἐνέδραν. ΙΕ. Παραγενέσθαι. ΑΡΙ. Σὺν τοῖς ἀρίστοις ἡγεμόσι.

228 ΤΕ. Κεκαρτέρηκας, ὑπομεμένηκας. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ. ΤΟΙ. Δειλικώτερον καὶ ἀναφορικώτερον. ΚΗΡ. Θάνατος. τοῦτο γάρ φησι, τὸ ἐν πολέμῳ ἢ λόχῳ εὑρεθῆναι, ὡς θάνατος μισητόν σοι φαίνεται. ΕΙΔ. Φαίνεται, δοκεῖ.

229 ΛΩΙ. Ἀλλ' ὄντως δή τοι τοῦτο καλὸν εἶναι νομίζεται. ΚΑ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον. ΕΥ. Πλατὺ καὶ μέγιστον.

230 ΑΠΟ. Τὰ παρ' ἄλλῳ τινὶ διδόμενα δῶρα ἀφαιρεῖσθαι. ΣΕ. Ὅστις σοῦ. ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας.

“ Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
“ Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
“ Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
“ Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
“ Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
“ Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥα ἑ χαλκὸς ἔλεψε
“ Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
“ Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
“ Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
“ Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν 240
“ Ξύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ,
“ Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο

231 ΔΗ. Ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων. ΟΥ. Οὐδενὸς λόγου ἀξίοις, ἀσθενέσιν. ΑΝΑΣ. Βασιλεύεις.

232 ΑΤΡ. Ὄντως γὰρ δὴ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως Ἀγάμεμνον. ΛΩ. Ὑστάτην ἂν ταύτην τὴν ὕβριν ἐργάσω, φονευθεὶς ἐν αὐτῇ ὑπὸ πάντων, βλαβεὶς, ὑβρισθείς.

233 ΤΟΙ. Ἀλλ' ἐρῶ δή σοι. ΟΜ. Ὀμόσω. ἐπόμνυσθαι ἐστι, τὸ, ὑπισχνούμενον ὀμόσαι. ἀπομνύναι δὲ, τὸ ἀποφάσκειν.

234 ΤΟ. Καὶ μὰ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. πεπλεόνακε τὸ μὰ, ἀρνητικὸν, ἤγουν ἀπομοτικὸν μᾶλλον κατὰ Ἀττικὸν ἔθος, ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. ἰστέον δὲ, ὅτι διὰ τοῦ σκήπτρου ὄμνυσιν αὐτὸν τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν. ΟΥ. Ὅπερ οὐδέ ποτε αὖ. παραβολὴ ὁ τρόπος. ΟΖ. Κλάδους.

235 ΦΥ. Ἀναβλαστήσει. Διατί ὁ Ἀχιλλεὺς σκῆπτρον ἔχει; καὶ λέγομεν, ὅτι εἰ καὶ μὴ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐβασίλευε, τῶν μέντοι Μυρμιδόνων ἦρχεν. ΠΡΩ. Ἐπειδὴ ἅπαξ τὸ πρῶτον καὶ τὴν ἀρχήν. ΤΟ. Τὴν τμῆσιν. ὅ ἐστι, τὴν ῥίζαν αὐτοῦ τμηθὲν ἐν τῷ ὄρει κατέλειψε.

236 ΑΝΑ. Οὐδ' ἀναβλαστήσει. ΧΑΛ. Περιελέπισε γὰρ αὐτὸ ὁ σίδηρος, ὅ ἐστιν, ἔγλυψε.

237 ΦΥΛ. Τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοιόν. φλοιὸς δέ ἐστι τὸ καλούμενον λέπος. ΜΙΝ. Νῦν αὐτὸ πάλιν. ΥΙ. Περιφραστικῶς. οἱ Ἕλληνες.

238 ΠΑ. Ἐν ταῖς χερσί. ΦΟ. Φοροῦσι, βαστάζουσι. ΔΙ. Οἱ περὶ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι βασιλεῖς καὶ νόμους. ΘΕ. Δικαιοσύνας, νόμους.

239 ΔΙ. Παρὰ τοῦ Διός. ΕΙ. Ῥύονται, φυλάσσουσι. τὸ δὲ ὅλον, Οἵτινες τὰς δίκας, καὶ τοὺς νόμους παραλαβόντες φυλάττουσιν. ΤΟΙ. Οὗτος δέ τοι. ΕΣ. Γενήσεται.

240 ΑΧΙΛ. Ὄντως δήποτε ἐμοῦ τοῦ Ἀχιλλέως. ΠΟ. Πόθησις, ἐπιζήτησις. ΙΞΕ. Παραγενήσεται.

241 ΞΥΜ Ὁμοῦ πάντας. ΘΥ. Τούτοις δὲ οὐδέν. ΔΥ. Δυνήσῃ. ΑΧ. Καίπερ λυπούμενος.

242 ΧΡΑ. Βοηθεῖν. ΕΥ. Ὁπότ' ἄν. ΠΟΛ. Πλεῖστοι. ΥΦ. Ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. ΑΝΔ. Ἀνδροφόνου, πολεμικοῦ. Διατί τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν, ἢ ἱππόδαμον; ῥητέον, ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν εἴρηκε, πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων. εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως. καὶ ἄλλως ῥητέον, ὅτι ἐν ᾧ τις ἐστὶ μέγας ἀεὶ καὶ εὐδοκιμῶν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλους ἐπαινεῖ.

καὶ

« Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
« Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ γὰρ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

καὶ γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ἥδετο μὲν Διογενὴς καλούμενος. οὐχ ἧττον δὲ ἐπέχαιρε καὶ τῇ ἀνδροφονίᾳ. κἀκ τούτου λέγει τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον.

243 ΘΝΗ. Ἀποθνήσκοντες, πίπτοντες, νεκροί. ΕΝ. Σὺ δὲ ἔσωθεν. ΘΥ. Τὴν ψυχήν. ΑΜΥ. Σπαράξεις, πληγήσῃ.

244 ΧΩ. Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. ΕΤ. Κατ' οὐδὲν ἐτίμησας.

245 ΒΑ. Προσέβαλε δὲ καὶ προσέρριψε τῇ γῇ τὸ σκῆπτρον διὰ τὴν ὀργήν. ἡ διάλεκτος Δωριέων.

246 ΠΕ. Χρυσοῦς ἥλους ἔχον, καὶ διαπεπερονημένων αὐτῶν ἠσφαλισμένον. ΕΖΕ. Ἐκαθέζετο.

247 ΕΤΕ. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους, ἐξεναντίας. ΕΜΗ. Ὠργίζετο.

248 ΗΔΥ. Ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν. ΑΝΟ. Ἀνώρμησεν, ἀνέστη. πῶς οὖν τὸ ἀνόρουσεν ἐπὶ τῷ Νέστορι ὁ Ποιητὴς τῷ ἐξώρῳ ἤδη ἐχρήσατο; ἐπὶ νέων γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦτο λέγεσθαι. ἔστι ῥητέον, ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων νεανικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν. οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην μέμψαιτο ἄν τις, κινδυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον κινούμενον. καὶ ἄλλως ῥητέον, ὅτι εἴωθεν ἀεὶ ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν τι ποιεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν Νέστορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν, καὶ εἰδότα μὴ ἀπαρεσκομένους τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὰ λεγόμενα. ΛΙ. Ἡδύς, ἐν τῷ λέγειν ὀξύς. ΠΥ. Τῶν τὴν Πύλον κατοικούντων. ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους. ΑΓΟ. Δημηγόρος.

249 ΓΛΩ. Οὔτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης. ἡ γλῶσσα σημαίνει γ'. αὐτό γε τὸ σῶμα, καὶ τὴν διάλεκτον, καὶ τὸ ἀπεξενωμένον τῆς λέξεως. ΓΛΥ. Ἡδίων, γλυκεῖα. ΡΕ. Ἐρρεῖ, ἐφέρετο. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, Ῥέεν, ἐμφαίνει τὸ ῥητορικὸν τοῦ Νέστορος. ΑΥ. Φωνή.

250 ΜΕ. Μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων. ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ὅ ἐστι, μεριζομένην εἰς συλλαβὰς, καὶ ἔναρθρον ἐχόντων τὴν ὄπα, τουτ' ἔστι, τὴν φωνήν. ΑΝ. Ἡρακλέους ἐς Πύλον στρατεύσαντος, ἔτι νέου ὄντος τοῦ Νέστορος, καὶ ἀποκτείναντος τοὺς πρεσβυτέρους μίαν ὄντας γενεάν· καὶ τοὺς τῆς μέσης ἡλικίας, ἄλλην ὄντας γενεάν· ἧς καὶ ὁ Νέστωρ μόνος περισωθεὶς τῆς τρίτης γενεᾶς ἐβασίλευε, τῆς περὶ τοὺς παῖδας. ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον ἕως ἐτῶν τριάκοντα.

251 ΕΦ. Ἐφθαρμέναι ἦσαν. ΤΡΑ. Τουτέστιν, οἱ περὶ τούτου γενόμενοι, καὶ οἱ ἅμα αὐτῷ τραφέντες. ΗΔ. Καὶ ἐγένοντο.

252 ΗΓΑ. Πάνυ θείᾳ.

253 ΣΦΙΝ. Ὃς ἐν αὐτοῖς. ΕΥ. Καλῶς φρονῶν. ΑΓΟ. Ἐδημηγόρησε. ΜΕ. Καὶ εἶπεν.

« Ἦ πόποι,

“ Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
“ Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
“ Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
“ Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
“ Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
“ Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
“ Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
“ Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
“ Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
“ Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
“ Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,

254 Ω ΠΟ. Φεῦ, παπαί. ἐστὶ δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. ὅ ἐστι λύπης δηλωτικόν. ΠΕΝ. Οὕτως μεγάλη λύπη. ΑΧ. Τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, τοὺς Ἕλληνας. ἔστι δὲ μετωνυμίας ὁ τρόπος.

225 ΓΗ. Οὕτως ἂν χαρείη. ΠΑΙ. Καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες, ἅμα τοῖς λοιποῖς Τρωσί.

256 ΜΕ. Μεγάλως ἄν. ΚΕ. Χαρεῖεν.

257 ΣΦΩ. Εἰ ὑμῶν. ΤΑ. Ταῦτα πάντα. ΠΥ. Μάθοιεν. ΜΑΡ. Μαχομένοιν.

258 ΒΟΥ. Ἀντὶ τοῦ· οἵτινες διαφέρετε τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι. ΜΑ. Περισσῶς δὲ καὶ ὑπερβαλόντως ἐστὲ καὶ ὑπερέχετε ἐν τῷ πολεμεῖν.

259 ΠΙ. Ἀλλὰ πείθητε. ΑΜ. Ἀμφότεροι δέ. ΝΕ. Νεώτεροι, δυϊκῶς. ΕΣ. Ἐστὲ, ὑπάρχετε. ΕΜ Ἐμοῦ.

260 ΑΡΕΙ. Βελτίοσι, κρείττοσιν. ΗΕ. Ἢ ὑμῖν.

261 ΩΜΙ. Συνανεστράφην. ΟΥ. Καὶ οὐδέποτέ μοι. ΑΘΕ. Ἠπείθουν, ἀπεδοκίμαζον.

262 ΠΩ. Οὐδέποτε γάρ. ΤΟΙ. Τοιούτους. ΙΔΟΝ. Ἐθεασάμην. ΑΝΕ. Ἄνδρας. ΙΔΩ. Οὐδὲ ἰδεῖν δυνήσομαι.

263 ΟΙ. Ὁποῖον. ΠΕΙ. Πειρίθουν. ὄνομα κύριον. Πειρίθους ὁ Ἰξίονος, γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, οἰκεῖος δὲ τοῖς Κενταύροις. πρὸς γάμον δὲ ἀγόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Βουτάδα, τοὺς Κενταύρους συνεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν. οἵτινες οἰνωθέντες, ἐπεχείρουν ὑβρίζειν ὅσαι τῶν Ἑλληνίδων παρῆσαν γυναικῶν. ὅθεν οἱ Λαπίθαι συστάδην μαχεσάμενοι, διώκουσιν αὐτοὺς εἰς Μάλεον ὄρος τῆς Πελοποννήσου. ὁ δὲ Πειρίθους ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ περιθεῖν ἵππῳ ὁμοιωθέντα τὸν Δία ἐν τῷ μίγνυσθαι τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ΔΡΥ. Καὶ τὸν Δρύαντα. ΠΟΙ. Βασιλέα ὄχλων.

264 ΚΑΙ. Καὶ τὸν Καινέα. ὁ δὲ Καινεὺς Ἐλάτου μὲν παῖς, Λαπιθῶν δὲ βασιλεὺς, πρότερον ἦν παρθένος εὐπρεπής. μιγέντος δὲ αὐτῇ Ποσειδῶνος, αἰτησαμένη μεταβάλλει εἰς ἄνδρα ἡ νεᾶνις, ἄτρωτος γίγνεται, γενναιότατος τῶν καθ' αὐτὸν ὑπάρξας. καὶ δή ποτε πήξας ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ἀγορᾶς, θεοῖς τοῦτο προσέταξεν ἀριθμεῖν. δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς, τιμωρίαν τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτοῦ εἰσεπράξατο. μαχόμενον γὰρ αὐτὸν τοῖς Κενταύροις καὶ ἄτρωτον ὄντα ὑποχείριον ἐποίησε. βάλλοντες γὰρ αὐτὸν οἱ προειρημένοι δρυσί τε καὶ ἐλάταις, ἤρεισαν εἰς γῆν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ τῶν Ἀργοναυτικῶν πρώτῳ λέγων οὕτως.

Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων

" Θησέα τ᾽ Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
" Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
" Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
" φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
" Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
" Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
" Καὶ μαχόμην κατ᾽ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ᾽ ἂν οὔτις
" Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
" Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
" Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
" Μήτε σὺ τόνδ᾽, ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
" Ἀλλ᾽ ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
" Μήτε σὺ Πηλείδη ἔθελ᾽ ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

Ἤλασ᾽ ἀριστήων. οἱ δ᾽ ἔμπαλιν ὁρμηθέντες,
Οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
Ἀλλ᾽ ἄρρηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,
Θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.

ΕΞ. Καὶ τὸν Ἐξάδιον. ΑΝ. Ἰσόθεον.

266 ΚΑΡ. Ἰσχυρότατοι, γενναῖοι. ΚΕΙ. Ἐκεῖνοι. ΕΠΙ. Ἐπιγείων. ΤΡΑ. Ἐτράφησαν.

267 ΕΣΑΝ. Ἦσαν, ὑπῆρχον.

268 ΦΗΡ. Θηρσὶ, θηρίοις. λέγει δὲ, τοῖς Κενταύροις. Ἰξίων ὁ Φλεγύου παῖς, Δίαν τὴν Δηϊονέως γήμας, ἐλθόντα τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἕδνα, δόλῳ καταπρήσας, μανεὶς, καὶ ὑπὸ θεῶν καθαρθεὶς τὸν φόνον, Ἥρας ὕστερον ἠράσθη. Ζεὺς δὲ βουλόμενος αὐτὸν δοκιμάσαι εἰ ἐν τῷ ὄντι, τολμᾷ τοιοῦτόν τι, νεφέλην ἀπεικάσας Ἥρᾳ, παρέκλινεν αὐτῷ. ὁ δὲ μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον. ἀφ᾽ οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος. μετὰ δὲ θάνατον ἔλαβε δίκας παρ᾽ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, ποιήσας αὐτὸν ἐν τοῖς καταχθονίοις στρέφεσθαι μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχοῦ σιδηροῦ. ΟΡΕ. Τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις. ΕΚ. Ἐκπληκτικῶς. ὅ ἐστι, κατὰ κράτος αὐτοὺς ἐξαπώλεσαν.

269 ΤΟΙ. Καὶ τούτοις μὲν ἐγὼ τοῖς περὶ τὸν Πειρίθουν. ΜΕ. Συναναστρεφόμην, συνεμαχόμην.

270 ΤΗ. Πόῤῥωθεν, μακρόθεν ὢν ἀπὸ τῆς Πύλου. ΓΑΙ. Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.

271 ΜΑ. Καὶ ἐπολέμουν. ΕΜ. Κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν. ΚΕΙ. Πρὸς ἐκείνους δὲ οὐδεὶς ἴσχυε τῶν νῦν ὄντων ἀνθρώπων.

272 ΤΩΝ. Τούτων. ΟΙ. Ὁποῖοι. ΒΡΟ. Ἄνθρωποι φθαρτοί. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. ΕΠΙ. Ἐπίγειοι. χθὼν γὰρ ἡ γῆ. ΜΑ. Μάχοιτο.

273 ΜΕΥ. Καὶ μὲν ἐμοῦ. ΒΟΥ. Συμβουλιῶν. ΞΥ. Ἤκουον, ἐπείθοντο.

274 ΥΜ. Καὶ ὑμεῖς. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.

275 ΑΓΑ. Καί τοι βασιλεὺς ὑπάρχων. ἢ ἀγαθὸς τὴν γνώμην, ἀμείνων, κρείττων. ΑΠΟ. Ἀφαιροῦ. ΚΟΥ. Κόρην. ἡ διάλεκτος Ἰώνων.

276 ΕΑ. Συγχώρει. ΠΡΩ. Ὡς αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς. ΔΟ. Παρέχον.

277 ΘΕΛ. Βούλου. ΕΡΙ. Ἐρίζειν, φιλονεικεῖν, ἐξισοῦσθαι.

“ Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
“ Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
“ Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
“ Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
“ Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
“ Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
“ Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
“ Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
“ Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
“ Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
“ Πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἅτιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω.
“ Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290
“ Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;

278 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας. ΕΜ. Ἔλαχεν, ἔτυχεν. ΟΜ. Ἴσης καὶ τῆς αὐτῆς.

279 ΣΚΗ. Σκηπτροφόρος. Πῶς τοῦτο ὁ Νέστωρ εἴρηκεν; ἆρα δύναταί τις βασιλεῦσαι χωρὶς τῆς τοῦ Θεοῦ βουλῆς; καὶ ῥητέον, ὅτι καλῶς τοῦτο εἴρηκεν. οὐ γὰρ ἅπαντες παρὰ τοῦ Διὸς ἔχουσι τὸ σκῆπτρον, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην. ἀλλὰ μόνοι οἱ ἀγαθοί. εὐλόγως οὖν εἴποι ὅτι τὸ μὲν ἄρχειν ἀπὸ Θεοῦ ἐστιν. οὐ μέν τοι καὶ πᾶς ἄρχων καταθύμιος Θεῷ, οὐδὲ ὁ βιαζόμενος τὴν ἀρχὴν θελητὸς τῷ Θεῷ, ὡς παραχρώμενος τῇ ἰδίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἀπρεπῶς, τοῦ Θείου παραχωροῦντος αὐτῷ, καὶ ἀφροντιστοῦντος τοῦ τοιούτου. ΩΤ. Καὶ ᾧτινι ὁ Ζεύς. ΚΥ. Δόξαν. ΕΔΩ. Παρέσχε.

280 ΚΑΡ. Ἰσχυρός. ΕΣ. Ὑπάρχεις. ΘΕΑ. Καὶ Θεά σε. ὅτι τῆς Θέτιδος ἦν υἱὸς τοῦ Νηρέως θυγατρός. αὐτὴ δὲ ἀθάνατος.

281 ΟΓΕ. Ἀλλ' οὗτος. ΦΕΡ. Κρείσσων. ΠΛΕ. Πλείοσιν, ὅτι πλείονες οἱ ἀρχόμενοί εἰσι.

282 ΜΕΝ. Τὴν σὴν ὀργήν. ΑΥ. Ἐγὼ δέ.

283 ΛΙΣ. Λιτανεύω, παρακαλῶ. ΜΕ. Μεθεῖναι, συγχωρῆσαι. ΧΟ. Ὀργήν. ΟΣ. Ὅστις μέγα.

284. ΕΡ. Περίφραγμα, τεῖχος. ΠΕ. Γίνεται, ἐστί. ΠΟ. Τοῦ κακωτικοῦ πολέμου.

285 ΚΡΕΙ. Μεγάλως κρατῶν.

286 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον. κατὰ τὸ πρέπον. ΕΕΙ. Εἶπας, ἔλεξας.

287 ΟΔΕ. Ἀλλ' οὗτος. ΕΘΕ. Βούλεται. ΠΑΝ. Ὑπὲρ πάντας. ΕΜ. Εἶναι. τουτέστι, πάντων θέλει ὑπερέχειν.

288 ΚΡΑ. Κρατεῖν, βασιλεύειν. ΠΑΝ. Πᾶσι.

289 ΣΗ. Προστάσσειν. ΠΕΙ. Πρὸς ἃ οὐ πεισθήσεσθαι. ΟΙΩ. Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

290 ΜΙΝ. Εἰ δὲ αὐτόν. ΑΙ. Πολεμικόν. ΕΘΕ. Ἐποίησαν. ΕΟΝ. Διαπαντὸς ὄντες, ἀθάνατοι.

291 ΤΟΥ. Τούτου χάριν αὐτῷ. ΠΡΟ. Προτρέχουσι, σπουδιᾶσιν. ΟΝ. Ὀνείδη, ὕβρεις. ΜΥ. Εἰπεῖν. ὁ δὲ λόγος. Εἰ πολεμιστής ἐστιν Ἀχιλλεὺς γνώμῃ τῶν Θεῶν, διὰ τοῦτο προπετής ἐστιν ἐπὶ τὸ ὀνειδίζειν, καὶ κακῶς λέγειν τοὺς βασιλεῖς;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
« Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
« Εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, ττι κεν εἴπῃς·
« Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
« Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀΐω.
« Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
« Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κούρης,
« Οὔτε σοι, οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
« Τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ, 300
« Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο·
« Εἰ δ', ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
« Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν

292 ΑΡ. Τοῦτον δὲ δή. ΥΠΟ. Ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον Ἀχιλλεὺς, καὶ μεσολαβήσας τὸν Ἀγαμέμνονος, πρὶν ἢ σιωπῆσαι αὐτὸς εἰπών. ΗΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο.

293 ΚΕΝ. Ὄντως γὰρ ἄν. ΔΕΙ. Ἀσθενής. ΟΥ. Οὐδενὸς λόγου ἄξιος. ΚΑ. Κληθείην.

294 ΣΟΙ. Ἐὰν δή σοι. ΕΡ. Εἰς πᾶν πρᾶγμα. ΥΠ. Ὑποχωρήσω. ΚΕΝ. Ὅπερ ἄν.

295 ΕΠΙ. Ἐπιτέλλου, προστάσσε. ΕΜ. Ἐμοὶ γὰρ μή.

296 ΣΗ. Πρόσταττε. ἐγὼ γὰρ οὐ νομίζω πεισθῆναί σοι.

297 ΤΟΙ. Ἄλλο δέ σοι. ΕΡΕΩ. Ἐρῶ, λέξω. ΒΑΛ. Ἐμβάλλου, ἔνθου. ΣΗ. Σαῖς.

298 ΜΑ. Μαχοῦμαι.

299 ΤΩ. Οὔτέ τινι ἄλλῳ· τὸ τῷ σημαίνει πέντε· ὄνομα, ἄρθρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον αἰτιολογικὸν, ῥῆμα. ὄνομα μὲν οὕτως·

Οὔτε σοι οὔτέ τῳ ἄλλῳ· ——

ἐστι γὰρ τινί. ῥῆμα δὲ,—Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον· —ἐστι γὰρ τὸ τῆ ἀντὶ τοῦ, λάβε. ἄρθρον δὲ οὕτως·

Ἤτοι μὲν τάγ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα
ἔοικε,
Τῷ Ἀσκληπιάδῃ· —ἀντωνυμίαν δὲ ὡς
ἐν τῷ,
Τῷ μιν ἐεισάμενος. —Σύνδεσμον αἰτιολογικὸν οὕτως, —Τῷ σε καὶ οὐ δειώσομαι. — ἐστι γὰρ, διό. ὅταν μέντοι ἄρθρον σημαίνει ἑνικὸν, μόνης δοτικῆς ἐστι πτώσεως, καὶ περισπᾶται. δυϊκὸν δὲ, εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς· καὶ βαρύνεται. τὼ Αἴαντε. ΑΦΕ. Ἐπειδὴ δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφείλεσθε, καὶ ὑβρίσατε ἑαυτούς γε, οὐκ ἐμέ.

300 ΑΛ. Τῶν δὲ λοιπῶν. ΕΣΤΙ. Ἅτινά μοι ὑπάρχει. ΝΗΙ. Παρὰ τῇ ταχυπέτῃ νηΐ. ΜΕ. Βαθείᾳ, ἢ τῇ πίσσῃ κεχρισμένῃ.

301 ΤΩΝ. Τούτων. ΟΥΚ. Οὐδαμῶς ἄν τι. ΦΕ. Κομίσαις, λάβοις. ΑΕ. Ἄκουλος, καὶ μὴ βουλομένου. ΕΜ. Ἐμοῦ.

302 ΕΙ Δ'. Εἴ γε μὴν βούλει. ΠΕΙ. Πειράθητι. ΓΝΩ. Ὅπως ἂν μάθωσι καὶ οὗτοι.

303 ΑΙ. Ταχέως σοι. ΚΕ. Μέλαν. ΕΡΩ. Περιῤῥυήσεται τῷ δόρατι.

304 ΤΩ. Οὕτως οὗτοι. ΑΝ. Ἐναντίοις. ἅ ἐστι στασιαστικοῖς λόγοις. ΜΑ. Μαχεσάμενοι. δυϊκῶς. ΕΠΕ. Λόγοις.

Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤιε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν.
Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον 310
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ως οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ·

305 ΑΝ. Ἀνέστησαν. ΛΥ. Ἔλυσαν δέ. ΑΓΟ. Ἐκκλησίαν, συνέδριον.

306 ΚΛΙ. Ἐπὶ τὰς σκηνάς. ΕΙ. Ἰσοτοίχους.

307 ΗΙΕ. Παρεγίνετο, ἐπορεύετο. ΜΕ. Σὺν τῷ Μενοιτίου υἱῷ Πατρόκλῳ, καὶ τοῖς Μυρμιδόσι. κεχώρικε δὲ τῶν λοιπῶν ἑταίρων τὸν Πάτροκλον, κατ' ἐξοχήν.

308 ΑΡΑ. Δή. ΝΗΑ. Ναῦν, πλοῖον. ΑΛ. Εἰς τὴν θάλασσαν. ΠΡΟ. Καθείλκυσεν.

309 ΕΡΕ. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας. ΕΚ. Κατηρίθμησεν, ἐπιλέξατο. ΕΕΙ. Εἴκοσι.

310 ΒΗ. Ἐνεβίβασε, ἀνέθηκεν. ΑΝΑ. Εἰς αὐτὴν δέ.—ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον. ἀναγαγὼν δὲ καὶ τὴν καλοπρόσωπον Χρυσηΐδα εἰς τὴν ναῦν.

311 ΕΙ. Ἐκάθισεν ἄγων τῷ πατρί. ΑΡ. Ἡγεμὼν, ναύαρχος. ΕΒΗ. Ἀνέβη δέ. ΠΟ. Πολύβουλος, συνετός.

312 ΟΙ. Οὗτοι μέν. ΑΝΑ. Ἀνελθόντες, ἐπιβάντες. ΕΠΕ. Ἔπλεον. ΚΕΛ. Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

313 ΑΠΟ. Ἀποκαθαίρεσθαι. ΑΝΩ. Ἐκέλευσε, προσέταξεν.

314 ΟΙ. Αὐτοὶ δέ. ΑΠΕ. Ἀπεκαθαίροντο. ΛΥ. Καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρσια ἔβαλλον. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικόν ἐστιν.

315 ΕΡ. Ἐπετέλουν, ἔθυον. ΤΕ. Τελείας.

316 ΘΙΝ. Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. ΑΤΡ. Ἀκαταπονήτου, πολλῆς. ἢ ὡς ἔνιοί φασι, τοῦ ἀκάρπου.

317 ΚΝΙΣ. Ἡ δὲ κνίσσα, ὅ ἐστιν ἡ ἀναθυμίασις. ἡ δὲ λέξις τέσσαρα σημαίνει, ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ, αὐτό τε τὸ λίπος, καὶ τὸν ἐπίπλουν, καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. ΙΚΕΝ. Παρεγίνετο. ΕΛΙΣ. Περιειλουμένη τῷ καπνῷ.

318 ΩΣ. Οὕτως μὲν οὗτοι. ΤΑ. Ταῦτα. ΠΕ. Ἐνήργουν, ἔπραττον. ΣΤΡ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον.

319 ΛΗ. Ἐπαύετο. ΕΡΙ. Φιλονεικείας. ΠΡΩ. Ἥντινα πρότερον ἠπείλει κατ' Ἀχιλλέως. ΕΠΗ. Τῷ Ἀχιλλεῖ ἠπείλησε.

Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
« Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
« Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
« Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
« Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
« Χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
« Ἄσσον ἴτ'· οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,

320 ΤΑΛ. καὶ ΕΥΡ. Ὀνόματα κύρια τῶν κηρύκων.

321 ΤΩ. Οἵτινες αὐτῷ ἦσαν. ΟΤΡ. Σπουδαῖοι. παρὰ τὸ ὀτρύνω. ΘΕ. Ὑπηρέται.

322 ΕΡ. Ἀπέρχεσθε. δυϊκῶς. ΚΛΙ. Εἰς τὴν σκηνήν.

323 ΕΛ. Λαβόντες. ΑΓΕ. Ἄγειν.

324 ΕΙ. Ἐὰν δέ. ΔΩ. Μὴ παράσχῃ. δεῖ λαμβάνειν δύο ὑπεκτάσεις. ΕΛΩ. Ἀφέλωμαι, λάβω.

325 ΠΛΕ. Τὸ δὲ — σὺν πλεόνεσσι, οὐ τῷ ἐλθὼν συντακτέον, ἀλλὰ τῷ ἕλωμαι. ἵν' ᾖ, μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτὴν ἀφαιρήσομαι. ΟΙ. Ὅπερ αὐτῷ. ΡΙ. Φρικωδέστερον, καὶ χαλεπώτερον. ΕΣ. Γενήσεται.

326 ΠΡΟ. Προέπεμπε. ΚΡΑ. Ἰσχυρὸν, ονιαῖον. ΕΤ. Ἐπέτελλε λόγον, ἔλεγε.

327 ΤΩ. Οὗτοι δέ. δυϊκῶς. ΑΕ. Ἄκοντες, καὶ μὴ βουλόμενοι. ΒΑ. Ἔβησαν, ἐπορεύθησαν.

328 ΙΚΕ. Ἀφίκοντο. παρεγένοντο.

329 ΕΥ. Κατέλαβον. ΚΛΙ. Παρὰ τῇ σκηνῇ.

330 ΗΜΕ. Καθεζόμενον. ΓΗ. Ἐχάρη.

331 ΤΩ. Οὗτοι μέν. ΤΑΡ. Φοβηθέντες. δυικῶς, διὰ τὴν ξιφουλκίαν. ΑΙ. Αἰδεσθέντες.

332 ΣΤΗ. Ἔστησαν. ΜΙΝ. Οὐδὲ αὐτόν τι. ΠΡΟ. Προσεφθέγγοντο. ΕΡΕ. Οὐδὲ ἀνηρώτων.

333 ΑΥ. Οὗτος δέ. ΕΓ. Ἐστοχάσατο, ἐνόησεν. ΦΡΕ. Ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις. ΦΩ. Ἐβόησε, καὶ εἶπεν.

334 ΑΝ. Ἀνθρώπων κήρυκες, ἄξιοι καὶ θεῶν. ἄσυλον γὰρ καὶ θεῖον τὸ γένος τῶν κηρύκων. Ἑρμῆς γὰρ μιγεὶς Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κηρύκων γένος, ὡς ἱστορεῖ Πτολεμαῖος. ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς τῶν Θεῶν ἀγγέλλουσιν. ἢ ὅτι ἀπὸ Ἑρμοῦ εἰσιν ὄντος ἀγγέλου Διός.

335 ΑΣ. Ἐγγὺς παραγένεσθε. ΥΜ. Κατ' οὐδέν μοι ὑμεῖς. ψιλοῦται τὸ ὔμμες ὡς Αἰολικόν· ὡς καὶ ἐν τῇ Δ'.

Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
« Ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
« Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων,
« Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
« Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ' αὖτε 340
« Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
« Τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
« Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
« Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέωνται Ἀχαιοί.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ, 345
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
Δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον. 350

— Αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων. ΕΠ. Αἴτιοι. πεπαιδευμένως δέ. οὐ γὰρ δεῖ τὰς ἰδίας αἰτίας ἐφ' ἑτέρους μετάγειν, ὡς κύων κατὰ τοῦ βεβλημένου λίθου.

336 ΣΦΩ. Ὃς ὑμᾶς. ΠΡΟ. Ἔπεμπε.

337 ΔΙ. Εὐγενέστατε. ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ Πάτροκλε. ἐσχημάτισται γὰρ τὸ ὄνομα οὐκ ἀπὸ τῆς Πάτροκλος εὐθείας, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Πατροκλῆς. ὡς Ἡρακλῆς, Ἥρακλες -άκλεις. ΕΞ. Ἔξω τῆς σκηνῆς κόμιζε. ΚΟΥ. Τὴν Βρισηΐδα.

338 ΣΦΩ. Καὶ αὐτοῖς. ΑΓ. Ἀπάγειν. ΑΥ. Οὗτοι δ' αὐτοί. ΜΑΡ. Μάρτυρες. Ἰὰς ἡ διάλεκτος. ΕΣ. Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

339 ΘΕ. Καὶ πρὸς τοὺς Θεούς. ΜΑ. Μακαρισμοῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων.

340 ΑΠ. Ἀπηνοῦς, χαλεποῦ, σκληροῦ. ΑΥ. Ἐάν ποτε πάλιν.

341 ΧΡΕΙ. Χρεία. ΕΜ. Ἐμοῦ. ΑΕΙ. Αἰκιστικὸν, χαλεπόν. ΛΟΙ. Ὄλεθρον. ΑΜΥ. Ἀποσοβῆσαι, ἀποστρέψαι.

342 Η. Ὄντως γὰρ ἄν. ΟΓΕ. Οὗτος. ΟΛΟ. Ὀλεθρίαις. ΘΥ. Ἐνθουσιωδῶς ὁρμᾷ. ὅ ἐστι, μαίνεται.

343 ΝΟ. Προλογίσασθαι, ἐνθυμηθῆναι. ΟΠΙΣ. Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον· τουτέστιν, Οὐκ οἶδε προσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος.

344 ΟΠ. Ὅπως αὐτοῦ. ΣΟ. Σῶοι, ὑγιεῖς. ΜΑ. Μαχῶνται, πολεμήσωσι.

345 ΕΠΕ. Ἐπείσθη.

346 ΕΚ. Ἐξήγαγε δέ.

347 ΤΩ Δ'. Οὗτοι δὲ πάλιν. ΙΤ. Παρεγένοντο.

348 ΚΙ. Ἡ Βρισηῒς ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ὁμοῦ τοῖς κήρυξιν ἐπορεύετο.

349 ΕΤΑ. Ἑταίρων, φίλων. ΑΦ. Εὐθέως, ταχέως. ΝΟΣ. Χωρίς. ΛΙ. Χωρισθείς.

350 ΘΙΝ. Ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. ΠΟ. Λευκῆς, διὰ τὸν ἀφρόν. ΟΡΟ. Ὁρῶν, βλέπων. ΟΙ. Ἐπὶ τὸν μέλανα. ΠΟΝ. Τὴν θάλασσαν.

Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
“ Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
“ Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
“ Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
“ Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
“ Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
“ Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
“ Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,

351 ΗΡΗ. Ηὔξατο. ΟΡΕ. Ἐκτείνας.

352 ΕΠ. Ἐπειδή με. ΜΙ. Ὀλιγοχρόνιον. ΕΟΝ. Ὄντα, ὑπάρχοντα.

353 ΤΙ. Τὴν τιμὴν δή μοι· ΟΦ. Ὄφειλεν. ΟΛΥ. Ὁ τὸν ὄλυμπον κατοικῶν Ζεύς. ὁ δὲ Ὄλυμπος ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν οἰκητήριον τῶν Θεῶν. ἀλληγορικῶς δὲ, ὁ οὐρανός. ΕΓ. Ἐγχειρίσαι, παρασχεῖν.

354 ΥΨΙ. Ὁ ἐν ὕψει ἠχῶν, ὅ ἐστι, βροντῶν. βρόμος δὲ κυρίως ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς ἦχος. ΤΥ. Οὐδὲ ὀλίγον με· ΕΤΙ. Ἐτίμησεν.

355 ΑΤΓ. Ὁ Ἀγαμέμνων γάρ με.

356 ΕΛ. Ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμήν μου ἔχει. ΑΠ. Ἀφορίσας, ἀφελόμενος.

357 ΔΑ. Δάκρυα χέων, κλαίων. ΠΟ. Σεβασμία, ἔντιμος.

358 ΗΜΕ. Καθεζομένη. ΒΕΝ. Ἐν τοῖς βάθεσιν. ΓΕ. Τῷ Νηρεῖ. τὸν δὲ Νηρέα οἱ ποιηταὶ παριστῶσιν ἡμῖν δαίμονα θαλάσσιον· ἀφ' οὗ, καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ, αἱ Νηρεΐδες.

359 ΚΑΡ. Ταχέως. ΑΝΕ. Ἀνῆλθεν. ΟΜΙ. Ἔστι δὲ ὀμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ.

360 ΡΑ. Καὶ δή. ΠΑ. Ἔμπροσθεν. ΑΥ. Αὐτοῦ. ΚΑ. Ἐκαθέζετο. ΔΑ. Δάκρυα χέοντος.

361 ΜΙΝ. Καὶ τῇ χειρὶ αὐτόν. ΚΑ. Κατέψηξε, καθωμάλισεν. ΟΝΟ. Τόν τε λόγον εἶπε, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξῆλθε.

362 ΙΚΕ. Κατέλαβε. ΠΕΝ. Λύπη.

363 ΕΞ. Ἔξειπε, λέξον. ΚΕΥ. Μὴ κρύπτε. ΝΟΩ. Τῇ διανοίᾳ. ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, εἰδῶμεν, μάθωμεν. ΑΜ. Ἀμφότεροι, ἐγώ τε ἡ Θέτις, καὶ σὺ Ἀχιλλεύς.

364 ΒΑ. Βαρέως στενάζων.

365 ΟΙ. Οἶδας, ἐπίστασαι. ΤΙΗ. Τί δή σοι. ΑΓΟ. Λέγω.

366 ΩΧΟ. Παρεγενόμεθα εἰς τὰς Θήβας. νῦν δὲ λέγει τὰς Ὑποπλακίους, ὧν ἐβασίλευεν Ἠετίων ὁ Ἀνδρομάχης πατήρ. Κίλικες ἔθνος βάρβαρον τῆς ὑπὸ τὸ Πλάκιον ὄρος

" Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
" Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
" Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον·
" Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
" Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
" Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
" Στέμμά τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
" Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
" Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν. 375
" Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
" Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
" Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
" Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
" Χωόμενος δ' ὁ γέρων, πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
" Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
" Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
" Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο

ρος Θήβης· τούτων ἦρχε τῶν Κιλίκων Ἠετίων, ἔχων υἱοὺς ἑπτὰ, θυγατέρα δὲ τὴν Ἀνδρομάχην τὴν γαμηθεῖσαν Ἕκτορι τῷ υἱῷ Πριάμου. κατὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς πολέμους, ἐπιστρατεύσας Ἀχιλλεὺς τῇ Θήβῃ, καὶ τὴν πόλιν πορθήσας, τόντε Ἠετίωνα ἀνεῖλε σὺν τοῖς τέκνοις. μεθ' οὓς Λυρνησσὸν πορθήσας, καὶ τὴν πόλιν ἐξελὼν, αἰχμάλωτον ἦγεν, ἐκ Λυρνησσοῦ μὲν, Βρισηΐδα. ἣν γέρας αὐτῷ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες. ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρυσηΐδα τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν Ἀγαμέμνων κλήρῳ λαχὼν, τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν. ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς, ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμὸν, ὅ ἐστι, λοιμικὴν νόσον. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι ἡ Χρυσηΐς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη. τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν, οὔσης πολίχνης, ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεστάτῃ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ, οἱ ἀπ' αὐτῆς προσερρυηκότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον. τρεῖς γάρ εἰσι Θῆβαι. αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται καὶ ἐν τῇ ζ'. καὶ αἱ Καδμεῖαι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ δ'. καὶ ἐν τῇ ε'. καὶ αἱ τῆς Αἰγύπτου, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ι'. Θῆβαι δὲ αὐταί εἰσι τὸ νῦν Ἀτραμύτιον καλούμενον. ΙΕ. Ἱερὰν, μεγάλην, καὶ θαυμαστήν.

367 ΔΙΕ. Ἐξεπορθήσαμεν. ΗΓΟ. Καὶ ἠγάγομεν.

368 ΤΑ. Καὶ ταῦτα μέν. ΔΑΣ. Καλῶς ἐμέρισαν. ΣΦΙ. Ἐν αὐτοῖς.

369 ΕΛ. Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν.

380 ΤΟΙ. Τούτου.

381 ΜΑ. Ἐπειδὴ πάνυ αὐτῷ προσφιλὴς ὑπῆρχεν.

382 ΗΚ. Ἐφῆκεν, ἔπεμψεν. ΛΑ. Οἱ δὲ δὴ ὄχλοι.

383 ΘΝΗ. Ἀπέθνησκον. ΕΠ. Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

« Πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
« Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.
« Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἱλάσκεσθαι·
« Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
« Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
« Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
« Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
« Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
« Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
« Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.
« Ἐλθοῦσ' Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
« Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
« Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
« Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
« Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
« Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

384 ΠΑΝ. Πανταχοῦ, εἰς ὅλον τὸ στράτευμα. ΑΜ. Ἡμῖν δέ.

385 ΕΙ. Ἀκριβῶς ἐπιστάμενος. ΕΚΑ. Ἀπόλλωνος, τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ τοξικοῦ.

386 ΚΕ. Ἐκέλευον. ΙΛΑ. Ἐξιλεοῦσθαι, ἐξευμενίζεσθαι.

387 ΑΤΡ. Τὸν Ἀγαμέμνονα. ΛΑ. Ὀργὴ κατέλαβεν. ΑΙ. Ταχέως δέ.

388 ΗΠ. Ἐπηγγείλατο.

389 ΕΛΙ. Μελανόφθαλμοι. ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν. ἢ οἱ ἑλικοειδῶς τοὺς ὦπας κινοῦντες. τουτέστιν, οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐειδεῖς.

390 ΔΩ. Νεῶ θυσίας.

391 ΝΕ. Νεωστί. ΚΛΙ. Ἀπὸ τῆς σκηνῆς. ΕΒ. Ἔβησαν, ἐπορεύθησαν. ΑΓΟΝ. Ἀποφέροντες.

392 ΚΟΥ. Τὴν Βρισέως θυγατέρα Βρισηΐδα. ἔοικε δὲ πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν χρηματίζειν ὁ Ποιητὴς, καὶ οὐ κυρίως. ὡς γὰρ οἱ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἱστοροῦσι, Βρισηῒς μὲν, Ἀστυνόμη ἐκαλεῖτο, Χρυσηῒς δὲ, Ἱπποδάμεια. ΤΗΝ. Ἥντινά μοι.

393 ΠΕ. Περίσχου, φρόντισον. ΕΗ. Ἀντὶ τοῦ, τοῦ σοῦ. οἱ δὲ, ἀγαθοῦ, προσηνοῦς. ἢ ἰδίου.

394 ΛΙ. Λιτάνευσον.

395 ΕΠ. Ἢ λόγῳ. ΩΝΗ. Ὠφέλησας. ΚΡΑ. Τὸν Δία. περιφραστικῶς. ΕΡ. Ἢ αὐτῷ τῷ ἔργῳ.

396 ΣΕΟ. Πολλάκις γάρ σου. ΜΕ. Ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου Πηλέως οἴκοις. ἐν θαλάσσῃ γὰρ Πηλεὺς κατοικεῖν οὐκ ἠδύνατο. ΑΚ. Ἤκουσα.

397 ΕΥ. Καυχωμένης. ΕΦΗ. Ὅτε ἔλεγες. ΚΕ. Τῷ τὰς νεφέλας μελαίνοντι, ὀμβροποιῷ. ΚΡΟ. Τῷ τοῦ Κρόνου παιδί.

398 ΟΙΗ. Μόνη. ΑΘΑ. Ἐν τοῖς Θεοῖς. ΑΕΙ. Ἀπεοικότα, χαλεπόν. ΛΟΙ. Ὄλεθρον, φθοράν. ΑΜΥ. Ἀποσοβῆσαι, ἀποστρέψαι.

399 ΜΙΝ. Ὁπηνίκα αὐτόν. ΞΥΝ. Συνδῆσαι. Ἰὰς ἡ διάλεκτος. ΟΛΥΜ. Οἱ Τιτάνες. ὡς γὰρ ἐν ἄλλοις φησί·

“ Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
“ Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
“ Ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
“ Ὃν Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
“ Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων,
“ Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων· 405
“ Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
“ Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
“ Αἴκέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
“ Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
“ Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
“ Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

—μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι Θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.

400 ΠΑΛΛ. Γράφεται δὲ καὶ,-- Καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. Ζεὺς γὰρ παραλαβὼν τὴν ἐν οὐρανῷ διοίκησιν, ἐπιπολαστῶς τῇ παῤῥησίᾳ ἐχρῆτο. πολλὰ αὐθάδη διαπραττόμενος. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἥρα, καὶ Ἀπόλλων, καὶ Ἀθηνᾶ ἐβούλοντο αὐτὸν δήσαντες ὑποτάξαι. Θέτις δὲ ἀκούσασα παρὰ τοῦ πατρὸς Νηρέως, ἦν γὰρ μάντις, τὴν κατὰ Διὸς ἐπιβουλὴν, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, ἐπαγομένη Αἰγαίωνα φόβητρον τῶν ἐπιβουλευόντων Θεῶν. ἦν δὲ θαλάσσιος δαίμων οὗτος. καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα κατεβράβευεν. ἀκούσας δὲ ὁ Ζεὺς Θέτιδος, τὴν μὲν Ἥραν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ δεσμοῖς ἐκρέμασε. Ποσειδῶνι δὲ καὶ Ἀπόλλωνι, τὴν παρὰ Λαομέδοντι θητείαν ἐψηφίσατο. τῇ δὲ Θέτιδι τὴν Ἀχιλλέως τιμὴν εἰς τὰ μεταταῦτα ἐταμιεύσατο. ἱστορεῖ Δίδυμος.

401 ΥΠΕ. Ἐξεῖλου, ἔλυσας.

402 ΩΧ'. Ταχέως, σπουδαίως. ΕΚΑ. Ἑκατοντέχειρα. Αἰολικῶς. τοὺς ἑκατοντάχειρας δὲ, γράφει Ἡσίοδος, οὐρανοῦ καὶ γῆς γόνος. ΜΑ. Μέγαν.

403 ΒΡΙ. Τὸ πλῆρες, Αἰγαίωνα. τῶν δὲ διωνύμων, τὸ μὲν πρότερον ὄνομα Ὅμηρος εἰς θεοὺς ἀναφέρει, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἀνθρώπους. ὡς καὶ τὸ,

Χαλκίδα κικλήσκουσι Θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.

καὶ περὶ τοῦ ποταμοῦ,

Ὃν Ξάνθον καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

404 ΑΥ. Οὗτος γὰρ δή. ΒΙΗ. Βίᾳ, δυνάμει. ΠΑ. Τοῦ ἰδίου πατρός. ΑΜ. Ἰσχυρότερος, βελτίων.

405 ΟΣ. Ὅστις δή. ΚΡΟ. Κρόνου παιδὶ, Διΐ. ΓΑΙ. Τῇ αὐτοῦ δόξῃ γαυριῶν, καὶ σεμνυνόμενος.

406 ΥΠ. Ἐφοβήθησαν. ΕΔΗ. Τὸ πλῆρες, οὐκ ἔτι ἔδησαν.

407 ΤΩΝ. Τούτων δὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτόν. ΜΝΗ. Ὑπομνήσασα. ΠΑ. Παρακαθέζου. ΛΑ. Τῶν γονάτων κράτησον.

408 ΑΙ. Ἐάν πως. ΕΘΕ. Βουληθῇ, θελήσῃ. ΑΡ. Ἐπιβοηθῆσαι τοῖς Τρωσί.

409 ΤΟΥΣ. Τοὺς Ἕλληνας. ΠΡΥΜ. Τὰς ναῦς. ἀπὸ μέρους φησί. πρύμνα γὰρ μέρος τῆς νεὼς τὸ ἔσχατον. ΑΛΑ. Καὶ περὶ τὴν θάλασσαν. ΕΛ. Συνελάσαι, συγκλεῖσαι.

410 ΚΤΕΙ. Ἀναιρουμένους, φονευομένους. ΕΠ. Ἵν' ἀπολαύσωσι πάντες τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως. τουτέστιν, ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτόν.

411 ΓΝΩ. Γνωρίσῃ, μάθῃ.

“ Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
“ Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
“ Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
“ Ἧσθαι· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
“ Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
“ Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
“ Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ
“ Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴκε πίθηται. 420
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
“ Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
“ Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας

412 ΗΝ. Τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην. ΑΡΙ. Ὅτι τὸν ἄριστον· ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ τὸν Ἀχιλλέα. ΕΤΙ. Κατ' οὐδὲν ἐτίμησεν.

413 ΗΜ. Ἀπεκρίνατο. ΔΑ. Δακρύουσα, κλαίουσα.

414 ΝΥ. Διατί δή σε ἀνέτρεφον. ΑΙ. Ἐπὶ κακῷ γεννήσασα.

415 ΟΦΕ. Εἴθε ὄφελες. ἔστιν ἐπίρρημα εὐκτικόν. ΑΔΑ. Ἄνευ δακρύων, ἄλυπος. ΑΠΗ. Ἀβλαβής.

416 ΤΟΙ. Ἐπειδή σοι. ΑΙ. Εἱμαρμένη, μοῖρα. ΜΙ. Ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

417 ΑΜΑ. Ὁμοῦ. ΩΚΥ. Ταχυθάνατος. ΟΙ. Ἐπίπονος, ταλαίπωρος, ἄθλιος. ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

418 ΕΠ. Ἐγένου. Λέγεται γὰρ τὴν Θέτιν παρὰ Διὸς μαθεῖν τὰ περὶ Ἀχιλλέως. Ὅτι εἰ μὲν μείνῃ ἐν τῇ Φθίᾳ, μὴ συμπλεύσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν Ἴλιον, πολλὴ μὲν ἔσται αὐτῷ ζωὴ, ἄδοξος δέ· εἰ δὲ συνέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ὀλιγοχρόνιος μὲν, ἀλλὰ ἀοίδιμος, καὶ εὐκλεής· ὅθεν ὡς προειδυῖα ἡ Θέτις τοῦτο, ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα ὡς κόρην, ἐν τῇ Σκύρῳ· ἡ δὲ Σκύρος μία ἐστὶ τῶν Κυκλάδων. ΤΩ. Διὸ δή σε. ΑΙ. Κακῇ μοίρᾳ. ΤΕ. Ἔτεκον, ἐγέννησα. ΜΕ. Ἐν τοῖς οἴκοις.

419 ΕΡΕ. Λέξουσα, ἀπαγγελοῦσα. ΤΕΡ. Τερπομένῳ κεραυνοῖς, ἢ καταγωνιζομένῳ τοὺς ἐναντίους, καὶ τρέποντι κεραυνοῖς.

420 ΕΙ. Ἄπειμι, πορεύομαι. Προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον· εἰ δὲ ὀξυτόνως, δηλοῖ τὸ ὑπάρχω ἡ λέξις. ΑΓ. Τὸν λίαν νιφόμενον τὰ ὑπὸ τοῖς νέφεσι μέρη. τὰ γὰρ ἄκρα τοῦ Ὀλύμπου, ὡς ὑπερφερῆ, καὶ ὑπερνεφῆ, οὔτε νίφεται, οὔτε κατομβρεῖται, κατ' αὐτὸν τὸν ποιητὴν λέγοντα·

Οὔλυμπόν δ' ὅθι φασὶ Θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι, οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτέ ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

ἀγάννιφον οὖν ἤτοι τὸν πάνυ κατανιφόμενον, ἢ οὐδ' ὅλως. ΠΙ. Ἐὰν πεισθῇ.

421 ΩΚΥ. Ταχέως πλεούσαις.

422 ΜΗ. Ὀργίζου. ΠΑΜ. Παντελῶς, πάνυ.

423 ΩΚΕ. Παρὰ τὸν Ὠκεανόν. ὁ δὲ Ὠκεανὸς, ποταμός ἐστι, καθ' Ὅμηρον. ΑΜΥ. Ἀμωμήτους, ἀγαυοὺς, ἢ ἀψόγους. ΑΙ. Αἰθίοπας.

“ Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
“ Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
“ Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
“ Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν, ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δή λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς,
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

424 ΧΘΙ. Χθές. ΔΑΙ. Ἐπὶ εὐωχίαν. ΕΠ. Ἠκολούθησαν.

425 ΕΛ. Παραγενήσεται, ἔλθῃ. ΟΥ. Εἰς τὸν ὄλυμπον.

426 ΠΟ. Πρὸς τὸ τοῦ Διός. ΧΑΛ. Ἰσχυρῶς βεβηκὸς, στερεόν. ΔΩ. Δῶμα, οἰκίαν. τὸ δὲ πάθος, ἀποκοπή.

427 ΓΟΥ. Γονυπετήσω, λιτανεύσω. ΠΕΙ. Πεισθῆναι. ὡς ἀμφίβολον δὲ αὐτό φησι. διότι ᾔδει τὸ αὐτοπαθὲς τῆς Ἥρας.

428 ΩΣ. Οὕτω δή. ΦΩ. Εἰποῦσα. ΑΠΕ. Ἀπέβη, ἀπῆλθεν. ΕΛΙ. Κατέλιπεν. ΑΥ. Αὐτοῦ, αὐτόθι, ἐπὶ τοῦ τόπου.

429 ΧΩ. Λυπούμενον, ὀργιζόμενον. ΕΥ. Εὐζώνου, καλῆς καὶ εὐστόλου. ἀφ' οὗ εὐειδοῦς, ἀπὸ μέρους.

430 ΤΗΝ. Ἥντινα δή. ΒΙΗ. Βίᾳ. δυνάμει, μετὰ βίας. ΑΕ. Ἄκοντος, μὴ βουλομένου. ΑΠ. Ἀφείλοντο. ΑΥ. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν τοσούτῳ.

431 ΧΡΥ. Εἰς Χρύσαν. ΙΚΑ. Παρεγένετο, ἔφθασεν. ΙΕ. Ἱερὰν, μεγάλην.

432 ΟΤΕ. Οὗτοι δὲ ὁπότε. ΛΙ. Τοῦ αἰγιαλοῦ. ΠΟ. Πολὺ βάθος ἔχοντος, βαθυτάτου.

433 ΙΣ. Τῆς νηὸς τὴν ὀθόνην. ὅ ἐστι τὸ ἄρμενον, ὃ ἱστίον λέγεται. ἱστὸς δὲ, τὸ μέγα ξύλον τὸ κατάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν ναυτικῶν. ΣΤΕΙ. Συνέστειλαν, καθεῖλον. ΘΕ. Ἔθηκαν.

434 ΙΣΤΟ. Τῇ ὑποδεχομένῃ τὸν ἱστὸν ἱστοδόκῃ. λέγει δὲ τῷ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχοντι ξύλῳ, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱστός. ΠΕ. Προσεπέλασαν, προσήγαγον. μετωνυμία. τουτέστι, πελασθῆναι ἐποίησαν. ΠΡΟ. Τοῖς προτεταμένοις κάλως, οἵτινες τὸν ἱστὸν περιτείνουσιν, ἵνα ᾖ ὀρθός. ΥΦ. Ἐνδόσαντες, χαλάσαντες.

435 ΚΑΡ. Ταχέως. ΟΡ. Εἰς τὸν λιμένα. ὑπὸ τοῦ ὁρμεῖν καὶ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰς ναῦς. ΠΡΟ. Προσείλκυσαν, προσήγαγον. ΕΡ. Εἰρεσίαις, κωπηλασίαις.

436 ΕΥ. Τὰς ἀγκύρας. νῦν λέγει τὰς σιδηρᾶς. Παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵστασθαι. τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ. τὴν κοίτην, ὡς ὅταν λέγῃ·

Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ — τὴν ἄγκυραν, ὡς νῦν.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον — τὴν διατριβὴν, ὡς τό, ὅθι φασὶ — Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
ΕΒΑ. Ἐξέβαλον. καὶ καθῆκαν. ΠΡΥ. Τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρύμνης προσδεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ.

Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς, 440
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
« Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
« Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
« Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασσώμεθ' ἄνακτα,
« Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν. 445
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών· 450
« Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
« Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις.
« Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·

437 ΒΑΙ. Ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοί. ΡΗ. Εἰς τὸν αἰγιαλόν. οὕτως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ παραῤῥήσσεσθαι αὐτῷ τὰ κύματα.

439 ΒΗ. Ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηῒς τῆς νηός. ΠΟΝ. Τῆς τὸν πόντον περώσης, θαλασσοπλόου.

440 ΠΟ. Πολύβουλος, συνετός.

441 ΤΙ. Ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πατρὸς ἐδίδου. ΜΙΝ. Καὶ αὐτόν.

442 ΕΠ. Προέπεμψέ με. ΑΝ. Ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων.

443 ΠΑΙ. Καὶ τὴν θυγατέρα σοι. ΑΓΕ. Ἄγειν. ΦΟΙ. Καὶ τῷ Ἀπόλλωνι.

444 ΡΕ. Ἐπιτελέσαι, θῦσαι, ἱερουργῆσαι. ΙΛ. Ὅπως ἐξιλεωσώμεθα. ΑΝΑ. Τὸν Ἀπόλλωνα νοῶ.

445 ΠΟ. Πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. ΚΗ. Κακά. ΕΦΗ. Ἐπέπεμψε.

447 ΠΑΙ. Τὴν προσφιλῆ θυγατέρα. ΩΚΑ. Ταχέως. ΚΛΕΙ. Ἔνδοξον.

448 ΕΞ. Ἐφεξῆς. ΕΥΔ. Περὶ τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον βωμόν.

449 ΧΕΡ. Τὰς χεῖρας ἐνίψαντο. ΟΥ. Οὐλάς. εἰσὶ δὲ κριθαὶ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι, ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸ τοῦ θύεσθαι, ἤτοι πολυπληθείας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως. ὡς γάρ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἤσθιον. ὅθεν οὐλὰς αὐτὰς φησιν ὁ Ποιητής.

450 ΕΥ. Μεγάλως ηὔχετο. ΑΝΑ. Ἀνατείνας.

453 ΕΜ. Ἐμοῦ. ΠΑ. Ἔμπροσθεν. ἢ πρότερον. ΕΚ. Ἐπήκουες ἐμοῦ εὐχομένου.

« Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
« Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
« Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

454 ΤΙ. Τιμῆς ἠξίωσας, ἐτίμησας. ΙΨΑ. Μεγάλως ἔβλαψας.

455 ΜΟΙ. Καὶ νῦν δή μοι. ΕΠΙ. Ἐπιτέλεσον. ΕΕΛ. Ἐπιθύμημα.

456 ΛΟΙ. Αἰκιστικὸν, ἀπρεπῆ, καὶ χαλεπὸν ὄλεθρον. ΑΜΥ. Ἀπόστρεψον, κατάπαυσον.

458 ΑΥ. Ἐπειδὴ δέ. ΟΥ. Νῦν τὰ κανᾶ.

459 ΕΡΥ. Εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου. ὡς προσέχειν εἰς οὐρανὸν τοῖς Θεοῖς, οἷς καὶ ἐθύοντο, ὡς καὶ αὐτῶν ὄντων ἐν οὐρανῷ. πάλιν δὲ τοῖς ἥρωσιν ὡς κατοιχομένοις ἔντομα ἔθυον, ἀποβλέποντα κάτω εἰς γῆν. ΕΔΕΙ. Ἐξέδειραν.

460 ΜΗ. Τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ΕΞ. Ἐξέτεμον. ἐξέκοψαν. ΕΚΑ. Καὶ ἐκάλυψαν τὰ μηρία τῷ λίπει.

461 ΔΙΠΤ. Διπλώσαντες τὴν κνίσσαν. νῦν δὲ λέγει τὸ ἐπίπλουν. ΩΜΟ. Ἀπ' αὐτῶν δὲ ὤμων τῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι, ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι.

462 ΚΑΙ. Ἔκαιε δέ. ΣΧΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ σχιζῶν. ΑΙ. Μέλανα, ἢ θερμόν.

463 ΛΕΙ. Ἐπίσπενδε. ΝΕ. Νεανίσκοι. ΕΧΟΝ. Κατεῖχον, ἐκράτουν. ΠΕΜ. Πέντε ὀβολοὺς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης τριαινοειδῶς.

464 ΕΚΑ. Κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ΣΠΛΑ. Ἧπατα. ΕΠΑ. Ἐγεύσαντο.

465 ΜΙ. Εἰς μικρὰ διέκοψαν. ΑΛ. Καὶ τὰ ἄλλα. ΑΜΦ. Καὶ τοῖς ὀβελισκοῖς περιέπειραν.

466 ΠΕ. Πάνυ ἐμπείρως, καὶ ἐντέχνως. ΕΡΥ. Εἰς τοὐπίσω εἵλκυσαν τοῦ πυρός.

467 ΠΟ. Τῆς περὶ τὴν εὐωχίαν ἀσχολίας. ΤΕ. Κατεσκεύασον, ηὐτρέπιζον. ΔΑΙ. Εὐωχίαν.

468 ΔΑΙ. Εὐωχοῦντο. ΕΔ. Ἐνδεὴς ἦν. ΔΑΙ. Εὐωχίας. ΕΙ. Ἴσης, πᾶσιν ὁμοίας, ἢ ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς.

469 ΠΟ. Πότου. ΕΔΗ. Εὐωχίας, βρώσεως.

Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν· 480
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·

σιως. ΕΝ. Ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα. ὅ ἐστιν, ἐκορέσθησαν. ἔρον δὲ τὸν ἔρωτα Αἰολικῶς λέγει.

470 ΚΟΥ. Οἱ νέοι. οἰνοχόοι. ΚΡΗ. Τοὺς κρατῆρας. ΕΠΕ. Ἄχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν. ὅ ἐστι μέχρι τέλους. ΠΟ. Ποτοῦ.

471 ΝΩ. Διεμέρισαν, διέδωκαν. ΕΠΑΡ. Ἤτοι τοῦ πίνειν ἀρχὴν ποιήσαντες, καὶ ἀπαρξάμενοι, καὶ σπείσαντες τοῖς Θεοῖς. ΔΕ. Ποτηρίοις, ἐκπώμασι.

472 ΠΑ. Δι' ὅλης ἡμέρας. ΜΟΛ. Ὕμνῳ, ᾠδῇ. ΘΕ. Τὸν Ἀπόλλωνα. ΙΛΑ. Ἐξευμενίζοντο, ἐξιλεοῦντο.

473 ΑΕΙ. Ἤτοι καλὸν ᾄδοντες. ἢ καλῶς τὸν παιᾶνα. παιὰν δέ ἐστι ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος. ΠΑΙ. Παιάν, ᾠδῆς εἶδος. ΚΟΥ. Νέοι.

474 ΜΕΛ. Ὑμνοῦντες. ΕΚΑ. Τὸν Ἀπόλλωνα, ἐπιθετικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν τὸ, —— ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων, διδασκόμεθα, ὅτι πλέον τῶν θυσιῶν τέρπονται οἱ Θεοὶ τοῖς οἰκείοις ἕκαστος ὕμνοις.

475 ΗΜ. Ἡνίκα, ὅτε. ΗΕ. Ὁ ἥλιος. ΗΛ. Καὶ τὸ σκότος ἐγένετο. ὅ ἐστι νύξ.

476 ΔΗ. Τότε δή. ΚΟΙ. Ἐκοιμήθησαν. ΠΡΥ. Παρὰ τὰ ἀπόγεια σχοινία.

477 ΗΡΙ. Ἤτοι ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα ἡμέρα, ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη. ΦΑ. Ἐφάνη. ΡΟ. Ῥοδόκρους, διαυγής. πυρρώδης γὰρ ὁ ἀὴρ ὄρθρου γίγνεται ἐν τῇ ἀνατολῇ. ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστησι τὸ τῶν ἀκτίνων σχῆμα. ΗΩΣ. Ἡμέρα.

478 ΑΝΑ. Ἀνήγοντο, ἐπέπλεον. ΣΤ. Ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων.

479 ΙΚ. Ἤτοι πορευτικὸν, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. ἢ ὑγρὸν, ἀπὸ τῆς ἰκμάδος· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν, — ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ΙΕΙ. Ἐφίει, ἐπέπεμπεν.

480 ΙΣΤ. Τὸ κατάρτιον. ἱστία δὲ πληθυντικῶς τὴν ὀθόνην. ΣΤΗ. Ἔστησαν. ΠΕ. Ἀνελκύσαντες δὲ καὶ τὰ τῆς νεὼς ὀθόνια ἥπλωσαν.

481 ΠΡΗ. Ἐνέπρησεν, ἐφύσησε. ΜΕ. Μέσην τὴν ὀθόνην. ΑΜΦ. Περὶ δὲ τὸ κῦμα.

482 ΣΤΕΙ. Τῇ τρόπιδι τῆς νεὼς, ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει. ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ τινὶ ἐποικοδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νεώς. ΠΟΡ. Μέλαν. ΙΑ. Μεγάλως ἤχει. ΙΟΥ. Τῆς νεὼς πορευομένης, ὅ ἐστι πλεούσης.

Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν·
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
Διογενὴς Πηλέος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οὔτέ ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν, 490
Οὔτέ ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων 495
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε·
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων

483 ΕΘΕ. Ἔπλει, νηῦ δὲ ἔτρεχε. ΚΥ. Κατὰ τὴν θάλασσαν. ΔΙΑ. Διαπερῶσα, διερχομένη. ΚΕ. Πλοῦν. ἄλλοτε δὲ διὰ τὰ τῆς γῆς ὁδόν.

484 ΑΥ. Ἐπειδὴ δέ. ΙΚΟΝ. Παρεγένοντο. ΕΥ. Πλατὺν, μέγαν.

485 ΟΙ. Οὗτοι. ΗΠ. Ἐπὶ τῆς γῆς. ΕΡ. Ἀνείλκυσαν.

486 ΥΨΟΥ. Ἐφ' ὕψους. ΨΑ. Ἐπὶ τῆς ψάμμου. ΥΠΟ. Ὑποκάτω δέ. ΕΡΜ. Ἐρείσματα, στηρίγματα. δασύνεται. τὰ γὰρ βραχέα πρὸ τοῦ ρ, ἐπομένου τοῦ μ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἄρμενον. ΜΑ. Μεγάλα. ΤΑ. Κατὰ μῆκος ὑπέθηκαν.

487 ΕΣ. Ἐσκεδάννυντο, ἐσκορπίζοντο. ΚΛΙ. Σκηνάς. ΝΕ. Τὰς ναῦς.

488 ΑΥ. Οὗτος δέ. ΜΗ. Ὠργίζετο. ΠΑ. Παρακαθήμενος. ΩΚΥ. Ταχείαις.

489 ΔΙΟ. Εὐγενέστατος.

490 ΠΩ. Ἀνεστρέφετο, παρεγένετο. ΚΥΔ. Ἐνδόξους ἄνδρας ἐχούσαν, ἢ ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσαν.

491 ΦΘΙ. Διέφθειρεν.

492 ΑΥ. Αὐτόθι, ἐπὶ τόπου. ΠΟ. Ἐπεπόθει. ΑΥ. Βοήν. ἀπὸ δὲ τοῦ παρακελευθῆντος φησὶ τὴν μάχην.

493 ΤΟΙ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ΔΥ. Δωδεκάτη. ΓΕ. Ἐγένετο. τὸ πάθος ἀφαίρεσις.

494 ΙΣΑΝ. Ἐπορεύοντο. ΕΟΝ. Οἱ διὰ παντὸς ὄντες, ἀθάνατοι.

495 ΑΜΑ. Ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. ΗΡ. Ἡγεῖτο. ΛΗ. Οὐκ ἐπελάθετο. ΕΦΕ. Ἐντολῶν.

496 ΠΑΙ. Τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ. ΗΓ'. Ἀλλ' αὕτη. ΑΝΕ. Ἀνέδυ, ἀνῆλθεν. ἀπὸ τοῦ δύω ἐνεστῶτος.

497 ΗΕ. Ἑωθινὴ, ὀρθρινή.

498 ΕΥ. Κατέλαβεν. ΕΥ. Ἤτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τοὺς ὦπας. ἢ μεγαλόφωνον, παρὰ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνήν. ΚΡΟ. Κρόνου παῖδα, Δία. ΑΤΕΡ. Χωρὶς τῶν ἄλλων. ΗΜΕ. Καθήμενον.

Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
" Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
" Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
" Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
" Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
" Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
" Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
" Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
" Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ. 510
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις·
" Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
" Ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ, 515

499 ΚΟ. Ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας, ἐπὶ τῆς ὀξύτητος. ΠΟ. Πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, πολυαυχένου. ΟΥ. Ὀλύμπου.

500 ΡΑ. Καὶ δή. ΠΑ. Ἔμπροσθεν. ΑΥ. Αὐτοῦ. ΛΑ. Ἐλάβετο, ἐκράτησε.

501 ΣΚΑ. Ἀριστερᾷ. ΔΕΞ. Δεξιᾷ. ΑΝ. Τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου. παρὰ τὴν ἐξάνθησιν τῶν τριχῶν. ΕΛΟΥ. Λαβομένη, κατέχουσα.

502 ΛΙΣ. Παρακαλοῦσα.

503 ΠΟ. Ἐάν ποτε σε. ΑΘΑ. Ἐν τοῖς Θεοῖς. ΟΝΗ. Ὠφέλησα.

504 ΕΠΕΙ. Ἢ λόγῳ.

505 ΩΚΥ. Ταχυθάνατος.

506. ΕΠ. Ἐγένετο. ΑΤ. Νῦν δὲ δὴ αὐτόν.

507 ΕΛ. Λαβὼν γὰρ ἔχει παρ' ἑαυτῷ. ΑΠΟΥ. Ἀφελόμενος.

508 ΤΙ. Τιμῆς ἀξίωσον, δόξασον. ΜΗ. Βουλευτικώτατε.

509 ΤΟ. Ἐπὶ τοσοῦτον. ΤΙ. Πάρεχε. τὸ ἑξῆς, ἕως τούτου πάρεχε τοῖς Τρωσὶ δύναμιν. ΑΧΑΙ. Ἕως ἂν οἱ Ἕλληνες.

510 ΤΙ. Τιμήσωσιν. ΟΦΕΛ. Αὐξήσωσιν. Ε. Αὐτόν.

511 ΟΥ. Οὐδέν. ΝΕ. Νεφῶν ἀθροιστικός.

512 ΑΚΕ Ἡσυχάζων. ΔΗΝ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον. ΗΣ. Ἐκαθέζετο.

513 ΩΣ. Οὕτως. ΕΧΕΤ. Εἴχετο, ἐκράτει. τῷ παθητικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. ΕΜ. Ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας. ἰσχυρῶς κρατήσασα. ΗΡΕ. Ἀνηρώτα. ΑΥ. Ἐκ δευτέρου, πάλιν.

514 ΝΗ. Ἀληθές. ΥΠ καὶ ΚΑΤ. Δὶς τὸ αὐτὸ πέφρακεν, ἐπιτάσεως χάριν. ἀντὶ τοῦ, ὑπόσχου μοι.

515 ΑΠΟ. Ἢ ἀπάρνησαι, καὶ ἄπειπον.

“ Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ἦ δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
“ Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
“ Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι 520
“ Νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
“ Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
“ Εἰ δ', ἄγε, τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.
“ Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
“ Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
“ Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·

ΤΟΙ. Ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι. ΕΠΙ. Ἔπεστι. ΔΕ. Φόβος. τουτέστιν ἐπειδὴ οὐ φοβῇ τῶν Θεῶν τινα. ΕΙ. Ὅπως καλῶς μάθω.

516 ΟΣ. Ὁπόσον ἐγώ. ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις. ΕΙ. Ἄτιμος ὑπάρχω.

517. ΟΧ. Μέγα στενάξας, καὶ δεινοπαθήσας. ΝΕ. Νεφεληγερέτης. ὁ ἐπὶ νεφῶν ἀθροιστικός.

518 ΛΟΙ. Ὄντως δὴ ὀλέθρια. ΕΧ. Ἐχθρὸν καταστῆσαι. ΕΦΗ. Ἐποτρυνεῖς, ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν, ἀναγκάσεις.

519 ΕΡΕ. Ἐρεθίζει. Ἐρεθίζειν δὲ, τὸ παροξύνειν. ΟΝΕΙ. Ὀνειδιστικοῖς, ὑβριστικοῖς. τὸ δὲ ὅλον· ὁπότ' ἂν με ἡ Ἥρα, ὑπονοήσασά σοι παρέχειν χάριν, παροξύνῃ, χρωμένη λόγοις ἐρεθιστικοῖς. ΕΡΕ. Ζεὺς ἐρασθεὶς Θέτιδος τῆς τοῦ Νηρέως, ἐδίωκεν αὐτὴν, βουλόμενος βιάσασθαι· γενόμενος δὲ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντος, τὸν ἐκ Θέτιδος γενόμενον ἀμείνονα ἔσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός. δείσας οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ ἐπικρατείας, αὐτὸς μὲν ἀπέσχετο τῆς προειρημένης. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ παιδὸς Αἰακοῦ, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Πηλεῖ. ἐξ ἧς ἐγένετο ὁ Ἀχιλλεύς. ὃς οὐ μόνον ὑπερέβαλλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον γενομένους πάντας ἥρωας.

520 ΑΥ. Εἰκαίως, ματαίως. ΑΙ. Διαπαντός.

521 ΝΕΙ. Κακολογεῖ, λοιδορεῖ. ΦΗ. Καὶ ἐμὲ λέγει. ἈΡΗ. Βοηθεῖν.

522 ΑΠΟ. Ἀπαλλάσσου, ἀναχώρει. ΝΟ. Μή σε θεάσηται.

523 ΜΕ. Δι' ἐπιμελείας γενήσεται. ΤΕ. Τελειώσω, πληρώσω.

524 ΑΓΕ. Ἰδοὺ δή σοι. ΚΑ. Ἐπινεύσω. ΠΕ. Ὅπως ἀκριβῶς πιστεύσῃς μοι.

525 ΕΜΕ. Ἐξ ἐμοῦ.

526 ΤΕ. Τέλος, τεκμήριον. ΠΑ. Παλισύλλεκτον, εἰς τοὐπίσω ληπτόν. ἐξ οὗ, ψευδὲς, ἢ μεταμελητόν. ΑΠΑ. Οὐδ' ἀπατητικὸν καὶ ψευδές.

527 ΑΤΕ. Οὐδ' ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. ΚΕΝ. Ὅπερ ἄν.

528 Η. Ἔφη, εἶπε. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὄντως. ὡς τὸ, — ἦ μυρί' Ἀχαιοῖς. — καὶ τὸ ἀληθῶς. ὡς ἐπὶ τοῦ, — ἦ δὴ λοίγια ἔργα. — τὸ γὰρ ὄντως ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. ΚΥ. Κυανέαις, μελαίναις. ΝΕΥ. Ταῖς ὀφρύσιν ἐπένευσε. τμῆσις.

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. 530
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου·
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν, ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
“ Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλάς; 540
“ Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
“ Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
“ Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ, ττι νοήσεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
“ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545

529 ΑΜ. Θεῖαι. ΧΑΙ. Τρίχες. ΕΠΕΡ. Ἐπισείσθησαν.

530 ΚΡΑ. Ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. ΕΛΕ. Ἐκίνησεν, ἔσεισε.

531 ΩΣ. Οὗτοι μὲν δὴ οὕτως. ΒΟΥ. Βουλευσάμενοι, δυϊκῶς. ΔΙ. Διεχωρίσθησαν.

532 ΑΛ. Εἰς τὴν θάλασσαν καθήλατο, ἅτε δὴ οὖσα ἐνάλιος δαίμων. ΑΙ. Λαμπροῦ. παρὰ τὴν αἴγλην.

533 ΕΟΝ. Πρὸς τὸ ἴδιον. ΔΩ. Οἴκημα.

534 ΕΔΕ. Ἐκ τῶν καθεδρῶν. ΣΦ. Ἰδίου. ΕΝ. Ἐξεναντίας. ΕΤΛΗ. Ὑπέμεινεν.

535 ΕΠΕΡ. Ἐρχόμενον, ἥκοντα. ΑΝ. Ἐξεναντίας.

536 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτος. ΘΡΟ. Καθέδρας.

537 ΗΓΝΟ. Ἠγνόησεν. ΟΙ. Ὅτι αὐτῷ. ΣΥΜ. Συνεβουλεύσατο.

538 ΑΡ. Λαμπρόπους, ἀπὸ μέρους. ὅλη καλή. πέζα γὰρ, ὁ πούς. ΓΕ. Τοῦ θαλασσίου Νηρέως.

539 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΚΕΡ. Ἐρεθιστικοῖς, χλευαστικοῖς. νῦν δὲ, τοῖς τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν, τέμνουσι καὶ λυποῦσι λόγοις.

540 ΤΟΙ. Τίς δή σοι. ΔΟ. Δόλια βουλευόμενε.

541 ΦΙ. Διαπαντός σοι προσφιλές. ΕΜ. Ἐμοῦ. ΝΟΣ. Χωρίς. ΕΟΝ. Ὄντα, ὑπάρχοντα.

542 ΚΡΥ. Κρυφαῖα, λαθραῖα. ΦΡΟ. Διανοούμενον, φρονοῦντα. ΔΙ. Δικάζειν. ΜΟΙ. Οὐδέ ποτέ μοι.

543 ΠΡΟ. Προθύμως. ΤΕ. Ὑπομεμένηκας, κεκαρτέρηκας. ΝΟ. Ὅπερ ἂν ἐνθυμηθῇς.

544 ΠΑ. Ὁ Ζεύς.

545 ΕΠΙ. Ἔλπιζε. ΜΥ. Λόγους.

“ Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
“ Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
“ Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
“ Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
“ Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα. 550
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
“ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
“ Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
“ Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλῃσθα.
“ Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ 555
“ Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
“ Ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
“ Τῇ σ' ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
“ Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 560
“ Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω·
“ Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ

546 ΕΙ. Μαθέσεσθαι, γνῶναι. ΧΑ. Βλαβεροί σοι γενήσονται. ΑΛΟ. Γυναικί. ΕΟΥ. Ὑπαρχούσῃ.

547 ΑΛΛ. Ἀλλ' ὅντινα μὲν λόγον προσήκει σε ἀκοῦσαι παρ' ἐμοῦ, τοῦτον οὐδεὶς πρὸ σοῦ μάθῃ οὔτε Θεῶν οὔτε ἀνθρώπων. ΕΠΙΕΙ. Πρέπον.

548 ΕΙ. Γνώσεται, μάθῃ.

549 ΑΝ. Ὅντινα δ' ἂν ἐγώ. ΑΠΑ. Ἄποθεν, χωρὶς, ἰδίως. ΕΘΕ. Ἐθέλω. ΝΟ. Ἐνθυμηθῆναι.

550 ΜΗ. Μηδαμῶς σὺ ταῦτα. ΔΙ. Ἀνερώτα. ΜΕ. Πολυπραγμόνει.

551 ΒΟ. Εὐόφθαλμος, καλή. ΠΟ. Σεβασμία, ἔντιμος.

552 ΑΙ. Δεινότατε, ἐπίφοβε. ΜΥ. Λόγον. ΕΕΙ. Εἶπας, ἔλεξας.

553 ΑΙ. Καὶ πάνυ σε. ΠΑ. Ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. ΕΙ. Οὔτε ἀνηρώτησα. ΜΕ. Ἐπιζητῶ.

554 ΕΥ. Ἥσυχος. ἡ εὖ, περὶ ἀφώνου ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εὔδω. ΦΡΑ. Διενοοῦ, ἐβουλεύου. ΑΣ. Ἅπινα. ΕΘΕ. Ἤθελες.

555 ΑΙ. Δεινῶς, χαλεπῶς. ΔΕΙ. Δέδοικα, εὐλαβοῦμαι.

557 ΗΕ. Ὀρθρινή.

558 ΟΙΩ. Ταύτῃ σε ὑπονοῶ. ΚΑ. Ὑποσχέσθαι. ἀντὶ τοῦ κατανενευκέναι καὶ ὑποσχέσθαι. ΕΤΗ. Ἀληθές.

559 ΟΛΕ. Ἀπολέσῃς. ΠΟ. Πολλούς.

561 ΔΑΙ. Νῦν, κακὴ κεφαλή. ὅτε δὲ εὐδαίμων, μακαρία. ΟΙ. Διαπαντὸς μὲν με ὑπονοεῖς, ἅπαντα ὀργῇ πράσσουσα, καὶ οὐ λογιζομένη. ΛΗ. Λανθάνω.

562 ΠΡΗ. Πρᾶξαι δὲ οὐδὲν δύνασαι. ΕΜ. Ὅμως. ΔΥ. Οὐδὲν δυνηθήσῃ. ΘΥ. Ἀλλ' ἀποθύμιος μοι πλέον καὶ ἐχθρὰ γενήσῃ.

« Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται·
« Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
« Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ· 565
« Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
« Ἆσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίωνες. 570
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·
« Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
« Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
« Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
« Ἐσθλῆς ἔσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
« Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,

---

563 ΡΙ. Φρικτὸν, φοβερόν.

564 ΕΙ. Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστί. καὶ τὰ ἑξῆς. δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχον ἐστὶν, ἔοικε καὶ ἐμοὶ προσφιλὲς εἶναι. λέγει δὲ, προὐπεχῆσθαι Θέτιδι τὴν Ἀχιλλέως τιμήν. ΜΕΛ. Ἔοικεν.

565 ΑΚΕ. Ἡσυχάζουσα, σιωπῶσα. ΚΑ. Καθέζου. ΕΠΙ. Πείθου.

566 ΧΡΑΙ. Οὐκ ἐπιβοηθήσωσιν. ΕΙΣ'. Ὑπάρχουσι. τὸ πλῆρες εἰσιν.

567 ΙΟΝ. Ἐγγὺς παραγινόμενοι. ΚΕΝ. Ὅτε ἂν σοι. ΑΑΠ. Ἀπροσίτους, ἀπροσπελάστους, διὰ μέγεθος. ἀπλοήτους, πρὸς δὲ καὶ ἀέπτους. ἵν' ᾖ, ἀῤῥήτους, ἢ αἷς οὐ δύναταί τις ἕπεσθαι. ΕΦΕΙ. Ἐπιβάλω, ἐπενέγκω.

569 ΚΑΙ. Καὶ δή. ΚΑ. Ἐκαθέζετο. ΕΠΙ. Ἐπικάμψασα τὴν αὐτῆς ψυχήν. ὅ ἐστι, πραΰνασα.

570 ΩΧ. Ἀνεστέναξαν, ἐδεινοπάθησαν διὰ τὴν Ἥραν. ΔΩ. Κατὰ τὴν οἰκίαν. τὸ μέγα, διὰ τὸ μέτρον. ΟΥ. Οἱ ἐν οὐρανῷ κατοικοῦντες.

571 ΤΟΙ. Ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἥφαιστος. ΚΛΥ. Ὁ περὶ τὴν χαλκευτικὴν ἔνδοξος. ΑΓΟ. Ἤρξατο λέγειν.

572 ΕΠΙ. Τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. ΛΕΥ. Λευκοβραχίονι, εὐπρεπεστάτῃ.

573 Η. Ἀληθῶς δὴ, ὄντως δή. ΛΟΙ. Ὀλέθρια. ΕΣ. Γενήσεται. ΑΝΕ. Οὐδὲ ἔτι ἀνασχετὰ, καὶ ὑπομονῆς ἄξια.

574 ΣΦΩ. Ἐὰν δὴ ὑμεῖς οἱ Θεοί. ΘΝΗ. Χάριν τῶν φθαρτῶν ἀνθρώπων. ΕΡΙ. Ἐρίζετε, φιλονεικεῖτε, τοῖς Θεοῖς θόρυβον ἐμποιεῖτε. ΩΔΕ. Οὕτως.

575 ΚΟ. Θόρυβον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον. κολῳὸς, παρὰ τὸ κολοιός. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ κλῶ, τὸ κλάζω, κατὰ παραγωγήν. οὐδὲ προσγράφει τὸ ι. ΕΛ. Διεγείρετε, ἐλαύνετε. ΔΑΙ. Εὐωχίας.

576 ΕΣ. Ἀγαθῆς. ΗΔ. Ἡδονὴ, ὠφέλεια. ΝΙ. Ἐπειδὴ ὅλα τὰ χείρονα τῶν καλῶν πραγμάτων ἐπικρατέστερά ἐστι.

577 ΠΑ. Παραινῶ, συμβουλεύω. ΝΟ. Ἐπισταμένη, φρονούσῃ.

" Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
" Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
" Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 580
" Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
" Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
" Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε· 585
" Τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
" Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
" Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
" Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
" Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
" Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο·

578 ΑΥ. Ὅπως μὴ πάλιν.

579 ΝΕΙ. Κακολογῇ, ὀνειδίζῃ. ΤΑ. Συνταράξῃ ἡμῶν τὴν εὐωχίαν.

580 ΕΘΕ. Ἐὰν γὰρ ὅλως βουληθῇ. ΑΣΤΕ. Ἀστραπτικὸς, ἀστραπὰς ποιῶν.

581 ΕΔΕ. Ἐκ τῶν καθεδρῶν. ΣΤΥ. Ἀποκινῆσαι, ἀναστρέψαι. ΦΕΡ. Καταπολὺ κρείττων, ἰσχυρότερος.

582 ΚΑ. Καταπραΰνειν, ἐπέχειν. ΜΑ. Μαλακτικοῖς, πραέσι.

583 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΙΛΑ. Ἵλεως, εὐμενής.

584 ΑΝ. Ἀνορμήσας, ἀναστάς. ΔΕ. Ἔκπωμα, ποτήριον. ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν κοῖλον καὶ περιφερές. ἢ κύπελλον, ἔνθα ὁ πηλὸς χεῖται.

585 ΤΙ. Ἐδίδου. ΜΙΝ. Καὶ αὐτήν.

586 ΤΕ. Καρτέρησον, ὑπόμεινον. ΑΝΑ. Ἀνάσχου, ὑπόμεινον. ΚΗ. Καίπερ λυπουμένη.

587 ΕΟΥ. Οὖσαν. ΙΔΩ. Θεάσωμαι.

588 ΘΕΙ. Πληττομένην, τυπτομένην. ΟΥ. Τότε δὲ οὐδέν. ΑΧ. Καίπερ λυπούμενος.

589 ΧΡΑ. Βοηθεῖν. ΑΡ. Χαλεπὸς γάρ ἐστιν ὁ Ζεὺς τῷ βουλομένῳ αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι. ὅ ἐστιν, ἐναντιοῦσθαι καὶ φιλονεικεῖν.

590 ΜΕ. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διὸς λέγει. Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν τοῦ Ἰλίου ἐπὶ τῇ τοῦ Λαομέδοντος ἀπάτῃ, παρ' ὅσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθανάτων ἵππων, οὓς ὑπέσχετο, ἀντέδωκε θνητοὺς ἀπατήσας, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος χειμῶνι κατεχόμενος, κατὰ χόλον Ἥρας μισούσης τὸν ἥρωα, καὶ διὰ τοῦτο πρότερον κατακοιμισάσης τὸν Δία. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῶ θεασάμενοι αὐτὸν, καὶ ὡς ἄγριον θῆρα φοβηθέντες, ἐξήλασαν ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ἡρακλῆς, ἐξεπόρθησε τὴν Κῶ. ἐπὶ δὲ τῇ τῆς Ἥρας κατακοιμίσει ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, ἐν δεσμοῖς κατέχε τὴν Ἥραν. ἣν ἐπειρᾶτο τηνικαῦτα ὁ Ἥφαιστος λύειν· καὶ φωραθεὶς, ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἐξερρίφη, καὶ εἰς Λῆμνον περὶ τὴν Θρᾴκης νῆσον καταπεσὼν, χωλὸς ἐγένετο, ὥς φησιν ὁ Ποιητής. διὸ ἱερὰ τῷ Θεῷ ἡ Λῆμνος. ΑΛ. Καὶ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. ΑΛΕ. Ἐπιβοηθεῖν. ΜΕ. Προθυμούμενον.

591 ΡΙ. Ἔρριψε. ΤΕ. Λαμβάνων, ἐκτείνας.

« Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
« Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.
« Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

ΒΗ. Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ ἐρρίφη. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι τοὺς Θεοὺς ἐπ' αὐτῷ. καὶ τοὺς ἀστέρας; κεῖθι βαίνειν εἴρηται. τῷ δὲ τόνῳ, καθάπερ οἱ Ἀριστάρχειοι, βηλὸν ὡς χωλὸν καὶ πηλὸν, ἀποδιδόντες τὸν τῶν Θεῶν βαθμόν. ἕτεροι δὲ βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω πάγον, καὶ περιέχοντα, τὸν πάντα ἀέρα. Ἄλλοι τὴν περίοδον τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἄστρων. κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν. ὁ δὲ ποιήτης ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα. Εἴρηται δὲ βηλὸς, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. ὡς καὶ ὀδὸς ἀπὸ τοῦ διοδεύεσθαι. ΘΕ. Θείου, θαυμαστοῦ.

592 ΦΕ. Δὶ ὅλης τῆς ἡμέρας ἐφερόμην. ἤτοι διὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ διὰ τοῦ ἀέρος. ΚΑ. Ἅμα δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον.

593 ΚΑΠ. Κατηνέχθην, κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ. ἡ δὲ Λῆμνος νῆσός ἐστι Θρᾴκης ἱερὰ Ἡφαίστῳ, ἔχουσα δύο πόλεις, Ἡφαιστιάδα καὶ Μύριναν. ΕΝΗ. Ἀντὶ τοῦ, ἐλειποψύχουν, βραχείας μοι τῆς ψυχῆς γινολειποψύχουν, βραχείας μοι τῆς ψυχῆς γινομένης.

594 ΕΝ. Τότε με. ΣΙΝ. Οἱ Λήμνιοι. ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι καὶ βλάπτειν, ὄντες πειραταί. ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς πόλεμον ὅπλα· ταῦτα γὰρ ὁμολογουμένως βλάπτει. ΑΦΑΡ. Εὐθέως, ταχέως. ΚΟ. Ἐπιμελείας ἠξίωσαν, καὶ ἀνείλοντο.

595 ΜΕΙ. Ἐμειδίασεν, ἐγέλασε.

596 ΚΥ. Ἔκπωμα, ποτήριον. παρὰ κοιλότητα.

597 ΕΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος.

598 ΩΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐνέχεε. τὸ νέκταρ ἐκίρνα. νέκταρ δέ ἐστι τὸ τῶν Θεῶν πόμα. ΚΡΗ. Ἀπὸ τοῦ κρατῆρος. ΑΦ. Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.

599 ΑΣ. Ἀκατάπαυστος, πολύς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός. ΕΝ. Διεγείρετο. ΜΑ. Τοῖς μακαρισμοῦ ἀξίοις, ἀθανάτοις.

600 ΔΩ. Διὰ τῶν οἴκων. ΠΟΙ. Ἐνεργοῦντα, διακονοῦντα.

601 ΠΡΟ. Δὶ ὅλης τῆς ἡμέρας. ΚΑ. Ἕως ἡλίου δυσμῶν.

602 ΔΑΙ. Εὐωχοῦντο.

603 ΦΟΡ. Κιθάρας. ΠΕ. Πάνυ καλῆς, ἐνδόξου. ΕΧ. Εἶχε. τέσσαρες γὰρ τέχναι ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι, μουσική, τοξική, ἰατρική, μαντική.

604 ΜΟΥ. Μουσῶν τε. ὁ δὲ λόγος, ὥ-

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ᾽ εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ᾽ Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ᾽, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· 610
Ἔνθα καθεῦδ᾽ ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

ὥσπερ τῆς εὐωχίας ἐνδεεῖς οὐκ ἦσαν οἱ θεοὶ, οὔτε τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικῆς, ὁμοίως οὔτε τῆς τῶν μουσῶν ᾠδῆς, αἵτινες καὶ αὐταὶ, Ἀπόλλωνος κιθαρίζοντος, ἐκ διαδοχῆς παρὰ μέρος ᾖδον. ΑΕΙ. Αἵτινες ᾖδον. ΑΜΕΙ. Ἐξ ἀμοιβῆς καὶ διαδοχῆς ᾄδουσαι. ΟΠΙ. Φωνῇ.

605 ΗΕ. Περιφραστικῶς, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.

606 ΚΑΚ. Κατακοιμηθησόμενοι. ΕΒΑΝ. Ἐπορεύθησαν. πρῶτος δὲ Ὅμηρος ἀφορμὴν ἔδωκε τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰρηκόσιν, ἕκαστον θεὸν ἴδιον οἶκον ἔχειν.

607 ἯΧ. Ἔνθα, ὅπου. ΠΕ. Ὁ πάνυ ἔνδοξος. ΑΜ. Ὁ ἀμφοτέροις τοῖς γυίοις, ὅ ἐστι τοῖς ποσὶ, χωλός. κλίνεται δὲ ὁ ἀμφιγυήεις, τοῦ ἀμφιγυήεντος· ὅτι τὰ εἰς [εις] λήγοντα ἀρσενικὰ, διὰ τοῦ -εντος κλίνονται, οἷον τολμήεις τολμήεντος, τελήεις τελήεντος, χαρίεις χαρίεντος. οὕτως οὖν καὶ ἀμφιγυήεις ἀμφιγυήεντος.

608 ΕΙ. Ἐπιστήμοσιν, ἐμπείροις. ΠΡΑ. Φρεσὶ, διανοίαις.

609 ΛΕ. Ὁ δὲ Ζεὺς, φησὶν, εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην παρεγένετο. Κρόνου καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄρρενες γʹ. Ζεὺς, Ποσειδῶν, καὶ Ἅδης. θυγατέρες τρεῖς· Ἑστία, Δημήτηρ, καὶ Ἥρα. λείπει. Τούτων φασὶν ἐπὶ τῆς Κρόνου δυναστείας ἠράσθησαν. τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τριακοσίους, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν βʹ αἰτίων· ὥστε Ζεὺς ἐράπιζε τριακοσίους ἐνιαυτούς. λάθρα δὲ τῶν γονέων ἀλλήλοις συνερχόμενοι, ἔσχον υἱὸν Ἥφαιστον, οὐχ ὁλόκληρον, ἑκατέρους δὲ τοὺς πόδας χωλὸν, ὥς φησιν αὐτὸν καὶ ἀμφιγυήεντα ὁ Ποιητής. ὅτι δὲ λάθρα τῶν γονέων συνήρχοντο ἀλλήλοις, μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ποιητὴς, λέγων·

Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντο τοκῆας.

μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Διὸς καθαίρεσιν, καταταρταρωθέντος Κρόνου, Ζεὺς καὶ Ἥρα διαδεξάμενοι τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν, μέχρι τοῦ νῦν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων βασιλεύουσιν, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι, τῆς Ἥρας τελείας καὶ συζύγου προσαγορευομένης, παρ᾽ ὅσον ἀδελφὴ μόνη ἀνδρὸς ἔτυχεν τοιούτου. ἔσχε δὲ Ἥβην θυγατέρα, ἣν οἰνοχόον θεῶν παρίστησιν ὁ Ποιητής.

610. ΠΑ. Ὅπου καὶ πρότερον. ΚΟΙ. Ἐκοιμᾶτο. ΜΙΝ. Ὅτε αὐτόν. ΓΛΥ. Ἡδύς. ΙΚΑ. Καταλάβοι.

611 ΕΝ. Ἐνταῦθα. τοπικὸν ἐπίρρημα. ΚΑ. Ἐκοιμᾶτο. προπερισπαστέον δὲ, ὥστε μὴ προστακτικὸν εἶναι ἐνεργητικόν. ΑΝΑ. Ἀνελθών. ΠΑΡ. Παρ᾽ αὐτὸν δέ. ΧΡΥ. Χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα, βασιλίς. μᾶλλον δὲ, ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τοῦ ἀέρος γειτνιῶντα τῷ ἡλίῳ πυρώδη ἐστίν. ὁ γὰρ Ποιητὴς ἀλληγορῶν, τὸν χρυσὸν λαμβάνει ἀντὶ πυρός. ΗΡΗ. Ἥρα. ΙΣΤΕΟΝ, ὅτι ἡ ῥαψῳδία αὕτη μόνη παρεμβολὴν οὐκ ἔχει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ, καὶ Νέστωρ δημηγορήσας. εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε καὶ οἱ ἡγεμόνες· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν νηῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Ζεὺς (ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας,) τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ χαλαζόντων, περὶ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην· καὶ συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι. ὁ δὲ, οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται, καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἐπιτιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει. οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται· παύει δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμέτρως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα· καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει. Συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ, τοὺς γέροντας ἑστιᾷ. καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει ἅπαντας. Ἑξῆς δέ ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

Ὄνειρος καὶ Κατάλογος.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει· ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

„ Ἄλλοι μέν ῥα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Βάσκ' ἴθι, οὖλε Ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
“ Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
“ Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
“ Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς

1 ΑΛΛΟΙ. Οἱ μὲν δὴ λοιποί. ἔστι δὲ σύνδεσμος παραπληρωματικός. ΑΝΕ. Ἄνδρες. ΙΠ. Ἐφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι, ἢ ἵππους κορύσσοντες. τοῦτ' ἔστι, πολεμικοί, ἢ ἀφ' ἵππων μαχόμενοι.

2 ΕΥ. Ἐκάθευδον, ἐκοιμῶντο. ΠΑΝ. Δι' ὅλης τῆς νυκτός. Πῶς ἐν τῇ Α' εἰπὼν τὸν Δία καθεύδειν, νῦν φησι, —Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς ὅτι ἐκάθευδε μὲν, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον ἐκαθεύδησε, καὶ οὐ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι καθεύδουσι. ΕΧΕ. Τὸν δὲ Δία οὐκ εἶχε. ΝΗ. Ἡδύς.

3 ΟΓΕ. Ἀλλ' οὗτος ὁ Ζεύς. ΜΕΡ. Ἐμερίμνα. ΦΡΕ. Κατὰ τὴν διάνοιαν. ΩΣ. Ὅπως τὸν Ἀχιλλέα.

4 ΟΛΕ. Ἀπολέσῃ, ἀφανίσῃ. ΠΟ. Πολλούς. ΝΗΥ. Ἐπὶ τοῖς πλοίοις.

5 ΗΔΕ. Αὕτη δὲ αὐτῷ. ΘΥ. Κατὰ τὴν ψυχήν. ἐν θυμῷ. ΑΡΙ. Καλλίστη. ΦΑΙ. Ἐφαίνετο, ἐδόκει.

6 ΑΤΡ. Πέμψαι τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἀγαμέμνονι. ΟΥ. Νῦν τὸν ὀλέθριον. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ προσηνῆ, ἔτι τὸ ὁλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν· οὖλον ἄρτον ἑλών. — Δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. οὖλον δὲ Ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. Ἢ, οὖλοι, τὸ ὑγιῆ. ὥσπερ λέγεται, οὖλον τραῦμα, τουτέστιν, οὐλὴ τραύματος. Σημαίνει δὲ οὔλειν ἡ λέξις καὶ τὸ ὑγιαίνειν. ὡς ἐν ἐκείνῳ,

οὖλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια
δοῖεν.

7 ΦΩ. Καὶ αὐτὸν προσκαλεσάμενος. ΠΤΕ. Λόγους ταχεῖς. οὐδὲν γὰρ λόγου ταχύτερον. ΠΡΟ. Προσεῖπε.

8 ΒΑΣ. Πορεύου, καὶ ἄπιθι. ἔστι γὰρ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ΟΥ. Ὀλέθριε. ΘΟ. Ταχείας.

9 ΚΛΙ. Παραγενόμενος ἐς τὴν σκηνήν.

10 ΜΑ. Λίαν, πάνυ. ΑΤΡΕ. Ἀληθῶς. ΑΓΟ. Ἀγορεύειν, λέγειν. ΕΠΙ. Ὡς προστάσσω.

11 ΘΩ. Καθοπλίσαι αὐτόν. ΚΕ. Παραίνει, προστάσσε. ΚΑ. Τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας, ἀνδρείας χάριν. Τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιὸν,

« Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
« Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
« Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
« Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων.
Τῷ μιν ἐεισάμενος, προσεφώνεε θεῖος Ὄνειρος·
« Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
« Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
« Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
« Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

παλαιὸν, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρείας, κομώντων τὰς κεφαλάς. λόγος, πρῶτον Θησέα, ἀποκειράμενον τὴν ἐμπροσθίαν κόμην, εἰς Δῆλον ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. Ἀπὸ δὲ τοῦ κομῶντας, ἐν διαιρέσει, ἤγουν ἐν ἐπενθέσει ποιητικῇ, κομόωντας.

12 ΠΑΝ. Πανστρατί. ΚΕ. Νῦν γὰρ ἄν. ΕΛΟΙ. Λάβοι, πορθήσοι. ΕΥ. Πλατυάμφοδον, μεγάλην. ἀγυιαὶ γὰρ, τὰ ἄμφοδα.

14 ΦΡΑ. Χωρὶς ἀλλήλων βουλεύονται, διχογνωμοῦσι περὶ τοῦ Ἰλίου. τοῦτ' ἔστιν, οὐκ ἔτι γὰρ οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες Θεοὶ διάφορα φρονοῦσιν, οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ἑλλήνων. ΕΠΕ. Ἐπέκαμψεν, ἔπεισεν.

15 ΗΡΗ. Ἡ Ἥρα. ΛΙΣ. Λιτανεύουσα, ἱκετεύουσα. ΤΡΩ. Τοῖς δὲ Τρωσί. ΚΗ. Κακά. ΕΦΗ. Ἐπήρτηται, ἐπικρέμαται. τοῦτ' ἔστιν, ἐπίκειται.

16 ΦΑ. Οὕτως εἶπε. ΒΗ. Ἐπορεύθη δέ. ΑΚΟΥ. Ἤκουσε.

17 ΚΑΡ. Ταχέως· ΙΚΑ. Παρεγένετο.

18 ΕΚΙ. Κατέλαβεν.

19 ΕΥ. Κοιμώμενον ἐν τῇ σκηνῇ. ΑΜ. Περιεκέχυτο αὐτῷ ὁ θεῖος ὕπνος.

20 ΣΤΗ. Ἔστη δέ. τὸ ἡγεμονικὸν γὰρ, τὰς αἰσθήσεις ἀνειμένον ἐστὶν αὐτόθι. ΝΗ. Τῷ Νηλέως παιδὶ Νέστορι ὁμοιωθείς. ὁ δὲ τύπος πατρωνυμικός.

21 ΤΟΝ. Ὅντινα δὴ Νέστορα. ΓΕ. Ἐντίμων, πρεσβυτέρων. ΤΙ. Ἐτίμα.

22 ΤΩ. Τούτῳ. ΕΕΙ. Ὁμοιωθεὶς προσεφθέγγετο. ΘΕΙ. Θαυμαστός.

23 ΕΥ. Καθεύδεις. ΑΤΡΕ. Ὦ τοῦ Ἀτρέως παῖ Ἀγάμεμνον. ΔΑΙ. Πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος. ΙΠ. Ἵππους δαμάζοντος, πολεμικοῦ.

24 ΧΡΗ. Οὐ προσῆκόν ἐστιν, οὐ δεῖ. ΠΑΝ. Δι' ὅλης τῆς νυκτός. ΒΟΥ. Βουλευτικόν.

25 Ω. Ὧτινι. ΕΠΙ. Ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσί. ΤΟΣ. Καὶ τοσοῦτα. ΜΕ. Διὰ φροντίδος ἐστίν.

26 ΕΜΕ. Ἐμοῦ. ΞΥ. Συνιείς, ἄκουσον. ἀντὶ τοῦ, τοῦτο τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμενόν σοι νόησον. ΩΚΑ. Ταχέως. ΕΙ. Ἀπὸ γὰρ τοῦ Διός σοι ἥκω φέρων τὰς ἀγγελίας.

" Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
" Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
" Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
" Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
" Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
" Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
" Ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
" Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος· οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·

27 ΕΩΝ. Ὅστις σοῦ ἄποθεν χωρὶς οἰκῶν. ΜΕ. Μεγάλως. ΚΗ. Φροντίζει. ΕΛΕ. Καὶ ἐλεεῖ.

33 ΣΗ. Ταῖς σαῖς. ΦΡΕ. Ταῖς διανοίαις. τουτέστι, τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν ἔχε, καὶ μέμνησο.

34 ΑΙ. Καταλαμβανέτω. ΕΥΤ. Ὁπόταν σε. ΜΕ. Ὁ ἡδύς. ΑΝΗ. Καταλίπῃ, ἐάσῃ.

35 ΦΩ. Οὕτως δὴ εἰπών. ΑΠΕ. Ἀπέβη, ἀνεχώρησε. ΕΛΙ. Τοῦτον δὲ κατέλιπεν. ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον.

36 ΦΡΟ. Ταῦτα λογιζόμενον. ΘΥ. Ψυχήν. ΑΡ. Ἅτινα δή. ΤΕ. Οὐ τελειωθήσεσθαι, οὐ πληρωθήσεσθαι. ΕΜΕΛ. Μέλλειν ἐῴκει.

37 ΦΗ. Ἔφη, εἶπεν, ἐλογίσατο. ΑΙ. Λαβεῖν, πορθήσειν. ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

38 ΝΗ. Ἄφρων, ἀνόητος. ΟΥ. Οὐδὲ ταῦτα. ΗΔ. Ἠπίστατο. ΜΗ. Ἐβουλεύετο.

39 ΘΗ. Ποιήσειν. ΕΠ. Ἐπιθήσειν ἄλγεα, βάλλειν ἐπ' αὐτοὺς κακά. ΣΤΟ. Καὶ στεναγμούς.

40 ΚΡΑ. Κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας.

41 ΕΓΡ. Διηγέρθη, ἐγρηγόρησε. ΘΕΙ. Θεία δὲ αὐτὸν εἶχε κληδών. ὅ ἐστιν, ἀνεμνήσθη τὸ ὄναρ. ΑΜ. Περιεκέχυτο. ΟΜ. Θεία φήμη καὶ κληδὼν, ἡ τὸ ὂν φαίνουσα. Λέγει δὲ, ὅτι ἔναυλον εἶχε τὴν τοῦ ὀνείρου φωνήν. Ἐμφατικὸν δὲ τὸ, ἀμφέχυτο, πρὸς τὸ μηδὲν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

42 ΟΡ. Ἐκάθισε δὲ ἀναστάς. ΜΑ. Ἁπαλὸν, τρυφερόν. εἴρηται δὲ χιτὼν τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ οἱονεὶ περιχεῖσθαι αὐτὸν τῷ σώματι. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ μὲν ἀνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ γυναικὸς δὲ πέπλον. ΕΝ. Ἐνεδύσατο.

43 ΝΗ. Νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἢ νενησμένον. Γίνεται δὲ παρὰ τὸ γίγνω καὶ γέγαα,

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε 50
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· 55
« Κλῦτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὄνειρος
« Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ

γαια, γατὸν, ἢ ἐντεῦθεν νεήγατον. ὑπερθέσει τοῦ ε, νηγάτεον, ἢ ἀγένητον, ἢ λεπτὸν, ἢ νεήγατον, νεωστὶ γεγονός. Δηλοῖ δὲ ὁ χιτὼν παρ' αὐτῷ καὶ τὸν σιδηροῦν θώρακα. ΠΕΡΙ. Περιεβάλλετο δέ. ΦΑ. Ἱμάτιον.

44 ΛΙ. Λευκοῖς, καὶ εὐτραφέσιν, ἢ προαλειφομένοις ἐν τῷ ὑποδεδέσθαι. ΕΔΗ. Ὑπερβατὸν, ἤτοι τμῆσις· ἵν' ᾖ, ὑπεδήσατο. ΠΕ. Ὑποδήματα. παρὰ τὸ περιειλεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν, ὅ ἐστι περιτίθεσθαι.

45 ΒΑ. Περιετίθετο δὲ τοῖς ὤμοις. ΞΙ. Τὴν καλουμένην σπάθην. ἥτις εἴρηται παρὰ τὸ σπᾶσθαι αὐτὴν τῆς θήκης. ΑΡ. Ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον.

46 ΕΙ. Ἔλαβε δέ. ΣΚΗ. Τὴν βασιλικὴν ῥάβδον. ΠΑ. Προγονικόν. ΑΦ. Ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον. ὅτι οὐκ ἐδόθη ἐκ τοῦ γένους ἑτέρῳ.

47 ΕΒΗ. Σὺν τούτῳ ἐπορεύθη. ΧΑΛ. Σιδηροθωράκων.

48 ΗΩΣ. Ἡ ἡμέρα μὲν δή. ΠΡΟΣ. Προσῆλθε τῷ μεγάλῳ Ὀλύμπῳ. τοῦτ' ἔστιν, ἀνέτειλεν. ΜΑ. Μέγιστον.

49 ΖΗ. Τῷ Διΐ. ΦΟ. Φῶς. ΕΡΕ. Ἀπαγγέλουσα, δείξουσα. ΑΘΑ. Τοῖς θεοῖς.

50 ΑΥ. Οὗτος δὲ ὁ Ἀγαμέμνων. ΚΗ. Τοῖς κήρυξι. ΛΙ. Ἡδυφώνοις. ΚΕ. Ἐκέλευσε.

51 ΚΗ. Βοᾶν, συγκαλεῖν εἰς τὸν πόλεμον. νῦν δὲ, εἰς τὸ συνέδριον.

52 ΗΓΕΙ. Συνηθροίζοντο. ΩΚΑ. Πάνυ σπουδαίως.

53 ΒΟΥ. Ἐνταῦθα τὸ προβούλευμα. ΜΕ. Μεγαλοψύχων, γενναίων. ΙΖΕ. Ἐκάθισε, καθίδρυσε. ΓΕ. Ἐντίμων, πρεσβυτέρων.

54 ΝΗ. Παρὰ τῇ τοῦ Νέστορος νηΐ. ΠΥ. Τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ γεγεννημένου.

55 ΠΥ. Συνετὴν, σώφρονα. ΗΡ. Παρεσκεύασεν, ἐποίησε.

56 ΚΛΥ. Ἀκούσατε. ΘΕΙ. Ἤτοι θαυμαστὸς, ἢ θεόπεμπτος. ΕΝΥ. Κατὰ τοὺς ὕπνους.

57 ΑΜ. Διὰ τῆς θείας νυκτός. Γίγνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βροτὸς βροτίη. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, βροσίη, καὶ ἀμβροσίη, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται. ΜΑ. Ὑπερβαλλόντως, ἐξαιρέτως.

" Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.
" Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
" Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
" Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
" Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
" Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
" Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
" Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
" Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
" Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
" Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
" Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
" Ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
" Ὤιχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
" Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν·
" Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
" Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
" Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

58 ΕΙ. Τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα. ΜΕ. Προσυπακουστέον τὸ, τοῦ σώματος. ΦΥ. Φύσιν, τρόπον. ΑΓ. Ἔγγιστα. ΕΩ. Ὡμοίωτο.

70 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτος.

71 ΩΧ. Ἀπήρχετο. ΑΠΟ. Ἀποπτὰς, ταχέως ἀπελθών. ΓΛΥ. Γνήσιος, ἡδύς. ΑΝΗ. Κατέλιπεν, ἀφῆκεν.

72 ΑΙ. Ὅπως ἄν. ΘΩ. Ὁπλίσωμεν. Ἰώνων ἡ συστολὴ, ἀντὶ τοῦ, θωρήξωμεν.

Κορινθιων
Casbon·170.

73 ΠΕΙ. Ἀπόπειραν λήψομαι. ἀπόπειραν δὲ τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, κατά τι παλαιὸν ἔθος βουλόμενος μαθεῖν, πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμοῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ. ΘΕ. Ὡς νενόμισται, ὡς προσῆκόν ἐστι.

74 ΠΟ. Πολυκαθέδροις. ἐξ οὗ πολυκώποις. κληῗδες γὰρ καλοῦνται αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

75 ΑΛ. Ἄλλος ἀλλαχόθεν. ΕΡΗ. Κατέχειν, κωλύειν.

77 ΗΝ. Ὑπῆρχεν. ΗΜΑ. Ψαμμώδους, τραχείας. ἄμαθος γὰρ ἡ ψάμμος.

79 ΗΓΗ. Ἡγεμόνες. ΜΕ. Καὶ σύμβουλοι.

« Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
« Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
« Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι·
« Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας

80 ΕΝΙ. Εἶπεν, ἔλεξε.

81 ΨΕΥ. Ψεῦδος ἄν. ΦΑΙ. Λογιζοίμεθα, καὶ ὑπολάβοιμεν. ΝΟ. Χωριζοίμεθα.

82 ΙΔΕΝ. Ἐθεάσατο. ΜΕ. Μεγάλως ἄριστος. ΕΥ. Αὐχεῖται, καυχᾶται.

84 ΕΞ. Προηγεῖτο τῆς ἐκ τῆς βουλῆς ἐξόδου. ΝΕ. Πορεύεσθαι, ἀπελθεῖν.

85 ΕΠ. Ὀρθοὶ ἔστησαν. ΠΕΙ. Καὶ ἐπείθοντο. ΠΟΙ. Βασιλεῖ.

86 ΣΚΗ. Σκηπτροφόροι βασιλεῖς. ΕΠ. Ἐπηκολούθουν.

87 ΗΥ. Καθάπερ, ὃν τρόπον. ΕΘ. Ἔθνη, πλήθη. Πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τῷ Ποιητῇ. ΕΙ. Ἄπεισι, πορεύονται. ΜΕ. Μελισσῶν. Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ἐπέκτασις, ἴδιον Αἰολέων. καθάπερ τὸ μελισσέων, Ἰώνων. ΑΔΙ. Τῶν ἄδην καὶ ἀθρόως πεζαμένων. παρὰ τὸ ἄδην. διὸ καὶ δασύνεται.

88 ΠΕ. Ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ΝΕ. Νέα τῇ πλήσει χωρουμένων, ὡς νομίζειν, νεωστὶ ἀρχὴν πεποιηκέναι.

89 ΒΟ. Συνεστραμμέναι καὶ συνηγμέναι ὡς ἐν βότρυος σχήματι. ΕΙ. Ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γιγνομένοις.

90 ΕΝ. Καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα πέτονται, αἱ δὲ ἐκεῖσε. ΑΛΙΣ. Ἀθρόως, δαψιλῶς, πολλαὶ καὶ ἅμα. ΠΕ. Πέτονται.

91 ΝΕ. Ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν.

92 ΗΙ. Αἰγιαλοῦ. ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν. ΕΣΤΙ. Ἐν τάξει παρεγένοντο.

93 ΙΛΑ. Τουτέστι, κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς. ΣΦΙ. Ἐν αὐτοῖς δέ. ΟΣ. Θεία φήμη καὶ κληδών. ΔΕ. Ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

94 ΟΤΡ. Παρακελευομένη, παρορμῶσα. ΙΕ. Παραγενέσθαι. ΑΓΕ. Συνηθροίζοντο.

95 ΤΕ. Ἐτετράχυτο ὑπὸ θορύβου, θορυβώδης ἦν. ΕΣΤ. Ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ, καὶ ἦχον ἀπετέλει.

96 ΙΖΟΝ. Καθιζόντων. ΟΜΑ. Θόρυβος δὲ ἦν. ΣΦΕ. Ἐννέα δὲ αὐτούς.

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ᾽ ἀϋτῆς
Σχοίατ᾽, ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπουδῇ δ᾽ ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
Παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· (τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·

97 ΒΟ. Βοῶντες. ΕΡΗ. Κατεῖχον. ΑΥ. Βοῆς.

98 ΣΧΟ. Ἀπόσχοιντο, παύσαιντο. ΔΙΟ. Τῶν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων. ΒΑ. Βασιλέων.

99 ΣΠΟΥ. Μόλις, δυσχερῶς. ΕΡ. Ἠρητύθησαν, τουτέστι, κατεῖχον ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ καθέδραν. Τὸ ἠρητύθησαν παθητικὸν ἐνεργητικῶς ἀττικίζει.

100 ΚΛΑ. Βοῆς, κραυγῆς. ΑΝΑ. Ἀνέστη δέ. ἢ, ἀνέχων τὸ σκῆπτρον, ἔστη. ΚΡΕΙ. Βασιλεύς.

101 ΚΑ. Ἔκαμε, κατεσκεύασε, καμὼν ἔτευξεν. ἀναστροφὴ δὲ ὁ τρόπος.

102 ΚΡΟ. Κρόνου παιδὶ Διΐ.

103 ΔΙΑ. Διάγοντι τὰς ἀγγελίας τὰς τῶν θεῶν· ἢ, διακτόρῳ, καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν. ἢ, τῷ διαγγέλλοντι τὰς ἐργασίας. ΑΡ. Ἀργῷ καὶ καθαρῷ φόνου. εἰρηνικὸς γὰρ ὁ Ἑρμῆς. Ἢ, ὥς τινες, κατ᾽ ἐπώνυμον. Ὅ ἐστιν ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς, τοῦ Ἀργείων βασιλέως, Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ γνοὺς αὐτὴν, μετέβαλεν εἰς βοῦν, διὰ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη ὡς βοῦν, καὶ λαβοῦσα παρὰ τοῦ Διὸς, ἐπέστησεν αὐτῇ φύλακα Ἄργον τὸν πανόπτην καλούμενον, ὅτι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος εἶχεν ὀφθαλμούς. Κελευσθεὶς δὲ ὁ Ἑρμῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν βοῦν, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο τὸν Ἄργον, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε. καὶ ἐντεῦθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Τῇ δὲ Ἰοῖ ἡ Ἥρα ὡσανεὶ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει. ἡ δὲ, ἐκ τῆς ὀδύνης, πρῶτον ἦλθεν εἰς τὸν ἀπ᾽ ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα. ἔπειτα διὰ τοῦ καλουμένου πρότερον Θρᾳκίου πόρου, νῦν δὲ ἀπ᾽ ἐκείνης Βοσπόρου, ἐλθοῦσα, καὶ ἄλλους δὲ διαφόρους τόπους πλανηθεῖσα, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, τίκτει παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ παῖδα Ἔπαφον. Ἡ δὲ ἱστορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν τῇ α΄.

104 ΠΛΗ. Ἵππους πλήττοντι. Ἱπποδάμεια ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Πέλοπος, Μυρτίλον τὸν Ἑρμοῦ υἱὸν, ἡνίοχον δὲ τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, ἔπεισε τῇ κατὰ τοῦ πατρὸς νίκῃ συνεργῆσαι, καὶ τοὺς ἵππους τῆς εἰς τὸ τρέχειν ὁρμῆς κατασχεῖν, βουλομένη τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἵππους λαβεῖν, καὶ τὸν ἑαυτῆς γάμον. ἔκειτο γὰρ τῷ νικήσαντι ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος, τῷ δὲ νικηθέντι θάνατος. Ἀγωνιζομένων δὲ αὐτῶν ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τοῦ ἅρματος. οὐ γὰρ αἱ χοινικίδες τοὺς ἐμβόλους κατεῖχον, τοῦτο πανουργήσαντος τοῦ Μυρτίλου. καὶ οὕτω νενίκηται καὶ ἀνήρηται ὁ Οἰνόμαος, τῷ Μυρτίλῳ ἐπαρασάμενος, ὅπως ἀπόληται ὑπὸ Πέλοπος. ὃ καὶ ἐγένετο. Διαβαινόντων γὰρ αὐτῶν διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου, καὶ διψησάσης τῆς Ἱπποδαμείας, καταβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Πέλοψ, ἐζήτει ὕδωρ κατὰ τῆς ἐρήμου. Κατ᾽ ἐκεῖνο δὲ καιροῦ ἡ Ἱπποδάμεια, ἐρασθεῖσα Μυρτίλου, ἐδέετο μὴ ὑπεριδεῖν. ἀντειπόντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Πέλοπος παραγενομένου, φθάνει ἡ Ἱπποδάμεια, κατηγορήσασα τοῦ Μυρτίλου, ὡς βιάσασθαι βουληθέντος αὐτήν. καὶ Μυρτίλον Πέλοψ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ὠθεῖ εἰς τὸ πέλαγος, αὐτὸς δὲ ἡνιοχεῖ. ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μυρτῷον ἀπὸ τοῦ Μυρτίλου, ὁ Πέλοψ δὲ πλήξιππος ἐκτότε ἐκλήθη, διὰ τὴν περὶ τοὺς ἵππους αὐτουργίαν.

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν· 105
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.)
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος, 110
" Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ
" Σχέτλιος· ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν,

105 ΑΥ. Πάλιν ἔδωκεν αὐτὸ τῷ Ἀτρεῖ. Πέλοψ ἐκ δευτέρας γυναικὸς ἔχων παῖδα Χρύσιππον, ἔγημεν Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου, ἐξ ἧς ἱκανῶς ἐπαιδοποίησεν. Ἀγαπωμένου δὲ ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπιφθονήσαντες ἥ τε μητρυιὰ καὶ οἱ παῖδες, μή πως καὶ τὰ σκῆπτρα αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον ἐπιβουλεύουσιν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης οἱ πρεσβύτατοι τῶν παίδων αὐτῷ. Ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Χρυσίππου, Πέλοψ ἐπιγνοὺς, ἐφυγάδευσε τοὺς αὐτόχειρας τῆς σφαγῆς γενομένους παῖδας, ἐπαρασάμενος αὐτοῖς, καὶ τῷ γένει, δι' αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῇ ἐκπίπτουσι τῆς Πίσης. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Ἀτρεὺς κατὰ τὸ πρεσβύτερον σὺν στρατῷ πολλῷ ἐλθὼν, ἐκράτησε τῶν τόπων. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

106 ΠΟ. Πολυθρέμμονι, πλουσίῳ. Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ηὔξατό ποτε, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι. Γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς ἀρνὸς, τῆς εὐχῆς μετεμέλησεν, καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα ἐφύλαττε. Μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζει κατὰ τὴν ἀγοράν. Ἀνιώμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέστην, φασὶν, ὑπελθόντα ὡς ἐρῶντα, πεῖσαι Ἀερόπην, ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα· λαβόντα δὲ, ἀντειπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὡς οὐ δεόντως περὶ τοῦ τοιούτου κομπάζει. Αὐτὸς δὲ ἔλεγεν ἐν τῷ πλήθει, δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα. Τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς Ἀτρέα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. Συνθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο. Ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν.

107 ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, Θυέστης δὲ κατέλιπε θνήσκων Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον. Ἀτρεὺς, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ἔχων ἐκ Κρεούσης τῆς †, ἤ, ὥς τινες, Ἀερόπης τῆς †, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. Μέλλων δὲ τελευτᾷν τὸν βίον, παυσάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῷ. ὁ δὲ πιστῶς τηρήσας ἀποδίδωσι. ΦΟ. Φέρειν, βαστάζειν.

108 ΠΟΛ. Πολλαῖς. ΝΗ. Νήσοις. νῆσος δέ ἐστι γῆ περιτετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν. ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς ἐπὶ τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται. ΑΡ. Παντὸς Ἄργους, ὅλης τῆς Πελοποννήσου.

109 ΤΩ. Τούτῳ τῷ σκήπτρῳ οὗτος. τουτέστιν, ὁ Ἀγαμέμνων. ΕΡΕΙ. Ἐπερειδόμενος. ΕΠΕ. Λόγους. ΠΡΟ. Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

110 ΦΙ. Ὦ περιφιλέστατοι. ΘΕ. Ὑπηρέται τοῦ Ἄρεος, πολεμικοί.

111 ΜΕ. Μεγάλως. ΑΤΗ. Βλάβῃ. ΕΝΕ. Ἐνέβαλεν. ΒΑ. Μεγάλῃ, ἰσχυρᾷ.

112 ΣΧΕ Ὁ τοῦ σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος, λύπας αὐτοῖς διδούς. ὁ γὰρ σχετλιασμὸς, ἐπίρρημα λύπης δηλωτικόν. ΠΡΙΝ. Πρότερον. ὅτε ἐν τῇ Αὐλίδι, ὡς ἑξῆς ἐρεῖ.

" Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
" Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
" Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
" Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
" Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
" Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
" Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
" Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
" Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
" Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔπω τι πέφανται.
" Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
" Ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
" Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέσιοι ὅσοι ἔασιν, 125
" Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
" Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
" Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.

113 ΕΚΠ. Ἐκπορθήσαντα. ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος. ΑΠΟ. Ἀπαλλάττεσθαι, ὑποχωρεῖν.

114 ΑΠΑ. Πλάνην. ΒΟΥ. Ἐβουλεύσατο, ἐσκέψατο.

115 ΔΥ. Ἄδοξον εἰς Πελοπόννησον ἀπελθεῖν. ΙΚΕ. Παραγενέσθαι. ΩΛΕ. Διότι ἐν τῷ πολέμῳ πολὺν ὄχλον ἀπώλεσα.

116 ΟΥ. Οὕτω δή. ΜΕΛ. Ἀρέσκει, ἔοικε. ΥΠ. Τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει πάντων θεῶν καὶ ἀνθρώπων. ΦΙ. Προσφιλές.

117 ΠΟΛ. Πολλῶν. Ἔστι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτασις, ἴδιος Αἰολέων. ΠΟ. Πόλεων. ΚΑ. Ἀκροπόλεις. ἐξ οὗ, βασίλεια.

118 ΗΔ. Καὶ ἔτι. ΚΡΑ. Ἰσχὺς, δύναμις.

119 ΑΙ. Ἀναιδὲς γὰρ τοῦτό ἐστιν. ΕΣ. Μεταγενεστέροις. ΠΥ. Ἀκοῦσαι, μαθεῖν.

120 ΜΑΨ. Μάτην. ΤΟΙ. Τοιοῦτον τῇ ἀρετῇ. ΤΟΣ. Καὶ τοσοῦτον πλήθει.

121 ΑΠΡ. Ἄπρακτον, ἀτέλεστον. ΠΟ. Πολεμεῖν. Τὸ δὲ τοιοῦτον σχῆμα παρονομασία καλεῖται.

122 ΠΑΥ. Ὀλιγωτέροις. οἱ μὲν Τρῶες χωρὶς τῶν ἐπικούρων ἦσαν ἀριθμῷ μυριάδες ε΄. Τῶν δὲ Ἑλλήνων τὸ πλῆθος, τινὲς μὲν φασι, μυριάδες ιβ΄. ἄλλοι δὲ ιδ΄. ΠΕ. Ἐφάνη.

123 ΕΙ. Ἐάνπερ γάρ. ΕΘΕ. Βουληθῶμεν.

124 ΟΡ. Πιστοὺς ὅρκους. ΤΑ. Δι' ἐντομῶν ποιησάμενοι. ΑΡΙ. Ἀριθμηθῆναι. ΑΜ. Ἀμφότεροι· οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες.

125 ΛΕ. Ἐπιλέξασθαι, ἢ καταριθμήσασθαι. ΕΦΕ. Ἔποικοι. ὅ ἐστιν, αὐτόχθονες, πολῖται. ΟΣ. Ὁπόσοι. ΕΑ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσι.

126 ΔΕ. Ἀνὰ δεκανίας. ΔΙΑ. Διαταχθείημεν.

127 ΕΛΟΙ. Λάβοιμεν. ΟΙ. Κιρνᾷν.

128 ΠΟΛ. Πολλαὶ ἄν. ΔΕΥ. Ἐνδεεῖς γένοιντο. ΟΙ. Οἰνοχόου.

" Τόσσ

« Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
« Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι 130
« Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
« Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
« Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
« Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
« Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
« Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
« Εἵαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
« Αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
« Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
« Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
« Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης

129 ΤΟΣ. Τοσοῦτον. ΦΗ. Ὑπολαμβάνω. ΠΛΕ. Πλείονας. ΕΜ. Εἶναι.

130 ΝΑΙ. Οἵτινες οἰκοῦσιν Ἴλιον. ΕΠΙ. Οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων, καὶ βοηθοί.

131 ΠΟΛ. Ἐκ πολλῶν πόλεων. ΕΓ. Οἱ τὰ ἔγχη πάλλοντες, καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα, πολεμικοί. Ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως, μή ποτε ἄρα εἶεν κλασθέντα.

132 ΜΕ. Μεγάλως. συγκοπὴ ὁ τρόπος. μᾶλλον δὲ, ἀποκοπή. καὶ μᾶλλον ἐστι, ὄνομα γένους οὐδετέρου ἐπιῤῥηματικῶς τιθέμενον. ΠΛΑ. Πλανῶσι, καὶ ἀπείργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας. ΕΙ. Οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον. ὅ ἐστι, δυνάμενον. Ἰὰς ἡ διάλεκτος.

133 ΕΥ. Καλῶς οἰκούμενον. ΠΤΟ. Πόλισμα, πόλιν.

134 ΒΕ. Παραβεβήκασι, παρεληλύθασι.

135 ΔΟΥ. Δόρατα, ξύλα. ΣΕ. Διασέσηπται ἐκ τοῦ χρόνου. ΣΠΑ. Σπαρτία, σχοινία. ΛΕ. Διαλέλυνται, σαπέντα δηλαδή.

136 ΑΛΟ. Γυναῖκες. ΝΗ. Μικρά.

137 ΕΙ. Καθέζονται. ΜΕ. Ἐν τοῖς οἴκοις. ΠΟΤ. Προσδεχόμεναι. ὀρθῶς κατ' ἐπικράτησιν τοῦ θήλεος. Τὸ δὲ ποτὶ, Δωρικόν. ΑΜ. Ἐν ἡμῖν δέ. Αἰολικῶς. ΕΡ. Νῦν ὁ πόλεμος.

138 ΑΥ. Ὡσαύτως, ὁμοίως, ἢ, ματαίως. ΑΚΡ. Ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. ΕΙ. Οὗτινος χάριν. ΔΕΥ. Ἐνταῦθα. ΙΚΟ. Παρεγενόμεθα.

139 ΑΓΕ. Ἀλλὰ δεῦρο. ΠΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, πεισθῶμεν.

141 ΑΙ. Ἑλώμεθα, πορθήσομεν, ληψόμεθα.

142 ΟΡΙ. Διετάραξε.

143 ΠΛΗ. Ἐν τῷ πλήθει. ΕΠΑ. Ὅσοι τὰ προβουλευόμενα οὐκ ἤκουσαν τῶν ἡγεμόνων.

144 ΚΙ. Ἐκινήθη, ἐταράχθη. ΜΑ. Ἀντὶ τοῦ, μεγάλα. ἔστι δὲ παραβολὴ τὸ σχῆμα. παραβολὴ δέ ἐστιν, ὁμοιωματικὴ πράγματος τοῖς ὑποκειμένοις παράθεσις, πρὸς δήλωσιν ἐναργεστέραν.

Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε
Ὤρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
Οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
" Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,

Suidas. v. Ασταχ.

145 ΠΟΝ. Τοῦ Ἰκαρίου πελάγους. κεκλημένου οὕτως ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Δαιδάλου παιδὸς, πεσόντος εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπολομένου οὕτως. Μετὰ τὴν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μῖξιν, Δαίδαλος, εὐλαβούμενος τὴν Μίνωος ὀργὴν, πτερωτὸς, σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱεῖ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο. Καταπεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, τὸ ὑποκείμενον πέλαγος, Ἰκάριον μετωνομάσθη. ὁ μέν τοι Δαίδαλος, διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος, ἔμενε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν. ὑφ' ὧν ὁ Μίνως, ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου, ἀποθνήσκει, καταχυθέντος αὐτοῦ ζεστοῦ ὕδατος. Ἱστορεῖ Φιλοστέφανος, καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις. ΕΥ. Ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς πνέων ἄνεμος, ὅστις καὶ ἀπηλιώτης καλεῖται. Νότος δὲ ὁ ἀπὸ μεσημβρίας.

146 ΩΡΟ. Διήγειρε, διετάραξε. ΕΠΑ. Ἐφορμήσας. ΝΕ. Νεφελῶν.

147 ΚΙ. Φυσήσει. ΖΕ. Ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις. ΒΑ. Μέγα, εὔφορον. ΛΗ. Σιτοφόρον χωρίον.

148. ΛΑ. Σφοδρὸς πνέων, μέγας. ΗΜ. Ἐπικατακλίνει τοὺς ἀστάχυας τοῖς στάχυσιν.

149 ΩΣ. Οὕτως τούτων. ΑΛΑ. Θορύβῳ. προσληπτέον τὴν, σὺν, ἵν' ᾖ, σὺν θορύβῳ.

150 ΝΗ. Ἐπήρχοντο πρὸς τὰς ναῦς, ἐπηκολούθουν ἐπὶ τὰ πλοῖα. ΥΠΕ. Ὑποκάτωθεν. ΚΟ. Κόνις.

151 ΙΣΤ. Ὑψοῦτο, ἠγείρετο. ΑΕΙ. Εἰς ὕψος ἐπαιρομένη. ΚΕ. Ἀλλήλοις παρεκελεύοντο. τουτέστιν, εἰς ἓν ἐπεσπούδαζον.

152 ΑΠ. Λαμβάνεσθαι. ΕΛ. Καὶ καθέλκειν. ΔΙ. Θείαν, φοβεράν.

153 ΟΥ. Ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται) εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ τὰς ἀντλίας. ΕΞΕ. Ἐξέσκαπτον.

154 ΙΕ. Ὁρμωμένων, εἰς οἶκον ἀπιέναι προθυμουμένων. ΗΡΕ. Ὑφῄρουν δέ.

155 ΕΝ. Καὶ παρ' ὀλίγον τότε ἄν. ΥΠ. Ὑπὲρ τὸ προσῆκον, ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον. ΝΟ. Ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή. παρὰ τοῦτο, νόστος ἐστὶ τὸ ἡδὺ, μάλιστα δὲ τὸ ἡδὺ καὶ γνήσιον τῆς πατρίδος. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. ἐδέσματα γὰρ προσφέρεται τοῖς νοστοῦσιν. ΕΤΥ. Ἐγένετο.

156 ΕΕΙ. Προσεῖπε λόγον.

157 ΠΟ. Φεῦ, παπαί. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν, καὶ λύπης δηλωτικόν. ΑΙ. Τοῦ

" Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
" Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ ϗ Τρωσὶ λίποιεν 160
" Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
" Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
" Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
" Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
" Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας. 165
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον
Ἑσταότ'· οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης 170
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην ϗ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

τὴν αἰγίδα ἔχοντος. Αἰγὶς δέ ἐστιν ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. Ζεὺς, Κρόνου καὶ Ῥέας γενόμενος, ἐν Κρήτῃ ἐπεκλήθη Αἰγίοχος, διὰ τὸ αὐτόθι ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι. ἢ, ὥς τινές φασι, διὰ τὸ, αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιέσασθαι, τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι. ὅθεν καὶ Αἰγιδόκηον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι. Ἱστορεῖ Εὐφορίων. ΤΕ. Διὸς τέκνον. ΑΤΡ. Ἄτρυτε, ἀκαταπόνητε.

159 ΕΥ. Ἐπὶ τὰ πλατέα καὶ μεγάλα. ΘΑ. Ἤτοι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἢ τὰ μεγέθη. Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐδετέρως τὸ νῶτον καὶ τὰ νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχοῦ, καὶ Ἡσίοδος, ϗ οὐκ ἀῤῥενικῶς.

160 ΕΥ. Εὐχωλὴν, καύχησιν. ΛΙ. Τὸ ἑξῆς, καταλίποιεν δὲ ἂν καύχησιν οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ τὴν Ἑλένην ἐνταῦθα.

161 ΑΡ. Τὴν Πελοποννησίαν. ἡ γὰρ Λακωνικὴ μέρος ἦν πέμπτον τῆς Πελοποννήσου. ΕΙ. Ἧς ἕνεκα, ἧς χάριν.

162 ΑΠΟ. Ἀπώλοντο, ἠφανίσθησαν. ΦΙ. Πόῤῥωθεν τῆς προσφιλεστάτης πατρῴας αὐτῶν γῆς.

163 ΙΘΙ. Ἀλλ' ἄπιθι. ΜΕ. Ἐπὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὄχλον.

164 ΑΓΑ. Προσηνέσι, πρᾳόις. ΕΡΗ. Κώλυε, κάτεχε, ἡσύχαζε. ΦΩ. Ἄνδρα.

165 ΜΗ. Μηδὲ συγχώρει. ΕΛ. Εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν. ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνομένας. ἢ εἰς ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας.

166 ΑΠΙ. Οὐδὲ παρήκουσε. ΓΛΑΥ. Γλαυκόφθαλμος, καλὴ, φοβερά. ἢ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν.

167 ΚΑ. Ἀκρωτηρίων. ΑΙ. Ὁρμήσασα.

169 ΕΥ. Κατέλαβε. ΕΠΕΙ. Μετὰ ταῦτα. ΑΤΑ. Τῷ Διῒ τὴν εὐβουλίαν ἴσον.

170 ΕΣΤΑ. Ἑστῶτα. ΕΥΣ. Εὐκαθέδρου. σέλματα γὰρ, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

171 ΑΠ. Ἥπτετο. ΜΙΝ. Ἐπειδὴ αὐτόν. ΑΧ. Λύπη. ΙΚΑ. Κατέλαβε.

172 ΑΓΧ. Ἐγγὺς, πλησίον. ΙΣΤΑ. Στᾶσα.

“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
“ Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
“ Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
“ Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
“ Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
“ Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
“ Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
“ Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
Κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί·
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
“ Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὣς, δειδίσσεσθαι·

---

173 ΔΙΟ. Ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, εὐγενέστατε. ΛΑ. Λαέρτου παῖ Ὀδυσσεῦ. ΠΟ. Πολύβουλε, συνετέ.

175 ΝΗ. Ἐν ταῖς ναυσί. ΠΟ. Πολυκαθέδροις. Ἡ παραλήγουσα κατ' ἔκτασιν διαστέλλεται. ΠΕ. Ἐμπεσόντες, εἰσελθόντες.

179 ΕΡΩ. Μηδὲ συγχώρει.

180 ΕΡΗ. Ἡσύχαζε.

182 ΞΥ. Συνῆκεν, ἤκουσεν. ΟΠΑ. Φωνήν. ΦΩ. Εἰπούσης.

183 ΒΗ. Ὥρμησε δὲ τρέχειν. ΒΑ. Ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα, διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν σπεύδοντα ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων. ΕΚΟ. Ἐκόμισεν, ἐβάστασεν. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἕτερος οὗτός ἐστιν Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνονος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α. ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

184 ΟΠΗ. Ἠκολούθει.

185 ΑΝ. Ἐξεναντίας. ΕΛ. Ὁ Ὀδυσσεύς, φησι, παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος λαμβάνει τὸ σκῆπτρον. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῇ, σὺν τῇ τοῦ βασιλέως γνώμῃ κρατεῖν αὐτούς.

186 ΑΦ. Ποιητικῶς τοῦτο πέπλασται. τὸ μὲν ἀθάνατον ἐπὶ ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι· τὸ δὲ ἄφθιτον ἐπὶ ἀψύχων.

187 ΣΥΝ. Σὺν τούτῳ τῷ σκήπτρῳ δηλονότι.

188 ΕΞΟ. Ἐξέχοντα, βασιλέα. ΚΙ. Καταλάβοι.

189 ΑΓΑ. Προσηνέσι, πρᾴοις. ΕΡΗ. Ἠρήτυε, κατεῖχεν, ἐκώλυε.

190 ΔΑΙ. Ὦ βέλτιστε. Αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστί. Δηλοῖ δὲ ἀμφότερα. Ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη· οἷον, θεῖε, μακάριε, μέγιστ,

« Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
« Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρείδαο·
« Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
« Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε·
« Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν. 195
« Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
« Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι· φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
« Δαιμόνι', ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
« Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
« Οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
« Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
« Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω, Theophrast. Charact. 26.

γιστε, ἢ, ἀγαθὲ, καὶ ἄριστε. ὁτὲ δὲ ἐπὶ ψόγῳ· οἷον, ἄφρον, καὶ μάταιε, ἢ, χείριστε, καὶ φαῦλε. Ὁτὲ μὲν οὖν θεῷ προσφερῆ, ἥσσονα δὲ λέγει ἢ κατὰ θεόν. ὁτὲ δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἄνθρωπον. ὡς δηλοῦσθαι, ἥττονας μὲν θεῶν, ὑπερέχοντας δὲ ἀνθρώπων. ΕΟΙ. Οὔ σε πρέπει, ὦ βέλτιστε, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ΚΑ. Ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον.

191 ΑΥ. Σύ. ΚΑ. Κάθου. ΙΔΡ. Καθέζεσθαι κέλευε.

192 ΣΑ. Σαφῶς, ἀκριβῶς. ΟΙ. Ὁποῖος. ΝΟ. Νοῦς, διάνοια. Ἀντὶ τοῦ, ἔτι οὐκ οἴδαμεν, τί βούλεται, περὶ φυγῆς ἡμῖν λέγων.

193 ΤΑ. Ταχέως δέ. ΙΨΕ. Βλάψει.

194 ΑΚΟΥ. Ἠκούσαμεν.

195 ΡΕΞΗ. Ποιήσῃ, πράξῃ.

196 ΘΥ. Νοῦ ὀργή. ΔΙΟ. Τοῦ σὺν Διὸς τῇ γνώμῃ τεθραμμένου.

197 ΜΗ. Φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.

198 ΟΝ. Ὅντινα δὲ πάλιν. ΔΗ. Δημοτικὸν, τοῦ πλήθους. ΒΟ. Βοῶντα, κράζοντα. ΕΦ. Καταλάβοι.

199 ΕΛΑ. Ἔπληττεν. ΟΜΟ. Καὶ ἠπείλησε μεθ' ὕβρεως.

200 ΔΑΙ. Ἐνταῦθα ἐφ' ὕβρει, ἀντὶ τοῦ, κακόδαιμον, φαυλότατε. ΑΤΡ. Μεθ' ἡσυχίας καθέζου.

201 ΟΙ. Οἵτινές σου. ΦΕΡ. Κρείσσονες. ΑΠ. Ἄπειρος πολέμου, ἄθλιος. ΑΝ. Ἀσθενὴς, ἀδύνατος.

202 ΕΝΑ. Καταριθμούμενος. ΒΟΥ. Τουτέστιν, ἐκκλησίᾳ.

203 ΠΩΣ. Οὐ μὴν, οὐδαμῶς πως.

204 ΟΥΚ. Ἀντὶ τοῦ, οὐ καλόν. ΠΟΛΥ. Πολυαρχία. ΚΟΙ. Βασιλεὺς, ἡγεμών. οὕτω γοῦν, ὅτι ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐστί. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲ, ὁπότε πλείονας παρεῖχον τῷ στρατεύματι ἡγεμόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς τοὺς ἐννέα, ἡττῶντο· ὁπότε δὲ δι' ἑνὸς ἐποιοῦντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥσπερ ἐν τῇ Κνίδῳ, ὁ Κόνων νικῶν τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον. Ὅπου γε καὶ τὰ σώματα ἡμῶν, εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς στοιχείου, οὐδέποτε ἂν ἤλγουν. οὔτε γὰρ ἦν ὑφ' οὗ ἀλγήσειαν ἓν ὄντα, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης. καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἀνήρ· πᾶν τὸ πολὺ, τῇ φύσει πολέμιον. τὰ γὰρ πολλὰ ἀλλήλοις ἀνθεστάμενα, ὥσπερ πόλεμον ἐπιφέρει, ἐφ' οὗ φθορά.

" Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω 205
" Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν. οἱ δ' ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Ἠχῇ· ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210
Ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη,
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν 215

205 ΑΓ. Ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη. ἤτοι ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν παίδων, ὡς φησιν Ἡσίοδος. τοῦ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῖα τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε, τοὺς δὲ κατέπιεν. ἢ, ὁ τὰ ἀγκύλα καὶ δυσχερῆ πράγματα τῇ μήτι περιλαμβάνων, κρόνους τις ὢν καὶ τέλειος νοῦς, ὡς φησι καὶ ἡ Δημώ. Ἀγκυλομήτης, ὁ ἐν τοῖς σκολιοῖς πράγμασιν εὐμήχανος. Δηλοῖ δὲ τὸ ἀγκύλον παρὰ τῷ Ποιητῇ τρία. τὸ σκολιὸν κατὰ βούλευσιν· ὡς ὅταν λέγῃ ἀγκυλόμητιν τὸν Κρόνον. καὶ τὸ περιφερὲς κατὰ σχῆμα· ὡς τὸ, ἀγκύλα κύκλα. καὶ τὸ ἰσχυρόν· ὡς τὸ, ἀγκύλον ἅρμα.

207 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτος. ΚΟΙ. Διατάσσων, διερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. ΔΙ. Διέτασσε, διῴκει.

208 ΕΠ. Ἤρχοντο, ἐπηκολούθουν. ΝΕ. Ἀπὸ τῶν πλοίων.

209 ΗΧΗ. Σὺν θορύβῳ, ἀλαλητῷ, μετὰ ἤχου καὶ κραυγῆς. ΚΥ. Τοῦτο πρὸς τὴν κίνησιν. τὸ δὲ βρόμον, πρὸς τὴν ἀπήχησιν.

210 ΒΡΕ. Ἠχεῖ, κτυπεῖ. ΣΜ. Ἠχεῖ.

212 ΘΕΡ. Ὁ δὲ Θερσίτης μόνος. Οἰνεῖ, ἀμελήσαντι τῆς Ἀρτέμιδος, θυσιῶν ἕνεκα ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἔπεμψε τῇ πόλει σῦν ἄγριον· ἐφ' ὃν ἦλθε στρατιὰ τῶν ἀρίστων τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν, ὡς φησιν αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ι. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερσίτης. Ὃς δειλωθεὶς κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν ἐφ' ἧς ἦν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν, τὴν σωτηρίαν θηρώμενος. Ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου, ἐδιώκετο· καὶ κατὰ κρημνῶν πεσὼν, τοιοῦτος ἐγένετο, οἷον Ὅμηρος αὐτὸν παρίστησιν. Ἱστορεῖ Εὐφορίων. Οἰνεὺς καὶ Ἄγριος, ἀδελφοὶ, ὡς λέγει ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ξ. Ἀλλ' ὁ μὲν Οἰνεὺς ἦν πατὴρ Μελεάγρου, ὁ δὲ Ἄγριος Θερσίτου. Μήτηρ δὲ Θερσίτου Δία. Ἐζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Θερσίτης ἐστράτευσεν εἰς Τροίαν, τοιοῦτος ὤν. Ῥητέον οὖν, ὅτι, ἤτοι στασιώδης ὢν, οὐκ ἀπελείφθη ἐπὶ τῆς πατρίδος. ἢ ὅτι κατ' ἐπεισόδιον παρῆκται πρὸς τὸ ἐκ σκυθρωποῦ πρὸς ἱλαρότητα τὰς ψυχὰς ἀνακαλέσασθαι τῶν Ἑλλήνων. ὥσπερ εἴληπται καὶ Ἥφαιστος γέλωτος χάριν παρὰ τοῖς θεοῖς ἐν τῇ α. Λαμβάνεται δὲ πᾶν ἐπεισόδιον τῷ Ποιητῇ, ἢ πιθανότητος ἕνεκεν, ἢ χρείας, ὥσπερ τοῦτο νῦν, ἢ κόσμου καὶ ὑψώσεως χάριν. ΑΜΕ. Ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν, φλύαρος. ΕΚΟ. Ἐθορύβει.

213 ΟΣ. Ὅστις. ΗΣ. Ταῖς ἰδίαις, ταῖς ἑαυτοῦ. ΗΔ. Εἴδει, ἐπίστατο.

214 ΜΑΨ. Μάτην. ΚΟΣ. Οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἀτάκτως. τοῦτ' ἔστιν, οὐ δικαίως ἐφιλονείκει τοῖς βασιλεῦσιν.

215 ΕΙ. Ἀλλ', ὅπερ ἂν ἐνόμιζεν ὁ Θερσίτης, φαίνεσθαι γέλωτος πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἕλλησιν.

Ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε.
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220
Τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ,
Ὀξέα κεκληγὼς, λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
" Ἀτρείδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις; 225
" Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
" Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἃς τοι Ἀχαιοὶ
" Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
" Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει

216 ΑΙ. Αἰσχρότατος. ΥΠΟ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

217 ΦΟΛ. Τὰς ὄψεις διάστροφος, στραβός. ΕΗΝ. Ἦν. ὑπῆρχε. ΕΤΕ. Χωλὸς δὲ ἦν τῷ ἑνὶ τῶν ποδῶν. ΤΩ. Οἱ δὲ ὦμοι αὐτοῦ.

218 ΚΥΡ. Κυρτοί. δυϊκῶς. ΣΥ. Συμπεπτωκότες, συνηγμένοι. ΑΥ. Ὑπεράνωθεν δέ.

219 ΦΟ. Ὀξυκέφαλος. ΨΕ. Ἀραιὰ. μαδαρά. ΕΠ. Ἐπῆνθει, ἐπέκειτο. ΛΑ. Τρίχωσις. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἀναιρεῖ ὡς ἱστορεῖ Κόϊντος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον. Φησὶ γὰρ, ὅτι, ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλισσαν, εἶτα ἰδὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρεπὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς ἀνῃρημένης. Βαρέως τε ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς. ὁρῶν δὲ δυσφοροῦντα αὐτὸν Θερσίτης, συνήθως ἐλοιδόρει. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, κονδύλῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ, παραυτίκα τῶν ὀδόντων αὐτοῦ κατενεχθέντων χαμαί.

220 ΕΧ. Ἐχθρότατος. ΗΔΕ. Καί. σύνδεσμος συμπλεκτικός. ΟΔΥ. Καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ.

221 ΝΕΙ. Τούτους γὰρ πρότερον ἐλοιδόρει κακολογῶν. εἶθ' οὕτως τὸν Ἀγαμέμνονα.

222 ΟΞΕ. Μεγάλα. ἐπιρρηματικῶς. ΚΕ. Κεκραγὼς, ἐκβοῶν. ΛΕ. Ἔλεγεν. ΟΝ. Ὀνείδη, ὕβρεις. ΤΩ. Τούτῳ δὲ δή.

223 ΕΚ. Ἐκπληκτικῶς, μεγάλως. ΚΟ. Ὠργίζοντο. ΝΕ. Ἐμέμφοντο.

224 ΜΑ. Ἀναπεπταμένως καὶ μεγάλως κράζων. ΝΕΙ. Ἐκακολόγει.

225 ΤΕΟ. Τίνος; τίνος πράγματος; ΕΠΙ. Ἐπιμέμφῃ, ἐπιζητεῖς. ΧΑ. Χρήζεις.

226 ΠΛΕΙ. Πλήρεις, γέμουσαι. Διατὶ δὲ ὑπὲρ τὴν ἄλλην ὕλην τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; Ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τίμιος ἦν ὁ χαλκός. ΚΛΙ. Σκηναί.

227 ΕΞΑΙ. Εὐειδεῖς, ἐπίλεκτοι. αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων.

228 ΠΡΩ. Πρώτῳ, ὡς βασιλεῖ.

229 ΕΠΙ. Ἐνδεὴς εἶ, χρήζεις. ΟΙ. Ὅντινά σοι ἄν τις κομίσῃ τῶν Τρώων ἀπὸ τῆς Ἰλίου.

“ Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἷος ἄποινα, 230
“ Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
“ Ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
“ Ἥντ' αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν,
“ Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
“ Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί, 235
“ Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
“ Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
“ Ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
“ Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
“ Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. 240
“ Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
“ Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὡς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245
“ Θερσῖτ', ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
“ Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·

230 ΥΙ. Προσληπτέον τὴν, ὑπὲρ, πρόθεσιν, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ υἱοῦ δῶρα.

231 ΑΧ. Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ, δήσας ἀγάγῃ.

232 ΝΕ. Νεωτέραν. ΜΙΣ. Μίσγῃ. ΦΙ. Συνουσία.

233 ΑΥ. Ἥντινα αὐτός. ΝΟΣ. Ἄποθεν καὶ χωρὶς, μόνος. ΚΑ. Κατίσχῃς. ΟΥ. Οὐ μὲν οὖν πρέπει.

234 ΑΡ. Ἡγεμόνα ὄντα. ΕΠΙ. Κακῶν ἐπιβαίνειν.

235 ΠΕ. Ἔκλυτοι, καὶ ἀσθενεῖς. ὅτε δὲ ἥδιστοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀκμαίων πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἁφῇ μαλακὰ καὶ εὐένδοτα. ΚΑΚ. Κακὰ ὀνείδη. ΑΧ. Γυναῖκες, οὐκ ἔτι ἄνδρες.

236 ΝΕ. Πορευώμεθα. ΤΟΝ. Τοῦτον δέ. ὅ ἐστι, τὸν Ἀγαμέμνονα καταλείψωμεν.

237 ΠΕΣ. Τὰ γέρα, ὅ ἐστι, τὰς τιμὰς, κατέχειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ σιτίων. καὶ γὰρ αὐτὰ, ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἀσθενούσης τῆς καθολικῆς δυνάμεως, οὐ πέπτεται. ΙΔΗ. Ὅπως μάθῃ.

238 ΗΜ. Ἦ ἄρα τι αὐτῷ καὶ ἡμεῖς. ΠΡΟ. Προσβοηθοῦμεν. ΗΕ. Ἢ καὶ οὐδαμῶς.

239 ΕΟ. Ἑαυτοῦ. ΑΜ. Μεγάλως βελτίονα. ΦΩ. Ἄνδρα.

241 ΦΡΕ. Ἀλλὰ πάνυ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄχολος καὶ ἀόργητος ὑπάρχει. ΜΕ. Ἀμελής.

243 ΝΕΙ. Ὀνειδίζων.

245 ΗΝΙ. Ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.

246 ΑΚΡ. Ἄκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε. Τοῦτο δέ φησι κατηγορικῶς. ΛΙ. Καίτοι ἡδὺς ὑπάρχων. ΑΓΟ. Δημηγόρος.

247 ΙΣ. Πέπαυσο. ΕΘΕ. Μηδὲ βούλου. ΟΙ. Μόνος. ΕΡΙ. Ἐρίζειν, φιλονεικεῖν.

“ Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
“ Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
“ Τῷ, οὐκ ἂν, βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων, ἀγορεύοις, 250
“ Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
“ Οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
“ Ἢ εὖ, ἦε κακῶς, νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
“ Τῷ, νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
“ Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
“ Ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
“ Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
“ Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὧδε,
“ Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
“ Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260
“ Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
“ Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

248 ΣΕΟ. Σοῦ. ἐπέκτασις ὁ τρόπος. Μεταπλασμὸς οὗτος ἄλλοις γραμματικοῖς λέγεται συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἤτοι διάστασις· τῇ κράσει ἀντικείμενος. ΧΕ. Χείρονα. ΒΡΟ. Φθαρτὸν ἄνθρωπον. Βρότος δὲ παροξυτόνως, τὸ μετὰ κόνεως μιγὲν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα. ΦΗ. Ὑπονοῶ.

249 ΕΜ. Εἶναι. ΟΣ. Ὅσοι. ΑΤΡ. Ἅμα τοῖς Ἀτρέως παισίν. Οὗτοι δὲ ἦσαν, κατὰ μὲν τὸ σύνηθες, Ἀερόπης καὶ Ἀτρέως παῖδες τοῦ Πέλοπος. τῇ δ' ἀληθείᾳ, Πλεισθένους, ὥς φασιν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν. ἀλλ' ἐπειδὴ Πλεισθένης νέος τελευτᾷ, μηδὲν καταλείψας μνήμης ἄξιον, νέοι πάνυ ἀνατραφέντες ὑπὸ Ἀτρέως, αὐτοῦ παῖδες ἐκλήθησαν.

250 ΤΩ. Διὸ δή. ΑΝΑ. Διὰ στόματος ἔχων, λοιδορῶν. διὸ οὐκ ἐχρῆν ἀεί σε τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ στόματος ἔχειν, καὶ λοιδορεῖν. ΑΓΟ. Λέγοις.

251 ΚΑΙ. Καὶ αὐτοῖς. ΠΡΟ. Ὀνειδίζοις. ΦΥ. Καὶ ἐπιτηροίης τὸν καιρὸν τοῦ ἀπόπλου.

252 ΟΥ. Οὐδαμῶς δέ. ΙΔ. Ἐπιστάμεθα. ΕΣ. Γενήσεται. ΕΡ. Τὰ παρόντα ἔργα.

253 Η. Ἤτοι καλῶς, ἢ δυστυχῶς. ΝΟ. Ἀναζεύξομεν, ὑποστρέψομεν.

255 ΗΣΑΙ. Καθέζῃ ὑβρίζων. ΟΙ. Ὅτι αὐτῷ. ΜΑ. Πάνυ πολλά. ΔΙ. Διδόασι.

256 ΚΕΡ. Ἐρεθίζων, χλευάζων.

257 ΕΡΕ. Ἐρῶ, λέξω. ΤΟ. Ὅπερ καὶ γενήσεται.

258 ΕΙ. Ἐὰν ἔτι σε. ΑΦ. Ἄφρονα ὄντα, ἀνοηταίνοντα. ΚΙ. Καταλάβω. ΩΣ. Οὕτως ὡς νῦν.

259 ΚΑ. Κεφαλή. Κατ' ἀποκοπὴν, ἐκ τοῦ, κάρηνον. ΩΜΟΙ. Τοῖς ὤμοις. ΕΠ. Ἐπῇ, ἐπιμένῃ.

260 ΚΕ. Κληθείην τοῦ λοιποῦ. ἀντὶ τοῦ, τελευτήσαντος τοῦ Τηλεμάχου. τὴν γὰρ δευτέραν ἀρχὴν, κατ' αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἐποιήσατο.

261 ΕΙ. Εἰ μὴ ἀποδύσω σε τὰ προσφιλῆ ἱμάτια.

262 ΧΛ. Τήνδε χλανίδα, καὶ τὸν χιτῶνα. ΑΜ. Ἅτινά σου τὰ αἰδοῖα περικαλύπτει.

" Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
" Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω 265
Πλῆξεν· ὁ δ᾽ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Σμῶδιξ δ᾽ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
Σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, τάρβησέν τε·
Ἀλγήσας δ᾽, ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. 270
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
" Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί᾽ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
" Βουλάς τ᾽ ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων.
" Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ᾽ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
" Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ᾽ ἀγοράων. 275
" Οὐ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ

263 ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, σὲ δέ. ΑΦΗ. Ἀπολύσω, ἀποπέμψω.

264 ΠΕ. Πλήξας. Διὰ ποίαν αἰτίαν εἰπὼν, Εἴ κ᾽ ἔτι σ᾽ ἀφραίνοντα κιχήσομαι — καὶ τὰ ἑξῆς, εὐθὺς λέγει,

— σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξε;

Λέγομεν δὲ ἡμεῖς, ὅτι εἴπετο τηλικαῦτα, ἀποδύειν, καὶ οὕτως τύπτειν γυμνόν· νῦν δὲ ἁπλῶς, ἔπληξεν. ΑΓΟ. Ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ὅ ἐστι, τῆς ἐκκλησίας. ΑΕΙ. Αἰκιστικαῖς. ΠΛΗ. Πληγαῖς.

265 ΩΣ. Οὕτως δὴ εἶπε. ΜΕ. Τὸν μεταξὺ τῶν ὤμων τόπον. ΩΜ. Καὶ τοὺς ὤμους, δυϊκῶς.

266 ΙΔ. Οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς ὀδύνης συνεκάμφθη. ΧΑ. Θερμὸν, ἀκμαῖον. ἤγουν ἁδρὸν, πολύ. ΕΚ. Ἐξέπεσε.

267 ΣΜΩ. Ὁ ἐκ πληγῆς ὕφαιμος μώλωψ. ΑΙ. Αἱματώδης. ΕΞΥ. Ἐξανέστη ἀπὸ τῆς πληγῆς τῆς χρυσῆς ῥάβδου.

268 ΕΖΕ. Ὁ δὲ Θερσίτης, φησὶν, ἐκαθέσθη ἄκων. ΤΑΡ. Καὶ ἐφοβήθη.

269 ΑΛ. Ὀδυνηθείς. ΑΧΡ. Ἀπρεπῆς καταστήσας τὸ πρόσωπον. ΑΠΕ. Ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο.

270 ΟΙ. Οἱ δὲ Ἕλληνες. Στικτέον δὲ μετὰ τὸ, ἀχνύμενοί περ, ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἐπ᾽ αὐτῷ. ἵν᾽ ᾖ, οἱ δὲ Ἕλληνες, καίτοι λυπούμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδέως ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ Θερσίτου.

271 ΩΔΕ. Οὕτως δέ. ΕΙ. Εἶπεν. ΑΛ. Ἄλλον τινὰ τὸν ἐγγὺς παρεστῶτα βλέψας.

272 Η. Ἀληθῶς δή. ΜΥ. Πάμπολλα ἀγαθά. ΕΟΡ. Εἴργασται.

273 ΒΟΥ. Συμβουλίας. γνώμας. ΚΟ. Καθοπλίζων, παρασκευάζων. ὅπερ Ἀττικῶς κορύττω.

274 ΕΡΕ. Ἔπραξε.

275 ΛΩ. Ὑβριστήν. ΕΠΕ. Ἔπεσιν, ὅ ἐστι, λόγοις, βάλλοντα. λοίδορον. ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν. ΑΓΟ. Νῦν οὐχὶ δημηγοριῶν, ἀλλὰ φλυαριῶν. ἀγοραὶ, φλυαρίαι, ἐν πληθυντικῷ.

276 ΜΙΝ. Οὐκ ἂν δὴ ἐπιπλὺ αὐτοί. ΠΑ. Ἐκ δευτέρου, πάλιν. ΑΝΗ. Ἀναπείσει, παρορμήσει. ΘΥ. Ψυχή. νῦν δὲ, ἄλογος προθυμία, καὶ ὁρμή. ΑΓ. Αὐθάδης, ὑβριστής, καὶ θρασύς. Ἔστι δ᾽ ὅτε δηλοῖ καὶ τὸν ἀνδρεῖον.

" Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
" Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
" Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· 285
" Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
" Ἐνθάδε τοι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
" Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
" Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
" Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι. 290
" Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν, ἀνιηθέντα νέεσθαι·
" Καὶ γάρ τις θ' ἕνα μῆνα μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο

277 ΝΕΙ. Κακολογεῖν, ὑβρίζειν. ΟΝΕΙ. Ὀνειδιστικοῖς. ὑβριστικοῖς.

278 ΦΑ. Οὕτως εἶπον. ΠΛΗ. Τὸ πλῆθος. ΑΝΑ. Τὸ ἑξῆς· ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ὁ πολεμικῶς διακείμενος Ὀδυσσεύς. ἵν' ᾖ ὑπερβατὸν ὁ τρόπος. παρακατεσκεύασε δὲ αὐτῷ ὁ Ποιητὴς τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, ὡς ὀψέ ποτε τοῦ Ὀδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τοῦ δουρείου ἵππου κατασκευήν, οὗ εἰσαχθέντος, ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος. ὡς καὶ ἀλλαχόθι τῆς ποιήσεως φησι·

Σῇ δ' ἥλω βουλῇ ἄστυ Πριάμοιο ἄνακτος.

279 ΠΑ. Παρ' αὐτὸν δέ.

280 ΕΙ. Ὁμοιωθεῖσα. ΑΝΩ. Ἐκέλευσεν.

281 ΩΣ. Ὅπως, ἵνα. ΑΜΑ. Ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό.

282 ΕΠΙ. Ἐπισκέψαιντο, ἐπινοήσωσι.

284 ΝΥΝ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὴ βούλονται, ὦ βασιλεῦ.

285 ΕΛ. Ἐπονείδιστον, ἐφύβριστον. ΘΕ. Ποιῆσαι. ΜΕ. Ἀνθρώποις τοῖς μεμερισμένην καὶ ἔναρθρον ἔχουσι τὴν φωνήν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων.

286 ΟΥ. Οὐδαμῶς δέ σοι. ΕΚ. Ἐκτελοῦσι, πληροῦσιν. ΥΠΟ. Σύνταξιν. ΥΠΕ. Ἥνπερ ὑπέσχοντό σοι.

287 ΕΝ. Ἐνταῦθα. ΣΤΕΙ. Ἐν τάξει παραγινόμενοι. ΙΠ. Ἱπποτρόφου. Ἀπὸ δὲ Ἀγήνορος ἵππων ὠνομάσθη τὸ Ἄργος ἱππόβοτον.

288 ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην.

389 ΝΕ. Μικροί. ΧΗ. Ἔρημοι καὶ ἀνδρῶν μονωθεῖσαι.

290 ΑΛ. Πρὸς ἀλλήλους θρηνοῦσιν. ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον πορεύεσθαι.

291 Η. Ἔστι δὲ ὄντως καὶ πόνος. ΑΝΙ. Τῇ ψυχῇ ὀδυνηθέντα, λυπηθέντα. Suid. in V.

292 ΑΠΟ. Πόρρω, φησὶ τῆς ἰδίας γυναικός. ΗΣ. Ἰδίας. ΑΛΟ. Γαμετῆς.

" Ἀσχαλάᾳ

“ Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
“ Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
Σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἕζετο, τάρβησέν τε·
Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
“ Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
“ Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων.
“ Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
“ Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
“ Οὐ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ

263 ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, σὲ δέ. ΑΦΗ. Ἀπολύσω, ἀποπέμψω.

264 ΠΕ. Πλήξας. Διὰ ποίαν αἰτίαν εἰπὼν, Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι — καὶ τὰ ἑξῆς, εὐθὺς λέγει,

— σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξε; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς, ὅτι εἴπετο τηνικαῦτα, ἀποδύειν, καὶ οὕτως τύπτειν γυμνόν· νῦν δὲ ἁπλῶς, ἔπληξεν. ΑΓΟ. Ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ὅ ἐστι, τῆς ἐκκλησίας. ΑΕΙ. Αἰκιστικαῖς. ΠΛΗ. Πληγαῖς.

265 ΩΣ. Οὕτως δὴ εἶπε. ΜΕ. Τὸν μεταξὺ τῶν ὤμων τόπον. ΩΜ. Καὶ τοὺς ὤμους, δυϊκῶς.

266 ΙΔ. Οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς ὀδύνης συνεκάμφθη. ΧΑ. Θερμὸν, ἀκμαῖον. ἤγουν ἀδρὸν, πολύ. ΕΚ. Ἐξέπεσε.

267 ΣΜΩ. Ὁ ἐκ πληγῆς ὕφαιμος μώλωψ. ΑΙ. Αἱματώδης. ΕΞΥ. Ἐξανέστη ἀπὸ τῆς πληγῆς τῆς χρυσῆς ῥάβδου.

268 ΕΖΕ. Ὁ δὲ Θερσίτης, φησὶν, ἐκαθέσθη ἄκων. ΤΑΡ. Καὶ ἐφοβήθη.

269 ΑΛ. Ὀδυνηθείς. ΑΧΡ. Ἀπρεπὲς καταστήσας τὸ πρόσωπον. ΑΠΕ. Ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο.

270 ΟΙ. Οἱ δὲ Ἕλληνες. Στικτέον δὲ μετὰ τὸ, ἀχνύμενοί περ, ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἐπ' αὐτῷ. ἵν' ᾖ, οἱ δὲ Ἕλληνες, καίτοι λυπούμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδέως ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ Θερσίτου.

271 ΩΔΕ. Οὕτως δέ. ΕΙ. Εἶπεν. ΑΛ. Ἄλλον τινὰ τῶν ἐγγὺς παρεστῶτα βλέψας.

272 Η. Ἀληθῶς δή. ΜΥ. Πάμπολλα ἀγαθά. ΕΟΡ. Εἴργασται.

273 ΒΟΥ. Συμβουλίας. γνώμας. ΚΟ. Καθοπλίζων, παρασκευάζων. ὅπερ Ἀττικῶς κορύττω.

274 ΕΡΕ. Ἔπραξε.

275 ΛΩ. Ὑβριστήν. ΕΠΕ. Ἔπεσιν, ὅ ἐστι, λόγοις, βάλλοντα. λοίδορον. ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν. ΑΓΟ. Νῦν οὐχὶ δημηγοριῶν, ἀλλὰ φλυαριῶν. ἀγοραὶ, φλυαρίαι, ἐν πληθυντικῷ.

276 ΜΙΝ. Οὐκ ἂν δὴ ἐπιπλὺ αὐτόν. ΠΑ. Ἐκ δευτέρου, πάλιν. ΑΝΗ. Ἀναπείσει, παρορμήσει. ΘΥ. Ψυχή. νῦν δὲ, ἄλογος προθυμία, καὶ ὁρμή. ΑΓ. Αὐθάδης, ὑβριστὴς, καὶ θρασύς. Ἔστι δ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ ἀνδρεῖον.

“ Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
“ Ἀτρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
“ Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· 285
“ Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
“ Ἐνθάδε τοι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
“ Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
“ Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
“ Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
“ Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν, ἀνιηθέντα νέεσθαι·
“ Καὶ γάρ τις θ' ἕνα μῆνα μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο

277 ΝΕΙ. Κακολογεῖν, ὑβρίζειν. ΟΝΕΙ. Ὀνειδιστικοῖς. ὑβριστικοῖς.

278 ΦΑ. Οὕτως εἶπον. ΠΛΗ. Τὸ πλῆθος. ΑΝΑ. Τὸ ἑξῆς· ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ὁ πολεμικῶς διακείμενος Ὀδυσσεύς. ἵν' ᾖ ὑπερβατὸν ὁ τρόπος. παρακατεσκεύασε δὲ αὐτῷ ὁ Ποιητὴς τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν, ὡς ὀψέ ποτε τοῦ Ὀδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τοῦ δουρείου ἵππου κατασκευὴν, οὗ εἰσαχθέντος, ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος. ὡς καὶ ἀλλαχόθι τῆς ποιήσεώς φησι·

Σῇ δ' ἥλω βουλῇ ἄστυ Πριάμοιο ἄνακτος.

279 ΠΑ. Παρ' αὐτὸν δέ.

280 ΕΙ. Ὁμοιωθεῖσα. ΑΝΩ. Ἐκέλευσεν.

281 ΩΣ. Ὅπως, ἵνα. ΑΜΑ. Ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό.

282 ΕΠΙ. Ἐπισκέψαιντο, ἐπινοήσωσι.

284 ΝΥΝ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὴ βούλονται, ὦ βασιλεῦ.

285 ΕΛ. Ἐπονείδιστον, ἐφύβριστον. ΘΕ. Ποιῆσαι. ΜΕ. Ἀνθρώποις τοῖς μεμερισμένην καὶ ἔναρθρον ἔχουσι τὴν φωνὴν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων.

286 ΟΥ. Οὐδαμῶς δέ σοι. ΕΚ. Ἐκτελοῦσι, πληροῦσιν. ΥΠΟ. Σύνταξιν. ΥΠΕ. Ἥντινα ὑπέσχοντό σοι.

287 ΕΝ. Ἐνταῦθα. ΣΤΕΙ. Ἐν τάξει παραγινόμενοι. ΙΠ. Ἱπποτρόφου. Ἀπὸ δὲ Ἀγήνορος ἵππων ὠνομάσθη τὸ Ἄργος ἱππόβοτον.

288 ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην.

389 ΝΕ. Μικροί. ΧΗ. Ἔρημοι καὶ ἀνδρῶν μονωθεῖσαι.

290 ΑΛ. Πρὸς ἀλλήλους θρηνοῦσιν. ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον πορεύεσθαι.

291 Η. Ἔστι δὲ ὄντως καὶ πόνος. ΑΝΙ. Τῇ ψυχῇ ὀδυνηθέντα, λυπηθέντα. Suid. in V

292 ΑΠΟ. Πόῤῥω, φησὶ τῆς ἰδίας γυναικός. ΗΣ. Ἰδίας. ΑΛΟ. Γαμετῆς.

“ Ἀσχαλάα, παρὰ νηῒ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλαι
“ Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
“ Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
“ Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ, οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
“ Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
“ Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
“ Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
“ Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί. 300
“ Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
“ Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
“ Χθιζά τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
“ Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
“ Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς, 305
“ Ἕρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας,
“ Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
“ Ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς,

293 ΑΣ. Λυπεῖται, ἀσχάλλει. ΠΟ. Πολυκαθέδρῳ. Ζυγὰ γὰρ, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. ΑΕΛ. Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί.

294 ΧΕΙ. Χειμεριναί. ΕΙ. Συνειλῶσι, συγκλείωσιν. ΟΡΙ. Διεγειρομένη, ταρασσομένη.

295 ΕΙ. Ἔννατος. ΠΕ. Περιτρεπόμενος, ὅ ἐστι περιερχόμενος, πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μέλλων τελειοῦσθαι.

296 ΜΙ. Μένουσιν. ΤΩ. Διὸ δή. ΝΕ. Οὐ μέμφομαι, εἰ οὕτω ῥαθυμοῦσιν.

297 ΕΜ. Ὅμως.

298 ΑΙΣ. Ἐφύβριστον, ἀηδές. ΔΗ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον. ΚΕ. Κενὸν, ἄπρακτον.

299 ΤΛΗ. Καρτερήσατε, καὶ ὑπομείνατε χρόνον ὀλίγον δή τινα. ΔΑ. Μάθωμεν.

300 ΕΤΕ. Εἰ ἀληθές. ΟΥ. Ἢ καὶ οὐδαμῶς.

301 ΙΔ. Ἴσμεν, οἴδαμεν.

302 ΜΑΡ. Μάρτυρες. ΦΕ. Ὅσους προκαθαρπάσας ὁ θάνατος μήπω προσῆλθεν. ΚΗ. Αἱ θανατηφόροι μοῖραι. ΕΒ. Προσέβησαν. ΦΕ. Ἀποφέρουσαι.

303 ΧΘΙ. Χθὲς καὶ πρώην. Κατεσμίκρυνε δὲ τὸν ἐννεαετῆ χρόνον, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀναμνήσεως πλέον ποιήσῃ ἀγωνιᾶσαι τοὺς Ἕλληνας. ΑΥ. Ὅτι εἰς τὴν Αὐλίδα. Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι, ὅ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

340 ΗΓΕ. Συνηθροίζοντο. συνηγείροντο.

305 ΑΜ. Περὶ τὴν κρήνην.

306 ΕΡ. Ἐπετελοῦμεν, ἐθύομεν. ΤΕ. Τελείας θυσίας.

307 ΠΛΑ. Ὑπὸ τῇ ἱερᾷ πλατάνῳ. Τῇ μέντοι τάσει ἀναγνωστέον ὡς, κυπαρίσσῳ. ΡΕ. Ἔῤῥει, ἐφέρετο. ΑΓΛ. Καλόν.

308 ΕΝΘ. Ὅπου ἡμῖν ὤφθη ὁ δράκων. οὗτινος δράκοντος τὸ ὄνομα ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασί φησι, λέγων αὐτὸν Σθένιον. οὕτως γὰρ ἱστορεῖται Διονυσίῳ ἐν τῇ ε΄. τῶν ἀπόρων. ΣΗ. Σημεῖον ἡμῖν ἐφάνη ὑπὸ Διὸς πεμφθέν. ΝΩ. Πυῤῥὸς κατὰ τὰ νῶτα. ἢ ὁ ἄγαν φόνιος.

“ Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
“ Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
“ Ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
“ Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
“ Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
“ Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
“ Μῆτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο, ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
“ Τήνδ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
“ Αὐτὰρ, ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
“ Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε·
“ Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
“ Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
“ Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
“ Κάλχας δ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων, ἀγόρευε·
“ Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
“ Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
“ Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.

309 ΣΜΕ. Καταπληκτικὸς, φοβερός. ΟΛΥ. Ὁ Ζεύς. ΗΚ. Ἀφῆκεν, ἔπεμψε. ΦΟ. Εἰς τὸ φῶς.

310 ΒΩ. Τοῦ βωμοῦ ὑπεξελθών. ΠΛΑ. Πρὸς τὴν πλάτανον δή. ΟΡ. Ἀνώρμησεν, ἀνῆλθεν.

311 ΕΣ. Ἦσαν, ὑπῆρχον. ΣΤΡ. Στρουθοῦ. ΝΕ. Πῶλοι. ΝΗ. Μικρά.

312 ΑΚΡ. Ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ ἀκροκλάδῳ. ΥΠΟ. Ὑποπεπτωκότες; ὑποκείμενοι, πεπτωκότες ὑπὸ φύλλοις, ἐν ᾠῷ τεχθέντες πρῶτον. τὰ γὰρ ᾠὰ ἐν τῷ ᾠοτοκεῖν πίπτει ἐκ πρωκτοῦ τοῦ ὄρνιθος.

314 ΕΛΕ. Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς. ΚΑ. Κατηνήλισκε, κατέτρωγε. ΤΕ. Τρίζοντας, ποιάν τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας.

315 ΑΜ. Περὶ αὐτοὺς ἐπέτετο.

316 ΕΛΕ. Πέριξ εἱλῶν. ΛΑ. Ἐκράτησεν. ΑΜ. Περὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θρηνοῦσαν.

317 ΚΑ. Κατέφαγε τὰ τέκνα. ΑΥ. Τὴν στρουθὸν δηλονότι.

318 ΤΟΝ. Τοῦτον μέν. ΑΡΙ. Διάδηλον, φανερόν. ΘΗ. Ἔθηκεν, ἐποίησε. ΘΕ. Ὅστις αὐτὸν φανῆναι ἐποίησεν, ὁ Ζεύς.

319 ΛΑ. Λίθον.

320 ΕΣ. Ἑστηκότες. ΘΑΥ. Ἐξεπληττόμεθα. ΟΙ. Ὅπερ ἐγένετο. τὸ γεγονός.

321 ΔΕΙ. Ὡς οὖν φοβερά. ΠΕ. Μέγιστα σημεῖα.

322 ΘΕΟ. Μαντευόμενος.

323 ΤΙ. Τί δή ποτε. ΑΝΕ. Ἄφωνοι. κατὰ στέρησιν τῆς ἰωῆς, ὅ ἐστι, τῆς φωνῆς.

324 ΗΜ. Ἡμῖν μὲν οὖν. ΤΕ. Σημεῖον.

325 ΟΨΙ. Βραδυχρόνιον. ΟΨΙΤ. Ὀψὲ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον. ΟΛΕΙ. Οὗτινος οὐδέποτε, ἤ, οὐκ ἂν, ἡ δόξα ἀπολεῖται.

“ Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
“ Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
“ Ὣς ἡμεῖς γε τοσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
“ Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
“ Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330
“ Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
“ Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,)
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. 335
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
“ Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
“ Ποῦ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;

328 ΩΣ. Οὕτως ἡμεῖς. ΠΤΟ. Πολεμήσομεν. ΑΥ. Αὐτόθι ἐν τῇ Ἰλίῳ.

329 ΔΕ. Προσληπτέον, ἐνιαυτῷ. ΑΙ. Πορθήσομεν.

330 ΚΕΙ. Ἐκεῖνος. ΤΑ. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. ΤΕ. Τελειοῦται, πληροῦται.

331 ΜΙ. Μένετε.

332 ΕΙ. Ἕως ἄν. ΑΣ. Πόλιν.

333 ΩΣ. Τὸ ἑξῆς οὕτως· Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν αἱ νῆες, ὅ ἐστι, πᾶσαι.

334 ΣΜΕΡ. Σμερδνὸν, καταπληκτικῶς, φοβερῶς. ΚΟ. Ἐκονάβησαν. ἤχησαν. ΑΥ. Βοησάντων.

335 ΕΠ. Ἐπαινέσαντες. ΘΕΙ. Τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως.

336 ΓΕ. Ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας. Ἢ, ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τραφείς. ΙΠ. Ἀντὶ τοῦ ἱππικός. νῦν δὲ, φυγάς. ὁ γὰρ Ποιητὴς νῦν, ἀντὶ τοῦ φυγάδος κέχρηται. Ἡρακλῆς ἐπιστρατεύσας τῇ Πύλῳ, διὰ τὸ μὴ καθαρθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Νηλέως τὸν Ἰφίτου φόνον, καὶ διὰ τὴν τῶν Νηλειδῶν ἀφροσύνην, πολὺς ἦν πορθῶν τὴν πόλιν. καὶ ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος. καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἅρματος, Ἀθηνᾶ εἰκάσασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. τότε Νέστωρ ἐν Γερήνοις τρεφόμενος, πορθησείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη. διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν καταλόγοις.

337 ΠΑΙ. Νηπίοις ἶσα φρονεῖτε. ΕΟΙ. Ὡμοιωμένοι. ΑΓΟ. Ἐκκλησιάζετε, δημηγορεῖτε.

338 ΟΙΣ. Οἷς οὐδέν. ΜΕ. Διὰ φροντίδος ἐστί. ΠΟ. Πολεμικὰ ἔργα.

339 ΠΟΥ. Ἤτοι, Ποῖ δή. ἢ, Πῶς δή. ΣΥ. Αἱ συνθῆκαι. ΟΡ. Ὅρκοι. ΒΗ. Ἀντὶ τοῦ ἔβησαν, ἐπορεύθησαν. ἢ ἀντὶ τοῦ, πῶς ἐκπληρώσομεν τοὺς ὅρκους, οὓς ἐποιησάμεθα περὶ Ἑλένης. ΣΥ. Ποῦ δὴ καὶ αἱ συνθῆκαι τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος; Τυνδάρεως

ὁ πατὴρ

“ Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
“ Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
“ Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
“ Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
“ Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρίν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
“ Ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
“ Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
“ Νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
“ Πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
“ Γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἦε καὶ οὐκί.
“ Φημὶ γὰρ οὖν, κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
“ Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
“ Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
“ Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλακοσόμενος, μή ποτε, ἕνα αὐτῶν προκρίνας, τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ὅρκον ἔλαβεν· ἦ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα, ἀδικουμένῳ περὶ αὐτήν, σφόδρα ἐπαμυνεῖν. διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι, καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον, ἁρπαχθείσης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῆς στρατείας διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Ἡ ἱστορία παρὰ Στησιχόρῳ. ΒΗ. Ἀποβήσεται.

340 ΕΝ. Ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἵ τε γνῶμαι ὑμῶν, καὶ τὰ βουλεύματα. ΜΗ. Βουλεύματα, σκέψεις. ΓΕ. Γένοιντο.

341 ΣΠΟΝ. Καὶ αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γενόμεναι θυσίαι. ΔΕ. Δεξιώσεις, συνθῆκαι. ΕΠΕ. Αἷς ἐπιπιστεύκειμεν.

342 ΑΥ. Εἰκῇ, μάτην. ΕΠΕ. Λόγοις. ΕΡΙ. Ἐρίζομεν, φιλονεικοῦμεν. ΜΗ. Μηχάνημα, τέχνασμα.

343 ΕΥ. Εὑρεῖν. ΕΟΝ. Ὄντες, ὑπάρχοντες.

344 ΩΣ. Ὡς καὶ πρότερον. ΑΣ. Ἀσφαλῆ καὶ ἀμετακίνητον.

345 ΑΡ. Ἡγοῦ τῶν Ἑλλήνων. ΚΡΑ. Ἰσχυράς. ΥΣ. Μάχας.

346 ΤΟΥΣ. Τούτους δὲ ἔα. ΦΘΙ. Φθείρεσθαι. ΕΝΑ. Εὐφυέστερον αἰνίττεται Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον. ἕτεροι δὲ, ἕνα καὶ δύο, ἀντὶ τοῦ, Θερσίτην καὶ ἕτερον. ΤΟΙ. Οἵτινες ἄν.

347 ΝΟΣ. Ἰδίᾳ, χωρίς. ΑΝΥ. Ἐντελὴς δὲ πρᾶξις οὐ γενήσεται αὐτῶν, ὥστε πρὸ τοῦ δέοντος χρόνου πορευθῆναι ἡμᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον τῇ Διὸς γνώμῃ. ΕΣ. Οὐ γενήσεται.

348 ΠΡΙΝ. Πρότερον. ΙΕ. Παραγενέσθαι.

349 ΓΝΩ. Γνῶναι. ΨΕΥ. Ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσις. ΗΕ. Ἢ καὶ οὐδαμῶς.

350 ΦΗ. Ὑπολαμβάνω οὖν δή. ΚΑ. Ἐπινεῦσαι. ΥΠ. Ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει πάντων. ΚΡΟ. Κρόνου παῖδα, Δία. εἰσὶ γὰρ ἕτεροι, ἄρρενες μὲν, Ποσειδῶν, Ἅδης· θήλειαι δὲ, Ἑστία, Δημήτηρ, Ἥρα.

351 ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ΩΚΥ. Ταχείαις. ΕΒ. Ἐνέβαινον, εἰσῄεσαν.

352 ΦΟ. Θανατηφόρον εἱμαρμένην.

353 ΑΣ. Ἀστραπὰς ποιῶν. ΕΠΙ. Ἐπιδεξίως

" Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
" Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
" Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
" Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
" Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
" Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
" Ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ· 360
" Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴπω.
" Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
" Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
" Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθωνται Ἀχαιοὶ,
" Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν, 365
" Ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.
" Γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,

δεξίως, αἰσίως. ΕΝ. Καθήκοντα, συμφέροντα, ἀγαθά. ΣΗ. Σημεῖα. ΦΑΙ. Δεικνὺς, καὶ φανερὰ ποιῶν ἡμῖν.

354 ΤΩ. Διὸ μηδείς. ΕΠ. Σπουδαζέτω, σπευδέτω.

355 ΠΡ. Πρὶν ἄν. ΑΛΟ. Παρὰ Τρωϊκῇ γυναικί. ΚΑ. Συγκοιμηθῆναι.

356 ΤΙ. Πρὶν ἂν ἡμᾶς τιμωρίαν λαβεῖν, ἀντὶ τῶν γενομένων ἡμῖν δι' Ἑλένην στεναγμῶν καὶ κακῶν. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΟΡ. Ἐνθυμήματα· μᾶλλον δ' ὧδε, ἁρπαγήν. ΣΤΟ. Καὶ στεναγμούς.

358 ΑΠ. Λαμβανέσθω. ΗΣ. Τῆς ἰδίας νηός. ΜΕ. Βαθείας, σκοτεινῆς, ἢ πίσσῃ κεχρισμένης.

359 ΑΛ. Πρότερον τῶν λοιπῶν. ἢ, ἔμπροσθεν. ΠΟΤ. Μόρον. ὅ ἐστιν, ἵν' εὐθὺς πρὸ πάντων ἐκεῖνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν ἁμαρτημένην. ΕΠΙ. Ἐπιδιώξῃ, καταλάβῃ.

360 ΑΝ. Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ. Ἀποστρέφει δὲ τὸν λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ καλεῖται τὸ σχῆμα ἀποστροφή. ΜΗ. Σὺ δὲ καλῶς βουλεύου. ΠΕΙ. Καὶ πείθου ἄλλῳ. λείπει δὲ, τῷ καλῶς σοι συμβουλεύοντι.

361 ΑΠΟ. Ἀποβολῆς ἄξιον, ἀδόκιμον. ΕΣ. Ἔσται, γενήσεται. ΟΤΤ. Ὅ, τι ἂν εἴπω.

362 ΚΡΙ. Διάκρινε, διαχώρησον. ΦΥ. Κατὰ ἔθνη, ὅ ἐστιν, ἴδια πλήθη. ΦΡΗ. Κατὰ φρατρίας, ὅ ἐστι, συγγενείας.

363 ΦΡΗ. Ὅπως ἡ ἰδία φρατρία τῇ ἑαυτῆς φρατρίᾳ βοηθῇ. ΦΥ. Τὰ δὲ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν.

364 ΕΡ. Πράξῃς.

365 ΓΝΩ. Μάθῃς. ΟΣ. Καὶ ὅστις. ΚΑ. Δειλὸς, ἀσθενής. ΝΥ. Δή.

366 ΟΣ. Καὶ ὅστις. ΕΣΘ. Ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος. ΕΗ. Ὑπάρχοι. ΣΦΕ. Καθ' ἑαυτοὺς, ὑπὲρ ἑαυτῶν. ΜΑ. Οὕτω γὰρ ἂν προθύμως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος μαχήσεται.

367 ΓΝΩ. Ἐπιγνώσῃ, πότερον θεία γνώμη ἐστὶν ἡ ἐναντιουμένη σοι πρὸς τὸ ἑλεῖν τὴν Ἴλιον, ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν δειλία, καὶ ἀπόνοια τῶν πολεμικῶν ἔργων. ΘΕ. Θεία γνώμη. ΑΛΑ. Οὐκ ἐκπορθήσεις.

“ Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
“ Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Ἀχαιῶν·
“ Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
“ Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
“ Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
“ Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
“ Ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
“ Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
“ Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κούρης,
“ Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.
“ Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
“ Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
“ Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.

368 ΚΑ. Κακία, δειλία. ΑΦΡ. Ἀπειρία. Ἐζήτηται δὲ, διατί ταύτην τὴν τάξιν πρὸ πολλοῦ μὴ ὑπετίθετο ὁ Νέστωρ· ἤτοι ὅτι πάλαι μὲν Ἀχιλλεὺς, φίλος ὢν τῶν Ἑλλήνων, ἤρκει πρὸς τὸ συνέχειν τοὺς βαρβάρους· καὶ καλῶς ἐκείνῳ θαῤῥῶν, οὐκ ἐποίει τοῦτο. νῦν δὲ αὐτοῦ μηνίοντος, εἰκότως ἀσφαλεστέραν διάταξιν εἰσάγει.

370 Η. Οὕτως, ἀληθῶς δή. ΑΓΟ. Δημηγορίᾳ, συμβουλίᾳ. ΝΙ. Ὑπερβάλλεις.

371 ΑΙ. Εἴθε γάρ. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα εὐκτικόν. ἐντεῦθεν δέ τινες νομίζουσιν, Ἀθηναῖον γεγονέναι τὸν Ποιητήν. τὸ γὰρ Ἀθηναίη, Ἀττικὸν, καὶ ἴδιον εἶναι τὸν ὅρκον Ἀθηναίοις.

372 ΣΥΜ. Σύμβουλοι. ΕΙΕΝ. Ἦσαν, ὑπῆρχον.

373 ΤΩ. Οὕτως γ' ἄν. ΤΑ. Ταχέως. ΗΜΥ. Κλιθείη, πέσοι.

374 ΧΕΡ. Ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χειρῶν. ΑΛ. Ληφθεῖσα. ΠΕΡ. Πορθηθεῖσα. Ἐζήτηται καὶ τοῦτο, διατί, Ὀδυσσέως κατασχόντος διὰ λόγων τοὺς ὄχλους, καὶ τοιοῦτο πρᾶγμα συνετὸν καὶ σπουδαῖον ποιήσαντος, ὁ βασιλεὺς νῦν δύναμιν ἐν τῷ λέγειν τῷ Νέστορι προσμαρτυρεῖ· ἤτοι, ὡς δυναμικωτέρῳ. προκατειλημμένων γὰρ τῶν ἐπιχειρημάτων Ἀθηνᾷ, καὶ Ὀδυσσεῖ, ὅμως ηὐπόρησε λόγων. ἢ, ὅτι ὁ μὲν μόνον ὠνείδισε, Νέστωρ δὲ, σὺν τῇ διατάξει καὶ συμβουλίᾳ, καὶ τοὺς τρόπους εἶπε, νίκης φῶς βεβαιότερον.

376 ΑΠΡ. Πρὸς ἀπράκτους, πρὸς ἃς οὐδέν ἐστι πρᾶξαι φιλονεικίας. ΝΕΙ. Κακολογίας. ΒΑΛ. Ἐμβάλλει.

377 ΜΑ. Ἐφιλονεικήσαμεν. ΕΙ. Ἕνεκα.

378 ΑΝ. Ἐναντίοις. ΗΡ. Πρῶτος ἠρχόμην τῆς ὀργῆς. ΧΑ. Ὀργιζόμενος.

379 ΕΣ. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν καὶ συμβουλίαν.

380 ΑΝΑ. Ἀναβολὴ, ὑπέρθεσις τοῦ κακοῦ. ΟΥΔ. Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον καὶ ὀλιγοχρόνιον.

381 ΔΕΙ. Τὸ παρ' ἡμῖν νῦν ἄριστον λεγόμενον, τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα. δόρπος δὲ τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, ὃ ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν. Δεῖπνον τὸ πρωϊνὸν, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν, ὅ ἐστιν, ἐργάζεσθαι. δόρπον δὲ, ἡ ἑσπερινὴ τροφή· παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τὸ τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. ΑΡΗ. Νῦν τὸν πόλεμον. Τετραχῶς γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται ὁ Ποιητής.

« Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
« Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
« Εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·
« Ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' ἄρηϊ. 385
« Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιὸν,
« Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
« Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
« Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
« Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων. 390
« Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
« Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
« Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.

ὁ Ποιητής. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα·
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου. ὡς ἐκεῖ·
Αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
καὶ ἐνθάδε· -ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.
ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ οὕτως·
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα.
καὶ πάλιν· -- ἐς δὲ
Τρῶας ἄρης κορυθαίολος --.
ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς· — ἔνθα μάλιστα
Γίγνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.

382 ΕΥ. Ὃς μὲν καλῶς. ΔΟ. Ξίφος. ΘΗ. Ἀκονησάτω. ΘΕ. Καὶ εὐπρεπισάτω αὐτοῦ τὴν ἀσπίδα. ἤγουν, ὀρθῶς θέσθω τάγμα τῶν ἀσπιστῶν.

383 ΕΥ. Ὃς δὲ καλῶς.

384 ΕΥ. Ἕτερος δὲ περισκεψάμενος, καὶ ἀκριβῶς καταμαθών. ΜΕ. Ἐπιμέλειαν ποιείσθω. καλὸν γὰρ, δυσχερῆ ἐλπίζειν. ἢ γὰρ ἀποβάντων, ῥάδιον ἠχθέσθημεν. ἢ μὴ τελευτηθέντων, ὑπεράγαν ἐχάρημεν. ΜΕ. Φροντιζέτω.

385 ΩΣ. Ὅπως ἄν. ΠΑ. Δι' ὅλης ἡμέρας. ΣΤΥ. Μισητῷ, φοβερῷ. ΚΡΙ. Διακρινώμεθα, ἐνεργῶμεν. ΑΡΗΙ. Πολέμῳ.

386 ΠΑΥ. Κατάπαυσις. ΗΒ. Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον. ΜΕ. Ἐν ἡμῖν γενήσεται.

387 ΔΙΑ. Διαχωρίσει. ΜΕ. Περιφραστικῶς, ἄνδρας, τὴν ἑκάστου δύναμιν καὶ προθυμίαν.

388 ΙΔΡ. Ὑγρανθήσεται ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ πολεμοῦντος. ΤΕΥ. Τινός. ΤΕ. Ὁ ἀναφορεύς. νῦν τῆς ἀσπίδος. ὅ ἐστι, πλατὺς ἱμὰς, ἀφ' οὗ ἡ ἀσπὶς ἤρτηται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμὼν τοῦ ξίφους. ΑΜ. Περὶ τοῖς στήθεσιν.

389 ΑΜ. Τῆς πανταχόθεν τὸν βροτὸν, ὅ ἐστι, τὸν ἄνθρωπον, περιεχούσης καὶ σκεπούσης. ἀνδρομήκεσι γὰρ ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσιν οἱ παλαιοί. ΠΕ. Σύνταξις. Ἔγχεϊ δὲ καμεῖται περὶ χεῖρα. ἀπροσώπως· ἢ, καμεῖταί τις, καμεῖται στρατιώτης· κοπιάσει δὲ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαστάζουσα τὸ δόρυ.

390 ΕΥ. Τὸ καλῶς κατεσκευασμένον. ΤΙ. Τείνων, ἕλκων.

391 ΑΠΑ. Ἄποθεν, χωρίς. ΟΝ. Ὃν δ' ἂν ἐγώ. ΕΘΕ. Θέλοντα, βουλόμενον. ΝΟ. Θεάσομαι, ἴδω.

392 ΜΙΜ. Μένειν. ΚΟ. Καμπυλοπρύμναις. ΟΥ. Οὐκ ἂν αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα.

393 ΑΡ. Ἱκανὸν, ὠφέλιμον. ΕΣ. Ἔσται, γενήσεται. ΦΥ. Φυγεῖν. Ὁ δὲ λόγος· τῷ δὲ θέλοντι φεύγειν τὸν πόλεμον, οὐχ ἱκανὸν οὐδὲ αὔταρκες γενήσεται πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ κυνῶν καὶ σαρκοφάγων ὀρνέων διασπασθῆναι.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, καὶ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν·
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν·
Ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

394 ΙΑ. Ἤχησαν, ἐβόησαν.

395 ΑΚ. Ἀκτὴ ὁ παραθαλάσσιος καὶ πετρώδης τόπος. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἄγεσθαι, ὅ ἐστι, ῥήσσεσθαι, καὶ περικλᾶσθαι, τὰ κύματα.

396 ΠΡΟ. Προβεβλημένῳ, ἐκκειμένῳ, ὅ ἐστι, προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν. ΣΚΟ. Ὑψηλῷ τόπῳ, ἀφ' οὗ περισκοπῆσαι καὶ ἀπιδεῖν ἐστι πάντα. ΛΕΙ. Ἀπολείπει, ἐᾷ.

397 ΠΑΝ. Παντοδαπῶν.

398 ΑΝ. Ἀναστάντες. ΟΡΕ. Ὥρμων. ΚΕ. Διαμερισθέντες, σκορπισθέντες.

399 ΚΑ. Πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὀψοποίησαν. ΕΛ. Ἔλαβον.

400 ΕΡΕ. Ἐπετέλει, ἔθυεν. ΑΙ. Διὰ παντὸς ὄντων, ἀθανάτων.

401 ΜΩ. Μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ πόνον.

402 ΙΕ. Ἔσφαξεν.

403 ΠΙ. Πιμελῆ, λιπαρόν. ΠΕΝ. Πενταέτη.

404 ΚΙ. Ἐκάλει. ΓΕΡ. Ἐντίμους βασιλεῖς. ΑΡΙ. Τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρίστους. ΠΑΝ. Πάντων τῶν Ἑλλήνων.

405 ΙΔΟ. Τὸν Ἰδομενέα.

406 ΑΙ. Τοὺς δύο Αἴαντας. ΤΥ. Τὸν Διομήδην.

407 ΑΤ. Τῷ Διῒ κατὰ βουλὴν ἴσον.

408 ΑΥ. Ἄνευ τοῦ κληθῆναι. ΒΟ. Ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος. Ἡ μὲν γὰρ δειλία θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν φωνήν.

409 ΗΔ. Ἤδει, ἠπίστατο. ΘΥ. Κατὰ τὴν ψυχὴν, ἐν τῷ νοΐ. ΑΔ. Ἀδελφόν. ΕΠΟ. Ἐνήργει, ἔθυεν ὑπὲρ αὐτοῦ.

410 ΒΟ. Περὶ δὲ τὸν βοῦν κύκλῳ ἔστησαν. ΟΥ. Τὰς κριθάς. ΑΝΕ. Ἐβάστασαν, ἀνέλαβον.

Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
" Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
" Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
" Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
" Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα· 415
" Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
" Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
" Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
Αὐτὰρ, ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον· 425

412 ΚΕ. Μελανονεφὲς, μέλανα νέφη συνάγων πρὸς κατάπληξιν. ΑΙ. Ὁ τὸν ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντα αἰθέρα κατοικῶν. Ὁ γὰρ Ὅμηρος τοῦτο οἶδεν αἰθέρα.

413 ΕΠΙ. Καὶ σκότος ἐπιχυέσθαι, ἐπελθεῖν.

414 ΚΑ. Καταβαλεῖν, ὥστε καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πεσεῖν. ΜΕ. Οἶκον. Ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καπνοῦ μελαίνεσθαι. Ἀπὸ δὲ τούτου φησὶ τὸ βασίλειον.

415 ΑΙ. Τὸ κατηθαλωμένον, καὶ κατακαυθῆναι δυνάμενον. ΠΡΗ. Ἐμπρῆσαι, καῦσαι. ΠΥ. Φλογὶ δηλαδή. ἤγουν, διὰ πυρός. ΔΗ. Καυστικοῦ, φθαρτικοῦ. Σύνταξις ἄλλη αὕτη ἐστί. Δηΐοιο θύρετρα πρῆσαι πυρός. θύρετρα δηΐοιο, τοῦ Πριάμου. ΘΥ. Θύρας.

416 ΕΚ. Τὸν δὲ τοῦ Ἕκτορος χιτῶνα. ΣΤΗ. Περὶ τὰ στήθη αὐτοῦ. ΔΑΙ. Διακόψαι.

417 ΡΩ. Σιδήρῳ διακοφθησόμενον, ἢ διεσχισμένον. (Γέγονε δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω.) (Οὐχ οὕτως δέ. Ῥωγαλέος εἶναι προλαμβάνεται ὁ χιτὼν ὁ σιδηροῦς, πρὶν σιδήρῳ διακοφθῆναι, ἢ χαλκῷ διεσχίσθαι. Διαστολὴ τοίνυν μεταξὺ ἀμφοῖν γίγνοιτ' ἄν. δαΐξαι χαλκῷ, ῥωγαλέον. ῥωγαλέον χιτῶνα δαΐξαι χαλκῷ.) ΠΟ. Πολλοὶ δέ. ΑΜΦ. Περὶ αὐτόν.

418 ΠΡΗ. Πρηνεῖς, ἐπὶ πρόσωπον. ΚΟ. Ἐν τῇ γῇ κείμενοι. ΟΔ. Τοῖς ὀδοῦσι. Γίνεται δὲ ἀμφότερον ἐκ τοῦ δάκνω, δάξω, ὀδάξ, ὀδοὺς. ἤγουν δάκνω, καὶ ὀδοὺς, ἐκ τοῦ ὀδάξ. ΛΑΖ. Τοῦτο δὲ συμβαίνει αὐτοῖς ὀδυνωμένοις. ΓΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, γαίης.

419 ΟΥΔ. Οὐδέπω δὲ αὐτῷ. ΕΠΕ. Ἐπετέλει.

420 ΔΕΚ. Ἐδέξατο, ἐδέδεκτο. ΙΡΑ. Ἱερεῖα, θυσίας. ΠΟ. Κάματον δέ. ΑΜΕ. Ἄφθονον, ἁδρὸν, πολύν. ΟΦΕ. Ηὔξανεν.

421 ΠΡΟ. Ἐπεβάλοντο.

423 ΚΝΙΣ. Τῷ λίπει.

424 ΔΙΠ. Διπλᾶ. ΩΜΟ. Ὠμὰ τὰ κρέα τοῖς βωμοῖς ἀπὸ ἑκάστου μέρους λαβόντες ἐπέθηκαν.

425 ΣΧΙ. Σχίζαις. ΑΦ. Φύλλα μὴ ἐχούσαις, ξηραῖς.

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον ἡφαίστοιο.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε ϖεριφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ παύσαντο ϖόνου, τετύκοντό τε δαῖτα, 430
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ ϖόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ἀτρείδη, κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
“ Μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
“ Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
“ Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
“ Λαὸν κηρύσσοντες, ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
“ Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
“ Ἴομεν, ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα. 440
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ϖόλεμονδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,

426 ΕΜ. Δαιπείραντες. ΥΠ. Ὑπερεῖχον, ὑπεράνω εἶχον. ΗΦ. Τοῦ ϖυρός.

435 ΔΗ. Δηρὸν, δὴν, ἐπὶ ϖολὺν χρόνον. ΑΥ. Ἐνταῦθα. ΛΕ. Ἡσυχάζωμεν, ἢ νυστάζωμεν. Στρατηγικὴ διδασκαλία, χρόνου φείδεσθαι. οὔτε γὰρ παρελθόντα ἀνακαλέσασθαι, οὔτε αἰτήσαντες λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα. ἐρωτηθεὶς γὰρ Ἀλέξανδρος, Πῶς τῆς Ἑλλάδος περιεγένου, Μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν.

436 ΑΜ. Ἀναβαλλώμεθα, ἀνατιθώμεθα. ΕΡ. Νῦν τὸν πόλεμον. Ο. Ὅπερ δή. ΕΓ. Ἐγχειρίζει, δίδωσι.

438 ΑΓ. Ἀθροιζόντων, ἀγειρέτωσαν.

439 ΑΘ. Συνηθροισμένοι ὁμοῦ

440 ΙΟ. Ἀπίωμεν, ἀπερχώμεθα. ΘΑΣ. Ὅπως ἂν τάχιον, διὰ τάχους. ΑΡΗ. Τομὸν, διαπρύσιον, ϖόλεμον.

442 ΚΗ. Τοῖς κήρυξι. ΛΙ. Ὀξυφώνοις, ἡδυφώνοις.

445 ΑΤΡ. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀτρέως παῖδα Ἀγαμέμνονα.

446 ΘΥ. Ὥρμων. ΚΡΙ. Ἀγῶνι διακρινοῦντες. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς δέ.

Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο,
Πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
Σὺν τῇ, παιφάσσουσα, διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν· 450
Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὣς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε.
Τῶν δ' ὥς ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,

447 ΕΡΙ. Ἔντιμον, μεγαλότιμον. ΑΓΗ. Ἄφθαρτον.

448 ΘΥ. Κροσσοί. ΠΑΓ. Ὁλόχρυσοι. ΗΕ. Ἠωροῦντο, ἐκρέμαντο.

449 ΕΥ. Καλῶς πεπλεγμένοι. ΕΚΑ. Ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος, ὅ ἐστιν ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, τιμῶντες τὸ ζῶον τὸν Βοῦν, διὰ πολλὰ μὲν, καὶ ὅτι δὲ ἱερόν ἐστιν, ἐνεχάραττον, τῷ μὲν ἑνὶ μέρει τοῦ νομίσματος, βοῦν, τῷ δὲ ἑτέρῳ, τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον.

450 ΣΥΝ. Σὺν ταύτῃ τῇ αἰγίδι. ΠΑΙ. Ἐνθουσιῶσα, ὁρμῶσα. ΔΙ. Διῆλθε, διήρχετο, διεθορύβει.

451 ΟΤΡ. Παρορμῶσα ἐς τὸν πόλεμον. ΣΘΕ. Δύναμιν.

452 ΑΛΛ. Ἀκατάπαυστον.

453 ΤΟΙ. Τοῖς δὲ Ἕλλησιν. ΑΦ. Εὐθέως, ταχέως. ΓΛΥ. Ἡδύτερος. ΝΕ. Ἤπερ πορεύεσθαι εἰς τὰς πατρίδας.

454 ΓΛΑ. Κοίλαις, βαθείαις.

455 ΑΙ Ἀδηλοποιὸν, ἀφανιστικόν. ΕΠΙ. Καίει, ἐπικαίει. ΑΣ. Πολλήν.

456. ΟΥ. Ἐν ἀκρωρείαις. ΕΚΑ. Πόρρωθεν. ΑΥ. Λαμπηδών.

457 ΩΣ. Οὕτως τούτων. ΘΕ. Θείου, θαυμαστοῦ.

458 ΑΙ. Λαμπρότης. ΙΚΕ. Παρεγένετο. ΔΙ. Διὰ τοῦ ἀέρος.

459 ΠΕ. Πετεινῶν. ΕΘ. Ἔθνη, πλήθη.

460 ΔΟΥ. Μακροτραχήλων.

461 ΑΣΙ. Ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ, ἢ, τῷ ἰλυώδει τόπῳ. ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτόν ἐστιν ἡ ἰλύς. Ἄλλοι δὲ, Ἀσίῳ γενικῶς, ἀπὸ Ἀσίου, τοῦ, Λυδοῦ. Πιστότερον οὖν, τὸ κύριον αὐτῷ προσεληλυθέναι. Ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀσίου, ὃς ἦρξε Λυδίας. Κατὰ δὲ τὰς προχοὰς, πηλώδη τὸν τόπον ὁ Κάϋστρος ἐργάζεται. οὗ δὲ ὕδωρ, καὶ βοτάνη, ἐκεῖ ἀφθονία ὀρνέων. Τὸ Ἀσίῳ ἐνταῦθα γενικῆς πτώσεώς ἐστιν. ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι. Ἦν γάρ τις Ἀσίας ἥρως, οὗ ὁμώνυμος Ἀσίας λειμών. εἶτα Ἀσίεω, ὡς Ἀτρείδεω, καὶ Ἀσίω, κατὰ συγκοπήν. ὡς, ἐϋμελίας, ἐϋμελίω Πριάμοιο. καὶ, Αἰνείω ἐπιρω.

Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν 465
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
Αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν 470
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν· 475

ρῳ. καὶ, βορέω ὑπ' ἰωγῇ. Οὕτως Ὦρος ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ. ΚΑΥ. Καΰστρου ποταμοῦ Λυδίας. ΑΜ. Περὶ τὰ ῥεύματα,

462 ΕΝ. Ἐνταῦθα, κἀκεῖσε. ΠΟ. Πέτονται. ΑΓΑ. Χαίρουσαι. ΠΤΕ. Πτέρυξι.

463 ΚΛΑ. Μετὰ βοῆς. ΠΡΟ Τὰ συναγελαστικὰ τῶν ὀρνέων, ὅτ' ἂν προλάβῃ τῇ πτήσει, ἀναμένειν εἴωθε τὰ ὑστεροῦντα. ΣΜΑ. Ἠχεῖ. ΛΕΙ. Ὁ σύμφυτος καὶ ὑγρὸς τόπος.

465 ΣΚΑ. Τὸ τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ παρακείμενον πεδίον. Ὁ δὲ Σκάμανδρος, καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ἴδης, καὶ μέσον τέμνων τὸ ὑπὸ τῷ Ἰλίῳ κείμενον πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδιδοὺς εἰς θάλασσαν. Καλεῖται καὶ Ξάνθος. ΧΘ. Ἡ γῆ.

466 ΣΜΕ. Καταπληκτικῶς. ΚΟ. Ἠχεῖ. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

467 ΕΣ. Ἔστησαν. ΑΝ. Ἄνθη ἔχοντι, ἄνθη φέροντι.

468 ΜΥ. Πολλοί.

469 ΜΥΙ. Μυιῶν. Βοιωτικὴ ἡ διάλεκτος. ΗΥ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐπὶ τοῦ, δεύει, ἀποστίζομεν τῆς ἀνταποδιδομένης, ἠΰτε, λέξεως, ἀνακολούθως ἐχούσης· ὡς ἐν τῇ θ, τῆς Ἰλιάδος.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ
σελήνην·

εἶτα ἐπιφέρει, τόσσα μεσσηγὺ νεῶν. ΑΔΙ. Ἀθρόως πετομένων.

470 ΑΙ. Αἵτινες. ΚΑ. Κατὰ τὴν ἔπαυλιν. ΠΟΙ. Ποιμενικόν. ΗΛΑ. Περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται.

471 ΩΡΗ. Ἐν ἔαρος ὥρᾳ. τοῦτό φησι κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων ὡρῶν. ΟΤΕ. Ὁπότε. ΓΛΑ. Γάλα. ΑΓ. Τὰ γαλακτοδόχα ἀγγεῖα. ΔΕΥ. Βρέχει.

472 ΤΟΣ. Τοσοῦτοι.

473 ΙΣΤ. Εἱστήκεισαν. ΔΙ. Διαφθεῖραι. ΜΕ. Προθυμούμενοι.

474 ΑΙ. Αἰγονόμια. Αἰπόλιον γὰρ λέγεται τὸ τῶν αἰγῶν πλῆθος· ποίμνιον δὲ, προβάτων· συβόσιον, τὸ τῶν χοίρων· βουκόλιον, τὸ τῶν βοῶν· ἱπποφόρβιον, τὸ τῶν ἵππων. ΠΛΑ. Μεγάλα. ὅτι ἐν διαστήμασι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἶγες. ΑΙ. Αἰγοβοσκοί.

475 ΡΕΙ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΔΙ. Διαχωρίσωσιν. ΕΠ. Ἐπειδ' ἂν, ὁπότ' ἄν. ΝΟ. Ἐν τῇ βοσκῇ. ΜΙ. Ἀναμιγῶσιν.

Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
Ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος, (ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι,)
Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
(Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστέ τε πάντα·
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·)
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,

476 ΩΣ. Οὕτως καὶ τοὺς Ἕλληνας. ΔΙΕ. Διέταττον.

477 ΥΣ. Εἰς τὴν μάχην. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς δέ. ΚΡΕΙ. Βασιλεύς.

478 ΙΚΕ. Ὅμοιος. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὅμοιος, καὶ τὸ ἴσος, καὶ τὸ ἴκελος, δοτικῇ συντάσσονται μόνα τῶν πρός τι.

479 ΑΡ. Τὸ κατὰ ζῶσμα μέρος, ἢ τὴν ὅπλησιν, ἀπὸ μέρους. ΣΤΕ. Στῆθος. ΠΟ. Ποσειδῶνι.

480 ΗΥ. Ὥσπερ, καθάπερ. ΑΓΕ. Ἐν τῇ ἀγέλῃ, ἐν τῷ πλήθει. Τὸ γένος προσθεὶς, τὸ εἶδος ἐπήνεγκε· γενικὸν μὲν γὰρ ὁ βοῦς ἐστιν, εἰδικὸν δὲ ὁ ταῦρος. ΕΠΛ. Ἐγένετο. ΕΞΟ. Ἐξοχώτατος.

481 ΒΟ. Βουσί. ΜΕ. Διαπρέπει. ΑΓΡ. Ἀγειρομέναις, ἠθροισμέναις.

482 ΤΟΙ. Τοιοῦτον. ΘΗ. Ἐποίησεν. ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

483 ΕΚ. Ἐκπρεπῆ, διάδηλον.

484 ΕΣ. Λέγετέ μοι, ὦ Μοῦσαι. Διὸ τὸ ε ψιλωτέον. Ὁ δὲ λόγος. Εἴπατε νῦν μοι, Μοῦσαι, οἵτινες ἡγεμόνες. ἀρχοὺς γὰρ νηῶν ἐρέω.

485 ΠΑ. Ἐν τοῖς πράγμασιν ἐστέ. ΙΣΤ. Καὶ ἐπίστασθε.

486 ΚΛΕ. Ἤτοι, μόνην τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν· ἢ, μόνον φήμην τινὰ ἀνδρῶν ἀκούομεν. Παρὰ τὸ κλύειν ῥῆμα, ὅ ἐστιν, ἀκούειν. ΙΔ. Ἐπιστάμεθα, οἴδαμεν.

487 ΗΓΕ. Βασιλεῖς.

488 ΜΥ. Τουτέστιν, οὐκ ἂν εἴπω, οὐδ' εἰ δεκαπλασίων ἐμαυτοῦ γένωμαι. ὑμῶν γὰρ ἐσ τὸ ἔργον. ΠΛΗ. Τὸ πλῆθος. ΜΥ. Μυθησαίμην, εἴποιμι.

490 ΦΩ. Καὶ διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι σῶμα, ἡ φωνή. Ζητοῦσι δέ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν, τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ἀρχόμενος ὁ Ποιητὴς, μίαν ἐπεκαλέσατο τῶν Μουσῶν· ἐπ δὲ τοῦ καταλόγου, πάσας. Λέγουσι δέ τινες τῶν γραμματικῶν, ἐπὶ τοῦ, Μῆνιν ἄειδε, τ τρόπον εἶναι συνεκδοχὴν, ὡς ἀπὸ μιᾶς τῆ κυριωτάτης, νοεῖσθαι πάσας. Καὶ γὰρ Ἡσίο

δ

Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

δος τὴν Καλλιόπην κυριωτάτην φησὶν οὕτως· -- Καλλιόπη προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι, περὶ ἑνὸς προσώπου, καὶ τῆς ὀργῆς τούτου, τὸν λόγον ποιούμενος, δεόντως πρὸς μίαν τῶν Μουσῶν ἐποιήσατο τὸν λόγον. Μέλλων δὲ κατάλογον ἐρεῖν νεῶν καὶ βασιλέων, ἐθνῶν τε καὶ τόπων, πλήθους τε καὶ πραγμάτων, εὐλόγως πρὸς ἁπάσας τὰς Μούσας τὸν λόγον ἐπερείδεται. ΑΡ. Ἀδιάρρηκτος, στερεά. ΧΑΛ. Στερεόν. ΗΤ. Φωνή, ψυχή. ΕΝ. Ἐνῆν.

491 ΟΛ. Εἰ μὴ αἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦσαι Μοῦσαι.

492 ΜΝΗ. Ὑπομνήσειαν. ΥΠΟ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

493 ΑΡ. Τοὺς ἄρχοντας. ὅ ἐστι, τοὺς ἡγεμόνας. ΠΡΟ. Πάσας, ὅλας. Περισσὴ ἡ πρό.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ,

ΗΤΟΙ, ΒΟΙΩΤΙΑ.

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλόνιός τε· 495

494 ΒΟΙΩ. Ἄρξασθαι δέ φασί τινες ἀπὸ Βοιωτῶν τὸν Ὅμηρον τοῦ καταλόγου, χαριζόμενον ταῖς Μούσαις ἃς ἐπεκαλέσατο. Αὐτόθι γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ εἶναι τὸν Ἑλικῶνα τὸ ὄρος, ὅπου συνήθεις αὐταῖς διατρίβειν. Οἱ δὲ, τῆς Φωκίδος, λέγουσιν, εἶναι τὸν Ἑλικῶνα. μὴ οὖν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦτο γεγενῆσθαι. Τινὲς δὲ, ἀνθ' ὧν οὗτοι μόνοι πέντε εἶχον ἡγεμόνας. Ἄλλοι δέ φασιν, οὐ διὰ τοῦτο· ἀλλ' ἐπεὶ πολλὰς πόλεις εἶχεν ἡ Βοιωτία, διὰ τοῦτο ἐντεῦθεν ἄρξασθαι αὐτὸν τοῦ καταλόγου. Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ὑγιές. Οὐ γὰρ ἀπὸ πλήθους πόλεων ὁ κατάλογος παραμεμέτρηται. Ἤρξατο γὰρ ἂν μᾶλλον ἀπὸ Κρητῶν, ἐχόντων ἑκατὸν πόλεις. Βέλτιον δὲ, λέγειν, αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν ἦρχθαι, ἐπείπερ ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας, συνήχθη ἅπαν τὸ πλῆθος, τὸ ἐπὶ τὴν Ἴλιον μέλλον στρατεύειν. Ἔχει δὲ αὕτη ἡ πόλις λιμένας, τοὺς μὲν βλέποντας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, τοὺς δὲ καταγωγεῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης. Δι' ἣν αἰτίαν συνηθροίσθησαν αὐτόθι, καὶ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσαν. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι, κατὰ ἐπιφορὰν αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν πεποιῆσθαι. Εἰ γὰρ καὶ ἀπ' ἄλλου ἔθνους ἤρξατο, ἐζητοῦμεν ἂν τὴν αἰτίαν τῆς ἀρχῆς. ΒΟΙ. Οὗτοι μὲν οἱ πέντε Βοιωτῶν στρατηγοί. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐτίθεσαν πλεῖστοι τῶν παλαιῶν προληπτικῶς τὰς ὀνομασίας τοῖς παισὶν, ἀφ' ὧν ἔμελλον οἱ παῖδες ἐπιτηδεύειν πραγμάτων. Σφόδρα δὲ αὐτοῖς ἔμελε τὰ τοῦ πολέμου. Διὸ Πηνέλεως μὲν ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ πένεσθαι περὶ τὸν λεὼν, ὅ ἐστι, πονεῖν καὶ ἐργάζεσθαι κατὰ τὸν ὄχλον. Λήϊτος δὲ ἀπὸ τοῦ λείαν ἄγειν. λεία δὲ, ἡ ἀπὸ πολέμου κτῆσις. Ἀρκεσίλαος δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐπαρκέσειν καὶ βοηθήσειν τοῖς λαοῖς, τουτέστι, τοῖς ὄχλοις. Προθοήνωρ δὲ, ὁ προθευσόμενος, προθρέξων καὶ προδραμούμενος ἠνορέῃ, τουτέστιν, ἀνδρείᾳ. Κλόνιος δὲ, ὁ γενναῖος καὶ μάχιμος γενησόμενος. Κλόνος γὰρ ἡ μάχη. ΒΟΙ. Ἡ Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἀόνων. Μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία κατὰ μέν τινας, ἀπὸ Βοιωτοῦ υἱοῦ Ἰτώνου, ἢ Ποσειδῶνος, καὶ Ἄρνης. Ἔτι δὲ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα αὐτῶν, Βοιωτὸν, υἱὸν Ποσειδῶνος. Καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ τῆς ἐλαθείσης κατὰ πυθόχρηστον ὑπὸ Κάδμου βοός. Εὐρώπης γὰρ τῆς Φοίνικος θυγατρὸς ἐκ Σιδῶνος ὑπὸ Διὸς ἁρπαγείσης, Κάδμος ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, κατὰ ζήτησιν πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὡς οὐχ εὑρήκε αὐτὴν, ἧκεν εἰς Δελφοὺς πρὸς τὸν θεόν. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῷ βοῒ, καὶ πόλιν ἐκεῖ κτίζειν, ἔνθα ἂν αὐτὴ εἰς τὰ δεξιὰ πέσῃ καμοῦσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκέων ἐπορεύετο. Εἶτα, βοῒ συντυχὼν παρὰ τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις, ταύτῃ πορευομένῃ κατόπιν εἵπετο. Ἡ δὲ διεξιοῦσα πᾶσαν Βοιωτίαν, ὀκνήσασα ἀνεκλίθη, ἔνθα νῦν ἡ πόλις εἰσὶ Θῆβαι. Βουλόμενος δὲ Ἀθηνᾷ τὴν βοῦν καταθῦσαι πέμπει τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, ληψόμενος χέρνιβα ἀπὸ τῆς Ἀρητιάδος κρήνης. Ὁ δὲ φρουρῶν τὴν κρήνην δράκων, ὃν Ἄρεος ἔλεγον εἶναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῷ ὑποθεμένης, τοὺς τούτου ὀδόντ σπείρει, ἀφ' ὧν ἐγένοντο οἱ γηγενεῖς. Ὀργισθέντος δὲ Ἄρεος, καὶ μέλλοντος Κάδμο ἀναιρεῖν, ἐκώλυσεν ὁ Ζεύς. καὶ Ἁρμονίαν αὐτῷ συνῴκισε τὴν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης. πρότερον δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ἀναιρέσεω τοῦ δράκοντος ἐνιαυτὸν θητεῦσαι, ἐν δὲ τῷ γάμῳ Μούσας ᾆσαι, καὶ τῶν θεῶν ἕκαστον Ἁρμονίᾳ δῶρον δοῦναι. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν Βοιωτιακοῖς, καὶ Ἀπολλόδωρος. ΗΡ. Ἐβασίλευο ἡγοῦντο.

Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνὸν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
Οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθράς·
Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα, 500
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον·
Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσαν τ' ἐνέμοντο·
Οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, 505

496 ΟΙ. Τὸ πλῆρες, Οἵ τε Ὑρίαν. Ὑρία δὲ, χωρίον πλησίον τῆς Αὐλίδος, ὃ ἔκτισεν Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης. ἢ, ὥς τινες εἶπον, Βοιωτὸς ὁ Ὠρίωνος πατήρ. ΕΝΕ. Κατῴκουν. ΑΥ. Αὐλὶς ὠνόμασται ἀπὸ Αὐλίδος τῆς εὐωνύμου, Κηφισσοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι καὶ μεῖναι τοὺς Ἕλληνας. ΠΕ. Πετρώδη, τραχεῖαν.

497 ΣΧΟ. Πόλιν Βοιωτίας, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀθάμαντος τοῦ Ἀταλάντης πατρός. ΣΚΩ. Καὶ Σκῶλον. Ἔστι δὲ κώμη ἡ Σκῶλος ὑπὸ Κιθαιρῶνι ὄρει τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Θηβῶν. οὕτω δὲ κέκληται διὰ τὸ δυστίκηλον τοῦ τόπου. ΠΟ. Πολλοὺς ἐχούσαν κνημούς. Κνημοὶ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν. Λέγονται δὲ αἱ τῶν ὀρῶν προβάσεις. καὶ γὰρ αὗται ὅσον ἀπὸ κεφαλῆς περὶ τῶν βάσεών εἰσιν, εἰσὶ περὶ τῶν ποδῶν. ΕΤΕ. Ὠνόμασται ἀπὸ Ἐτεωνοῦ, ὃς ἦν ἀπόγονος Βοιωτοῦ. Καλεῖται δὲ νῦν Σκάρφη.

498 ΘΕΣ. Τὰς νῦν πληθυντικῶς Θεσπιὰς καλουμένας. ΓΡΑ. Τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην. ΕΥ. Πλατεῖαν, μεγάλην. ΜΥ. Οὕτως κληθεῖσαν ἀπὸ Μυκάλης τῆς ἐν Καρίᾳ, Περσέως ἐν αὐτῇ ἱδρυσαμένου τὸ τοῦ Μυκαλέως Διὸς ἱερόν.

499 ΟΙ. Καὶ οἵτινες. ΑΜΦ. Περὶ τὸ Ἅρμα. Τὸ δὲ Ἅρμα, πόλις τῆς Βοιωτίας, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι καταποθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις τὸ Ἀμφιαράου τοῦ μάντεως ἅρμα σὺν αὐτῷ. ΕΙΛ. Εἰσὶ δὲ αὗται πόλεις Βοιωτίας. Καὶ οὕτω καλοῦνται, ἐπειδὴ ὑλώδεις οἱ τόποι. ΕΡΥ. Βαρυτόνως μὲν, πόλις Βοιωτίας· ὀξυτόνως δὲ, πόλις Ἰωνίας. Ὠνομάσθησαν δὲ, ἤτοι ἀπὸ Ἐρύθρου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀμφιμεδούσης τῆς Δαναοῦ· ἢ, ὡς ἕτεροι, ἀπὸ Ἐρυθρᾶς τῆς Πορφυρίωνος τοῦ Σερίφου.

500 ΕΙ. Κατῴκουν. ΥΛ. Τὸ υ ἐνταῦθα ἐκτεταμένως. ὡς τό· Ὕλῃ ἐν οἰκίᾳ ναίων. ΠΕ. Ἀπὸ Πετεῶνος τοῦ Βοιωτοῦ.

501 ΩΚΑ. Ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. Καλεῖται δὲ νῦν Ὠκάλεια. ΜΕ. Ἀπὸ Μεδεῶνος τοῦ Πυλάδου. ΕΥ. Καλῶς κεκτισμένον. ΠΤΟ. Κώμην.

502 ΚΩ. Πόλεις Βοιωτίας, ἀπὸ Κωπεῶνος τινὸς ἥρωος. παρ' ἣν καὶ ἡ λίμνη Κωπαΐς. ΠΟ. Πολλὰς περιστερὰς ἐχούσαν. Τρήρωνες δὲ καλοῦνται αἱ περιστεραὶ, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, καὶ εὐλαβεῖσθαι. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. ΘΙΣ. Αἱ νῦν πληθυντικῶς λεγόμεναι Θίσβαι.

503 ΚΟ. Ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερσάνδρου. ΠΟ. Βοτανηφόρον, σύμφυτον. πόα γὰρ, ἡ βοτάνη. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ εὔγειον παρίστησιν αὐτῆς.

504 ΠΛΑ. Τὰς Πλαταίας. Ἀπὸ Πλάτης τῆς Ὀγχηστοῦ. ΕΧ. Εἶχον, ᾤκουν.

505 ΥΠΟ. Θῆβαι ἀπὸ Θήβης, τῆς Ἀσωποῦ, τοῦ ἐντοπίου ποταμοῦ. Ὑποθήβας οὖν τὰς ἐλάττω Θήβας, ἠλαττωμένας ὕστερον ἐπὶ τῶν ἐπιγόνων. ἐπόρθησαν γὰρ αὐτὰς οἱ τῶν ἑπτὰ

Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος·
Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
Νίσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν ϗ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος, ϗ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
Οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη·
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος ϗ Ἐπίστροφος ἦρχον,

ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων παῖδες, ἐκδικοῦντες πατρῴαν ὕβριν. Ἕτεροι δέ φασιν, Ὑποθήβας λέγειν τὸν Ποιητὴν τὰς ὑποκειμένας ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις κώμας· αὗται γὰρ αἱ Θῆβαι ἐκπεπολιόρκηντο.

506 ΟΓΧ. Τόπος τῆς Βοιωτίας, ἱερὸς Ποσειδῶνος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ὀγχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ. ΠΟΣΕΙ. Ποσειδῶνος ἱερόν. ΑΓΛ. Καλόν. ΑΛ. Πᾶς τόπος σύνδενδρος, ὕδωρ ἔχων, καὶ θεοῖς ἀφιερωμένος, ἄλσος καλεῖται.

507 ΠΟ. Πολυάμπελον. ΑΡ. Πόλιν Βοιωτίας· ἀπὸ Ἄρνης, τῆς Ποσειδῶνος. Ἔνιοι δὲ, ὅτι οὐχ εὑρίσκεται κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους Ἄρνη πόλις Βοιωτίας, πιθανῶς μεταγράφουσι, Οἵ τε πολυστάφυλον Τάρνην ἔχον.

508 ΝΙΣ. Βοιωτίας, οὐ Μεγαρίδος. Ἔστι δ' ἐν αὐτῇ Διονύσου ἐπιφανὲς ἱερόν. ΞΑ. Ἄγαν θείαν. ΑΝ. Ἀνθηδὼν πόλις Βοιωτίας. Ἐκ ταύτης ἦν Γλαῦκος θαλάσσιος. ΕΣ. Τὴν ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῆς Βοιωτίας κειμένην. Ἔστι δὲ ϗ Ἀνθηδὼν ἐν αὐτῇ, Διονύσου ἐπιφανὲς ἱερόν.

509 ΤΩΝ. Τούτων μέν. ΝΕ. Πλοῖα.

510 ΒΑΙ Ἔβαινον.

511 ΑΣ. Ὠνόμασται ἀπὸ Ἀσπληδόνος τοῦ Πρέσβωνος. Ἔστι δὲ Βοιωτίας τῆς Ὀρχομενίων γῆς. Καλεῖται νῦν Εὐδείελος. ΝΑΙ. Ἔναιον, ᾤκουν. ΟΡ. Τὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ λέγει Ὀρχομενὸν, τὸν ὑπὸ Μινύου βασιλευθέντα, τὸν ὀνομασθέντα ἀπὸ Ὀρχομενοῦ τοῦ Διὸς υἱοῦ, καὶ Ἑρμίππης τῆς Βοιωτοῦ. Παραῤῥεῖ αὐτὸν ποταμὸς Μινύας, ἀφ' οὗ Μινύαι ἐκλήθησαν οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες. Ἔστι δὲ ϗ ἕτερος Ὀρχομενὸς τῆς Ἀρκαδίας, ὃν πολύμηλον καλεῖ ὁ ποιητής. ϗ ἕτερος τῆς Θεσσαλίας.

512 ΥΙ. Παῖδες Ἄρεος.

513 ΔΟ. Οἴκῳ. ΑΖ. Ἀζέως παιδός.

514 ΠΑΡ. Ἡ ἔτι παρθένος νομιζομένη τοῖς γονεῦσιν. ΑΙ. Αἰδοῦς ἀξία καὶ τιμῆς. ΥΠ. Εἰς τὸ δίστεγον ἐλθοῦσα τὸ καλούμενον γυναικωνίτης· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερῴους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσεντεύκτους αὐτὰς εἶναι.

515 ΠΑ. Παρεκοιμήθη, παρεκαθεύδησε. ΛΑ. Λαθραίως, κρυφίως. Ο. Οὗτος δὲ αὐτῇ. Ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ, γάρ.

516 ΓΛΑ. Βαθεῖαι, κοῖλαι. ΕΣΤ. Ἐν τάξει παρεγένοντο.

517 ΑΥ. Τῶν δὲ Φωκέων. Διχῶς δὲ γράφεται, Φωκήων, ϗ Φωκέων. Τοὺς δὲ Φωκεῖς οἱ μὲν ἀπὸ Φώκου τοῦ Ψαμάθης καὶ Αἰακοῦ, οἱ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος ϗ Προνόης τῆς Ἀσωποῦ. ΗΡ. Ἡγοῦντο.

Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κρίσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα· 520
Οἵ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο·
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον·
Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισσοῖο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,

518 ΥΙΕ. Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος. ΝΑΥ. Ναυβόλου, παιδὸς Ἰφίτου.

519 ΚΥ. Πόλιν Φωκίδος. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Κυπαρίσσου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἀδελφοῦ· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων κυπαρίσσων. ΠΥ. Καὶ αὕτη πόλις Φωκίδος. Τὸ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασσία νάπη, ὡς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὄρους. ἔπειτα Πυθών· ὕστερον δὲ Δελφοί. Καὶ Πυθὼν μέν, ἐπεὶ κατεσάπη αὐτόθι ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων, ὃν ἀπέκτεινε τοξεύσας ὁ Ἀπόλλων· πύθεσθαι γάρ, τὸ σήπεσθαι. ὡς τό· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα. ἢ, ὡς ἔνιοί φασι, διὰ τὸ παραγινομένους αὐτόθι πυθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους περὶ ὧν ἐθέλουσι.

520 ΚΡΙΣ, Πεδίον ἐν Λοκρίδι, ἢ, ὡς οἱ πλείονές φασιν, ἐν Δελφοῖς, ὠνόμασται ἀπὸ Κρίσου τοῦ τυράννου, καὶ Ἀστεροδίας τῆς Δηϊονέως. ΔΑΥ. Δαυλὶς πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Δαυλιέως ὀνομασθεῖσα τοῦ τυράννου, καὶ Κρησώνης. ἢ διὰ τὸ σύμφυτον, καὶ βοτανηφόρον, δαυλὸν γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. ΠΑ. Πόλις Φωκίδος, ῥηθεῖσα ἀπὸ Πανοπέως τοῦ Φώκου.

521 ΑΝΕ. Αὕτη μεταξὺ κεῖται Φωκίδος καὶ Δελφῶν, ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ὅθεν οὕτως ὠνόμασται παρὰ τὸ καταπνεῖσθαι αὐτὴν σφοδρῶς. ΥΑΜ. Οἵτινες ᾤκησαν τὴν ὑπὸ Ὑάντων ἔθνους βαρβάρων οἰκισθεῖσαν πόλιν.

522 ΟΙ. Οὗτοι Ἐπικηφίσιοι λέγονται, ὑπό τινων παραποτάμιοι. Ὁ δὲ Κηφισσὸς ποταμός ἐστι τῆς Φωκίδος, ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λιλαίας. ὥς φησιν Ἡσίοδος·

Ὅς τε Λιλαίησι προρέει καλλίρροον ὕδωρ.

ΔΙ. Θαυμαστόν. ΕΝ. Ὤκησαν.

523 ΛΙ. Πόλις Φωκίδος, παρακειμένη ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς.

524 ΕΠ. Ἠκολούθουν.

525 ΣΤΙ. Τάξεις. ΕΣ. Εἱστήκεισαν. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦντες, καὶ ἐπιμέλειαν ἔχοντες.

526 ΕΠ. Ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους. ΕΜ. Πλησίον. ΘΩ. Καθωπλίζοντο.

527 ΛΟ. Λοκρῶν δὲ μέμνηται, τῶν Ἐπικνημιδίων καλουμένων. οὗτοι γὰρ ἀντικρὺ τῆς Εὐβοίας τὴν οἴκησιν πεποίηνται, οἱ ὑπὸ τῷ Αἴαντι ὄντες. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Λοκροί, ἐπικαλούμενοι Ὀζόλαι, περὶ τὴν Αἰτωλίαν, ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς, οἰκοῦντες κατὰ τὸ Κρισσαῖον πεδίον· κεκλημένοι οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτόθι ῥέοντος Ὄζοντος ποταμοῦ, ὃν ἐποίησαν οἱ ἰχῶρες δυσώδη τοῦ κενταύρου τοῦ ὑπὸ Ἡρακλέους τρωθέντος, ὁπηνίκα διάγων Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως κατὰ τὸν Εὔηνον ποταμὸν ἐπεχείρει βιάζεσθαι· ἢ, ὅτι εἰσὶν αἰγονόμοι, καὶ τὰς δορὰς τῶν βοσκημάτων δυσώδεις οὔσας καὶ ἀβυρσεύτους ἀμφιέννυνται. Τούτων δὲ ἄποικοί εἰσιν ἕτεροι Λοκροί, οἱ ἐπιζεφύριοι καλούμενοι, διὰ τὸ ἐπὶ Ζεφυρίῳ ὄρει τῆς Ἰταλίας παροικεῖν. ΗΓΕ. Ἡγεῖτο.

Μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· 530
Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε, Καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535
Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον, μένεα πνείοντες, Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον·

528 ΜΕΙ. Ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς οὗτοι στίχοι, ὡς μὴ γνήσιοι τοῦ ποιητοῦ. Πρῶτον μὲν, ὅτι οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Οἰλέως Αἴας, τοῦ Τελαμῶνος. Φησὶ γὰρ ἐν ἑτέροις τῆς ποιήσεως.

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς
Ἵσταται ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν.
Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον —.

Ἔπειθ', ὅτι οὐκ οἶδεν λινοῖς θώρηξι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. Ψεῦδος δὲ καὶ τὸ,

Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας —.

ΜΕΙ. Μικρότερος, ἐλάττων. ΟΥ. Οὐ τηλικοῦτος τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ δυνάμει. ΟΣ. Ὁπόσος.

529 ΟΛΙ. Μικρός. ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. ΛΙ. Λινοῦν θώρακα ἔχων. οἱ γὰρ τοξόται λινοῦς θώρακας φοροῦσιν.

530 ΕΓ. Τῇ διὰ δόρατος μάχῃ. ΕΚΕ. Ἐκεκόσμητο, ἐνίκα. ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, πάντας τοὺς Ἕλληνας.

531 ΚΥ. Κῦνος, καὶ Ὀποῦς, πόλεις τῆς Λοκρίδος. Εἴρηται δὲ, ἐκείνη μὲν ἀπὸ Κύνου τοῦ Λοκροῦ. αὕτη δὲ, διότι ὀπώδης, γαλακτώδης, γάλακτος εὐπορῶν. ΚΑ. Ἀπὸ Καλλιάρου Ὀποῦντος.

532 ΒΗΣ. Οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ σύμφυτον εἶναι τὸ χωρίον. πάντες γὰρ οἱ σύνδενδροι τόποι, καὶ μάλιστα τῶν ὀρῶν, βῆσσαι λέγονται. ΣΚ. Οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ Σκάρφης τῆς Αἴσωνος μητρός. ΑΥ. Ἀπὸ Αὐγείας τινος, ἐγχωρίου νύμφης. οὐκέτι δὲ οἰκεῖται. ΕΡΑ. Ἐπεράστους, καλάς, καὶ ἐπιθυμίας ἀξίας.

533 ΤΑΡ. Οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὴν δασύτητα τῆς ὕλης. ταρφέα γὰρ, τὰ συνεχῆ ἄλση. ΘΡΟ. Ἀπὸ Θρονίας νύμφης οὕτως ὠνόμασται. ΒΟ. Περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα. Ὁ δὲ Βοάγριος, ποταμὸς τῆς Λοκρίδος.

535 ΠΕ. Πέραν. ΕΥ. Νῆσος παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ, καὶ Βοιωτίᾳ, καὶ Φωκίδι, καὶ Λοκρίδι. ἥτις καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο, ἤτοι διὰ τὸ εἰς μῆκος κεῖσθαι. ἢ ἀπὸ Μακρίδος νύμφης, τῆς τροφοῦ Ἥρας· Ὠνομάσθη δὲ Εὔβοια ἀπὸ Εὐβοίας τῆς Ἀσωποῦ.

536 ΜΕ. Θυμοῦ καὶ δυνάμεως πνέοντες, τουτέστι, γέμοντες, θαρσαλέοι. Ἄβαντες δὲ, οἱ ἀπὸ Εὐβοίας· ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλέως αὐτῶν.

537 ΧΑΛ. Χαλκὶς, πόλις Εὐβοίας. ΕΙ. Καὶ τὴν Ἐρέτριαν. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἐρετριέως τοῦ Φαέθοντος. ΙΣ. Αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ταλαντία, ὕστερον δὲ οὕτω προσηγορεύθη ἀπὸ Ἱστιαίας τῆς Ὑρέως.

538 ΚΗ. Πόλις Εὐβοίας ἐπιθαλάσσιος. ΕΦΑ. Παραθαλάσσιον. ΔΙ. Τὸ ὑψηλὸν καὶ μέγιστον. Καλεῖται δὲ καὶ ἡ Δίων, τοῦ Δίων, τῇ Δίων. ὅ ἐστι, ἡ τῶν Δίων πόλις, Διόπολις, οὐχὶ δὲ Διόσπολις· ἥτις ἐν Αἰγύπτῳ. Οἱ Δῖοι δὲ, οἱ ἐπιχώριοι τῆς Δίων, καὶ τοῦ Δίου ἐπιλεγόμενοι, παιδὸς τοῦ Πανδώρου.

Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος, 540
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ, ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. 545
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·

539 ΚΑ. Πόλιν Εὐβοίας. ΝΑΙ. Ὤικουν. Οἱ ἄπειροι πλανῶνται, ὑπολαμβάνοντες, τὸ ναιετάασκον ἀπὸ ῥήματος εἶναι τοῦ ναιετάασκω. Τὰ γὰρ ασκ, ἢ καὶ εσκ, συλλαβαὶ, κατ' Ἰάδα, μόνον ἐν τοῖς παρατατικοῖς τε, καὶ ἀορίστοις, ἐπεντίθενται).

540 ΟΖ. Ἀπόγονος Ἄρεος, πολεμικός.

541 ΧΑΛ. Χαλκώδοντος παῖς Ἐλεφήνωρ. Εἴρηται δὲ προληπτικῶς τὸ ὄνομα, (ὡς ἔθος τοῖς παλαιοῖς τιθέναι τοῖς παισὶ,) παρὰ τὸ ἐλεφαίρεσθαι αὐτὸν, καὶ βλάπτειν, τοὺς ἐναντίους. ΜΕ. Μεγαλοψύχων, γενναίων. ΑΡ. Ἄρχων, ἡγεμών.

542 ΟΠΙ. Τὰ ὀπίσω μέρη τῆς κεφαλῆς κομῶντες, ἀνδρείας χάριν. Ἴδιον δὲ τοῦτο τῆς τῶν Εὐβοέων κουρᾶς, τὰς ὄπισθεν τρίχας βαθείας ἔχειν.

543 ΑΙΧ. Πολεμικοὶ, μαχηταί. ΜΕ. Προθυμούμενοι. ΟΡΕ. Τοῖς ἐκ χειρῶν δόρασιν οἷς ὀρέγδην ἐχρῶντο, συνιστάμενοι, καὶ ἐκτείνοντες αὐτά. ἐξ οὗ, θαρσαλέοι. ὀρέξασθαι γάρ ἐστι, τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι. ΜΕ. Δόρασιν, ἀπὸ μελίας ξύλου γενομένοις.

544 ΡΗ. Διαρρήξειν. ΔΗ. Πολεμίων. ΑΜ. Περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν.

546 ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ᾤκουν. Ἀθήνας δὲ νῦν έκληκε τὴν πόλιν. τοὺς δὲ δήμους παρέλιπ, διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι άντας εἰς μετροποιΐαν καταταγῆναι. Ἔαν τις ἀναγινώσκοι, Ἀθήνας πτολίεθρον, ἄτερ διαστιγμῆς, πτῶσις ἔσται γενικὴ, τῆς Παλλάδος, τῆς Ἀθήνης, τῆς Ἀθηνᾶς. Προσέτι τούτοις, τὸ πτολίεθρον, ὡς ὑποκοριστικῶς, κώμην σημαίνει. Ταννῦν δὲ (καθάπερ ἄλλοτε καὶ τὸ κώμη) μεγάλην πόλιν τινὰ, ὡς ἐκεῖ τὴν Ἀθηνῶν, κατηγορεῖ.

547 ΔΗ. Ὄχλον. ΕΡΕ. Τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων, τοῦ καὶ Ἐριχθονίου καλουμένου, γεννηθέντος ἐκ τοῦ Ἡφαίστου. Οὗτος γὰρ ἐδίωκε τὴν Ἀθηνᾶν, ἐρῶν αὐτῆς· ἡ δὲ ἔφευγεν. Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκη (ἦν γὰρ χωλὸς) ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σώφρων, καὶ παρθένος, ὡς οὐκ ἠνείχετο, ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεοῦ. Ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον, ἔρριψεν εἰς γῆν. ὅθεν Ἐριχθόνιος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθεὶς παῖς· κατά τινα ἐτυμολογίαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρίου, καὶ τῆς χθονός. Ἱστορεῖ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ΜΕ. Μεγαλοψύχου, γενναίου. ΑΘΗ. Ἀθηνᾶ.

548 ΖΕΙ. Ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρουμένη γῆ. ΑΡ. Ἡ γῆ. παρὰ τὸ ἀροτριᾶσθαι.

549 ΚΑΔ. Καθίδρυσε δὲ αὐτὸν Ἀθήνησιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἱερῷ ἡ θεὸς, καὶ ἔδωκε φυλάττειν ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ΕΩ. Ἐν τῷ ἰδίῳ. ΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, πλουσίῳ, καὶ εὐδαίμονι. ΝΗ. Ναῷ.

Julian.
Orat. II.
p. 53.
Toup in
S. Vol. II.
p. 438.

Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
Τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευ᾽ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τῷ δ᾽ οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνὴρ,
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ᾽ ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ᾽ ἄγων ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἳ δ᾽ Ἄργος τ᾽ εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν᾽, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ᾽ Ἐπίδαυρον·
Οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Τῶν δ᾽ αὖθ᾽ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
Τοῖσι δ᾽ ἅμ᾽ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς,

550 ΕΝ. Ἐκεῖ, ἐν ταῖς Ἀθήναις. ΜΙ. Αὐτὸν τὸν Ἐρεχθέα. ΑΡ. Ἀρνοῖς, κριοῖς. ΙΛΑ. Ἐξευμενίζονται, ἐξιλεοῦνται.

551 ΚΟ. Οἱ Ἀθηναῖοι. περιφραστικῶς. ΠΕΡ. Εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ περίοδον περιερχομένων, καὶ τελειουμένων.

553 ΕΠΙ. Ἐπίγειος.

554 ΚΟΣ. Διατάξαι, καθοπλίσαι. ΑΣ. Ἐνόπλους.

555 ΟΙ. Μόνος. ΕΡΙ. Ἐφιλονείκει, ἐξισοῦτο. ΠΡΟ. Παλαιότερος ὑπῆρχεν.

557 ΣΑ. Σαλαμὶς, νῆσος περὶ τῆς Ἀττικῆς. ὅθεν ἦν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. ΑΓ. Ἦγεν, ἔφερε.

558 ΦΑ. Τάξεις.

559 ΑΡ. Τὴν Πελοπόννησον. ΤΙ. Πόλιν Ἄργους. ΤΕΙ. Τὴν καλῶς τετειχισμένην. ἐπεὶ δοκεῖ ὑπὸ Κυκλώπων τετειχίσθαι.

560 ΕΡ. Πόλεις τοῦ Ἄργους. Ἔστι δὲ ἡ Ἑρμιόνη ἱερὰ Περσεφόνης. ΒΑ. Τὰς βαθὺν καταχούσας κόλπον. Κόλπος δέ ἐστι θάλασσα ὑπὸ ἀκρωτηρίων περιερχομένη.

561 ΤΡΟ. Τροιζὴν, ἀπὸ Τροιζῆνος υἱοῦ Πέλοπος. ΗΙ. Οἱ παλαιοὶ ἑνικῶς. ΑΜ. Πολυάμπελον, οἰνοφόρον. ΕΠΙ. Πόλιν Ἄργους, ἐν τοῖς παραθαλασσίοις μέρεσι κειμένην.

562 ΑΙ. Νῆσον περὶ τῆς Ἀττικῆς. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Οἰνώνη· ὕστερον δὲ Αἴγινα, ὑπὸ Αἰγίνης, τῆς Ἀσωποῦ μὲν θυγατρὸς, Αἰακοῦ δὲ μητρός.

564 ΑΓΑ Πάνυ ἐνδόξου.

565 ΚΙ. Ἐπορεύετο. ΙΣΟ. Ἰσόθεος ἀνήρ. Τὸ δὲ φὼς, ὀξυτονούμενον, τὸν ἄνθρωπον δηλοῖ· ὡς τὸ, ἰσόθεος φώς. καὶ, φῶτ᾽ Ἀσκληπιοῦ υἱόν. Περισπώμενον δὲ, τὸ φέγγος. καὶ, τροπικῶς, τὴν σωτηρίαν, συνῃρημένον ἐκ τοῦ φάος. Εἰκότως οὖν περισπᾶται· — Φάος δ᾽ ἑτάροισιν ἔθηκε.

Καὶ — Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλές.

Ὥσπερ τὸ, πῶς, καὶ τὸ, ποῦ, ἐπιρρήματά ἐσ πευστικά. οἷον, Πῶς ἔθαν᾽ Ἀτρείδης; πο

Μενέλαος

Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνὰς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
Οἵ θ' Ὑπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν,
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,

Μενέλαος εἴη; Ὀξυτονούμενα δὲ, καὶ ἐγκλιτικά ἐστιν· ὡς τὸ,

Ἀλλ' οὔ πως ἅπαντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι.

566 ΜΗ. Εὐρύαλος. ΤΑ. Ταλαοῦ παιδὸς, Ἀδράστου.

568 ΟΓ. Ὀγδωήκοντα.

569 ΜΥ. Πόλιν Ἄργους, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀγαμέμνων. ἀπὸ Μυκήνης, νύμφης Λακωνικῆς.

570 ΑΦ. Πλούσιον. ΕΥ. Καλῶς ἐκτισμένας.

571 ΟΡ. Κώμην Ἀργείας. ΑΡ. Αὕτη ὕστερον Φλιοῦς προσηγορεύθη, ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου. ΕΡΑ. Ἐπιθυμητὴν, καλήν.

572 ΣΙΚ. Σικυὼν ἐστι πόλις Ἄργους. ΟΘ. Ὅπου δή.

573 ΑΙ. Ὑψηλήν. ΓΟ. Γονοῦσσαν. Ἔστι δὲ ἀκρωτήριον Πελλήνης.

574 ΠΕΛ. Διαφέρει Πελλήνη Παλλήνης. Παλλήνη μὲν γὰρ πόλις Θρᾴκης· Πελλήνη δὲ πολίχνιον τῆς Ἀχαΐας, ἥ ἐστι Πελοποννήσου.

575 ΑΙ. Αἰγιαλὸς ἐκαλεῖτο παραθαλασσία χώρα. ἤτοι πλευρὰ τῆς Πελοποννήσου, ἡ παρατείνουσα ἀπὸ Σικυῶνος μέχρις Ἤλιδος. Αἰγιαλοὶ δὲ, τόποι πλεῖστοι. ὧν ἐστὶ ὁ κατὰ Παφλαγονίαν. ΑΜΦ. Περὶ τὴν Ἑλίκην. ΕΥ. Πλατεῖαν.

576 ΤΩΝ. Καὶ γὰρ ἑκατὸν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ ἦρχε πάντων τῶν προειρημένων. ΚΡ. Κρατῶν, ἄρχων.

578 ΕΝ. Ἐνεδύσατο δὲ αὐτός. ΝΩ. Λαμπρὸν, ἀμαυροῦντα τοὺς ὦπας, τοὺς ὀφθαλμούς.

579 ΚΥ. Γαυρῶν τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ. ΜΕ. Διέπρεπε, ἐκδηλότατος ἦν.

581 ΚΟΙ. Τὴν ὑπὸ ὀρῶν περιεχομένην. διὰ τὸ περικεῖσθαι αὐτῇ κύκλῳ τὸ Τηΰγετον ὄρος. Διὸ καὶ ἀτείχιστον αὐτὴν ᾤκισαν. Λακεδαίμονα δὲ, τὴν χώραν λέγουσι· τὴν δὲ πόλιν, Σπάρτην. Ἕτεροι δὲ καὶ αὐτῆς τῆς

Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς·
Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον·
Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο· 585
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἧσι προθυμίῃσι πεποιθὼς,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. 590
Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπυ,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595

πόλεως τὸ μὲν τοι Λακεδαίμονα, τὸ δὲ Σπάρτην καλοῦσι. ΚΗ. Μεγάλην. Ἤγουν, ἥτις ἔχει πολλὰ κήτη. Παρὰ τὸ κῆτος. ὅπερ δοκεῖ πάντων μεῖζον εἶναι τῶν ἐνύδρων ζώων. Τινὲς δὲ γράφουσι, καιετάεσσαν, πολλὰ καίατα ἔχουσαν. ἤτοι παρὰ τὸ καιετὸν, ὅ ἐστι, θερμὸν, καὶ θερμαῖνον φυτὸν, τὸ ἐν πυρὶ καιόμενον καὶ φλεγόμενον· γλήχων ἄγριος, ἥτις καλαμίνθη. ἵν' ᾖ, τὴν καλαμινθώδη. κατὰ γὰρ αὐτοὺς ἡ καλαμίνθη ἐστὶ πολλὴ ἐν Σπάρτῃ.

582 ΜΕΣ. Τὴν καλουμένην Μεσσήνην.

583 ΒΡΥ. Πόλεις τῆς Λακωνικῆς.

584 ΕΛ. Πόλις τῆς Λακωνικῆς παραθαλάσσιος. ἧς οἱ πολῖται Εἵλωτες.

585 ΛΑ. Πόλιν Λακωνικῆς. ἣν οἱ Διόσκουροι πορθήσαντες, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. Διὰ δὲ τὸ μέτρον ἀναγνωστέον δισυλλάβως. χρὴ γὰρ λέγειν, μονοσυλλάβως, Λᾶν. ΟΙΤ. Ἔστι δὲ καὶ αὕτη πόλις Λακεδαιμονίας.

587 ΑΠ. Ἄποθεν, χωρὶς τῶν στρατευμάτων ἤτε φαλάγγων Ἀγαμέμνονος.

588 ΚΙ. Παρεγίνετο. ΗΣ. Ταῖς ἑαυτοῦ προθυμίαις. ΠΕ. Πεπιστευκώς.

589 ΟΤΡ. Παρορμῶν. ΙΕ. Προεθυμεῖτο. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ.

590 ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΟΡ. Μεριμνήματα. Μᾶλλον δὲ, ἁρπαγήν. ΣΤΟ. Καὶ στεναγμούς.

591 ΠΥ. Πύλος, ὁ ὑπὸ Νέστορι, τῆς Μεσσηνίας· τὸ καὶ Κορυφάσιον· ὁ δὲ τῆς Ἀρκαδίας, ἡ τοῦ Νέστορος πατρίς· ὁ δὲ τῆς Ἠλείας, παρὰ τὴν Ὠλενίαν πέτραν.

592 ΘΡΥ. Πόλιν τῆς Ἤλιδος, ἣν ἑτέρως Θρυόεσσαν λέγουσιν. ΑΛ. Καθ' Ὅμηρον ποσὶ διαβατός ἐστιν ὁ Ἀλφειὸς ποταμός. πόρον γὰρ, τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος φησίν. Ἔστι δὲ ὁ Ἀλφειὸς τῆς Ἠλείας χώρας. ΑΙ. Βαρυτόνως λεκτέον. ὄνομα γὰρ ἐστὶ πόλεως. Τὸ δὲ ὀξυτονούμενον, ἐπίθετόν ἐστι, καὶ σημαίν τὸ ὑψηλόν. Τῶν μέν τοι εἰς υ ληγόντων οδετέρων τριγενῶν τὰ θηλυκὰ εἰς α λήγ τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον· αἰπύ αἰπεῖα Κολώνη· ὀξὺ, ὀξεῖα· ταχὺ, ταχεῖα.

594 ΕΝ. Ὅπου, ἐν τῷ Δωρίῳ. Ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

595 ΑΝ. Ἀπαντήσασαι. ΘΑ. Οὗτ παῖς ἦν Φιλάμμωνος, καὶ Ἀρσίου τῆς νύμ

φης

Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί·
Οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο·

φης, τὸ γένος Θρᾷξ. Ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀῤῥένων. Οὗτος, κάλλει πολλῷ διενεγκὼν, καὶ κιθαρῳδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἐρίσας, ταῖς Μούσαις συνέθετο, ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πάσαις· ἂν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν, καὶ τῆς κιθαρῳδίας, καὶ τοῦ νοῦ, ἐστέρησαν. ΑΟΙ. Θρᾷκα ἔπαυσαν ᾠδῆς. αὐτὸν ἐπέχον τῆς ᾠδῆς.

596 ΙΟΝ. Πορευόμενον. ΟΙ. Ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας, πόλεως τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἐβασίλευσεν Εὔρυτος. ΟΙ. Τοῦ ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας.

597 ΣΤΕ. Διεβεβαιοῦτο, ἔλεγεν, ἐστεύετο. Στεύω δὲ, ἀντὶ τοῦ στέω, ὅ ἐστι, στάω, ἵστημι. ΕΥ. Μεγαλαυχῶν. ΝΙ. Νικήσειν. ΕΙ. Εἰ αὐταὶ ᾄδοιεν αἱ Μοῦσαι.

598 ΚΟΥ. Αἱ τοῦ Διὸς θυγατέρες.

599 ΧΟ. Ὀργισθεῖσαι. ΠΗ. Ἤτοι, τῆς τέχνης ἔπαυσαν, καὶ ἔκφρονα αὐτὸν ἐποίησαν, ἢ περὶ τὴν φωνὴν ἔβλαψαν. Πηρὸς γὰρ καλεῖται, ὁ κατά τι μέρος τοῦ σώματος βεβλαμμένος.

600 ΘΕ. Θείαν, θαυμαστήν. ΑΦ. Ἀφείλοντο. ΚΙ. Καὶ ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν τὴν κιθαρῳδίαν. Ὁ δὲ σχηματισμὸς τῆς λέξεως Αἰολικός. ὁμοίως δὲ τῷ κιθαριστὺς καὶ ὀρχηστύς.

601 ΙΠ. Ἱππικός.

602 ΕΣ. Κατὰ τάξιν ἐπορεύοντο.

603 ΚΥΛ. Κυλλήνη, ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἀρκαδίας. καὶ πόλις οὖσα παρ' αὐτῷ ὁμώνυμος. Ἐν ᾧ ὄρει δοκεῖ Ἑρμῆς γεγεννῆσθαι ἐκ Μαίας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καὶ Διός. ὅθεν καὶ Κυλλήνιον τὸν θεόν φασιν. ΑΙ. Ὑψηλὸν, μέγα.

604 ΑΙ. Παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον. Ὁ δὲ Αἴπυτος ἀρχαιότατος ἥρως, Ἀρκὰς τὸ γένος. ΙΝΑ. Ὅπου. ΑΝΕ. Οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες. Προσληπτέον δὲ τὸ, εἰσί.

605 ΠΟ. Πολλὰ θρέμματα ἔχοντα.

606 ΡΙ. ΣΤ. Πόλεις Ἀρκαδίας. ΗΝΕ. Ὑπὸ ἀνέμου καταπνεομένην, ὑψηλήν.

607 ΤΕΓ. Τέγεα πόλις Ἀρκαδίας. ΜΑΝ. Καὶ Μαντίνειαν.

608 ΣΤΥ. Ἣν οἱ κατοικοῦντες Στυμφήλιοι λέγονται. ΠΑΡ. Πόλιν Ἀρκαδίας.

Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
Ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ 610
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολέμοιο.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσέλμους, περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον, 615
Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη, καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει·
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαὶ, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620
Υἷες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε, κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδὴς,
Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Ἐχινάων θ' ἱεράων 625

609 ΑΓ. Ἀγκαίου παῖς Ἀγαπήνωρ. ΚΡΕΙ. Καρτερὸς, ἰσχυρός.

611 ΕΠΙ. Ἐπιστήμονες, εἰδότες.

612 ΑΥ. Τοῖς Ἀρκάσι, φησὶν, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων παρέσχε ναῦς, διὰ τὸ ἐν μεσογείῳ τῆς Πελοποννήσου αὐτοὺς οἰκοῦντας ἀπείρους εἶναι τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων, καὶ οὐδαμῶς μέλειν αὐτοῖς τούτων.

613 ΕΥ. Εὐκαθέδρους. ΠΕ. Διαπερᾶν, διϊέναι. ΟΙ. Μέλαινα.

615 ΒΟΥ. Πόλιν τῆς Πελοποννήσου. ΗΛΙ. Ἦλις πόλις τῆς Ἠλίας, χώρας ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ αὕτη Πελοποννήσου. ΔΙ. Θαυμαστὴν, μεγάλην. ΕΝ. Ὤκουν.

616 ΟΣ. Ἐφ' ὅσον ἦτε Ὑρμίνη, καὶ ὁ Μύρσινος, καὶ τὸ Ἀλείσιον, καὶ ἡ Ὠλενία πέτρα, ἐντὸς συνεῖχον, οὗ παντὸς οἱ Ἠλεῖοι ἐβασίλευον. ΜΥΡ. Πόλις.

618 ΠΕ. Ὄρος τῆς Ἠλίας. ΕΝ. Ἐμπεριέχει, περιορίζει.

619 ΕΠ. Οἱ Ἠλεῖοι. Ἐπειὸς δὲ, ὁ Ἐνδυμίωνος παῖς, ἦρχε τῶν Ἠλείων.

620 ΗΓΗ. Ἡγοῦντο.

621 ΑΚ. Ἄκτορος παῖδες Κτέατος, καὶ Εὔρυτος. Τετήρηκε δὲ τὴν σύνταξιν. Ἀμφίμαχος μὲν γὰρ ἦν Κτεάτου, Θάλπιος δὲ Εὐρύτου.

622 ΑΜΑ. Ἀμαρυγκέως παῖς Διώρης.

623 ΘΕ. Θεῷ τὸ εἶδος ὅμοιος.

624 ΥΙ. Πολύξεινος. ΑΥ. Ὃς Ἀγασθένης παῖς ἦν τοῦ Αὐγείου.

625 ΔΟΥ. Δουλιχίου. Ἔστι δὲ νῆσος περὶ τῆς Κεφαλληνίας. Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, φησὶ, καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν Ἐχινάδων νήσων ἦσαν. Αἱ δὲ Ἐχινάδες, νῆσοί εἰσι τῆς Ἀκαρνανίας παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ, ἐν αἷς οἱ κατοικοῦντες καλοῦνται Ἐπειοί.

Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἤλιδος ἄντα·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
Ὅς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον, καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν·
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο·
Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·
Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος·
Τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός·
Οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ὤλενον, ἠδὲ Πυλήνην,
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·

---

626 ΗΛΙ. Ἐπὶ τὴν Ἤλιδα βλέπουσαι.

627 ΑΤΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἴσος τῷ Ἄρει, πολεμικός.

628 ΦΥ. Φυλέως παῖς Μέγης.

629 ΧΟ. Ὃς εἰς τὸ Δουλίχιον ποτὲ ἀπῳκίσθη, διὰ τὸ καταμαρτυρῆσαι τοῦ πατρὸς Αὐγείου πρὸς Ἡρακλέα περὶ τοῦ μισθοῦ, ὃν ὑπέσχετο παρέξειν τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Αὐγείας, εἰ καθάροι αὐτοῦ τὰς ἐπαύλεις, μεστὰς οὔσας τῆς κόπρου τῶν βοῶν. Ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. ΑΠ. Ἀπῳκίσθη. ΠΑ. Μισηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός. ἐν ὀργῇ, διὰ χολῆς, ἐχόμενος παρὰ πατρί.

632 ΝΗ. Ὄρος Ἰθάκης. ΕΙ. Κινησίφυλλον, καὶ πολύδενδρον. Ἐξ οὗ, κατῃωρημένον, καὶ ὑψηλόν. Ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

633 ΚΡΟ. Πόλεις τῆς Κεφαλληνίας. ΤΡΗ. Τραχεῖαν.

634 Η. Καὶ οἵτινες. ΣΑ. Τὰ περὶ τὴν Σάμον ᾤκησαν.

635 ΟΙ. Καὶ γὰρ τινῶν χωρῶν, τῶν ἀντικρὺς τῆς Ἠπείρου, ἐβασίλευεν ὁ Ὀδυσσεύς. ΑΝ. Τὰ ἐξεναντίας τῆς Ἤλιδος κείμενα χωρία.

636 ΜΗ. Βουλὴν, σύνεσιν.

637 ΜΙΛ. Μίλτῳ τὰς πρῴρας ἔχουσαι βεβαμμένας.

639 ΠΛΕ. Πλευρὼν Αἰτωλίας ἐστὶ πόλις. ΩΛΕ. Πόλεις Αἰτωλίας. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Καλυδών.

642 ΟΥΔ. Ἐτετελευτήκει δὲ καὶ αὐτὸς, ἤτοι ὁ Οἰνεὺς, ἢ ὁ Μελέαγρος. δίληπτον γάρ. Κεχώρικε δὲ τῶν λοιπῶν τοῦ Οἰνέως παίδων τὸν Μελέαγρον κατ' ἐξοχήν. ΞΑΝ. Καλός. ἢ, ὁ πυῤῥοκόμης. ΜΕ. Οἰνέως παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλῶν. ΘΑ. Ἀπέθανεν, ἐτεθνήκει.

Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο·
Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε, 650
Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠΰς τε μέγας τε,
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων·
Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο, διάτριχα κοσμηθέντες· 655
Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,

643 ΤΩΔ. Τούτῳ πάντα ἐπιτέταλτο, προστέτακτο, ἐκεχείριστο. ἐπὶ τούτῳ ἦν τὸ τῆς ἐξουσίας. ΑΝ. Βασιλεύειν.

645 ΔΟΥ. Ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ, πολεμικός.

646 ΚΝΩ. Κνωσσὸς πόλις Κρήτης.

647 ΑΡ. Λευκόγειον. ΛΥ. Πόλιν Κρήτης.

649 ΕΚΑ. Διατὶ ἐνταῦθα μὲν ἑκατόμπολιν εἴρηκε τὴν Κρήτην, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐνενηκοντάπολιν; Ῥητέον οὖν, ἤτοι, ἑκατὸν φησιν, οὐ τῷ ἀριθμῷ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, πολλὰς ἔχουσαν πόλεις. Ἢ, καὶ ἀληθέστερον, ὡς ἔχει ὅ, τι ἐξ ἱστορίας λέγεται. Λεῦκος γὰρ, ὁ Κρητῶν ἐπικρατήσας, τὰς δέκα πόλεις ἐπόρθησε εἰς φόβον τῶν ἄλλων. Ὅθεν εὐλόγως ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐνενήκοντα εἶπεν αὐτὴν ἔχειν.

651 ΕΝΥ. Ἐνυάλιος, προσηγορικῶς τε καὶ ἐπιθέτως λέγεται παῖς Ἐνυοῦς καὶ Ἄρεως, τουτέστι, πολεμικός. ἐνυάλιοι ἄνδρες, πολεμικοί. Κυρίως δὲ μόνον δύο εἰσὶν ἐνυάλιοι· ὁ πρῶτος, Ἄρης, ὃς καὶ χαλκοθώραξ, ἀνδριφόντης, καὶ ἀνδρειφόντης, ὅ ἐστιν, ἄνδρας φονεύων· καὶ ὁ δεύτερος, Κυρῖνος, ὁ Ῥωμύλος.

653 ΗΡΑ. Ἡρακλέους παῖς Τληπόλεμος. ΗΥΣ. Εὐγενής, εἴτε γενναῖος, καὶ πλατύς.

654 ΑΓΕ. Νῦν αὐθαδῶν, ὑπεριστῶν, καὶ θρασέων. Δηλοῖ δὲ καὶ, τῶν λίαν ἐνδόξων.

655 ΡΟ. Νῆσος παρὰ τῆς Καρίας. ΔΙΑ. Τριχῶς διαταχθέντες.

658 ΑΣ. Ὄνομα κύριον. ΗΡΑ. Περιφραστικῶς· τῷ Ἡρακλεῖ.

659 ΤΗΝ. Ἥντινα πρὸς γάμον ἤγετο ἐξ Ἐφύρας. Ἔφυραν τινὲς τὴν Θεσπρωτίαν οἴονται, ἣ μετωνομάσθη Κέρκυρα. Οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος.

Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον. ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
Υἱέες, υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670
Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην· παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. 675
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,

660 ΠΕΡ. Πορθήσας. ΑΣ. Πόλεις. ΔΙΟ. Τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς τραφέντων. ΑΙ. Νεανιῶν.

661 ΕΠ. Ἐπειδὴ οὖν. ΤΡΑ. Ἀνετράφη. ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένῳ.

662 ΑΥ. Ἱστόρηται, ὅτι Τληπόλεμος, θεασάμενος Λικύμνιον τὸν μήτρωα, ἤδη γεραιὸν ὑπάρχοντα, ὑπό τινος τῶν οἰκείων ἀμελῶς χειραγωγούμενον, ἀφῆκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην. Καὶ τούτου μὲν ἥμαρτε· πλήξας δὲ τὸν Λικύμνιον, ἀκουσίως ἀπέκτεινε. Διὸ ἠναγκάσθη γενέσθαι φυγὰς τῆς πατρίδος. ΠΑ. Τοῦ ἰδίου πατρός. ΜΗ. Μητρὸς ἀδελφόν. ΚΑ. Ἀπέκτεινε.

663 ΓΗ. Γεγηρακότα. ΛΙ. Τὸν ἀδελφὸν Ἀλκμήνης. ΟΖ. Πολεμικόν.

664 ΝΗ. Ναῦς κατεσκεύασε. ΑΓ. Συναθροίσας.

666 ΥΙ. Οἱ τῶν υἱῶν υἱοὶ, ἔγγονοι.

667 ΙΞΕ. Παρεγένετο, ὥρμησεν. ΑΛΩ. Πλανώμενος.

668 ΤΡΙ. Τριχῶς δὲ οἰκισθέντες, ταῖς πατρῴαις ἐχρήσαντο φυλαῖς. ΕΦ. Καὶ ἐφιλήθησαν.

670 ΘΕ. Καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον πλοῦτον κατέπεμψεν ὁ Ζεὺς, καὶ πάνυ πλουσίους αὐτοὺς ἐποίησεν. Ἱστόρηται γὰρ, ὅτι τοῖς Ῥοδίοις χρυσὸν ἔβρεξεν ὁ Ζεὺς, ἐπεὶ πρῶτοι γενομένῃ τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυσαν.

671 ΣΥ. Ἀπὸ Σύμης. Ἐνταῦθα δὲ τρὶς ὀνομάσας τὸν Νιρέα οὐκ ἔτι αὐτοῦ ἐμνήσθη. καὶ τούτου αὐτὸς τὴν αἰτίαν παραδίδωσι, λέγων·

Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην· παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

ΕΙ. Ἰσοτοίχους.

672 ΧΑ. Τοῦ Χαρόπου.

673 ΥΠΟ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

675 ΑΛΑ. Ἀσθενής. ΠΑΥ. Ὀλίγος. ΕΙ. Ἠκολούθει.

676 ΚΡΑ. Κάρπαθος καὶ Κάσος νῆσοι περὶ τὴν Κῶν. Κράπαθον δὲ, κατὰ μετάθεσιν.

Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
Τῶν δ' αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
Τῶνδε τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοὶ,
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
Οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης·
Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον, ἐγχεσιμώρους,
Υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

677 ΕΥ. Τὴν Κῶν λέγει. ἐπεὶ Εὐρύπυλος ἦν Ἡρακλέους καὶ Χαλκιόπης παῖς, ὃς ἐβασίλευε τῇ Κῷ.

678 ΤΩΝ. Τούτων δή.

679 ΘΕΣ. Φείδιππος, καὶ Ἄντιφος. ΗΡΑ. Ἡρακλέους παιδός.

681 ΠΕ. Τὸ Θεσσαλικόν. Πελασγία γὰρ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο.

682 ΤΡΗ. Πόλιν Θεσσαλίας.

683 ΕΛ. Ἑλλὰς, ὄνομα πόλεως. ΚΑΛ. Καλὰς γυναῖκας ἐχούσαν.

684 ΚΑ. Ἐκαλοῦντο.

686 ΔΥ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. ΕΜ. Μνείαν ἐποιοῦντο.

687 ΟΣ. Ὅστις αὐτοῖς. ΕΠΙ. Ἐπὶ τὰς τάξεις. οὐκ ἦν γάρ, φησιν, ὁ καθηγησόμενος.

688 ΚΕΙ. Νῦν ἀργῶς διετέλει. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ κλίνης ὄντων, καὶ ἀργῶ διατελούντων. ΠΟ. Ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, ἐπαρκεῖν δυνάμενος.

690 ΕΞ. Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβε. ΜΟ Κακοπαθήσας.

691 ΛΥ. Πόλιν τῶν ὑποπλακίων Θηβῶ

692 ΚΑΔ. Κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνη ὅ ἐστιν, ἀπέκτεινεν. Ὁ δὲ Μύνης τῆς Βρισηΐ ἦν ἀνήρ. ΕΓ. Τοὺς περὶ τὰ ἔγχεα μεμωρ κότας, καὶ ἠσχολημένους· πολεμικούς.

693 ΕΥ. Εὐηνοῦ. ΣΕ. Σεληπίου παιδ

694 ΤΗΣ. Ταύτης ἔργῳ, ταύτης ἕνεκ ΟΓΕ. Οὗτος. ΑΧ. Λυπούμενος. ΤΑ. Τ χέως. ΑΝ. Ἀναστήσεσθαι.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶν', ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην· Suid. in Voc
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφίδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο, 700
Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ

695 ΦΥ. Φυλάκη πόλις Θεσσαλίας. ΑΝ. Ἄνθη φέροντα, φυτοῖς θαλερόν.

696 ΤΕ. Ἱερὸν χωρίον, ἀφωρισμένον θεῷ κατὰ τιμήν, ἢ ἥρωϊ. ΜΗ. Τροφὸν προβάτων.

697 ΑΝ. Πόλιν Θεσσαλίας. Διάφοροι καὶ ἄριστοι ὄνοι ἐν Ἀντρῶνι τῆς Θεσσαλίας γίγνονται. ὅθεν εἰς παροιμίαν μετῆλθε. ΛΕ. Βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' ὧν ἦν καὶ λέχος κατασῆσαι, τοῦτ' ἔστι, κοίτην.

698 ΑΡΗ. Πολεμικός.

699 ΕΧΕ. Κατεῖχεν.

700 ΑΜ. Ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη, διὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον. ΑΛΟ. Γαμετή, γυνή. Καὶ ἔστι κατ' ἄθροισιν τὸ α ἐνταῦθα· οἱονεὶ ὁμόλεχός τις οὖσα. ΕΛΕ. Κατελέλειπτο.

701 ΔΟ. Ὁ οἶκος. ΗΜΙ. Ἤτοι ἄτεκνος, ἢ ἀφῃρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν. Ἢ ἀτελείωτος. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς γήμασι, θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. Διὸ οἱ πολλοί φασιν, οἰκοδομῶν θάλαμον ἑαυτῷ ὁ Πρωτεσίλαος ἐπέπλευσεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Βέλτιον δὲ, εἰρῆσθαι, ἡμιτελῆ, διὰ τὸ μὴ γεγεννηκότα παῖδας πλεῦσαι. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι νεωστὶ καὶ οὐδέπω τελείως τὰ κατὰ τὸν γεγαμηκότα οἶκον διεπράξατο, ἀλλὰ πρότερον ἐστράτευσε. ΔΑΡ. Οἱ μὲν τὸν Αἰνείαν ἀπέδοσαν, ὅτι βασιλεὺς ἦν Δαρδανίων. οἱ δὲ τὸν Εὔφορβον. ἕτεροι τὸν Ἕκτορα. τινὲς δὲ Ἀχάτην λέγουσιν, ἑταῖρον τοῦ Αἰνείου, φονέα Πρωτεσιλάου. Δύναται δὲ καὶ ἀνωνύμως ἕνα τῶν Δαρδανίων λέγειν.

702 ΠΟ. Πάντων πρῶτον.

703 ΟΥ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὗτοι. ΑΝ. Ἄνευ ἡγεμόνων ἦσαν. ΠΟ. Ἐπόθουν, ἐζήτουν.

704 ΑΛ. Ἀλλ' αὐτούς. ΚΟΣ. Διέταξε, καθώπλισε. ΠΟ. Νῦν ὄνομα κύριον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Πρωτεσιλάου. ΟΖ. Ἀπόγονος Ἄρεος, πολεμικός.

705 ΠΟ. Πολυπροβάτου, πλουσίου. ΦΥ. Ἰφίτου, Φυλάκου παιδός.

706 ΑΥ. Ὁ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφός· Κασίγνητος δὲ λέγεται ὁ καθ' ἕτερον τῶν γονέων ἀδελφός. ΜΕ. Μεγαλοψύχου, γενναίου.

707 ΟΠ. Νεώτερος. ΓΕΝ. Τῇ ἡλικίᾳ, τῷ γένει.

Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. 710
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν·
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς, ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος. τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶνδε Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. 720
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον

---

709 ΔΕΥ. Ἐνδεεῖς ὑπῆρχον. ΕΣ. Ἀγαθὸν, γενναῖον.

711 ΦΕ. Ἥτις πόλις Θεσσαλίας. ΒΟΙ. Ἥτις λίμνη ἐν Θεσσαλίᾳ.

712 ΙΑ. Ἀντὶ τοῦ, Ἰωλκόν. κατ' ἐπέκτασιν.

713 ΑΔ. Ἀδμήτου υἱὸς Εὔμηλος.

714 ΥΠ. Συγγενομένη Ἀδμήτῳ. ΔΙΑ. Ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ, διοτάτη. ὅ ἐστι, θαυμαστὴ καὶ διαφέρουσα παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας. Καλεῖται δῖα, καὶ δι' εὐγένειαν, καὶ διὰ σωφροσύνην.

715 ΠΕ. Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱὸς τοῦ Σαλμωνέως Πελίας, Νηλέως ἀδελφὸς, βασιλεὺς Ἰωλκοῦ. Ἡ δὲ Ἰωλκὸς πόλις Θεσσαλίας. ΘΥ. Θυγατέρων. ΕΙ. Τὴν μορφὴν εὐειδὴς, καὶ καλή.

716 ΟΙ. Οἵτινες δή. ΜΗ. Πόλεις Θεσσαλίας. ὅθεν ὁ Φιλοκτήτης ὁ Ποίαντος παῖς.

718 ΤΟ. Τῆς τοξικῆς ἔμπειρος.

719 ΕΡΕ. Κωπηλάται.

702 ΕΜ. Ἐμβεβήκεισαν.

721 ΑΛΓ. Ἱστορεῖται, ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Λήμνῳ καθαίρων τὸν βωμὸν τῆς χρυσῆς καλουμένης Ἀθηνᾶς, ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου, καὶ ἀνιάτῳ τραύματι περιπεσὼν, κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ἤδεισαν γὰρ, τοὺς Ἡφαίστου ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὀφιοδήκτους.

722 ΗΓΑ. Πάνυ θεία. ὅτι ἱερὰ τοῦ Ἡφαίστου ἦν ἡ Λῆμνος. ΟΘΙ. Ἔνθα, ὅπου. ΛΙ. Κατέλιπον.

723 ΕΛ. Τραύματι κακωτικῷ. ΜΟ. Πονοῦντα, κάμνοντα. ΟΛ. Ὄφεως ὀλεθρίου.

724 ΑΧΕ. Λυπούμενος. ΤΑ. Ταχέω δὲ οἱ Ἕλληνες ἔμελλον μνημονεύειν, καὶ χρήζειν τοῦ Φιλοκτήτου. ἐπειδὴ εἵμαρτο, χωρὶς Ἡρακλέους τόξων, μὴ ἁλῶναι τὴν Ἴλιον. Εἰχ δὲ ταῦτα ὁ Φιλοκτήτης, ἐαθέντα αὐτῷ ὑπ Ἡρακλέους, καθ' ὃ, μηδενὸς θελήσαντος ἀλλ ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ τὴν Ἡρακλέους πυρὰ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ, ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης.

Ἀργεῖ

Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. 725
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱὸς,
Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆι πτολιπόρθῳ.
Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἵ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 740
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια,

727 ΚΟΣ. Διέταξεν. ΟΙ. Ὀϊλέως. ΝΟ. Ὁ μὴ ἐκ νομίμης γυναικὸς γεννηθεὶς, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος.

728 ΤΟΝ. Ἡ Ῥήνη (τοῦτο δὲ ἦν ὄνομα τῆς Ὀϊλέως γυναικὸς) συγγενομένη, φησὶ, τῷ Ὀϊλεῖ. ΠΤΟ Πόλεις πορθοῦντι, πολεμικῷ.

729 ΤΡ. Πόλεις Θεσσαλίας. ΚΛΩ. Τραχεῖαν, ὀρεινὴν, ἢ κλίματα, ἀποκλίματα, κλώμακας, κλίμακας, βουνοὺς, γεωλόφους, ἔχουσαν.

731 ΗΓ. Ἡγοῦντο. δυϊκῶς.

732 ΙΗ. Ἰατροὶ ἀγαθοὶ, ἀνδρεῖοι.

735 ΤΙ. Ἀντὶ τοῦ, λευκόγεων χωρίον. Τιτάνου γὰρ, ὄρους Θεσσαλίας, λευκή ἐστι γῆ. ΚΑΡ. Ἀκρωτήρια.

738 ΑΡ. Πόλεις Θεσσαλίας.

739 ΟΡ. Βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ὄνομα τόπου. ΛΕΥ. Λευκόγεων. ἢ διὰ τὸ τιτάνῳ καὶ κονίᾳ κεχρίσθαι τὰς οἰκίας.

740 ΜΕ. Ὑπομενητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ. Ὁ δὲ Πολυποίτης ἦν τοῦ Πειρίθου, παῖς ὅν φασι Πολυποίτην ὠνομάσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οἱονεὶ πολυποινήτην, κατὰ συγκοπὴν, διὰ τὸ πολλοῖς τῶν Κενταύρων ἐπιθεῖναι ποινὴν, ὅ ἐστι τιμωρίαν, ὁπότε εἰς τοὺς γάμους τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μελανίππης, ὑβρίσαι ἐπιχείρησαν.

741 ΥΙ. Πειρίθου υἱὸς Πολυποίτης. ΤΕ. Ἐγέννησε.

742 ΚΛΥ. Ἐν σχήματι πέφρακεν, ἀντὶ τοῦ, κλυτὴ, ὅ ἐστιν ἐνδοξοτάτη. Καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀττικοὶ τοῖς παραγώγοις τισὶ, καὶ ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς συνθέτοις ἐπιθέτων, χρῶνται κοινῶς. ΙΠ. Πειρίθου γυνή.

Ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας·
Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
Οὐκ οἶος. ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνεμοντο,
Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἠΰτ' ἔλαιον.
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱὸς,
Οἳ περὶ Πηνειὸν, καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον,
Ναίεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θόος ἡγεμόνευε.

743 ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ΦΗ. Ὅτε τοὺς Φῆρας. Λέγει δὲ τοὺς Κενταύρους. ΕΤΙ. Ἐτιμωρήσατο. ΛΑ. Βαθύτριχας, δασεῖς.

744 ΠΗ. Ὄρος Θεσσαλίας, ὅπου διῆγεν ὁ Χείρων Κένταυρος. ΩΣ. Ἐξέωσεν, ἐδίωξε. ΑΙ. Αἴθικες, ἔθνος Θετταλικὸν, ὑπερκείμενον τῆς Ἠπείρου, ἢ, ὥς τινες, τῆς Μακεδονίας. ἄλλοι δὲ εἶπον, Περαιβίας. ΠΕ Ἀντὶ τοῦ, εἰς Αἴθικας αὐτοὺς ἐδίωξε. Εἰς Αἴθικας προσήγαγεν, ἔξωσεν.

745 ΟΥΚ. Οὐ *μόνος*. ΑΜΑ. Ἅμα αὐτῷ.

746 ΥΙ. Λεοντεύς. ΥΠ. Μεγαλοψύχου, γενναίου. ΚΑΙ. Καινέως, παιδὸς Κορώνου.

748 ΚΥ. Πόλεως περὶ τὴν Περαιβίαν.

749 ΕΝ. Ἔθνη περὶ τὴν Δωδώνην.

750 ΔΩ. Χωρίον ἐν ὑπερβορέᾳ τῆς Θεσπρωτίας, ἱερὸν Διός. ἔνθα τὸ ἐκ τῆς δρυὸς μαντεῖον τοῦ Δωδωναίου Διός. ΔΥ. Κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν. ΟΙ. Τὴν οἴκησιν ἐποιήσαντο.

751 ΙΜ. Ἐπιθυμητὸν, καλόν. ΤΙ. Ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς ἀπὸ τῆς Στυγός ῥεῖν λέγεται. ἢ Ἠπείρου. ΕΡ. Νῦν τὰ γεώργια, ἵν' ᾖ, ἐγεώργουν.

752 ΠΗ. Πηνειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας, πλησίον Φθίας, πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ δεχόμενος ποταμοὺς εἰς θάλασσαν ἐμβάλλει. ΠΡΟ. Προπέμπει, ἐκδίδωσι. ΚΑΛ. Καλῶς ῥέον.

753 ΑΡ. Λαμπρὰ καὶ καλὰ ῥεύματα ἔχοντι. δῖναι γὰρ, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.

754 ΚΑ. Ἄνωθεν.

755 ΟΡ. Ὅπερ ὅρκος θεῶν νομίζεται. ΔΕΙ. Φοβεροῦ. ΣΤ. Κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν.

756 ΜΑ. Νῦν τῶν τὴν Θεσσαλικὴν Μαγνησίαν οἰκούντων.

758 ΠΡΟ. Τοῦτο τὸ σχῆμα, παρονομασία καλεῖται.

Κα

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἄρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο.
Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας·
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
Ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,

760 ΚΟΙ. Βασιλεῖς.

761 ΕΝ. Λέγε.

763 ΙΠ. Ἐξόχως καὶ μεγάλως ἄρισται, ὡς Θεσσαλικαί. Καὶ ὁ χρησμός φησιν.

Ἵππον Θεσσαλικὸν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,
Ἄνδρας θ' οἳ πίνουσ' ἱερὰν πηγὴν Ἀρεθούσης.

ΦΗ. Τοῦ Φήρητος, παιδὸς Ἀδμήτου.

764 ΕΥ. Παῖς Ἀδμήτου. ΕΛ. Ἤλαυνε. ΠΟ. Ταχύποδας. ΟΡ. Καθάπερ ὄρνιθας.

765 ΟΤ. Ὁμότριχας. ΟΙ. Ἰσοετεῖς, ὁμήλικας. ΣΤΑ. Οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὥσπερ στάθμη. σταφύλη γὰρ, ὁ τεκτονικὸς διαβήτης. οἱ δὲ τὴν στάθμην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἡ στάθμη, σχοινίον λεπτὸν χριόμενον μίλτῳ ἢ μέλανι, ᾧ σημειούμενοι, ἀπευθῦσι τὰ ξύλα.

766 ΠΙΕ. Πόλις Θεσσαλίας. ΑΡ. Τὰς Ἀδμήτου ἵππους δύο. Ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς ἐξ ἐκείνου, ἀφ' οὗ ἐθήτευσε τῷ Ἀδμήτῳ. Ἤτοι, ὡς Καλλίμαχος.

Ἠϊθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.

Ἢ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἀλκήστιδι, ἐξ ἀνάγκης τοῦ Διός· διὰ τὸ πεφονευκέναι αὐτὸν τοὺς Κύκλωπας.

767 ΑΜ. Ἀμφοτέρους. ΦΟ. Ἐπισταμένας, ὁτὲ μὲν φεύγειν, ὁτὲ δὲ διώκειν πολέμιον.

768 ΑΝ. Ἀνδρῶν δὲ δή.

769 ΟΦ. Ἀντὶ τοῦ, μέχρις οὗ. ΜΗ. Ὠργίζετο. ΠΟ. Καταπολὺ κρείσσων, κράτιστος. ΗΕΝ. Ἦν, ὑπῆρχε.

770 ΦΟ. Ἔφερον.

771 ΠΟΝ. Θαλασσοπλόοις.

772 ΑΠΟ. Ἐπιμόνως ὀργισθείς.

773 ΠΑ. Παρὰ τῷ αἰγιαλῷ.

774 ΔΙΣ. Δίσκος ἐστὶ βαρὺς λίθος, ὃν ἐρρίπτουν οἱ γυμναζόμενοι. Τὸν γὰρ σιδηροῦν, σόλον προσαγορεύουσι. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι, κινῶ. ΤΕΡ. Ἐτέρποντο, ἔπαιζον. ΑΙ. Ἀκοντίοις. ἤτοι παρὰ τὸ ἄγαν ἰέναι. ἢ παρὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγραν. ΙΕΝ. Ἀφιέντες, πέμποντες.

Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος, 775
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
Ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι,
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμεν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις· 790
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,

Suidas in voce.

775 ΑΡ. Παρὰ τοῖς ἰδίοις ἅρμασι.

776 ΛΩ. Εἶδος βοτάνης. ΕΡΕ. Ἐσθίοντες. ΕΛΕ. Ἐν ἕλει τεθραμμένον, ὅ ἐστι φυόμενον.

777 ΠΕ. Ἐσκεπασμένα. ΑΝΑ. Νῦν, δεσποτῶν.

778 ΑΡΗ. Πολεμικόν. ΠΟ. Ἐπιζητοῦντες.

779 ΦΟΙ. Περιήρχοντο.

780 ΟΙΔ. Οἱ δὲ δὴ Ἕλληνες. ΙΣ. Ἀπῄεσαν. ΩΣ. Ὡς ἂν εἰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν νέμοιτο καὶ κατεσθίοι τὸ πῦρ. χθὼν γὰρ, ἡ γῆ. ΝΕ. Περιεβόσκετο.

781 ΥΠΕ. Ὑπέστενε, ἤχει.

782 ΑΜ. Περὶ τῷ Τυφῶνι. Τυφὼν δὲ εἷς τῶν γιγάντων, Γῆς ὢν καὶ Ταρτάρου, πολέμιος τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ἡσίοδος. ΙΜ. Μαστίζῃ. ὅ ἐστι, κεραυνοῖς πλήττῃ.

783 ΑΡΙ. Τὰ Ἄριμα, οἱ μὲν ὄρος τῆς Κιλικίας φασὶν, οἱ δὲ, Λυδίας. ΕΜ. Εἶναι, ὑπάρχειν. ΕΥ. Κοίτας, ἐξ οὗ, διατριβάς.

785 ΠΕ. Διὰ τοῦ πεδίου.

786 ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα. ΩΚ. Ὠκεῖα, ταχεῖα.

787 ΠΑΡ. Παρὰ τοῦ Διός. ΑΓ. Ἐπὶ ἀγγελίᾳ. ΑΛΕ. Ἀλγεινῇ, χαλεπῇ, καὶ φροντίδος ἀξίᾳ.

788 ΑΓΟ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, λόγους ἄκρους. ΑΓΟ. Ἐν ἐκκλησίαις ἐδημηγόρουν, καὶ ἔλεγον. ΕΠΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, παρά.

789 ΟΜΗ. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι.

790 ΑΓ. Ἐγγύς. ΙΣ. Στᾶσα.

791 ΕΙ. Ὡμοιώθη. ΦΘΟ. Φωνήν.

792 ΣΚΟ. Κατάσκοπος. ΙΖ. Ἐκάθητο. ΠΟ. Τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι. ΠΕ. Πεπιστευκὼς, τεθαῤῥηκώς.

Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις· 795
"Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
"Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
"Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
"Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
"Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν, 800
"Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
"Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε γε ῥέξαι·
"Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
"Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
"Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
"Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810

793 ΤΥΜ. Ἐπὶ τῷ ἄκρῳ τάφῳ. ΑΙ. Αἰσυήτου.

794 ΔΕΓ. Ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν. ΝΑΥ. Ἀπὸ τῶν νεῶν. ΑΦΟ. Ἀφορμήσειαν τῇ πόλει. Ἄλλως· ναυσὶν ἀποχωρήσωσι, ἀναλύσωσιν, ς Ἑλλάδα ἀναζεύξωσι. Καὶ δὴ ἀμφότερον κατὰ πολεμίους στόλους σκοπεῦσιν οἱ ἐν οπῇ διατελοῦντες.

795 ΤΩ. Ἐκείνῳ. ΕΕΙ. Ὁμοιωθεῖσα.

796 ΑΚ. Ἀδιάκριτοι, πολλοί.

797 ΩΣ. Ὡς ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης. ΛΙ. Ἀνέκκλιτος, πολύς. ΟΡΩ. Διήγερται.

798 Η. Ὄντως μὲν δή.

799 ΟΠΩ. Ἑώρακα.

800 ΛΙ. Λίαν, πάνυ. ΕΟΙ. Ὡμοιω- νοι τῷ πλήθει. ΨΑ. Ψάμμοις.

801 ΠΕ. Διὰ τοῦ πεδίου. ΑΣ. Τὴν πόλιν.

802 ΕΠΙ. Ἐπιτέλλω, προστάσσω. ΡΕ. Πρᾶξαι.

803 ΕΠΙ. Οἱ τῶν πολεμουμένων βοηθοί. Σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων.

804 ΓΛΩ. Διάλεκτος, φωνή. ΠΟ Ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων, πολυγλώσσων, ἢ πολυεθνῶν.

805 ΣΗ. Προστασσέτω, κελευέτω. ΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὧν ἄρχει.

806 ΤΩΝ. Τούτων. ΕΞΗ. Ἀφηγείσθω. ΚΟΣ. Διατάξας. ΠΟ. Πολίτας.

807 ΗΓ. Ἐποίησεν οὐκ ἀγνοηθῆναι. Οὐκ ἐρραθύμησε περὶ τῆς βουλῆς. Ἐκ νοὸς αὐτοῦ τὴν ὑπόμνησιν οὐ μεθῆκε.

808 ΑΙ. Ταχέως. ΤΕΥ. Ἐπὶ τὰ ὅπλα. ΕΣ. Ὥρμων.

809 ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, ὅλαι. Μία γὰρ ἦν ἱππήλατος. ΩΙ. Ἀνεῴγνυντο. ΕΣ. Ἐξήει δέ.

810 ΟΡΥ. Θόρυβος. ΟΡΩ. Διεγήγερτο.

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίννης.
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη 820
Ἴδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,

811 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν. ΑΙ. Ὑψηλή. ΚΟ. Τόπος εἰς ὕψος ἀνήκων, οὕτω καλούμενος. ἔστι γὰρ γεώλοφος ἐξοχή.

812 ΑΠ. Ἔξω τῆς πόλεως. ΠΕ. Περιφερής, στρογγύλος. πανταχόθεν περιτρέχεσθαι δυνάμενος, ἔνθα καὶ ἔνθα, εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

813 ΒΑ. Πόλις Τρωϊκή. παρὰ τὸ περὶ αὐτὴν βάτων. ΚΙ. Ἀντὶ τοῦ, καλοῦσι.

814 ΣΗ. Νῦν τάφον· ἄλλοτε δὲ σημεῖον. ΠΟ. Πολυκινήτου, ταχείας. διὰ τὸ πολλὰ αὐτὴν ἐνεργεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. σκαρθμὸς γὰρ, ἡ τῶν ποδῶν κίνησις. Μύριννα, ὄνομα κύριον Ἀμαζόνος.

815 ΤΡΩ. Νῦν πάντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ Τρῶες. ΔΙΕ. Διεχωρίσθησαν, διετάχθησαν. ΗΔ. Καὶ οἱ σύμμαχοι.

816 ΤΡΩ. Ἀντὶ τοῦ, τῶν Τρώων ἡγεῖτο. ΚΟ. Ὁ αἰόλλων τὴν περικεφαλαίαν, ὅ ἐστι, κινῶν, διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ σφοδρὰς ἐνεργείας. Ἢ, ὁ αἰόλον καὶ ποικίλην ἔχων τὴν περικεφαλαίαν. Ἢ, ὁ εὐκίνητος ἐν τοῖς πολέμοις.

818 ΜΕ. Προθυμούμενοι. ΕΓ. Τοῖς δόρασι. Τῇ χρήσει τῆς λόγχης. Τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ χρῆσθαι τῷ ἔγχει.

819 ΔΑΡ. Τῶν τὴν Δαρδάνου πόλιν Τροίαν οἰκούντων. ΕΥΣ. Πλατὺς, μέγας, ἀφ' οὗ, ἰσχυρός. ΑΓ. Ἀγχίσου.

820 ΔΙΑ. Θαυμαστὴ, θεία.

821 ΙΔ. Ὄρους Τροίας. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἴδη τῆς Κρήτης. ΚΝΗ. Μέσαις προβάσεσι τῶν ὀρῶν. Καθάπερ τὸ σκέλος ἀνθρώπου τρία μέρη ἔχει, πόδα, κνήμην, καὶ μηρόν· ὡσαύτως ἐν παντὶ ὄρει τρία τάδε λέγεται, ἐσχατιά, μέσον, καὶ κορυφή· ὁ ποῦς, ὁ κνημὸς, καὶ ἡ ἀκρώρεια.

822 ΑΝ. Ἀρχίλοχος καὶ Ἀκάμας.

823 ΜΑ. Πάσης μάχης ἐπιστήμονες.

824 ΖΕ. Πόλιν ἐν μεθορίοις τῆς Τροίας, οὖσαν ὑπὸ τῇ Ἴδῃ, πατρίδα Πανδάρου. ΥΠ. Ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἴδης. πόδα γὰρ τὸ κατώτατον μέρος, μεταφορικῶς. τουτέστιν, ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ὑπώρειαν. ΕΝ. Ὤκουν.

Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον, καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ, Suid. V. Ἀπαισός.
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε, καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·

825 ΜΕ. Βαθύ. ΑΙ. Ποταμὸς τῆς ὑπὸ τῇ Ἴδῃ Λυκίας.

826 ΤΡΩ. Οἱ ἀπὸ Λυκίας, τῆς ἐν Τροίᾳ. οὗτοι Τρῶες ἐκαλοῦντο.

827 ΤΟ. Τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν. Τὸ γὰρ τόξον αὐτὸς κατεσκεύασε. Ἄλλως· Τόξον εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ, τὴν τοξικὴν ἀκριβῶς ἐπιστάμενος.

828 ΑΔΡ. Ἀδράστειαν. ΑΠ. Ὄνομα βασιλέως, ἀφ' οὗ πόλις ὠνομάσθη Ἀπαισός.

829 ΤΗ. Τήρεια, ὄρος Τροίας.

830 ΛΙ. Λινοῦν θώρακα ἔχων.

831 ΠΕΡ. Τοῦ ἀπὸ Περκώσης, πόλεως Τροίας. Οἱ δέ φασιν, Ἑλλησποντίου. ΠΕ. Ὑπὲρ πάντας.

832 ΗΔ. Ἤδει, ἠπίστατο. ΜΑΝ. Μαντείας. ΟΥ. Οὐδέν. ΟΥ. Οὐδὲ τοὺς ἰδίους. ΕΑΣ. Εἴα, συνεχώρει.

833 ΣΤΕ. Πορεύεσθαι. ΦΘΙ. Τὸν φθείροντα τοὺς ἄνδρας. ΤΩ. Οὗτοι δὲ αὐτῷ.

834 ΠΕΙ. Ἐπείθοντο. ΚΗ. Ἀνάγκη γὰρ ἔφερον αὐτοὺς αἱ θανατηφόροι μοῖραι.

835 ΠΕΡ. Πόλεις Ἑλλησπόντου.

836 ΣΗ. Πόλεις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καθ' ἃς Ξέρξης, ἐπιστρατεύων τῇ Ἑλλάδι, συνέδησε ναῦς, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὰς γῆς, ὡς ποιῆσαι αὐτὸν τὸ στράτευμα ὅλον πεζὸν παρελθεῖν τὸν στενὸν ἐκεῖνον τῆς θαλάσσης πόρον. Ἑλλήσποντος δὲ λέγεται ὁ διείργων τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Τρωάδα πορθμός.

837 ΥΡ. Ὑρτάκου παῖς. ΟΡ. Ἡγεμὼν, ἔξαρχος.

838 ΑΡΙ. Ἀπὸ Ἀρίσβης, πόλεως Ἑλλησπόντου.

840 ΕΓ. Περὶ τὰ δόρατα μεμαρημένων, τοῦ δόρατος ἐμπειρίᾳ μεμαώτων.

841 ΛΑ. Πόλιν Θετταλίας. ΕΡΙ. Εὔγειον, λιπαράν.

Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴη.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

843 ΛΗ. Λήθου. ΤΕΥ. Τευτάμου παιδός.

844 ΘΡ. Θρᾷκας. ΠΕΙ. Πείρους.

845 ΟΣ. Ὁπόσους. ΑΓ. Σφοδρῶς ῥέων. ΕΝ. Ἔσωθεν αὐτοῦ. ΕΕΡ. Περικλείει.

846 ΑΙ. Πολεμικῶν. ἐμπείρως ἐχόντων περὶ τὰς αἰχμὰς, τὰ δόρατα, λόγχας, ἔγχη.

847 ΚΕ. Κέου παιδός.

848 ΠΑΙ. Οὗτοι ὁμοροῦσι Θρᾳξί. Τούτων δὲ ἄποικοι Κίκονες ἔθνος Θρᾴκιον. ΑΓ. Ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας.

849 ΑΜΥ. Πόλεως Παιονίας. ΑΞ. Ἀξίος, ποταμὸς Παιονίας. ΕΥ. Εἰς πλάτος ῥέοντος.

850 ΚΑΛ. Γονιμώτατον. ΕΠΙ. Ἐπικλύζει, ἐπιῤῥεῖ. ΑΙΗ. Γῆ. ἢ, ὥς τινες εἶπον, κρήνῃ οὕτω λεγομένῃ, ἐκδιδούσῃ εἰς τὸν Ἄξιον ποταμόν.

851 ΠΑ. Παφλαγόνες, ἔθνος τοῦ Πόντου. ΠΥ. Περιφραστικῶς, ὁ Πυλαιμένης. ΛΑ. Πυκνὸν, συνετόν. ΚΗΡ. Ψυχή.

852 ΕΝΕ. Πόλεως Παφλαγονίας. ΟΘ. Ὅπου τὸ τῶν ἡμιόνων γένος ἐπενοήθη πρῶτον, καὶ ἐξευρέθη. ΑΓΡ. Ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων.

853 ΚΥ. Χωρίον Παφλαγονίας.

854 ΠΑΡ. Ποταμόν. Τοῦτον ἔνιοι λέγουσι διὰ τὴν πρᾳότητα οὕτω προσαγορεύεσθαι. Ἤ, ἐπειδὴ παρθένος ἡ Ἄρτεμις οὖσα ἐν αὐτῷ ἐλούσατο.

855 ΑΙ. Πάντα τὸν παραθαλάσσιον τόπον τῆς Παφλαγονίας λέγει. Ἄλλοι ἀναγινώσκουσι, Κρῶμναν, Κωβιαλόν. ΕΡ. Ὄρη Παφλαγονίας, ἢ Πόντου.

856 ΑΛΙ. Ἔθνους τοῦ Πόντου. Εἰσὶ δὲ οὗτοι Βοιωτοὶ, οὓς τινες Οἰνοπὰς φασίν· οἱ δὲ, ἔθνος Ἀσίας.

857 ΑΛΥ. Χωρίου Βιθυνίας. ΑΡ. Ὅπου κάλλιστος ἄργυρος γεννᾶται. Γενέθλη γὰρ ἡ γέννησις.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, 865
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
Οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην· 870
Νάστης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

858 ΟΙ. Οἰωνοσκόπος, ὁ διὰ ὀρνίθων, οἰωνῶν, μαντευόμενος.

859 ΜΕ. Ἀλλ' οὐκ ἐξέφυγε τὸν θάνατον διὰ τὴν οἰωνοσκοπίαν. ΕΡ. Ἐφυλάξατο.

860 ΕΔΑ. Ἀνῃρέθη, ἐδαμάσθη. ΠΟ. Ταχύποδος. ΑΙ. Ἀπογόνου Αἰακοῦ, Ἀχιλλέως.

861 ΠΟ. Ἐν τῇ παρὰ τὸν Ξάνθον ποταμὸν μάχῃ. ΟΘΙ. Ὅπου. ΚΕ. Κατὰ κράτος ἠφάνιζε καὶ ἀνῄρει. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς κέρασι μαχομένων ζώων.

862 ΦΡΥ. Ὁ ποιητὴς διαστέλλει Φρύγας καὶ Τρῶας. οἱ νεώτεροι δὲ συγχέουσι τὴν Φρυγίαν, καὶ τὴν Τρωάδα. ΘΕ. Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος.

863 ΤΗ. Πόῤῥω, μακράν. ΑΣ. Πόλεως Φρυγίας, καὶ λίμνης, ὁμοίως. ΜΕ. Προεθυμοῦντο. ΥΣ. Μάχῃ. Ἀντὶ τοῦ, ὑσμίνῃ.

864 ΜΗ. Τοῖς Μαίοσιν, ἢ τῶν Μαιόνων, Μαιονίας ἐπιχωρίων.

865 ΠΥ. Πυλαιμένους. ΤΩ. Οὕστινας δυϊκῶς. ΓΥ. Λίμνη Λυδίας, ὅπου καὶ Γυγαίης Ἀθηνᾶς ἱερόν.

866 ΜΗ. Μαίονας Λυδούς. ΤΜΩ. Τμῶλος, ὄρος Λυδίας, ἀφ' οὗ καταφέρεται ὁ Πακτωλὸς ποταμός.

867 ΒΑΡ. Ἀγελοφώνων, καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἠχρηστωκότων, ὅτι τὰ μὲν ἀῤῥενικὰ θηλυκῶς ἔλεγον, τὰ θηλυκὰ ἀῤῥενικῶς.

868 ΦΘΕΙ. Τῆς Καρίας, περὶ Μίλητον. Διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυς· οἱ δὲ τόποι τῶν πιτύων, φθεῖραι προσαγορεύονται, καὶ τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβύλια οὕτως λέγονται, ἃ καὶ πιτυοκάμπας φασίν. Ἢ, ἀπὸ Φθείρωνος τοῦ Ἐνδυμίωνος. Ἢ, ὅτι τὰ ἐξανθήματα τῶν πιτύων ὅμοιά εἰσι φθειρσίν. ΑΚ. Πολύφυλλον, σκιώδενδρον.

869 ΜΑΙ. Ποταμὸς, ἀρχόμενος ἀπὸ Φρυγίας, ῥέων δὲ διὰ Καρίας εἰς θάλασσαν, πλησίον Μιλήτου. ΡΟ. Ῥεύματα. ΜΥ. Ὄρους Πριήνης, ἀντικρὺ Σάμου τῆς νήσου. ΑΙ. Ἐπὶ τὰς ὑψηλὰς κορυφάς.

Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν, ἠΰτε κούρη,
Νήπιος· οὐδέ τι οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισε δαΐφρων. 875
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

872 ΧΡΥ. Νῦν, χρυσοῦν κόσμον, καὶ εὐπορίαν χρημάτων.

873 ΝΗ. Ἀνόητος καὶ ἄφρων. ΕΠΗ. Ἄλλοτε μὲν, ἐβοήθησε· νῦν δὲ, ἀπεῖρξεν, ἀπήλασε. ΛΥ. Χαλεπόν. ΟΛΕ. Λοιγόν.

875. ΕΚΟ. Ἐπορίσατο, καὶ ἀφεῖλεν. ΔΑΙ. Πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.

876 ΑΜΥ. Ἀμώμητος, ἀγαθὸς καὶ ἄψογος.

877 ΤΗ. Τῆς πόρρω διεστηκυίας τῆς κατὰ Σαρπηδόνα· ἔστι γὰρ καὶ ἐγγὺς Τροίας Λυκία, ἧς ἦρχε Πάνδαρος. ΞΑΝ. Ποταμὸς Λυκίας. ΔΙ. Δίνας καὶ συστροφὰς ποιοῦντος ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίγνονται, ἐφ᾽ ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ.

ΤΩΝ ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, παρίστησιν ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψῳδίας. Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόσοδον ἀφηγούμενος· τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προσόδους ποιεῖσθαι, οὐ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ ἡνίκα μὲν προσῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Ἀλέξανδρον παράγει τῶν Τρώων προμαχοῦντα, καὶ γαῦρον ὁρώμενον, ἐπειδὴ δὲ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα· αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν Ἕκτορα, καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ· τὸν δὲ ὑπισχνούμενον μαχέσασθαι τῷ Μενελάῳ περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων, ἐφ᾽ ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἕκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. Μεταπεμψάμενοι δὲ Πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Ἀντήνορα δημογέρουσι, περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρίστων διηγεῖται. Μαχεσαμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα Ἀφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. Ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Ἀγαμέμνων δὲ κατὰ τοὺς ὅρκους ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαγέντα χρήματα. ὼ αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

Ὅρκοι καὶ μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.
Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

ἈΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρὸ,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων, 5
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

1 ΕΠΕΙ. Ἐπειδὴ δέ. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. Ὁ δὲ αὐτὰρ, σύνδεσμος συμπλεκτικὸς, ἰσοδυναμῶν τῷ, δέ. ταύτῃ δὲ διαφέρων αὐτοῦ, ὅτι ὁ μὲν, αὐτὰρ, προτάσσεται· ὁ δὲ, δὲ, ὑποτάσσεται. Ζητεῖται δὲ πρῶτον, πῶς δεῖ τὸν αὐτὰρ σύνδεσμον προφέρεσθαι. ὀξυτόνως γὰρ ἀνεγνώκασί τινες, ὡς Καλλίμαχος, οἱ δὲ βαρυτόνως, λόγῳ τοιῷδε· Πᾶσα λέξις, εἰς -αρ λήγουσα, βαρύνεται· οἷον, ἄφαρ, εἶθαρ, μάκαρ, στέαρ, οὖθαρ. Ῥητέον δὲ, ὅτι οὐδεὶς συμπλεκτικὸς ἢ περισπᾶται, ἢ βαρύνεται, πάντες δὲ ὀξύνονται. ΚΟΣ. Διετάχθησαν, ἐκοσμήθησαν. Ὁ τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν καὶ ἡ τοῦ κόσμου τάξις, κόσμος ὑπὸ Πυθαγόρου εἴρηται. Ἡ διάλεκτος Δωριέων. ΗΓΕ. Ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἢ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν. Ἕκαστοι δὲ, ἔν τε τοῖς Ἕλλησι δηλαδὴ, καὶ βαρβάροις, κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. Εὐταξίᾳ γὰρ μάλιστα πόλεμος κατορθοῦται.

2 ΚΛΑ. Βοῇ, ἤχῳ. Προσληπτέον δὲ τὸ, σύν. ἵν' ᾖ, σὺν κλαγγῇ. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κλῶ, κλάζω, κέκληγα, κλαγὴ, ἀνθ' οὗ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ, κλαγγή. Καὶ ὁμοίως κραυγὴ, ἀντὶ τοῦ κραγὴ, ἐκ τοῦ κράζω, κέκραγα. ΕΝ. Κραυγῇ, φωνῇ. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἐνέπειν, ὅ ἐστι, λέγειν. ΙΣ. Ἐπορεύοντο, ἀπήεσαν. ΟΡ. Ὡς ὄρνιθες. Ὁ δὲ τρόπος ἀναστροφή.

3 ΗΥ. Καθάπερ, ὃν τρόπον. Παραβολὴ τὸ σχῆμα. ΠΕ. Ὑπάρχει. ΟΥ. Πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὅ ἐστιν, ἐν τῷ ἀέρι.

4 ΑΙΤ. Αἵτινες ἐπειδή. ΧΕΙ. Χειμερινὸν τόπον. Λέγει δὲ τὴν Θρᾴκην, χειμερίαν οὖσαν. ΦΥ. Ἔφυγον. ΑΘΕ. Πολύν.

5 ΚΛΑ. Μετὰ βοῆς. ΤΑΙ. Αὗται. ΩΚΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὰς τοῦ Ὠκεανοῦ ῥοὰς, καὶ τὰ Λιβύων κλίματα. οὐ γὰρ δὴ ἐν ὕδατι αἱ γέρανοι διάγουσι.

6 ΠΥΓ. Πυγονιμαίοις, πηχυαίοις. ἤτοι ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως οὕτω κεκλημένοις. ἢ εἰς πυγόνος μέτρον συνεσταμένοις. Πυγὼν δὲ καλεῖται ὁ πῆχυς, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἕως δακτύλων τῆς χειρὸς διάστημα. Ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικὸν, ἀνθρώπων μικρῶν, κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖ ταῖς γεράνοις, φασὶ, βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. ΚΗ. Θάνατον ἐπιφέρουσαι.

7 ΗΕ. Ἐαριναί. Ἄλλοις, ἀέριοι. ΕΡΙ. Φιλονεικίαν. ΠΡΟ. Ἐπιφέρουσιν.

8 ΑΧ. Οἱ δὲ Ἕλληνες. ΙΣ. Ἀπήεσαν, ἐπορεύοντο. ΣΙ. Σιωπῇ. ΜΕ. Μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἢ ὀργῆς.

9 ΘΥ. Ἐν τῇ ψυχῇ. ΜΕ. Προθυμούμενοι, σπουδάζοντες. ΑΛΕ. Ἐπιβοηθεῖν.

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. 20
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,

10 ΕΥ. Καθάπερ, ὃν τρόπον. ΟΡ. Ἐπ' ἀκρωρείᾳ ὄρους. ΚΑ. Κατέχεε, κατέβαλεν. ΟΜ. Ὀμίχλη, ὁ παχὺς σκότος, καὶ ὑγρὸς ἀήρ.

11 ΠΟΙ. Τὴν ὀμίχλην φησὶ τοῖς μὲν ποιμέσιν ἀσύμφορον εἶναι, τοῖς δὲ κλέπταις καὶ νυκτὸς ὠφελιμώτερον. ἐπεὶ, τῆς μὲν νυκτὸς ὡρισμένον ἐχούσης καιρὸν, ἐν ἀσφαλείᾳ φυλάττεται τὰ βοσκήματα· τῆς δὲ ἡμέρας ἐσκεδασμένοις τοῖσδε κατὰ τὰς νομὰς, ὁπόταν ἐξαίφνης ἐπέλθῃ ὀμίχλη, εὐκόλως αὐτὰ ἀφαιροῦνται. ΦΙ. Οὐδαμῶς προσφιλῆ.

12 ΤΟΣ. Ἐπὶ τοσοῦτον γάρ τις βλέπει. Ἀναστροφή. ΟΣ. Ὅσον ἐπὶ λίθου βολήν, ἐφ' ὅσον λᾶαν ἵησιν. Ἀναστρέφει τὸ ἐπί. ΛΑ. Λίθον. ΙΗ. Ἀφίησιν.

13 ΚΟ. Κονιορτός. ΩΡ. Διηγείρετο. ΑΕΛ. Ἀελλώδης, κονιορτώδης.

14 ΔΙΕ. Διήνυον, διεπέρων, διὰ τοῦ πεδίου.

15 ΟΙ. Οὗτοι δὲ ὁπότε. ΣΧΕ. Πλησίον, ἐγγύς. ΕΠ. Ἀλλήλοις ἐπερχόμενοι, ἐπιόντες. Τμῆσις.

16 ΤΡΩ. Ἀντὶ τοῦ, τῶν Τρώων. Πτωτικὸν τὸ σχῆμα, ἡ ἀντίπτωσις. Ταῖς δοτικαῖς ἀντὶ γενικῶν χρῶνται οἱ ποιηταί, ὅτι ἡ συγχύσεια τῶν πτώσεων καὶ τὴν τοιαύτην ἐπιδέχεται σύνταξιν· οἷον, Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσεν, ἀντὶ τοῦ, τῶν Μυρμιδόνων. πάντεσσι δ' ἀνάσσειν, ἀντὶ τοῦ, πάντων. ΠΡΟ. Προεμάχει. ΘΕ. Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος, εὐπρεπής.

17 ΠΑΡ. Παρδάλεως δέρμα. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπικαμπὲς τόξον.

18 ΔΟΥ. Δόρατα. δυϊκῶς. ΚΕ. Ἐστομωμένα, ἠκονημένα. ΧΑΛ. Σιδήρῳ. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου μετάλλου. φασὶ γὰρ, πρῶτον χαλκὸν εὑρεθῆναι.

19 ΠΑΛ. Κινῶν, σείων. ΠΡΟ. Προσεκαλεῖτο.

20 ΑΝ. Ἐξεναντίας. ΑΙ. Δεινῇ, χαλεπῇ. ΔΗ. Μάχῃ. Παρὰ τὸ δηϊοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους· ὅ ἐστι, διακόπτεσθαι.

21 ΤΟΝ. Ὡς οὖν τοῦτον. ΕΝΟ. Ἐθεάσατο. ΑΡΗ. Πολεμικός.

22 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους. Ἐζήτηται δὲ, πῶς Ἀλέξανδρος προκαλεῖται τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, δειλὸς ὢν τὰ πάντα, καὶ οὐδὲ ὁπλίτης, ἀλλὰ τοξότης. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ἀλαζονεύεσθαι αὐτὸν τὰ ἀδύνατα, φοβεῖσθαι δὲ τὰ τυχόντα. Οἱ δὲ, ὅτι, συγκεκλεισμένοι ὑπὸ Ἀχιλλέως οἱ Τρῶες, τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους οὐκ ᾔδεισαν. Καὶ ἐμοὶ μὲν δο-

Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ᾽ αἰζηοί·
Ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
Αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ᾽ ἀλεείνων.
Ὡς δ᾽ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ᾽ ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς·

κεῖ, ὅτι, κωμῳδεῖν ἐπανῃρημένος ὁ Ποιητὴς, καὶ σχῆμα τῆς ὁπλίσεως, καὶ θράσος ἀλλότριον, τῶν ὅπλων αὐτοῦ περιτέθεικε, ἵν᾽ ἐκ τοῦ μέλλοντος φόβου, μείζονα προσοφλήσῃ τὸν γέλωτα.

23 ΩΣ. Καθάπερ λέων. ΜΕ. Μεγάλῳ ζώῳ ἐπιτυχών. νεκροῦ γάρ φασι σώματος μὴ ἅπτεσθαι λέοντα.

24 ΚΕ. Εὔκερων, μεγάλα κέρατα ἔχοντα, ἄρρενα. αἱ γὰρ θήλειαι τῶν ἐλάφων οὐ κερατοφυοῦσιν. Εἴρεται δὲ παρὰ τὸ ἐλεῖν τοὺς ὄφεις, οἱονεὶ ἐλοφίς τις ὤν. Τούτους γὰρ ἐσθίων, καθαίρεται φυσικῶς. Οὕτως γοῦν, ὅτε ἀφανεῖς ὦσιν οἱ ὄφεις, αὐτὸς τὸ κέρας αὐτοῦ προσερείδει εἰς πέτραν, θερμαινόμενον δὲ ποιεῖ τὴν ἀναθυμίασιν, ἧς μεταλαμβανόμενοι ὄφεις, τῶν φωλεῶν ἐξιᾶσιν. ΑΙΓ. Σύνηθες γὰρ αὐτῷ ταύτας θηρεύειν.

25 ΠΕΙ. Πεινῶν. ΚΑ. Κατατρώγει. ΕΙ. Κἂν αὐτόν.

26 ΣΕΥ. Διώκωσι. ΘΑ. Ἀκμαῖοι. Παρὰ τὸ θάλλειν, ὅ ἐστιν, αὔξειν τῇ ἡλικίᾳ. ΑΙ. Νεανίαι.

28 ΟΦ. Περισσὸν τὸ ὀφθαλμοῖς. ἤρκει γὰρ τὸ ἰδών. ΦΑ. Ἐλογίσατο. ΤΙΣ. Τιμωρήσασθαι. ΑΛ. Ἁμαρτωλὸν, ἐχθρόν.

29 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΟΧΕ. Ἐκ τῶν ἁρμάτων. ΤΕΥ. Σὺν τοῖς ὅπλοις. ΑΛ. Καθήλατο. ΧΑ. Χαμαὶ, εἰς τὴν γῆν.

30 ΕΝΟ. Ἐθεάσατο.

31 ΠΡΟ. Ἐν τοῖς προαγωνισταῖς. ΦΑ. Ὀφθέντα. ΚΑ. Ἐφοβήθη, ἐδειλώθη. ΦΙ. Τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν, τὴν ζωήν.

32 ΑΨ. Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. ΕΘ. Πλῆθος. ΕΧΑ. Ἀνεχώρει. ΑΛΕ. Φυλαττόμενος, καὶ ἐκφεύγων τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

33 ΔΡΑ. Μέγαν ὄφιν. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ληπτός, εἰς τοὐπίσω ὁρμήσας. ΑΠΕ. Ὑπεχώρησεν.

34 ΟΥ. Ὄρους. ΒΗΣ. Τοῖς γονιμωτάτοις καὶ βασιμωτάτοις τόποις τῶν ὀρῶν. ΤΡΟ. Φόβος. ΓΥΙ. Γόνατα, μέλη.

35 ΩΧ. Ὠχρίασις δὲ αὐτόν. ΕΙ. Ἔλαβε. ΠΑ. Σιαγόνας. Ἀπὸ μέρους δ᾽ ἔφη ὅλον τὸ πρόσωπον.

Ὣς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων,
Δείσας Ἀτρέος υἱὸν, Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
“ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
“ Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
“ Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
“ Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
“ Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
“ Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
“ Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή.
“ Ἦ τοιόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
“ Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
“ Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
“ Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων;

36 ΕΔΥ. Ὑπεισῆλθε. Μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς φωλεοὺς καταδυνόντων ἑρπετῶν. ΑΓΕ. Αὐθαδῶν, ὑβριστῶν.

37 ΔΕ. Εὐλαβηθείς. ΑΤ. Μενέλαον.

38 ΝΕΙ. Ὕβρισεν, ἐκακολόγησεν. ΑΙ. Ὀνειδιστικοῖς.

39 ΔΥ. Ἐπὶ κακῷ ὀνομασμένε Πάρι, κακὲ Πάρι. ΕΙ. Τὸ εἶδος βέλτιστε. ΓΥ. Ἤτοι, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε. ἢ, γυναῖκας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ΗΠ. Ἀπατεὼν, ψεῦστα.

40 ΑΙΘ. Εἴθε ὤφειλες. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. ΑΓΟ. Μὴ γεγεννῆσθαι. ΑΓΑ. Ἢ γεννηθεὶς πρὸ γάμου ἀπόλεσθαι.

41 ΒΟΥ. Καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον μᾶλλον, προεβούλα, προαιροίμην. ΚΕΡ. Καὶ γὰρ οὕτω πολὺ βέλτιον ἦν ἡμῖν. ΗΕΝ. Ἦν, ὑπῆρχεν.

42 ΛΩ. Τοσήνδε ὕβριν, λύμην, σπιλάδα. ΥΠΟ. Καὶ ἔμπροσθεν τῶν λοιπῶν ὑποβλεπόμενον διὰ μῖσος.

43 ΗΠ. Ὄντως δή. ΚΑΓ. Χαίρουσιν, ὅ ἐστιν, ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν. ΚΑ. Τὰς κεφαλὰς κομῶντες, ἀνδρείας χάριν.

44 ΦΑΝ. Ὑπολογισάμενοι, ὑπολαβόντες. ΑΡΙ. Ἄριστον. ΠΡΟ. Πρόμαχον. ΟΥ. Διότι. ΚΑ. Χαρίεν, ἔνδοξον.

45 ΕΙ. Μορφή. ΕΠ. Ἔπεστί σοι. ΒΙΗ. Δύναμις. ΦΡΕ. Τῇ διανοίᾳ. τουτέστιν, οὐκ εἶ ἔμψυχος, καὶ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ἔχεις δύναμιν. ΑΛ. Ἡ τοῦ σώματος δύναμις.

46 ΤΟΙ. Ἦ, τοιοῦτός, φησιν, ὢν ἐπονείδιστος, οἷόν σε ὁρῶμεν νῦν δειλόν. ΕΩΝ. Ὢν, ὑπάρχων ΠΟΝ. Ταῖς διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιουμέναις καὶ πλεούσαις. πόντος γὰρ, ἡ θάλασσα. ΝΕ. Ναυσίν.

47 ΕΠΙ. Ἐπιπλεύσας. ΕΡΙ. Ἄγαν εὐαρμόστους, ἢ ἐπεράστους, φίλους, τουτέστιν, φίλους αὐτῷ ὁμοίους, καὶ ἅρπαγας, συναθροίσας.

48 ΜΙ. Παραγινόμενος, μιγείς. ΑΛ. Ἀλλοεθνέσι, ξένοις. ΕΥ. Εὐειδῆ, εὔμορφον. ΑΝΗ. Διὰ θαλάσσης πλέων ἔφερες.

49 ΑΠΙ. Ἄποθεν οὔσης. ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς. ἤ, Ἀπίης τῆς Πελοποννήσου, οὕτω λεγομένης ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως. ΑΙΧ. Πολεμικῶν.

“ Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
“ Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;
“ Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
“ Γνοίης χ', οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
“ Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
“ Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.
“ Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
“ Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
“ Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
“ Αἰεί τοι κραδίη, πέλεκυς ὥς, ἐστὶν ἀτειρὴς,
“ Ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
“ Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
“ Ὣς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
“ Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης.

50 ΠΗ. Κακόν. ΠΟ. Καὶ τῇ πόλει. ΠΑΝ. Καὶ ὅλῳ τῷ πλήθει τῶν Τρώων.

51 ΔΥ. Ἐχθροῖς, πολεμίοις. ΧΑΡ. Γέλωτα, χαράν. ΚΑ. Αἰσχύνην, ὄνειδος. Οἱ γὰρ αἰσχυνόμενοι, κατηφεῖς εἰσι.

52 ΜΕΙ. Ὑπομείνειας. ΑΡΗ. Πολεμικόν.

53 ΓΝΟ. Μάθοις ἄν. ΟΙ. Ὁποίου. ΦΩ. Ἀνδρός. ΘΑ. Ἀκμαίαν, νέαν. ΠΑ. Γυναῖκα, γαμετήν.

54 ΧΡΑ. Οὐκ ἄν σοι βοηθήσῃ. ΚΙ. Ἡ κιθαρῳδία. ΔΩΡ. Ἡ Ἑλένη, ἢ, ὅπερ ἔχεις, κάλλος.

55 ΚΟ. Ὅτ' ἂν ἀναιρεθῇς συστὰς εἰς μάχην τῷ Μενελάῳ. Κόνιν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν μάχην οἱ παλαιοί.

56 ΔΕΙ. Δειλοί. Ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς βασιλέας. ΗΔΗ. Νῦν καὶ εὐθέως ἄν.

57 ΛΑΙ. Λίθινον. ΧΙ. Ἔνδυμα τὸν θώρακά σου τὸν ὡς λᾶας σκληρὸν, καὶ στεγανὸν, ἄρρηκτον, ἄθραυστον. ΕΟΡ. Εἰργάσω. Παρὰ τὸ ἔρρογας, κατὰ μετάθεσιν, τοῦ ῥέζω.

59 ΑΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον. ΕΝ. Ὠνείδισας, ἐπέπληξας. ΑΙ. Οὐδ' ὑπὲρ τὸ προσῆκον.

60 ΑΙ. Διαπαντός σοι. ΚΡΑ. Ἡ καρδία, ἡ ψυχή. ΠΕ. Ὡς πέλεκυς. ΑΤ. Ἀκαταπόνητος.

61 ΕΙ. Ὅστις πέλεκυς εἰσέρχεται. ΔΟΥ. Διὰ δόρατος, διὰ ξύλου. ΑΝΕ. Ὑπ' ἀνδρός. Προσληπτέον δὲ τὸ, καταφερόμενος. ΤΕ. Ὅστις μετὰ τέχνης.

62 ΝΗ. Ξύλον πρὸς νηῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ΕΚ. Ἐκκόπτει. ΟΦ. Αὔξει δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν ὁ πέλεκυς, ὀξὺς ὑπάρχων καὶ διερχόμενος ἑτοίμως· ὥσπερ ὁ ἀμβλὺς τοὐναντίον ποιεῖ.

63 ΩΣ. Οὕτως σοι. ΑΤ. Ἀκαταπτόητος, ἄφοβος. ΝΟ. Νοῦς, ψυχή.

64 ΕΡΑ. Ἐπέραστα, καλά. ΠΡΟ. Ὀνείδιζε. ΧΡΥ. Χρυσοφόρου, καλῆς. Ἑστιαία δὲ ἡ γραμματική φησιν, ὅτι πεδίον ἐστὶ χρυσοῦν καλούμενον, ἐν ᾧ χρυσῆν Ἀμφροδίτην τιμᾶσθαι, καὶ εἶναι οὕτως χρυσῆς Ἀφροδίτης ἱερόν. καὶ οἱ μὲν, τὴν ἀπὸ τοῦ Πάφου· οἱ δὲ, τὴν καλήν. Κλεάνθης δὲ, καὶ ἐν Λέσβῳ οὕτω τιμᾶσθαι Ἀφροδίτην χρυσῆν.

Οὔτο

"Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
"Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
"Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
"Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
"Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
"Συμβάλετ', ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
"Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
"Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
"Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
"Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
"Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα. 75
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80

65 ΟΥ. Οὐδαμῶς. ΑΠΟ. Ἀποβολῆς ἄξια. Τὰ ὑπὸ θεῶν, φησὶ, διδόμενα δῶρα οὐκ ἔστι μὲν ἀρνήσασθαι ὅταν εἰσί· μὴ διδόμενα δὲ παρ' αὐτῶν ἀδύνατόν τινα λαβεῖν οἰκείᾳ σπουδῇ. ΕΡΙ. Μεγάλα, ἔνδοξα.

66 ΟΣ. Ὅσα ἄν. ΕΚ. Βουλόμενος δέ. ΕΛ. Οὐκ ἄν τις λάβοι.

67 ΑΥ. Νῦν δὲ δή.

68 ΚΑ. Καθίδρυσον, καθεσθῆναι ποίησον.

69 ΑΥ. Ἐμὲ δέ.

70 ΑΜ. Περὶ τῆς Ἑλένης, καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς.

71 ΟΠ. Ὁποῖος δέ. Ὁ τρόπος διπλασιασμός. ἡ διάλεκτος Αἰολὶς, καὶ ποιητική. ΚΡΕ. Ἰσχυρότερος, ἐπικρατέστερος φανῇ.

72 ΕΛ. Λαβών.

73 ΤΑ. Φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς δι' ἐντόμων ποιήσαντες.

74 ΝΑΙ. Κατοικεῖτε. ΕΡΙ. Μεγαλόβωλον, εὔγειον. ΤΟΙ. Οὗτοι δὲ οἱ Ἕλληνες. ΝΕ. Πορευέσθωσαν.

75 ΑΡ. Εἰς τὸ Ἄργος. ΙΠ. Ἱπποτρόφον. Ἴασος καὶ Πελασγὸς Τριόπα παῖδες, τελευτήσαντος αὐτοῖς τοῦ πατρὸς, διείλοντο τὴν βασιλείαν. Λαχὼν δὲ Πελασγὸς μὲν τὰ πρὸς Ἐρασῖνον ποταμὸν, ἔκτισε Λάρισσαν· Ἴασος δὲ τὰ πρὸς Ἦλιν. Τελευτησάντων δὲ αὐτῶν, νεώτατος ἀδελφὸς Ἀγήνωρ ἐπεστράτευσε τῇ χώρᾳ, πολλὴν ἵππον ἐπαγόμενος. Ὅθεν ἐκλήθη Ἱππόβοτον μὲν τὸ Ἄργος, ἀπὸ τοῦ Ἀγήνορος ἵππου. ἀπὸ δὲ Ἰάσου Ἴασον· καὶ Πελασγικὸν, ἀπὸ Πελάσγου. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν Ἀργολικοῖς. ΑΧ. Τὴν Πελοπόννησον λέγει Ἀχαΐαν. ΚΑΛ. Καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.

76 ΩΣ. Οὕτως εἶπεν. ΕΧΑ. Ἀντὶ τοῦ, μεγάλως ἐχάρη, τὸν λόγον τοῦτον Ἀλεξάνδρου ἀκούσας.

77 ΙΩΝ. Πορευθείς. ΑΝΕ. Ἀνεῖργεν, ἐκώλυε τοῦ πολέμου. ΦΑ. Τὰς στρατιωτικὰς τάξεις.

79 ΕΠΕ. Ἐπ' αὐτῷ τὰ τόξα ἔβαλλον.

80 ΙΟΙ. Βέλεσι. ΤΙ. Καταστοχαζόμενοι. Σημαίνει καὶ τὸ, ἑτοιμάζειν. ὡς ἐκεῖ·

Ὣς

Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
" Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο
Ἐσσυμένως· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
" Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
" Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
" Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας, καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
" Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
" Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
" Οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
" Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
" Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
" Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
" Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει

Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι πτύσκετο.
Ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς στοχάζεσθαι·
— Τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσι.
ΛΑ. Λίθοις. ΕΒ. Ἠκόντιζον.

81 ΑΥ. Οὗτος δή. ΜΑ. Μέγα. ΑΥ. Ἐβόησεν.

82 ΙΣ. Παύεσθε. ΚΟΥ. Περιφραστικῶς, ὦ Ἕλληνες.

83 ΣΤΕ. Δικαιοδοξοῦται, ὑπισχνεῖται. ΕΠ. Λόγον. ΕΡΕ. Ἐρεῖν, λέξειν. ΚΟ. Ὁ αἰόλλων καὶ κινῶν τὴν περικεφαλαίαν, ἐξ οὗ, πολεμικός. Ἢ, ὁ αἰόλην καὶ ποικίλην ἔχων τὴν περικεφαλαίαν.

84 ΕΣ. Ἐπαύσαντο. ΑΝ. Ἥσυχοι, ἄνευ ἰωῆς, τουτέστι φωνῆς καὶ θορύβου.

85 ΕΣ. Σπουδαίως. ΜΕΤ. Ἐν ἀμφοτέροις· Λέγει δὴ, Τρωσὶ καὶ Ἕλλησιν. Πρὸς ἀμφοτέρους ἔλεξεν. Ἢ, μετὰ, ἀντὶ τοῦ, ἐν, πρὸς, παραθέσεων.

86 ΚΕ. Ἀκούσατε ἐξ ἐμοῦ λόγον.

87 ΤΟΥ. Οὗτινος χάριν. ΝΕΙ. Φιλονεικία. ΟΡΩ. Διεγήγερται.

88 ΚΕ. Κελεύει.

89 ΤΕΥ. Ὅπλα. ΧΘΟ. Ἐπὶ τῇ γῇ. ΠΟΥ. Τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ.

90 ΜΕΣ. Τουτέστι, μεταξὺ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.

91 ΟΙ. Μόνους.

92 ΟΠ. Ὅστις δὲ πότερος.

94 ΤΑ. Φιλίαν πιστωσώμεθα· ὃ ἐπ δι' ἐντόμων ποιήσωμεν.

95 ΑΚ. Ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντ Ἀκὴ γὰρ καλεῖται ἡ ὀξύτης. Γραϊκῶς ταῦτ πάνυ. Ἑλληνικωτέρως μέντοι, ἀκὴν ἐγένοντ στίχῳ τῷ, ἔλεγεν ὁ ποιητὴς, ἄνεῴ τ' ἐγένοντ Ἀκὴν, ἀκέων, ἐπιρρήματά ἐστιν ἐκ τοῦ χαίν συντεθέντα. χωρὶς τοῦ χαίνειν ἐγένοντο.

97 ΜΑ. Ἐξαιρέτως δέ. ΑΛ. Λύπ ΙΚΑ. Καταλαμβάνει.

" Θυμ

" Θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
" Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
" Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς. 100
" Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
" Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
" Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
" Γῇ τε, καὶ Ἠελίῳ· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
" Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ 105
" Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
" Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
" Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
" Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
" Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.

98 ΦΡΟ. Φρονῶ, βουλεύομαι, ἐλπίζω. ΔΙΑ. Διαχωρισθῆναι.

99 ΠΕ. Πεπόνθατε.

100 ΕΡΙ. Ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας, καὶ τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου γενομένης ἁρπαγῆς. αὕτη γὰρ ἀρχὴ κακῶν.

101 ΗΜΕ. Ἡμῶν. ΟΠ. Ὁποίῳ, ᾧτινι. ΘΑ. Τουτέστι, θανεῖν εἵμαρται.

102 ΤΕΘ. Ἀποθάνῃ. ΔΙΑ. Διαχωρισθείητε. ΤΑ. Διατάχους, συντόμως.

103 ΟΙ. Κομίζετε, ἄγετε. Μᾶλλον δὲ, προσφέρετε. Πάντα προστακτικῶς. ἱερουργεῖτε. ΑΡ. Ἄρνας, δυϊκῶς. ΕΤΕ. Τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ θεῷ ἱερουργούμενα εἰσάγει. τῷ μὲν γὰρ Ἡλίῳ, λαμπρῷ ὄντι, καὶ ἄῤῥενι, φησὶ λευκὸν ἱερουργηθῆναι ἄρνα· τῇ δὲ Γῇ μέλαιναν, καὶ θήλειαν, ἐπεὶ τοιαύτη ἡ θεός.

104 ΟΙ. Τῷ δὲ Διῒ ἡμεῖς ἄλλον, ὡς ξένοι, ἱερουργήσομεν, ἐπεὶ καὶ Ξένιος προσαγορεύεται.

105 ΑΞ. Ἀγάγετε. ΠΡΙ. Περιφραστικῶς ὅ ἐστι, τὸν Πρίαμον. Διατί, Διὸς ὑποσχομένου τὴν ἅλωσιν τοῦ Ἰλίου, συνθήκας ποιεῖται πρὸς Τρῶας; Ῥητέον οὖν, ὅτι, κατ' ἐνίους, οὐ πιστεύει τῷ ὀνείρῳ. κατὰ δὲ ἑτέρους, οὐδὲν διέφερε, καὶ δι' ἑνὸς μονομαχίαν, ἢ παντὶ τῷ στρατῷ, νικῆσαι. ἄλλως δὲ, καὶ ὅτι προσετέτακτο αὐτῷ καθοπλίσαι τοὺς πάντας, οὐ μάχεσθαι. ΟΦΡ. Ὅπως τοὺς ὅρκους.

106 ΠΑΙ. Ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. ΥΠ. Ὑπερήφανοι, ἄθεοι, καὶ παραβαίνοντες τοὺς ὅρκους, καὶ τὰς σπονδὰς τὰς διὰ φιαλῶν γιγνομένας.

107 ΥΠ. Παραβάσει, ἀδικίᾳ. ΟΡ. Τοὺς Διὸς ὅρκους. ΔΗ. Βλάψει τῷ παρελθεῖν αὐτούς.

108 ΟΠ. Νεωτέρων. ΗΕ. Ἀπαιωροῦνται, κρέμανται· οἷον οὐκ εἰσὶ σταθεραὶ, ἀλλ' ἀβέβαιοι.

109 ΜΕ. Ἐν οἷς δ' ἂν ὁ γέρων παρῇ. ΠΡΟ. Εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

110 ΛΕΥ. Ὁρᾷ, βλέπει. ΟΧ. Ἐξόχως ἄριστα.

112 ΕΛ. Ἐλπίζοντες. ΟΙ. Χαλεποῦ.

Καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι.
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τήνδ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.

113 ΕΡΥ. Κατέσχον. ΣΤΙ. Ἐπὶ τὰς τάξεις ἐφεξῆς. ΕΚ. Καὶ αὐτοὶ ἀπέβησαν ἐξ ἵππων, κατέβησαν ἀπὸ τῶν ἵππων.

114 ΤΕΥ. Ὅπλα. Παρὰ τὸ τεύχεσθαι· ὅ ἐστι, κατασκευάζεσθαι. ΕΞΕ. Ἀπεδύοντο, ἀπετίθεντο.

115 ΠΛΗ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ΟΛΙ. Βραχὺ δ' ἦν τὸ μεταξὺ τῶν στρατευμάτων διεῖργον αὐτοὺς χωρίον. ΑΡ. Γῆ. Παρὰ τὸ ἀροτριοῦσθαι.

116 ΠΡΟ. Πρὸς τὴν πόλιν.

117 ΚΑΡ. Ταχέως.

118 ΠΡΟ. Προέπεμψε.

119 ΓΛΑ. Κοίλας. ΙΕ. Παραγενέσθαι.

120 ΟΙ. Οἴσειν, κομίσειν.

121 ΙΡΙΣ. Καὶ μὴν ἡ Ἶρις, ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. Σημαίνει δὲ δύο, αὐτὴν τὴν σωματοειδῆ θεὰν, καὶ τὸ νεφελῶδες σύστημα. οἷον,

Ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

122 ΓΑ. Γαλόῳ. Γάλως δέ ἐστιν ἀνδρὸς ἀδελφή. ΑΝ. Ἀντήνορος παιδὸς, Ἑλικάονος. ΔΑ. Γυναικί. Παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, καὶ ὑποτετάχθαι τῷ ἀνδρί.

123 ΕΙ. Ἐγεγαμήκει. ΚΡ. Βασιλεύς.

124 ΕΙ. Ἥτις τὴν μορφὴν καλλίστη.

125 ΤΗΝ. Ταύτην δὲ κατέλαβε. Δέον εἰπεῖν, ἣν, ἄρθρον προτακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. ΜΕ. Ἐν τῷ οἴκῳ.

126 ΔΙ. Διπλοΐδα, διπλοῦν ἱμάτιον, ὅ ἐστι, χλανίδα. ΜΑΡ. Λαμπρὰν, λευκήν. ΠΟ. Πολλοὺς δέ. ΕΝΕ. Ἐνεποίκιλλεν. Ὅθεν καὶ τὰ ποικίλα παραπετάσματα παστοὶ καλοῦνται, καὶ παστάδες. ΑΕΘ. Νῦν τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους.

128 ΕΘ. Οὕστινας ἕνεκα αὐτῆς. ΕΠ. Ὑπέμενον. ΠΑΛ. Ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν. Ὅτε δὲ, μηχανῶν, ὡς ἐκεῖ·

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος.

Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
« Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι 130
« Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
« Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
« Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
« Οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
« Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· 135
« Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
« Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
« Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων. 140
Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

---

129 ΑΓ. Πλησίον. ΙΣ. Στᾶσα. ΠΡΟ. Προσεῖπε. ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα.

130 ΝΥΜ. Νύμφη. ΘΕΣ. Θεῖα, θαυμαστά. ΙΔΗ. Θεάσῃ.

131 ΙΠ. Ἱππικῶν, πολεμικῶν. ΧΑΛ. Σιδηροθωράκων.

132 ΠΡΙ. Οἵτινες τὸ πρότερον. ΕΠ. Ἐπέφερον ἀλλήλοις. ΠΟ. Πολλῶν δακρύων καὶ στεναγμῶν αἴτιον, διὰ τοὺς ἀναιρουμένους ὑπ' αὐτοῦ.

133 ΟΛΟ. Ὀλεθρίου. ΛΙ. Ἐπιθυμοῦντες.

134 ΕΑ. Καθέζονται. ΣΙ. Σιωπῇ.

135 ΚΕ. Ταῖς ἀσπίσιν ἐπικείμενοι. ΠΑ. Παραπέπηγε δὲ αὐτοῖς, ὅ ἐστι, παράκειται τὰ μακρὰ δόρατα.

137 ΕΓ. Τοῖς μακροῖς δόρασι.

138 ΤΩ. Ἀντὶ τοῦ δὲ νικήσαντος. Γενικὴ Ἐβραϊκή. ΚΕ. Κληθήσῃ. ΑΚ. Γυνὴ, γαμετή.

139 ΙΜΕ. Γλυκὺν πόθον, ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν. ΕΜ. Ἐνέβαλε. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ.

140 ΠΡΟ. Τοῦ προτέρου ἀνδρὸς ἤγουν τοῦ Μενελάου. ΑΣ. Καὶ τῆς πόλεως. Λέγει δὲ, τῆς Σπάρτης. ΤΟ. Καὶ τῶν γονέων· Τυνδάρεω, λέγει, καὶ Λήδας.

141 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΑΡ. Λευκαῖς, λαμπραῖς. ΚΑ. Σκεπασαμένη. ΟΘΟ. Ὀθόναις. Λέγει δὲ ὑφάσμασι λινοῖς.

142 ΩΡ. Ὥρμα, ἐξῄει. ΘΑ. Ἐκ τοῦ κοιτῶνος, ἐκ τοῦ οἴκου. ΤΕ. Τρυφερόν. Ἀντὶ τοῦ, ὑγρόν. ΔΑ. Δακρύουσα, κλαίουσα.

143 ΟΙΗ. Οὐ μόνη. ΑΜΑ. Σὺν αὐτῇ δέ. ΑΜ. Θεράπαιναι, δουλίδες.

144 ΑΙ. Καὶ μήτηρ Θησέως. Αἰσχρὸν ὑπάρχει, θεραπαίνης τρόπῳ ἀκολουθεῖν τῇ Ἑλένῃ τὴν Αἴθραν, ἑκυρὰν νομισθεῖσαν. Ὡς γὰρ ἱστορεῖ Ἑλλάνικος, Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὢν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. Καὶ ἁρπά-

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145
Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον, καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
Ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·
Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
" Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
" Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

σαντες τὴν Ἑλένην κομιδῇ νέαν, παρατίθενται εἰς Ἄφυδναν τῆς Ἀττικῆς Αἴθρῃ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Οὕτως εἰς ᾅδου παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. Οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν, τὴν Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δὲ αἰχμαλωτίζουσι. ΠΙΤ. Τοῦ Πιτθέως. ΚΛΥ. Καὶ ἡ Κλυμένη. ΒΟ. Εὐόφθαλμος, καλή.

145 ΑΙ. Ταχέως, συντόμως. ΙΚΑ. Παρεγένοντο ΟΘΙ. Ἔνθα, ὅπου. ΣΚΑ. Αἱ τοῦ Ἰλίου. Αὗται δὲ καὶ Δαρδάνειαι προσαγορεύονται, δι' ὧν ἐξῄεσαν εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες. Σκαιαὶ δὲ εἴρηνται, ἤτοι ἀπὸ Σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος, ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς καὶ ἀριστεροῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ, σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο τὰς πύλας.

146 ΑΜ. Οἱ δὲ περὶ τὸν Πρίαμον· τουτέστιν, ὁ Πρίαμος. ΠΑΝ. Πάνθουν. Καὶ τὰ ἐφεξῆς δὲ ὁμοίως τούτοις εἰσὶν ὀνόματα κύρια.

147 ΟΖ. Ἀπόγονον Ἄρεος, πολεμικόν.

148 ΠΕ. Ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί.

149 ΕΙΑ. Ἐκαθέζοντο. ΔΗ. Οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι παρὰ τὸ γῆρας.

150 ΓΗ. Διὰ γῆρας. ΑΓΟ. Δημηγόροι, σύμβουλοι.

151 ΕΣ. Ἀγαθοί. ΤΕΤ. Τέττιξι παραπλήσιοι. Τιθωνοῦ τοῦ Λαομέδοντος, Πριάμου δὲ ἀδελφοῦ, ἠράσθη Ἡμέρα, ἐξ οὗπερ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Μέμνονα. Μακρῷ δὲ βίῳ δαπανηθέντος ἐκείνου, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τέττιγα ἡ θεός. Διὸ δὴ αὐτοῦ τοὺς συγγενεῖς δημογέροντας τέττιξιν εἰκάζει ὁ Ποιητής. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος. ΕΟΙ. Ὅμοιοι. ΟΙ. Οἵτινες κατὰ τὴν ὕλην.

152 ΔΕΝ. Δένδρῳ. ΕΦΕ. Ἐπικαθεζόμενοι. ΟΠΑ. Φωνήν. ΛΕΙ. Ἐπιθυμητικὴν, ἡδεῖαν· ὅτι αἱ ἄρρενες μόνοι τῶν τεττίγων ᾄδουσιν. ΙΕΙ. Ἀφιᾶσι.

153 ΤΟΙ. Τοιοῦτοι δή. ΗΓΗ. Ἡγεμόνες. ΗΝ. Ἐκαθέζοντο. ΠΥΡ. Ἐπὶ τοῦ τείχους.

154 ΕΙ. Ἐθεάσαντο. ΙΟΥ. Παραγινομένην, ἐρχομένην.

155 ΗΚΑ. Ἠρέμα, ἡσύχως. ΑΛ. Πρὸς ἑαυτούς. ΑΓΟ. Ἔλεγον.

156 ΝΕ. Οὐ μέμψις· οὐ δεινόν ἐστι.

157 ΤΟΙ. Περὶ τοιαύτης γυναικός.

« Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
« Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
« Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. 160
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
« Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
« Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
« Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
« Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· 165
« Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
« Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε·
« Ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
« Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
« Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε. 170

158 ΑΙ. Λίαν, πάνυ. ΘΕ. Θεαῖς. ΩΠΑ. Τὴν πρόσοψιν, τῷ προσώπῳ, κατὰ τὸ πρόσωπον. ΕΟΙ. Ὁμοία ἐστίν.

159 ΩΣ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως τοιαύτη εὐειδὴς ὑπάρχουσα. ΝΕ. Σὺν τοῖς Ἕλλησι πορευέσθω.

160 ΤΕ. Καὶ τοῖς τέκνοις. ΠΗ. Βλάβη, κακόν. ΛΙ. Καταλειφθείη.

161 ΩΣ. Οὕτως εἶπον. ΕΚΑ. Ἐκάλεσε. ΦΩ. Ἰδίῳ στόματι, οὐχὶ διὰ θεραπόντων.

162 ΠΑ. Τὸ ἑξῆς ἐστι· παρελθοῦσα εἰς τοὔμπροσθεν δεῦρο ἴθι. ΙΖ. Καθέζου μετ' ἐμοῦ.

163 ΙΔ. Ὅπως θεάσῃ. ΠΟ. Τὸν πρότερόν σου ἄνδρα. ΠΗ. Τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς.

164 ΟΥ. Κατ' οὐδὲν μοι αἰτία ὑπάρχεις. ΝΥ. Οἱ θεοὶ δή μοι.

165 ΟΙ. Οἵτινές μοι. ΕΦ. Ἐπελθεῖν καὶ ὁφορμῆσαι ἐποίησαν.

166 ΩΣ. Ὥπως μοι. ΠΕ. Μέγιστον. ΕΞΟ. Ἐξ ὀνόματος εἴπῃς.

167 ΑΧ. Ἕλλην. ΗΥΣ. Πλατύς, καὶ μέγας.

168 ΚΕ. Τῷ εἰς ὕψος ἀναστήματι. ΜΕΙ. Ὑψηλότεροι. ΕΑ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσι.

170 ΓΕ. Ἔντιμον. ΕΟΙ. Ὅμοιός ἐστιν. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτει πυνθάνεται περὶ τῶν ἀρίστων. Ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀστυγείτονας πόλεις ἐπλανῶντο· ὥς που καὶ ὁ Ποιητής φησι κατὰ Ληΐδα,

Ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς.

Νῦν δὲ προσκάθηνται τῇ Ἰλίῳ. Ἔνιοι λέγουσιν, ὅτι πρότερον μὲν οὐκ ἦγε σχολὴν πυθέσθαι περὶ αὐτῶν, τοῦ Ἀχιλλέως ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐγκειμένου, καὶ μόνον ἑαυτὸν αὐτοῖς ἐπιδεικνυμένου, καὶ τῷ φόβῳ κατακλείστους ποιοῦντος. Ἐφρόντιζε γὰρ τὸ τηνικαῦτα Πρίαμος οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν. Νῦν δὲ μηνίοντος ἐκείνου, καὶ ἰσοῤῥόπου τῆς μάχης γεγενημένης, ὡς καὶ τοῦ τείχους χωρὶς πολεμεῖν τοὺς Τρῶας, εἰκότως περὶ αὐτῶν πυνθάνεται. Ἕτεροι δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τῆς πανοπλίας, καὶ τῶν ἵππων, αὐτοὺς ἐγνώριζον· ὡς καὶ Πάνδαρον ἐπὶ τοῦ Διομήδους λέγειν·

Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ.

Πρότερον οὐκ ἐπεθέατο οὕτω πάντως ἀόπλους, ὡς νῦν.

Τόν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·
" Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε.
" Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
" Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
" Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν. 175
" Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
" Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
" Οὗτός γ', Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
" Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής·
" Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε. 180
Ὣς φάτο· τὴν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
" Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
" Ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
" Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,

172 ΑΙ. Αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος. ΕΣ. Εἶ, ὑπάρχεις. ΕΚΥ. Πενθερέ. Ἑκυρὸς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς, ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατήρ. ΔΕΙ. Καὶ φοβερός.

173 ΩΣ. Εἴθε ὄφειλέ μοι. ΑΔ. Ἀρέσαι. ΟΠ. Ὅτε. ΔΕΥ. Ἐνταῦθα.

174. ΥΙ. Ἅμα τῷ σῷ παιδί. ΕΠΟ. Ἠκολούθησα. ΘΑ. Νῦν, τὸν οἶκον. περιφραστικῶς. ΓΝΩ. Ἀδελφούς. Λέγει δὲ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην. ΛΙ. Καταλιποῦσα.

175 ΠΑΙ. Καὶ τὴν θυγατέρα. Λέγει δὲ τὴν Ἑρμιόνην. Ὁ δὲ Πορφύριος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ζητήμασιν οὕτως φησίν· Ἑλένης καὶ Μενελάου παῖδες Δίαιθος καὶ Μορραφίων, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Μορραφίων γένος ἐν Πέρσαις. Κιναίθης δέ, φησι Νικόστρατος, καὶ Αἰθιόλας, παρὰ Λακεδαιμονίοις Ἑλένης δύο παῖδες τιμῶνται. ΤΗ. Ἀγαπητὴν, μονογενῆ. Καταχρηστικῶς δὲ εἶπε. Κυρίως γὰρ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὅ ἐστιν ἐν γεροντικῇ ἡλικίᾳ σπαρέντες. Δοκεῖ γὰρ, τὰ μετὰ ἀπόγνωσιν παιδοποιΐας γενόμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι. Οὐ μόνον δέ· Τηλυγέτης, καὶ τηλύγετος, λέγεται καὶ ὁ πατρὸς τηλοῦ ἀποδημοῦντος τεχθείς. ΟΜΗ. Καὶ τὰς ἐπιράστους μου ὁμήλικας.

176 ΤΑ. Ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο. ΤΟ. Διόπερ καὶ κλαίουσα ἐκτέτηκα.

177 ΑΝ. Ὅ με ἀνερωτᾷς. ΜΕ. Πολυπραγμονεῖς, ἐπιζητεῖς.

179 ΑΜ. Κατὰ ἀμφότερα. ΑΓΑ. Ἰσχυρὸς, γενναῖος. ΑΙΧ. Πολεμιστής.

180 ΔΑ. Ἀνδρὸς ἀδελφός. ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΚΥ. Ἀναιδεστάτης ἐμοῦ, ὡς κυνός. ΕΙ. Ἐάν ποτε ἦν.

181 ΓΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὁ Πρίαμος. ΗΓΑ. Ἐθαύμασε. ΦΩ. Ἐφώνησε, προσηγόρευσε, προσεῖπεν.

182 ΜΑ. Ὦ μακαριώτατε. ΑΤΡ. Υἱὲ τοῦ Ἀτρέως. ΜΟΙ. Ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. ΟΛ. Εὐδαιμονέστατε.

183 Η. Εὐλόγως δή σοι. ΔΕ. Ὑποτεταγμένοι εἰσίν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. δαμάζονται γὰρ κυρίως ταῦτα.

184 ΑΜ. Πάλαι ὡσαύτως εἰς τὴν Φρυγίαν παρεγενόμην, τὴν πολλὰς ἀμπέλους ἔχουσαν. Τοὺς δὲ περὶ Ἀπάμειαν τόπους λέγει· οὗτοι γὰρ πολυάμπελοι ἦσαν, τῆς λοιπῆς Φρυγίας μόνον σιτοφόρου οὔσης.

“Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
“Λαοὺς Ὀτρῆος, καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
“Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
“Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
“Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
“Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί. 190
Δεύτερον αὖτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
“Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
“Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
“Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
“Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
“Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὡς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·

---

185 ΑΝΕ. Ἱπποκόμους κρατίστους ποικίλως ἱππαζομένους, πολεμικοὺς, ἢ ταχεῖς ἵππους ἔχοντας.

186 ΛΑ. Ὀτρεὺς καὶ Μυγδὼν παραδίδονται ἡμῖν παῖδες Δείμαντος, ἀδελφοὶ τῆς Ἑκάβης, βασιλεῖς Φρυγίας.

187 ΟΙ. Οἵτινες δή. ΕΣ. Ἐστρατοπέδευον. ΣΑΓ. Παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου. Ὁ δὲ Σαγγάριος ποταμὸς, πρότερον μὲν ἦν Φρυγίας, νῦν δὲ Γαλατίας.

188 ΕΠΙ. Ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχος. Ἐπίκουροι γὰρ λέγονται οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες· σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. ΕΩΝ. Ὢν, ὑπάρχων. Μελανίππη καὶ Ἱππολύτη, θυγατέρες Ἄρεος, τῶν Ἀμαζονίδων προηγούμεναι τῆς στρατιᾶς, αὗται πειρώμεναι τὴν Φρυγίαν ὑφ' ἑαυτὰς ποιῆσαι, διὰ τὸ τὴν χώραν ἱπποτρόφον εἶναι καὶ ἀμπελώδη, παντὶ τῷ στρατεύματι παρασκευασθεῖσαι παρέτυχον εἰς τὴν προειρημένην χώραν, καὶ στρατόπεδον ἔθεντο πρὸς τὸν Σαγγάριον ποταμόν. Τῶν δὲ Φρυγῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡγεμόνες ἦσαν Μυγδὼν καὶ Ὀτρεὺς, οἵτινες τὴν σφῶν αὐτῶν στρατιὰν προσήνεγκαν, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον παρεγένοντο, πρὸς τὸ κωλῦσαι αὐτὰς μὴ ἐπιβῆναι τοῖς αὐτῶν ὅροις. Καὶ ὁ Πρίαμος τῆς Τροίας βασιλεὺς ἐστρατεύσατο μετὰ τῶν Ἀμαζόνων σὺν αὐτοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ΜΕ. Ἐν τούτοις. ΕΛΕ. Συγκατηριθμήθην, κατετάγην.

189 ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ΑΝ. Αἱ ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν, ἢ αἱ ἐναντιούμεναι ἀνδράσιν. ἐξ οὗ, πολεμικαί. Αἱ δὲ Ἀμαζόνες, λέγονται εἶναι Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης θυγατέρες, τραφεῖσαι παρὰ Θερμώδοντι ποταμῷ τῆς Σκυθίας. Ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκτέμνεσθαι αὐταῖς, ὡς ἐμποδίζοντα ἐν τῷ τοξεύειν.

190 ΟΙ. Ἀλλ' οὐδὲ οὗτοι. ΤΟΣ. Τοσοῦτοι. ΟΣ. Ὁπόσοι. ΕΛΙ. Μελανόφθαλμοι, καλοί. Μᾶλλον δὲ, κωπηλασίας, ἤγουν τῆς ναυτικῆς ἔμπειροι, ἄνδρες ναυτικοί.

191 ΕΡΕ. Ἀνηρώτα.

192 ΕΙΠ. Ἄγε εἰπέ μοι.

193 ΜΕΙ. Μικρότερος.

194 ΕΥ. Πλατύτερος. ΙΔΕ. Καὶ τοῖς στέρνοις. ΙΔΕ. Ἐν τῷ ὁρᾶσθαι· ἤγουν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν.

195 ΟΙ. Αὐτῷ. ΧΘΟ. Ἐπὶ τῇ γῇ. ΠΟΥ. Πολλοὺς τρεφούσῃ.

196 ΚΤΙ. Πρᾶος καὶ χειροήθης ὥστε κριὸς ἀφηγούμενος τῆς ποίμνης. Εἴρηται δὲ κτίλος ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ λοιπὰ θρέμματα· οἱονεὶ ἀκτίλος τις ὤν. παρὰ τὸ ἄγω· ἢ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ΕΠΙ. Ἐπέρχεται. ΣΤΙ. Τὰς στρατιωτικὰς τάξεις.

" Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
" Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
" Οὗτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
" Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,
" Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
" Ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
" Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
" Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
" Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην, καὶ μήδεα πυκνά.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
" Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
" Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

197 ΑΡ. Κριῷ. Διὰ τούτου δὲ ἐπαινεῖ τὸ πρᾶον καὶ ἀτάραχον αὐτοῦ. ΕΙΣ. Ὁμοιῶ, ἀπεικάζω. ΠΗ. Βαθυμάλλῳ, δασυμάλλῳ, ἔριον πηγὸν ἔχοντι· ὅ ἐστι, πηκτὸν, εἴτε μέλαν, εἴτε λευκόν.

198 ΟΙ. Προβάτων. ΠΩΥ. Ποίμνιον. ΑΡ. Λαμπρῶν, ἢ λευκῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ πλείονος εἶπεν, οὐ γὰρ πάντα τὰ πρόβατα λευκά ἐστι.

199 ΕΚ. Ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα.

200 ΟΥ. Οὗτος πάλιν. Οὗτος δὲ λέγεται, καθάπερ Τοιόσδε. ΠΟ. Πολύβουλος, συνετός.

201 ΤΡΑ. Ὅστις ἀνετράφη. ΔΗ. Περιφραστικῶς, ἐν τῇ Ἰθάκῃ. Ἔστι δὲ νῆσος περὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Καὶ τόπος δέ ἐστιν ἐν Ἰθάκῃ, κυρίως Δῆμος λεγόμενος. Ὅτε δὲ ἡ λέξις δηλοῖ τὸ πολὺ σύστημα καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν ἀνδρῶν. ΚΡ. Καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης.

202 ΕΙ. Ἐπιστάμενος, ἔμπειρος ὤν. ΠΑΝ. Παντοδαπούς. ΜΗ. Βουλεύματα. ΠΥΚ. Πολλὰ, συνετά.

203 ΤΗΝ. Ταύτην δέ.

204 Η. Ὄντως δή. ΝΗ. Ἀληθές.

205 ΗΛΥ. Παρεγένετο.

206 ΣΕΥ. Σοῦ ἕνεκα, σοῦ χάριν. Πρὸ γὰρ τοῦ στρατεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, εἰς Τροίαν ἦλθον πρέσβεις Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος, ἀπαιτοῦντες τὴν Ἑλένην. Οὓς, τῶν ἄλλων αὐτοὺς μεθ' ὕβρεως διωξάντων, μόνος Ἀντήνωρ ξενίζει φιλοφρόνως. ΑΓ. Ἄγγελος, ἀγγελίας, πρεσβευτής. Ἰὰς ἡ διάλεκτος.

207 ΕΞ. Ἐξενοδόχησα. ΜΕ. Ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις. ΦΙ. Μετὰ φιλοφροσύνης ἀπεδεξάμην.

208 ΦΥ. Τὴν φύσιν. ΕΔΑ. Ἔμαθον.

209 ΑΓΕ. Ἀθροιζομένοις. ΕΜΙ. Ἐμίγησαν.

210 ΣΤΑ. Ἱσταμένων ὀρθῶν. ΥΠΕ. Ὑπερεῖχε, μακρότερος ἦν.

211 ΑΜ. Καθ' ἄμφω ἑζομένω· ἐν ἀμφοῖν ἑζομένοιν· τουτέστιν, ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ καθεσθέντων. ΓΕ. Ἐντιμότερος πρὸς ὄψιν, δεινότερος. ΗΕΝ. Ἦν, ὑπῆρχεν.

“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
“ Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
“ Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
“ Οὐδ᾽ ἀφαμαρτοεπὴς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς,
“ Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας·
“ Σκῆπτρον δ᾽ οὔτ᾽ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
“ Ἀλλ᾽ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς·
“ Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ᾽ αὔτως· 220
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
“ Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
“ Οὐκ ἂν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆΐ γ᾽ ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
“ Οὐ τότε γ᾽ ὧδ᾽ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ᾽ εἶδος ἰδόντες.
Τὸ τρίτον αὖτ᾽, Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν᾽ ὁ γεραιός· 225

---

212 ΥΦ. Φανερὰ ἐποίουν, ἔλεγον, ἔπλεκον.

213 ΕΠΙ. Συντόμως, ἐσπουδασμένως. Βραχυλόγοι γὰρ οἱ Λάκωνες ἀεί. Δηλοῖ δὲ εὐφυέστερον ἐπὶ Μενελάου μὲν τὸν παρὰ τοῖς ῥήτορσι καλούμενον ἄνετον τρόπον, ἐπὶ δὲ Ὀδυσσέως τὸν σύντονον. ἐπ᾽ ἐκείνου μὲν γὰρ εἶπε, Παῦρα μέν· ἐπὶ δὲ Ὀδυσσέως προσέθηκε τό,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα·
τουτέστι, πολλὰ καὶ πυκνά. ΑΓΟ. Ἔλεγε.

214 ΠΑΥ. Ὀλίγα μέν. ΛΙ. Ἡδέως, ὀξέως, εὐφυῶς. ΠΟ. Ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος.

215 ΑΦΑ. Οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων. ΓΕ. Τῇ ἡλικίᾳ. ΥΣ. Νεώτερος ἦν.

216 ΑΛΛ. Ὅτε δέ. ΑΝ. Ἀνορμήσειεν ἀναστάς.

217 ΣΤΑ. Εἱστήκει. ΥΠ. Ὑπ᾽ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε. ΧΘΟ. Κατὰ τῆς γῆς. ΟΜ. Ὀφθαλμούς. ΠΗ. Ἐρείσας.

218 ΣΚΗ. Σημειωτέον, ὅτι ἕκαστος τῶν ἡγεμόνων σκῆπτρον εἶχεν ἴδιον· ὡς καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ α, ὄμνυσι κατ᾽ αὐτοῦ. ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπροσθεν. ΕΝΩ. Ἐκίνει.

219 ΑΣ. Ἀσφαλὲς, καὶ ἀμετακίνητον. ΕΧΕ. Εἶχεν. ΑΙ. Ἀπείρῳ, ἀπειρίαν λόγων προσποιουμένῳ, ἕνεκα τοῦ μὴ ἀπάτης ὑπόνοιαν ἐμποιήσαι τοῖς Τρωσί. ΦΩ. Ἀνδρί. ΕΟΙ. Ὅμοιος ὤν.

220 ΦΑΙ. Εἶπες ἂν, ἢ ὑπέλαβες. ΖΑ. Πάνυ ὀργίλον. ΕΜ. Εἶναι, ὑπάρχειν. ΑΥ. Εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, παραλόγως. Ἄλλοις, ὡσαύτως, ὁμοίως.

221 ΟΠΑ. Φωνήν. ΕΚ. Ἀπὸ τοῦ στήθους. ΙΕΙ. Ἀφίει, ἀπέπεμπε.

222 ΝΙ. Καὶ λόγους πολλοὺς καὶ πυκνούς. Τὴν γὰρ συνεχῆ καὶ σύντονον φράσιν τοῦ Ὀδυσσέως νιφάδων βολῇ εἴκασε, διὰ τὸ πυκνὸν αὐτῶν. Ὁ δὲ τρόπος μεταφορά. ΧΕΙ. Χειμεριναῖς.

223 ΕΡΙ. Φιλονεικήσειε, ἐξισωθείη. ΒΡΟ. Ἄνθρωπος.

224 ΟΥ. Οὐχ οὕτως τότε τοῦ Ὀδυσσέως ἐθαυμάσαμεν τὸ εἶδος ὡς τοὺς λόγους. Ἔστι δὲ σχῆμα. ἀπὸ γὰρ ἑνικοῦ μετῆλθεν εἰς πληθυντικόν.

225 ΤΡΙ. Τὸ τρίτον δὲ δή.

“ Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
“ Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δια γυναικῶν·
“ Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
“ Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, 230
“ Ἕστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
“ Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
“ Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
“ Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς,
“ Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· 235
“ Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
“ Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
“ Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
“ Ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
“ Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι, 240
“ Νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,

226 ΗΥΣ. Πλατὺς, μέγας. ἀφ' οὗ, γυναῖος.

227 ΕΞΟ. Ἐξοχώτατος ἢ ὑπερέχων.

228 ΤΑ. Περιτεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον ἕως ἄκρων ποδῶν καθειμένον, καὶ καθικνούμενον μέγαν. Πέπλος δὲ, κυρίως, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον.

229 ΠΕ. Μέγας. ΕΡ. Τὸ περίφραγμα ἢ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων.

230 ΕΤΕ. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους. ΘΕ. Ὡς θεός. ὁ τρόπος, ἀναστροφή. ΚΡΗ. Ἐν τοῖς Κρησὶν ἀνδράσιν.

231 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν δέ. ΚΡΗ. Οἱ τῶν Κρητῶν ἡγεμόνες. ΑΓ. Παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους. ΗΓΕ. Ἀθροίζονται.

232 ΠΟΛ. Ἐκ τούτου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἐπιγιγνώσκει ἡ Ἑλένη, ἐκ τοῦ ξενίζεσθαι αὐτοὺς παρὰ Μενελάῳ.

233 ΟΙ. Ἐν τῇ Σπάρτῃ. ΚΡΗ. Ἀπὸ τῆς Κρήτης. ΙΚΟ. Παραγένοιτο.

234 ΝΥΝ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

235 ΟΥΣ. Οὕστινας ἄν. ΕΥ. Ἀκριβῶς γνωρίσαιμι. ΜΥ. Εἴποιμι.

236 ΙΔΕ. Ἰδεῖν, θεάσασθαι.

237 ΙΠ. Ἵππους δαμάζοντα, ἱππικόν. ΑΓΑ. Ἐν πυγμῇ ἀνδρεῖον καὶ γενναῖον. Οὗτος γὰρ καὶ τὸν ἀφόρητον πύκτην Ἄμυκον ἀναιρεῖ, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν ἐν δευτέρῳ Ἀργοναυτικῶν. Ἐζήτηται δὲ, πῶς τοὺς ἀδελφοὺς πρότερον οὐκ ἐπιζητεῖ ἡ Ἑλένη. Ῥητέον δὲ, ὅτι ἴσως μὲν ἐπεζήτησε. Εὐχερῶς δὲ, ὅτι ἔγραφεν Ὅμηρος, ἐμεμνήσθη.

238 ΑΥ. Τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων γνησίους ἀδελφούς. κασίγνητοι γὰρ λέγονται, οἱ καθ' ἕτερον τῶν γονέων ἀδελφοί. ΤΩ. Οὕστινας μοι. ΓΕΙ. Ἐγέννησε.

239 ΕΣ. Οὐκ ἐπηκολούθησαν τοῖς Ἕλλησι.

240 ΔΕΥ. Ἐνθάδε. ΕΠ. Ἠκολούθησαν. ΝΕ. Ἐν ταῖς ναυσί. ΠΟΝ. Θαλασσοπλόοις.

241 ΝΥΝ. Νῦν δὲ δή.

" Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, 245
Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσιν·
" Ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι 250
" Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

242 ΑΙ. Αἰσχύνας, ὕβρεις. Ἑλένη, ἁρπαγεῖσα ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακὸν, ὑπολαμβάνει, δι' αἰσχύνην αὐτῆς μὴ προελθεῖν τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ πρότερον ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται. Διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Ἄφυδναι πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπ' Ἀφύδνου, τοῦ τότε βασιλέως, κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. Οἱ δὲ Διόσκουροι, Θησέως μὴ τυχόντες, λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀφύδνας. Ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις, ἤτοι Κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ Λυρικῷ. ΠΟΛ. Ἀντὶ τοῦ, πολλὰ ἐκεῖνα, ἃ δι' ἐμὲ αὐτοῖς ἐστιν.

243. ΤΟΥ. Ἴδας καὶ Λυγκεὺς, Ἀφαρέως παῖδες, γάμους θύοντες τῶν Λευκίππου θυγατέρων, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας, ἐκάλεσαν τοὺς Διοσκούρους συγγενεῖς ὄντας· ὁ γὰρ Τυνδάρεως Ἀφαρέως ἀδελφὸς ἦν. Λέγεται δὲ, τοὺς Διοσκούρους ἐξαρπάσαι τὰς κόρας ἔτι παρθένους οὔσας. Μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τοῦ γάμου καρτερῶς, ἀνῄρηται Κάστωρ. Ὅθεν ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, κεραυνῷ βάλλει τὸν Ἴδαν. Παραμυθεῖται δὲ Πολυδεύκην, καὶ τίθεται αὐτῷ αἵρεσιν, πότερον θέλει ἀθάνατος εἶναι, ἢ σὺν τῷ ἀδελφῷ ἓξ μῆνας τελευτᾷν, καὶ τοὺς ἴσους ζῆν. Ὁ δὲ μᾶλλον αἱρεῖται μετὰ Κάστορος ἀποθανεῖν καὶ ζῆν. Ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. ΚΑ. Οὗτοι δὲ, φησιν, ἦσαν μεταστάντες ἐξ ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ γῆν διετέλουν, ὁτὲ μὲν ζῶντες, ὁτὲ δὲ τεθνηκότες, κατ' αὐτὸν τὸν Ποιητὴν, λέγοντα·

Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.

ΦΥ. Ἤτοι ἡ τὰ πρὸς ζωὴν φύουσα καὶ δωρουμένη. ἢ ὅτι τῷ ὄντι λέγεται χώρα ἐν Λακεδαίμονι οὕτω φυσίζωος, ἐπεὶ ἐκεῖ δοκοῦσιν οἱ Διόσκουροι καταποθέντες πάλιν ἀναδοθῆναι. ΑΙΑ. Ἡ γῆ.

244 ΑΥ. Αὐτόθι. ΦΙ. Ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ πατρικῇ αὐτῶν γῇ.

245 ΑΣ. Ἀνὰ τὴν πόλιν. ΟΡ. Τοὺς πιστοὺς ὅρκους τῶν θεῶν.

246 ΑΡ. Δύο ἄρνας. ΕΥ. Καὶ τὸν εὖ τὰς φρένας διατιθέντα οἶνον, τὸν εὐφραντικόν. ΑΡ. Τῆς γῆς καρπόν. Παρὰ τὸ ἀροῦσθαι αὐτήν.

247 ΑΣ. Ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ. ΦΕ. Ἔφερε, ἐκόμιζε. ΚΡΗ. Κρατῆρα. ΦΑ. Ἀργυροῦν, λαμπρόν.

248 ΚΥ. Καὶ χρυσᾶ ποτήρια περιφερῆ.

249 ΩΤΡ. Παρώρμα. ΠΑ. Παραστάς.

250 ΛΑ. Λαομέδοντος παῖ, Πρίαμε. Μήτηρ δὲ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλελειμμένων τῷ Ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιὸν, Ζευξίππη· κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Τρυμώ· Στάμις δὲ ἐν τῷ περὶ Λέσβου φησὶ, Θοάσαν τὴν Τεύκρου. ΚΑ. Καλοῦσι.

“ Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμηται·
“ Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
“ Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
“ Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο· 255
“ Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
“ Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέωνται
“ Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν, 265
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
Ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
Ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν· 270

252 ΚΑ. Κατελθεῖν· ἐφ' ὕψους γάρ ἐστιν ἡ πόλις.

254 ΕΓ. Τοῖς μακροῖς δόρασι. ΜΑ. Μαχοῦνται, ἀγῶνι διακρινοῦσιν. ΑΜ. Περὶ τῆς γυναικός.

259 ΡΙ. Ἐφοβήθη. ΕΚΕ. Προσέταξε.

260 ΞΕΥ. Ὑπὸ ξυγὸν ἄγειν, ζευγνύειν. ΟΤΡ. Σπουδαίως, ταχέως.

261 ΑΝ. Ἀνέβη δέ. ΚΑ. Κατέτεινε δὲ, προσάγε δὲ, ἐπισπᾶται, ἐφέλκεται, τὰς ἡνίας ἐπὶ τὰ ὀπίσω.

262 ΠΑΡ. Παρ' αὐτὸν δέ. ΠΕ. Πάνυ καλόν. ΒΗ. Ἐπέβη, ἀνῆλθεν, ἐβήσατο. ΔΙ. Τὸ ἅρμα. Δίφρος δὲ εἴρηται, ὅτι διφορόν ἐστι. δύο γὰρ φέρει, τὸν ὁπλίτην, καὶ τὸν ἡνίοχον.

263 ΤΩ. Οὗτοι. ΠΕ. Εἰς τὸ πεδίον. ΕΧ. Εἶχον, ἤλαυνον. ΩΚΕ. Ταχεῖς.

264 ΙΚ. Παρεγένοντο. ΜΕ. Ἐπὶ τοὺς Τρῶας.

267 ΩΡ. Διηγέρθη, ἀνέστη.

268 ΑΝ. Καὶ ὁμοῦ, ὁ πολύβουλος καὶ συνετώτατος Ὀδυσσεύς. ΑΤ. Οὐ μὴν ἀλλὰ οἱ κήρυκες. ΑΓ. Νῦν, θαυμαστοί· διὰ τὸ προσφιλὲς, καὶ τὴν σεμνότητα. Ἄλλοτε ἀγαυὸς λέγεται ὁ γάϊος, βουγάϊος, ὁ γαίων, τουτέστι, γαυριῶν.

269 ΟΡ. Τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους. ΣΥ. Συνῆγον, συνέφερον. ΚΡΗ. Ἀνεμίγνυον δὲ εἰς τὸν κρατῆρα τὸν κεκομισμένον οἶνον.

270 ΑΤ. Τοῖς βασιλεῦσι δέ. ΕΧ. Ἐπέχεον, ἐπέβαλλον.

Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών· 275
“ Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
“ Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
“ Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
“ Ἀνθρώπους τίννυσθον, ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
“ Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά· 280
“ Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
“ Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα.
“ Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
“ Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
“ Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
“ Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥντιν' ἔοικεν,
“ Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

271 ΕΡ. Σπασάμενος. ΜΑ. Μάχαιραν νῦν τὸ παρὰ τὸ ξίφος μικρὸν μαχαίριον λέγει.

272 ΟΙ. Ἥτις αὐτῷ. ΚΟΥ. Παρὰ τὴν τοῦ ξίφους θήκην. ΑΩΡ. Διαπαντὸς ἐκρέματο. Ἀπὸ τοῦ αἰωρέω, ἀντὶ τοῦ αἰώρητο· ἤγουν ἠώρητο.

273 ΚΕ. Ἀπέταμνε τῶν ἀρνῶν τοὺς κορυφαίους μαλλούς.

274 ΝΕΙ. Ἔνειμαν, διέδωκαν.

275 ΜΕ. Μεγάλως ηὔχετο. ΑΝΑ. Τὰς χεῖρας ἀνατείνας.

276 ΙΔΗ. Τῆς Ἴδης βασιλεύων. Ἢ, ὥς τινες, ὁ ἀπ' ἄκρων τῆς Ἴδης ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς κυριεύων. Τὸ γὰρ, θεν, μόριον, ἤτοι παρέλκεται· ἢ ἀντὶ, ἐξ, ἀπὸ, προθέσεων λαμβάνεται.

277 ΗΕ. Ἀντὶ τοῦ, καὶ σὺ, ὦ ἥλιε. Παρέμπτωσις. ὀρθὴ ἀντὶ κλητικῆς, κατ' Ἀττικισμόν. ΕΦΟ. Ἐπιβλέπεις.

278 ΥΠΕ. Καὶ καταχθόνιοι δαίμονες. Λέγει δὲ Πλούτωνα, Περσεφόνην, καὶ τὰς Ἐριννῦς. ΚΑ. Τελευτήσαντας, ἀποθανόντας.

279 ΤΙΝ. Τιμωρεῖσθε. Δυϊκῷ δὲ ἀριθμῷ κέχρηται, εἰπὼν, τίννυσθον· ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς Πλούτωνα, καὶ Περσεφόνην· ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑμεῖς οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τοὺς ἐν τῷ ζῆν παρορκήσαντας τιμωρεῖσθε καὶ μετὰ θάνατον. ΟΤ. Ὅστις ἂν ἐπιορκήσῃ.

280 ΦΥ. Τηρεῖτε.

381 ΕΙ. Ἐὰν μέν. ΚΑ. Φονεύσῃ.

284 ΚΤΕΙ. Ἀποκτείνῃ.

286 ΤΙ. Πρόστιμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων. ΑΠΟ. Ἀποδιδόναι. ΕΟΙ. Ἣν πρέπει, ἣν δεῖ.

287 ΕΣ. Καὶ ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσομένοις ἀνθρώποις, φανερὰ γενήσεται, καὶ μενεῖ, καθάπερ νόμος. ΠΕ. Γένηται.

“ Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
“ Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
“ Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἵνεκα ποινῆς, 290
“ Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ.
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
“ Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
“ Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
“ Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος, 300
“ Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
Ὣς ἔφαν· οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
“ Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
“ Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305

289 ΤΙ. Ἐκτίνειν, ἀποδιδόναι. ΠΕ. Ἀναιρεθέντος.

290 ΑΥ. Ἐγὼ καὶ μεταταῦτα. ΠΟΙ. Ἀντεκτίσεως, τιμωρίας.

291 ΑΥ. Ἐνταῦθα μένων. ΕΙ. Ἕως ἄν. ΚΙ. Καταλάβω.

292 Η. Ἔφη, εἶπε. ΣΤΟ. Φάρυγγας, λαιμούς· ἐπεὶ συνέζευκται ὁ στόμαχος τῷ λαιμῷ. ΤΑ. Ἀπέκοψε. ΝΗ. Ἀνηλεεῖ, σκληρῷ. ΧΑΛ. Καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ, σιδήρῳ· ἐπεὶ πρότερος εὑρέθη ὁ χαλκὸς τοῦ σιδήρου.

293 ΑΣ. Ψυχορραγοῦντας, σκαρίζοντας.

294 ΘΥ. Ἐνδεομένους καὶ χρήζοντας τοῦ θυμοῦ· ὅ ἐστι τῆς ψυχῆς· τεθνηκότας.

295 ΑΦ. Ἀπαντλήσαντες. ΔΕ. Ποτηρίοις.

296 ΕΚ. Ἐξέχεον, ἔσπενδον. ΑΙ. Διαπαντὸς οὖσιν, ἀθανάτοις· ἢ τοῖς ἀεὶ ποιοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν.

299 ΟΠ. Οἵτινες πρότεροι. ΠΗ. Βλάψειαν, διὰ τὸ παρελθεῖν αὐτούς.

300 ΩΔΕ. Οὕτως αὐτῶν ὁ ἐγκέφαλος. ΧΑ. Ἐπὶ τῆς γῆς. ΟΔΕ. Ὡς οὗτος ὁ οἶνος.

301 ΑΥ. Αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων, καὶ τῶν τέκνων. ΑΛΟ. Καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, αἰχμαλωτισθεῖσαι ἄλλοις μιγῶσιν ἐν συνουσίᾳ.

302 ΟΥΔ. Οὐδέπω δὲ αὐτοῖς. ΕΠΕ. Ἐπετέλει.

303 ΤΟΙ. Τοῖς δὲ, πρὸς ταῦτα. ΔΑΡ. Δαρδάνου ἀπόγονος, Πρίαμος.

305 ΗΤ. Ἐγὼ μὲν οὖν, ἢ μὴν ἐγώ. ΕΙ. Ἄπειμι, ἀπέρχομαι. ΠΡΟ. Ἐπὶ τὴν Ἴλιον. ΗΝΕ. Ὑψηλήν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην.

« Ἄψ, ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
« Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
« Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
« Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς· 310
Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψοῤῥοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα 315
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
« Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε, 320

306 ΕΠ. Ἐπειδὴ οὐδαμῶς. ΤΛΗ. Καρτερήσω, ὑπομενῶ. ΟΡΑ. Ὁρᾷν.

307 ΜΑΡ. Μαχόμενον.

308 ΤΟ. Τοῦτο ἐπίσταται.

309 ΟΠ. Ὁποίῳ αὐτῶν τοῦ θανάτου τέλος. ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ, πέπρωται, εἵμαρται.

310 Η. Ἔφη, εἶπε. ΘΕ. Κατέθετο. ΙΣΟ. Θεοῖς ἴσος ἀνήρ.

311 ΑΝ Ἀνέβαινε δὲ καὶ αὐτός.

313 ΤΩ. Οὗτοι μέν. ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντες. ΑΠΟ. Ἀπηλάσαντο, ἀνεχώρουν. Διατί χωρίζεται ὁ Πρίαμος; Καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι ἵνα ἀφ' ὕψους κρεῖσσον θεωρήσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν. Οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τείχη. Ἄλλοι δὲ τὴν Ὁμηρικὴν λύσιν παρέχονται τὸ,

Οὔπω τλήσομαι ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι.

Ὅπερ ἄμεινον.

314 ΠΡΙ. Τοῦ Πριάμου παῖς. Πορφύριος δὲ ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων.

315 ΧΩ. Τὸν τόπον τῆς μονομαχίας. Ἀναγκαίως δὲ διεμέτρουν πᾶν τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ἔμελλον μονομαχήσειν, ὥστε μὴ μόνον τὸν διὰ τῶν ὅπλων ἡττηθέντα νενικῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπολιπόντα τὸ ἀποδεδειγμένον χωρίον· ὅπερ γίγνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι, ἵνα μὴ πρὸς τὰ ἑαυτῶν πλήθη χωρισθῶσιν· ἀλλ' ἵνα, ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ, τῇ περιγραφῇ μένωσιν.

316 ΚΛΗ. Μετὰ δὲ ταῦτα δεόντως καὶ κλῆρον ἐποιήσαντο περὶ τῆς ἀφέσεως τοῦ δόρατος, ὥστε μὴ θόρυβον ἐμπεσεῖν, τοῦ ἑτέρου φθάσαντος διὰ τῆς πρώτης βολῆς ἀνελεῖν τὸν πολέμιον. ΚΥ. Ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ. ΧΑΛ. Χαλκῷ ἡρμοσμένῃ, χαλκῇ. ΠΑΛ. Ἐκίνουν, ἔσειον, ἔπαλλον. ΕΛ. Καταληψόμενοι.

317 ΟΠ. Ὅστις δὴ πρότερος.

318 ΗΡΗ. Ηὔξαντο. ΑΝΕ. Ἀνέτειναν.

320 ΙΔΗ. Ὦ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἴδης βασιλεύς. Τιμᾶται γὰρ ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἴδης Ζεὺς, καὶ βωμὸς αὐτοῦ ἐστιν, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ποιητής φησι·

Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε
θυήεις.

“ Ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
“ Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
“ Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·

321 ΕΡ. Ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. ΕΘΗ. Ἐποίησε.

322 ΔΟΣ. Τοῦτον παράσχε. ΑΠΟ. Ἀναιρεθέντα, φθαρέντα. ΔΥ. Καταδῦναι, κατελθεῖν. ΔΟ. Περιφραστικῶς, ἔσω τοῦ ᾅδου.

323 ΦΙ. Φιλίαν.

324 ΚΟ. Ἤτοι, ποικίλος τὸν ὁπλισμόν· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Ἢ, εὐκίνητος· ἀπὸ τοῦ παρεπομένου. Αἰόλλειν γὰρ, τὸ κινεῖν.

325 ΑΨ. Εἰς τοὔπισω βλέπων, ἵνα μὴ ἀντιπανουργεῖν δόξῃ. ΠΑ. Ἴωνες οὕτως· ἡμεῖς δὲ, Πάριδος. Πάρις δὲ Ἀλέξανδρος ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ Ἴδῃ εὐθὺς τεχθέντα, καὶ αὐξηθῆναι, καὶ παρελθεῖν τὸν μόρον. οὕτως κατὰ γαστρὸς αὐτὸν ἔχουσα ἡ Ἑκάβη, ἐνόμισε κατ' ὄναρ καιόμενον δαλὸν τίκτειν, ὅστις κατέφλεξε πᾶσάν τε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν τῇ Ἴδῃ ὕλην ἑστῶσαν. Τοῦτο δὲ τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις, καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον, τὸ τεχθὲν παιδίον εὐθέως, μικρὸν ὂν, ῥιφθῆναι θηρσὶ βοράν. Τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, ἐξέθησαν ἐν τῇ Ἴδῃ, ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς ὄντα εὐειδέστατον, ἀνελόμενος ἀνέθρεψε. ΘΟ. Ταχέως. ΕΚ. Ἐξεπήδησεν ὁ κλῆρος.

326 ΙΖ. Ἐκαθέζοντο. ΣΤΙ. Κατὰ τὰς τάξεις. ΗΧΙ. Ἔνθα, ὅπου.

327 ΑΕΡ. Αἴροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας, κουφίζοντες τοὺς πόδας. Ζωγραφικῶς δὲ ἐκτετύπωκε. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ κωλυόμενοι τρέχειν ἵπποι. Καὶ ἔστιν ἰδίωμα.

328 ΑΜΦ. Ἀμφιεδύσατο, ἐνεδύσατο τοῖς ὤμοις.

330 ΚΝΗ. Περὶ τὰς κνήμας. ΕΘΗ. Περιέθηκε, περιέβαλεν.

331 ΑΡ. Ἀργυροῖς, καλοῖς. ΕΠ. Ταῖς τῶν σφυρῶν πόρπαις. ΑΡΑ. Ἡρμοσμένας.

332 ΕΔ. Ἐνεδύσατο.

333 ΟΙΟ. Τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ΗΡ. Ἀρήρει, καὶ ἥρμοστο, καὶ συνέπεσεν οὕτως, ὥστε μὴ ἐμποδίζειν.

334 ΒΑ. Ἐβάλετο· ἐπεὶ καὶ τὰς ἀσπίδας διὰ τελαμώνων ἐφόρουν, ὡς καὶ τὰ ξίφη.

335 ΣΑ. Τὴν ἀσπίδα. Εἴρηται δὲ σάκος ἐπειδὴ παρὰ πρώτοις Σάκαις εὑρηται. Σάκαι δὲ ἔθνος Θρᾴκης. ΣΤΙ. Ἰσχυρόν.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην, διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί·
“ Ξεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,

336 ΚΡΑ. Ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς. ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένον. ΕΘΗ. Ἐπέθηκεν.

337 ΙΠ. Ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. ΛΟ. Τὸ περινεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, κόσμου καὶ καταπλήξεως χάριν, ἱππίαις θριξὶν αὐτῷ ἐνιεμέναις. ΚΑ. Ἄνωθεν. ΕΝ. Ἐσείετο.

338 ΕΙ. Ἔλαβεν. ΑΛ. Ἰσχυρόν. Ο. Ὅπερ αὐτῷ. ΠΑ. Τῇ χειρί. Ἡ λέξις παράγωγος. Αἰολικῶς. ΑΡΗ. Ἥρμοστο.

339 ΩΣ. Ὁμοίως, ὡσαύτως. ΑΡ. Πολεμικός. ΕΝ. Ὅπλα. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν καὶ σκέπειν τὸ σῶμα. Λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκευή, ὡς ἐκεῖ·

Μνηστῆρες δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

ΕΔΥ. Ἐνεδύετο, ὡπλίζετο.

340 ΟΙΔ. Ἐπειδὴ τοίνυν οὗτοι. ΕΚ. Ἐξ ἑκατέρου πλήθους. ΘΩ. Καθωπλίσθησαν.

342 ΔΕΡ. Βλέποντες. ΘΑΜ. Ἔκπληξις εἶχεν. ΕΙ. Ὁρῶντας, βλέποντας.

344 ΕΓ. Συστάδην, συσταδόν· οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' εἰς χεῖρας, καὶ ὁμόσε. ΣΤΗ. Ἔστησαν. Δυϊκῶς. ΔΙ. Ἐν τῷ διαμεμετρημένῳ εἰς τὴν μονομαχίαν χωρίῳ.

345 ΣΕΙ. Κινοῦντες. ΕΓ. Τὰ δόρατα. ΚΟ. Ὀργιζομένω.

346 ΠΡΟ. Νῦν πρῶτος. ΠΡΟ. Προέπεμπε. ΔΟ. Μέγα, μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν, ἢ μακρὰν πορευόμενον.

347 ΙΣ. Πανταχόθεν ἴσην, κυκλοτερῆ, οὗ κατὰ τοὺς γεωμέτρας κύκλου φανέντος ἀρχὴ οὐχ εὑρέθη.

348 ΕΡ. Οὐδὲ διέκοψεν. ΑΝΕ. Ἀνεκάμφθη. ΑΙ. Ἡ ἐπιδορατίς.

349 ΚΡΑ. Ἐν τῇ ἰσχυρᾷ ἀσπίδι. ΩΡ. Ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντίσαι.

350 ΕΠΕΥ. Εὐξάμενος.

351 ΑΝΑ. Βασιλεῦ. ἀποκοπὴ τὸ πάθος. παρὰ τὸ ἄναξ. ΔΟΣ. Πάρασχε. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. Ο. Ὅπις ἐμέ. ΠΡΟ. Πρῶτος κακὰ εἰργάσατο.

“ Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
“ Ὄφρα τις ἐῤῥίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
“ Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Suid. v. Ἀντικρύ
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός·
Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
“ Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

352 ΔΙ. Σχέτλιον, δαιμόνιον, κατάρατον, κακοδαίμονα. Θεὸς, θεῖος, δαίμων, δαιμόνιος, δῖος, ἀρὰ, τῶν μέσων ἐστί. ΔΑ. Καὶ ὑπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν φονευθῆναι ποίησον.

353 ΕΡ. Εὐλαβηθῇ, φοβηθῇ. ΟΨ. Τῶν βραδέως καὶ μετὰ ταῦτα ἐσομένων ἀνθρώπων.

354 ΞΕΙ. Ξενοδόχον. ΡΕ. Κακὰ πρᾶξαι. Ο. Ὅστις. ΦΙ. Φιλίαν, ξενίαν. Ἀπελθόντα γὰρ ὡς πρέσβυν εἰς τὸ Ἄργος Ἀλέξανδρον, ἐξενοδόχησεν ὁ Μενέλαος. Διὸ καὶ εὔχεται τῷ ξενίῳ Διῒ, τῷ ὑπ' αὐτοῦ καταφρονηθέντι.

355 ΑΜ. Ἀνατείνας, ἀνασείσας.

356 ΠΡΙ. Πριάμου παιδὸς Ἀλεξάνδρου.

557 ΔΙΑ. Διῆλθε μὲν διὰ τῆς ἀσπίδος. ΦΑ. Λαμπρᾶς. ΟΜ. Ὄμβριμον, βριαρὸν, ἰσχυρόν.

358 ΠΟ. Πολυκατασκευάστου, ποικίλου.

359 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας. Διαφέρει δὲ τὸ ἀντικρὺ, τοῦ ἄντικρυς προπαροξυτόνως. τὸ μὲν γὰρ ἀντικρὺ δηλοῖ τὸ ἐξ ἐναντίας· τὸ δὲ ἄντικρυς, τὸ φανερῶς. ΛΑ. Παρὰ τὴν λαγόνα. ΔΙΑ. Διήμησε, διημήσατο, διέκοψε, διέτεμε. ΧΙ. Τὸν θώρακα.

360 ΕΚ. Ὁ δὲ ἀνέκλινε τὸ πλευρόν. ΑΛ. Ἐξέκλινεν, ἐφυλάξατο. ΚΗ. Θάνατον.

361 ΑΡ. Ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον.

362 ΑΝΑ. Τὸ ξίφος ἀνασχὼν, ἀνατείνας. ΚΟ. Τὸ περιμετωπίδιον, τὸ ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. Ἔστι δὲ περικόσμημα. Γίγνονται γὰρ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρότατοί τινες ἧλοι ἕνεκα περικοσμήματος. Φάλιον δὲ, καὶ φαλὸν, τὸ λαμπρόν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ φαλακρὸς, ὁ ἔχων φάλιον καὶ λευκὸν τὸ κάρα. Ἔστι καὶ φαληριῶσα πέτρα, καὶ φαληριόωντα κύματα. ΑΜ. Καὶ περὶ τοῦτον.

363 ΤΡΙ. Εἰς τρία καὶ τέσσαρα θραύσματα, ἢ κλάσματα. ΔΙ. Διακλασθέν. ΕΚ. Ἐξέπεσεν.

364 ΩΜ. Ἐστέναξεν.

365 ΟΥ. Οὐδεὶς σοῦ. ΟΛΟ. Ὀλεθριώτερος ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ δηλαδή. Ἐνόμισαν γάρ τινες, διὰ τούτου βλασφημεῖν τὸν Μενέλαον. Ῥητέον οὖν, ὅτι οὐ βλασφημεῖ ὁ ἥρως, ἀλλὰ νεμεσᾷ. ἀρετὴ γὰρ οἰκεία νέμεσις. οἶδέ τε πάσχειν ἅπερ οὐκ ἔδει. Καὶ νεμεσᾷ δικαίως ἐπὶ τῷ παρ' ἀξίαν σωζομένῳ. οὕτως σωφρονοῦσιν οἱ ἐθνικοὶ, οἱ ἄθεοι, καὶ ἡ ψευδώνυμος καὶ εἰδωλολατροῦσα σοφία.

« Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
« Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
« Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
Ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς· 370
Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· 375
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.

366 ΕΦΑ. Ἐλογισάμην γὰρ δή. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΚΑ. Κακίας, ἀδικίας.

367 ΕΑ. Κατεάγη, συνετρίβη.

368 ΗΙ. Ἐξέδραμεν, ἠνέχθη. ΠΑ. Ἐκ παλάμης, ἐκ τῆς χειρός. ΕΤ. Μάταιον, ματαίως, μάτην, ἐτὸς, ἐτωσίως. ΕΒΑ. Οὐδὲ ἀπέκτεινα αὐτόν.

369 Η. Ἔφη, εἶπεν. ΕΠ. Ἐπιδραμὼν, ἐφορμήσας. ΚΟ. Τῆς περικεφαλαίας. Διατί ὁ Μενέλαος, συγκλασθέντος αὐτῷ τοῦ ξίφους, οὐκ ἐπεσπάσατο τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἢ ἔκφρων ἐγένετο τῷ κινδύνῳ, τὸν λογισμὸν ἐκπλαγεὶς, ἢ πάντως οὐκ ἠθέλησεν, αὔξων τὸ κατόρθωμα. Ἢ δι' οἰκονομίαν ὁ Ποιητὴς ἐσεσώκει δι' Ἀφροδίτης τὸν Πάριν. Ἐλέλυτο γὰρ ἂν τὰ τῆς ὑποθέσεως τῷ ἐκείνου θανάτῳ. ΛΑ. Ἔλαβεν, ἐκράτησε.

370 ΜΕΤ. Ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.

371 ΑΓ. Ἦγχεν, ἔπνιγε. ΠΟ. Πολυκέντητος, πολύρραφος, ποικίλος. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμὰς ὠνομάσθη κεστός. ΙΜ. Λῶρος, ἄμμα. ΑΠΑ. Τρυφερόν. Αἰνίττεται δὲ διὰ τῆς λέξεως τὸ ἀσθενὲς τοῦ Ἀλεξάνδρου. ΔΕΙ. Ὑπὸ τὸν τράχηλον.

372 ΟΣ. Ὅστις αὐτῷ. ΑΝ. Ἀνθερεὼν, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρότερον ἐξανθεῖν τὸ γένειον ΟΧ. Ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περικεφαλαίαν ἱμάς. ΤΕ. Ὑπετέτατο, ἐσφίγγετο. ΤΡΥ. Τῆς περικεφαλαίας, τρεῖς φάλους ἐχούσης.

373 ΚΑΙ. Παρ' ὀλίγον. ΕΙ. Εἵλκυσεν ἄν. ΑΣ. Καὶ πολύ. ΗΡΑ. Ἀπηνέγκατο, ἐκτήσατο. ΚΥ. Δόξαν.

374 ΕΙ. Εἰ μὴ δή. ΟΞΥ. Ὀξέως καὶ ταχέως ἐθεάσατο. Ἰστέον δὲ, ὅτι, κατὰ Ἡσίοδον, ἡ Ἀφροδίτη γίγνεται ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τῶν αἰδοίων, καὶ τῆς θαλάσσης· κατὰ δὲ Ὅμηρον, ἐκ Διώνης καὶ Διός.

375 ΟΙ. Ἥτις αὐτῷ. ΡΗ. Διέρρηξεν, ἔκοψεν. ΙΦΙ. Ἰσχυρῶς καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος· τουτέστι, σφαγέντος. τὰ γὰρ τῶν θνησιμαίων ζώων δέρματα ἀσθενῆ ἐστιν, ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ὑπὸ τῆς νόσου.

376 ΚΕΙ. Κενὴ, δίχα τῆς Ἀλεξάνδρου κεφαλῆς. ΕΣ. Ἠκολούθει. ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

378 ΡΙ. Ἔρριψεν. ΕΠΙ. Δινήσας, ἐπιστρέψας. ΚΟ. Ἦραν, ἐβάστασαν. ΕΡ. Εὐάρμοστοι, σπουδαῖοι, ὁμόψυχοι.

Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ, κηώεντι.
Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν·
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα· 385
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετεώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
“ Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι. 390
“ Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
“ Κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης,
“ Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
“ Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· 395

379 ΑΨ. Ἐκ δευτέρου ἐφόρμησε. ΚΑ. Ἀποκτεῖναι. ΜΕ. Προθυμούμενος.

380 ΕΞΗ. Ἀφανῆ ἐποίησε.

381 ΡΕΙ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΩΣ. Ὡς θεός. ΗΕ. Ἀορασίᾳ, σκοτίᾳ.

382 ΚΑΔ. Ἐκάθισε δέ. ΕΥ. Εὐόδμῳ. ΚΗ. Τεθυμιασμένῳ· ἤ, παρὰ τὸ κεῖν, τουτέστι, κοιμᾶσθαι, εὐτρεπισμένῳ.

383 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, καλέσουσα. ΙΕ. Παρεγένετο, ἐπορεύετο. ΕΚΙ. Κατέλαβεν, εὗρε.

384 ΠΥΡ. Ἐπὶ τῷ τείχει. ΠΕ. Περὶ αὐτὴν δέ. ΤΡΩ. Τρωικαὶ γυναῖκες, Τρῳάδες. ΑΛ. Ὁμοῦ πολλαί.

385 ΝΕΚ. Εὐόσμου. ΕΑΝ. Λεπτοῦ ἱματίου. Παρὰ τὸ ἕννυσθαι. ΕΤΙ. Ἔσεισεν, ἔσπασε.

386 ΓΡΗ. Γραΐδι, πρεσβύτιδι. ΜΙΝ. Αὐτήν. ΕΙ. Ὁμοιωθεῖσα. ΠΑ. Πολλοῦ χρόνου γεγενημένῃ.

387 ΕΙ. Ἐρίων ἐπιμελουμένῃ, ἐριουργῷ. Εἴρια γάρ, τὰ ἔρια. ΟΙ. Ἥτις αὐτῇ. ΝΑΙ. Κατοικούσῃ.

388 ΗΣ. Εἰργάζετο. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. ΦΙ. Ἐξαιρέτως δὲ αὐτὴν ἐφίλει.

389 ΤΗ. Ταύτῃ δὴ τῇ γραΐδι. ΕΕΙ. Ὡμοιωμένη.

390 ΔΕΥ. Δεῦρο ἄπιθι. ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον.

391 ΚΕΙ. Ἐκεῖνος. ΔΙ. Ἤτοι, πεποικιλμέναις· ἤ, κατὰ συστροφὴν τετορνευμέναις.

392 ΚΑΛ. Κάλλει. ΣΤΙ. Λάμπων. ΕΙ. Καὶ τοῖς ἱματίοις. ΦΑΙ. Οὐδ' ἂν εἴποις.

393 ΜΑ. Μαχεσθέντα. ΧΟ. Ἐς χορὸν ἀπέρχεσθαι.

394 ΗΕ. Ἢ χοροῦ. ΝΕ. Νεωστί. ΛΗ. Πεπαυμένον.

395 ΤΗ. Ταύτῃ δέ. ΘΥ. Τὴν ψυχήν. ΟΡΙ. Διετάραξε· τουτέστιν, εἰς ἔρωτα αὐτὴν ἤγαγε. Τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
" Ἦ πῇ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400
" Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
" Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
" Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
" Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
" Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
" Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
" Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
" Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
" Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
" Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, 410
" Κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
" Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.

396 ΕΝ. Καὶ δὴ ὡς ἐθεάσατο. ΠΕ. Τὸν πάνυ καλόν. ΔΕΙ. Τράχηλον.

397 ΙΜΕ. Ἐπιθυμητὸν, ἐράσμιον. ΜΑΡ. Λάμποντα.

399 ΔΑΙ. Μακαρία. ΤΑΥ. Ἐπιῤῥηματικῶς. ἀντὶ τοῦ, τοσοῦτον. ΛΙ. Ἐπιθυμεῖς. ΗΠ. Ἀπατᾷν.

400 ΠΗ. Ἦ πάλιν ποῦ ποτέ με. ΠΡ. Πόῤῥωτέρω, ἐσωτέρω. ΕΥ. Καλῶς οἰκουμένων.

401 ΑΞ. Ἀπάξεις. ΜΗ. Λυδίας. Μηόνες γὰρ, καὶ Μαίονες, ἐκαλοῦντο οἱ Λυδοὶ τὸ παλαιόν.

402 ΚΕΙ. Κἀκεῖ.

404 ΣΤΥ. Μισητήν. ΑΓΕ. Ἀπαγαγεῖν.

405 ΔΟ. Δόλια φρονοῦσα.

406 ΗΣ. Κάθησο. ΠΑΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἐγγὺς αὐτοῦ. ΙΟΥ. Πορευθεῖσα. ΑΠΟ. Ἀπάρνησαι δὲ καὶ ἐπιλάθου δι' αὐτὸν τὴν σὴν διαγωγὴν μετὰ τῶν θεῶν. ΚΕΛ. Τὰς ὁδούς.

407 ΜΗ. Καὶ μηκέτι τοῖς ποσί σου ὑπόστρεφε εἰς τὸν Ὄλυμπον.

408 ΚΕΙ. Περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον. ΟΙ. Κακοπάθει, ταλαιπώρει. Ε. Καὶ φύλασσε αὐτόν.

409 ΕΙ. Ἕως ἄν.

410 ΚΕΙ. Εἰς ἐκεῖνον δὲ τὸν τόπον, ὅπου ἐκεῖνός ἐστιν, οὐκ ἄπειμι· ἀντὶ τοῦ, ἐκεῖσε. τὸ δὲ πάθος ἀφαίρεσις. ΕΙ. Οὐ παραγίγνομαι. ΝΕ. Μέμψεως γάρ μοι τοῦτο ἄξιον γενήσεται.

411 ΠΟΡ. Ἑτοιμάσουσα, παρασκευάσουσα. Ἄλλοι ἀναγινώσκουσι, πορσυνέουσα. ΟΠ. Εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον.

412 ΠΑ. Ὅλαι. ΜΩ. Ψέξουσι, μέμψονται. ΑΧΕ. Λύπας. ΑΚΡ. Ἀδιαχώριστα, πολλά.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
“ Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
“ Τὼς δέ τ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα· 415
“ Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
“ Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι, φαεινῷ,
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420
Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα. 425
Ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
“ Ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
“ Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
“ Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
“ Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχεϊ, φέρτερος εἶναι·

414 ΕΡΕ. Μή με ἐρέθιζε, παρόξυνε. ΣΧΕ. Σχετλιασμοῦ καὶ μίσους ἀξία. ΧΩ. Ὀργισθεῖσα. ΜΕ. Ἀμελήσω, καταλείψω.

415 ΤΩΣ. Οὕτως δέ σε. ΑΠΕ. Μισήσω. ΕΚ. Ἐκπληκτικῶς, ἐξόχως.

416 ΜΗ. Βουλεύσομαι, μηχανήσομαι. ΕΧ. Ἔχθρας, μίση. ΛΥ. Χαλεπά.

417 ΟΙ. Κακὸν θάνατον, μόρον. ΟΛΗ. Ἀπόλῃ.

419 ΚΑ. Κατακαλυψαμένη. ΕΑ. Λαμπρῷ ἱματίῳ. ΑΡ. Λαμπρῷ, λευκῷ. ΦΑ. Στιλπνῷ.

420 ΤΡΩ. Τρωϊκὰς γυναῖκας, Τρωάδας. ΛΑ. Ἔλαθεν. ΗΡ. Προηγεῖτο.

422 ΑΜ. Θεραπαινίδες. ΘΟ. Ταχέως. ΕΡ. Ἐπὶ τὴν ἱστουργίαν, ἐπὶ τὸ δέον. ΤΡΑ. Ἐτράπησαν, ὥρμησαν.

423 ΥΨΟ. Ὑψηλόν. ΚΙ. Ἐπορεύετο.

424 ΦΙ. Ἡ φιλόγελως, καὶ ἱλαρὰ, καθ' Ὅμηρον· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, ὅτι μειδέων ἐξεφαάνθη· ὅ ἐστι, τῶν αἰδοίων, φιλομμειδής.

425 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας. ΚΑ. Ἔθηκε. ΦΕ. Ἐνεγκοῦσα.

427 ΟΣ. Δυϊκῶς. ΠΑ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τοὐπίσω ἀποκλίνασα, καὶ ἀποβλέψασα. ΠΟ. Τὸν ἄνδρα. ΗΝΙ. Ἐκακολόγησεν, ὕβρισεν.

428 ΗΛΥ. Ἦλθες, παρεγένου. ΩΣ. Εὐκτικῶς, εἴθ' ὄφειλες. ΑΥ. Ἐκεῖσε. ΟΛ. Ἀποθανεῖν.

429 ΑΝ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ἀνδρός. ΔΑ. Δαμασθεὶς, ἀναιρεθείς.

430 ΕΥ. Ηὔχου, ἐπηύχου, ἐκαυχῶ.

431 ΒΙΗ. Τῇ σῇ δυνάμει.

« Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
« Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
« Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
« Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
« Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
« Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
« Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
« Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· πὰρ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
« Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
« Οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν·
« Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
« Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
« Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ·
« Ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

433 ΕΞ. Ἐκ δευτέρου.

434 ΚΕ. Κελεύω· ἤγουν, παρακαλῶ, προτρέπομαι. ΜΕΝ. Ἀντὶ, καὶ ἐξ ἐναντίας, τοῦ ξανθοῦ Μενελάου. Γενικὴ Δωρική, καὶ πρόθεσις ἀναστρέφουσα· ἀντίβιον ξανθῷ Μενελάῳ.

436 ΑΦ. Ἀπροόπτως, ἀπείρως, ἀπρονοήτως, δι' ἄγνοιαν. ΔΑ. Δαμασθῇς, ἀναιρεθῇς.

438 ΜΕ. Καὶ ἐμὲ, ἐν ἐμοί. ΧΑ. Δεινοῖς. ΕΝΙ. Ἄλλοι, ἔνιπτε· Ὅ ἐστιν, ἐπέπληττε, κακολόγει, ὀνείδιζε.

439 ΑΘ. Σὺν τῇ γνώμῃ τῆς Ἀθηνᾶς.

440 ΠΑ. Πάρεισι γὰρ ἡμῖν θεοὶ συμμαχοῦντες καὶ συναγωνιζόμενοι.

441 ΦΙ. Εἰς εὐφροσύνην τραπῶμεν. ΕΥ. Κοιμηθέντες, κατακλιθέντες, συγκαθεύδοντες, συνουσιάζοντες.

442 ΑΜ. Περιέλαβε, κατέσχεν.

443 ΟΥΔ. Οὐδ' ὁπότε σε τὴν ἀρχήν. Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πριάμου, Τροίας βασιλέως, ὁ καὶ Πάρις ἐπικαλούμενος, Ἀφροδίτης ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, ἢ, κατά τινας τῶν νεωτέρων, Φερέκλου τοῦ τέκτονος, μετὰ Ἀφροδίτης ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα τὴν Μενελάου πόλιν. Ἐνταῦθα δὲ, τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας Ἀφροδίτης αἱρέσει, καὶ βληθεῖσαν δι' ἀλληλομαχίαν ἔρωτος, ἀναλαβὼν σὺν τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν, ἦλθεν εἰς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης. Κἀκεῖ γάμου κοινωνίαν ποιησάμενος, ἧκεν ἔχων αὐτὴν εἰς Ἴλιον. Μητρόπολις δὲ αὕτη Τροίας. Ἔκ τε τῆς ἐνταῦθα διὰ τῶν ὅρκων καὶ συνθηκῶν ἀδικίας, αὐτῆς πάλιν Ἀφροδίτης αἱρέσει, κομίσας οἴκαδε, συνεκοιμήθη ἀπροσδοκήτως, πάλιν συνώδυνον παρειληφὼς, ὡς δηλοῖ ὁ Ποιητὴς, διὰ τῶν ἑαυτοῦ λόγων. ΛΑ. Ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.

445 ΚΡΑ. Παροξυτόνως· ἵνα κύριον ὄνομα γένηται. Δοκεῖ δὲ ἡ νῆσος τῆς Ἀττικῆς εἶναι, ὅθεν καὶ οὕτως πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Κραναοῦ, βασιλέως τῆς Ἀττικῆς· νῦν ἀπὸ τοιαύτης μίξεως Ἑλένη καλεῖται. ΦΙ. Φιλίᾳ καὶ συνουσίᾳ.

446 ΣΕΟ. Ὡς σοῦ. ΕΡΑ. Ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. ΙΜΕ. Πόθος. ΑΙ. Καταλαμβάνει, κρατεῖ.

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών, ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.
Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων,
Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
« Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
« Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
« Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
« Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
« Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

---

447 ΑΡ. Προηγεῖτο τῆς ἐπὶ τὴν κοίτην ὁδοῦ. ΕΙ. Ἠκολούθει. ΑΚΟ. Παράκοιτις, σύγκοιτος. Τούτων δέ τινες, παλλακαί, καὶ παλλακίδες· τινὲς δὲ σύγγαμοι, καὶ γαμεταί, ἢ γαμεταὶ γυναῖκες.

448 ΤΡΗ. Τετρυπημένοις περὶ τὴν τῶν σχοινίων δέσιν. ΚΑ. Κατεκοιμήθησαν.

449 ΟΜΙ. Κατὰ τὸ πλῆθος. ΕΦ. Ἐνθουσιαστικῶς περιήρχετο. ΘΗ. Λέοντι παραπλήσιος. Κατ' ἐξοχήν, εἴτε συνεκδοχικῶς.

450 ΕΣΑ. Ἴδοι, θεάσηται.

451 ΚΛΕΙ. Ἐνδόξων.

453 ΕΚ. Οὐ γὰρ ἂν διὰ φιλίαν αὐτὸν ἔκρυπτον. ΕΙ. Εἴ τις αὐτὸν ἐθεάσατο.

454 ΙΣ. Ἐξίσης. ΣΦ. Αὐτοῖς. ΑΠ. Ἐμισεῖτο. ΜΕ. Πάντες γὰρ αὐτὸν ἐμίσουν ὡς τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

459 ΕΚ. Ἀπόδοτε. ΤΙ. Πρόστιμον τοῦ πολέμου· ὅ ἐστι, φόρον τινά, καὶ συντέλειαν. ΑΠΟ. Ἐκτιννύειν, ἀποδιδόναι. ΗΝ. Ἥντινα προσῆκε.

460 Η. Ἥστινος μνήμη. ΠΕ. Γένηται, μένη.

461 ΕΠΙ. Καὶ ἐπῄνουν, καὶ συγκατετίθεντο τῇ γνώμῃ αὐτοῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι. Διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. Καὶ οὕτως συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον, Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν, τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γινομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΤΟΥ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ἰλίου. Καὶ Ζεὺς περιτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργαζομένην. Ἡ δὲ, παραγενομένη, πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον. Καὶ, βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ, τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει. καὶ οὕτως, συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Ἡ Ἐπιπώλησις.

Ὁρκίων σύγχυσις καὶ ἐπιπώλησις Ἀγαμέμνονος.

Δέλτα, θεῶν ἀγορὴ, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην, 5
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
« Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
« Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη·

1 ΞΗΝ. Παρὰ τῷ Διΐ. Παρεσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ Ζεὺς ὁ Ζὴν, καὶ ὁ Ζάν. Ἰωνικῶς, καὶ Δωρικῶς. ΗΓ. Διελέγοντο ἐς τὸ κοινόν, ἐκκλησιάζοντο. Ἀπὸ τοῦ, ἀγορεύειν. Ἐξ οὗ, ἠθροίζοντο.

2 ΧΡΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ κεχρυσωμένῳ καὶ καλῷ τόπῳ. Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅταν μὲν στερεὸν λέγειν βούληται, τότε πολύχαλκόν φησιν· ὅταν δὲ, καλὸν, χρυσοῦν λέγει οὐρανόν. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς δέ. ΠΟΤ. Σεβασμία, ἔντιμος. ΗΒΗ. Ἥρας θυγάτηρ, Ἡρακλέους δὲ γυνή. Ἐζήτηται, δι' ἣν αἰτίαν ὁ Γανυμήδης, οἰνοχόος ὢν τοῦ Διὸς, οὐ πᾶσιν ὑπηρετεῖ. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ὅτι Διὸς μόνου ἦν διάκονος, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτῷ πᾶσιν οἰνοχοεῖν. ἡ δὲ Ἥβη εὐλόγως, ὅτι κοινὴ πάντων ἐστίν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι, σκέψεως περὶ τῆς Ἰλίου πορθήσεως γιγνομένης, εὐοικονομήτως ἄπεισι τοῦ συνεδρίου, ἵνα μηδὲν ἐναντίον γένηται, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν, ἢ μὴ μόνος δόξῃ τι οἰκτίζεσθαι. Διὰ τί δὲ, μόνῳ τῷ Διῒ Γανυμήδης ὑπηρετεῖ; Ῥητέον, ὅτι ἅπασιν ἡ Ἥβη διακονεῖ, ἐπειδὴ τὸ θεῖον πᾶν ἀεὶ νεάζει τε καὶ ἡβᾷ. Τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτοῖς ἥ τε ἀμβροσία, ἀβροσία τις οὖσα, καὶ τὸ νέκταρ, παρὰ τὸ νεάζειν, ἢ, τὸ οὐ μὴ κτείνεσθαι, λεχθέν. Γανυμήδης δὲ ὑπηρετεῖ μόνῳ τῷ Διῒ, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πρῶτός ἐστι νοῦς, μόνος δὲ ὁ νοῦς ἔχει οἰκεῖον τὸ, τοῖς μήδεσι γάνυσθαι. τοῦτο γὰρ ὁ Γανυμήδης.

3. ΝΕΚ. Τὸ τῶν θεῶν πόμα. ΕΩ. Ἀντὶ τοῦ, ᾠνόχει, ἐκίρνα. Ἔστι δὲ ὁ τρόπος κατάχρησις. κυρίως γὰρ τὸ οἰνοχοεῖν ἐπὶ οἴνου λεχθῆναί ἐστι. ΤΟΙ. Οὗτοι δέ. ΔΕ. Ἐκπώμασι, ποτηρίοις.

4 ΔΕΙ. Ἐδεξιοῦντο. ΤΡΩ. Τὴν Ἴλιον. ΕΙ. Ὁρῶντες, βλέποντες.

5 ΕΠ. Ἀπόπειραν ἐποιεῖτο. ΕΡΕ. Ἐρεθίζειν, παροξύνειν.

6 ΚΕΡ. Ἐρεθιστικοῖς, χλευαστικοῖς, ἢ ἀποτόμοις, τὸ κέαρ τέμνουσιν· ὅ ἐστι, τὴν ψυχήν. ΠΑ. Παραβολήδην, παραβεβλημένως, ἀπατητικῶς. ἢ, παραβάλλων τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, πρὶν ἐκείνην ἀποσιωπῆσαι. ἐξ ἀντιβολῆς, ἐξ ἀντιπροσβολῆς, κατ' ἀπόκρισιν, προφάσει, ἀναβαλλόμενος.

7 ΔΟΙ. Δύο. ΑΡΗ. Βοηθοί. ΘΕ. Τῶν θεαινῶν.

8 ΑΡ. Ἡ ἐν Ἄργει τῆς Πελοποννήσου πόλει τιμωμένη. ΑΛΑ. Ἡ ἀλάλκουσα τῷ μένει· ὅ ἐστι βοηθοῦσα. Ἢ, ἐν Ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη, ἔνθα καὶ Ἀλαλκομένειον Ἀθηνᾶς ἱερόν. Ἢ, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομενίου ὄρους τῆς Ἀττικῆς. Ἢ, ἡ παρὰ Ἀλαλκομενεῖ τραφεῖσα τῷ Βοιωτῷ.

“ Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
“ Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
“ Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
“ Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
“ Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
“ Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
“ Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
“ Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
“ Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
“ Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
“ Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
“ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;

9 ΑΛ. Ἀλλὰ γὰρ αὗται μέν. ΝΟΣ. Χωρίς. ΕΙΣ. Ὁρῶσαι, βλέπουσαι.

10 ΤΕΡ. Τέρπονται. δυικῶς. ΑΥ. Τούτῳ δὲ ῇ. ΦΙ. Φιλόγελως. καθ' Ἡσίοδον, φιλομμηδής, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Κρόνου μηδέων, αἰδοίων, ἐξεφαάνθη.

11 ΠΑ. Παρεμμένει, πάρεστιν. ΑΜ. Ἀποτρέπει, ἀποσοβεῖ.

12 ΕΞΕ. Ἔσωσεν. ΟΙ. Ὑπολαμβάνοντα, προσδοκοῦντα. ΘΑ. Ἀποθανεῖν.

13 ΑΛ. Ἀλλ' ἡ μὲν νίκη.

14 ΦΡΑ. Βουλευώμεθα, σκεπτώμεθα. ΟΠ. Ὃν τρόπον.

15 ΑΥ. Ἢ ἐκ δευτέρου. ΦΥ. Μάχην ὴν κατὰ πλήθη, δημώδη. ΑΙ. Δεινήν, χαπήν.

16 ΟΡ. Διεγείρωμεν, ἐμβάλωμεν. ΑΜ. ἀμφοτέροις, Τρωσὶ καὶ Ἕλλησιν.

17 ΑΥ. Εἰ δὲ οὕτως· Ἤγουν, εἰ δ' ἴσα.

18 ΟΙ. Οὕτως γὰρ οἰκοῖτο.

19 ΑΓ. Ἐπαγάγοιτο εἰς πατρίδα.

20 ΕΜΕ. Μεμυκόσι τοῖς χείλεσιν ἐπεστέναξαν. Ὃ πάσχουσιν οἱ ὀργιζόμενοι, καὶ μηδὲν ποιεῖν δυνάμενοι.

21 ΠΛΗ. Ἐγγύς. ΑΙ. Αὗται. ΗΣ. Ἐκαθέζοντο. δυϊκῶς. ΜΕ. Ἐβουλεύοντο, διενοοῦντο.

22 ΑΘ. Ἡ μὲν Ἀθηνᾶ. ΑΚΕ. Ἐπίρρημα, κατ' Ἰωνικὴν διάλυσιν ἐκ τοῦ ἀκήν. Ἀκὴν ἦσαν, ἀκέων ἦσαν, ἥσυχοι ἦσαν. ΟΥ. Καὶ οὐδὲν ἐφθέγξατο.

23 ΣΚΥ. Ὀργιζομένη. ΑΓΡ. Χαλεπός, ἀπηνής. ΗΡ. Κατελάμβανεν.

24 ΕΧΑ. Οὐκ ἐχώρησε. διὰ τὸ μέγεθος. ΣΤΗ. Κατὰ στῆθος. ΧΟ. Ἄγριον ὀργήν.

“ Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ᾽ ἀτέλεστον
“ Ἱδρῶθ᾽, ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
“ Λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε παισίν.
“ Ἕρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
“ Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ᾽ ἀσπερχὲς μενεαίνεις
“ Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
“ Εἰ δὲ σύ γ᾽, εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
“ Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας,
“ Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
“ Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
“ Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ᾽ ἔρισμα μετ᾽ ἀμφοτέροισι γένηται.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
“ Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι
“ Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,
“ Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ᾽ ἐᾶσαι·
“ Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ.

---

26 ΑΛΙ. Μάταιον, ἄπρακτον. ΘΕ. Ποιῆσαι. ΠΟ. Κάματον. ΑΤΕ. Καὶ ἀπλήρωτον.

27 ΙΔΡ. Τὸ τέλειον, ἱδρῶτα. ΜΟ. Ταλαιπωρίᾳ, καμάτῳ. ΚΑ. Ἐκοπίασαν. δυϊκῶς.

28 ΑΓ. Ἀθροιζούσῃ. ΠΑΙ. Καὶ τοῖς τούτου παισίν.

29 ΕΡ. Πρᾶττε. ΕΠ. Οὐ μὴν συναινοῦμέν σοι οἱ λοιποὶ θεοί. Ὅ ἐστιν, οὐκ ἐπαινοῦμέν σε τοῦτο ποιοῦντα.

30 ΟΧ. Στενάξας.

31 ΤΙ. Τὶ δὴ κατά σε, κατὰ σοῦ.

32 ΤΟΣ. Τοσαῦτα. ΡΕ. Πράττουσιν. ΑΣ. Ὅπ ἀδιαλείπτως, ὅτι τοσοῦτον ἀπέρχουσι, σπεύδουσι. ΜΕ. Προθυμῇ.

33 ΠΤΟ. Ὑποκοριστικὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἰδίαν ἔχει χρῆσιν παρὰ τὰς ἑτέρων ἰδιότητας γλωσσῶν. Ἐκείνοις μὲν γὰρ πόλεις μέγισται πτολίεθρα λέγονται καθ᾽ ὑποκορισμόν.

35 ΒΕ. Ὠμὸν φάγοις.

36 ΤΟ. Τότε ἄν. ΕΞΑ. Ἰάσαιο.

37 ΕΡ. Πρᾶξον ὅπως ἂν βούλῃ. ΝΕΙ. Μὴ αὕτη ἡ φιλονεικία. ΟΠ. Ἐν τῷ μεταταῦτα χρόνῳ. Τὸ δὲ ὅλον· μὴ αὕτη ἡ ἔρις μεγάλης ἔχθρας ἐν ὑστέρῳ ἡμῖν αἰτία γένηται.

40 ΟΠ. Ὁπότε ἄν. ΜΕ. Προθυμούμενος, ἐφιέμενος. ΕΞΑ. Ἐκπορθῆσαι, καταστρέψαι.

41 ΤΗΝ. Ταύτην τὴν πόλιν ἂν βουληθῶ. ΟΘΙ. Ἔνθα, ὅπου. ΕΚ. Ἐκγεγένηνται, κατοικοῦσι.

42 ΜΗ. Μὴ, μηδαμῶς. ΔΙ. Παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι. ΕΑ. Ἀλλὰ συγχωρῆσαί με.

43 ΔΩ. Ἔδωκα θέλων. Δοκεῖ δέ πως ἐναντίον εἶναι τὸ ἑκὼν, τῷ, ἀέκοντί γε θυμῷ. Διὸ καλῶς ὁ Τρύφων, συναλείψας καὶ ἀπο-

“ Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
“ Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
“ Τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ,
“ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
“ Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
“ Λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
“ Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
“ Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
“ Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
“ Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
“ Τάων οὔτι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
“ Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
“ Οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.

στρέφων τὸ α ἐν τῷ δῶκα, συνάπτει τὸ ἀέκων. Ἵν' ᾖ, δῶκ' ἀέκων ἀέκοντί γε θυμῷ. Ἢ, ἑκὼν ἐγώ σοι ἔδωκα, ἀεκούσης μου τῆς διανοίας. ὅ ἐστι, καίπερ μὴ βουλόμενος.

Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε
θυμῷ.

Ζητεῖται, πῶς ὁ Ζεὺς ἅμα μὲν ἑκὼν λέγει τῇ Ἥρᾳ χαρίσασθαι, ἅμα δὲ ἀέκων. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἑκὼν μὲν δίδωσιν, ὡς ἂν ἀδελφῇ, καὶ γυναικί· ἀέκων δὲ, ὅτι τοὺς φιλτάτους πρὸς ἀπώλειαν δίδωσι. Καὶ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες, ὁπότ' ἂν περιπέσωσι κινδύνῳ, ἐκβάλλουσι τὸν φόρτον εἰς τὴν θάλασσαν, ἑκόντες τε, καὶ ἀέκοντες· ἑκόντες μὲν, ἵνα σωθῆναι δυνηθῶσιν· ἀέκοντες δὲ, ὅτι τὸν φόρτον ἀπολλῦσιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτων οὐδεμία χρεία ἐστὶ πρὸς τὴν γραμματικήν. Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ· καὶ τὸ, εἴτε ἑκὼν, εἴτε ἄκων· καὶ τὸ εἴτε ἑκόντι, εἴτε ἄκοντί γε θυμῷ· ταὐτὸν λέγει.

44 ΑΣΤ. Ὅσοι γὰρ ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ τὸν τοὺς ἀστέρας ἔχοντα οὐρανόν.

45 ΝΑΙ. Κατοικοῦνται. Τῷ ναιετάειν δὲ παθητικῶς χρῆται.

46 ΤΑ. Ὑπὲρ τούτων ὑπ' ἐμοῦ. ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς, ἐν καρδίᾳ. ΤΙΕ. Ἐτιμᾶτο. ΙΡΗ. Ἱερὰ, μεγάλη.

47 ΕΥΜ. Τοῦ εὖ ποτὲ τῇ μελίᾳ χρησαμένου, πολεμικοῦ. Μελία δὲ εἶδος δένδρου εὐθέτου εἰς δόρατος κατασκευήν.

49 ΛΟΙ. Σπονδῆς. Κυρίως δὲ τῆς ἀναφερομένης ἐκ τῶν θυμάτων ἀναθυμιάσεως. ΛΑ. Ταύτης γὰρ τῆς τιμῆς κατηξιώθημεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

50 ΒΟ. Μελανόφθαλμος, καλὴ τὸ πρόσωπον, λίαν εὔμορφος, σφόδρα εὐειδής.

51 ΗΤ. Ἐμοὶ μὲν δή. ΠΟ. Προσφιλέσταται. ΠΟ. Πόλεις. Τὸ, λη, διὰ τὸ μέτρον.

53 ΤΑΣ. Ταύτας. ΔΙΑ. Ἐκπόρθησον. ΟΤ. Ὅτ' ἄν σοι. ΑΠΕ. Μισηθῶσι.

54 ΠΡΟ. Προΐσταμαι, ὑπερμαχῶ. ΟΥ. Οὐδὲ φθονῶ, οὐδὲ ἀντιπράττω.

55 ΕΙ. Οὐ συγχωρῶ. ΔΙΑ. Νῦν ἐν ἀπαρεμφάτῳ ἐνεργητικῷ. Τοπρότερον δὲ διάπερσαι, προστακτικῶς, ἐν γένει τῶν μέσων, ὥσπερ, ποίησαι.

56 ΟΥΚ. Οὐδὲν ὠφελῶ, οὐδὲν πράσσω, οὐδὲν περιποιοῦμαι. ΕΠ. Ἐπειδή.

« Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
« Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοι·
« Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
« Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
« Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
« Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
« Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
« Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
« Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
« Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
« Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
« Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
« Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

57 ΧΡΗ. Προσῆκόν ἐστι. ΘΕ. Θεῖναι, ποιῆσαι. ΑΤΕ. Οὐκ ἀπλήρωτον.

58 ΕΝ. Ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων.

59 ΠΡΕΣ. Ἐντιμοτάτην. ΤΕΚ. Ἐγέννησεν. ΑΓ. Ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευόμενος, ἢ ὁ περὶ τῶν δυσευρέτων καὶ σκολιῶν εὐχερῶς δυνάμενος βουλεύσασθαι· συνετός.

60 ΑΜ. Κατ' ἀμφότερα, διὰ τὸ καὶ ἀδελφὴν εἶναί σου, καὶ γυναῖκα. ΓΕ. Τῇ γενεᾷ. ΟΥ. Καὶ ὅτι. ΠΑ. Γαμετή.

61 ΚΕ. Εἰμὶ, ὑπάρχω.

62 ΑΛΛ. Ἀλλὰ μὲν γάρ. ΤΑΥ. Κατὰ ταῦτα, ἐν τούτοις. ΥΠΟ. Εἴξομεν, συγχωρήσομεν.

63 ΕΨ. Ἐπακολουθήσουσι δὲ τῇ ἡμῶν γνώμῃ καὶ οἱ λοιποὶ θεοί.

64 ΘΑΣ. Τάχιον. ΕΠΙ. Ἐπίτειλον· ὅ ἐστι, πρόσταξον. Καθάπερ περὶ ὀλίγου τὸ διάπερσαι.

66 ΠΕΙ. Ἀπόπειραν λαβεῖν. ΩΣ. Ὅπως ἄν. ΥΠ. Ὑπεράντας τῇ δόξῃ, διὰ τὴν Μενελάου νίκην.

67 ΑΡ. Ἄρξωσι, προλάβωσι. ΔΗ. Βλάψαι.

71 ΠΕΙ. Εἰς τὸ πειρᾶν.

73 ΠΑ. Καὶ πρότερον προθυμουμένην.

74 ΑΙ. Ὁρμήσασα.

75 ΟΙ. Τὸν λεγόμενον κομήτην. Ἀστὴρ δὲ ἄστρου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν ἀστὴρ ἕν τι ἐστί· τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν ἀστέρων, ζώδιον ὄν. ὃ καὶ ἀστροθέτημα καλεῖται. ΗΚ. Ἔπεμψε, πέμπειν εἴωθε.

Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
Λαμπρὸν, τοῦδέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
Κὰδδ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
" Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
" Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
" Ζεὺς, ὅς ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσαθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

76 ΤΕ. Σημεῖον.

77 ΤΟΥ. Τούτου δὲ ἐστὶ τοῦ ἀστέρος. ΙΕ. Ἀφίενται, ἀποπηδῶσιν, ὄστλιγγες.

78 ΕΙ. Ὁμοία. Ἄλλοι, Ἰκέλη. ΗΙ. Ὥρμησε.

79 ΕΘΟ. Κατεπήδησε. ΘΑΜ. Ἔκπληξις, φόβος.

82 ΑΥ. Ἢ πάλιν.

83 ΤΙ. Ποιεῖ.

84 ΤΑ. Ταμίας, διαπράκτωρ· ὅ ἐστι δεσπότης. ΤΕ. Ὑπάρχει.

86 ΚΑ. Κατῆλθεν.

87 ΑΝ. Ἀντήνορος παιδὶ Λαοδόκῳ. ΑΙ. Πολεμιστῇ.

88 ΔΙ. Ζητοῦσα. Ζητεῖν δὲ προσποιεῖται ἡ θεὸς τὸν Πάνδαρον, ἐπειδὴ μορφήν τε καὶ εἶδος ἀνθρώπου περιείληφεν. ΕΦ. Εἴπου εὕροι. Οὐκ ἀσεβεῖ δὲ, φασὶν, ὁ Πάνδαρος, εἰ ἡ Ἀθηνᾶ συνεβούλευσε, καὶ Ζεὺς ἀπέσταλκε; Ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς, εἰδὼς, οὐ καλῶς τοὺς ὅρκους γεγενημένους, (οὐδὲ γὰρ ἕτερον Τρῶες ἢ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ὤμοσαν,) διὰ τοῦτο ἐσπούδασε λυθῆναι τὰς ἀδίκους συνθήκας. Ἀθηνᾶν δὲ νῦν ὑποληπτέον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου. αὐτὸς γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα διελογίζετο. ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Ἄλλοι δὲ, οἱ τοῖς Ὁμήρου λύοντες, φασὶ, προειρηκέναι τὸν Ποιητὴν, πειρᾶν, αἴκε θέλῃσιν οὐχὶ πείθειν.

89 ΕΥ. Κατέλαβε. ΛΥ. Τὸν Πάνδαρον. ΑΜΥ. Ἀγαθὸν καὶ ἄψογον τῇ τοξικῇ.

90 ΕΣ. Ἑστηκότα. ΚΡΑ. Ἰσχυραί. ΑΣ. Πεζῶν, ὁπλιτῶν.

91 ΕΠ. Ἠκολούθουν. ΑΙ. Ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰσήπου ῥευμάτων καὶ ῥείθρων. Ὁ δὲ Αἴσηπος, ποταμὸς τῆς ὑπὸ Ἴδην Λυκίας.

“ Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
“ Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν;
“ Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
“ Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
“ Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ᾽ ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
“ Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν,
“ Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ᾽ ἀλεγεινῆς.
“ Ἀλλ᾽ ἄγ᾽, ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·
“ Εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
“ Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
“ Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.

93 Η. Ἆρα ἄν μοι. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα διαπορητικὸν, ἤγουν πευστικόν. ΠΙ. Πειθείης. Διατὶ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, εἰς σύγχυσιν τῶν ὅρκων, οὐ τῶν Τρώων τινὰ, ἀλλὰ τῶν ἐπικούρων, καί τοι κεχαρισμένος ἄν τις ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ μᾶλλον ἢ τῶν οἰκείων, καὶ διατὶ τῶν ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο; Καί φησιν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι τῶν μὲν Τρώων οὐδένα, διότι πάντες αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς ὁ Ποιητής φησιν·

Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.

Τῶν δὲ ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο, ὡς φιλοχρήματον. Σημεῖον δὲ, ἡ τῶν ἵππων αὐτοῦ ἐπ᾽ οἴκου κατάλειψις, ἵνα μὴ δαπανᾷ, καὶ ὅτι φύσει ἐπίορκος. Τὸ γοῦν ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ εἶναι, ὅθεν ἦν, ἐπίορκον. Οἱ δέ τινες οὕτως λύουσιν, ὅτι ἀρίστου ἦν χρεία, τοῦ δυναμένου τρῶσαι καὶ καταστοχάσασθαι. Οὐκ ἦν δὲ ἐν τῷ Τρωϊκῷ μέρει τις, ἢ Ἀλέξανδρος καὶ Πάνδαρος, εὐφυεῖς οὕτως, ὡς καὶ ἐπιφωνῆσαι τὸν Ποιητὴν.

Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Ὃ σημαίνει τὴν τοξικήν. Καὶ ὡς ἄριστον αὐτὸν ἐπελέξατο τοξότην. ΔΑΙ. Πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.

94 ΤΛ. Καρτερήσειας ἄν; ὑπομείνειας; ΕΠΙ. Ἐπιπέμψαι τῷ Μενελάῳ. ΤΑ. Τὸν ταχέως φερόμενον.

95 ΚΥ. Δόξαν. ΑΡ. Φέροις ἂν, ἐπιφέροις, ἐπικομίσῃς, παραφορήσῃς.

97 ΤΟΥ. Παρὰ τούτου δὴ πάντων πρῶτον. Πρόσκαιρον δὲ ἡ Ἀθηνᾶ βασιλέα κέκληκε τὸν Ἀλέξανδρον, ἕνεκα τοῦ πεῖσαι αὐτὸν τὸν Πάνδαρον ἐλπίδι μείζονος δωρεᾶς. ΦΕ. Ἀπενέγκοις, λάβοις.

98 ΑΙ. Ἐὰν θεάσηται.

99 ΔΜΗ. Δαμασθέντα. ΠΥ. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ σώματα οὐκ ἔθαπτον ἐπὶ γῆν, εἰ μὴ πρότερον ἔκαυσαν. Εἶθ᾽ οὕτως τὴν τέφραν σὺν τοῖς ὀστέοις ἐχώννυον, ἐν ἀγγείῳ τινὶ ἀποθέμενοι. ΕΠΙ. Ἐπιβιβασθέντα, ἐπιτεθέντα. ΑΛΕ. Χαλεπῆς.

100 ΟΙ. Τόξευσον. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦ Μενελάου. ΚΥ. Ἐνδόξου.

101 ΕΥ. Εὔχου. ΛΥ. Τῷ ἐν Λυκίᾳ τιμωμένῳ, γεγεννημένῳ. Φασὶ γὰρ, ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα ἡ Λητὼ τὴν Ἥρας ζηλοτυπίαν, εἰς Λυκίαν ἀπιοῦσα, ἐγέννησεν ἐκεῖ τὸν Ἀπόλλωνα. ΚΛ. Ἐνδόξῳ περὶ τοξικὴν τέχνην. Τεσσάρων γὰρ τεχνῶν ἔφορος ὁ θεός. τοξικῆς, ἰατρικῆς, μουσικῆς, καὶ μαντικῆς.

102 ΠΡΩ. Πρωτογεννήτων, πρωΐμων. ΡΕ. Ἱερουργήσειν, θύσειν.

103 ΝΟ. Ὑποστρέψας, ἐπανελθὼν εἰς τὴν θαυμαστὴν Ζέλειαν· Ἡ γὰρ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ Λυκία, Ζέλεια ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ τὸν Ἀπόλλωνα ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι. ΑΣ. Πόλιν. Ἔνθα καὶ τοῦτον τὸν πολίτην ἐφέσιον φαμέν.

Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον, ἰξάλου αἰγὸς 105
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκη σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν,
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν. 115
Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων·
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν,

104 ΑΦ. Ἀνοήτῳ, ἀσυνέτῳ.

105 ΕΣΥ. Ἐγύμνου, ἐξέλκυσε τῆς θήκης. ΕΥ. Καλῶς ἐξεσμένον. ΙΞΑ. Ἤτοι τελείου, ἢ πηδητικοῦ καὶ ὁρμητικοῦ. Παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. Ἢ, ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, τὸν τομίαν. Συμβαίνει γὰρ πολλάκις, τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους, διωκομένους ἐν ταῖς θήραις, κατὰ παράτριψιν ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ μόρια.

106 ΣΤΕ. Ὑπὸ τὸ στῆθος. Ἐπιτυχὼν δὲ ἔβαλε.

107 ΔΕ. Ἐπιτηρήσας, ἐκδεχόμενος. ΕΝ. Ἐν τόποις πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις προσκοποῦσι. Ἀπὸ τοῦ δοκᾶν.

109 ΚΕ. Κέρατα. ΕΚ. Ἑκκαίδεκα παλαιστῶν. Δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστή· ἥ ἐστιν ἔκτασις τῆς χειρὸς τῶν τεσσάρων δακτύλων. Οἱ δὲ, ἑκκαίδεκα ἐνιαυτῶν. ὧρος γὰρ, ὁ ἐνιαυτός. Ὅπερ ἄτοπον. ΠΕ. Ἐβεβλαστήκει.

110 ΑΣ. Κοσμήσας, ἐργασάμενος. ΚΕ. Κερατουργὸς, κερατογλύφος. ΗΡ. Προσήρμοσε. ΤΕ. Ὁ καλούμενος τοξοποιός. Ἢ κοινῶς, πᾶς τεχνίτης τέκτων λέγεται. Ἀπὸ τοῦ τεύχειν, ὅ ἐστι, κατασκευάζειν τι.

111 ΛΕΙ. Ξέσας, λεῖα ποιήσας. ΚΟ. Νῦν τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον τοῦ τόξου λέγει, ὅθεν ἀπήρτηται ἡ νευρά.

112 ΤΑ. Ἐκτείνας. ΠΟ. Πρὸς τῇ γῇ ἐπήρεισεν ἑαυτόν. δηλαδὴ ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

113 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ΣΑ. Τὰς ἀσπίδας. ΣΧΕ. Ἔσχον.

114 ΜΗ. Μὴ πρότερον. ΑΝ. Ἀνορμήσειαν.

115 ΒΛΗ. Βληθῆναι.

116 ΣΥ. Ἀφῄρει τῆς βελοθήκης τὸ πῶμα. ΕΛΕ. Εἵλετο, ἔλαβεν.

117 ΑΒ. Μή πώποτε βεβλημένον, καινόν. ΠΤΕ. Ἐπτερωμένον, ἢ ταχέως φερόμενον. ΜΕ. Εἰς βάθος διηκουσῶν, ἤγουν διϊκνουμένων, δεινῶν. ΕΡΜ. Ἔρεισμα, τὸ ἐνερεῖδον τὰς ὀδύνας.

118 ΚΑ. Κατετίθει, κατέπηττε, ἥρμοζε τῇ νευρᾷ. ΠΙ. Ὀδυνηρὸν, χαλεπόν.

Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης·
Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Ἀθάνατοι· πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Ἥ τοι, πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδεϊ λέξατο ὕπνῳ.
Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός.

---

122 ΓΛΥ. Τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομὰς τοῦ βέλους, τὴν χηλὴν, ὅπου ἐντίθεται ἡ νευρά.

123 ΜΑ. Τῷ μαστῷ. ΠΕ. Προσήγαγε. ΣΙ. Τὸ βέλος.

124 ΚΥΚ. Εὔκυκλον. Ἐπὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἔτεινε τὸ τόξον, ὡς κυκλοτερὲς γενέσθαι.

125 ΛΙΓ. Ποιόν τινα ἦχον ἀπετέλεσε. ΒΙ. Ὀξυτόνως, τὸ τόξον. Ἐνθαδὲ ἐστὶ, βολὴ τοῦ ἀκοντίου, τοῦ βέλους. ΙΑ. Ἦχον ἀπετέλεσεν. ΑΛ. Ἀφήλατο.

126 ΟΞΥ. Ἤτοι, ὁ ταχέως βάλλων· ἢ, ὁ ταχέως βαλλόμενος· ἤγουν, βέλος ὀξεῖαν ἔχον ἀκμήν. ΟΜΙ. Κατὰ τὸ πλῆθος. ΕΠΙ. Ἐπιπτασθῆναι, ἐφάψασθαι. ΜΕ. Προθυμούμενος. Ὁ τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα.

127 ΟΥ. Σοῦ δὲ, ὦ Μενέλαε, οἱ θεοὶ οἱ μακαρισμοῦ ἄξιοι, οὐκ ἐπελάθοντο. Καλεῖται δὲ ὁ τρόπος οὗτος ἀποστροφή.

128 ΑΓΕ. Ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τῶν πολεμίων· ὅ ἐστι, λαφυραγωγός. ἢ ἡγεμονικὴ τοῦ λεὼ, καὶ τοῦ νοός.

129 ΗΤ. Ἥτις τὸν οἰστὸν, τὸ τόξευμα, ἀπέωσεν ἀπὸ σοῦ. ΠΡΟ. Προσταθεῖσά σοι, καὶ ὑπερασπίσασα. ἐξ οὗ, ῥυσαμένη.

130 ΤΟ. Τοσοῦτον. ΕΕΡ. Ἀπεῖργεν, ἐκώλυεν. ΧΡΟ. Ἀπὸ τοῦ χρωτὸς, ἀπὸ τοῦ σώματος. ΩΣ. Δίκην μητρός.

131 ΕΕΡ. Ἀπείργει, κωλύει. ΟΘ. Ὁπότε. ΗΔΕ. Ὁπότ' ἂν τῷ ἡδυτάτῳ ὕπνῳ κρατηθεὶς ἀποκοιμηθῇ.

132 ΑΥ. Αὐτὴ δὲ ἡ δαίμων. ΑΥ. Ἐπ' εὐθείας ἐνεχθῆναι ἐποίησε. ΖΩ. Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες.

133 ΧΡΥ. Χρυσοῖ. ΣΥ. Συνεῖχον, ἔσφιγγον. ΔΙ. Διπλοῦς. ΗΝ. Ἀπήντα, ὑπέκειτο.

134 ΕΝ. Ἐνέπεσε δέ. ΑΡΗ. Εὖ ἡρμοσμένῳ.

Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός.
Αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μηονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφυέες, κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς·
Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος. 150

135 ΕΛΗ. Διεληλύθει, ἐπέπηκτο. ΔΑΙ. Πολυκατεργάστου, ποικίλου.

136 ΗΡΗ. Ἥρμοστο, ἐνεπάγη.

137 ΜΙ. Ζώνης. Μίτρα δὲ ἐλέγετο τὸ ἐσώτερον τοῦ λαγόνος εἴλημμα ἐρεοῦν, χαλκῷ ἔξωθεν περιειλημμένον. ΕΡ. Φύλαγμα καὶ ἀσφάλεια τοῦ σώματος. ΕΡ. Τειχίον καὶ περίφραγμα τῶν ἀκοντίων.

138 ΟΙ. Ἥτις αὐτῷ. ΠΛΕ. Πολὺ ἐβοήθησε. ΔΙΑ. Διῆλθε δὲ καὶ διὰ ταύτης.

139 ΑΚΡ. Τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. ΕΠΕ. Ἐπέξεσεν.

140 ΕΡ. Ἔῤῥει, ἐφέρετο. ΚΕ. Μέλαν ὡς νέφος. ΩΤ. Ἐκ τοῦ τραύματος. Ἀπὸ τοῦ οὐτάσαι δὲ γίγνεται· ὅ ἐστι, τετρῶσθαι. Διαφέρει ὠτειλῆς οὐλή. Ὠτειλὴ μὲν λέγεται αὐτὸ τὸ τραῦμα· οὐλὴ δὲ ὁ τύλος τοῦ θεραπευθέντος τραύματος.

141 ΕΛΕ. Ἐλεφάντινον ὀστοῦν. ΦΟΙ. Φοινικῷ χρώματι· ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ. ΜΙ. Χρίσῃ, βάψῃ.

142 ΜΗ. Λυδή. ΚΑ. Καρίνη ἀπὸ Καρίας. ὡς τῶν χωρίων τούτων τὸ παλαιὸν καλαῖς βαφαῖς χρωμένων. ΠΑ. Παραγναθίδιον, τὸ νῦν χαλινάριον καλούμενον.

143 ΘΑ. Ἐν τῷ οἴκῳ. ΠΟ. Πολλοὶ δὲ αὐτόν. ΗΡΗ. Ηὔξαντο.

144. ΑΓΑ. Εἰς ἄγαλμα. ὅπως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ πεποίηται εἰκὼν, ἢ εἴδωλόν τι. Ἔστι δὲ ἄγαλμα, καλλώπισμα πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται καὶ χαίρει. Οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον Ποιηταὶ ἄγαλμα εἶπον τὸ ξόανον.

145 ΕΛΑ. Τῷ ἡνιόχῳ.

146 ΤΟΙ. Οὕτως σοι. ΜΙ. Ἐμιάνθησαν, ἐμολιώθησαν.

147 ΕΥ. Εὐφυεῖς, καλοὶ, ἰσχυροί. ΣΦΥ. Τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ, καὶ ἐκ πλαγίων ἐξέχοντα τῆς κνήμης καὶ τῆς πτέρνης. Εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν χαλκευτικῶν σφυρῶν. ΥΠΕ. Ὑποκάτωθεν.

148 ΡΙ. Ἐφοβήθη, ἔφριξεν.

149 ΩΣ. Ὡς ἐθεάσατο.

Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε ϗ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Ἀψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
“ Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον, 155
“ Οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
“ Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
“ Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
“ Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν.
“ Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
“ Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
“ Σὺν σφῇσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, ϗ τεκέεσσιν.
“ Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
“ Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
“ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο. 165
“ Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

151 ΝΕΥ. Νεῦρον μὲν, ἐν ᾧ δέδεται τὸ σίδηρον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον. Ὄγκους δὲ τὰς ἀκίδας, καὶ ἐξοχὰς τοῦ βέλους. ΕΚ. Ἔξωθεν τοῦ βέλους ἐχομένας.

152 ΑΨΟ. Εἰς τοὐπίσω πάλιν αὐτῷ ἡ ψυχή. ΑΓΕ. Τουτέστιν, ἐπισυνηθροίσθη, ἐπισυνήχθη.

153 ΒΑ. Μεγάλα στενάζων.

154 ΕΧ. Κρατῶν.

155 ΚΑ. Ἀδελφέ. ΘΑ. Πευστικῶς ἀναγνωστέον ταῦτα· Μὴ τοὺς ὅρκους ἐποίησα, τοῦ εἶναί σοι θάνατον, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἀνακωχὴν ἔχειν ϗ μέλλησιν τοῖς ἀντιπάλοις, ἀλλ' ὅπως οἱ Τρωϊανοὶ βάλωσί σε, καὶ τραυματίζωσι, τοὺς ὅρκους δὲ καταπατήσωσι, τουτέστι, καταφρονήσωσι;

156 ΟΙ. Μόνον σε ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μάχεσθαι προστήσας.

158 ΟΥ. Οὐδαμῶς μέν. ΑΛΙ. Μάταιον. ΠΕ. Γενήσεται.

159 ΑΚΡ. Ἀτέλεστοι, ἀπλήρωτοι. Παρὰ κραίνω, κρανῶ, τὸ ἐκτελέω. Ἢ, αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γιγνόμεναι. ΔΕ. Δεξιώσεις, πίστεις. ΗΣ. Αἷς ἐπεπιστεύκειμεν.

160 ΕΤΕ. Οὐκ εἰς τέλος ἐπήγαγεν, οὐκ ἐπλήρωσεν.

161 ΟΨΕ. Μεταπολὺ, βραδέως. ΤΕ. Τελειώσει. ΑΠ. Ἀποτίσουσιν, ἀποδώσουσι. Λείπει δὲ τὸ, χόλῳ. ἵν' ᾖ, σὺν μεγάλῳ χόλῳ, ἢ τόκῳ, ἤτοι ποινῇ προστίμῳ. Καὶ ὁ ἀόριστος χρείαν παρέχει τοῦ μέλλοντος.

162 ΣΦΗ. Ἰδίαις. ΓΥ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ γυναικῶν, ϗ τέκνων.

164 ΗΜ. Ἡμέρα.

166 ΣΦΙΝ. Αὐτοῖς. ΥΨΙ. Ὁ ἐπὶ ὑψηλοῦ θρόνου καθεζόμενος. ὁ τὴν ἀνωτάτω ἔχω καθέδραν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ναυσὶ ζυγῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Ἢ, ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν, καὶ ἀπονέμων ἑκάστ τὸ πεπρωμένον. ΑΙ. Ἐν τῷ αἰθέρι. ΝΑΙ. Κατοικῶν.

Αὐτ

“ Αὐτὸς ἐπισείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι,
“ Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
“ Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
“ Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο· 170
“ Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
“ Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
“ Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
“ Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα
“ Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
“ Καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
“ Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
“ Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
“ Ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
“ Καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 180

167 ΕΠΙ. Ἐπισείσει, περιστρέψεται. ΕΡΕ. Σκοτεινήν, φοβεράν. μετωνυμικῶς.

168 ΤΗΣ. Ὑπὲρ ταύτης τῆς πλάνης, τῆσδε ἀπάτης ἕνεκα. ΚΟ. Ὀργιζόμενος. ΑΤΕ. Οὐκ ἀπλήρωτα.

169 ΑΙ. Δεινὴ λύπη.

170 ΑΙ. Ἐὰν ἀποθάνῃς. ΜΟΙ. Τὴν πεπρωμένην. ΑΝΑ. Ἀναπληρώσεις. ΒΙ. Τοῦ βίου, τῆς ζωῆς.

171 ΚΑΙ. Καὶ δὴ ἄν. ΕΛ. Ἐπονείδιστος, ἐφύβριστος. ΠΟ. Πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν. Ἄνυδρον γὰρ οὖσαν τὴν Πελοπόννησον, ἔνυδρον ἐποίησε Δαναὸς, ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἰκήσας αὐτήν. Τῶν δὲ θυγατέρων αὐτοῦ ζητουσῶν ὑδρεύσασθαι, μιᾶς αὐτῶν, τῆς Ἀμυμώνης, ἠράσθη Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ, τριαίνῃ πλήξας τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς. Οἱ δὲ, ὅτι τὸ Ἄργος Ἀθηνᾶς ὑποθήκαις διὰ τῶν Δαναοῦ θυγατέρων ἔνυδρον ἐγένετο. Ἐκεῖναι γὰρ ὄρυξιν φρεάτων ἐπενόησαν. Παραγγελομένῳ δὲ τῷ Αἰγύπτῳ ἐπὶ τὸν τῶν θυγατέρων Δαναοῦ γάμον, αἱ Δαναΐδες κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθήκας ἐδολοφόνησαν τοὺς νυμφίους. Ἐκεῖνος γὰρ αὐταῖς συνεβούλευσε, τοὺς τὴν παρθενίαν ἀφαιρουμένους ἀμύνασθαι. Ὑπερμνήστρα οὖν μόνη Λυγκέα περιέσωσεν. Ὅθεν καὶ γυναῖκα λαβὼν αὐτὴν ὕστερον, συνετήρησε. Πολυδίψιον οὖν, ἤτοι πολυδιάφθορον, διὰ πολέμους. Ἢ, πολυπόθητον, ἀπὸ τῶν διψώντων, μεταφορικῶς, καὶ ἐπιθυμούντων ποτόν. ἐξ οὗ ἄνυδρον. Ἢ βλαβερόν. ἀπὸ τοῦ, ἴψιον. ΙΚ. Παραγενοίμην.

172 ΜΝΗ. Μνείαν ποιήσονται· ὅ ἐστι, σοῦ τελευτήσαντος, εὐθὺς οἱ Ἕλληνες θελήσουσιν ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰς πατρίδας.

174 ΠΥ. Σήψει.

175 ΑΤΕ. Ἀσυντελεύτῳ, ἀπληρώτῳ. ΕΡ. Πολέμῳ, νῦν.

176. ΚΑΙ. Καὶ δή τις. ΥΠ. Ἤτοι, ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ· τοῦτ' ἔστιν, ἀνδρείων. Νῦν δὲ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων, ὑπερηφάνων.

177 ΤΥΜ. Τῷ τάφῳ. ΕΠΙ. Ἐφαλλόμενος, ἐπιπηδῶν.

178 ΑΙΘ. Εἴθε οὕτως. ἐπίρρημα εὐκτικόν. ΤΕ. Πληρώσειεν.

179 ΑΛΙ. Μάταιον.

« Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
« Ὥς ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
« Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
« Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
« Ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
« Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·
« Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει 190
« Φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
« Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
« Φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
« Ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
« Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,

181 ΚΕΙ. Σὺν κεναῖς ναυσίν. Κενὰς δὲ εἶπε, διότι Μενέλαος, ἀποθανὼν, οὐκ ἔμελλε πλεῖν ἐν αὐταῖς.

182 ΕΡΕ. Λέξει. ΕΥ. Τότε με γῆ χάσματι δεχθείη. Οὐ γὰρ ἐπιθετικῶς λέγει αὐτὴν τὴν γῆν εὐρεῖαν, ἀλλὰ τὴν εὐρὺ τῇ διαστάσει χάσμα ποιοῦσαν.

183 ΕΠΙ. Εὐθαρσέστερον ποιῶν, εὔψυχον.

184 ΜΗ. Μηδέ πω. ΔΕΙ. Εἰς δέος καὶ φόβον ἄγε.

185 ΚΑΙ. Οὐκ ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν τόπῳ τοῦ σώματος· ὅ ἐστιν, οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ. ΠΑ. Ἔμπροσθεν.

186 ΕΙ. Ἐφύλαξε. ΠΑ. Παμποίκιλος.

187 ΖΩ. Ὁ ζωστὸς χιτών. ΜΙ. Χαλκῆ λεπὶς, ἣν ζώννυνται περὶ τὸν κενεῶνα, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ΚΑ. Ἔκαμον, κατεσκεύασαν.

189 ΑΙ. Εἴθε γάρ. ΦΙ. Ἀντὶ τοῦ, προσφιλέστατε.

190 ΕΛ. Τραῦμα. ΙΗ. Ἰατρός. ΕΠΙ. Ἐφάψεται, ψηλαφήσει.

191 ΦΑΡ. Ἰάματα. Φάρμακα γὰρ κυρίως ἐκεῖνα λέγονται, τὰ οἱονεὶ ἐπιφέροντα ἄκος· ὅ ἐστιν, ἴασιν. ΚΕ. Ἅπερ δή. ΠΑΥ. Παύσῃ, θεραπεύσῃ ἀπό.

192 ΘΕΙ. Ἤτοι, ἐκ θεῶν τὸ γένος ἔχοντα. ἢ, θαυμαστόν. Ἡ δὲ τῶν κηρύκων ἱστορία προείρηται ἐν τῇ Α.

193 ΟΤΙ. Ὡς τάχος. ΜΑ. Τὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης, ἢ Κορωνίδος· κατὰ δέ τινας, Ἠπιόνης τῆς Μέροπος· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Ξανθινόης. ΔΕΥ. Ἐνταῦθα, εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

194 ΑΣ. Ἀσκληπιοῦ παῖδα. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν, καὶ ἤπια τὰ μέλη ποιεῖν. ΑΜΥ. Ἀγαθοῦ, ἀψόγου. ΙΗ Ἰατροῦ. ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι τὰ πάθη.

195 ΟΦ. Ὅπως θεάσηται.

« Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑστότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὄρσ', Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
« Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱὸν,
« Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
« Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι 'Vuidas in V.
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς·
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἷλκεν ὀϊστόν·
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

200 ΠΑ. Περιβλέπων, ἐρευνῶν. ΕΝΟ. Ἐθεάσατο, εἶδεν.

201 ΕΣ. Ἑστῶτα. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν δέ. ΚΡΑ. Ἰσχυραί. ΣΤΙ. Τάξεις.

202 ΟΙ. Οἵτινες αὐτῷ ἠκολούθουν. ΤΡΙ. Ἀπὸ Τρίκης, πόλεως Θεσσαλίας.

204 ΟΡ. Διεγείρου, ἀνίστασο, σπεῦδε, σπέρχου. ΑΣΚ. Ἀσκληπιοῦ παῖ, Μαχᾶον. ΚΑ. Καλεῖ. Ὁ μεταπλασμὸς ἀνάλυσις τῆς διφθόγγου.

206 ΟΙ. Τοξεύσας. ΕΒΑ. Ἔτρωσε. ΤΟΞ. Τῆς τοξικῆς ἔμπειρος.

207 ΑΜ. Ἡμῖν δὲ λύπην.

208 ΟΡΙ. Διετάραξε, διήγειρεν. Τὸ α μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

209 ΒΑΝ. Ἐπορεύθησαν δέ.

210 ΙΚΑ. Παρεγένοντο.

211 ΒΛΗ. Βεβλημένος. ΑΓΗ. Συνηθροισμένοι ἦσαν.

212 ΚΥ. Ἐν κύκλῳ, πέριξ.

213 ΑΡΗ. Εὐηρμοσμένου. ΕΙ. Ἔξω εἷλκεν.

214 ΕΞΕ. Τούτου δὲ ὀπίσω ἑλκομένου. ΑΓ. Κατεάγησαν, συνετρίβησαν, αἱ γωνίαι. Ἤγουν, πάλιν ἄγεν, τουτέστιν, ἀνεκάμφθησαν. ΟΞΕ. Ὀξεῖς. ΟΓ. Αἱ γωνίαι καὶ ἐξοχαὶ τῶν ἀκίδων τοῦ βέλους.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστὸς,
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
Πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο.
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
Γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
“ Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·

218 ΕΚ. Ἐκπιέσας, ἐκθλίψας. Ἢ, τοῖς χείλεσιν ἀνήγαγεν, ἐξέσπακεν. ΗΠ. Τὸ ἑξῆς. ἐπέπασεν αὐτῷ πρᾶα καὶ προσηνῆ φάρμακα, παυστικὰ τῶν ὀδυνῶν.

219 ΤΑ. Ἅπερ αὐτῷ. ΠΟ. Παρέσχεν, ἐδωρήσατο. ΧΕΙ. Εἷς τῶν Κενταύρων, εὑρετὴς ἰατρικῆς καὶ λυρικῆς, υἱὸς Κρόνου καὶ Φιλύρας· ἢ, ὥς ἔνιοι, Ποσειδῶνος.

220 ΟΦ. Ἕως οὗτοι. ΑΜ. Περὶ τὸν Μενέλαον ἐνήργουν, καὶ ἠσχολοῦντο.

221 ΤΟ. Ἐπὶ τοσούτῳ δέ. Καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα. Καὶ τὸ, δὲ, παρέλκει, καθὼς πολλάκις. ΕΠΙ. Τὸ ἑξῆς, ἐπῆλθον.

222 ΕΔ. Ἐνεδύσαντο τὰ τεύχη. Τμῆσις τὸ πάθος. ΜΝΗ. Μνήμην ἐποιοῦντο τοῦ πολέμου. Χάρμη γὰρ ἡ μάχη, ἤτοι κατὰ ἐναντιότητα, ἢ ἡ χαρὰν ἐμποιοῦσα τοῖς νικῶσιν.

223 ΕΝ. Τότε, ὧδε. ΒΡΙ. Νυστάζοντα καὶ ἠρεμοῦντα. ἐξ οὗ ἀμελοῦντα. Βρίξαι γὰρ κυρίως ἐστὶ, μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονυστάξαι.

224 ΚΑ. Ἀποδειλιῶντα, φεύγοντα.

226 ΕΑ. Κατέλειψε.

227 ΦΥ. Πνευστιῶντας, ἀσθμαίνοντας.

229 ΠΕ. Παρέχειν.

230 ΓΥΙ. Μέλη. ΔΙΑ. Διαπάσσοντα, ἐπερχόμενον.

231 ΕΠΕ. Ἐπήρχετο. Τὸ ω διὰ τὸ μέτρον.

232 ΙΔΟ. Θεάσαιτο. ΤΑ. Ἱππικῶν, πολεμικῶν, ἱππαζόντων ἵππους πώλους ταχεῖς.

233 ΘΑΡ. Εὐθαρσεστέρους ἐποίει, προέτρεπε.

234 ΜΕ. Ἀμελεῖτε. ΘΟΥ. Ὁρμητικῆς. ΑΛ. Δυνάμεως.

" Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσι πατὴρ Ζεὺς ἔσετ' ἀρωγός· 235
" Ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
" Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται.
" Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
" Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
" Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
" Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;
" Αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
" Ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
" Ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
" Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθά τε νῆες
" Εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
" Ὄφρα ἴδητ', αἴκ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
Ὣς ῥ' ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. 250
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·

235 ΑΡΩ. Βοηθός. Ὁ δὲ νοῦς. οὐδὲ γὰρ βοηθήσει ὁ Ζεὺς ταῖς ψεύσταις.

237 ΕΔΟ. Φάγωσι.

240 ΜΕ. Ἀμελοῦντας. ΣΤΥ. Μισητοῦ, φοβεροῦ.

241 ΝΕΙ. Ἐγκαλολόγει. ΧΟ. Ὀργιστικοῖς.

242 ΙΟ. Ἰόμωροι, οἱ περὶ ἰοὺς καὶ τόξα μεμοχθημένοι· ὅ ἐστι, πεπονημένοι, κάμνοντες, καὶ κακοπαθῶς ἔχοντες. Οἱ μόρον, κάματον, φόνον, καὶ θάνατον ἐμποιοῦντες ἐν ἰοῖς. Ἐπιζα καὶ, ἰόμωροι, ἄξιοι τεθνάναι, ἤτοι τιμωρίας, ἰοῖς. Ἰόμωροι δὲ, οἱ ἰομωροῦσι, εἰς ἰῶν ῥῆσιν μωραίνοντες καὶ μαραίνοντες. Πάντες οὗτοι Ἰόμωροι τῶν ἰῶν ὥραν εἰσὶν ἔχοντες, μὴ ἔχοντες. ΕΛ. Ἐπονείδιστοι. ΟΥ. Οὐκ ἐντρέπεσθε;

243 ΤΙ. Τί δή ποτε οὕτως ἀργεῖ; ΤΕ. Ἐκπεπληγμένοι, δειλωθέντες. ΝΕ. Ἐλάφων βρέφη.

244 ΘΕ. Τρέχουσαι.

245 ΟΥΔ. Οὐδεμίαν ἔννοιαν ἀλκῆς καὶ σωτηρίας ποιοῦνται, δειλιῶσι. ΑΛ. Δύναμις, ἀνδρεία.

247 ΜΕ. Προσμένετε.

248. ΕΙ. Εἱλκυσμέναι εἰσί. ΕΥ. Καλὰς πρύμνας ἔχουσαι. Πρύμναι δὲ καλοῦνται τὰ ὄπισθεν μέρη τῶν νεῶν. ΘΙ. Ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ.

251 ΚΙ. Παραγινόμενος. ΟΥ. Ἀνὰ τὸν θόρυβον. κατὰ τὴν συνέλευσιν καὶ ἄθροισιν τῶν ἀνδρῶν. Οὐλαμὸς δὲ τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. Ἡ δὲ φάλαγξ τάξις ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν.

252 ΙΔΟ. Περὶ τὸν Ἰδομενέα.

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῒ ἴκελος ἀλκήν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 255
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
“ Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
“ Ἠ μὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
“ Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
“ Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται. 260
“ Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
“ Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
“ Ἕστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
“ Ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεο εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα· 265
“ Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
“ Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
“ Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
“ Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευσαν
“ Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
“ Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.

254 ΠΥ. Ἐσχάτας. ΩΤΡ. Ἐσπούδαζε, παρώρμα. ΦΑ. Τάξεις στρατιωτῶν εἶπεν ὁ Ποιητὴς, ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ζύλοις ἐμάχοντο· φάλαγγας δὲ ξύλα κυλινδρώδη ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. Ἔτι γοῦν καὶ ἡμεῖς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων ξύλων ῥηπάς τέ καὶ οἰκοδομήματα φάλαγγας καλοῦμεν.

256 ΜΕΙ. Προσηνέσι, πρᾴοις.

257 ΠΕ. Ἡ σύνταξις· Τίω σε περὶ Δαναῶν, τιμῶ σε ὑπὲρ πάντας Δαναούς.

258 ΑΛ. Ἄλλῳ τῷ οἱῳδήποτε. ΕΡ. Πράξει. Λέγει δὲ, τῇ ἕδρᾳ.

259. ΓΕ. Ἔντιμον, κατὰ τὴν τιμὴν διδόμενον γέρας. ΑΙ. Πυῤῥὸν, πυρόεντα, ὑπομέλανα.

260 ΚΕ. Κιρνῶσι.

262 ΔΑΙ. Μεμερισμένον, διαιρετὸν, ἡμιπλήρωτον. δέπας δηλαδή. ΠΛ. Πλῆρες, πλέον.

263 ΑΝ. Κελεύοι.

264 ΟΡ. Διεγείρου, σπεῦδε, σπέρχου. ΠΑ. Πρότερον. ΕΥ. Ἀντὶ τοῦ, καυχᾶσαι ὑπάρχειν.

265 ΑΓ. Ἡγεμών. Παρὰ τὸ, ἄγω, ῥῆμα.

266 ΕΡΙ. Ἄγαν εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος.

267 ΕΣ. Γενήσομαι. ἢ, εἰμί. ΤΟ. Πρότερον, ἐξ ἀρχῆς. ΥΠΕ. Ὑπεσχόμην.

268 ΟΤΡ. Προτρέπου, παρώρμα.

269 ΕΠ. Ἐπειδὴ συνέχεαν τοὺς ὅρκους, ἐπιόρκησαν.

270 ΚΗ. Κακὰ, λῦπαι. ΟΠ. Μεταῦτα.

Ὡς

Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ·
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Τὼ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον, ἠΰτε πίσσα,
φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
Τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
" Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν οὔτι κελεύω·
" Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.

272 ΠΑ. Παρῆλθεν. ΓΗ. Χαίρων τῇ ψυχῇ.

273 ΟΥ. Τὸ πλῆθος.

274 ΤΩ. Οὗτοι δέ. ΚΟ. Καθωπλίζοντο. ΝΕ. Πύκνωμα, πλῆθος. Ὁ τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τῶν νεφῶν. ΕΙ. Ἠκολούθει.

275 ΣΚΟ. Ἀπὸ ὑψηλοῦ τόπου, ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. ΝΕ. Ἀχλύν. ΑΙ. Αἰγονόμος. Ὧδε ἀντὶ τοῦ, οἰοπόλος, μηλοβότης.

276 ΚΑ. Διὰ τῆς θαλάσσης. ΖΕ. Ὑπὸ τῆς τοῦ ζεφύρου πνοῆς. Εἴρηται δὲ ζέφυρος, ὅτι ἀπὸ ζόφου πνεῖ· ζόφον δὲ τὴν δύσιν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

277 ΑΝ. Πόῤῥωθεν. ΕΟΝ. Ὄντι. Ἄλλοις, ἰόντι, ἐρχομένῳ. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, μέλαν. συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ.

278 ΛΑΙ. Συστροφὴν ἀνέμου, καταφορὰν μετὰ ὄμβρου.

279 ΡΙ. Ἐφοβήθη. ΣΠΕ. Ὑπὸ τὸ σπήλαιον. ΗΛΑ. Εἰσήλασεν, ἤγαγε. ΜΗ. Τὰ πρόβατα.

280 ΤΟΙ. Τοσαῦται καὶ τοιαῦται. ΑΜ. Ὁμοῦ τοῖς Αἴασιν. ΑΙ. Νεανιῶν.

281 ΠΥ. Πυκναὶ, πολλαί. ΚΙ. Ἐκινοῦντο.

282 ΚΥ. Μέλαιναι, κυανέῳ χρώματι παραπλήσιαι, ἢ πυκναί. ΣΑΚ. Ταῖς ἀσπίσιν. ΕΓ. Δόρασι. ΠΕ. Τῇ ἀνατάσει τῶν δοράτων πεπυκνωμέναι.

283 ΤΟΥΣ. Τούτους μέν.

284 ΣΦ. Καὶ αὐτούς.

285 ΗΓΗ. Ἡγεμόνες, διατάκται.

286 ΣΦ. Ὑμᾶς. ΟΥ. Οὐ πρέπει γάρ. ΟΤΡ. Παρορμᾶν. Ὁ δὲ νοῦς· ὑμᾶς μὲν οὐ παρορμῶ, οὐ γὰρ προσήκει.

287 ΑΝΩ. Κελεύετε.

“ Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
“ Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
“ Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
“ Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
Ἔνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,
Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,

288 ΑΙ. Εἴθε γὰρ, ὦ Ζεῦ πάτερ. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐχῆς σημαντικόν.

289 ΤΟΙ. Τοιαύτη πᾶσι προθυμία.

290 ΤΩ. Οὕτως ἂν, τῷδε τῷ τρόπῳ. ΗΜ. Κλιθείη, κλινθείη, πορθηθείη.

291 ΑΛ. Ληφθεῖσα.

292 ΛΙ. Κατέλιπεν. ΜΕΤ. Πρὸς τοὺς ἄλλους.

293 ΕΤΕ. Κατέλαβε, ἐν ἐπιτομῇ καὶ συντόμως ἔλαβε. ΛΙ. Ἡδὺν, τὸν συμβουλεύειν προσηνῆ.

294 ΟΥΣ. Τοὺς ἰδίους. ΣΤ. Ἑτοιμάζοντα, διατάσσοντα.

295 ΑΜ. Οὗτοι ταξίαρχοι ὑπῆρχον· βασιλεὺς δὲ πάντων τῶν Πυλίων Νέστωρ.

297 ΙΠ. Τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους. ΠΡ. Πρώτως εἰκὸς, εἰρῆσθαι τοὺς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἑστῶτας· ὄπιθε δὲ, τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ. ὡς εἰκὸς, μεταξὺ τετάχθαι τοὺς δειλούς. Οὐ γὰρ ἂν λόγον εἶχε τὸ, Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.

298 ΠΕ. Τοὺς δὲ πεζοὺς ἐξ εὐωνύμων. ΕΣ. Ἀγαθοὺς, γενναίους.

299 ΚΑ. Τοὺς δὲ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὺς κατὰ τὸ μέσον συνήλασε καὶ συνέκλεισεν· ἐπὶ γὰρ μετώπου τάσσει τὴν φάλαγγα, οὐ κατὰ βάθους· τουτέστι, μεταξὺ δύο ἀνδρείων ἕνα κακὸν ἔβαλλεν.

300 ΟΦ. Ὅπως καὶ μὴ βουλόμενός τις, τῇ ἀνάγκῃ προσέχων, πολεμῇ.

301 ΕΠΕ. Προσέτασσεν. ΑΝΩ. Ἐκέλευε.

302 ΣΦ. Τοὺς ἰδίους. ΕΧΕ. Κατέχειν. ΚΛΟ. Ταράσσεσθαι.

303 ΙΠ. Τῇ ἱππικῇ ἀνδρείᾳ. ΗΝ. Τῇ ἑαυτοῦ ἀνδρείᾳ. ΠΕ. Πεπιστευκὼς, τεθαρρηκώς.

304 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων. ΜΕ. Προθυμείτω.

Μη

Μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
Ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
Ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
Ὣς ὁ γέρων ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς· 310
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὦ γέρον, εἴθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
« Ὥς τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
« Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις 315
« Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
« Ἀτρείδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
« Ὣς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν·

305 ΑΛΑ. Ἀσθενέστεροι γὰρ καὶ εὐχείρωτοι ἔσεσθε.

306 ΑΠΟ. Ἀπὸ τῶν ἰδίων ἁρμάτων. ΕΤ. Εἰς ἕτερον ἅρμα παραγένηται.

307 ΕΓ. Τῷ δόρατι ἐκτεινάτω, πολεμησάτω. ΟΡΕ. Τοῦτο τὸ ῥῆμα κατὰ τὴν ἑρμηνείαν αὐτὴν ζητεῖται. Καὶ οἱ μὲν φασὶ παραγγέλλειν αὐτὸν, ἵνα, ὃς ἂν πολεμίου ἅρματος ἐπιβῇ, μάχηται, καὶ μὴ ἐξελαύνειν σπουδάζῃ. Οἱ δὲ οὕτως· ὅστις δ' ἄν, φησι, ἀποπέσῃ τοῦ ἰδίου ἅρματος, καὶ ἐπὶ τοῦ πλησίον παραγένηται, μὴ ἡνιοχείτω, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἤθους τῶν ἵππων· δόρατι δὲ μᾶλλον ἀμυνάσθω τοὺς πολεμίους· ὅ ἐστι, πολεμείτω. ΕΠ. Ἐπειδή. ΠΟ. Κατὰ πολὺ κρεῖττον.

308 ΩΔΕ. Οὕτως. ΠΡΟ. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι, οἱ πρὸ ἡμῶν. ΠΟ. Πόλεις. ΕΠ. Κατέστρεφον.

309 ΤΟΝ. Ταύτῃ τῇ διανοίᾳ χρώμενοι.

310 ΠΑ. Ἐκ πολλοῦ χρόνου ἀσκηθεὶς τὸ πολεμεῖν· τουτέστι, πολλάκις πολεμήσας, καὶ τούτου πεῖραν ἱκανὴν ἔχων.

311 ΚΑΙ. Καὶ τοῦτον μέν.

313 ΕΙΘ. Εἴθε σου τῇ τῆς ψυχῆς προθυμίᾳ ἐπήρκει ἡ τοῦ σώματος δύναμις.

314 ΕΠ. Ἀκολουθείη. ΒΙΗ. Δύναμις. ΕΜ. Ἑδραία, ἀσφαλής. ΕΙΗ. Ὑπάρχοι.

315 ΤΕΙ. Δαπανᾷ, καταπονεῖ. ΟΜ. Τὸ ὁμοίως πᾶσι χαλεπόν. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ ὁμοίιον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει. οἷον ὡς ἐνταῦθα.

Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον. καὶ·
Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν. Ἢ·
— καὶ τέλος ἔλθῃ ὁμοιίου πτολέμοιο.

316 ΚΟΥ. Νεωτέροις. ΜΕ. Συναναστρέφεσθαι.

319 ΩΣ. Οὕτως εἶναι, οὕτως ἀκμάζειν. ΚΑ. Ἀπέκτεινα, ἐφόνευσα. Πύλιοι καὶ Ἀρκάδες περὶ γῆς ὅρων ἐπολέμουν περὶ τὸ καλούμενον ὄρος Ἀγκαῖον. Νέστωρ δὲ, μονομαχήσας ἐκ προκλήσεως, Ἐρευθαλίωνα τὸν Ἱππομέδοντος,

" Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
" Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·
" Ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
" Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
" Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
" Ὁπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς·
Αὐτὰρ ὁ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
Ἕστασαν· οὐ γάρ πω σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς,
Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες

πομέδοντος, ἢ, ὡς ἔνιοι, Ἀφείδαντος, ἀνεῖλε. καὶ ὑπὸ χαρᾶς τὸ προσελθὲν χωρίον παρεξῆλθεν. Οἱ δὲ Ἀρκάδες, ἔτι σκαρίζοντος τοῦ Ἐρευθαλίωνος, ἐφορμήσαντες, τοῖς Πυλίοις συνέβαλον, καὶ οὕτως ἐνίκησαν. Θάψαντες δὲ τοὺς νεκροὺς καὶ τὸν Ἐρευθαλίωνα, ἐπέγραψαν,

Ἐνθάδ' Ἐρευθαλίωνα φίλους τ' ἐπὶ τύμβον ἔθηκαν
Ἀρκάδης βασιλεῖς, γένος ἔξοχον Ἱππομέδοντος,
Οἵ ποτε Νέστορα καὶ λαοὺς πολέμῳ δαμάσαντο.

320 ΑΛΛ. Ἀλλ' οὐδαμῶς. ΑΜΑ. Πάντα ὁμοῦ. ΔΟ. Ἔδωκαν, παρέχον.

321 ΚΟΥ. Νέος. ΕΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἦν ἐγώ.

322 ΑΛ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως. ΙΠ. Ἅμα τοῖς ἱππεῦσιν ἔσομαι. ΗΔΕ. Καὶ προστάξω· ὅ ἐστιν, ἀφηγήσομαι.

323 ΤΟ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τῶν πρεσβυτῶν γνώμη καὶ τιμὴ, τὸ καλῶς συμβουλεύειν.

324 ΑΙΧ. Ἀπὸ μέρους τὰ δόρατα. ΑΙΧ. Ἀνακινήσουσιν· ὅ ἐστι πολεμήσουσιν. ΟΙ. Οἵτινες ἐμοῦ.

325 ΟΠΛ. Νεώτεροι, ὅπλα φέρειν δυνάμενοι. ΓΕ. Γεγένηνται.

326 ΠΑ. Παρῆλθεν.

327 ΕΥΡ. Ἰστέον, ὅτι τούτου τοῦ ὀνόματος ἡ ἀνάλογος εὐθεῖά ἐστιν ὁ Πετεὸς, τοῦ Πετεοῦ, ὡς ὁ νεὸς, ὁ νεοῦ. καὶ Ἀττικῶς, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ Ο εἰς τὸ Ω, γέγονε Πετεώς. Ὡς ἀπὸ τοῦ Μενέλαος, Μενέλεως, Μενέλεω, γίγνεται κατ' Ἀττικοὺς, καὶ ἀπὸ τοῦ λαὸς, λεώς· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ Πετεὸς, Πετεώς· Εἶτα ἡ γενικὴ τοῦ Πετεῶ, κατὰ προσχηματισμὸν τοῦ Ο, γέγονε Πετεῶο.

328 ΜΗ. Δυνάμενοι κατὰ μάχην μήσασθαι· ὅ ἐστι, βουλεύσασθαι. ἐξ οὗ, ἐπιστήμονες μάχης.

330 ΑΛΑ. Ἀσθενεῖς.

331 ΟΥ. Οὐδέ πω γὰρ ἤκουον τῆς κατὰ τὸν πόλεμον τῶν λαῶν κραυγῆς· τουτ' ἔστιν, οὐδέ πω ᾔδεισαν, διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι, εἰ ὁ πόλεμος κεκίνηται. ΑΚ. Ἀντὶ τοῦ, ἤκουον.

332 ΝΕ. Νεωστί. ΣΥ. Συνταρασσόμεναι. ΚΙ. Ἐκινοῦντο.

Ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
“ Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
“ Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
“ Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
“ Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
“ Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
“ Ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
“ Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
“ Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
“ Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
“ Ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τόν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
“ Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππότ' Ἀχαιοὶ,

---

334 ΠΥΡ. Τάξις, φάλαγξ, στίξ, στράτευμα. Μεταφορά. ΕΠ. Ἐλθὼν ἐπὶ Τρῶας. Ἄλλοις αὕτη σύνταξις.

335 ΤΡΩ. Προσληπτέον τὸ, κατά. ἵν' ῇ, κατὰ Τρώων.

336 ΝΕΙ. Ἐλοιδόρησεν, ἐπέπληξε.

339 ΚΕ. Κεκοσμημένε. ΚΕΡ. Πανοῦρ- ι, ὦ φιλοκερδέστατε. Ἤγουν, ἀπατηλὲ, δο- λερὲ, ἀλωπεκῶδες. κερδαλὴ γὰρ ἀλώπηξ.

340 ΑΦΕ. Ἄποθεν καὶ χωρὶς ἑστήκατε. ΜΙΜ. Περιμένετε.

341 ΣΦΩ. Ὑμῖν. ΜΕ. Ἐν πρώτοις ντας.

342 ΚΑΥ. Δεινῆς, καυστικῆς, διαπύρου. ΑΝ. Ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν.

343 ΠΡΩ. Πρῶτοι. δυϊκῶς. ΔΑΙ. Ἐπὶ ῖτα καλεῖσθε ἀπὸ τῶν παρεπομένου. Ὁ τρό- ς συνεκδοχή. Ὁ δὲ λόγος· πρῶτοι γὰρ καὶ ἐπὶ εὐωχίαν καλεῖσθε ὑπ' ἐμοῦ.

344 ΓΕ. Τοῖς ἐντίμοις. ΕΦΟ. Παρασκευάζοιμεν.

345 ΦΙ. Προσφιλῆ, ἡδῆ. ΟΠ. Ὀπτά. ΕΔ. Προσληπτέον τὸ, ἐστὶν, ἢ, ἔξεστιν. ἔξεστιν ἔδειν καὶ πίνειν.

346 ΜΕ. Ἡδέος ὡς μέλιτος, καλοῦ. ΟΦΡ. Ἕως οὗ θέλητε.

347 ΝΥΝ. Νῦν δὲ ἡδέως ἂν, καὶ ἀσμένως ἴδοιτε.

348 ΜΑ. Μάχοιντο.

350 ΠΟΙ. Ὁποῖον τοῦτον τὸν λόγον ἐτόλμησας τῷ στόματί σου εἰπεῖν; Ἕρκος γάρ φησι τὸ περίφραγμα τῶν ὀδόντων, τὰ χείλη. περιφραστικῶς.

351 ΠΩΣ. Πῶς δὴ λέγεις τοιαῦτα; ΜΕ. Ἀμελεῖν.

“ Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα,
“ Ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴκέν τοι τὰ μεμήλῃ,
“ Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
“ Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
“ Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
“ Ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγώ περ.
“ Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
“ Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Πὰρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος, Καπανήιος υἱός.
Καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὤμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,

352 ΟΞ. Τὸν ταχεῖαν ἔχοντα τὴν ἐν τοῖς φόνοις κρίσιν. ΑΡΗ. Νῦν, τὸν πόλεμον.

353 ΟΨΕ. Ἴδῃς, θεάσῃ. ΗΝ. Ἐὰν βούλῃ. ΑΙ. Ἐὰν περὶ τούτου ἀσχολήσῃς, ἐάν σοι ταῦτα ᾖ διὰ φροντίδος.

354 ΠΡΟ. Ἐν τοῖς προαγωνισταῖς γενόμενον.

355 ΑΝΕ. Ἀνεμόφθορα, ἀνέμοις ἐοικότα. ἐξ οὗ, ἀφανῆ. ΒΑ Λέξεις,

356 ΕΠΙ. Ἐπιμειδιάσας, γελάσας.

357 ΩΣ. Ὡς ἐπέγνω αὐτὸν ὀργισθέντα. ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ ἐναντίον ἔστρεψε, μετέστρεφε, τὸν λόγον. Ψόγον γὰρ εἰπὼν, νῦν ἔπαινον λέγει. ΠΑ. Ἔμπαλιν, εἰς τὸ ἀνάπαλιν, ἐξ ἐναντίας. ἄλλοτε, ἐκ δευτέρου. ΛΑ. Ἐλάζετο, ἐπελάβετο. ΜΥ. Τὸν λόγον τοῦ Ὀδυσσέως.

359 ΝΕΙ. Κακολογῶ. ΠΕ. Περισσῶς, παρὰ προσῆκον.

361 ΗΠΙ. Πρᾶα, προσηνῆ. ΔΗ. Βουλεύματα. ΑΤ. Ἅπερ καὶ ἐγώ.

362 ΟΠΙ. Ἐν τῷ μεταταῦτα χρόν ΑΡΕ. Ἐξιλεωσόμεθα, θεραπεύσομεν.

363 ΜΕ. Ἀνεμώλια. ὡσεὶ, μετανεμώλια. ΘΕΙ. Ποιήσειαν.

364 ΜΕΤ. Ἐπὶ τοὺς ἄλλους.

365 ΥΠ. Μεγαλόψυχον, ἀνδρεῖον.

366 ΚΟΛ. Καλῶς συνηρμοσμένοις, συμπήκτοις.

370 ΩΜ. Οἴμοι, Οἴ. Ἐπιρρήματα, λ πης δηλωτικά. Διαφέρει τὸ, Οἴμοι, καὶ μοι. Τὸ οἴμοι, ταυτὸ σὺν τῷ οἴ, ὤμοι.

"Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
"Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
"Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
"Ὣς φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
"Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
"Ἤ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
"Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων,
"Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
"Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
"Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευον. 380

μοι, δειλαίαν ἔχει τὴν μοι. Ἀμφότερα δὲ καὶ τὰς ἑτέρας ἔχει πτώσεις. Οἱ ἐγώ, οἴμοι τάλας. ὤμοι τάλας, ὤμοι ἐγὼ δειλός, ὤμοι κακοδαίμων. Οἴμοι τῶν κακῶν, ὤμοι ἐμῆς ἄτης. Οἳ ἐμὲ δειλήν. ὤμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε.

371 ΤΙ. Ἐπίρρημα ἀπορρηματικόν. ΠΤΩ. Κατέπληχας, ἀποδειλιᾷς. ΟΠΙ. Ἐπαθρεῖς, περισκοπεῖς. ΓΕ. Τὰς διεξόδους πολέμου, τὸ μεταξὺ τῶν στρατευμάτων. Μεταφορὰ ὁ τρόπος.

372 ΩΔΕ. Οὕτως. ΠΤΩ. Καταπλώσσειν, δειλιᾷν.

373 ΠΟ. Ἐπίρρημα μεσότητος δηλωτικόν. ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τῶν προσφιλῶν ἑταίρων. ΔΗΙ. Πολεμίοις.

374 ΟΙ. Οἵτινες αὐτὸν ἶδον. ΠΟ. Πονούμενον, διαπονοῦντα, καὶ διαπονούμενον, ἐμπονοῦντα, ἐπιπονοῦντα, διαμαχόμενον.

375 ΗΝ. Συνέτυχον. ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους αὐτὸν γεγονέναι ἀνδρεῖον. Ἀλλὰ τμῆσίς ἐστιν, ἄλλων περιγενέσθαι, καὶ νικῶντα τοὺς ἄλλους.

376 ΑΤ. Χωρὶς πολεμικῆς παρατάξεως. Οἰδίπους, ἀποβαλὼν Ἰοκάστην, ἐπέγημεν Ἀστυμέδουσαν. Ἥτις διέβαλε τοὺς προγόνους, ὡς πειράσαντας αὐτήν. Ἀγανακτήσας δὲ ἐκεῖνος, ἐπηράσατο, αὐτῶν δι' αἵματος περιλαβεῖν τὴν χώραν. Καὶ παρέδωκε τὴν βασιλείαν τῷ Ἐτεοκλεῖ, ὃς ἐξέβαλε Πολυνείκην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς πρεσβύτερος. Παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς Ἄργος, εὗρε Τυδέα φυγάδα. βοηθῶν γὰρ κἀκεῖνος τῷ πατρὶ, καὶ, τὸν ἐναντιούμενον ἀποκτείνας ἀνεψιὸν, ἔφυγεν. Ἄδραστος δὲ, θεασάμενος αὐτοὺς ἠμφιεσμένους θηρῶν δοραῖς, Τυδέα μὲν συὸς, Πολυνείκην δὲ λέοντος, συνέβαλε τὸν χρησμόν. ἦν γὰρ αὐτῷ δεδομένος, κάπρῳ καὶ λέοντι ζεῦξαι τὰς θυγατέρας. Καὶ δίδωσι Τυδεῖ μὲν Δηϊπύλην, Ἀργείαν δὲ Πολυνείκει. Πέμψας δὲ εἰς Μυκήνας, συμμαχίαν ᾔτει ἐπὶ Θηβαίους. Θυέστης μὲν οὖν ἑτοίμως ἐδίδου, σημεῖα δὲ αὐτὸν ἐκώλυσε φαῦλα. Ἐπελθόντες οὖν ἐς τὰς Θήβας Ἀργεῖοι πέμπουσι πρεσβευτὴν Τυδέα. Ὃς καταβαλὼν γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ συμμαχούσης Ἀθηνᾶς, νικᾷ τὰ πάντα. Ὑποστρέφων δὲ, πεντήκοντα νεανίας, ἐνεδρεύοντας συλλαβεῖν αὐτὸν, ἀναιρεῖ.

377 ΑΝ. Ἰσοθέῳ.

378 ΤΟΤ. Ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ΕΣΤ Ἐστρατοπεδεύοντο. ΙΕ. Περιφραστικῶς, τὰς Θήβας. Θῆβαι δέ εἰσιν αἱ πᾶσαι τρεῖς, ὧν μέμνηται ὁ ποιητής. Μία, ἧς νῦν ποιεῖται λόγον. Καὶ αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ Α καὶ Ζ. Καὶ αἱ Αἰγύπτιαι, περὶ ὧν φησιν ἐν τῇ Ι.

379 ΚΛ. Ἐνδόξους. ΕΠΙ. Βοηθοὺς, συμμάχους. (Ἄλλως. Παρέδωκε Δίδυμος ὁ ἡμέτερος, συμμάχους εἶναι συστρατεύοντας τῶν πολιορκούντων· βοηθοὺς δὲ, τοὺς βοηθοῦντας τοῖς πολιορκουμένοις.)

380 ΔΟ. Δοῦναι. ΕΠΗ. Συγκατετίθεντο, συνῄνουν.

" Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
" Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
" Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
" Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
" Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
" Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
" Ἔνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
" Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
" Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
" Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπιῤῥοθος ἦεν Ἀθήνη. 390
" Οἱ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἵππων,
" Ἂψ ἐπ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες
" Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
" Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
" Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Λυκοφόντης. 395

381 ΕΤΡ. Ἐκώλυσε. ΠΑ. Ἐναντία, παρεκτὸς τοῦ αἰσίου· ὅ ἐστιν, ἅπασι χαλεπά. ΣΗ. Σημεῖα. ΦΑΙ. Φανερὰ ποιῶν, δεικνύς.

382 ΩΧ. Ἐπορεύοντο. ΙΔ. Καὶ προῆλθον, προεγένοντο, τῆς ἐπὶ Θήβας ὁδοῦ.

383 ΑΣΩ. Ποταμὸν Βοιωτίας. ΒΑ. Βαθεῖαν σχοῖνον ἔχοντα. ΛΕ. Βαθεῖαν πόαν ἔχοντα, ἐξ ἧς ἐστι καὶ λέχος ποιῆσαι· ὅ ἐστι, κοίτην. Κλίνεται, ὁ λεχεποίης, τοῦ λεχεποίου.

384 ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ, τότε δὴ τὸν Τυδέα ἄγγελον· ὅ ἐστι, πρεσβευτὴν, ἔπεμψαν οἱ Ἕλληνες. Κλίσις, ὁ ἀγγελίας, τοῦ ἀγγελίου. ΣΤΕ. Ἀπέστειλαν.

385 ΚΙ. Κατέλαβε. ΚΑΔ. Τοὺς Θηβαίους. Ἀπὸ Κάδμου τοῦ κτήσαντος τὰς Θήβας.

386 ΔΑΙ. Εὐωχουμένους. ΚΑ. Κατὰ τὴν οἰκίαν, ἐν οἰκίᾳ. ΒΙ. Τοῦ Ἐτεοκλέους. περιφραστικῶς.

387 ΞΕΙ. Καί περ ἐξωτερικὸς ἀνὴρ ὑπάρχων. ΙΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἱππηλάτης. τοῖς Αἰολεῦσι.

388 ΤΑΡ. Ἐφοβεῖτο, εὐλαβεῖτο.

389 ΑΕΘ. Ἀγωνίζεσθαι. ΠΡΟ. Προεκαλεῖτο. ΠΑΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν παντὶ ἀγωνίσματι ἐνίκα.

390 ΡΗ. Εὐκόλως, ῥαδίως. ΤΟΙ. Τοιαύτη αὐτῷ. ΕΠ. Βοηθός.

391 ΧΟ. Ὀργισθέντες. ΚΕΝ. Ἵππους κεντοῦντες, πλήξιπποι, ἱππικοί.

392 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἐρχομένῳ, ἐπανερχομένῳ. ΠΥ. Πυκνὸν, συχνὸν, μέγαν, πολυάνδρον. ΛΟ. Ἐνέδραν. ΕΙ. Ἐκάθισαν λεληθότως. ΑΓ. Ἐπεισαγαγόντες, προσμισθώσαντες.

394 ΜΑΙ. Τὸν Μαίονά τινες στοχάζονται κήρυκα γεγονέναι, διὰ τὸ μόνον αὐτὸν σωθῆναι. Ἱερὸν γὰρ ἦν τὸ γένος τῶν κηρύκων. Διὸ φορτικὸν ἦν, ὑβρίζειν αὐτούς. Ὅθεν καὶ παροιμία ἐλέχθη· τὸ, Πρέσβυς οὐ τύπτεται, οὐδὲ ὑβρίζεται. ΑΙ. Αἵμονος παῖς. ΕΠΙ. Ὅμοιος.

395 ΜΕ. Ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ γενναῖος, διατελῶν, ὑπομένων εἰς τέλος, εὐσταθής.

" Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
" Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἴκονδε νέεσθαι·
" Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
" Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
" Γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
" Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
" Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
" Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
" Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
" Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
" Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
" Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. 410
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
" Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

---

396 ΑΕΙ. Σκληρὸν, χαλεπόν. ΠΟ. Μό- ον, θάνατον. ΕΦΗ. Ἐπέβαλεν.

397 ΕΠΕ. Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. ΙΕΙ. Ἀφίκ, ἀπέλυσε.

398 ΘΕ. Τοῖς τῶν θεῶν σημείοις πεισθείς.

399 ΤΟΙ. Τοιοῦτος ἦν. ΑΙ. Ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας ἀνήρ. ΑΛΛ. Ἀλλὰ τὸν παῖδα.

400 ΓΕΙ. Ἐγέννησεν. ΕΙΟ. Ἑαυτοῦ. ΧΕ. Χείρονα. ΜΑ. Ἐν τῷ πολέμῳ. ΑΓΟ. Ἐν δὲ τῷ δημηγορεῖν. Πάνυ γὰρ συνετὸν πανταχοῦ ὑποτίθεται τὸν Διομήδη ὁ Ποιητὴς ἐν τοῖς νέοις.

401 ΟΥ. Οὐδαμῶς. Ἤτοι, οὐδέν. πρὸς ὃ δὲ οὐδὲν ἔφη.

402 ΕΝΙ. Ἐπίπληξιν, μέμψιν. ΑΙ. Αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἀξίου.

403 ΥΙ. Ὁ Σθένελος.

404 ΨΕΥ. Μὴ ψεύδου. ΕΠΙ. Εἰδὼς, ἐπιστάμενος. ΣΑ. Ἀκριβῶς, σαφῶς.

405 ΗΜ. Περὶ ἑαυτοῦ λέγει Σθένελος, καὶ Διομήδους. οὗτοι γὰρ μόνοι τῶν ἐπιγόνων ἐστρατεύκεισαν ἐπὶ Ἴλιον. Ἐπίγονοι δὲ ἐκλήθησαν τῶν ἐπὶ Θήβας στρατευσαμένων οἱ παῖδες. ΜΕΓ. Κατὰ πολὺ κρείσσονες, βελτίονες. ΕΥ. Καυχώμεθα.

406 ΘΗ. Περιφραστικῶς, τὰς Θήβας. ΕΔ. Ἵδρυμα, ἔδαφος. ΕΙ. Ἐλάβομεν, ἐπορθήσαμεν.

407 ΠΑΥ. Ὀλιγώτερον. ΑΡ. Ἄρεος ἱερόν.

408 ΤΕ. Σημείοις. ΑΡΩ. Βοηθείᾳ.

409 ΚΕΙ. Ἐκεῖνοι. Τὸ πάθος ἀφαίρεσις. ΣΦΕ. Ἰδίαις ἁμαρτίαις, ἀνοίαις, τοῖς ἀνοσιουργήμασιν αὐτῶν. ΟΛ. Ἀπώλοντο.

410 ΤΩ. Διὸ δή. ΕΝ. Συγκατάθου μοι.

412 ΤΕΤ. Προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον. ΗΣΟ. Καθέζου. Οὐκ ἔπρεπε δὲ εἰς πόλεμον προσερχόμενον αὐτὸν καθέζεσθαι. Βέλτιον οὖν, λέγει, τὸ, μετὰ σιωπῆς ἧσο, ἤτοι, μένε.

" Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
" Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
" Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
" Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·
" Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
" Ἀλλ' ἄγε δή, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος 420
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
*Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
Ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης,

413 ΝΕ. Μέμφομαι.

415 ΑΜ. Ἀκολουθήσει. ΕΙ. Ἐάν.

416 ΔΗ. Φονεύσωσιν. ΕΛΩ. Λάβωσι, πορθήσωσι.

417 ΜΕ. Μεγίστη λύπη. ΔΗ. Φονευθέντων.

418 ΝΩΙ. Ἡμεῖς δύο. ΜΕ. Φροντίδα ποιησώμεθα. ΘΟΥ. Τῆς ἐνθουσιαστικῆς καὶ ὁρμητικῆς δυνάμεως.

419 Η ΡΑ. Ἔφη δή. Καί ἐστιν ἀντὶ τοῦ, ἄρα. Ἐὰν δὲ ἐν μέρος λόγου ᾖ, ἦρα, τὰ κεχαρισμένα, ἀντὶ τοῦ ἤρανα, δηλοῖ τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. καθὼς ὁ ἤρανος τὸν κοίρανον, τὸν ἐπίκουρον· καὶ τὸ ἠρανεῖν, ἐπικουρεῖν, καὶ χαρίσασθαι. ΟΧ. Τῶν ἁρμάτων. ΑΛ. Καθήλατο. ΧΑ. Χαμαί, ἐπὶ γῆς.

420 ΔΕΙ. Ἐκπληκτικῶς, φρικτῶς. ΕΒ. Ἤχησεν. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. ΧΑΛ. Περιφραστικῶς, τὰ ὅπλα.

421 ΟΡ. Διεγειρομένου. ΥΠΟ. Ὁ φόβος ὑφεῖλεν ἂν καὶ τὸν πάνυ καρτερικόν, γενναῖον. καίτοι ἀνίκητόν τινα κατέβαλεν ἂν τοῦ φρονήματος τὸ δεῖμα.

422 ΠΟ. Πολυταράχῳ, μεγάλως ἠχοῦντι.

423 ΟΡ. Διεγείρεται, ὁρμᾷ. ΕΠΑ. Συνεχές, πυκνόν.

424 ΤΑ. Τὸ πρῶτον, τὴν ἀρχήν. ΚΟ. Κορυφοῦται, αὔξεται, εἰς ὕψος ἐπαίρεται.

425 ΧΕΡ. Τῇ γῇ. ΡΗ. Προσρησσόμενον. ΒΡΕ. Ἠχεῖ. Βρόμος δὲ κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. ΑΜ. Περὶ δὲ τὰ ἀκρωτήρια.

426 ΚΥ. Μετέωρον, ὑψηλόν. ΕΟΝ. Ὄν, ὑπάρχον. ΑΠΟ. Ἀπορρίπτει, ἐκβάλλει. Ὁ τρόπος μεταφορά. ΑΛ. Τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, τὸν ἀφρόν. ὅπερ καὶ φῦκός φασι.

428 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως, ἀπαύστως. ΚΕ. Ἐκέλευεν. ΟΙ. Ἕκαστος ἡγεμὼν τοῖς ἰδίοις.

429 ΑΚ. Ἡσύχως καὶ χωρὶς θορύβου παρήρχοντο, παρῆλθον, παρείποντο, συμπαρείποντο.

Τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν, 430
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥστ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν· 435
Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

ποντο. ΟΥ. Καὶ οὐκ ἂν λέγοις, ὑπολάβοις, εἴποις, τοσοῦτον στρατὸν ἑπόμενον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ φωνήν.

430 ΕΠΕ. Παρέπεσθαι, συμπαρέπεσθαι, ὁμαρτεῖν, ὁμαρτῇ καὶ ὁμαρτήδην ἰέναι, ἐφομαρτεῖν, παρομαρτεῖν, συμπαρομαρτεῖν, συνομαρτεῖν. ΕΧ. Κατεῖχον γὰρ ἐν αὐτοῖς τὴν φωνήν. Ἐκ τούτου παρίστησιν αὐτῶν τὸ ἥσυχον.

431 ΣΙ. Σιωπῇ. ΔΕΙ. Φοβούμενοι. ΣΗ. Τοὺς ἡγεμόνας, τοὺς διακτόρας, τοὺς διόπους.

432 ΠΟΙ. Διάφορα, καὶ πολύχρωμα. ΕΙ. Ἀναδεδυμένοι, ἠμφιεσμένοι.

433. ΟΙ. Πρόβατα. ΠΟ. Πολυθρέμμονος, πλουσίου. Πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι.

435 ΑΖΗ. Ἀδιαλείπτως, συνεχῶς. Ἀζ ἐστιν ἐξ ἄδην, ἢ ἀδεῶς, ἢ ἀθρόως, ἤτοι ἄγαν. ἵν' ᾖ ὡσανεὶ, ἄγαν ἐχομένως. ΜΕ. Μηκώμεναι. Μηκὴ μέν ἐστιν ἡ αἰγῶν βοή. Ὅθεν καὶ τὸ, μηκάδας αἶγας. Βληχὴ δὲ ἡ τῶν προβάτων. Νυνὶ δὲ μηκασμὸς καὶ περὶ τῶν οἰῶν· τουτέστι προβάτων, κατηγορεῖται.

436 ΑΛΑ. Θόρυβος. Κατ' ἀντίφρασιν. ἢ κατ' ἄλφα ἐπιτατικόν. Τὸ γὰρ ἀλαλάζειν, ἐστὶν, ἄγαν λαλεῖν. ΟΡΩ. Διεγήγερτο. Τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

437 ΟΜ. Ὅμοιος, ὁ αὐτός. ΘΡ. Θροῦς, θόρυβος. ΟΥΔ. Οὐδεμία καὶ αὐτή. ΓΗ. φωνή.

438 ΠΟ. Οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι, καὶ συναγερθέντες.

439 ΩΡ. Διήγειρε, παρώρμα εἰς τὸ πολεμεῖν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· ὦρσε δὲ τοὺς μὲν, Τρῶας δηλονότι, ὁ Ἄρης, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἡ Ἀθηνᾶ. ΑΡ. Ἡ προθυμία τοῦ πολέμου. Ἢ, ὁ σωματοειδὴς θεός. Ἄῤῥην.

440 ΔΕΙ. Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης παῖδες. Κατὰ δέ τινας, οὐχ υἱοὶ, ἀλλ' ἵπποι. ΑΜΟ. Ἀμότως, ἀπληρώτως. ὅτι τὰ μοτὰ, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός.

441 ΚΑ. Ἀδελφὴ γνησία. ΕΤΑ. Φίλη. Οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμα τοιαῦτα.

442 ΗΤΕ. Ἥτις Ἔρις. ΟΛΙ. Ἐξ ὀλίγου καὶ ἐκ μικροῦ πράγματος, μικρά. Καὶ ἔστι ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. ΠΡ. Τὴν ἀρχήν. ΚΟ. Μετεωρίζεται, αὔξεται. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κόρυθος.

Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίïον ἔμβαλε μέσσῳ,
Ἐρχομένη καθ᾽ ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἱ δ᾽, ὅτε δή ῥ᾽ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ᾽ ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ᾽ ἔγχεα, καὶ μένε᾽ ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ᾽ ἀλλήλῃσι, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ᾽ ἅμ᾽ οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ᾽ αἵματι γαῖα.
Ὡς δ᾽ ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ, κατ᾽ ὄρεσφι ῥέοντες,
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶνδέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Πρῶτος δ᾽ Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,

---

443 ΕΣΤ. Προσεπέλασεν, ἤγγισε. ΚΑ. Τὴν κεφαλήν.

444 Η. Ἥτις αὐτοῖς. ΤΟ. Κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ΝΕΙ. Φιλονεικίαν. ΟΜ. Ὁμοίως πᾶσι χαλεπόν. ΜΕΣ. Μεταξὺ Τρώων καὶ Ἑλλήνων.

445 ΟΦ. Αὔξουσα. ΣΤΟ. Στεναγμὸν, λύπην.

446 ΕΣ. Εἰς τὸ ὡρισμένον χωρίον. ΞΥ. Συνερχόμενοι.

447 ΣΥΝ. Συνέβαλλον δή. ὁ δὲ, ῥα, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δή. ΡΙ. Τὰς ἀσπίδας, τὰς βύρσας. ΜΕ. Τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν, περιφραστικῶς.

448 ΟΜ. Ὀμφαλοὺς ἔχουσαι, περιφερεῖς.

449 ΕΠ. Ἐπλησίαζον, ἤγγιζον. ΠΟ. Μέγας. ΟΡΥ. Θόρυβος.

450 ΟΙ. Στεναγμὸς, ὀλοφυρμὸς τῶν ἡττωμένων δηλονότι. ΕΥ. Καύχησις, δηλονότι τῶν νικώντων. ΠΕ. Ἐγένετο.

451 ΟΛ. Τῶν τε φονευόντων, καὶ τῶν φονευομένων. ΡΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἐχεῖτο. Ἔλαβε δὲ διάθεσιν ἐνεργητικήν. Ἤγουν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, ῥέεται. Ἢ καὶ, ὑπαλλαγὴ, ἀντὶ τοῦ, ἐῤῥύη τὸ αἷμα ἐν πεδίῳ.

452 ΧΕΙ. Οἱ χειμῶνος ῥέοντες ποταμοὶ, καὶ πληρούμενοι ἀπὸ μεγάλων ὄμβρων. ΚΑΤ. Κατὰ τῶν ὀρῶν.

453 ΕΣ. Εἰς κοῖλον τόπον, ἔνθα ὁμοῦ συμμίσγεται τὸ ὕδωρ ἀπὸ διαφόρων τόπων. ΣΥΜ. Συμβάλλουσι, συμμίσγουσιν. ΟΒ. Πολύχρονον, ἢ ἰσχυρόν.

454 ΚΟΙ. Βαθείας. ΕΝ. Ἔσωθεν. ΧΑ. Τῆς ἐγχαράξεως τοῦ ἐδάφους, γιγνομένης ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ ἐγκεχαράχθαι τῇ φορᾷ τοῦ ὕδατος.

455 ΤΩΝ. Τούτων δὲ τῶν ποταμῶν. ΤΗ. Πόῤῥω, μακράν. ΔΟΥ. Ἦχον, ψόφον. ΕΚ. Ἤκουσε.

456 ΜΙΣ. Συνερχομένων. ΙΑ. Φωνὴ, βοή.

457 ΠΡΩ. Ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευσε. Πῶς οὐκ Αἴας, ἢ Διομήδης ἀριστεύει πρῶτος; Καί φασιν, ὅτι, Πύλιοι πρῶτον συνέῤῥησαν. Ἄλ-

λοι

Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα 465
Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι ὥς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν· ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερόν, Σιμοείσιον· ὅν ποτε μήτηρ

λοι δέ, ὅτι, ἐπεὶ ὁ Ἀντίλοχος ἄλκιμός τε καὶ ταχὺς ὑπόκειται), εἰκότως καὶ φονεὺς πρῶτος. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἀπ' ἐλάσσονος ἦρχθαι τὸν Ποιητὴν τὸ τῆς τύχης αἰνισσόμενον κράτος. ΚΟ. Πολεμιστὴν, ἢ πεζὸν, καὶ ὁπλίτην.

458 ΕΣ. Ἀγαθὸν, γενναῖον. ΘΑ. Θαλυσίου παῖδα. ΕΧΕ. Ὄνομα κύριον.

459 ΚΟ. Κατὰ φάλον, εἰς τὸ ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας.

460 ΠΗ. Ἐνέρεισε, καταπέπηκται. ΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθεν. ΟΣΤ. Ἔνδοθεν τῶν ὀστέων.

461. ΟΣ. Κατ' ὄμματα, ἐν ὀφθαλμοῖς.

462 ΗΡΙ. Ἔπεσεν.

463 ΕΛΑ. Κατείληφε.

464 ΧΑΛ. Χαλκώδοντος παῖς. ΜΕ. Μεγαλοψύχων, γενναίων. ΑΒ. Τῶν Εὐβοέων.

465 ΕΛ. Καὶ ὑφεῖλκεν αὐτὸν ἔξωθεν τῶν βελῶν. Τμῆσις, καὶ ἀναστροφή. Βέλος δὲ καλεῖται τὸ ἐκ χειρὸς βαλλόμενον. ΛΕ. Προθυμούμενος, ἐσπουδακὼς, ἐθελούσιος. Λάω, λῶ, λιάω. θέλω. ΤΑ. Ταχέως. Ὁ τρόπος ὑπερβολή.

466 ΣΥ. Σκυλεύσειεν· ὅ ἐστι, τὰ ὅπλα ἀποδύσῃ. ΜΙ. Ἐπ' ὀλίγον.

467 ΕΡΥ. Ἕλκοντα.

468 ΚΥ. Ἐπινεύσαντι. ΠΑΡ. Ἀπὸ τῆς ἀσπίδος. ΕΞΕ. Ἐξεφάνη.

469 ΟΥ. Ἐκ χειρὸς ἔτρωσε. ΞΥ. Ἐξεσμένῳ δόρατι. ΧΑΛ. Ὁ σιδήρῳ ἡρμοσμένον. ΛΥ. Λυθῆναι δὲ ἐποίησεν.

470 ΕΠ. Ἐπ' αὐτῷ χρόνῳ. ΕΡ. Ἡ μάχη. ΕΤΥ. Κατεσκευάσθη, ἐγένετο.

471 ΑΡ. Χαλεπὸν, δεινόν. ΛΥ. Οἱ δὲ δίκην λύκων. Διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τοῦ ζώου. Ὁ δὲ τρόπος ἀναστροφή.

472 ΑΛ. Ἐφώρμησαν ἀλλήλοις. ΕΔ. Ἀνῄρει, ἐφόνευεν.

474 ΗΙ. Μέλεον, μαργόν. ΘΑ. Ἀκμαῖον, ἄγαν νέον.

Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος 475
Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο, μῆλα ἰδέσθαι·
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν 480
Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ 485
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ

475 ΙΔΗ. Ἐκ τῆς Ἴδης. Ἴδη δὲ ὄρος ὑψηλότατον Τροίας. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἴδη τῆς Κρήτης. ἀπὸ τῆς διαθρεψάσης τὸν Δία νύμφης. Δίδυμος δὲ πάντα τὰ ὄρη Ἴδας λέγει. ἀπὸ τοῦ δύνασθαι ἀπ' αὐτῶν πλεῖστα καθορᾷν, καὶ κατιδεῖν. ΚΑ. Κατερχομένη. ΠΑΡ. Παρὰ ταῖς ὄχθαις· ὅ ἐστι, τοῖς χείλεσι τοῦ Σιμόεντος ποταμοῦ.

476 ΓΕΙ. Ἀπεκύησεν, ἔτεκεν. ΕΠ. Ἐπειδή. ΤΟ. Γονεῦσι, πατράσιν. ΕΣ. Ἠκολούθει. ΜΗ. Πρόβατα. ΙΔΕ. Θεάσασθαι.

477 ΤΟΥ. Τούτου χάριν αὐτόν. ΚΑ. Ἐκάλουν.

478 ΘΡΕ. Θρέπτρα, θρεπτήρια, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς χαριστήρια. ΑΙ. Ὁ τοῦ ζῆν χρόνος.

479 ΕΠ. Ἐγένετο. ΔΑ. Δαμασθέντι, ἀναιρεθέντι.

480 ΙΟΝ. Ἐπιόντα.

481 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας, διαμπὰξ, διὰ παντὸς, καθόλου, διαμπερὲς, διαμπερέως.

482 ΚΟ. Ἐν τῇ γῇ. ΑΙ. Ὡς αἴγειρος. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. Ἔστι δὲ εἶδος δένδρου. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως αὐτῶν, καὶ ἀναδόσεως. Ἤτοι παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας ἀΐσσειν καὶ ἀναδοῦναι.

483 Η ΡΑ. Ἥτις δή. ΕΙ. Ἐν καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. ΕΛΕ. Ἕλους. Ἕλος δὲ καλεῖται ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυδρος τόπος. ΠΕ. Ηὐξήθη, ἀναδίδοται.

484 ΛΕΙ. Λεία, ὁμαλή. ΑΤ. Οἱ δὲ κλάδοι αὐτῆς. ΑΚ. Κορυφῇ δηλαδή. ΠΕ. Πεφύκασιν.

485 ΑΡ. Ἅρματα συμπηγνύων, τέκτων. ΑΙ. Λαμπρῷ, ὀξεῖ. Ἐπὰν γὰρ ὁ σίδηρος ὀξυνθῇ, λαμπρότερος γίγνεται.

486 ΕΞΕ. Ἐξέτεμεν, ἔκοψεν. ΙΤ. Ἀψίδα. Λέγει δὲ τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ. ΠΕ. Πάνυ καλῷ. ΔΙ. Τῷ ἅρματι.

487 ΑΖΟ. Ξηραινομένη. Ψιλῶς ἀναγνωστέον. Ἐσχημάτισται γὰρ παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ζῆν.

489 ΤΟΥ. Κατὰ τούτου, εἰς τοῦτον, διὰ τοῦ πλήθους, ἐν τῷ πλήθει, ἠκόντισεν. ΑΙ. Ποικίλον θώρακα ἔχων.

Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί· 490
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ· 495
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφί ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων· 500
Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἑταίροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

490 ΠΡΙ. Πριάμου παῖς Ἄντιφος.

491 ΤΟΥ. Οὗτινος διήμαρτε μὲν καὶ ἀπέτυχε. ΛΕΥ. Νῦν προπερισπωμένως ἀναγνωστέον.

492 ΒΕ. Σχῆμα χρονικόν. Ἔλαβε γὰρ ὑπερσυντέλικον ἀντὶ ἀορίστου. ΝΕ. Νεκρόν. Εἴρηται δὲ ὡσανεὶ νήκηρος, ὁ μὴ ἔχων κέαρ· ὅ ἐστι, ψυχήν. ΕΤΕ. Εἰς τὸ ἕτερον μέρος. ΕΡΥ. Ἕλκοντα.

493 ΗΡΙ. Κατηνέχθη, ἔπεσεν. ΕΚ. Ἐξέπεσεν.

494 ΤΟΥ. Ἕνεκα τούτου. ΘΥ. Ἐλυπήθη, ὠργίσθη, κατὰ θυμὸν, ἐν θυμῷ. ΑΠΟ. Ἀναιρεθέντος.

495 ΚΕ. Καθωπλισμένος. Ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ΑΙ. Τῷ λαμπρῷ.

497 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν περιβλεψάμενος. ΚΕ. Ταρασσόμενοι ἐσκορπίζοντο, ἔφυγον.

498 ΟΥΧ. Οὐ μάταιον. ΗΚ. Ἔπεμψε.

499 ΝΟ. Τὸν οὐ γνήσιον, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος ὄντα. Αἱ γὰρ παιδοποιίαι παρὰ τῷ Ποιητῇ τετραχῶς λέγονται. ὁ μὲν γὰρ γνήσιος, ὁ δὲ νόθος καλεῖται παῖς· ὁ δὲ σκότιος, καὶ ἄλλος παρθένιος. Γνήσιος μὲν οὖν καλεῖται, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. Νόθος δὲ, ὁ ἐκ παλλακίδος. Σκότιος, ὁ τὸν πατέρα ἀγνοῶν· σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ. Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. ὡς τό.

Παρθένιον τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη.

ΔΗ. Ὄνομα κύριον.

500 ΟΣ. Ὅστις αὐτῷ ἐκ τῆς Ἀβύδου παραγεγόνει, πόλεως Ἑλλησποντίου. ΠΑΡ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἵπποι ἐγίνοντο ταχεῖς. Εἶπε δὲ, ὅτι ἐκεῖ ἐτρέφοντο καὶ οἱ ἵπποι τοῦ Πριάμου.

502 ΚΡΟ. Κατὰ τὸν κρόταφον. ΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθεν.

503 ΑΙΧ. Ἡ ἐπιδορατίς. ΟΣ. Κατ' ὄσσε, ἐν ὀφθαλμοῖς. ΕΚΑ. Ἀμφεκάλυψε, περιέστη.

504 ΑΡΑ. Ἤχησε δέ. ΤΕΥ. Τὰ ὅπλα.

Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
« Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
« Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος,
« Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
« Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεύς, Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο,
« Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι,
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·

505 ΧΩ. Ὑπεχώρησαν, ἔφυγον. ΠΡ. Πρωταγωνισταί. ΦΑΙ. Ἐπιφανής, λαμπρὸς ἐν ταῖς πράξεσι.

506 ΜΕΓ. Λίαν ἐβόησαν. ΕΡ. Εἵλκυσαν.

507 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. ΝΕ. Ἐφθόνησεν, ἐβάσκηνε.

508 ΠΕΡ. Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως προσχών. Ὅμηρος δὲ μόνην τὴν Ἴλιον ἀκρόπολιν, Πέργαμον καλεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ κτίζοντες τὰς πόλεις, ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις τόποις ἀκροπόλεις ἐποίουν, διὰ τὸ ἐκεῖσε προσφεύγειν ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν τοῖς κατακλυσμοῖς. ΚΕ. Παρεκελεύσατο. ΑΥ. Βοήσας.

509 ΟΡ. Ὁρμᾶτε, διεγείρεσθε, μηδ' ὑποχωρεῖτε. ΧΑΡ. Μάχης. κατ' ἀντίφασιν. οὐδεὶς γὰρ ἐν αὐτῇ χαίρει.

510 ΕΠΕΙ. Οὐδὲ γὰρ ἔχουσι χρῶτα ὡς λίθον καὶ σίδηρον, λίθινον, οὐ σιδηροῦν, οὐκ εἰσὶ τὸ σῶμα ἀναίσθητον. Μεταφορά.

511 ΑΝΑ. Ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι. ΤΑ. Τέμνοντα τὸν χρῶτα.

512 ΟΥ. Οὐ μὴν οὖν. ΗΥ. Εὐκόμου.

513 ΜΑΡ. Μάχεται. ΘΥ. Τὸν τὴν ψυχὴν ἀλγοῦντα. ΠΕΣ. Καταδαπανᾷ, ἢ πραΰνει. Ὁ τρόπος μεταφορά.

514 ΔΕΙ. Φρικτός, φοβερός.

515 ΚΥ. Ἐνδοξοτάτη. ΤΡΙ. Ἡ Ἀθηνᾶ, τὸ τρεῖν καὶ φοβεῖσθαι γεννῶσα τοῖς πολεμίοις, ἢ ἡ ἐπὶ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ τῆς Λιβύης γεννηθεῖσα.

517 ΑΜ. Ἀμαρυγκέως παῖδα Διώρην. ΕΠΕ. Κατέσχε.

518 ΧΕΡ. Χειροπληθεῖ λίθῳ. ΒΛΗ. Ἐβέβλητο. ΟΚΡ. Τραχεῖ.

519 ΚΝΗ. Κατὰ κνήμην δεξιάν. ΑΓ. Ἡγεμών.

520 ΙΜ. Ἰμβράσου παῖς Πείρως. ΑΙ. Ἀπὸ Αἴνου, πόλεως Θρᾴκης. ΕΙ. Παρεγεγόνει, ἐληλύθει.

Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείρως· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ·
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,

522. Suid. V. ἀπηλοίησεν.

521 ΑΜ. Ἀμφότερα δὲ αὐτοῦ τὰ κατατείνοντα νεῦρα. ΛΑ. Λίθος. ΑΝ. Παχὺς, τραχύς.

522 ΑΧΡ. Νῦν, καθόλου. ΑΠΗ. Ἀπέκοψε.

523 ΚΑΠ. Κατέπεσεν. ΑΜ. Ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. ΠΕ. Ἐκπετάσας, ἐκτείνας.

524 ΘΥ. Περιφραστικῶς, τὴν ψυχὴν ἐκπνέων. ΟΣ. Ὅσπερ δὴ, ὅστις ἄρα τέτυφεν.

525 ΟΥ. Ἔτρωσε. Ἐκ τοῦ οὐτάω, κατ' ἀποκοπήν.

526 ΧΥΝ. Ἀθρόως ἐξεχύθησαν. ΧΟ. Τὰ ἔντερα. ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολή· τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι, καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν περιττῶν. ἔμελλε γὰρ, ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν. τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη πάντα. Οἱ δὲ ἐτυμολόγησαν παρὰ τὸ χεῖσθαι. οὐ καλῶς.

527 ΑΠΕ. Ἀπαλλασσόμενον, ἀπερχόμενον.

528 ΣΤΕ. Κατὰ στέρνον. ΠΑ. Ἐνεπάγη, εἰσῆλθεν.

529 ΑΓ. Οἷς μέν· ἐκ τοῦ σύνεγγυς· οἷς δέ· μετ' οὐ πολύ.

531 ΤΥ. Ἐπέπληξεν. ΕΚ. Ἀφῃρεῖτο δέ.

532 ΟΥΚ. Οὐκ ἐσκύλευσε. ΠΕ. Περιέστησαν κύκλῳ.

533 ΑΚΡ. Ἤτοι, ἄκρως κομῶντες, εἰς ἄκρον, τελείως, καὶ ὅλως. Ἢ οἱ μὴ κομῶντες ἄγαν, μήτε εἰς ἄκρον τῆς κεφαλῆς, μόνον δὲ κατ' ἀκρότητα, μήτε πάλιν ἐψιλωμένοι τὴν κεφαλήν. ΔΟ. Τὰ μακρὰ δόρατα.

534 ΟΙ. Οἵτινες αὐτόν. ΜΕ. Καίπερ ἰσχυρὸν ὑπάρχοντα. ΙΦ. Ἰσχυρόν. ΑΓ. Λαμπρόν.

535 ΩΣ. Ἀπώσαντο, ἀπέκρουσαν. ΑΠΟ. Ἀφ' ἑαυτῶν. ΧΑΣ. Ἀναχωρήσας. ΠΕ. Διεσείσθη, ἀνεκινήθη.

536 ΩΣ. Οὕτως οὗτοι. ΠΑΡ. Ἐγγὺς ἀλλήλων ἔκειντο ἐκτεταμένοι.

Ἤτοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ 540
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

537 ΕΠ. Ἠλείων. Ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἠλείου, βασιλέως αὐτῶν.

538 ΠΕ. Περὶ αὐτοὺς ἀνῃροῦντο.

539 ΕΝ. Τότε. Μᾶλλον δὲ, ἐκεῖ. ΕΡ. Νῦν, τὸν πόλεμον. ΟΝΟ. Ἐκφαυλίσειε, μέμψαιτο. ΜΕ. Εἰς αὐτοὺς παραγενόμενος.

540 ΑΒΛ. Ἀνούτατος λέγεται, ὁ ἔτι μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ οἰστῷ, μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει. Τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ τρώσεως.

541 ΔΙ. Περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφοιτο. Ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων, δῖναι λέγονται.

542 ΑΠΕ. Ἀπείργοι, κωλύοι. ΕΡ. Ὁρμήν.

543 ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

544 ΠΡΗ. Πρηνεῖς. ΤΕ. Ἐκτεταμένοι ἦσαν, ἀνῄρηντο, ἀνῃρημένοι ἔκειντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΑΠΑΓΑΓΩΝ τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς πρόμαχον, ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεῦσαι, τὸν Τυδέως ἵστησιν. καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν, αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι. Ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας, καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ, καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν. Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν, Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλὰ δὲ λίην Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρεα. Τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται. τὸν δὲ Ἄρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

Διομήδους ἀριστεία.

Εἶ, βάλλει Κυθέρειαν, Ἄρηά τε, Τυδέος υἱός.

ΕΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα 5
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·

1 ΕΝΘ. Τότε δή. Ἐπίρρημα χρονικόν. ἄλλως δὲ, ἐνταῦθα, τοπικόν. ΠΑ. Εὐκίνητος, πολεμική. Παρὰ τὸ πάλλεσθαι· ὅ ἐστι, κινεῖσθαι. Ἢ παρὰ τὰς αἰτίας, ὡς εἶπεν ἐν τῇ Α'. στίχῳ σ'.

2 ΔΩ. Ἔδωκε, παρέσχε. ΜΕ. Δύναμιν. ΘΑΡ. Καὶ ψυχῆς ἀνδρίαν, καὶ πεποίθησιν. Τὸ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς. Ἵνα οὖν καὶ δύνηται, καὶ θαῤῥῇ, ἀμφότερα αὐτῷ ἔδωκε. Πολλοὶ γὰρ δύνανται μὲν, οὐ θαῤῥοῦσι δέ. Θάρσος δέ ἐστι, κατὰ μὲν τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους, τὸ ἀσφαλῶς πεποιθέναι αὐτῷ, ὅτι οὐδενὶ ἂν δεινῷ περιπέσοι. Κατὰ δὲ τοὺς ἐξ Ἀκαδημίας, καὶ τοὺς Ἐρετρικοὺς, ἐπίτασις θαῤῥαλέα. Κατὰ δὲ τοὺς Κυρηναϊκοὺς, καὶ Ἐπικουρείους, εὐσταθεῖν κατὰ διάνοιαν καὶ λόγον ἐν δεινῶν ὑπομοναῖς· ὥς φησιν ὁ Ποιητής· Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε. Θάρσος οὖν ἐστὶ τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς· θράσος δὲ, τοὐναντίον. ΕΚ. Διάδηλος, φανερός. ΜΕ. Ἐν πᾶσιν. Ἡ γὰρ, μετὰ, πρόθεσις, ἀντὶ τῆς, ἐν, κεῖται.

3 ΚΛΕ. Δόξαν ἀγαθήν. ΑΡ. Ἀπενέγκοιτο, λάβοι.

4 ΔΑ. Ἔκαιεν, ἔλαμπεν. ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ, φαντασίαν πυρὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐποίει φαίνεσθαι, ὥστε πλέον αὐτὸν εἶναι ἐπίφοβον τοῖς Τρωσίν. ΑΚΑ. Πολύ. Ζωΐλος δὲ ὁ Ἐφέσιος κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου, καὶ μέμφεται τὸν Ποιητὴν, ὅτι λίαν γελοίως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὤμων τοῦ Διομήδους καιόμενον πῦρ. ἐκινδύνευε γὰρ, φησὶ, καταφλεχθῆναι ὁ ἥρως. Ἔνιοι μὲν οὖν παρειλῆφθαί φασι τὸ ὡς, κατὰ συνήθειαν τῷ Ποιητῇ, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός. ὡς πυρὸς φαντασίαν, οὐκ ἀδίκως πῦρ.

5 ΑΣ. Τῷ κατὰ τὸν καιρὸν ὀπώρας ἀνατέλλοντι ἀστέρι. Λέγει δὲ τῷ κυνὶ, ἢ θερινῷ, καὶ ὀπώρας κατασκευαστικῷ. Ὀπώρα δὲ καλεῖται ὁ μεταξὺ θέρους καὶ φθινοπώρου καιρός. Ἰστέον, ὅτι διαφέρει ἀστὴρ ἄστρου ταύτῃ. Ὅτι, ὁ μὲν ἀστήρ ἐστιν ἓν σῶμα φύσεως, θειοτέρας ἐννοίας ποιούμενον, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον ἀστροθέτημα, ὅπερ μιᾷ φαντασίᾳ ὄψεως ὑποπίπτει, μετά τινος ἱστορίας τὴν ἀπόδοσιν ἔχον. Οἷα τὰ ἐν τῷ ζωδιακῷ, δράκων, αἱ δύο ἄρκτοι, καὶ τὰ λοιπά. Ταῦτα δὲ κεῖται ἐν τῷ ἀρκτικῷ, ὃς καὶ βόρειος καὶ ἀειφανὴς προσαγορεύεται. Ὁ δὲ ἀντικείμενος τούτῳ κύκλος, ἀνταρκτικὸς καὶ ἀφανὴς καὶ νότιος λέγεται. ΕΝΑ. Παραπλήσιον, ὅμοιον, τῇ αὐγῇ δῆτα.

6 ΠΑΜ. Πανταχοῦ φαίνει. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πᾶν καὶ φαίνω. κατ' ἀναδίπλωσιν δὲ παμφαίνημι λεκτέον, ἀντὶ τοῦ φαιφαίνημι, εἴτε φαμφαίνημι. ΛΕ. Νεωστὶ ἀνατέλλων ἐξ Ὠκεανοῦ. Τὰς γὰρ ἀνατολὰς τῶν ἄστρων ἐντεῦθεν ὁ ποιητὴς συνιστᾷ. Ὠκεανὸς δὲ ποταμὸς, καθ' Ὅμηρον, περιρρέων κύκλῳ τὴν γῆν, ποταμῶν πάντων πατὴρ ὤν.

7 ΤΟΙ. Τοιοῦτον αὐτοῦ πῦρ ἀνῆπτο. Ἀπὸ δὲ τούτων, ὅ ἐστι τῆς περικεφαλαίας καὶ τῆς

Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην, 10
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Τώ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίον ὁρμηθήτην·
Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 15
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20

ἀσπίδος, ὡς προεῖπε, τὴν τῶν ὅπλων στιλπνότητα δηλοῖ· Οὐ γὰρ δὴ πυρὶ ὡμοίωσεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, οὐδὲ ὕλῃ τινὶ καιομένῃ, ἀλλὰ λαμπρῷ ἀστέρι, οὗ αἱ αὐγαί εἰσι πυρώδεις. Φησὶ γάρ· Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα Λαμπρὸν παμφαίνῃσιν.

8 ΩΡ. Διήγειρε δὲ αὐτόν. ΚΑ. Κατὰ τὸ μέσον τῆς μάχης. ΚΛΟ. Διεταράσσοντο.

9 ΗΝ. Τοῦτο τὸ εἶδος, διήγησις. Τρεῖς γὰρ ἀρεταὶ διηγήσεως, σαφήνεια, συντομία, καὶ πιθανότης. ἅπερ ἐνέθηκε τὸ ἔθνος, τὸ ὄνομα, τὴν τύχην, τὸν τρόπον, τὴν ἀρχήν, τῶν παίδων τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀρετήν. ΔΑ. Ὄνομα κύριον. ΑΦ. Πλούσιος. Οἷον ἀπενεὸς, ὁ μὴ πενόμενος. Ἄλλοις παρὰ τὸ ἄφνος, ἄφενος· ὅ ἐστιν ἑνὸς ἔνου πρόσοδοι.

10 ΙΡ. Ἱερεὺς, θύτης. ΗΣ. Ἤσαν. δυϊκῶς.

11 ΜΑ. Πάσης μάχης ἐπιστήμονες.

12 ΤΩ. Οἵτινες αὐτῷ. Μᾶλλον δὲ ἡ οἱ δοτικὴ παρέλκει. Ἢ ἀντὶ τοῦ, αὐτοῦ, ἀπ' ἐκείνου. ΑΠΟ. Ἀποχωρισθέντες· τοῦ οἰκείου πλήθους δηλονότι. Ἢ, ἀποχωροῦντες ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρός. ΕΝ. Ἐξεναντίας. Ἄλλοις δυϊκῶς, ἐναντίω. ΟΡ. Ὡρμήθησαν.

13 ΤΩ. Οὗτοι μέν. ΑΦ. Ἀπὸ τῶν ἵππων· τοῦτ' ἔστιν, ἅρματος. Ο. Διομήδης. ΩΡ. Ὥρμησεν.

14 ΟΙ. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι. ΣΧΕ. Ἐγγύς. ΕΠ. Ἀλλήλοις ἐπερχόμενοι.

15 ΠΡΟ. Ἐξέβαλε, προέπεμψεν.

16 ΑΚΩ. Ἡ ἐπιδορατίς.

17 ΕΓ. Τὸ δόρυ. ΥΣ. Δεύτερος.

18 ΤΟΥ. Οὐδὲ τούτου μάταιον. ΕΦΚ. Ἐξεπέμφθη, ἐξέπτη, ἐφέρετο ἐκ.

19 ΜΕ. Μεταξὺ τῶν μαζῶν. ΩΣ. Ἀπώσατο, κατέβαλεν. ΙΠ. Ἀπὸ τοῦ ἅρματος.

20 ΑΠ. Ἀφώρμησε. Κατηγορεῖ καὶ τούτου τοῦ τόπου Ζωΐλος. ὅτι λίαν, φησὶ γελοίως πεποίηκεν ὁ Ποιητὴς τὸν Ἰδαῖον, ἀπολιπόντα τοὺς ἵππους καὶ τὸ ἅρμα, φεύγειν. Ἐδύνατο γὰρ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἵπποις, τῷ ἅρματι, φυγεῖν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι κατέθορε μὲν τοῦ ἅρματος, ὡς ὑπερασπίσων τοῦ ἀδελφοῦ. Εὐλαβηθεὶς δὲ τὸν πόλεμον, εἰς φυγὴν ὥρμησεν. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι, εἰδὼς τὸ Διομήδους φίλιππον, διὰ τοῦτο ἐᾷ τοὺς ἵππους, ὅπως περὶ αὐτοὺς γένηται. Ἢ, ὅτι οὐκ ἐπέστησε τῷ συμφέροντι. Αἱ γὰρ φρένες ταραχθεῖσαι παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. Τοιοῦτος εὑρίσκεται παρ' αὐτῷ καὶ Ἀλέξανδρος, ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀγχόμενος ὑπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τῆς παρούσης συμφορᾶς, καὶ ἀγνοῶν χρήσασθαι τῷ παρόντι ξίφει κατὰ τοῦ πολεμίου. ΔΙ. Καταλιπών. ΔΙ. Τὸ ἅρμα.

Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς, 25
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θύμος· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα· 30
Suidas V. Ἄρης. " Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
" Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
" Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
" Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα· 35
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ.

21 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἐκαρτέρησε. ΠΕΡ. Ὑπερμαχῆσαι. ΑΔ. Ἀδελφοῦ. ΚΤΑ. Ἀναιρεθέντος.

22 ΟΥ. Οὐδὲ γὰρ δὴ ἂν αὐτός. Ἡ μία περισσὴ ἀπόφασις. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος. Καί ἐστι μία μὲν ἐπὶ τοῦ πράγματος, θατέρα δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου. ΥΠΕ. Ἐξέφυγεν. ΚΗ. Τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

23 ΕΡΥ. Ἐρύσατο, ἐφύλαξε. ΝΥ. Σκότει. ΚΑ. Περιβαλὼν, σκεπάσας.

24 ΩΣ. Ὅπως μὴ αὐτῷ, Ἰδαίῳ, παντελῶς ὁ πρεσβύτης, ὁ γέρων Δάρης. ΑΚΑ. Λυπηθείη. Ὡς, τιθήμενος, ὀνήμενος, Αἰολικῶς, μένοντος χαρακτηριστικοῦ τοῦ μακροῦ. Ἄλλοι, ἀκαχημένος.

26 ΚΑ. Ἄγειν. Διὰ τούτου ἐμφαίνει, ὅτι ἐν κοιλοτέρῳ τόπῳ ἦν τὸ ναύσταθμον.

27 ΥΙΕ. Ἀντὶ τοῦ, τὼ υἱὼ Δάρητος. Ἐπιφέρει γὰρ, τὸν μέν.

28 ΑΛ. Ἐκκλίνοντα, φεύγοντα. ΚΤΑ. Ἀνῃρημένον. ΟΧ. Παρὰ τοῖς ἅρμασι.

29 ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, πάντως. Πτωτικὸν τὸ σχῆμα. συνήθως γὰρ τῇ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς χρῆται ὁ Ποιητής· Γενικὴ Ἑβραϊκή. ΟΡ. Διεταράχθη.

30 ΕΛ. Λαβοῦσα, κρατήσασα. ΘΟΥ. Ἐνθουσιαστικὸν, εὐκίνητον ἐν τῷ πολέμῳ.

31 ΑΡ. Ἀντὶ τοῦ Ἄρη. Τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα παλιλλογία καλεῖται, καὶ ἐπίζευξις. ΒΡΟ. Ἀνθρωποφθόρε. ΜΙ. Μιαινόμενε φόνοις. ΤΕΙ. Τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. Ἐὰν δὲ διὰ τοῦ β γράφηται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

32 ΕΑ. Ἐάσωμεν.

33 ΜΑΡ. Μάχεσθαι. ΟΠ. Ὁποίοις αὐτῶν. ΟΡΕ. Δώσει, παράσχοι. Ἔστι δὲ κυρίως, ἐκτείνειν. ἀφ' οὗ καὶ ὀργυιὰ ἐκλήθη ἡ ἀφ' ἑκατέρων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἔκτασις.

34 ΝΩΙ. Ἡμεῖς οἱ δύο. ΧΑ. Ἐκφύγωμεν.

36 ΚΑ. Καθεσθῆναι ἐποίησε, καθίδρυσε. ΕΠ. Ἐπὶ τῷ αἰγιαλοὺς καὶ ὄχθας ἔχοντι.

Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὁδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν 40
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ 45
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρείδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, 50
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρείδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος, 55
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ

37 ΕΚ. Ἐς φυγὴν ἔτρεψαν. ΕΛ. Νῦν, ἀνεῖλεν.

39 ΑΛΙ. Ἔθνους Θρᾳκῶν. Ἄλλοι δὲ εἶπον, αὐτὸ ἓν εἶναι τῶν περὶ τὴν Καρικὴν θάλασσαν οἰκούντων ἐθνῶν.

40 ΣΤΡ. Εἰς φυγὴν τραπέντι, φεύγοντι. ΜΕ. Νώτῳ.

41 ΜΕΣ. Ἀναμέσον, μεταξύ. ΕΛ. Διήλασε, ἔπληξεν.

43 ΕΝΗ. Ἐφόνευσε. ΜΗ. Μαίονος, Λυδοῦ. Ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἐθνικόν.

44 ΤΑΡ. Τάρνη, πόλις Λυδίας, ἡ νῦν Σάρδις λεγομένη.

46 ΝΥ. Ἔνυξεν, ἔπληξε.

47 ΣΤΥ. Μισητὸς, φρικτός. ΕΙ. Ἔλαβεν.

48 ΕΣΥ. Ἐσύλουν, ἐσκύλευον, ἐγύμνουν.

49 ΑΙΜ. Ἐπιστήμονα κυνηγετικῆς.

50 ΟΞΥ. Ὀξεῖ. Ἢ ἀπὸ ὀξύας, εἴδους δένδρου, κατεσκευασμένῳ.

51 ΘΗ. Θηρευτὴν, κυνηγόν.

52 ΑΓΡ. Θηρία.

53 ΧΡ. Ἐβοήθησεν. Χραίσμω, Ἰακὸν, ἀντὶ τοῦ, χραισμέω. ΙΟ. Ἡ ἰοῖς καὶ βέλεσι χαίρουσα, τοξότις.

54 ΕΚΗ. Εὐστοχίαι ἀπὸ μακρῶν, ἐμπειρίαι τοῦ βάλλειν ἀπὸ μακρῶν. ΗΣ. Αἷς. ΕΚΕ. Ἐκεκόσμητο.

55 ΔΟΥ. Περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος, πολεμικός.

56 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ᾽ αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκθέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἤλυθ᾽ ἀκωκή·
Γνὺξ δ᾽ ἔριπ᾽ οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πηδαῖον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,

58 ΗΡΙ. Ἔπεσε. ΠΡΗ: Ἐπὶ στόμα, ἐπὶ πρόσωπον, ἐπὶ κεφαλήν. ΑΡΑ. Ἤχησεν. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

60 ΑΡ. Ἁρμονίδου· τουτέστιν, υἱοῦ τοῦ Ἅρμονος. Οἰκεῖον δὲ ὄνομα τέκτονος. παρὰ τὸ συναρμόζειν. ΔΑΙ. Ποικίλα.

61 ΤΕΥ. Κατασκευάζειν, ποιεῖν. ΕΞΟ. Ἐξόχως, ὑπερβαλλόντως. ΕΦΙ. Ἐφίλησε.

62 ΤΕΚ. Κατεσκεύασεν. ΕΙ. Ἴσας, ὁμαλάς.

63 ΑΡ. Ἀρχὴν τῶν κακῶν παρασχούσας. ΓΕΝ. Πέλοντο. ἐγενήθησαν.

64 ΟΙ. Καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ κατασκευάσαντι. δηλονότι, Φερέκλῳ. ΕΠ. Λακεδαιμόνιοι λιμῷ κρατηθέντες, ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ἐξιλάσκεσθαι τοὺς Τεύκρων δαίμονας. Οὕτως δὲ πρότερον οἱ Ἰλιεῖς ἐκαλοῦντο. Μενέλαος οὖν ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον, τὸ προσταχθὲν ἔπραττε. Κἀκεῖθεν εἰς Δελφοὺς παρεγένετο, περὶ παίδων γενέσεως χρησμὸν ληψόμενος. Συνείπετο δὲ τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος, περὶ γυναικὸς μαντευσόμενος. Γενομένων οὖν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ μαντεῖον, λέγεται χρῆσαι τὴν Πυθίαν τάδε·

Τίπτε δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ᾽ Ἀχαιῶν,
Οὐκ ἔθ᾽ ὁμοφρονέοντες, ἐμὸν δόμον εἰσανέοντε;
Ἤτοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενον εὑρεῖν,
Αὐτὰρ ὁ πῶλον ἑλεῖν. Τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ;

Τοὺς δὲ μὴ νοήσαντας τὸ λόγιον, χωρισθῆναι. Ὁ δὲ λόγος, ἐπεὶ οὐκ ᾔδει τὰ ἐκ θεῶν μαντεύματα. Ἑλλάνικος δέ φησι, χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶν, ἀπέχεσθαι μὲν ναυτιλίας, γεωργίᾳ δὲ προσανέχειν· μὴ, τῇ θαλάσσῃ χρώμενοι, ἀπολέσωσιν αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. ΟΥ. Οὐδαμῶς. ΕΚΘ. Θεόφατα, τὰ ἐκ θεῶν μαντευόμενα.

65 ΚΑ. Κατελάμβανε.

66 ΓΛ. Γλουτὸς, τὸ περὶ τοῖς σφαιρώμασιν ἰσχίον, ἡ κοτύλη. Γλουτοὶ, τὰ σκάφια τὰ ἴσχοντα τοὺς καθημένους.

67 ΚΥ. Κατὰ τὴν φύσκην. ὅπερ ἐστὶν οὐροδόχον ἀγγεῖον.

68 ΓΝ. Ἐπὶ γόνυ πεσών. ΟΙ. Στενάξας, βοήσας. ΘΑ. Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

69 ΕΠΕ. Ἐφόνευσε.

Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ,
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον,
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν,
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·
Θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς

70 ΝΟ. Ὁ μὴ ἐκ νομίμης γυναικὸς ὤν. ΠΥ. Ἐπιμελῶς.

71 ΙΣΑ. Ἐπίσης τοῖς προσφιλεστάτοις τέκνοις. ΧΑ. Χάριν ποιοῦσα. ΠΟ. Τῷ ἰδίῳ ἀνδρί.

72 ΦΥ. Ὁ Φυλέως παῖς Μέγης. ΕΓ. Ἐγγὺς παραγενόμενος.

73 ΙΝΙ. Τὸ κοῖλον τοῦ τένοντος. Κέκληται δὲ οὕτως διὰ τὸ νευρῶδες εἶναι. Ἤ, πλατὺ καὶ παχὺ νεῦρον, τὸ καθῆκον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὸν αὐχένα.

74 ΑΝ. Κατὰ τῶν ὀδόντων. ΤΑ. Ἀπέτεμεν.

75 ΨΥ. Ἤτοι κυρίως, διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄθερμον εἶναι τὸν σίδηρον· ἢ τὸν τοῦ ψύχους ποιητικὸν, διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τοὺς ἀναιρουμένους ὑπ' αὐτοῦ. Τὸν γοῦν ψυχροποιὸν σίδηρον τοῖς ὀδοῦσιν ἔλαβεν.

76 ΕΥ. Εὐαίμονος παῖς Εὐρύπυλος.

78 ΑΡΗ. Ἱερεύς. ΕΤΕ. Κατεσκεύαστο, ἦν. ΘΕ. Ὡς θεός. Ὁ τρόπος ἀναστροφή. ΤΙ. Ἐτιμᾶτο.

80 ΜΕ. Ἐπιδραμὼν, ἐπιδιώξας. ΕΛΑ. Ἔπληξε.

81 ΦΑΣ. Τῷ ξίφει. ΑΙ. Ὁρμήσας. ΑΠΟ. Ἐπέξεσεν, ἀπέκοψε.

83 ΠΟΡ. Μέλας. ἢ, ὁ διὰ αἵματος. ΚΡΑ. Ἰσχυρά.

84 ΠΟ. Ἐνήργουν.

85 ΓΝΟ. Ἐπέγνως. ΠΟ. Ἐν ποτέροις ἦν, ἐν ποίοις ὑπῆρχε, ποίων εἴη μέτοχος καὶ σύμμαχος.

86 ΟΜΙ. Ἀναστρέφοιτο, συστρατεύοι.

87 ΘΥ. Ἐμμανῶς ὥρμα. ΑΜ. Διὰ τοῦ πεδίου. ΠΛΗ. Πεπληρωμένῳ, πλημμυροῦντι.

Χειμάῤῥῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων, 90
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τόν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
“ Ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
“ Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἑ φημὶ
“ Δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με

88 ΧΕΙ. Χείμαῤῥοι λέγονται οἱ μὴ ἀέναον τὸ ὕδωρ ἔχοντες, ἀλλὰ δὲ χειμῶνος πληρούμενοι ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων. ΩΚΑ. Ὀξέως. ΕΚΕ. Ἐσκέδασε, διεσκόρπισε. ΓΕ. Τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν.

89 ΤΟΝ. Ὃν. ΕΕΡ. Περιπεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι. ΙΣ. Ἐπέχουσι, λύουσιν.

90 ΑΛΩ. Χωρίων ἀμπελοφύτων, ἢ δενδροφύτων. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἄλων, ἐν ᾗ ὁ σῖτος, καὶ τὸν κῆπον ἀγρῶν. ΕΡΙ. Μεγάλως θαλλουσῶν, αὐξανομένων.

91 ΕΞΑ. Ἐξαίφνης. ΕΠΙ. Ἐπιβαρήσει, ἢ σφοδρὸς ἐπελεύσεται. ΟΜ. Μέγας ὑετὸς, βροχή.

92 ΕΡ. Νεῶν τὰ γεώργια. ΚΑ. Καταβέβληται. ΑΙ. Νέων.

94 ΜΙΜ. Ἔμενον, ὑπέστησαν, ἐδέξαντο τὴν ἐπέλασιν, ἀντείχοντο πρὸς τὴν ἐπιφοράν.

96 ΘΥ. Ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶντα. ΠΡΟ. Πρὸ αὐτοῦ. ΚΛΟ. Ταράσσοντα, πορθοῦντα τὰς περὶ αὐτοῦ τάξεις.

97 ΕΤΙ. Ἔτεινεν, εἷλκε. ΚΑΜ. Ἐπικαμπῆ.

98 ΕΠ. Ἐφορμῶντα. ΤΥ. Ἐπιτυχών.

99 ΓΥ. Κατὰ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. ΔΙΑ. Διέπτη ὁ δέ· ὅ ἐστι, διῆλθε. ΠΙ. Τὸ πικροποιὸν καὶ ἐπίπονον βέλος.

100 ΑΝ. Καὶ διαπρὸ, διόλου, καθόλου, διὰ παντὸς, κατὰ παντὸς, διαμπὰξ, διαμπερέως, διαμπερὲς διῆλθε. ΠΑ. Ἐβρέχετο, ἐμολύνετο. Ἀφ' οὗ καὶ πηλὸς, ἡ βεβρεγμένη γῆ.

101 ΜΑ. Μέγα ἀνέκραγεν.

102 ΟΡ. Ὁρμᾶτε, διεγείρεσθε. ΚΕ. Ἱππικοὶ, ἵππους πλήσσοντες.

103 ΒΕ. Τέτρωται παρὰ τὸ βέλος. ΟΥ. Οὐδὲ ὑπολαμβάνω αὐτόν.

104 ΔΗ. Ἐπιπολὺ, δαρὸν, δηρὸν, δὴν. γράφουσι καὶ, δηθά. Τὸ δὲ δῆτα, σημαίνει οὖν ποτε, τέλος. οἷον· Τί δῆτα ὁρᾷς; Τί δῆθ' ὁρᾷς;

"Ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν. 105
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·
"Ὄρσεο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
"Ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν. 110
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
"Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη· 115
"Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
"Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
"Δὸς δέ τε μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
"Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι
"Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. 120
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·

ὁρᾷς; Τί τέλος ὁρᾷς; ΑΝ. Ἀνασχήσεσθαι, ἀνθέξειν πρὸς τὴν βολήν. ΕΙ. Εἰ ἀληθῶς, εἰ κατὰ καιρόν.

105 ΩΡ. Ἐφώρμησε, διήγειρεν. ΑΠ. Ἀφορμῶντα. ΛΥ. Ἐκ τῆς Λυκίας χώρας, ἧς ἐβασίλευε Σαρπηδών. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τῆς Τρῳάδος πόλις, ἧς ἐβασίλευε Πάνδαρος.

106 ΕΥ. Αὐχῶν.

107 ΑΝΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀναπηδήσας. ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τῶν ἵππων, καὶ τοῦ ἅρματος.

108 ΚΑ. Τὸν Καπανέως παῖδα, Σθένελον.

109 ΟΡ. Διεγείρου. ΠΕ. Προσηνέστατε, προσφιλέστατε, νέε. ΚΑ. Κατάβηθι. Καταβήσομαι, ἐνεστὼς ἐσχηματισμένος ἐκ τοῦ μέλλοντος.

110 ΕΡΥ. Ἑλκύσῃς. ΩΜ. Ἐκ τοῦ ὤμου.

111 ΚΑΘ. Ἀπὸ τοῦ ἅρματος. ΑΛ. Καθήλατο εἰς τὴν γῆν.

112 ΠΑΡ. Παραστὰς δὲ, καὶ ἐπικουρίαν ποιησάμενος. ΔΙΑ. Διαμπὰξ, διόλου.

113 ΑΝ. Ἀθρόως ἀνεφέρετο. ΣΤ. Τοῦ ἁλυσιδωτοῦ, σιδήρου, κρικωτοῦ, θώρακος.

114 ΔΗ. Ἀντὶ τοῦ, δηλαδή.

115 ΚΛΥ. Ἄκουσον ἐμοῦ. ΑΤΡ. Ἀκαταπόνητε θεά.

116 ΦΙ. Ἀγαθὰ φρονοῦσα.

117 ΔΗ. Καυστικῷ, φθαρτικῷ. ΦΙ. Ἀντὶ τοῦ, φίλησον.

118 ΕΛ. Ἐν χερσὶν ἔχειν. Ἐπιφέρει γὰρ, Εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.

119 ΦΘ. Φθάσας, προκαταλαβών. ΕΠ. Καὶ μεγαλαυχεῖ.

120 ΔΗ. Ἐπιπολύ. ΦΑ. Φῶς. Ὁ τρόπος διαστολή.

122 ΓΥΙ. Μέλη. ΕΛΑ. Κοῦφα, εὐκίνητα.

Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
“ Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα 125
“ Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
“ Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
“ Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
“ Τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
“ Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
“ Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
“ Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
Καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι, 135
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα

124 ΘΑΡ. Ἀπαρέμφατος, ἀντὶ τοῦ προστακτικῆς, μάχου. καθ' Ἑλληνισμόν. Ἤγουν οὕτω· Θαρσῶν ἴθι μάχεσθαι, θάῤῥει μάχεσθαι.

125 ΜΕ. Δύναμιν. ΠΑ. Πατρικόν. ΗΚΑ. Ἐνέθηκα, ἐνέβαλον.

126 ΑΤΡ. Ἀδεὲς, ἄφοβον. ΣΑ. Πολεμικός. Ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος, καὶ κινεῖν. Εἴρηται δὲ, ἐπειδὴ παρὰ πρώτοις εὑρέθη Σάκαις. Σάκαι δέ εἰσιν οἱ Θρᾷκες. ΤΥΔ. Τυδεὺς Οἰνέως ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ ἐτρώθη. Ἀμφιάρεως δὲ κτείνας τὸν Μελάνιππον, τὴν κεφαλὴν ἐκόμισε. καὶ ἀνοίξας αὐτὴν ὁ Τυδεὺς, τὸν ἐγκέφαλον ἐῤῥόφει ὑπὸ θυμοῦ. Ἀθηνᾶ δὲ κομίζουσα Τυδεῖ ἀθανασίαν, ἰδοῦσα τὸ μίασμα, ἀπεστράφη αὐτόν. Τυδεὺς δὲ γνοὺς, ἐδεήθη τῆς θεοῦ, ἵνα κἂν τῷ παιδὶ αὐτοῦ παράσχῃ τὴν ἀθανασίαν.

127 ΑΧ. Καὶ τὴν ἀορασίαν δέ σου τῶν ὀφθαλμῶν ἀφειλόμην. Πῶς οὖν ἐν τοῖς ἑξῆς ἀγνοεῖ τὸν Γλαῦκον ὁ Διομήδης, λέγων

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε; Καί φαμεν, ὅτι πρὸς καιρὸν ἀφήρηται τὴν ἀχλὺν ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἵνα τρώσῃ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ Ἄρεα. Τρωθέντων δὲ τούτων, πάλιν κατὰ τὰ σιωπώμενα ἀποδίδοται ἡ οἰκεία ἀχλύς. Δι' ἣν αἰτίαν ἀγνοεῖ καὶ τὸν Γλαῦκον. ΕΠΗ. Ἐπῆν, ἐπέκειτο.

128 ΓΙ. Ἐπιγιγνώσκοις. Η. Τόν τε αὐτοπρόσωπον θεὸν, καὶ μεταβαλλόμενον εἰς ἄνδρα τὴν ἰδέαν.

129 ΠΕΙ. Ἀπόπειραν περὶ σοῦ ποιούμενος. Ἢ, πειρώμενος λανθάνειν ἐν ἀνθρώπου μορφῇ.

131 ΑΤ. Ἐὰν δέ. Μόνην βούλεται τρωθῆναι τὴν Ἀφροδίτην, διὰ τὸ προειρηκέναι τὸν Δία,

Τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.

132 ΕΛ. Ἔλθῃ. Ὑποτακτικὸν ῥῆμα. ΤΗ. Ταύτην τρῶσαι. Διὰ τί κατὰ τῆς χειρὸς τιτρώσκεται ἡ Ἀφροδίτη; Ὅτι χειρὶ λαβομένη παρήνει τῇ Ἑλένῃ, καὶ κακῶς ἠρέθισεν, αὐτῆς ἀκούσῃ.

133 ΑΠΕ. Ἀπῆλθεν, ἐχωρίσθη.

134. ΕΞ. Ἐκ δευτέρου. ΙΩΝ. Πορευθείς.

135 ΚΑΙ. Καίπερ τὸ πρότερον.

136 ΤΡ. Τρὶς τοσοῦτον. ΕΛ. Νῦν, ἔλαβεν.

Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται·
Αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον, καὶ Ὑπείνορα ποιμένα λαῶν·
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,

137 ΟΝ. Ὅντινα δή. ΑΓΡ. Ἀγροικίᾳ. ΕΙ. Ἔρια ἐχούσαις. ΟΙ. Προβάτοις.

138 ΧΡΑ. Ἀμύξῃ ἐπ' ὀλίγον, τὸν χρῶτα ἐπιξύσῃ. ΥΠ. Ὑπεραλόμενον.

139 ΟΥ. Οὐ προσβοηθεῖ, οὐ προσαπωθεῖ, οὐκ ἔτι ἀπείργει.

140 ΣΤΑ. Τὰς ἐπαύλεις. ΔΥΕ. Καταδύεται εἰς τὴν ἔπαυλιν ὁ λέων. ΤΑ. Τὰ δὲ βοσκήματα, πρόβατα, μῆλα, θρέμματα, αἱ οἶες, ἠρημωμέναι τῆς τοῦ ποιμένος βοηθείας, πτήσσουσιν, ὀρρωδοῦσιν, ἐκφοβοῦνται.

141 ΑΓ. Ἐπάλληλοι, πυκναὶ, πλησίον, ἅμα ἀλλήλοις. ΚΕ. Κεῖνται ἀθρόαι, συγκέχυνται.

142 ΒΑ. Πρόβατον ἁρπάξας. Ἀντὶ τοῦ εἰσάλλεται εἰς τὴν βαθεῖαν ἔπαυλιν ὄνδον, ἤτοι ὑπεράλλεται.

143 ΜΕ. Προθυμούμενος.

146 ΚΛΗ. Τὴν κατακλεῖδα. Παρὰ τὸ κατακλείεσθαι ὑπ' αὐτῆς τόν τε αὐχένα, καὶ τὸν ὦμον. Καὶ Δημοσθένης φησί· τὴν κλεῖν κατεαγότα.

147 ΕΕΡ. Ἐχώρισεν, ἀπέκοψε.

148 ΜΕ. Μετήρχετο, ἐπορεύετο εἰς.

149 ΟΝ. Ὀνειροκρίτου, περὶ τὴν ὀνειράτων κρίσιν ἀναστρεφομένου.

150 ΟΥΚ. Οὐχ ὑποστρέψουσι. Τὸ δὲ ὅλον. οἷστισι μὴ ἐπανιοῦσι τοῦ πολέμου ὁ γέρων ἔκρινε τοὺς ὀνείρους. Ἔστι γὰρ ἕν τι τῶν ἀμφιβόλων. Ἤτοι γε ἐμαντεύσατο ὡς οὐκ ἐπανελευσομένοις. ἢ ἐν ἤθει λέλεκται, καὶ οὐ προεῖπε διὰ τῶν ὀνείρων ὅτι ἀναιρεθήσονται. οὐχ ὅτι οὐδαμῶς ἔκρινεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ τοὺς ὀνείρους, καὶ τὰ συμβησόμενα ἐμαντεύσατο· ἀλλ', ὅτι οὐκ ἐπανήξουσιν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἔκρινεν αὐτοῖς τοὺς ὀνείρους. ΟΝ. Ἐνύπνια.

151 ΣΦΕ. Αὐτούς.

152 ΜΕ. Ἐπὶ τὸν Ξάνθον.

153 ΑΜ. Ἀμφότεροι. ΤΗ. Ἐν γήρᾳ γεννηθέντας, μονογενεῖς, ἀγαπητούς. ΕΤ. Κατεπονεῖτο. ΛΥ. Χαλεπῷ.

Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέροιν· πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε, Χρόμιόν τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον καταβοσκομενάων,
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
Ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
" Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
" Καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,

154 ΕΠΙ. Ἐπὶ τοῖς κλήμασι. ΛΙ. Καταλιπεῖν.

155 ΕΞ. Ἀφείλετο.

156 ΠΑ. Τῷ δὲ πατρί. ΓΟ. Θρῆνον.

157 ΛΕΙ. Κατέλιπε. ΖΩ. Ζῶντας.

158 ΧΗ. Οἱ κατὰ κλῆρον διαιτηταὶ, ταῖς εὐθύναις ἐνεχόμενοι. Οὗτοι ἦσαν κληρονόμοι χήρου καὶ ἄπαιδος οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ τῶν πάντων μὴ κληρονόμους ἐχόντων. ΔΑ. Διεμερίζοντο τὴν οὐσίαν. Τμῆσις. Ἐπορεύοντο εἰς τὰ κτήματα.

160 ΕΟΝ. Ὄντας.

161 ΘΟ. Ἐφορμήσας. ΕΞ. Κατάξει, συντρίψῃ, καταγνύῃ.

162 ΠΟΡ. Δαμάλεως, μόσχου. Προτάξας τὸ εἶδος, γένος ἐπήγαγε. ΞΥ. Κατά τινα ὑλώδη καὶ σύνδενδρον τόπον. ΚΑ. Βοσκομένων. Ὁ τρόπος ἐπέκτασις Αἰολική.

164 ΒΗ. Κατεβίβασεν. ΕΣΥ. Ἐσκύλευε.

165 ΜΕ. Ἐπὶ τὰς ναῦς.

166 ΑΛΑ. Κενοῦντα, πορθοῦντα, φθείροντα. κυρίως δὲ κενοῦντα. Διὸ καὶ Ἀθηναῖοι τὰ κενώματα λάπαθα καλοῦσιν.

167 ΑΝ. Κατὰ τὴν μάχην. Ἂν, ἀντὶ τοῦ ἀνά. ΚΛΟ. Κατὰ τὸν θόρυβον, καὶ κατὰ τὴν ταραχήν. ΕΓ. Δοράτων.

170 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας.

171 ΠΟΥ. Ποῦ σοι ἡ διὰ τῶν τόξων τέχνη. ΙΔΕ. Καὶ τὰ ταχέα ἤτοι ἐπτερωμένα βέλη.

172 ΕΡΙ. Ἐρίζει, ἁμιλλᾶται.

" Οὐδ'

“ Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων·
“ Ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
“ Ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
“ Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
“ Εἰ μή τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
“ Ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
Τόν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
“ Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
“ Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
“ Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
“ Ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν.
“ Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
“ Οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
“ Ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλη εἰλυμένος ὤμους,
“ Ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·
“ Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
“ Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
“ Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν,

173 ΣΕΟ. Σοῦ. ΕΥ. Καυχᾶται.

174 ΕΦ. Ἐπίπεμψον. ΔΙΙ. Εὐξάμενος τῷ Διΐ.

175 ΟΣ. Ὅστις ποτέ ἐστιν οὗτος. Ἔστω δὲ στιγμὴ μετὰ τὸ ὅδε. ΚΡΑ. Κρατεῖ, ἄρχει.

176 ΕΠ. Σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, δηλῶν τὸ ἐπειδή. ΓΟΥ. Περιφραστικῶς, ἀνεῖλε.

177 ΚΟΤ. Ὀργισθείς.

178 ΙΡ. Ἱερείων, θυσιῶν. ΜΗ. Ὀργισθείς. ΕΠΙ. Ἐπίμονος ὀργή. Ἡ ἐπὶ περισσὴ, ὡς τὸ, βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. Ἄλλως· Ἔπι, ἔπεστιν, ἐπιμένει.

181 ΠΑΝ. Κατὰ πάντα. ΕΙ. Εἰκάζω, ὁμοιῶ.

182 ΑΣ. Ἀπὸ τῆς ἀσπίδος γνωρίζων. ΑΥ. Αὐλίσκον ἐχούσῃ, καθ' οὗ πήγνυται ὁ λόφος. Ἵν' ᾖ περικεφαλαίας εἶδος, λόφον εἰς ὀξὺ ἀναπεπταμένον ἐχούσης. ΤΡΥ. Φάλους ἐχούσῃ τρεῖς. Φαλοὶ δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας χρυσοῖ ἧλοι, ἢ ἀστερίσκοι.

183 ΣΑ. Σαφῶς, ἀληθῶς, ἀσφαλῶς.

184 ΕΙ. Εἰ δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ἀνήρ. ΟΝ. Ὃν ἐγὼ ἀπεικάζω.

185 ΟΥΧ. Οὐχ οὗτος. ΤΑ. Ταῦτα. ΑΓ. Ἐγγύς.

186 ΕΙ. Κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

187 ΚΙ. Καταλαμβάνον, ἢ ὡρμημένον. ΕΤΡ. Ἔτρεψεν. ΑΛ. Ἀλλαχόσε.

188 ΕΦΗ. Ἐπέπεμψα.

189 ΔΙΑ. Διὰ τοῦ κοίλου θώρακος, διὰ τοῦ κύτους, διὰ τοῦ μέσου τοῦ θώρακος.

190 ΕΦΑ. Ἐλογισάμην. ΑΙ. Τῷ Ἅδῃ.

“ Ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τις ἐστὶ κοτήεις.
“ Ἵπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
“ Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος, ἕνδεκα δίφροι
“ Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
“ Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195
“ Ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
“ Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
“ Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
“ Ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
“ Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
“ Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
“ Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
“ Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
“ Ὣς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
“ Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205

191 ΘΕ. Θεὸς δή τις. ΚΟ. Ὀργιζόμενος.

192 ΠΑ. Οὐ πάρεισιν. ΤΩΝ. Ὧν ἂν ἐπιβῶ.

193 ΕΝ. Ἐν τοῖς οἴκοις.

194 ΠΡΩ. Πρώτως πεπηγότες, περὶ πάντων κατεσκευασμένοι. ΝΕ. Νεοκατασκεύασται. ΑΜ. Περὶ αὐτοὺς δὲ πέπλοι. Πέπλοι δὲ, λεπτὰ ὑφάσματα, ἢ σινδόνες. Ἔστι δὲ γυναικεῖον ἱμάτιον. ὡς ἐκεῖ.

Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδη,
Πέπλος τ' ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος.

195 ΠΕ. Περιβέβληνται. ΠΑ. Περὶ ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ αὐτῶν. ΔΙ. Διττοὶ, ἀνὰ δύω ἐζευγμένοι.

196 ΚΡΙ. Κριθὰς, ἢ κρίμνον. Ἀποκοπὴ τὸ πάθος. ΕΡΕ. Κυρίως μὲν, ἐκ τῆς ἔρας, ὅ ἐστι, τῆς γῆς, ἀναιρούμενοι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, καὶ ἁπλῶς, ἐσθίοντες. ΟΛΥ. Εἶδος κριθώδους καρποῦ. περὶ μὲν βικία, καὶ βικίον· περὶ δὲ ζειά, καὶ ζέα.

197 ΑΙ. Αἰχμητὴς, πολεμικός.

198 ΕΠΕ. Προσέτασσε. ΠΟΙ. Καλῶς κατεσκευασμένοις.

199 ΕΜ. Ἐμβεβηκότα. Steph. ἐμμεμαῶτα.

200 ΑΡ. Ἡγεῖσθαι τῶν Τρώων. Λέγει δὲ τοὺς τὴν Ζέλειαν πόλιν Τρῶας κατοικοῦντας.

201 ΟΥ. Οὐκ ἐπείσθην. Η. Ἦ μὴν, ἤτοι. ΠΟ. Καταπολὺ κρεῖττον ἂν ἦν.

202 ΔΕΥ. Ἐνδεεῖς γένοιντο. ΦΟΡ. Τροφῆς.

203 ΕΙ. Εἰθισμένοι. ΕΔ. Ἐσθίειν. ΑΔ. Ἄδην, δαψιλῶς. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος. Εὐστάθιος δὲ λέγει, Ἀττικὴν εἶναι τὴν φωνήν.

204 ΩΣ. Οὕτως κατέλιπον. ἢ, διὰ τοῦτο. ΠΕ. Ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Πέζα γὰρ τὰ κάτω τοῦ ποδός. Πέζα δὲ, τισὶ μὲν ὁ ποὺς περὶ σφυρὸν τοῦ ποδός· τισὶ δὲ τὸ πλάτος καὶ πέλμα τοῦ ποδός. Ἔπειτα ἡ πέζα, καὶ ἡ πεζὶς, τὸ κράσπεδον λέγεται, καὶ ὁ κροσσός. τέλος δὲ, πᾶσα ἐσχατιά. Ἐντεῦθεν ἐπίθετον Θέτιδος καὶ Ἀφροδίτης ἀργυροπέζης, τὸ κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς ὤας, τὰς πέζας, τοῦ ἱματίου ἐχούσης.

205 ΠΙ. Πεπιστευκὼς, τεθαῤῥηκώς. ΤΑ. Ταῦτα δέ με. ΟΥΚ. Οὐ δή. ΟΝ. Ὠφελήσειν.

“ Ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
“ Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
“ Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών· ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
“ Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
“ Ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
“ Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
“ Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
“ Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
“ Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
“ Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
“ Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
“ Μηδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
“ Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
“ Ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
“ Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
“ Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
“ Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·

206 ΔΟΙ. Δύο. ΑΡΙ. Προμάχοις. ΕΦΗ. Ἔπεμψα.

207 ΑΜ. Ἀμφοτέρων.

208 ΕΣ. Ῥυῆναι ἐποίησα. ΗΓ. Παρώρμησα, προέτρεψα.

209 ΚΑ. Κακῇ μοίρᾳ. ΠΑΣ. Πάσσαλος, ξύλον ἐπίμηκες, ἐμπηγνύμενον πρὸς τὸ κρεμᾶσαι ὅπερ δεῖ. ΑΓ. Ἐπικαμπῆ.

210 ΕΛΟ. Ἀνελαβόμην. ΕΡΑ. Ἐπέραστον, καλήν.

211 ΗΓΕ. Ἡγούμην Τρώων. ΧΑ. Χάριτα, βοήθειαν.

212 ΕΣΟ. Ἐσίδω, θεάσομαι.

213 ΥΨΕ. Ὑψηρεφὲς, ὑψηλὸν, μέγα.

214 ΑΛ. Πολέμιος ἀνήρ.

215 ΦΑ. Λαμπρῷ. ΘΕΙ. Ἐν πυρὶ βάλω. Εὐκτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ.

216 ΑΝΕ. Ματαίως. ΟΠΗ. Ἕπεται, ἀκολουθεῖ.

218 ΜΗΔ. Μηδὲ οὕτως λέγε. ΠΑ. Πρὸς τὸ παρὸν οὐ πράξομεν ἄλλως.

219 ΠΡΙΝ. Πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός.

220 ΕΛ. Ἀπαντήσαντες, συνελθόντες, ΕΝ. Σὺν τοῖς ὅπλοις. ΠΕΙ. Ἀπόπειραν λαβεῖν.

221 ΟΧΕ. Ἁρμάτων. ΕΠΙ. Ἐπίβηθι. ΟΦ. Ὅπως μάθῃς.

222 ΤΡΩ. Ἀπόγονοι τῶν Τρωὸς ἵππων. ἢ, οἱ τῷ Τρωῒ κεχαρισμένοι, ἀντὶ τῆς ἁρπαγῆς Γανυμήδους.

223 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΕΝ. Ἔνθα κἀκεῖσε. ΔΙΩ. Διώκειν καὶ φεύγειν.

« Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
« Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
« Ἀλλ᾽ ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
« Δέξαι, ἐγὼ δ᾽ ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
« Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ᾽ ἐμοὶ ἵπποι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
« Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ᾽ ἡνία καὶ τεὼ ἵππω· 230
« Μᾶλλον ὑφ᾽ ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
« Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
« Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ᾽ ἐθέλητον
« Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
« Νῶϊ δ᾽ ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς, 235
« Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
« Ἀλλὰ σύ γ᾽ αὐτὸς ἔλαυνε τέ᾽ ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
« Τόνδε δ᾽ ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ᾽ ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
Τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱὸς,
Αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

224 ΣΑ. Σώσουσιν. ΕΙ. Εἴπερ δὴ πάλιν.

225 ΕΠΙ. Ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παράσχῃ ἐπὶ τῷ Τυδέως παιδὶ Διομήδει.

226 ΣΙ. Ἀψόφητα. Διὰ τὸ περιστελὲς, λεπτὸν, καὶ ἁπαλόν. καὶ οὕτω εὐδιάσειστα. Ἄλλοις, λαμπρὰ καὶ ποικίλα τῇ κατασκευῇ, ἢ τὰ μεγάλως καὶ ποικίλως κατεσκευασμένα, καὶ οὕτω θαυμαστὰ, καὶ σιγὴν ἐκ τοῦ θαύματος ἐντιθέμενα, οἱονεὶ σιγάζοντά τινα ὄντα.

228 ΔΕ. Προσδέχου, ἐπιτήρησον. ΜΕ. Δι᾽ ἐπιμελείας ἔσονται.

230 ΤΕΩ. Τοὺς σοὺς ἵππους.

231 ΗΝΙ. Τῷ συνήθει, τῷ ἐθίσαντι αὐτοὺς ἡνιοχεῖν.

232 ΟΙ. Οἴσουσι, κομίσουσι. ΦΕ. Φεύγωμεν.

233 ΜΗ. Μὴ οὗτοι μέν. ΔΕΙ. Φοβηθέντες. ΜΑ. Ματαιοπραγήσωσι, ματαίαν ἔχωσι τὴν προθυμίαν. ΕΘ. Οὐδὲ βουληθῶσιν.

234 ΕΚ. Ἐκφέρειν. ΤΕ. Τὴν σὴν φωνὴν ποθοῦντες.

235 ΝΩ. Ἡμᾶς δὲ ἐφορμήσας.

236 ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἡμᾶς αὐτούς. δυϊκῶς. ΕΛΑ. Ἀπελάσῃ. ΜΩ. Μονώνυχας.

237 ΤΕΑ. Τὰ σὰ ἅρματα.

238 ΕΠΙ. Ἐπερχόμενον. ΔΕ. Ὑποδέξομαι, ἐπιτηρήσω.

240 ΕΧ. Εἶχον, ἐπεῖχον, ἤλαυνον, κατὰ Τυδείδου, εἰς Τυδείδην.

Αἶψα

« Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
« Ἄνδρ᾽ ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
« Ἶν᾽ ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς,
« Πάνδαρος, υἱὸς δ᾽ αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
« Αἰνείας δ᾽ υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
« Εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ᾽ Ἀφροδίτη.
« Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ, χαζώμεθ᾽ ἐφ᾽ ἵππων· μηδέ μοι οὕτω
« Θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽, ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
« Μήτι φόβονδ᾽ ἀγόρευ᾽, ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
« Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
« Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
« Ὀκνείω δ᾽ ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὔτως
« Ἀντίον εἶμ᾽ αὐτῶν· τρεῖν μ᾽ οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
« Τούτω δ᾽ οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
« Ἄμφω ἀφ᾽ ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγῃσιν.
« Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
« Αἴκεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ

---

243 ΚΕΧ. Τῇ ἐμῇ ψυχῇ προσφίλεστατε.

244 ΟΡΟ. Ὁρῶ. ΕΠΙ. Κατὰ σοῦ προθυμουμένους.

245 ΙΝ. Δύναμιν ἀμέτρητον. Πέλεθρον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς, ἔχον πήχεις ξς΄. Ἶνα δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἶς καὶ ἶν. ΤΟΞ. Τῆς τοξικῆς ἐπιστήμων.

247 ΜΕ. Μεγαλοψύχου.

248 ΕΚ. Ἐκγεγενῆσθαι.

249 ΧΑ. Ἀναχωρῶμεν ὄντες ἐπὶ τῶν ἵππων.

250 ΦΙ. Τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν. ΟΛΕ. Ἀπολέσῃς.

252 ΜΗ. Μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε, μὴ κέλευε τὰ πρὸς τὴν φυγήν. ΠΕΙ. Πείσειν. ΟΙΩ. Οἶμαι, ὑπολαμβάνω.

253 ΓΕΝ. Ἤτοι εὐγενὲς, ἢ ἐκ γένους παρεπόμενον. ΑΛΥ. Ἐκκλίνοντι, φεύγοντι.

254 ΚΑ. Δειλιᾷν. ΕΜ. Ἑδραῖον, βέβαιον.

255 ΟΚ. Ὀκνῶ. ΕΠΙ. Ἐπιβαίνειν. ΑΛ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως.

256 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ἄπειμι. ΤΡ. Εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ΟΥΚ. Οὐκ ἀφίησιν, οὐ συγχωρεῖ. Κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ τοῦ, ἐάω. Ὅ, τι ἐστὶ ποιητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐᾷ, καὶ ἐάει. Ἤγουν, ἐᾷ, μονοσυλλάβως.

257 ΤΟΥ. Τούτους δέ. δυϊκῶς. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω. ΑΠΟ. Ἀποίσουσιν, ἀποκομίσουσιν.

258 ΑΜ. Ἀμφοτέρους. ΑΦ. Ἀφ᾽ ἡμῶν. ΕΙ. Εἴ γ᾽ ἂν τῶν δύο ὁ ἕτερος διαφύγῃ.

260 ΠΟ. Πολυγνώμων, συνετή.

« Ἀμφοτέρω κτεῖναι; σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
« Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
« Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
« Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
« Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
« Δῶχ', υἷος ποινὴν Γανυμήδεος· οὕνεκ' ἄριστοι
« Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε·
« Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
« Λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
« Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης· 270
« Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
« Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
« Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κὰν κλέος ἐσθλόν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
« Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
« Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
« Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχοιμι.

---

262 ΕΡΥ. Ἐρυκάκειν, ἐρύκειν, κατέχειν. ΑΝ. Ἐξάρας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἅρματος περιφερείας. Λέγει δὲ, τοῦ κύκλου, τοῦ περιπεπηγότος ἐν τῷ ἅρματι πρὸς τὸ ἀνατείνειν ἐν τῷ ἐπιβάτῃ.

263 ΑΙ. Αἰνείου. ΕΠ. Ἐφορμῆσαι ἐπί.

264 ΕΚ. Ἐξελάσαι δέ. ΤΡΩ. Τρώων ἵππους. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, πρός.

265 ΕΥ. Μεγαλόφωνος.

266 ΠΟΙ. Ἀντέκτισιν, δωρεάν.

267 ΗΩ. Περιφραστικῶς, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου.

268 ΓΕ Γενεᾶς, γένους. ΕΚ. Ἐνοσφίσατο.

269 ΥΠΟ. Ὑποβαλών. ΘΗ. Θηλείας. Θήλεας ἵππους, ἀρρενικῶς, περὶ τοῦ θήλεος.

270 ΓΕ. Γέννης.

271 ΑΤΙ. Ἀταλῶς, τρυφερῶς, ἀνέτρεφε, ἤταλλε, ἤτίταλλε.

272 ΜΗ. Ἐπιστήμονας καὶ ἐμπείρους, ὅ ἐστι, πολεμικοὺς, γενναίους. ἢ, φυγὴν ἐμποιοῦντας τοῖς πολεμίοις.

273 ΑΡ. Κτησαίμεθα ἄν.

275 ΤΑ. Ταχέως.

277 ΚΑΡ. Δυναμικώτατε, ἀνδρειότατε. ΔΑΙ. Πολεμικώτατε. Ταῦτα δέ φησιν ἐν εἰρωνείᾳ. ΑΓΑ. Ἀγαθοῦ, λαμπροῦ, ἐπιφανοῦς.

278 ΔΑ. Ἐδάμασεν, ἀνεῖλε. ΠΙ. Πικροποιὸς, ἐπίπονος.

279 ΑΙ. Ἐὰν ἐπιτύχοιμι.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
“ Βέβληαι κενεῶνα διαμπερὲς, οὐδέ σ' ὀΐω
“ Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
“ Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
“ Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος προέηκε, βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρὴς,
Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ

280 ΗΡΑ. Οὕτως εἶπεν. ΑΜ. Ἀνατείνας, ἀνασείσας. ΠΡΟ. Προέπεμψε. ΔΟ. Μακρόν.

281 ΒΑ. Ἀσπίδα κατέβαλε.

282 ΠΤΑ. Πτᾶσα. ΠΕ. Προσεπελάσθη, προσήγγισε.

283 ΜΑ. Ἐξάκουστον, μέγα. ΕΠΙ. Ἐπεβόησε.

284 ΒΕΒ. Τέτρωσαι. ΚΕ. Τὸν ὑπὸ τῆς πλευνᾶς τόπον, τὴν λαγόνα. Παρὰ τὸ κενὸν αὐτὸν εἶναι ὀστέων. ΔΙΑ. Διαμπὰξ, διόλου.

285 ΑΝ. Ἀνασχέσθαι, ὑπομεῖναι. ΜΕΓ. Μεγάλην δόξαν, καὶ καύχημα.

286 ΤΑ. Οὐ καταπλαγεὶς, οὐ φοβηθείς.

287 ΗΜ. Ἤμαρτες, ἀπέτυχες. Τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ τὸ, οὐκ ἔτυχες. ΑΤ. Οὐ μὴν ἡμᾶς ὑπονοῶ.

288 ΠΡ. Πρότερον παύσεσθαι.

289 ΑΣ. Κορέσαι, πληρῶσαι. ΤΑ. Ὑπομονητικόν.

290 ΩΣ. Οὕτως εἰπών. ΒΕΛ. Ζητεῖται, πῶς, Διομήδους ἀκοντίσαντος πεζοῦ, Πανδάρου δὲ ἐπὶ ἅρματος ὄντος, ἐκ τοῦ κοιλοτέρου φερόμενον τὸ δόρυ καταφερῆ πεποίηκε τὴν τρῶσιν. Ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι πρῶτον μὲν Ἀθηνᾶ ἦν ἡ κατευθύνουσα αὐτὸ, ᾗ δυνατὸν ἦν τοῦτο ποιῆσαι. Ἔπειθ', ὅτι προσεπινεύσας ὁ Πάνδαρος ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι εἰ καιρίως ἐτρώθη ὁ Διομήδης, οὕτως ἐβλήθη διὰ τῆς ῥινὸς τὴν γλῶσσαν. Οἱ δὲ, ὅτι, ἐν ἀνωμάλοις τόποις μαχομένων, εἰκὸς, τὰ μὲν ἅρματα ἐν χθαμαλωτέροις τόποις τρέχειν, τοὺς δὲ πεζοὺς ἐνίοτε ἀπὸ μετεώρου μάχεσθαι, ὥστε καὶ τὸν Διομήδην ἀφ' ὕψους βεβληκέναι. Ἢ, ὅτι, δειλωθεὶς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἥρωος ὁ Πάνδαρος, συνεκάθισε. ΙΘΥ. Ἔτρεψε, κατευθύνεν, ἐνεχθῆναι ἐποίησε.

291 ΡΙ. Ἐπὶ ῥῖνα, κατὰ τοῦ μυκτῆρος, παρὰ τὸν ὀφθαλμόν. ΕΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθε.

292 ΠΡΥ. Ἐσχάτην. Ἐξέκοψε δὲ αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς ἐπιώρκησεν.

293 ΕΞΕ. Ἐξώρμησε, διῆλθε. ΝΕΙ. Ἔσχατον, κατώτατον.

294 ΗΡΙ. Ἔπεσεν. ΑΡΑ. Ἤχησεν.

Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι 295
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
Δείσας μή πως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς, ἀλκὶ πεποιθώς·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην, 300
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅστις τοῦγ' ἀντίον ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς 305
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι.
Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
Ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἔστη γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε. 310
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

295 ΑΙ. Ποικίλα. ΠΑΜ. Πάνυ λάμποντα. ΠΑ. Διὰ δέος ἔφυγον.

296 ΩΚΥ Ποσὶ ταχεῖς. ΑΥ. Ἐπὶ τόπου αὐτόθι. ΛΥ. Ἐλύθη. ΨΥ. Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

297 ΕΠ. Ἀφώρμησεν.

298 ΕΡΥ. Ἑλκύσειαν.

299 ΑΜ. Περιέβαινε δὲ αὐτῷ, καὶ ὑπερεμάχει αὐτοῦ. ΛΕ. Ὡς λέων. ΑΛ. Τῇ δυνάμει τεθαρρηκώς. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς, τοῦ ἀλξ, ὡς πλακὶ ἀπὸ τοῦ πλάξ.

301 ΟΣ. Ὅστις τούτου.

302 ΣΜ. Καταπληκτικῶς, φοβερῶς. ΙΑ. Ἐκβοῶν, κράζων. ΧΕΡ. Χειροπληθῆ λίθον.

303 ΜΕ. Μέγα βάρος. ΦΕ. Κομίζοιεν.

304 ΟΙ. Ὁποῖοι. ΡΕΑ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΠΑΛ. Ἐκίνει, ἔπαλλεν. ΟΙ. Μόνος.

305 ΙΣ. Τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστέον, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλουτὸς καλεῖται, καὶ κοτύλη, παρὰ τὴν κοιλότητα.

306 ΕΝ. Ἔνδον στρέφεται. Κοτύλη δὲ, αἱ ἐν τοῖς ἰσχίοις κοιλότητες, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται.

307 ΘΛ. Περιέθραυσε. ΠΡ. Πρὸς δὲ καὶ ἀμφότερα ἀπέρρηξε τὰ κατατεινόμενα νεῦρα.

308 ΩΣ. Ἀπώσατο, ἀπέσυρε. ΡΙ. Τὸ δέρμα. ΤΡΗ. Τραχύς.

309 ΓΝ. Ἐπὶ γόνυ. ΕΡΙ. Πεσών. ΕΡ. Ἐπερείσθη. ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

310 ΚΕ. Σκοτεινὴ, φοβερά.

311 ΚΑΙ. Καὶ δὴ ἄν. ΑΠΟ. Τότ ἀπώλετο, ἠφάνιστο.

312 ΕΙ. Εἰ μὴ δή. ΟΞΥ. Ὀξέως καὶ ταχέως ἐθεάσατο.

Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
Ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων,
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ', ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Ἐξέλασε Τρώων, μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ὧν ἵππων ἐπιβὰς, ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Ἐμμεμαώς. ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,

313 Η. Ἥτις αὐτόν· ΥΠ. Συγγενομένη τῷ Ἀγχίσῃ. ΒΟΥ. Βοῦς νέμοντι.

314 ΑΜ. Περιέθηκε δὲ τῷ ἑαυτῆς παιδὶ τοὺς λευκοὺς πήχεις. τουτέστι, περιεπλέξατο καὶ ἐνηγκαλίσατο. περιέλαβεν ἴδιον υἱὸν προσφιλῆ ἀγκάλαις, ὠλέναις, βραχίοσι, καὶ ἀπὸ μέρους, χερσί.

315 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ. Οὐχ ὡς ἄπρωτον δὲ περιβάλλει αὐτῷ τὸν πέπλον, ἀλλ' ἵνα κρύψῃ αὐτόν. ΦΑ. Λαμπροῦ. ΠΤΥ. Ἀντὶ τοῦ, διπλῷ τῷ πέπλῳ.

316 ΕΡ. Περίφραγμα, τειχίον. ΕΜ. Ὑπάρχειν, εἶναι. ΤΑ. Ἱππικῶν, πολεμικῶν.

317 ΑΠΟ. Ἀφέλοιτο τὴν ψυχήν.

318 ΥΠΕ. Ἠρέμα ἐξέφερεν.

319 ΕΛΗ. Ἐπελάθετο. ΣΥ. Συνθηκῶν, ἐντολῶν.

320 ΤΑ. Τούτων. ΕΠΕ Προσέταττεν.

321 ΗΡΥ. Κατέσχε.

322 ΝΟΣ. Χωρὶς, πόῤῥω. ΦΛΟ. Ταραχῆς, θορύβου.

323 ΕΠ. Ἐφορμήσας.

324 ΕΞΕ. Ἐξήγαγεν, ἤλασεν.

325 ΟΝ. Ὃν ὑπὲρ πάντας ἐτίμα τοὺς ὁμήλικας.

326 ΟΤΙ. Ὅτι αὐτῷ. ΑΡ. Ὑγιῆ, ἡρμοσμένα.

327 ΟΓ. Σθένελος, ὁ Καπανέως υἱός.

328 ΩΝ. Τοῦ ἰδίου ἅρματος.

329 ΜΕ. Κατόπιν Διομήδους, μετὰ τὸν Διομήδη, ἕπεσθαι ἤγουν ἀκολουθεῖν ἐποίησε τοὺς ἵππους. Ἑβραϊσμός. Τουτέστιν, αὐτὸς Σθένελος μετὰ τῶν ἵππων ἠκολούθηκε τῷ Διομήδει. ΚΡ. Ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

330 ΕΜ. Προθυμούμενος. ΟΔΕ. Διομήδης. ΚΥ. Ἐπὶ Ἀφροδίτην ὥρμα. Οὕτως

Γιγνώσκων ὅτ᾽ ἄναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ᾽ ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε, πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων,
Ἔνθ᾽ ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς, 335
Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταὶ,
Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος· ῥέε δ᾽ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
Ἰχὼρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ᾽, οὐ πίνουσ᾽ αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ᾽ ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

γὰρ ἐκλήθη ἡ θεὸς, παρόσον ἐν τῇ Κύπρῳ μεγάλως τιμᾶται. Ἀλλ᾽ ἴδε στίχον υκ´. ὧδε. ΝΗ. Ἀνηλεεῖ, σκληρῷ.

331 ΓΙΓ. Ἐπιστάμενος. ΑΝ. Ἀσθενής. ΘΕ. Τῶν θεῶν. θηλυκῶς. Ἡ διάλεκτος Βοιωτῶν, ἢ τῶν Αἰολέων.

332 ΤΑ. Τούτων. ΑΙ. Αἵτινες. ΚΑΤ. Διατάσσουσι.

333 ΠΤΟ. Πόλεις πορθοῦσα, πολεμική. Ἡ γὰρ Ἐνυὼ, δαίμων ἐστὶ πολεμική. ἧς οἱ νεώτεροι Ποιηταὶ υἱὸν εἶναί φασι τὸν Ἄρεα. καὶ διὰ τοῦτο καλεῖσθαι Ἐνυάλιον, μητρωνυμικῶς.

334 ΟΜΙ. Πλῆθος, θόρυβον. Ἀπὸ τῆς παρακολουθούσης ἐν ὄχλῳ ὁμιλίας. ΟΠΑ. Νῶν, κατόπιν διώκων. Ἡ γὰρ λέξις αὕτη πλείονα σημαίνει. ποτὲ μὲν τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι. ὡς ἐκεῖ·

Τρωσὶν μὲν καὶ Ἕκτορι κῦδος ὀπάζει.

ποτὲ δὲ τὸ καταφέρεσθαι. ὡς ἐν ἐκείνοις.

Χειμάῤῥους κατ᾽ ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς
ὄμβρῳ.

ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι. ὡς ἐκεῖ·

Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο.

ποτὲ δὲ τὸ διώκειν. ὡς ἐνθάδε.

Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον
ὀπάζων.

336 ΑΚΡ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἄκραν τὴν χεῖρα αὐτῆς ἔτρωσε. ΜΕ. Ἐφαλλόμενος.

337 ΑΒΛ. Ἀσθενῆ, ἁπαλήν. ΕΙ. Εὐθέως, ἐκ παραχρῆμα. ΑΝ. Διῆλθε, διέτρησεν.

338 ΑΜ. Θείου. ΟΝ. Ὅνπερ αὐτῇ. ΚΑ. Ἔκαμον κατασκευάζουσαι.

339. ΠΡ. Ὑπὲρ τὸ ἔσχατον κοίλου τῆς χειρός. Λέγεται δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ λιχανοῦ δακτύλου καὶ τοῦ μεγάλου. τὸ σαρκῶδες καὶ κοῖλον τῆς χειρός. ΡΕ. Ἔῤῥει, ἐφέρετο. ΑΜ. Θεῖον, οὗ οὐ μετέχουσιν οἱ ἄνθρωποι.

340 ΙΧ. Ὑγρασία τις διεφθαρμένης σαρκὸς ὕφαιμος. ΟΙ. Ὁποῖος. ΜΑ. Τοῖς μακαρισμοῦ ἀξίοις θεοῖς.

341 ΟΥ. Οὐ διὰ τὸ μὴ ἄρτον αὐτοὺς ἐσθίειν, μήτε οἶνον πίνειν, θεοὶ ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀθανάτους εἶναι τῶν τοιούτων τροφῶν ἀπέχονται. Καὶ μὴν πολλὰ τῶν ζώων οὐ σῖτον ἔδουσιν, οὐκ οἶνον πίνουσι, καὶ οὔτι ἄναιμα, οὔτε ἀθάνατά εἰσι. Τοίνυν προσυπακουστέον τὸ, οὐκ ἔδουσι σῖτον, ἀλλ᾽ ἀμβροσίαν. οὐ πίνουσιν αἴθοπα οἶνον, ἀλλὰ νέκταρ. ΕΔ. Ἐσθίουσιν. ΑΙ. Μέλανα.

342 ΤΟΥ. Τούτου χάριν. ΑΝ. Ἄνευ αἵματος. Ἀναίμονες μὲν, ἐπεὶ οὐ τρέφονται· ἀθάνατοι δὲ, ὅτι ἀναίμονες. Ὁ γὰρ θάνατος ψύξει τοῦ θερμοῦ γίγνεται.

Ἡ δὲ, μέγα ἰάχουσα, ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν·
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων, 345
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
Τῇ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
« Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
« Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
« Εἰ δὲ σύ γ᾽ ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ᾽ ὀΐω 350
« Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ᾽ ἑτέρωθι πύθηαι.
Ὣς ἔφαθ᾽· ἡ δ᾽ ἀλύουσ᾽ ἀπεβήσατο· τείρετο δ᾽ αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρ᾽ Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ᾽ ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
Ἥμενον· ἠέρι δ᾽ ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ᾽ ἵππω.
Ἡ δὲ, γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·

343 ΙΑ. Βοήσασα, κράξασα. ΚΑΒ. Κατέβαλε.

344 ΜΕ. Διὰ τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν. ΕΡ. Ἐφύλαξεν, ἔσωσε.

345 ΚΥ. Μελαίνῃ νεφέλῃ. Λέγει δὲ, τῇ ἀορασίᾳ.

347 ΑΥ. Ταύτῃ σφόδρα ἐπιΰσεν.

348 ΕΙ. Ὑποχώρει. ΔΗΙ. Τῆς μάχης. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ πολλοὺς δηοῦσθαι· ὅ ἐστι, κόπτεσθαι.

349 ΟΥΧ. Οὐκ αὐτάρκες; ΑΝΑ. Ἀσθενεῖς. ΗΠΕ. Ἀπατᾷς, διὰ τοῦ ἔρωτος εἰς τοὺς ἄνδρας.

350 ΠΩ. Φοιτήσεις, παραγενήσῃ, ἢ ἀναστραφήσῃ. Κατ᾽ ἔκτασιν ἀντὶ τοῦ πωλῆσαι.

351 ΡΙ. Φρίξειν, εὐλαβηθῆναι. ΕΤΕ. Ἀλλαχόσε. ΠΥ. Ἀκούσῃς, γνῷς. Ὁ δὲ λόγος· ἐὰν πάλιν ἔλθῃς εἰς πόλεμον, τηνικαῦτά σε κακῶς διαθῶμαι, ὡς καὶ ἄλλοθί που πόλεμον ἀκούσασαν εὐλαβηθῆναι.

352 ΑΛΥ. Ἀδημονοῦσα, καὶ οἷον λύσιν μὴ εὑρίσκουσα τῶν κακῶν. ΑΙ. Δεινῶς, χαλεπῶς.

353 ΕΛ. Λαβομένη. ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα οἷον ἄνεμος. ΕΞΕ. Ἐξήγαγε τοῦ πλήθους.

354 ΑΧ. Ὀδυνωμένην, βαρουμένην. ΟΔ. Ὀδύναις. ΜΕ. Μέλαν τὸ σῶμα αὐτῆς ἐγίνετο· ὅ ἐστιν, ἐπελιδνοῦτο τὸ καλὸν αὐτῆς σῶμα.

355 ΑΡ. Ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν τῆς μάχης μέρος. ΘΟΥ. Τὸν ὁρμητικὸν καὶ πολεμιστήν.

356 ΗΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὁμίχλῃ δὲ ἐκεκάλυπτο τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵπποι. ὅ ἐστιν, ἀόρατος ἦν. ΕΚΕ. Περιεκέκλιτο, περιέκειτο. ΤΑ. Ἀντὶ τοῦ, οἱ ταχεῖς. Δυϊκῶς.

357 ΓΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γόνυ. ΕΡΙ. Πεσοῦσα.

358 ΧΡΥ. Χρυσοχαλίνους, ἀπὸ μέρους, ἢ, χρυσοκόμους.

« Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους,
« Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
« Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
« Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον.
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀκέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη,
Μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
« Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
« Οὖτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,

χρυσοκόμους. Κυρίως γὰρ ἄμπυξ καλεῖται σειρὰ κατάχρυσος, ἡ ἀπὸ μετώπου τεινομένη, ᾗ συνδοῦνται αἱ τρίχες. ΗΤΕ. Ἤτοι.

359 ΦΙ. Προσφιλέστατε. ΚΑ. Γνήσιε ἀδελφέ. ΕΚ. Ἐπιμελείας καταξίωσον, περίσωσον. Ὅθεν ἱπποκόμοι, οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν ἵππων.

360 ΙΝ. Ὅπου. ΕΔ. Ἕδρασμα, οἶκος.

361 ΛΙ. Λίαν, πάνυ. ΑΧ. Βαροῦμαι ἀπὸ τοῦ τραύματος.

362 ΟΣ. Ὃς οὐκ ἂν ἀπόσχοιτο οὔτε τῆς πρὸς τὸν Δία μάχης.

364 ΑΚΗ. Λυπουμένη.

365 ΠΑΡ. Πὰρ αὐτὴν δέ. ΛΑ. Ἐλάμβανε.

366 ΜΑ. Ἔπληξεν. ΕΛΑ. Ἐλαύνειν. ΟΥΚ. Οὐκ ἀπροθύμως, ἀλλὰ προθύμως. ΠΕ. Ἔτρεχον. ὑπερβολικῶς.

367 ΑΙ. Ὑψηλόν.

368 ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα οἷον ἄνεμος.

369 ΠΑ. Παρέβαλε δὲ αὐτοῖς τὸ θεῖον ἔδεσμα· Ὅ ἐστι, τροφήν.

371 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας. ΕΛΑ. Ἐλάμβανε. ΘΥ. Τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα.

373 ΤΙΣ. Τίς δή σε. ΤΟΙ. Τοιαῦτα εἰργάσατο, ἢ ἔδρασεν. ΟΥ. Τῶν ἐν οὐρανῷ οἰκούντων θεῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ γένος ἐχόντων.

374 ΜΑ. Ματαίως. ΡΕ. Πράττουσαι. ΕΝΩ. Ἐν ὄψει, φανερῶς.

376 ΟΥ. Ἔτρωσέ με. ΥΠ. Ὑπερήφανος, ὑπέρογκος.

« Οὔνεκ'

“ Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
“ Αἰνείαν, ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
“ Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
“ Ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται. 380
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων·
“ Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
“ Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
“ Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
“ Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385

377 ΥΠΕ. Ὑπεξεκόμιζον.

378 ΕΣ. Ὑπάρχει.

379 ΦΥ. Δεινὴ μάχη. Προσληπτέον δὲ τὸ, ἐστί.

382 ΤΕΤ. Καρτέρησον, ὑπόμεινον. ΑΝΑ. Ἀνάσχου. ΚΗ. Καίπερ λυπουμένη.

383 ΤΛΗ. Ἐκαρτερήσαμεν, ὑπεμείναμεν.

384 ΕΞ. Ὑπ' ἀνθρώπων. ΧΑ. Ἀλλήλους κακῶς πράσσοντες.

385 ΤΛΗ. Ἐκαρτέρησε μὲν ὁ Ἄρης, καὶ ὑπέμεινεν. Ὦτος δὲ καὶ Ἐφιάλτης, Ἀλωέως παῖδες, καὶ Ἰφιμεδείας, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γενόμενοι, ἔπαυσαν τοὺς πολέμους. Διὸ ἐμυθεύθη, ὅτι ἔδησαν τὸν Ἄρην. ΑΡ. Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ τὰ φραζόμενα ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ μυθικώτερον ἐκδέχεσθαι, κατὰ τὴν Ποιητικὴν ἐξουσίαν, μηδὲν ἔξω τῶν φραζομένων ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ περιεργαζόμενος. Ὦτος οὖν καὶ Ἐφιάλτης γόνῳ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀλωέως. Οὗτοι, ὑπερφυεῖς κατὰ μέγεθος γενόμενοι, τὸν Ἄρην παρ' αὐτοῖς ἔδησαν. Χρόνου δὲ διελθόντος, ἡ Ἐρίβοια, μητρυιὰ μὲν τούτων, γυνὴ δὲ Ἀλωέως, ἔπεισε τὸν Ἑρμῆν, ὅπως κλέψῃ τὸν Ἄρην, κἀκείνους αὐτοὺς, ἀντὶ τῶν δεσμῶν, εἰσπράξηται τιμωρίαν. Ὁ δὲ, πεισθεὶς, τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ οὐδὲ τότε τῆς ὑπερηφάνου ἀδικίας ἐπαύσαντο, ἀλλὰ Ἥραν καὶ Ἄρτεμιν ἐπείραζον. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἄρτεμις, κυνηγετοῦσιν αὐτοῖς ἔπεμψεν ἔλαφον, ἥτις μεταξὺ τῶν δύο εἰσελθοῦσα, παραιτία τελευτῆς αὐτοῖς ἐγένετο. Προϊέμενοι γὰρ ὡς ἐπ' αὐτὴν τὰ δόρατα ἀμφότεροι, τῆς μὲν ἀπέτυχον, ἀλλήλους δὲ πλήξαντες, ἀπέθανον. Ἄλλοι δὲ πιθανώτερον ἐξηγούμενοι τὰ Ὁμήρου, τοὺς Ἀλωείδας τούτους φασὶ γενέσθαι βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος· πολλῆς δὲ καὶ βαρβάρου γῆς ἐπικρατήσαντας, καταπαῦσαι τὸν πόλεμον, καὶ τὰς εἰς αὐτὸν παρασκευὰς, καὶ ἐν εἰρήνῃ ποιῆσαι βιοτεύειν τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο ἔδοξαν δῆσαι τὸν Ἄρην, τουτέστι, τὸν πόλεμον. Οἱ νεώτεροι δὲ ἱστοροῦσι ποιηταὶ, μόνον τὸν Ἄρην ἀπολειφθέντα τῶν ἄλλων θεῶν ἐν τοῖς Ὑπερβορέοις μέρεσι συλληφθῆναι, καὶ συνδεθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀλωειδῶν, καὶ διατεθῆναι εἰς Κέραμον, πόλιν τῆς Καρίας, καὶ ἐνταῦθα βασανισθῆναι μησὶ τρισκαίδεκα, μέχρις οὗ ἡ Ἐρίβοια, ἡ τῶν Ἀλωειδῶν μητρυιὰ, ἐμήνυσε τῷ Ἑρμῇ, ὁ δὲ ἐξέκλεψεν αὐτόν. Οἱ δέ φασιν, ἐν τῇδε τῇ ἱστορίᾳ περὶ τῶν μετεώρων διαλέγεσθαι τὸν Ὅμηρον, μαθηματικὸν ὄντα. Ἐπεὶ γὰρ ὁ Ἄρεος ἀστὴρ, ὁ Σιδήρειος καλούμενος, ἐν τῷ Λέοντι γινόμενος, ὀκτὼ μησὶ στηρίζει, κατὰ τοῦτο λέγειν τὸν Ποιητήν·

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·

τῷ πλείονι ἀριθμῷ χρησάμενον διὰ τὸ ἄστρον. Χάλκεον δὲ κέραμον λέγει τὸν Λέοντα. Ἐν γὰρ τῷ ζωδίῳ τούτῳ γενόμενος ὁ ἥλιος, ἔξοπτα ποιεῖ, καὶ μεγάλα καύματα, ὥς φησι καὶ Ἄρατος·

Ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταται εἰσὶ κέλευθοι.

“ Παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
“ Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
“ Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
“ Εἰ μὴ μητρυὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια
“ Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
“ Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
“ Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος,

Αἱ δέ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι,
Ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντι.

Βέλτιον λέγειν δὲ, ὅτι φιλοσοφεῖν βούλεται διὰ τῆσδε τῆς ῥαψῳδίας, ὡς καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. Ἄρην μὲν ὀνομάζειν τὸν θυμόν. Ὦτον δὲ καὶ Ἐφιάλτην τοὺς ἐν παιδείᾳ λόγους. τούτων γὰρ ὁ μέν τις ἐκ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας κινεῖται· ὁ δὲ ἕτερός ἐστιν ἐνδιάθετος, καὶ ἐκ φύσεως παρεπόμενος τοῖς ἀνθρώποις. Τὸν μὲν οὖν διὰ τῆς μαθήσεως διδασκόμενον λόγον, Ὦτον προσηγόρευσεν, ὅτι διὰ τῶν ὤτων αὐτὸν καὶ τῆς ἀκοῆς ἐκμανθάνομεν παιδευόμενοι. Τὸν δὲ ἐνδιάθετον, καὶ ἐκ φύσεως παρεπόμενον τοῖς ἀνθρώποις, Ἐφιάλτην ὠνόμασεν, οἷον τὸν αὐτομάτως ἐφαλλόμενον, ἤτ' οὖν ἐπερχόμενον ταῖς διανοίαις ἡμῶν. Ὑπὸ τούτων δὲ ἀμφοτέρων φησὶ δεθῆναι τὸν Ἄρην, τουτέστι, τὸν θυμὸν, καὶ ἐπὶ πολὺ βασανισθῆναι. ἐπειδὴ οἱ ἐν παιδείᾳ λόγοι ἐκπαιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τοὺς ἀνθρώπους, κατέχειν μὲν τὴν ὀργὴν καὶ ἐπιθυμίαν, ἥκιστα δὲ θυμῷ χρῆσθαι. ὅπερ φησὶν Ὅμηρος· κατέχεσθαι μὲν τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, ἐπεὶ πάντοτε οἱ τῆς παιδείας λόγοι, ἐκπαιδεύουσι καὶ ἀναγκάζουσι τοὺς ἀνθρώπους μετὰ γνώμης ἅπαντα πράττειν, καὶ μὴ πολλάκις ὀργῇ χρωμένους κατὰ τῶν φίλων ἀνήκεστόν τι πράττειν. Ἐκδιδάσκουσι δὲ καὶ, ὃν τρόπον δεῖ γονέων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν κήδεσθαι, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. Αὖτις δὲ λυθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἑρμοῦ, ἢ Ἐριβοίας, τοῦτο μηνυούσης. Ἑρμῆν πάλιν ὀνομάζων τὸν λόγον, ὅτι ἑρμηνεὺς γίγνεται πάντων ὁ λόγος. Ἐρίβοιαν δὲ ὀνομάζει τὴν στάσιν, παρὰ τὸ, μεγίστῃ φωνῇ χρῆσθαι στασιάζοντα πλήθη ἐν ταῖς πόλεσιν· ἐπειδὴ πολλάκις ὁ λόγος ἐξουσίαν δίδωσι τῷ θυμῷ, χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ ῥώμῃ, ὅτ' ἂν ὑπὲρ πατρίδος δέοι καὶ ὑπὲρ παίδων, καὶ κτημάτων, καὶ πολιτείας, πρὸς πολεμίους ἀγωνίζεσθαι. τότε γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔτι κατέχει τὸν θυμὸν, οὐδὲ εἴργει χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. ἀλλὰ τοὐναντίον αὐτὸν παρακελεύεται καὶ προτρέπεται χρῆσθαι κατὰ τῶν μὴ οἰκείων, μᾶλλον δὲ τῶν ἐχθίστων, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθέντες κακῶς πάθωμεν.

386 ΑΛΩ. Ἀλωέως. ΚΡΑ. Ἰσχυρῷ.

387 ΧΑΛ. Χαλκῷ καὶ σκληρῷ ἀγγείῳ, πίθῳ, ἢ δεσμωτηρίῳ. οἱ γὰρ Κύπριοι τὸ δεσμωτήριον κέραμον καλοῦσι.

388 ΚΑΙ. Καὶ δὴ ἄν. ΕΝ. Τότε. ΑΤ. Ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος τοῦ πολέμου.

389 ΕΙ. Ἐὰν μὴ ἡ τοῦ Ἑρμοῦ μητρυιὰ ἡ Ἐρίβοια ἀπήγγειλε τῷ Ἑρμῇ, ἵνα ἐκκλίψῃ τὸν Ἄρην τοῦ δεσμοῦ. Ἐρίβοια δὲ, ἡ ἀέρια καὶ μεγάλα βοῶσα. Ἀντίμαχος δὲ ὁ Κολοφώνιος τὴν Ἐρίβοιαν μητρυιὰν Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου παραδίδωσι. ΠΕ. Πάνυ καλή.

390 ΕΞ. Παρεκάλεσεν, ἐδεήθη.

391 ΗΔΗ. Εὐθέως. Ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ΤΕΙ. Καταπονούμενον. Ε. Αὐτόν. ΕΔΑ. Ἐδάμαζε, κατεπόνει.

392 ΤΛΗ. Ἐκαρτέρησε δὲ καὶ ἡ Ἥρα. ΑΜ. Ὁ Ἡρακλῆς. Ἑκατέραις γὰρ γενεαλογίαις καλεῖ αὐτὸν ὁ Ποιητὴς, ὅτε μὲν Διὸς υἱὸν λέγων, ὅτε δὲ Ἀμφιτρύωνος. ΗΡΗ. Εὔρυτος, ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς Ἰόλης γάμον, τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικῆσαι δυναμένῳ, ἢ, ὥς τινες, τοὺς παῖδας. Παρὰ γὰρ Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικήν. Ἡρακλέους δὲ διαγωνισαμένου, ἀγανακτήσας ὁ Εὔρυτος, οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. Ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς,

" Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν, ὀϊστῷ τριγλώχινι
" Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
" Τλῆ δ᾽ Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν, 395
" Εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
" Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
" (Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
" Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς
" Ὤμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
" Τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
" Ἠκέσατ᾽· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ᾽ ἐτέτυκτο.)
" Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ᾽ αἴσυλα ῥέζων,

κλῆς, ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν. Οὐδὲ τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ Ἴφιτον τὸν Εὐρύτου, εἰς Τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, ξενίσας, ἀπέκτεινε. Φεύγων δὲ τὸ τοῦ φόνου μῖσος, παρεγένετο πρὸς Νηλέα, καθάρσεως τευξόμενος. Τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βουλομένων ὑποδέξασθαι, ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωλωθεὶς, ἐπεξενώθη Δηϊφόβῳ τῷ τῶν Ἀρκάδων βασιλεῖ. καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φόνου. Καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ, οὐ μόνον τὴν Πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ἥραν, Νηλεῖ συμμαχοῦσαν, ἔτρωσεν, αὐτόν τε Νηλέα τοῖς παισὶν ἀπέκτεινε, δίχα τοῦ νεωτέρου Νέστορος. Οὗτος γὰρ ἐν Γερηνίοις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη. Ὅθεν αὐτὸν Γερήνιον ὁ Ποιητὴς προσηγόρευσε.

393 ΔΕΞ. Κατὰ τὸν δεξιὸν μαζόν. ΤΡΙ. Τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τριγώνῳ.

394 ΒΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἔβαλε. ΤΟ. Τότε ἂν αὐτήν. ΑΝΗ. Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. ΑΛ. Κακόν.

395 ΑΙΔ. Ἅδης. ΠΕ. Μέγας.

396. ΩΥ. Ὁ αὐτὸς ἀνήρ. Δισυλλάβως δὲ ἀναγνωστέον. ΥΙ. Ὁ Ἡρακλῆς.

397 ΕΝ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸν πύλον ἀκούει κατὰ μεταπλασμὸν, ἀντὶ τοῦ, πύλην, ὡς τὸ πολύαρνι, ἀντὶ τοῦ, πολύαρνῳ. Καὶ τὸ, ἐν νεκύεσσι, κυρίως ἀκούει, ἔνθα αἱ τῶν τελευτώντων ἀναχωροῦσι ψυχαί. ΠΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν πύλῃ, πρὸς τῇ πύλῃ. Οὐ γὰρ ἐν τῇ πύλῃ τῶν πολίων λέγει, ἀλλ᾽ ἐν τῇ πύλῃ τῶν νεκρῶν, κατὰ τὴν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγήν. ΟΔΥ. Εἰς ὀδύνας λυπούμενον.

399 ΠΕ. Διαπεπερονημένος.

400 ΗΛΗ. Ἐνελήλατο, ἐνήρειστο, ὑπέκειτο. ΚΗ. Ἐλύπει, ἠνία, ἐκάκου.

401 ΠΑΙ. Ὁ τῶν θεῶν ἰατρὸς Παιών. ΟΔ. Τὰς ὀδύνας καταπαύοντα καὶ φθείροντα. ΠΑΣ Ἐπιβάλλων.

402 ΗΚΕ. Ἐθεράπευε.

403 ΣΧΕ. Ἀγνώμων, ἄδικος. ΟΒ. Μεγάλως μοχθηρίαις ἐπιτιθέμενος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος. Ἰσχυροπράγμων. Ἰσχυρὸς ἐν τῷ ἐργάζεσθαι, ἰσχυρὰ ἐργαζόμενος. ΟΘ. Οὐκ ἐπιστρέφεται, ἀπημελεῖ, ἀφροντιστεῖ, ἀτημελῶς καὶ ἀφροντίστως ἔχει. ΑΙ. Ἁμαρτωλὰ, παράνομα. Ὁ δὲ Ἀππίων, ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, φησὶ, τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης, τουτέστιν, ἁμαρτωλά. Βέλτιον δὲ τὸ, μὴ δοκεῖν ἐγκεῖσθαι τὰ σεσυλημένα. Οὐκ ἔτι γὰρ ἡ αἶσα φανήσεται ἐγκειμένη. Ἔστιν οὖν αἴσυλα, κατὰ παράλειψιν ἑτέρου α, δηλοῦντος κειμένην, ἀαίσυλα, ἐστερημένα τῆς αἴσης, τοῦ καθήκοντος.

“ Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
“ Σοὶ δ' ἔπι τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
“ Νήπιος οὐδὲ τόγ' οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
“ Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο·
“ Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
“ Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
“ Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410
“ Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
“ Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
“ Ἐξ ὕπνου, γοόωσα, φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
“ Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
“ Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 415
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὀμόργνυ·
Ἄλθετο χεὶρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.

404 ΕΚΗ. Ἐκάκου, ἐλύπει, κατεπόνει.

405 ΣΟΙ. Ἐπί σε, κατὰ σοῦ. ΑΝ. Ἀνέπεισεν, ἐπώτρυνε.

406 ΝΗ. Ἄφρων, ὀλιγόφρων.

407 ΔΗ. Πολυχρόνιος.

408. ΓΟΥ. Γόνασι. ΠΑΠ. Πάππα φωνοῦσι, πατέρα καλοῦσιν. Ἐτυμολογεῖ τὰς τῶν παίδων φωνάς.

412 ΑΙ. Γυνὴ Διομήδους. ΠΕ. Περισσόφρων, ἄγαν συνετὴ, τελείως φρονοῦσα. ΑΔΡ. Ἡ Ἀδράστου θυγάτηρ. Διομήδους γυνὴ Αἰγιάλεια, ἡ νεωτάτη τῶν Ἀδράστου θυγατέρων. Τρεῖς γὰρ εἶχε θυγατέρας ὁ Ἄδραστος, ταύτην, καὶ Ἀργείαν τὴν Πολυνείκους, καὶ Δηϊπύλην τὴν Τυδέως. Τῆς οὖν μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφὴ ἦν. Ὁ δὲ, στρατεύσας ἐς Ἴλιον, κατέλιπε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς οἰκίας ἐπίτροπον τὸν Σθενέλου Κομήτην. Κατέχει δὲ ὁ λόγος, τρωθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Διομήδους, αὐτῷ μὲν μὴ μνησικακῆσαι, διὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τούτου γυναῖκα ἐμμῆναι περὶ πορνείαν, ὡς περὶ πᾶσαν τὴν τῶν νέων ἡλικίαν συγχορεύειν ἀσελγαίνουσαν· τῷ δὲ Κομήτῃ καὶ ἔρωτα τῆς Αἰγιαλείας ἐμποιῆσαι. παραγενόμενον δὲ τὸν Διομήδην ἐξ Ἰλίου, διώκειν μετὰ δορυφόρων, ἀποκτεῖναι βουλόμενον. τὸν δὲ λοιπὸν, τοῖς ἀσθενέσι βοηθήμασι χρώμενον, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸν Ἥρας βωμόν. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀπῆρεν εἰς Ἑσπερίαν. καὶ παραλαβεῖν λέγεται παρὰ Δαύνου τόπους τινὰς εἰς κατοικισμόν. Καὶ τέλος, ἀπορούντων αὐτοῦ τῶν ἑταίρων, καὶ λιμωττόντων, τούτους μὲν τὴν Ἀθηνᾶν εἰς ἐρωδιοὺς μεταμορφῶσαι. τὸν Διομήδην δὲ ἐνταῦθα καταστρέψαι τὸν βίον. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Ταύτην δὲ τὴν ἱστορίαν ὁ Ποιητὴς οὐ λέγει. ἀλλὰ τοῦτο λέγει, μὴ, μαχεσθέντος αὐτῷ τινὸς τῶν ἰσχυροτέρων θεῶν, ἀποθάνῃ, εἶτα τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ γυνὴ μαθοῦσα, ἅμα τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ θρηνήσει.

413 ΓΟ. Θρηνοῦσα. ΟΙ. Οἰκείους, οἰκέτας. ΕΓ. Διϋπνίσῃ.

414 ΚΟΥ. Τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα γεγαμηκότα αὐτήν. ΠΟ. Ποθοῦσα.

416 ΙΧΩ. ~~Λέγει θεῖον~~ αἷμα. Ἡ ὑγρὰ θεῶν οὐσία ἰχὼρ καλεῖται. ΟΜ. Ἀπεμόργνυ τῆς χειρὸς τὸν ἰχῶρα, ἀπέψα, ἀπέμασσεν.

417 ΑΛ. Ἐθεραπεύετο, ἀφυγιάζετο, ὑγιὴς ἐγίγνετο. ΚΑ. Κατεπραΰνοντο.

Αἰδ

Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι ὅ, ττι κεν εἴπω;
“Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα

419 ΚΕΡ. Ἐρεθιστικοῖς. ΕΡΕ. Παρόξυνον, ἐκίνουν.

421 ΚΕ. Ὀργισθήσῃ.

422 ΚΥ. Τὸ ἐπίθετον Ἀφροδίτης. Ὁ οὐκ ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν, τί σημαίνει. Συμπλανηθέντες γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ, ἔδοξαν, ὅτι Κύπρις λέγεται, ὥς φησιν Ἡσίοδος, Κυπρογένεια, διότι γεγένηται περικλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ. ὥσπερ καὶ τὴν φιλομειδῆ, ὅτι μειδέουσα ἐξεφαάνθη. Ὅμηρος δ' οὐκ εἶπεν οὕτως. ἀλλὰ, τὴν μειδιάματα φιλοῦσαν, οἷον ἱλαρὰν, διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῷ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. Ὥσπερ γοῦν τὸ πῦρ Ἥφαιστον λέγει ὁμωνύμως τῷ εὑρόντι, οὕτω καὶ Ἀφροδίτην ποτὲ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν, ἡνίκα ἂν περὶ τῶν μνηστήρων λέγῃ·

-- καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης,
Ἣν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον. μίσγοντο δὲ λάθρη.

Τὸ οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ Κύπρις, σημαινόμενον, ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὴν δυνάμεως Ὁμήρῳ παρείληπται. Ἔστιν οὖν κατὰ συγκοπὴν Κύπρις, οἱονεὶ κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα. Ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τοῦτο. Οὐ γὰρ κυΐσκουσιν αἱ γυναῖκες χωρὶς τῆς ἀφροδισιαστικῆς συνηθείας. Τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσίοδον, καὶ τοὺς ἄλλους, ἐστὶ τὸ ἐν τῇ Θ ῥαψῳδίᾳ λεγόμενον·

Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ἐς Πάφον. ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.

Οὐκ, εἴ τις δ' ἔν τινι τόπῳ γεγένηται καὶ τετίμηται ἐκεῖθεν, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. Οὐδέποτε γοῦν Δήλιος ὁ Ἀπόλλων παρ' Ὁμήρῳ, οὐδὲ Πύθιος. Καίτοι γε καὶ ἑκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. Δι' ὧν φησι ποτὲ μέν·

Δήλῳ δήποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.

Ποτὲ δέ·

Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.

Οὐδ' ἐπεί φησιν.

Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Αἰγαῖός ποτε εἴρηται ὁ Ποσειδῶν παρ' Ὁμήρῳ. Καὶ ἡ Κυθέρεια δὲ, καθ' Ὅμηρον, οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. Οἶδε μὲν γὰρ τὰ Κύθηρα. Οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται. Κυθέρεια δὲ, ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον κεστὸν ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἀφίησι. Διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται.

Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

Ἐπεί τοι καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη, παρὰ τοῖς εὐλογιζομένοις, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλαλκοῦσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους. Οὐ γὰρ πειθόμεθα τοῖς νεωτέροις, οἵ φασιν, ἀπὸ Ἀλαλκομενοῦ τινος εἰρῆσθαι. Οὐδ', ὡς Ἐρατοσθένης παρήκουσεν Ὁμήρου, εἰπόντος, Ἑρμείας ἀκάκητα. ὁ ἀπὸ Ἀκακήτου ὄρους· ἀλλὰ, ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικός. Ἐπεὶ καὶ δωτὴρ ἐάων. Πάντ' οὖν ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς. Καὶ γὰρ ἡ Γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τῆς

Ἥτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκώπι[illegible] ἴσχει·

ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πρόσοψιν τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως. Καὶ τ' ἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιοῦσιν ἡμῖν πάρεστιν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνομασμένα, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν, ἢ νὴ Δία συμβεβηκότων περὶ τὸ σῶμα. Ὡς, λευκώλενος Ἥρη, καὶ, ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ, Φοῖβος Ἀπόλλων, καὶ, ἀκερσεκόμης. Καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων. Ὡς, ἕκαλος, καὶ, ἑκατηβελέτης, καὶ, ἑκηβόλος. Ἄρτεμις δὲ καὶ, ἀγροτέρη, καὶ, ἰοχέαιρα.

« Τρωσὶν ἅμ' ἑσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
« Τῶν τινα καῤῥέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
« Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν. 425
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
« Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήια ἔργα·
« Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
« Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ, καὶ Ἀθήνῃ, πάντα μελήσει. 430
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,

χίμαιρα. Καὶ πάντα τὰ παραπλήσια. Καὶ γὰρ, εἰ σπανίως, Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρηκεν, ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται). Ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος. Οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλίκης. ἐπεί φησιν·

Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ'
ἀνάγουσιν.

Ἑλικήϊον γὰρ ἂν εἶπε, συγχωροῦντος τοῦ μέτρου. Δύναται Ἑλικώνιος λέγεσθαι, διὰ τὸ, ἕλικας καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς θῖνας τῆς θαλάσσης. Ἔπι δ', εἴπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, πολλῷ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ᾗ βωμός τε θυήεις αὐτῆς, Παφίη ἐλέγετο. Ἀλλ' οὐδέ ποτε Παφίην εἶπε τὴν Ἀφροδίτην Ὅμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. Καὶ γὰρ, εἴ ποτε σπανίως ἐπίθετα ἐξενήνοχε τοπικὰ, ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου κατὰ τὸ εἰκὸς αὐτὰ λέγει. Ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὢν, φησί·

Ζεῦ, ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι
ναίων,

Καὶ Ἑκάβη·

Ἀλλ' εὔχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται.

Ἡ γὰρ Ἴδη τῆς Τροίας, οἰκείως τε ἡ Ἑκάβη ἔσχηκε παρωνομάσαι τὸν Δία Ἰδαῖον. Ὁ δ' Ὅμηρος οὐκ ἂν εἴποι ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετον, ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων·

Ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ.

ΑΧ. Τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν. ΑΝΙ. Ἀναπείθουσα.

423 ΕΣ. Συνακολουθῆσαι. Ἔνιοι, ἅμα σπέσθαι. ΕΚ. Ἐξόχως.

424 ΚΑΡ. Καταρέζουσα, πλησίον παρακαθίζουσα, καταψῶσα τῇ χειρί. ΕΥ. Ἐστολισμένων, εὐστόλων.

425 ΠΕ. Πόρπῃ ἐν τῇ περιβολῇ. ΚΑ. Κατεξέσθη. ΑΡ. Ἀσθενῆ. Σημαίνει δὲ καὶ λεπτήν.

427 ΧΡΥ. Καλὴν λέγει νῦν.

428 ΟΥ. Οὔ σοι, οὐδαμῶς σοι.

429 ΙΜΕ. Ἐπέραστα, θαυμαστά.

432 ΕΠΟ. Ἐφώρμησεν.

433 ΥΠ. Ὑπερεῖχε, προεβέβλητο, ὑπερεμάχετο.

434 ΑΖΕ. Ἐσέβετο. ΙΕ. Προεθυμεῖτο.

435 ΔΥ. Ἀποδῦσαι.

Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ᾽ Ἀπόλλων.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ᾽ ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
“ Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο· μηδὲ θεοῖσιν 440
“ Ἶσ᾽ ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
“ Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ᾽ ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δ᾽ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ᾽ ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων, 445
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ᾽ ἐτέτυκτο·
Ἤτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Αὐτῷ τ᾽ Αἰνείᾳ ἴκελον, καὶ τεύχεσι τοῖον· 450
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.

437 ΕΣ. Διέσεισε, διεκίνησε. ΦΑ. Λαμπρόν.

438 ΕΠΕ. Ἐφώρμησε. ΔΑΙ. Θεῷ ὅμοιος, ἥρωϊ παραπλήσιος.

439 ΟΜΟ. Ἐπαπειλήσας, ἐπιτιμητικῶς βοήσας.

440 ΦΡΑ. Σκέπτου, διαλόγιζον. ΧΑ. Διαλογιζόμενος ἀναχώρει.

441 ΦΥ. Ἔθνος.

442 ΧΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποθνησκόντων, ἢ, ἐπὶ γῆς βαδιζόντων, ἢ, χαμαιρριφῶν, ἢ, φθαρτῶν.

443 ΑΝΕ. Ἀνεχώρει. ΤΥΤ. Μικρόν, ὀλίγον.

444 ΑΛ. Ἐκκλίνας.

445 ΑΠΑ. Ἄποθεν.

446 ΠΕΡ. Τῇ ἀκροπόλει τῶν Τρώων τῆς Ἰλίου οὕτω καλουμένη.

447 ΙΟ. Ἡ ἰοῖς, ὅ ἐστι, βέλεσιν χαίρουσα. τοῦτ᾽ ἔστι, τοξική.

448 ΑΔΥ. Ναῷ. Ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, εἰς οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι πᾶσιν. ΑΚΕ. Ἐθεράπευον, νῦν, ἢ, ἐπεμελοῦντο, ἢ, παρεμυθοῦντο. ΚΥ. Ἐδόξαζον, πρὸς δόξαν περιετρέποντο.

450 ΙΚΕ. Ὅμοιον. ΤΟΙ. Τοιοῦτον.

452 ΔΗ. Διέκοπτον. ΒΟ. Τὰς ἀσπίδας τὰς ἐκ βοείων βυρσῶν.

453 ΕΥ. Περιφερεῖς. Εὖ ἐχούσας ἐν τῇ περιφερείᾳ. ΛΑΙ. Βαρβαρικὰ ὅπλα, ἢ βέλη, ἢ μικρὰ ἀσπιδίσκια θυρεοειδῆ, ὠμοβύρσινα σάκη, ἐκ λασίων βυρσῶν αἰγείων, ἢ, ὅπλα κοῦφα· παρὰ τὸ, ἐν λαιᾷ χειρὶ βαστάζεσθαι.

Δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
"Ἆρες Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
"Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
"Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο,
"Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
"Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Ὣς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ· 460
Τρώων δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν.
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
"Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
"Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
"Ἦ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃς' εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
"Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
"Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
"Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 470
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·
"Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
"Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
"Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·

454 ΘΟΥ. Ὁρμητικὸν ἐν τῷ πολέμῳ.

455 ΒΡΟ. Ἀνδροφόνε.

456 ΕΡΥ. Ἑλκύσειας.

458 ΧΕΙΡ. Ἐπὶ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς, ἀντὶ χεῖρα, ἐν χειρί.

459 ΕΠΕ. Ἐφώρμησεν.

460 ΑΚ. Ἀκροπόλει.

461 ΤΡΩ. Τοὺς δὲ Τρῶας εἰς τάξεις καταστάντας. ΟΥ. Ὀλέθριος. ΩΤΡ. Παρώξυνεν.

462 ΕΙ. Ὁμοιωθείς. ΑΚΑ. Ὄνομα κύριον. ΗΓΗ. Ἡγεμόνι.

465 ΕΣ. Μέχρι τίνος;

466 ΕΙ. Ἕως ἂν, μέχρις ἄν. ΠΟΙ. Εὖ πεποιημέναις, εὖ καὶ καλῶς κατεσκευασμέναις.

467 ΙΣ. Ἐπίσης, ὁμοίως. ΕΤΙ. Ἐτιμῶμεν.

469 ΦΛΟ. Ἐκ ταραχῆς. ΣΑ. Σώσωμεν.

471 ΝΕΙ. Ὠνείδισε.

472 ΠΗ. Ποῦ δή σοι. ΟΙ. Πεπόρευται. ΕΧΕ. Εἶχες.

473 ΦΗΣ. Ἔλεγες. ΠΟΥ. Ἀντὶ τοῦ, δή. ΑΤ. Χωρίς. ΕΞΕ. Ἕξειν, συνέξειν, συνεκσώσειν, φυλάξειν.

474 ΓΑΜ. Οἱ ἄνδρες τῶν θυγατέρων. Γαμβρὸς ὁ γήμας καλεῖται ἀπὸ τῶν οἰκείων τῆς γαμηθείσης.

“ Τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475
“ Ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
“ Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν·
“ Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω·
“ Τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι,
“ Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον, καὶ νήπιον υἱὸν, 480
“ Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής·
“ Ἀλλὰ καὶ ὣς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
“ Ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
“ Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν.
“ Τύνη δ' ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
“ Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι·
“ Μήπως ὡς ἁψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
“ Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
“ Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
“ Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ, 490
“ Ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν γ' ἐπικούρων,
“ Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·

475 ΙΔΕ. Ἰδεῖν. ΝΟ. Θεάσασθαι.

476 ΚΑ. Δειλιῶσιν.

477 ΕΝ. Ἐνεσμὲν, εἰμὲν, ὑπάρχομεν.

478 ΗΚΩ. Παραγέγονα.

479 ΤΗ. Μακρόθεν. ΔΙ. Δίνας ἔχοντι. Δῖναι δέ εἰσιν αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.

481 ΕΔ. Ἐπιθυμεῖ. ΕΠΙ. Ἐνδεής.

485 ΤΥ. Δωρικῶς, ἀπὸ τοῦ, τὺ, ἐν παραγωγῇ τύνη, ὅ ἐστι, σύ. ὡς, ἀπὸ τοῦ ἐγὼ, ἐγώνη, καὶ ἐγών.

486 ΜΕ. Ὑπομένειν, προθυμεῖσθαι. ΩΡ. Ὀάρεσσι, ταῖς γυναιξί. Παρὰ τὸ συνεζεῦχθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἔνθεν καὶ συνωρὶς, τὸ συνεζευγμένον τῶν ἵππων ὄχημα.

487 ΑΨΙ. Τοῖς ἅμμασι καὶ ταῖς συναφαῖς τοῦ λίνου. Περιφραστικῶς δὲ τὸ, δίκην δικτύου. ΛΙ. Δικτύου. ΑΛ. Ληφθέντες. ΠΑ. Τοῦ πάντα ἀγρεύοντος.

488 ΕΛ. Ἕλκυσμα, ἕλασμα, καὶ ἀναίρεμα. Ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ ἑλεῖν. ΚΥΡ. Ἐγκύρημα, ἔντευγμα· οἷον, ἐπίτευγμα, εὐτύχημα. Λέγει δὲ τῶν ἐχθρῶν.

489 ΥΜ. Ὑμετέρην.

491 ΛΙΣ. Δεομένῳ.

492 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως, συνεχῶς. ΕΧΕ. Συνέχειν, ἢ ἀντέχειν, πρὸς τὴν μάχην, καὶ μὴ ἐνδιδόναι. ΕΝΙ. Ἐπίπληξιν.

493 ΔΑ. Καθίκετο, καθήψατο.

494 ΑΛ. Καθήλατο.

Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς,
Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας,
Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες,
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
Οἰχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.

495 ΠΑΛ. Κινῶν. ΠΑΝ. Πανταχοῦ.

497 ΕΛΕ. Συνεστράφησαν, μεταβαλλόμενοι εἰλήθησαν.

498 ΑΟΛ. Συνεσταλμένοι, ἀθρόοι, συνηγμένοι. ΕΦΟ. Ἐφοβήθησαν.

499 ΑΧ. Τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων, ἢ τὰ ἄχυρα. Ἄχνη δὲ καλεῖται καὶ ὁ ἐπιπολάζων τοῦ κύματος ἀφρός. ΦΟ. Φέρει, διασκορπίζει, σκεδάζει. ΑΛΩ. Ἀλωνείας. Νῦν δὲ τοὺς τόπους, ὅπου ὁ πυρὸς πατεῖται, τουτέστιν, ἀλοᾶται. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν δενδροφόρον γῆν, καὶ ἐν ᾗ ἀπὸ τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα διαιρεῖται. Λικμᾶν γάρ ἐστιν τὸ χωρίζειν ἀπὸ τοῦ σίτου τὸ ἄχυρον τοῖς πτύοις.

500 ΔΗ. Ὁ πυρός. Ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία. Ἡ αὐτὴ ἡ θεὸς, ἡ γεωργικὴ ἐπιστήμη.

501 ΚΡΙ. Διαχωρίζει. ΕΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπειγόντων, καὶ συνεχῶς καὶ μετὰ βίας πνεόντων.

502 ΑΧΥ. Ἀχυροθῆκαι οἱ τόποι, εἰς οὓς χωριζόμενα τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα ἐκπίπτει.

503 ΥΠ. Ὑπεράνωθεν. ΚΟ. Τῷ κονιορτῷ.

504 ΠΟΛ. Στερεὸν, λίαν ἰσχυρόν. ΕΠΕ. Πλήσσοντες σφοδρῶς καὶ ἐντόνως ἤγειρον καὶ ἀνέπαλλον καὶ ἀνεκίνουν.

505 ΑΨ. Ἐξ ὑποστροφῆς ἐμβαλλόντων. ΥΠΟ. Ὑπέστρεφον δέ. ΗΝΙ. Ἡνίοχοι. Ἡ εὐθεῖα, ὁ ἡνιοχεύς.

506 ΜΕ. Τὴν διὰ τῶν χειρῶν δύναμιν ἐναντίον ἔφερον ἀλλήλων. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας. ΝΥ. Ἀχλύν.

507 ΑΡΗ. Βοηθῶν.

508 ΠΑΝ. Πανταχοῦ, πανταχόσε. ΕΚ. Ἐπετέλει. ΕΦΕ. Ἐντολάς.

509 ΧΡΥ. Χρυσοφασγάνου, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντος. Οἱ δὲ νεώτεροι, ὡς χρυσῆν κιθάραν ἔχοντος, ἀποδιδόασι τὴν λέξιν.

511 ΠΕ. Ἐγένετο, ἦν.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς εἶδον ζώον τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτοι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
Ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα 525
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
« Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
« Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 530

512 ΠΙ. Νεὼ, πλουτίου, ἢ, λιπαροῦ, εὐδαίμονος. ΑΔΥ. Ναοῦ, ὃν εἰσελθεῖν οὐ ῥᾴδιον.

513 ΗΚ. Ἀφῆκεν.

514 ΕΤΑ. Ἐν τοῖς ἑταίροις ἔστη, σὺν αὐτοῖς ἵστατο.

515 ΑΡ. Ὑγιῆ.

516 ΜΕ. Ἐπεζήτησαν. ΟΥ. Οὐδέν.

517 ΕΑ. Ἀντὶ τοῦ, εἴα. ΠΟ. Ἐνέργεια. Δηλοῖ δὲ νῦν κακοπάθειαν.

518 ΑΜΟ. Ἀπλήρωτον.

521 ΙΩ. Κραυγὰς, ἀπειλὰς, ἢ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ διώξεις καὶ ὁρμάς. Ἰωκὴ, ὡσεὶ διωκή.

523 ΝΗ. Ἐπὶ νηνεμίας. ΑΚΡ. Ὧν περὶ τὰ ἄκρα αἱ νεφέλαι πολοῦνται, ὅ ἐστιν, ἀναστρέφονται. ὧν αἱ ἄκραι τὸν πόλον, τὸν οὐρανὸν, ἐπαναβιβάζονται.

524 ΑΤΡ. Ἐφ' ἡσυχίας, ἄνευ τινὸς κινήσεως. ΟΦΡ. Ὅτ' ἂν ἠρεμῇ.

525 ΖΑ. Ἄγαν χρειωδῶν, μεγάλως πνεόντων. ΣΚΙ. Μελαίνας σκιὰς ποιοῦντα.

526 ΛΙ. Λιγυραῖς, ἡδείαις, ἢ ὀξείαις, σφοδραῖς. ΔΙΑ. Διασκορπίζουσιν. ΑΕΝ. Πνέοντες.

528 ΕΦ. Ἐπορεύετο.

529 ΑΝΕ. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖοι. ΑΛ. Ἰσχυρόν. ΕΛΕ. Ἀναλάβετε.

530 ΑΙ. Διατηρεῖτε, ἀλλήλοις προσέχετε.

« Αἰδομένων τ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
« Φευγόντων δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείεω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν ῥα κατ᾽ ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἡ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς,
Νειαίρῃ δ᾽ ἐν γαστέρι διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ. 540
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅστ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης. 545
Ὃς τέκετ᾽ Ὀρσίλοχον, πολέεσσ᾽ ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550

531 ΑΙ. Αἰδουμένων, αἰσχυνομένων, ἀλλήλοις προσεχόντων. ΣΟ. Σῶοι, ὑγιεῖς. Τὸ ο, διὰ τὸ μέτρον. ΠΕ. Πεφονευμένοι εἰσὶν, ἢ, ἀναιροῦνται. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, γεγένηνται φανεροὶ, πεφανέρωνται.

534 ΑΙ. Ἰωνικῶς. καὶ κατὰ συναλοιφὴν ποιητικὴν, Αἰνείω, Αἰνείου.

535 ΠΕΡ. Περγάσου υἱόν.

536 ΤΙ. Ἐτίμων. ΘΟ. Ταχὺς, πρόθυμος.

538 ΕΡΥ. Ὑπέμεινεν, ἐκώλυσεν, ἐφύλαξεν. Παρὰ τὸ ἔρυμαι, ἀντὶ τοῦ ἐρύομαι. ΕΙ. Διῆλθε. ΧΑΛ. Ἔνιοι, ἀντὶ τοῦ, καὶ τῆς, λέγουσι, χαλκός.

539 ΝΕΙ. Τῇ νεάτῃ. Λέγεται δὲ τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ γαστρός.

543 ΕΝ. Κατῴκει. ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένῃ.

544 ΒΙΟ. Νῦν, τοῦ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείου.

545 ΑΛ. Ἀλφειὸς, ποταμὸς ἐν Ἤλιδι. ΕΥ. Ἀντὶ τοῦ, εὐρέως, πλατέως.

548 ΔΙ. Διδυμάονες διδύμων διαφέρουσι. καθότι οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ διδυμάονες, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. κεῖται γὰρ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἁπλῶς δυάδος. Τὸ ο, διὰ τὸ μέτρον. ΓΕ. Ἐγεννήθησαν.

550 ΗΒΗ. Ἀκμάσαντες. δυϊκῶς.

Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρείδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
Τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι. 560
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός· 565
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφεας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀτίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,

---

551 ΕΥ. Καλοὺς ἵππους ἔχουσαν, εὔιππον. Ἢ, ἐν ᾗ ἐστι καλῶς ἀναστραφῆναι. ἤγουν, εὐήροτος. ἀπὸ τοῦ πολεῖν.

553 ΑΡ. Ἀντικαταλλασσομένω, περιάπτοντες.

555 ΤΑΡ. Πυκνώμασι, συνεχέσι τόποις. ΥΛ. Συμφύτου τόπου.

556 ΙΦ. Ἤτοι εὐτραφῆ, ἢ, κατ' εὐφημισμὸν, ἀσθενῆ, ἢ ἰσχυροποιοῦντα τοὺς ἐσθίοντας.

557 ΣΤΑ. Τὰς ἐπαύλεις. ΚΕΡ. Πορθοῦσι, κενοῦσιν. καθὼς πεφύκασιν οἱ ταῦροι τοῖς κέρασιν.

558 ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς χερσί.

560 ΚΑΠ. Κατέπεσον. δυϊκῶς. ΕΛΑ. Ἐλάτη, εἶδος δένδρου.

563 ΣΕΙ. Κινῶν.

564 ΔΑ. Φονευθῇ.

566 ΠΕ. Περισσῶς γὰρ δέδιε, καὶ ἐφοβεῖτο.

567 ΜΕ. Μεγάλως. ΣΦΕ. Συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον, κατὰ συνίζησιν. ΑΠΟ. Ἀποσφαλεῦσαι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ἔργου. ΠΟ. Τοῦ προκειμένου ἔργου.

Ὡς

Ὣς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην, ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληΐδα τυχήσας.
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον, θεράποντα 580
Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην· ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
Δηθὰ μάλ' εἱστήκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
Τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς 590
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ.

572 ΜΕ. Παραμένοντας, παρεστῶτας.
574 ΔΕΙ. Δειλαίους. δυϊκῶς. ἀσθενεῖς, ἀθλίους. ΒΑ. Ἐνεχείρισαν, ἔθηκαν.
575 ΜΕ. Ἐν τοῖς προμαχομένοις.
576 ΑΤΑ. Ἶσον.
579 ΤΥ. Ἐπιτυχών.
581 ΑΤΥ. Ἀτυμνίου υἱόν.
583 ΛΕΥ Λευκὰ ὡς ἐλέφαντος.
584 ΗΛΑ. Ἔκοψε. ΚΟΡ. Κεφαλὴν, κρόταφον.
585 ΑΣ. Πνευστιῶν, σφοδρῶς ἀναπνέων. ΕΥ. Εὖ πεποιημένου, καὶ καλῶς κατεσκευασμένου.
586 ΚΥΜ. Ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστῶν. ΒΡΕ. Ἐπὶ βρεγμὸν, ἐπὶ τὸ βρέγμα, καὶ βρέχμα τῆς κεφαλῆς.
587 ΑΜΑ. Ἄμαθος, ἡ κατὰ τὸ πεδίον ἄμμος. ψάμμος δὲ ἡ κατὰ τὴν θάλασσαν κόνις.
588 ΒΑ. Κατέβαλον.
589 ΙΜΑ. Ἐμάστιξεν, ἐδίωξεν.
590 ΕΝΟ. Ἐθεάσατο.
591 ΚΕ. Κραυγάζων, βοῶν. ΕΙ. Ἠκολούθουν.
592 ΕΝΥ. Πολεμικὴ θεός.

Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν. 595
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσω·
Ὣς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ· 600
“ Ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
“ Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
“ Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
“ Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
“ Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσω 605
“ Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Ἀγχίαλόν τε.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱὸν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα

593 ΚΥ. Τὴν ταραχὴν, τὸν θόρυβον, ἢ πόλεμον.

594 ΕΝΩ. Διέφερεν, ἐκίνει, μετέφερε.

595 ΦΟΙ. Ἀνεστρέφετο.

597 ΑΠΑ. Ἀσθενὴς, ἄπειρος, μηδὲν μηχανήσασθαι δυνάμενος. ΠΟΛ. Πολλοῦ.

598 ΩΚΥ. Ταχέα ῥεύματα ἔχοντι, ταχέως ῥέοντι. ΑΛΑ. Εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβάλλοντι.

599 ΜΟΡ. Ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ψόφου, τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γιγνομένου.

600 ΑΝΕ. Ἀνεχώρει.

601 ΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, οἷον ἄρα δή. ΘΑ. Ἐκπληττόμεθα.

603 ΠΑ. Πάρεστι.

605 ΤΕ. Τοὺς Τρῶας βλέποντες.

606 ΕΙ. Πράως ἀποχωρεῖτε. ΜΕ. Προθυμεῖσθαι.

608 ΕΙ [illegible] Ἐπισταμένους μάχεσθαι.

612 ΠΑΙ. Παισὸς, πόλις Τροίας, ἣν ἐν ἄλλοις Ἀπαισὸν, μετὰ τοῦ α, προσηγόρευσε.

613 ΠΟ. Πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολλὰ λήϊα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα ἔχων, πολυθρέμμων. Λεία δὲ λέγεται καὶ τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας.

Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι·
Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν, ἔγχε' ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠΰν τε, μέγαν τε,
Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·

614 ΕΠΙ. Βοηθήσοντα.

616 ΝΕΙ. Κατωτάτῃ.

617 ΔΟΥ. Ἐψόφησεν.

618 ΕΧΕ. Ἐξηκόντισαν. δαψιλῶς ἐπέμψαν, ἐπέχευαν ἀθρόως. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν.

619 ΠΑΜ. Λάμποντα. ΣΑ. Ἀσπὶς, ὅπλον. ΑΝΕ. Ἀνέλαβε.

620 ΠΡΟΣ. Ἐνθορὼν, ἐμβάς.

621 ΕΣ. Ἀνείλκυσεν.

622 ΕΠ. Κατεπονεῖτο.

623 ΑΜ. Τὴν ὑπερμάχησιν, συνασπισμόν. ἢ, τοὺς περιβάντας τῶν νεκρῶν ὑπερμάχους. ΑΓΕ. Ἄγαν ἐντίμων. ἢ καὶ, ἄγαν ὑβριστῶν.

625 ΑΓΑ. Ἐπιφανῆ, ἔνδοξον.

626 ΩΣ. Ἀπώσαντο, ἀπέβαλλον. ΣΦ. Ἀφ' ἑαυτῶν. ΧΑΣ. Ἀναχωρήσας. Καθ' ὑπαλλαγὴν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ, πελεμιχθεὶς ἀνεχάσατο. ΠΕ. Διεσείσθη, ἀπεσείσθη, πρὸς τῶν ἐμπεπηγότων τῇ ἀσπίδι δοράτων.

627 ΠΟ. Ἐνήργουν.

628 ΗΡΑ. Ἡρακλέους παῖδα. ΗΥΝ. Ἀγαθὸν, γενναῖον.

629 ΚΡΑ. Ἀπότομος, ἰσχυρά. Φασὶ, Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος ἀνθολογούσῃ φανῆναι τὸν Δία ἐν σχήματι ταύρου, κρόκον ἐκ τῶν ῥινῶν βλαστάνοντος. Ἐπικαθεσθεῖσαν δὲ τοῖς νώτοις τὴν κόρην πρὸς ἀπανθισμὸν, ἁρπάσας εἰς Κρήτην ἐκόμισεν. Ἐξ ἧς φασι Σαρπηδόνα γενέσθαι, καὶ Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν.

631 ΥΙΩ. Υἱὸς υἱοῦ, ἔγγονος.

" Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
" Πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
" Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
" Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
" Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
" Ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακληείην
" Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα·
" Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
" Ἓξ οἴης σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
" Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
" Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
" Οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
" Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐστι· 645
" Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
" Τληπόλεμ', ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
" Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
" Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
" Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
" Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
" Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
" Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.

633 ΒΟΥ. Βουληφόρος, ὁ τῆς γερουσίας, ἤγουν βουλῆς, φέρων βούλημα.

634 ΑΔΑ. Ἀπείρῳ, ἀμαθεῖ.

635 ΓΟ. Υἱόν.

636 ΕΠΙ. Ἐνδεὴς εἶ.

639 ΘΡΑ. Τολμηρὸν, θρασὺν ἐν τῷ μένειν, ἢ θρασέως ὑπομένοντα ἐν τῇ μάχῃ. ΘΥ. Λεοντόψυχον, γενναῖον.

641 ΟΙ. Οἴαις, μόναις.

642 ΧΗ. Ἐκένωσεν, ἐρήμωσεν, ἐρήμους ἐποίησεν, ἐχήρωσεν ἀπὸ τῶν οἰκείων. ΑΓΥ. Ὁδούς.

643 ΚΑ. Δειλὸς, ἀσθενής. ΑΠΟ. Ἀποφθείρονται.

644 ΑΛ. Ἴαμα, ἀλέξημα, βοήθημα.

646 ΠΥ. Εἰς ᾅδου κατελθεῖν.

649 ΑΦ. Ἀνοίαις.

650 ΕΡ. Εὖ ποιήσαντα. ΗΝΙ. Ἐπέπληξεν.

653 ΕΜ. Ἐξ ἐμοῦ γενήσεσθαι. ΔΑ. Δαμασθέντα, φονευθέντα, ἀναιρεθέντα.

654 ΕΥ. Καύχημα, δόξαν. ΚΛΥ. Τῷ ἱππικῷ.

Ὣς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον,
Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ 660
Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε 665
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ. 670
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο·

ἱππικῷ. ἐνδόξους ἵππους ἔχοντι. οὗ κλυτή ἐστιν ἡ ἐπιπώλευσις. οἷον ἀκουστὴ, διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν οἰμωγάς. Ἢ ἔοικε, τῷ ἐπιθέτῳ καὶ κατ' αὐτοῦ κεχρῆσθαι, διὰ τὴν τῆς Περσεφόνης ἁρπαγήν.

655 ΑΝΕ. Ἀνέτεινε. ΜΕΙ. Μελίϊνον, ἐκ μελίνου ξύλου κατεσκευασμένον. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου μακροῦ καὶ προμήκους.

656 ΟΜΑ. Ὁμοῦ καὶ καθ' αὐτὸν χρόνον. ΔΟΥ. Ἄφεσις τῶν δουράτων καὶ συντυχία ἐγένετο.

658 ΔΙ. Διαμπάξ, διόλου. ΑΛΕ. Ἀλγεινὴ, ἐπίπονος.

659 ΕΡΕ. Σκοτεινή.

661 ΔΙΕ. Διῆλθε. ΜΑΙ. Ἐνθουσιῶσα, καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. Ἢ, τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα. Καὶ ἔστιν αἱμώωσα, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ, μαιμώωσα.

662 ΕΓ. Ἐμπαγεῖσα, ἐμπελασθεῖσα. ΛΟΙ. Ὄλεθρον. ΑΜΥ. Ἀπέστρεψεν, ἀπεκώλυσεν.

665 ΕΛ. Ἀπαιρούμενον. ΕΠΕ. Ἐνενόησεν, ἐνεθυμήθη.

666 ΕΞΕ. Ἐξελκύσαι.

670 ΤΛΗ. Εὔτολμον, ὑπομονητικόν. ΜΑΙ. Ἐταράχθη, ἢ, ἐνεθουσίασε.

671 ΜΕΡ. Ἐνενόησε.

672 ΠΡΟ. Πορρωτέρω, πορρώτερον. Πορσωτέρω, πορσώτερον, προσωτέρω, προσώτερον, εἰς τοὔμπροσθεν. ΔΙ. Σαρπηδόνα. ΕΡΙ. Μεγαλοήχου, μεγαλοψόφου.

Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Ἄλκανδρόν θ', Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
"Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
"Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
"Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
"Νοστήσας οἴκονδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
"Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

674 ΜΟΡ. Πεπρωμένον, εἱμαρμένον.
676 ΤΩ. Διὸ δή. ΚΑ. Εἰς τὸ πλῆθος. ΤΡΑ. Ἔστρεψεν, ἔσταλεν.
680 ΟΞΥ. Ταχέως ἐνόησεν, ἐθεάσατο.
681 ΚΕ. Καθωπλισμένος.
682 ΔΕΙ. Φόβον, εὐλάβειαν. ΟΙ. Αὐτοῦ προσελθόντος. Γενικὴ Ἑβραϊκή.
683 ΟΛΟ. Οἰκτρὸν, θρηνῶδες.
685 ΑΙ. Ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος.
686 ΕΜ. Ἐῴκειν.
687 ΝΟ. Ἀνακομισθείς.
688 ΕΥ. Εὐφραίνειν, ἱλαρύνειν.
690 ΠΑ. Παρέδραμε, παρῆλθε. ΛΕ. Προθυμούμενος. ἔνιοι, λεληϊμένος.
691 ΩΣ. Ἀποδιώξειε.
693 ΕΙ. Ἐκάθισαν, καθεσθῆναι ἐποίησαν. ΦΗ. Ἥτις δρῦς ἱερὰ Διός.
694 ΩΣ. Ἀπέωσατο. ΘΥ. Ἔξω. Κυρίως μὲν, ἔξω τῆς θύρας· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἔξω.
696 ΤΟΝ. Οὗτος δὲ ἐλειποψύχησεν.

Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλὼς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
Ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
“ Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
“ Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
“ Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.

697 ΑΜ. Ἀνέπνευσεν, ἀνέλαβεν ἑαυτόν.

698 ΖΩ. Ἀνεζωπύρει, εἰς τὸ ζῆν ἦγεν. ΕΠΙ. Ἐπιπνέουσα. ΚΕ. Ἐκπεπνευκότα. Κάφος γὰρ, τὸ πνεῦμα. Ὅθεν καὶ κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.

699 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένῳ.

700 ΠΡΟ. Προτροπάδην ἔφευγον. ὅ ἐστι, μὴ συστραφέντες, μὴ στρεφόμενοι. Προτραπῆναι γάρ ἐστι, τὸ μεταστραφέντα ἐκφεύγειν. ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς τὰς ναῦς.

701 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας ἐφέροντο. ΑΙ. Διαπαντός.

704 ΧΑΛ. Ἤτοι, ἰσχυρὸς, ἢ πολύχαλκος, διὰ τὸν ὁπλισμόν.

707 ΑΙΟ. Ποικίλην μίτραν ἔχοντα.

708 ΥΛΗ. Πόλις Βοιωτίας. ΜΕ. Πάνυ πεφροντικὼς τοῦ πλούτου. ΜΕ. Μεμεληκὼς, ἐπιμέλειαν ἔχων.

709 ΚΕ. Παρακείμενος, γειτνιῶν, περιεχόμενος. ΚΗ. Τῷ Κηφισσῷ ποταμῷ.

710 ΠΙ. Εὐδαίμονα.

714 ΑΤΡ. Ἀκαταπόνητε. ὢ ἀκαταπόνητος.

715 ΥΠΕ. Ὑπεσχόμεθα.

“ Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ, περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν, αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,

---

718 ΜΕ. Φροντίσωμεν.

720 ΕΝ. Ἤντυε, κατεσκεύαζεν.

721 ΠΡ. Πρέσβεια. κατὰ συγκοπήν. πρεσβυτάτη.

722 ΟΧΕ. Ὀχήμασιν, ἅρμασιν. ΚΑΜ. Ἐπικαμπῆ. ΚΥ. Ἰωνικῶς. Κύκλους, τοὺς τροχούς.

723 ΟΚ. Ὀκτάρραβδα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. ΑΞΟ. Ἄξων, ὁ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλόμενος ἑκατέρου τροχοῦ.

724 ΙΤ. Ἡ περιφέρεια τοῦ ὀχήματος. σῶστρον, ἢ σῶτρον. ἁψῖδές εἰσι, ἐξ ὧν ἡ περιφέρεια γίγνεται τοῦ τροχοῦ. ἡ ἁψὶς, εἰς ἣν αἱ κνῆμαι ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἐμπήγνυνται.

725 ΕΠ. Ἐπίσωτρα. Τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ, ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται. ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν κατέχων σίδηρος, οἱ σιδηροῖ ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν. ΠΡΟ. Προσηρμοσμένα.

726 ΠΛΗ. Αἱ χοινικίδες τῶν τροχῶν, χνόαι δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται. ΠΕΡΙ. Στρογγύλαι, περιφερεῖς.

728 ΑΝ. Αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος αἱ παραπεπηγυῖαι. τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμικύκλια, ὅθεν καὶ τὰ ἡνία ἐξάπτονται. αἱ περιφέρειαι τοῦ ἁρματίου δίφρου. Ὁμοίως εἰσὶ καὶ ἡ τῆς ἁψῖδος περιφέρεια, ἄντυξ καλεῖται.

729 ΡΥ. Τὸ μέσον τῶν ἵππων ξύλον, ᾧ συνδέδεται ὁ ζυγός. Ῥυμὸς, ὁ προσηρτημένος τῷ ζυγῷ κανὼν, εἰς ὀξὺ λῆγον ξύλον. ΠΕ. Ἦν, ὑπῆρχε.

730 ΖΥ. Τὸ ἐπιτιθέμενον ξύλον τοῖς τραχήλοις τῶν ἵππων. ΛΕ. Τὰ περὶ τὰ στήθη τῶν ἵππων. οἱ ἱμάντες.

734 ΠΕ. Γυναικεῖον ἔνδυμα. τοῦτ' ἔστι, χιτὼν, ὃν οὐκ ἐνεδύοντο, ἀλλ' ἐνεπερονῶντο. ΚΑ. Καταχυθῆναι ἐποίησε, τὰς περόνας λυσαμένη. Διὰ τοῦτο δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐνεδύοντο

τὸν πέπλον

Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Δεινήν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωτο·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δ' ὀκρυόεσσα Ἰωκή·
Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσατο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας Οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

τὸν πέπλον, ἀλλ' ἐπερονῶντο. Ἀρθεισῶν γὰρ τῶν περονῶν, καταρρέων φαίνεται ὁ πέπλος εἰς τὸ ἔδαφος. ΕΑ. Ἰσχυρὸν, ἢ τρυφερόν. Χαῦνον, εὐρὺ, πλατύ. ὡσεὶ, ῥεανόν. ΟΥ. Ἐπὶ τὸ ἔδαφος.

737 ΔΑ. Δακρύων παραίτιον.

738 ΘΥΣ. Θυσάνους εἴτε κορύμβους καὶ κροσσοὺς ἔχουσαν πανταχοῦ.

739 ΕΣ. Κύκλῳ περιέκειτο.

740 ΟΚΡ. Φρικτή. ΙΩ. Δίωξις.

741 ΓΟΡ. Εἰκὼν Μεδούσης Γοργοῦς. κατάπληξις, καὶ φόβος. ΔΕΙ. Μεγάλου τέρατος.

742 ΣΜΕ. Καταπληκτικὴ, φοβερά.

743 ΑΜ. Φάλους περὶ αὐτὴν ἔχουσαν. Φάλοι δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκοι. ΤΕ. Τέσσαρας φάλους ἔχουσαν.

744 ΕΚΑ. Πολλῶν πόλεων, πολλοῖς ὄχλοις ἁρμόσαι δυναμένην. ΠΡΥ. Πεζοῖς ὁπλίταις.

745 ΦΛΟ. Λαμπρὰ, ἢ διάπυρα.

746 ΒΡΙ. Βαρὺ, καὶ καταπληκτικόν. ΣΤΙ. Ἰσχυρόν. ΔΑ. Δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσεται.

747 ΚΟ. Ὀργισθήσεται. ΟΒΡ. Ὄβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

748 ΕΠΕ. Ἐφήπτετο, ἐπέψαυεν, ἐπεθύμει.

749 ΑΥ. Ἀφ' ἑαυτῶν. ΜΥ. Ἤχησαν, ἀνεῴχθησαν. ἀπὸ τοῦ παρακελευσθέντος. ΕΧ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἐφύλασσον.

750 ΕΠΙ. Ἐγκεχείρισται, ἢ ἐξουσία δέδοται.

751 ΑΝΑ. Διαστεῖλαι, ἀναζυγῶσαι, ἀναστεῖλαι. ΕΠΙ. Ἐπικλῖναι, ἐπιπτύξαι.

Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Εὗρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
« Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
« Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
« Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἕκηλοι
« Τέρπονται, Κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
« Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
« Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴκεν Ἄρηα
« Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Ἄγρει μάν, οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
« Ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν, 770
Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,

752 ΚΕΝ. Τοὺς τοῖς κέντροις, ὅ ἐστι, μάστιξι, κεντρουμένους. ΕΧ. Ἤλαυνον.

756 ΥΠΑ. Βασιλέα, ἡγεμόνα. ΕΞΗ. Ἐπηρώτα.

758 ΟΣ. Ὅσον.

759 ΚΟΣ. Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον. ΕΚΗ. Ἥσυχοι.

760 ΤΕΡ. Ἥδονται.

761 ΑΦΡ. Ἀνόητον. ΑΝ. Ἀναπείσαντες. ΘΕ. Δικαιοσύνην.

763 ΠΕ. Πλήξασα. ΕΞΑ. Ἀποδιώξω, ἐλάσω.

765 ΑΓΡ. Ἄγε. δή.

766 ΠΕ. Προσπελάζειν.

769 ΜΕΣ. Ἀνὰ μέσον.

770 ΗΕ. Ἀναπεπταμένου τοῦ μεταξὺ ἀέρος, καὶ μηδενὸς ἐμποδίζοντος. ἢ, ἀερῶδες.

771 ΗΜ. Καθεζόμενος. ΣΚΟ. Τόπῳ ὑψηλῷ καὶ ἀποσκόπῳ. ΛΕ. Βλέπων.

772 ΕΠΙ. Ἐπιπηδῶσιν. ΥΨΗ. Ὧν ὁ ἦχος εἰς ὕψος ἀνέρχεται. Ἢ, ὑψαύχενες.

773 ΙΞ. Παρεγένοντο.

Ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Ἔνθ᾽ ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Λύσασ᾽ ἐξ ὀχέων· περὶ δ᾽ ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ᾽ ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ᾽ ὁμοῖαι,
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ἔνθα στᾶσ᾽ ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
Ὃς τόσον αὐδήσασχ᾽ ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
" Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
" Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
" Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
" Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
" Νῦν δ᾽ ἕκαθεν πόλιος, κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ᾽, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδεΐδῃ δ᾽ ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

774 ΗΧΙ. Ὅπου τὰ ῥεύματα ὁ Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος συμβάλλουσιν.

777 ΑΜ. Τὴν τῶν θεῶν τροφήν. Ἢ, πόαν τινὰ, νῦν, ἣν οἱ τῶν θεῶν ἵπποι ἐσθίουσιν. ΑΝΕ. Ἀνέσχεν, ἀνεφύησεν, ἀνέδωκε. ΝΕ. Ἐσθίειν.

778 ΤΡΗ. Δειλαῖς. ἐπιθετικῶς. Παρὰ τὸ τρεῖν. Δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. Τὸ γὰρ τρεῖν, σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. ΠΕ. Περιστεραῖς. ΙΘ. Ἴχνη, βήματα, ὁρμήματα.

779 ΑΛΕ. Βοηθεῖν.

782. ΕΙ. Εἰλούμενοι, συναθροιζόμενοι, κατὰ τὴν μάχην συνηλισμένοι. ΛΕΙ. Λέουσιν.

783 ΑΛΑ. Ἀσθενές.

784 ΗΥ. Ἐφώνησε.

785 ΣΤΕ. Οὐδὲν οὐδαμοῦ περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πεποιηκότος. ΕΙ. Εἰκασθεῖσα, ὁμοιωθεῖσα. ΧΑΛ. Ἀντὶ τοῦ, εὐφώνῳ, μεγαλοφώνῳ.

786 ΑΥ. Ἐφώνει, ἐβόα.

787 ΑΙ. Αἰσχύνη, ὄνειδος. ΚΑΚ. Ἐπονείδιστοι λῶβαι, φαῦλα ὀνείδη. ΕΙ. Εὐμορφίᾳ θαυμαστοὶ, κατὰ σχῆμα, τὴν μόρφωσιν, τῷ προσχήματι, σεμνοί.

788 ΠΩ. Ἐφοίτα, ἀνεστρέφετο. Τὸ ω μέγα, διὰ μέτρον.

790 ΟΙ. Ἐπορεύοντο, προσῄεσαν. ΕΔ. Ἐφοβοῦντο.

Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ· 795
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπεμόργνυ.
Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε·
“ Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς· 800
“ Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
“ Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
“ Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
“ Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
“ Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον. 805
“ Αὐτὰρ ὁ, θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ,
“ Κούρους Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
“ Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
“ Σοὶ δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
“ Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
“ Ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
“ Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
“ Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ Γινώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815

795 ΑΝΑ. Καταπνεόμενον.

796 ΕΤ. Κατεπόνει. ΤΕ. Τοῦ ἀναφορέως.

798. ΑΝ. Ἀνέχων καὶ ἀνατείνων δέ. ὅπερ ἐστιν, ἄνω ἔχων, καὶ μετεωρίζων. ΚΕ. Μέλαν, παραγώγως. Οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφος. ΑΠΕ. Ἀπέψα, ἀπέμασσεν.

800 ΟΛΙ. Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. ΟΙ. Ἑαυτῷ ὅμοιον. ΓΕΙ. Ἐγέννησεν.

802 ΕΙ. Εἴων.

803 ΕΚ. Ἐνθουσιᾶν.

804 ΑΓ. Λαφυραγωγός.

805 ΔΑΙ. Εὐωχεῖσθαι. ΕΚΗ. Ἥσυχον.

807 ΠΡΟ. Προσεκαλεῖτο.

808 ΕΠΙ. Βοηθός. ΗΑ. Ἦν, ὑπῆρχον.

811 ΠΟ. Πολυόρμητος. ΔΕ. Ὑπεισῆλθεν, ἐκρύφθη.

812 ΑΚΗ. Ἀψυχοποιὸν, εἰς ἀψυχίαν ἄγον.

813 ΕΚ. Παῖς, υἱὸς, ἤγουν ἀπόγονος. ΕΣ. Ὑπάρχεις. ΟΙ. Πατρωνυμικῶς, τοῦ Τυδέως.

" Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
" Οὔτέ τι με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις ὄκνος·
" Ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων ἃς ἐπέτειλας.
" Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
" Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
" Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.
" Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
" Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
" Γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνακοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
" Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
" Μήτε σύ γ' Ἄρεα τόνδ' ἔτι δείδιθι, μήδέ τιν' ἄλλον
" Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι.
" Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
" Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα 830
" Τοῦτον, μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον·
" Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων,
" Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
" Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε, 835
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον

816 ΕΠΙ. Ἐπικρύψομαι.
818 ΕΦΕ. Ἐντολῶν.
819 ΕΙ. Οὐ συνεχώρεις μοι.
820 ΑΤ. Ἐὰν δέ.
822 ΑΝΑ. Ἀναχωρῶ.
823 ΑΛΗ. Ἀθροισθῆναι, συστραφῆναι.
824 ΑΝΑ. Διατάσσοντα, διέποντα. Αἱ παραθέσεις, ἀντιλαμβανόμεναι ἀλλήλων, τοὺς οἰκείους τόπους τηροῦσι.
827 ΔΕΙ. Φοβοῦ.
830 ΣΧΕ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ΑΖΕ. Ἅζου, φοβοῦ, σέβου.
831 ΤΥΚ. Κατασκευαστόν. ΑΛ. Ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον.
832 ΣΤΕΥ. Ἐσπουδαιοῦτο, διωρίζετο.
834 ΟΜΙ. Ἀναστρέφεται, μάχεται. ΛΕ. Ἐπιλέλησται.
836 ΠΑ. Νῦν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω. ΕΡΥ. Ἑλκύσασα. ΕΜ. Ἅμα τῷ ἔπει, ἐνεργῶς, ταχέως, ἑτοίμως, προθύμως, σπουδαίως, μετὰ σπουδῆς.

Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν.
Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν·
Αὐνὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο, ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν.
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης

---

838 ΕΒΡ. Ἤχησε. ΦΗ. Δρύϊνος.
839 ΒΡΙ. Βαρύτητι, τῷ βάρει.
840 ΛΑ. Ἐλάμβανε.
845 ΔΥΝ. Ἔδυνεν, ἐνεδύσατο. ΑΙ. Νέφος τι, καὶ ἀορασίαν. Ἤ, ἀντὶ τοῦ, τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ὑπὸ τὴν περικεφαλαίαν. ΚΥ. Τὴν περικεφαλαίαν.
847 ΕΑ. Κατέθετο, ἀφῆκεν.
848 ΕΞ. Ἐξείλκυσεν.
849 ΙΘ. Ἐκ τῆς ἰθείης, ἐπ' εὐθείας.
851 ΩΡΕ. Ἐπέτεινε.
852 ΜΕ. Προθυμούμενος.
854 ΕΤΩ. Ἄλιον, μάταιον. ΑΙ. Ὁρμηθῆναι.
856 ΕΠΕ. Ἐπήρεισεν, ἐπεστήριξε.
857 ΝΕΙ. Ἔσχατον. ΚΕ. Κενεών ἐστι τόπος κενὸς ὀστέου. ἡ λαπάρα. ἢ καὶ λαγὼν λέγεται.
858 ΕΔΑ. Διῆλθε, διέκοψεν, ἔτεμεν.
859 ΕΒΡ. Ἤχησεν.

Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι 860
Ἀνέρες, ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ,
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων.
Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα, καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
“ Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
“ Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
“ Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην 875
“ Οὐλομένην, ᾗτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
“ Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
“ Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

860 ΕΝ. Ἐννάκις χίλιοι. ΔΕ. Μύριοι.

863 ΑΤ. Ἀκόρεστος.

864 ΟΙΗ. Ὁποία. ΕΡΕ. Σκοτεινή.

865 ΚΑΥ. Ὅταν ὑπὸ καύματος ὄρνυται ἄνεμος. Ὅταν γὰρ καυματώδους οὔσης τῆς ἡμέρας, πρὸς ἀνατολὴν ἢ δύσιν ὁ ἀὴρ μέλας δοκῇ, προσδοκῶσιν ἄνεμον. Τὸ δὲ ἑξῆς· ἐκ καύματος ἀνέμου ὁρμήσαντος δυσαέος. Ἡ ἐξ, ἀντὶ τοῦ μετά. ΔΥΣ. Χαλεπῶς πνέοντος, δυσπνόου. ΟΡ. Διεγειρομένου.

867 ΦΑΙ. Εἰς τὸ νεφέεσσι, διαστολή. ἵν' ᾖ ἐγγὺς τῶν νεφῶν. Δημοσθένης· Ἀθηναίοις δ' εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι. Οἱ δὲ συνάπτουσιν ὅλον, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένος, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνιών.

868 ΕΔ. Ἕδρασμα.

869 ΑΧ. Λυπούμενος.

870 ΩΤ. Ἐκ τοῦ τραύματος.

871 ΟΛΟ. Οἰκτιζόμενος.

872 ΝΕ. Μέμφῃ.

873 ΡΙ. Φρικτά. ΤΕΤ. Ὑπομεμενηκότες. ΕΙ. Ἐσμέν.

874 ΙΟ. Γνώμῃ, βουλήσει. ΧΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνθρώποις χαριζόμενοι.

875 ΣΟΙ. Σοῦ χάριν, φησὶν, εἰς μάχην καθιστάμεθα. Διὰ σέ. ΑΦ. Ἀνόητον, ἀσύνετον.

876 ΑΗ. Ἄδικα, ἁμαρτωλά. Ἐκ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσυλα, καὶ ἀήσυλα, τὰ μὴ πρέποντα, ἢ, μὴ εὐφραίνοντα.

878 ΔΕ. Ὑποτετάγμεθα.

“ Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτέ τι ἔργῳ·
“ Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον, 880
“ Ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομηδέα
“ Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
“ Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
“ Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
“ Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
“ Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
“ Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Μήτι μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
“ Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν· 890
“ Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
“ Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
“ Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν,
“ Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν.
“ Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
“ Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσὶ, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
“ Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
“ Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

879 ΠΡΟ. Ἐπιστρέφεις, σωφρονίζεις, ἐπιπλήσσεις.

880 ΑΝΙ. Ἀφίεις. ΕΓΕΙ. Ἐγέννησας. ΑΙ. Ἐπιβλαβῆ, ἀδηλοποιὸν, ἢ ἀφανῆ γενησομένην.

882 ΜΑΡ. Μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾷν, ἀκρατῶς ὁρμᾷν.

885 ΥΠ. Ἐξήγαγον. ΔΗ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον.

886 ΝΕ. Ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσιν.

887 ΗΚ. Ἦν ζῶν ἄν. ΖΩΣ. Ζῶν. Ζωὸς, ἡ γενικὴ Ζωοῦ. Ἀπὸ γὰρ τοῦ Ζωός ἐστιν ἡ συναίρεσις. διὸ ὀξύνεται. ΑΜ. Ἀσθενὴς, οὐκ ἔχων μένος. ΤΥ. Τραύμασιν, πληγαῖς, τρώσεσι.

889 ΜΙ. Θρήνει. εἴτ' οὖν, ἀποδύρου. ἢ ἠρέμα θρύλει.

892 ΑΑΣ. Ἀνυπομόνητον, ὃ οὐχ οἷόν τε ἐπισχεθῆναι. ΕΠΙ. Οὐκ εὐκατάπληκτον, οὐχ ὑποχωρητικὸν, οὐκ εὐένδοτον.

893 ΣΠ. Μόγις. ΔΑ. Δαμάζω.

894 ΕΝ. Βουλήσεσι, βουλαῖς, ἐννοίαις.

897 ΕΙ. Εἰ δέ τινος. ΓΕ. Ἐγένου. ΑΙ. Ἀφανιστικός.

898 ΕΝΕ. Κατώτερος. ΟΥ. Τῶν Τιτάνων, υἱῶν.

899 ΙΗ. Ἰάσασθαι, θεραπεῦσαι.

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
Ὑγρὸν ἐὸν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι·
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

900 ΠΑΙ. Ἰατρὸς θεῶν. ΟΔ. Τὰ τὰς ὀδύνας φθείροντα καὶ παύοντα.

902 ΟΠ. Τὸ γαλακτῶδες τῆς συκῆς. ΕΠ. Ταρασσόμενος.

903 ΠΕΡΙ. Περιπήγνυται. Ὅθεν καὶ ἡ τροφαλίς. ΚΥ. Κινοῦντι, ταράσσοντι.

905 ΕΣ. Περιέβαλεν, ἠμφίασε.

906 ΚΥ. Τῇ δόξῃ γαυρῶν.

908 ΑΛΑ. Κατὰ δύναμιν βοηθοῦσα.

909 ΑΝ. Ἀνδροφονιῶν, ἀνδρῶν ἀναιρέσεων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ Θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ, ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΑΝΑ μέσον Ξάνθου καὶ Σιμοῦντος τῶν ποταμῶν θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ Θρᾳκὸς, καὶ Γλαύκου σύστασις καὶ ἀναγνωρισμὸς, καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους. καὶ ἄνοδος Ἕκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα Ἑκάβην, εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην, εἶτα πρὸς Ἀνδρομάχην τὴν γυναῖκα. καὶ Ἕκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἐς ὀαριστύς.

ΤΡΩ'ΩΝ δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ', ἠΰν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.

1 ΟΙΩΘΗ. Ἐμονώθη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας, χωρὶς θεῶν ἐγένετο. ΦΥ. Ἡ μάχη. Ἀπὸ τοῦ κατὰ φῦλα μάχεσθαι συνερχομένους.

2 ΕΝ. Ἐνταῦθα, κἀκεῖσε, εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη. ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ἐφέρετο ἡ μάχη· ὁτὲ μὲν τῶν Ἀχαιῶν τρεπόντων τοὺς Τρῶας, ὁτὲ δὲ ἀνατρεπομένων ὑπ' αὐτῶν.

3 ΑΛ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἀλλήλους ἰθυνόντων, τοῦτ' ἔστιν, ἐπ' εὐθείας βαλλόντων. ΧΑΛ. Χαλκῷ ἢ σιδήρῳ ἡρμοσμένα.

ΜΕΣ. Ἀνὰ μέσον. ΣΙ. Σιμόεις καὶ Ξάνθος ποταμοὶ Τρωάδος.

5 ΕΡ. Τρισὶ μεταφοραῖς κέχρηται, ἐπιφαίνων τὴν ὁμοιότητα. Ὃ γὰρ δύναται πρὸς ἀσφάλειαν πόλεως τεῖχος, τοῦτο πρὸς σωτηρίαν στρατοῦ γενναῖος ἀνήρ. Καὶ πάλιν, ὃ δύναται ῥῆξις ἐσθῆτος, τὴν σκέπην ἀναιροῦσα, τοῦτο ἠδυνήθη τὴν φάλαγγα ῥήξας. Καὶ πάλιν, ὡς ὀνίνησι φῶς τοὺς σκότῳ κατεχομένους, οὕτω τοῖς νικωμένοις ὑπὸ τῆς τοῦ Ἄρεως ἀχλύος, ἐπέλαμψεν ἡ Αἴαντος βοήθεια.

6 ΦΟ. Φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν.

9 ΙΠ. Ἱππολόφου.

10 ΕΝ. Τινὲς δυϊκῶς, μετώποιν. καθὼς καὶ ἐκεῖνο·
—Οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μετώπω. ΠΕ. Διεπερόνησε.

13 ΤΕΥ, Τεύθραντος παῖδα.

15 ΦΙ. Ἐξένιζεν. ΟΔΩ. Ἐφόδῳ, παρόδῳ. ἐπιθέτως.

Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
Πρεσβύτατος γενεῇ· σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης· Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως

16 ΗΡ. Ἐβοήθησεν.

17 ΥΠ. Ὑπαντήσας. ΑΠΗ. Ἐστέρησεν.

19 ΕΣ. Ἦν. ΥΦΗ. Ἀντὶ τοῦ, ἡνίοχος.

21 ΠΗ. Ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πήδασος ἡ πόλις, ὧδε, στίχῳ λέ. ΝΥΜ. Τοῦτο γενικόν ἐστι τὸ ὄνομα. Καλοῦνται δὲ αἱ νύμφαι Ναΐδες, ἐκ τῶν ναμάτων, καὶ ἄλλαι διαφόρως.

22 ΝΗ. Ναΐδες, καὶ Ναιάδες εἶδος νυμφῶν. ΑΒΑ. Ὄνομα κύριον νύμφης.

24 ΣΚΟ. Ἐκ λαθραίας μίξεως. τὸν λάθρα γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἐκ τῆς κατὰ νόμον γαμηθείσης. τὸν ἐξ ἀδαδουχήτων γάμων.

25 ΟΕ. Ἐν τῷ τῶν προβάτων τόπῳ.

26 ΥΠΟ. Ὑπ' αὐτοῦ κυήσασα. Ἐγκύμων, ἤγουν ἔγκυος, γεννήσασα.

34 ΣΑΤ. Ὄνομα ποταμοῦ καὶ κύριον.

35 ΠΗ. Πόλις Φρυγίας ἡ Πήδασος. ΠΗ. Ἀχιλλεὺς, ὑπὸ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις, ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηΐαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, βουλόμενος ὁμοῦ ταῖς ἄλλαις καὶ ταύτην ἑλεῖν. Ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τέλος πολιορκίαν, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου, καὶ μέλλοντος ἤδη ἀναχωρεῖν, φασὶν, εἴσω τῶν τειχῶν οὖσαν παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ λαβοῦσαν μῆλον, ἐπιγράψαι, καὶ αὐτὸ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν. Ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα. Μὴ σπεῦδ', Ἀχιλλεῦ, πρὶν

Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ατυζομένω πεδίοιο,
Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
Πρὸς πόλιν, ἧπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσετο γούνων·
“ Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
“ Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
“ Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
“ Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα·
“ Αἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, ϗ ὁμοκλήσας, ἔπος ηὔδα·

Μονηίαν ἕλῃς. Ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσι κακῶς. Τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα, οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν, τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει. Ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ. ΑΙ. Ὑψηλήν.

38 ΑΤΥ. Ταρασσόμενοι, Καταπληττόμενοι, ϗ φοβούμενοι.

39 ΟΖΩ. Ὑπὸ τοῦ ὄζου ἐπισχεθέντες. ὑπὸ τοῦ κλάδου ἐμποδισθέντες. ΜΥ. Τῷ τῆς μυρίκης. Εἶδος δένδρου.

40 ΑΞ. Θραύσαντες. ΕΝ. Ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ. ΑΥ. Γραφικῶς οἱ μὲν ἵπποι φεύγουσιν, ἐπικειμένου τοῦ ζυγοῦ· τὸ δὲ ἅρμα ἐπιπλέκεται μυρίκης κλάδῳ· ὁ δὲ Ἄδραστος, κυλισθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος, κεῖται παρὰ τροχὸν ἐπὶ πρόσωπον· ὁ δὲ Μενέλαος ἀνατετακὼς τὸ δόρυ ἐφέστηκεν αὐτῷ.

41 ΑΤΥ. Ταραττόμενοι. ΦΟ. Ἔφευγον.

43 ΠΡΗ. Ἐπὶ πρόσωπον. ΣΤΟ. Δηλωτικὸν τοῦ πρηνής.

44 ΔΟ. Τὸ εἰς δολιχὸν διάστημα κίειν δυνάμενον. πλεονάσαντος τοῦ σ. ὡς καὶ ἐν τῷ θεόσδοτος. Ἢ, τὸ μακρὸν, οὗ ἡ σκιὰ δολιχή. Τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. Ἢ, ὅπερ, διὰ τὸ σκιᾷ τραφῆναι, δολιχὸν γέγονε.

46 ΖΩ. Ζῶντα ἄγε.

47 ΚΕΙ. Τὰ ἀργὰ ϗ ἀπόθετα χρήματα.

48 ΠΟ. Μετὰ πολλοῦ καμάτου γινόμενος. Ἢ, ὁ πολὺν κάματον παρεχόμενος.

53 ΚΑ. Καταξεῖν. Ὑψηλὴ γὰρ ϗ ἠνεμόεσσα ἡ Ἴλιος.

54 ΟΜΟ. Ἀπειλήσας.

“ Ὦ πέπον,

Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὕτως
« Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
« Πρὸς Τρώων· τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
« Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ
« Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
« Ἰλίου ἐξαπολοίατ', ἀκήδεστοι ϗ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
Ἥρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς, ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
« Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
« Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
« Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
« Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ ϗ τὰ, ἕκηλοι
« Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος ϗ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε ϗ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
« Αἰνεία τε ϗ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
« Τρώων ϗ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι

57 ΑΙ. Χαλεπόν.

60 ΑΚΗ. Ἀφρόντιστοι, κηδεμόνα μὴ ἔχοντες. ΑΦ. Ἀνώνυμοι, ἀφανεῖς.

61 ΕΤΡ. Παρέτρεψε, παρέπεισεν.

62 ΑΙ. Καθήκοντα. ΠΑ. Παραμυθησάμενος. ΩΣ. Ἀπώσατο, ἀπέβαλε.

64 ΛΑ. Λαγόνα, κενεῶνα. ΑΝΕ. Ἀνετράπη. εἰς τοὐπίσω ἔπεσεν ὕπτιος.

65 ΛΑΞ. Τῷ πλάτει τοῦ ποδός.

66 ΕΚΕ. Παρεκελεύετο.

68 ΕΝΑ. Τῶν σκύλων. ΕΠΙ. Ἐπιθυμῶν, ἀντιποιούμενος, ἐπιβολὴν ποιούμενος εἰς ἀναίρεσιν. βέλτιον δὲ, ἐπιθυμῶς.

74 ΑΝΑ. Ἀνανδρείαις.

78 ΕΓ. Ἐπίκειται, ἐπήρεισται, ἔγκειται. ἐν τῇ ὑμετέρᾳ φροντίδι περικέκλεισται ἡ σωτηρία τῶν πραγμάτων.

“ Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε, μάχεσθαί τε, φρονέειν τε·
“ Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
“ Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
“ Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
“ Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
“ Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
“ Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
“ Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
“ Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ, ξυνάγουσα γεραιὰς,
“ Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
“ Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
“ Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
“ Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
“ Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
“ Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
“ Ἤνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
“ Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
“ Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
“ Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
“ Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.

79 ΙΘ. Ὁρμὴν, ὀρθότητα. ΠΑ. Κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς μάχης καὶ τῆς φρονήσεως ὑμεῖς διαφέρετε.

80 ΕΡΥ. Κωλύετε, κατέχετε.

81 ΕΠ. Ἐπιπορευόμενοι.

82 ΔΗΙ. Τοῖς ἐχθροῖς. ΧΑΡ. Χαρὰν.

85 ΑΝΑ. Ἀνάγκη. ΕΠΕ. Καταπονεῖ.

87 ΞΥ. Συνάγουσα. ΓΕ. Ἐντίμους γυναῖκας.

88 ΑΚ. Ἐν τῇ ἀκροπόλει. Διάλυσις, ἢ μετατύπωσις, ὁ τρόπος.

89 ΟΙ. Ἀνοίξασα. ΚΛΗ. Κατὰ διαίρεσιν, καὶ μεταποίησιν. Κλεὶς γὰρ, κλειδὸς. Καὶ ἡ παραλήγουσα τοῦ κληῗδι, καὶ τῶν ὁμοίων, βραχεῖα, κατὰ φύσιν, καὶ οὐ περισπωμένη, καίπερ ποιηταῖς, κατ' ἀνάγκην, ἐκτέταται. Οὕτω καὶ τὸ εὐκνημίδες.

90 ΟΣ. Ὅστις αὐτῇ.

92 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, παρὰ τοῖς γόνασι, παρὰ τοὺς πόδας. Ὀρθὸν γὰρ τὸ Παλλάδιον.

94 ΗΝ. Ἐνιαυσιαίους. ΗΚΕ. Ἀκεντήτους, ἀδαμάστους.

96 ΑΠΟ. Ἀποδιώξῃ.

97 ΑΓΡ. Ἄγριον ἐν τῷ αἰχμάζειν. ὑφ' ἓν ἀμφότερα. Λέγει δὲ, χαλεπὸν ἐν τῷ μάχεσθαι. ΚΡΑ. Ἰσχυρόν. ΜΗ. Ἐπιστήμονα. Τὸν δυνάμενον φυγὴν μήσασθαι τοῖς ἐναντίοις. ὅ ἐστιν, ἐργάσασθαι ΦΟ. Φυγῆς.

« Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
« Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
« Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
Φὰν δέ, τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα[1] κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
« Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
« Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
« Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω ποτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
« Εἴπω βουλευτῆσι, καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,
« Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱός,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

[1] Suidas in Voc.

---

99 ΟΡ. Ἡγεμόνα.
101 ΜΕ. Κατὰ μένος. ΙΣΟ. Ἐξισοῦσθαι.
106 ΕΛΕ. Συνεστράφησαν.
107 ΛΗ. Ἔληξαν, ἔπαυσαν.
108 ΦΑΝ. Ὠήθησαν.
109 ΑΛΕ. Βοηθήσοντα.
112 ΑΝΕ. Νέοι, ἀνδρεῖοι. ΕΣ. Γίγνεσθε.
113 ΒΕΙ. Βῶ. κατὰ διαίρεσιν, βέω· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, βείω. ὅ ἐστι πορευθῶ.
114 ΒΟΥ. Βουληφόροις.
115 ΑΡΗ. Εὔχεσθαι.
118 ΑΝ. Νῦν, ἡ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος. ΠΥ. Ἐσχάτη. ΘΕ. Περιέτρεχε.
120 ΣΥ. Συνήρχοντο.

“ Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
“ Οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
“ Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων 125
“ Σῷ θάρσει, ὅτ᾽ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
“ Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
“ Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
“ Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
“ Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
“ Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.
“ Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
“ Σεῦε κατ᾽ ἠγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ᾽ ἅμα πᾶσαι
“ Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ᾽ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
“ Θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
“ Δύσεθ᾽ ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ᾽ ὑπεδέξατο κόλπῳ
“ Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος, ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.

124 ΟΠΩ. Ἑώρακα.

125 ΠΡΟ. Προελήλυθας, ὑπερεμάχησας, ὑπερβεβοήθηκας.

127 ΔΥ. Δυστυχῶν, ἀθλίων.

130 ΟΥ. Διόνυσος, ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Κυβέλοις τῆς Φρυγίας ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμῶν, καὶ διδαχθεὶς τὰς τελετὰς, καὶ λαβὼν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν, χορειῶν τε καὶ τιμῶν τυγχάνων, προηγουμένων τῶν ἀνθρώπων. Παραγινόμενον δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Θρᾴκην Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος λυπήσας, Ἥρας μίσει, μύωπι ἀπελαύνει τῆς γῆς. καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τούτου τιθηνῶν. ἐτύγχανον γὰρ αὐτῷ συνοργιάζουσαι. Θεηλάτῳ δὲ ἐξελαυνόμενος μάστιγι, τὸν θεὸν ἔσπευδε τιμωρήσασθαι. Ὁ δὲ ὑπὸ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει, καὶ ὑπὸ Θέτιδος καὶ Εὐρυνόμης ὑπολαμβάνεται. Ὁ οὖν Λυκοῦργος οὐκ ἀμισθὶ δυσσεβήσας, ἔδωκε τὴν ἐξ ἀνθρώπων δίκην. ἀφῃρέθη γὰρ πρὸς τοῦ Διὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Τῆς ἱστορίας πολλοὶ ἐμνήσθησαν, προηγουμένως δὲ ὁ τὴν Εὐρωπίαν πεποιηκὼς Εὔμηλος.

132 ΜΑΙ. Μανιοποιοῦ. διὰ τὴν μέθην. ὡς, τὸ χλωρὸν δέος, τὸ χλωροποιόν. ΤΙ. Τροφούς.

133 ΣΕΥ. Ἐδίωκεν. ΗΓΑ. Ἄγαν θεῖον. ΝΥΣ. Τὴν λεγομένην Νύσσαν. Ὄρος δὲ λέγει τῆς Θρᾴκης νῦν. Ἐν ἄλλοις· Νηοσήϊον, ἡ Διονύσου διατριβή. Ἡ δὲ Νύσσα ἐν μέν τισι χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, καὶ Ἀραβίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ. ὅπου δὲ πόλις, ὡς ἐν Καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει. ὅπου δὲ νῆσος, ὡς ἐν Νείλῳ τῷ ποταμῷ. Οὐ δεδήλωκε δὲ ὁ Ποιητὴς, ἐν ποίᾳ Νύσσῃ τὰ περὶ τὴν Λυκούργου δίωξιν ἐγίνετο.

134 ΘΥΣ. Οἱ μὲν τοὺς κλάδους, οἱ δὲ τοὺς θύρσους, τοῦτ᾽ ἔστι, βακχικὰς δράκας, ὅ ἐστι Διονυσιακὰ μυστήρια. ἔνιοι δὲ πάντα κοινῶς τὰ πρὸς τὴν τελετήν.

135 ΒΟΥ. Τῷ πελέκει. ὅτι αὐτῷ τυπτόμενοι οἱ βόες ἀναιροῦνται. οἱ δὲ μάστιγι, ἐπεὶ ἐκ βύρσης γίγνεται. ΦΟ. Εἰς φυγὴν τραπείς.

137 ΟΜΟ. Ἀπειλῇ.

“Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
“Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
“Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
“Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
“Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
“Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
“Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις; 145
“Οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
“Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
“Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
“Ὣς ἀνδρῶν γενεή, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
“Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς 150
“Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
“Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο·
“Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
“Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·

138 ΟΔΥ. Ὠργίσθησαν, ἐχολώθησαν. ΡΕΙ. Ῥαδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

140 ΑΠΗ. Ἐμισεῖτο.

142 ΕΔ. Ἐσθίουσι.

143 ΘΑ. Ταχύτερον. ΠΕ. Πέρατα.

145 ΓΕΝ. Νῦν, γένος. ΕΡΕ. Ἐρωτᾷς.

147 ΧΑ. Χαμαί.

148 ΤΗ. Θάλλουσα, εὐθαλὴς δένδρεσιν οὖσα. ΦΥ. Αὔξει.

150 ΔΑ. Μαθεῖν.

151 ΙΣΑ. Γιγνώσκουσιν.

152 ΕΦΥ. Οὕτω τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Κόρινθος. Ἔστι δὲ καὶ Θεσπρωτείας Ἐφύρα. ΜΥ. Τῷ ἐσωτάτῳ τόπῳ τῆς Πελοποννήσου. ΙΠ. Ἱπποτρόφου.

153 ΕΣ. Ἐγεννήθη, ὑπῆρχε. ΚΕΡ. Συνετώτατος. ΕΝ. Διὸς τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν ἀπὸ Φλιοῦντος εἰς Οἰνώνην διὰ τῆς Κορίνθου μεταβιβάσαντος, Σίσυφος ζητοῦντι τῷ Ἀσωπῷ τὴν ἁρπαγὴν ἐπιδεικνύει. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπισπάσατο εἰς ὀργὴν καθ' ἑαυτοῦ τὸν Δία. Ἐπιπέμπει οὖν αὐτῷ τὸν θάνατον. Τοῦτον δὲ κρατεροῖς δεσμοῖς δήσαντος τοῦ Σισύφου, συνέβαινεν οὐδένα ἀποθνήσκειν, ἕως λύει τὸν θάνατον ὁ Ἄρης, καὶ αὐτῷ τὸν Σίσυφον παραδίδωσιν. Ὁ δὲ πρὶν ἢ ἀποθανεῖν ἐντέλλεται τῇ γυναικὶ Μερόπῃ, τὰ νενομισμένα αὐτῷ πέμπειν εἰς Ἅδου. Καὶ μετὰ τὸν χρόνον οὐκ ἀποδιδούσης τῷ Σισύφῳ τῆς γυναικὸς, ὁ Ἅδης, πυθόμενος, μεθίησιν αὐτὸν ὡς τῇ γυναικὶ μεμψόμενον. Ὁ δὲ εἰς Κόρινθον ἀφικόμενος, οὐκ ἔτι ὀπίσω ἀνῆλθε. Καὶ γηραιὸν αὐτὸν ἀποθανόντα κυλινδεῖν ἠνάγκασεν εἰς Ἅδου λίθον, πρὸς τὸ μὴ πάλιν ἀποδρᾶναι. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

« Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
« Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
« Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ.
« Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
« Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
« Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια 160
« Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
« Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
« Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
« Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
« Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. 165
« Ὣς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε.
« Κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,

155 ΑΥ. Οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἱππόνους. Ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορινθίων δυνάστην, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. Ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος, ἐπικλήσει δὲ, Γλαύκου. Λαβὼν οὖν παρὰ Ποσειδῶνος τὸν Μεδούσης τῆς Γοργόνος Πήγασον πτερωτὸν ἵππον, (διὰ γὰρ τοῦτο ἔχει καὶ τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπεπήδηκε ἐκ τοῦ τῆς Γοργόνος τραχήλου,) τούτῳ ἐπωχεῖτο· καὶ δράσας ἐμφύλιον φόνον, Βέλλερόν τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας, φεύγει εἰς Ἄργος. Τυχὼν δὲ καθαρσίων παρὰ Προίτου τοῦ βασιλέως, μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἄντεια δὲ ἡ Προίτου γυνὴ, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδέετο ὅπως συνδυασθῇ. Ὁ δὲ δεξάμενος τὸ ὅσιον, ἀντέλεγεν. Ἡ δὲ Ἄντεια, δείσασα μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τοῦ Βελλεροφόντου κατειποῦσα, ὡς ἄρα βουληθείη βιάσασθαι αὐτήν. Ὁ δὲ Προῖτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι τὸν Βελλεροφόντην, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδακήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγυμνάσας ἄθλοις, ὡς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπησε, κατ' αὐτοῦ στρατεῦσαι τὴν δεινὴν διαβολήν. Οὐ γὰρ ἂν τοσούτων κακῶν ὄχλον, μὴ ἀθῷος ὤν, τῇ δυνάμει κατηγωνίσατο. Ἔδωκέ τε αὐτῷ τὴν ἰδίαν θυγατέρα εἰς γάμον, Κασάνδραν, καὶ τῆς βασιλείας μοῖράν τινα. Λέγεται δὲ, αὐτὸν ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε, θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν καταπλεῦσαι. Τὰ γὰρ νῶτα, ὡς ἔφαμεν, πτερωτὰ εἶχεν ὁ ἵππος. Τὸν δὲ Δία μηνίσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ. Ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην· κατενεχθῆναί τε εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήϊον πεδίον. ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἠῶ, δεηθεῖσαν τοῦ Διὸς, δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιϊέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τραγῳδουμένοις.

156 ΗΝΟ. Ἀνδρίαν. ΕΡΑ. Ἐπέραστον, καλήν.

157 ΩΠΑ. Ἔδωκαν, περιεποίησαν. ΕΜΗ. Ἐβουλεύσατο. κακὰ δὲ, εἰργάσατο.

158 ΕΛ. Ἐξήλασεν, ἐφυγάδευσεν.

160 ΕΠΕ. Ἐμάνη. ΔΙΑ. Ἤτοι, κρατίστη, εὐγενεστάτη εἰρωνικῶς.

161 ΚΡ. Λαθραίᾳ καὶ μοιχικῇ. ΜΙ. Μιγῆναι, συνελθεῖν.

164 ΚΑ. Κατάκτεινε.

« Πέμπ

“ Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε· πόρεν δ᾽ ὅγε σήματα λυγρὰ,
“ Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
“ Δεῖξαι δ᾽ ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ᾽ ἀπόλοιτο.
“ Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε, θεῶν ὑπ᾽ ἀμύμονι πομπῇ·
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
“ Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
“ Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν·
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
“ Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
“ Ὅ, ττι ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
“ Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
“ Πεφνέμεν· ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην θεῖον γένος, οὐδ᾽ ἀνθρώπων,
“ Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
“ Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
“ Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
“ Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
“ Καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
“ Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
“ Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
“ Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
“ Εἷσε λόχον· τοὶ δ᾽ οὔτι πάλιν οἶκόνδε νέοντο·
“ Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
“ Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ᾽ ὅγε θυγατέρα ἥν,
“ Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
“ Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

192 ΗΝ. Τὴν ἑαυτοῦ.
193 ΤΙ. Τῆς βασιλείας.
194 ΤΕ. Τέμενος, ἀποτετμημένη γῆ κατὰ τιμὴν δενδροφόρου γῆς, ἢ ἀμπελοφόρου.
ΤΑ. Ἀπέτεμον τόπον τινά.

“ Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
“ Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
“ Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
“ Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
“ Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
“ Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
“ Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
“ Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο
“ Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
“ Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
“ Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
“ Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
“ Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
“ Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
“ Ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
“ Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
“ Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
“ Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
“ Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας.

195 ΦΥ. Δενδροφόρου γῆς ἢ ἀμπελοφόρου. ΑΡ. Σπορίμου γῆς καὶ σιτοφόρου.

198 ΠΑ. Παρεκοιμήθη.

199 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένον.

200 ΑΠΗ. Ἐμισεῖτο.

201 ΚΑΠ. Κατὰ τὸ πεδίον. ΑΛ. Οὕτω πεδίον τῆς Κιλικίας καλούμενον ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου ἄλης, τουτέστι, πλάνης. ΑΛΑ. Ἐπλανᾶτο.

202 ΚΑ. Κατεσθίων. ΠΑ. Τὴν πεπατημένην ὁδὸν, γὴν πατουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων. τοῦτ' ἔστι, τὴν κοινὴν καὶ λεωφόρον.

203 ΟΙ. Αὐτοῦ. Γενικὴ Ἐορχϊκή.

205 ΧΡΥ. Χρυσᾶς ἡνίας ἔχουσα, ὡς ἐφ' ἅρματος ὀχουμένη.

208 ΥΠ. Ὑπερέχοντα.

211 ΑΙ. Νιῶ, γόνους, οἱονεὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν. Γένος γὰρ τὸ περὶ τούτων.

215 ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, πατρικός.

“ Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
“ Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,
“ Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον· 220
“ Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώματ᾽ ἐμοῖσι.
“ Τυδέα δ᾽ οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐόντα
“ Κάλλιφ᾽, ὅτ᾽ ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
“ Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
“ Εἰμί· σὺ δ᾽ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι. 225
“ Ἔγχεσι δ᾽ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι᾽ ὁμίλου·
“ Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι,
“ Κτείνειν ὅν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχείω·
“ Πολλοὶ δ᾽ αὖ σοι Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηαι.
“ Τεύχεα δ᾽ ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε 230
“ Γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ᾽ ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ᾽ ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
Ἔνθ᾽ αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε᾽ ἄμειβε, 235
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι᾽ ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
Ἀμφ᾽ ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,

218 ΠΟ. Παρέχον. ΞΕΙ. Ξένια.

219 ΦΟΙ. Φοινικῷ ἄνθει βεβαμμένον.

222 ΤΥΤ. Ὀλίγον, μικρόν.

224 ΤΩ. Διό.

226 ΑΛ. Ἐκκλίνωμεν ἀλλήλοις ἐφιέναι τὰ δόρατα.

228 ΠΟ. Περιποιήσῃ, παράσχῃ.

230 ΕΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἀμείψωμεν, καταλλάξωμεν.

233 ΠΙ. Πίστεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις.

236 ΕΚΑ. Ἑκατὸν βοῶν ἄξια. Οὐ γὰρ νομίσμασιν ἐχρῶντο. Ὅθεν καὶ ἀλφεσίβοιαι, εὑρίσκουσαι, κτώμεναι, καὶ περιάπτουσαι ἑαυταῖς ἕδνα πολλῶν βοῶν ἄξια. Βοῦς δὲ μετέπειτα κέκληται νόμισμα Ἀττικὸν, βοὸς ἔχον εἰκόνα. ΕΝ. Ἐννέα βοῶν ἄξια. Κεκώλυται δὲ ὑπὸ τοῦ μέτρου εἰπεῖν, δεκαβοίων.

237 ΣΚ. Σκαιαὶ πύλαι τῆς Ἰλίου, οὕτω καλούμεναι.

239 ΕΙ. Ἐρωτῶσαι. ΠΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων. ΕΤ. Ἑταίρους, συνήθεις, φίλους.

Καὶ πόσιας· ὁ δ᾽ ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει 240
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπτο.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκανε,
Ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ᾽ ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι·
Κουράων δ᾽ ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δώδεκ᾽ ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ᾽ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν· 250
Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
“ Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
“ Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν, 255
“ Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ᾽ ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
“ Ἐλθόντ᾽ ἐξ ἄκρης πόλιος Διῒ χεῖρας ἀνασχεῖν.
“ Ἀλλὰ μέν᾽, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
“ Ὡς σπείσῃς Διῒ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
“ Πρῶτον· ἔπειτα δὲ κ᾽ αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα· 260

---

241 ΠΟΛ. Πολλαῖς δὲ κακοῖς ἐξῆπτο. τοῦτ᾽ ἔστι, πολλαὶ αὐτῶν ἐν κακώσει ἐγίνοντο.

243 ΞΕ. Εὖ ἐξεσμέναις, εὖ κατεσκευασμέναις. ΑΙ. Στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἢ, αἰθούσαις, διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς φῶς τοῦ χειμῶνος. Ἢ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν. ΤΕ. Κατεσκευασμένον.

245 ΔΕΔ. Ὠκοδομημένοι. Σημαίνει δὲ καὶ, δεδασμένοι.

246 ΜΝΗ. Ταῖς ἐκ μνηστείας γεγαμημέναις.

248 ΤΕ. Ὑπερῷοι. Μᾶλλον δὲ, σκεπαστοί.

251 ΗΠΙ. Ἠπία καὶ πραεῖα, τοῦτ᾽ ἔστι, πραϋντικὴ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, ἢ λαοῦσα, ὡς καὶ τὸ πολύδωρος.

252 ΛΑ. Εἰς Λαοδίκης θάλαμον ἄγουσα, ὑπάγουσα. πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. Ἔτυχε γὰρ πρὸς αὐτὴν εἰσελθεῖν βουλομένη.

255 ΤΕΙ. Καταπονοῦσι. ΔΥ. Κακώνυμοι.

256 ΑΝΗ. Ἀνέπεισεν.

257 ΕΞ. Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. ΧΕΙ. Εὔξασθαι.

258 ΜΕ. Τὸν ἡδύν.

260 ΟΝΗ. Ὠφεληθήσῃ.

“ Ἀνδ

“ Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
“ Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
“ Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
“ Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265
“ Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
“ Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἐστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
“ Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.

261 ΚΕΚ. Κεκοπιακότι. ΑΕ. Αὔξει.

262 ΕΤΗ. Πολίταις.

264 ΑΕΙ. Πρόσφερε. ΜΗ. Ζητεῖται, πῶς ποτε ἐναντία ἑαυτῷ ὁ Ποιητὴς λέγει. Προειπὼν γὰρ,

Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

νῦν ἐπάγει,

Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.

Ἡ μὲν οὖν ὑπὸ πολλῶν λεγομένη λύσις τοῦ ζητήματος, τοιαύτη. ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ πρόσωπον τῆς Ἑκάβης, τὸ λέγον, ὠφέλιμον εἶναι τὸν οἶνον. ἕτερον δὲ τὸ τοῦ Ἕκτορος, τὸ ἀρνούμενον. Οὐδέ ἐστι θαυμαστὸν εἰ παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐναντίοι λέγονται λόγοι ὑπὸ διαφόρων. Ὅσα μὲν καὶ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξ ἰδίου προσώπου λέγει ὁ Ποιητὴς, ταῦτα δεῖ ἀκόλουθα εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ ἐναντία· ὅσα δὲ προσώποις περιτίθησιν, οὐκ αὐτοῦ ἐστιν, ἀλλὰ τῶν λεγόντων νοεῖται. Ὅθεν καὶ ἐπιδέχεται πολλάκις διαφωνίαν, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις. Ἡ μὲν γὰρ οὐκ εἰδυῖα τὸν κάματον τῶν ἀνδρῶν, ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης. ὁ δὲ μάλιστα ἐπιστάμενος, ἀντιλέγει. Ἔπειτα καὶ ἡ μὲν πρεσβῦτις ἦν. Χαίρει δὲ τῷ οἴνῳ ἡ ἡλικία αὕτη. Ἐπωφελὴς γὰρ αὐτῇ ἐστι, θερμὸς ὢν καὶ ὑγρὸς, ψυχρᾷ οὔσῃ καὶ ξηρᾷ, καὶ ἀναρρώννυσιν αὐτήν. Ὁ δὲ Ἕκτωρ νέος ἦν καὶ ἀκμαῖος. Ἄμεινον δὲ ἐστιν, ἐκεῖνο λέγειν, καὶ δεικνύειν, ἑκάτερον τῶν εἰρημένων ἔχεσθαι λόγου, καὶ μὴ εἶναι ἐναντία τὰ περὶ τοῦ οἴνου λεγόμενα, ἐὰν σκοπῇ τις, ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος ὁ καιρὸς καὶ τὸ μέτρον πολὺ διαλλάττει. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τούτου. Τῷ μὲν γὰρ μετρίως πεπονηκότι, πρὸς ἰσχὺν ὁ οἶνος συμφέρει. τῷ δὲ πάνυ κεκμηκότι σφάλλει. Ὅπερ συμβέβηκε τῷ Ἕκτορι οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ δρόμου τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν. Ἄλλως τε καὶ οὐδὲ σιτίου οὐδενός πω ἐγέγευστο. Ἡ γὰρ τροφὴ σὺν τῷ οἴνῳ τὸ πλεῖστον εἰς δύναμιν συμβάλλεται. Ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ εἶπεν ὁ Ποιητής·

Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,

καὶ τὰ λοιπά. Ἔστι καὶ ἑτέρα λύσις τοῦ ζητήματος, καθ' ὑπερβατὸν ἐξηγουμένων τινῶν οὕτως·

Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἐστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος τ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.

Ἵνα, ὡς μὴ καθαρὸς τὰς χεῖρας τὸν οἶνον σπένδειν θεοῖς παραιτεῖται, μὴ ὀργήν τινα λάβοι παρὰ θεῶν διὰ τοῦτο. Δυνατὸν δὲ, καὶ οὕτως λύειν τὸ προκείμενον· ὅτι τὸ μένος διχῶς νοεῖται καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ ἐπὶ δυνάμεως. Ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη φύσει τὴν δύναμιν τοῦ πίνοντος, τὸν οἶνον αὔξειν λέγει· ὁ δὲ, μαραίνεσθαι τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ πίνοντος, λέγει, ὑπὸ τοῦ οἴνου, ὥστε μὴ κινεῖσθαι ἐναντίως.

265 ΑΠΟ. Βλάψῃς μου τὰ μέλη, ἀποχωλώσῃς. οἷον ἐκλύσῃς μου τὰ μέλη, τὰ κῶλα.

“ Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
“ Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσασα γεραιάς·
“ Πέπλον δ᾽ ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
“ Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
“ Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
“ Καί οἱ ὑποσχέσθαι, δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
“ Ἤνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴκ᾽ ἐλήεσῃ
“ Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
“ Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
“ Ἄγριον αἰχμήτην, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
“ Ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
“ Αἴκ᾽ ἐθέλησ᾽ εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέν οἱ αὖθι
“ Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
“ Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν·
“ Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ᾽ Ἄϊδος εἴσω,
“ Φαίην κεν φρέν᾽ ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.
Ὣς ἔφαθ᾽· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ᾽, ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο· ταὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ᾽ ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,

270 ΕΡ. Ἀπέρχου. ΘΥΕ. Θυμιάμασι. Μετὰ θυσιῶν. ΑΟΛ. Ἀθροίσασα. ΓΕ. Τὰς ἐντίμους.

271 ΧΑ. Εὐειδέστατος.

274 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ ὑπόσχου, καὶ ὁμολόγησον.

280 ΜΕ. Πρὸς Πάριν ἀπελεύσομαι.

282 ΓΑΙ. Ἡ γῆ, ὡς χάσματος γενομένου, καταποθήσοιτο, καταπίοι ἡ γῆ. ΕΤΡ. Ἀνέτρεφε.

283 ΤΟΙ. Τούτου.

284 ΑΙ. Εἰς ᾅδου.

285 ΟΙ. Μόχθου, καὶ κακοπαθείας. Εἰ θεασαίμην αὐτὸν νεκρὸν, ἀπολαύσοιμι ἂν, αὐτὸν ἐκεῖνον ἔξω πάσης ταλαιπωρίας εἶναι. Καὶ γὰρ καταλείληπται ὅτι μισεῖται. Ἤτοι, τὴν ἐμὴν φρένα τοῦ ἀτέρπου οἰζύος ἐπιλαθέσθαι. Ἀπὸ εὐθείας, τῆς, ἡ ἄτερπος οἰζύς. Ἢ εἴποιμι ἂν τὴν ἐμὴν φρένα ἄτερ οἰζύος εἶναι, καὶ ἐπιλελῆσθαι πάσης ταλαιπωρίας. ΑΤ. Ἀηδοῦς, τέρψιν οὐκ ἐχούσης.

286 ΜΟ. Ἐλθοῦσα, πορευθεῖσα. ΑΜ. Δούλαις.

288 ΕΣ. Εἰς τὸν θάλαμον τὸν τεθυμιαμένον. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κῆαι· ὅ ἐστι καῦσαι τὰ θυμιάματα.

Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη, φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων·
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
Ἣ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
“ Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
“ Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
“ Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων·
“ Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
“ Ἤνις, ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃς

---

291 ΗΓΑ. Ἐπιπεπλωκώς. κατὰ συγκο-
ὴν Ἰωνικήν τε καὶ ποιητικήν. Ἐκ τοῦ Σιδῶ-
ος ἤγαγεν ἐπιπλεύσας. Κλέψας γὰρ τὴν
λένην ἀπὸ Λακεδαίμονος, οὐχ ἣν ἦλθεν
όν, οὐδὲ τὸν κατ' εὐθεῖαν πλοῦν ἐπορεύθη,
α μὴ διωχθεὶς καταληφθῇ· ἀλλ' ἔπλευσε
ὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης. Παριὼν οὖν
ὰ τῆς Σιδῶνος, κἀκεῖθι γυναῖκας ἔξω τοῦ
ος εὑρών, ἔλαβε τρόπῳ λῃστρικῷ.

292 ΑΝΗ. Τὸν εἰς τὴν Ἴλιον πλοῦν,
άπλουν καὶ ἀναγωγὴν εἴρηκεν ὁ Ποιητής.
Υ. Ἔνδοξον κατὰ πατέρα. Διὸς γὰρ ἦν θυγάτηρ ἡ Ἑλένη.

293 ΑΕΙ. Ἀείρασα.

294 ΠΟΙ. Τοῖς ἐνυφασμένοις ποικίλμασι.

296 ΜΕ. Κατ' αὐτὴν ὥρμων.

298 ΩΙΞ. Ἀνέῳξε.

299 ΚΙΣ. Κισσέως θυγάτηρ Θεανώ.

301 ΟΛΟ. Μετὰ ὀλολυγμοῦ. Φωνὴ δὲ αὕτη γυναικῶν εὐχομένων θεοῖς.

305 ΕΡΥ. Ὦ φυλάσσουσα τὴν πόλιν. Ἐρύειν γὰρ, τὸ φυλάσσειν.

“Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα. 310
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὣς αἱ μέν ῥ᾽ εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ᾽ Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τά ῥ᾽ αὐτὸς ἔτευχε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ᾽ ἄριστοι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες· 315
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
Ἔνθ᾽ Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος· ἐν δ᾽ ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ᾽ ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
Τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε᾽ ἕποντα,
Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ᾽ ἁφόωντα·
Ἀργείη δ᾽ Ἑλένη μετ᾽ ἄρα δμωῇσι γυναιξὶν
Ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
Τὸν δ᾽ Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι· 325
“Δαιμόνι᾽, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ᾽ ἔνθεο θυμῷ·
“Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
“Μαρνάμενοι· σέο δ᾽ εἵνεκ᾽ ἀϋτή τε πτόλεμός τε
“Ἄστυ τόδ᾽ ἀμφιδέδηε· σὺ δ᾽ ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
“Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο· 330
“Ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

317 ΕΝ. Ἐν ἀκροπόλει.

320 ΠΕ. Περιεῖχε χρυσοῦς πόρκης τὸ δόρυ. Κύκλῳ περιέκειτο. Πόρκης δέ ἐστιν ὁ κρίκος, ὁ δακτύλιος τοῦ δόρατος, ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον.

321 ΕΠ. Ἐπιμελούμενον τῶν ὅπλων.

322 ΑΦΟ. Ψηλαφῶντα. ἢ λαμπρύνοντα.

326 ΟΥ. Οὐ καλῶς νῦν τὴν ὀργὴν κατὰ τῶν Τρώων ἔχεις, ὅτι, πρὸς σὲ λυπούμενοι, παραδοῦναι τῷ Μενελάῳ ἐβούλοντο ἅπερ ἔλαβες. Οὐδὲ ἐν καιρῷ ταύτην ποιῇ. ἢ οὐ καλῶς νῦν ὀργίζῃ, ἡγούμενος, τοὺς Τρῶας ἀγανακτεῖν κατὰ σοῦ.

330 ΜΕ. Ἀμελοῦντα. ΣΤΥ. Φρικτοῦ.

331 ΑΝ. Ἀλλ᾽ ἀνάστηθι. ΔΗ. Καυστικοῦ. ΘΕ. Θερμαίνηται. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ καίηται.

“ Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
“ Τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
“ Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσει 335
“ Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι·
“ Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
“ Ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
“ Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
“ Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω. 340
“ Ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι·
“ Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
“ Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτι με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
“ Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
“ Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
“ Ἔνθά με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
“ Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350
“ Ὅς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων·
“ Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω

---

335 ΧΟ. Ὀργῇ. ΝΕ. Μέμψει. μεμφόμενός τι, ἢ ἐγκαλῶν.

336 ΕΘΕ. Διὰ τὴν λύπην, ἀνίαν, καὶ συμφορὰν τοῦ δυσημερήματος, ἤθελον ἀποτραπῆναι μικρὸν τῆς μάχης. Ἔνιοι δὲ, εἶξαι. Ἢ, ἐβουλόμην, φησὶ, τὴν ἀπὸ τοῦ δυσημερήματος παρηγορήσασθαι καὶ παραμυθήσασθαι λύπην. Ἢ, ἐβουλόμην διὰ τὴν ἀθυμίαν ὀλίγον ἀποτραπῆναι τῆς μάχης. Ἢ, ἤθελον, διὰ τὴν ἧτταν λυπούμενος, μεῖναι καὶ κατακλινθῆναι. Ἢ, ἐβουλόμην ὑπὸ συμβάσης μοι λύπης ἐκ τῆς ἥττης παρατροπήν τινα, καὶ ψυχαγωγίαν, καὶ παραμυθίαν εὑρεῖν.

339 ΕΠΑ. Ἐξ ἀμοιβῆς παραγίγνεται.

341 ΜΕ. Μετελεύσομαι. ΚΙ. Καταλήψεσθαι.

344 ΔΑ. Ἐστι δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. ΕΜ. Ἐμοῦ. ΚΥ. Ἀναιδοῦς. ΟΚ. Τραχείας καὶ φρικτῆς. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κακῆς καὶ ταλαιπώρου.

346 ΠΡΟ. Πόῤῥω φέρουσα. ΘΥ. Ἀνέμου συστροφή.

348 ΑΠΟ. Ἀπέπνιξε τῷ ὕδατι.

349 ΑΥ. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα οὕτως. ΤΕΚ. Ἐβουλεύσαντο, ἢ ἐτελείωσαν, ἢ, εἰς τέλος ἤγαγον.

350 ΩΦΕ. Ὤφειλον.

351 ΑΙΣ. Αἴσχη, ὀνείδους ἄξια.

352 ΕΜ. Ἀσφαλεῖς, βέβαιοι.

" Ἔσσονται· τῷ, κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.
" Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
" Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
" Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
" Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
" Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις. 360
" Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
" Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
" Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
" Ὥς κεν μ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
" Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι 365
" Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν·
" Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
" Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370
Οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
Ἀλλ' ἥγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει, γοόωσά τε, μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν· 375

---

353 ΕΠ. Ἐπιτυχεῖν, ἀπολαῦσαι, ἢ μεταλήψεσθαι.

358 ΑΟΙ. Μετ' ᾠδῆς μνημονευόμενοι, διαβόητοι, καὶ οἷον ἀειδόμενοι καὶ θαυμαζόμενοι.

362 ΠΟ. Ἐπιζήτησιν.

363 ΟΡ. Παρόρμα.

364 ΚΑ. Καταλάβῃ.

366 ΟΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ οἰκέτας, τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν.

367 ΥΠΟ. Ἐξ ὑποστροφῆς ἀνεληλυθώς. ΙΞΟ. Παραγενήσομαι.

368 ΔΑ. Δαμάσωσι.

373 ΓΟ. Θρηνοῦσα. ΜΥ. Ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

374 ΤΕΤ. Κατέλαβεν, εὗρεν.

375 ΟΥ. Βατῆρα, βαθμόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὁδόν. ΔΜΩ. Δούλαις.

“ Εἴδ᾽ ἄγε μοι, δμωαὶ, νημερτέα μυθήσασθε.
“ Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
“ Ἠέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων;
“ Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
“ Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται; 380
Τὸν δ᾽ αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ᾽ ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
“ Οὔτέ πη ἐς γαλόων, οὔτ᾽ εἰνατέρων εὐπέπλων,
“ Οὔτ᾽ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
“ Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται· 385
“ Ἀλλ᾽ ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ᾽ ἄκουσε
“ Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
“ Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
“ Μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ᾽ ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ᾽ ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ 390
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ᾽ ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίεναι πεδίονδε,
Ἔνθ᾽ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος· 395
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,

376 ΕΙΔ. Ἄγε δή.

378 ΓΑ. Ἀνδρὸς ἀδελφῶν. Ὁμοίως δὲ ἡ ἀδελφοῦ γυνὴ, γάλως λέγεται. ΕΙ. Εἰνατέρες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, οἷον Ἑλένη πρὸς Ἀνδρομάχην.

381 ΟΤΡ. Δραστικὴ, συνεργός.

388 ΑΦΙ. Παραγίγνεται.

390 ΤΑ. Προστάτις.

393 ΔΙ. Διεξελθεῖν.

394 ΠΟ. Πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ ηστευσαμένου. ἢ, πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ.

396 ΗΕ. Γρανικὸς, ὁ Ἀτράμυς, ἤγουν Ἀτράμυτος, Πελασγὸς τὸ γένος, ἀφίκετό ποτε ὑπὸ τὴν ἐν Λυκίᾳ Ἴδην· καὶ πόλιν κτίσας ἐνταῦθα, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀτραμύτειον. Γεννήσας δὲ θυγατέρα Θήβην τὸ ὄνομα, περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ γάμου ἔθετο γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ταύτης γάμον τῷ ἀριστεύσαντι. Ἡρακλῆς δὲ κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ φανεὶς, ἔλαβε τὴν Θήβην γυναῖκα. καὶ κτίσας πόλιν ὑπὸ τὸ Πλάκιον καλούμενον ὄρος τῆς Κιλικίας, Πλακίαν Θήβην αὐτὴν ἀπὸ τῆς

Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ,
Ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως, 400
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
“ Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
“ Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
“ Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410
“ Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
“ Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
“ Ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
“ Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
“ Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν, 415
“ Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,

γυναικὸς ἐκάλεσεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Δικαιάρχῳ. ΥΠΟ. Ὑπὸ Πλακίῳ ὄρει τῆς Κιλικίας. ΥΛΗ. Ὕλην ἐχούσῃ, συμφύτῳ τόπῳ, συνδένδρῳ. Ἐμφαίνει δὲ, ὅτι πλούσιος ἦν Ἠετίων, διὰ τοῦ ἐπιθέτου, ὑληέσσῃ.

397 ΚΙΛ. Κίλικας λέγει τοὺς τὰς Ὑποπλακίους Θήβας οἰκοῦντας.

398 ΕΧΕ. Ἐγαμεῖτο. ΧΑΛ. Καθωπλισμένῳ.

399 ΗΝ. Ἀπήντησεν.

400 ΑΤΑ. Ἀπαλόφρονα. Ἀπαλὰ φρονοῦντα, τοῦτ' ἔστι, νήπιον, ἀνόητον, ἢ μὴ δυνάμενον τλῆναι κακοπάθειαν.

401 ΕΚ. Ἕκτορος υἱὸν Ἀστυάνακτα. ΑΓΑ. Μονογενῆ. ΑΛΙ. Ὅμοιον.

403 ΕΡΥ. Ἔσωζεν, ἐφύλαττε.

407 ΦΘΙ. Φονεύσει, διαφθερεῖ. ΔΑΙ. Νῦν, γενναῖε, μακάριε. Ἡ κατ' εὐφημισμόν. ΜΕ. Νῦν, ἡ δύναμις. ΟΥΔ. Οὐ ἐλεεῖς.

408 ΝΗ. Νήπιον. ΑΜ. Δύσμορον, κακόμορον. ΧΗ. Ἔρημος. Ἰδίως τάττεται ἐπ τῆς τὸν ἄνδρα ἀποβεβληκυίας, ἀνάνδρου.

411 ΑΦΑ. Ἀποτυχούσῃ, ἀφαιρεθείσῃ. ΔΥ. Κατελθεῖν τὴν γῆν, ἀποθανεῖν.

412 ΘΑΛ. Χαρὰ, ἡδονὴ, παραμυθία.

414 ΑΜ. Ἡμέτερον.

“ Οὐδ

“ Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
“ Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
“ Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
“ Νύμφαι Ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
“ Οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
“ Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω·
“ Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
“ Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῆς ὀΐεσσι.
“ Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
“ Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
“ Ἄψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
“ Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
“ Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
“ Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
“ Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
“ Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
“ Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
“ Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
“ Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
“ Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
“ Ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
“ Ἤπου τις σφὶν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
“ Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει.

418 ΚΑ. Κατέκαυσεν. ΕΝ. Ὅπλοις. ΑΙ. Ποικίλοις, εὖ πεποικιλμένοις.
419 ΣΗ. Τάφον. ΠΤΕ. Πτελέα, εἶδος δρου.
420 ΟΡΕ. Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι.
422 ΙΩ. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
424 ΕΙ. Εἰλίποδας, ἐπιθετικῶς λέγει ς βοῦς, ὅτι ἑλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν ρείαν.

426 ΚΤΕ. Κτήμασι.
430 ΠΑ. Ἀνήρ.
432 ΟΡ. Ὀρφανόν.
433 ΕΡΙ. Ἀγρίαν συκῆν.
434 ΑΜ. Ἀνάβασιν ἔχουσα. ΕΠΙ. Ἐξ ἐπιδρομῆς. καθ' ὅ ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχόμενον τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ· 440
" Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
" Αἰδέομαι Τρῶας, καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
" Αἴκε κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
" Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
" Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
" Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
" Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
" Ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
" Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίου Πριάμοιο.
" Ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
" Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
" Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
" Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
" Ὅσσον σεῖ', ὅτε κεν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
" Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας· 455
" Καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
" Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος, ἢ Ὑπερείης,
" Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
" Καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
" Ἕκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
" Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
" Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος

---

442 ΕΛ. Τὰς ἐφελκομένας τοὺς πέπλους, διὰ περιουσίαν, καὶ διὰ τὸ ἄχρι τῶν ποδῶν διήκειν, καὶ ἐπὶ βάθους.

443 ΚΑ. Ὡς κακός. ΑΛΥ. Ἐκκλίνω, ἐκφεύγω.

448 ΟΛΩ. Ἀπόληται.

456 ΠΡ. Ἐπ' ἄλλης. Τοῦτ' ἔστιν, ἐπὶ δεσποίνῃ.

457 ΦΟ. Φέροις. ΜΕΣ. Μεσσηῒς, κρήνη Θετταλική. ΥΠΕ. Ὑπέρεια, κρήνη Ἄργους. ΜΕΣ. Μεσσηῒς, καὶ Ὑπέρεια, κρῆναι τῆς Πελοποννήσου. κατ' ἄλλους δὲ, τῆς Λακωνικῆς.

458 ΑΕ. Ἄκουσα, καὶ μὴ βουλομένη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλ' ἀναγκαζομένη.

459 ΕΙΠ. Ἀντὶ τοῦ, εἴποι τις ἄν.

“ Χήτεϊ τοιοῦδ᾽ ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
“ Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
“ Πρίν γ᾽ ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ᾽ ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι. 465
Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἂψ δ᾽ ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱπποχαίτην,
Δεινὸν ἀπ᾽ ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας· 470
Ἐκ δ᾽ ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ᾽ ἀπὸ κρατὸς κόρυθ᾽ εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ᾽, ἄλλοισί τε θεοῖσι· 475
“ Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
“ Παῖδ᾽ ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
“ Ὧδε βίην τ᾽ ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν·
“ Καί ποτέ τις εἴπησι, Πατρὸς δ᾽ ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
“ Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ᾽ ἔναρα βροτόεντα, 480
“ Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ᾽ ἑόν· ἡ δ᾽ ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ᾽ ἐλέησε νοήσας,

463 ΧΗ. Στερήσει, σπάνει. ΔΟΥ. Τὸν τῆς λείας χρόνον.

464 ΧΥ. Ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς ῆ.

465 ΕΛ. Ἑλκυσμοῦ, ἀνδραποδισμοῦ, τ᾽ ἐστιν, αἰχμαλωσίας. ΠΥ. Ἀκοῦσαι, αἰ- έσθαι.

466 ΟΡΕ. Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας. ἢ, ἐλά- το.

468 ΙΑ. Κράζων. ΑΤΥ. Ἐκπλαγεὶς, ἢ ραχθεὶς, ἢ αἰδεσθείς.

474 ΟΝ. Τὸν ἑαυτοῦ. ΚΥ. Κατεφίλησε. ΠΗ. Ἀνέπαλλε, καὶ ἀνέσειεν.

477 ΑΡΙ. Ἐκπρεπῆ, ἐπίσημον.

480 ΕΝΑ. Τὰ ἀπὸ πολέμου λάφυρα. Ἐναρίζειν γάρ ἐστι τὸ φονεύειν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ νεκροὶ ἔνεροι λέγονται. ΒΡΟ. Ἡμαγμένα. Βρότος γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ φόνου αἷμα. Ἢ ἡματωμένα.

483 ΚΗ. Εὐώδει.

484 ΔΑ. Μετὰ δακρύων γελάσασα.

Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ Δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
“ Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.
“ Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
“ Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
“ Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
“ Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
“ Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
“ Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει,
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

486 ΑΚΑ. Ἄχθου, λύπου.

487 ΥΠ. Παρὰ τὴν εἱμαρμένην. ΠΡΟ. Προδιαφθερεῖ.

488 ΠΕ. Πεφυγότα.

490 ΚΟ. Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔχε.

491 ΗΛΑ. Τὸ τῶν γυναικῶν ἐργαλεῖον, ᾧ περιειλίσσουσι τὸ ἔριον. Λέγεται δέ ποτε οὕτως καὶ τὸ βέλος, ἐν τῷ συνθέτῳ ὀνόματι χρυσηλάκατος. σημαίνει γὰρ καὶ τὴν χρυσᾶ βέλη ἐχουσαν Ἄρτεμιν.

496 ΕΝ. Κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφομένη. ΘΑ. Θάλλον, δίυγρον, ἀ
μαῖον.

497 ΝΑΙ. Κατοικοῦντας.

499 ΓΟ. Ἐγόων, ἐθρήνουν.

502 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποφυγόντα.

503 ΔΗ. Ἐχρόνισεν, ἐβράδυνε.

505 ΣΕΥ. Ὥρμησεν, ἢ ὥρμα. ΚΡ
Τάχεσι.

506 ΣΤΑ. Ὁ ἑστὼς ἐπὶ πολὺν χρ
ΑΚΟ. Ἄκος τῆς στάσεως λαβών. τοῦτ' ἔ
ἴαμα. Κυρίως δὲ πᾶσαι αἱ τροφαὶ ἀκο
καλοῦ

Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς, 510
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε 515
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
« Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
« Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· 520
« Δαιμόνι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
« Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
« Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ

αλοῦν). Παρὰ τὸ ἵστασθαι τὰ σώματα τρεφόμενα ἐν ἄλλῳ καιρῷ. Βέλτιον δὲ, δυσχε- άνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης στάσει.

507 ΠΕ. Λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ, διὰ πε- ίου. ΚΡΟ. Ἐπικρούων τοῖς ποσὶν, ἢ ἐπιθυ- ῶν. ἢ χρεμετίζων.

508 ΕΥΡ. Λείπει, ὕδατι. ἢ ποταμὸν εἴ- ηκε τὸ τοῦ ποταμοῦ ὕδωρ.

509 ΚΥ. Γαυριῶν, ἐπαιρόμενος. ΥΨ. Εν ὕψει.

510 ΑΙ. Ὁρμῶνται, ἕπονται. ΑΓ. Τῷ άλλει τοῦ σώματος.

511 ΡΙΜ. Ῥαδίως, ταχέως. ΓΟΥ. Γό- ατα. ΗΘΕ. Τοὺς συνήθεις τόπους. ΝΟ. ὴν νομήν. Διὰ τὸ νέμεσθαι.

512 ΑΚ. Τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἰλίου, ἣ πικαλεῖτο Πέργαμος.

513 ΗΛΕ. Ὁ ἥλιος. ἐπιθετικῶς. ὅτι λέκτρους ἡμᾶς ποιεῖ ἀνισταμένους ἐκ τῆς κοίτης. Ἢ ὅτι λαμπρός. παρὰ τὸ ἤλεκτρον.

514 ΚΑ. Χαίρων.

515 ΕΥ. Ἡνίκα.

516 ΣΤΡ. Στραφήσεσθαι. ΧΩ. Τοῦ τόπου. ΟΑ. Ὡμίλει. Ὄαρος γὰρ, ἡ ὁμιλία.

518 ΗΘ. Προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ φιλοφρονητικὴ πρὸς πρεσβύτερον κατὰ τιμήν. Ταῦτά τισι προσαγορευτικά. Οὐδέποτε δὲ περί τινος αὐτὰ κατηγορεῖται, ἀλλὰ πρός τινα ἐκφωνεῖται· τέττα πρὸς φίλον· ἄττα πρὸς τροφέα· πάππα πρὸς πατέρα· ἠθεῖε πρὸς ἀδελφόν. ΕΣ. Προθυμούμενον. ΚΑ. Κατέχω.

519 ΕΝ. Καθῆκον. Κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐναισίμως, καθηκόντως, εὐκαίρως.

523 ΜΕ. Μεθητικῶς καὶ ἀμελῶς διάκεισαι.

“ Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ᾽ ὑπὲρ σέθεν αἴσχε᾽ ἀκούω
“ Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525
“ Ἀλλ᾽ ἴομεν· τὰ δ᾽ ὄπιθεν ἀρεσσόμεθ᾽, αἴκε ποθι Ζεὺς
“ Δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
“ Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
“ Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

526 ΟΠΙ. Μετὰ ταῦτα.
528 ΚΡΗ. Ὃν εἰώθασι τῷ Διῒ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι κρατῆρα οἱ τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΕΛΕΝΟΥ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. Καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γινομένης. Τῇ δ᾽ ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ᾽ ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε. Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΕΚΤΩΡ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς Τρωσὶ κεκμηκόσιν ἤδη. Καὶ συμβουλεύσαντος Ἑλένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς τίς αὐτῷ βούλοιτο τῶν Ἑλλήνων μονομαχῆσαι. Πολλῶν δὲ προαιρουμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος, κληρωθείς, ἀνθίσταται. Μαχομένους δὲ αὐτοὺς κήρυκες καταπαύουσι. καὶ νὺξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν. Ἐπικηρυκευσαμένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίγνεται παρὰ ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς. Οἱ δὲ Ἕλληνες πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυστάθμου.

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Ἧττα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

Ὣς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
Ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης ἐϋχάλκου· λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γυῖα.

1 ΕΞΕΣ. Ἐξώρμησε. ΦΑΙ. Ὁ λαμπρὸς, ὁ φαιδρὸς κατὰ τὴν τάξιν, ἢ τῇ τῶν ὅπλων φαντασίᾳ.

3 ΜΕ. Προεθυμοῦντο.

4 ΕΕΛ. Ἐπιθυμοῦσιν.

5 ΕΥΞ. Εὖ ἐξεσμέναις, εὖ κατεσκευασμέναις. ΕΛ. Ταῖς κώπαις. ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων κατεσκευάζοντο.

6 ΚΑ. Κόπῳ.

7 ΦΑ. Ἐφάνησαν. δυϊκῶς.

8 ΕΛΕ. Εἷλον, ἀπέκτειναν.

9 ΑΡ. Πόλις Βοιωτίας. Ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας. ΚΟ. Ἐπιθετικῶς. Ὁ Ἀρηΐθοος, ὁ τῇ κορύνῃ μαχόμενος, τοῦτ' ἔστι, ῥοπάλῳ. Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀρηϊθόου. ΟΝ. Ἀρηΐθοος ὁ Βοιωτὸς, ἄριστος τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων, διαβὰς εἰς Ἀρκαδίαν, ἦν γὰρ ἀμφιμαχία τις ἐκεῖ Ἀρκάσι καὶ Βοιωτοῖς τοῖς αὐτοῦ πολίταις περὶ ὅρων γῆς, πλείστην ἐντεῦθεν κατεσύρατο λείαν. Καταφρόνησιν δὲ αὐτοῦ μεγάλην ἐμβαλόντος τοῖς Ἀρκάσιν, Λυκοῦργος, ὁ τότε ἐνταῦθα κράτιστος ἀνὴρ, λόχον καθίσας, αὐτόν τε ἀνεῖλε, καὶ τὴν παντευχίαν αὐτοῦ μετὰ τῆς κορύνης ἔλαβε, καὶ τὴν λείαν ἐπανεσώσατο. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

12 ΣΤΕ. Στεφάνη, εἶδος περικεφαλαίας. Ἔστι δὲ καὶ κόσμος γυναικεῖος. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους ἐξοχῆς·

Ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὦσε.

15 ΔΕΞ. Δεξιοῦ υἱόν. Ἢ, ἐκ δεξιῶν. ΕΠΙ. Ἐφαλλόμενον.

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱρήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
“ Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
“ Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
“ Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
“ Δῷς; ἐπεὶ οὔτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
“ Ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
“ Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
“ Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
“ Ἰλίου εὕρωσιν· ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
“ Ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Ὧδ' ἔστω, Ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
“ Ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
“ Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
“ Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
“ Ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται, οἰόθεν οἶος
“ Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
“ Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ

22 ΦΗ. Δρυΐ.
24 ΜΕ. Προθυμουμένη.
25 ΑΝΗ. Ἀνέπεισεν.
26 ΕΤΕ. Ἑτεραλκῆ. Οὕτως ἡ νίκη λέγεται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται. ἢ ἀνάπαλιν· τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν καὶ δύναμιν παρέχουσιν.
30 ΤΕΚ. Τέλος.
32 ΔΙΑ. Διαπορθῆσαι.
34 ΩΔ. Οὕτως γενέσθω.
36 ΜΕ. Προθυμῇ.
38 ΟΡ. Παρορμήσωμεν.
39 ΟΙ. Μόνος πρὸς μόνον.

« Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνή.
Τῶν δ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
Βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
« Ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί·
« Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας, καὶ πάντας Ἀχαιούς·
« Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
« Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
« Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
« Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἑζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ,

---

42 ΕΠ. Ἐφορμήσειαν.

44 ΤΩΝ. Μυθεύεται, τῶν ἐξ Ἑκάβης γεγονότων Πριάμῳ παίδων Ἕλενον καὶ Κασσάνδραν διδύμους γεγενῆσθαι. Τῶν δὲ γενεθλίων αὐτοῖς τελουμένων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, λέγεται, τὸν Ἕλενον καὶ τὴν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ παίζοντας κατακοιμηθῆναι. Ὑπὸ δὲ μέθης τῶν περὶ τοὺς παῖδας ἐκλαθομένων ἐκείνων, οἴκαδε χωρισθῆναι. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐλθόντας εἰς τὸ ἱερὸν θεάσασθαι τοὺς παῖδας ταῖς τῶν ὄφεων γλώτταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαιρομένους. Ὡς οὖν διὰ τὸ παράδοξον αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, συνέβη ἀπαλλαγῆναι τοὺς ὄφεις, καὶ καταδῦναι ἐν ταῖς παρακειμέναις δάφναις, τοὺς δὲ παῖδας ἀμφοτέρους τῆς μαντικῆς οὕτως μεταλαβεῖν. Ἱστορεῖ Ἀντικλείδης. ΣΥΝ. Συνῆκεν, ἐνόησεν.

45 ΜΗ. Βουλευομένοις.

52 ΠΟΤ. Τὸ μοιρίδιον ἐφέπεσθαι.

56 ΜΕΣ. Ἐκ μέσου κρατῶν τὸ δόρυ. Σημεῖον ἡσυχίας πολέμου. ΙΔΡ. Ἐκάθισαν, ἐκαθέσθησαν.

59 ΕΟΙ. Ὁμοιούμενοι. ΑΙΓ. Οἱ μὲν εἶδος ἀετοῦ, οἱ δὲ τοὺς γῦπας ἐδέξαντο.

61 ΕΙΑ. Ἐκάθηντο.

Ἀσπίσι, καὶ κορύθεσι, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
Ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
« Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
« Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
« Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
« Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
« Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
« Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
« Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
« Τῶν νῦν ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
« Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ. 75
« Ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
« Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
« Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
« Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
« Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
« Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
« Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
« Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·

---

62 ΠΕ. Συνεσταλμέναι. Φρὶξ γὰρ, ἡ ἐπα- στασις τῶν κυμάτων. Φρίσσει τις φόβῳ, ἢ ψύχει, ἢ ὀργῇ. Ἐμψύχως οὖν τὰς φάλαγγας ρίσσειν φησί.

63 ΦΡΙΞ. Ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ ὕδα- ς, ὅ ἐστι, τοῦ κύματος ἀρχομένου. ἢ, τὸ ἐπι- ολάζον τῷ κύματι ἀφρῶδες, ὅταν ἄνεμος χηται πνεῖν. ἢ, ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυ- άτων.

64 ΟΡ. Ὀρμωμένου. ΝΕ. Νεωστί. ΜΕ. Μελανίζει, ἢ, μελαίνεται.

70 ΤΕΚ. Βουλεύεται, ἢ τελειοῖ, ἢ, ἐπὶ τέλος ἄγει.

73 ΕΑ. Ἔνεισιν, ὑπάρχουσι.

75 ΠΡΟ. Πρόμαχος.

77 ΤΑ. Ἐπιμήκει, ἢ τεταμένην ἔχοντι, τουτέστιν, ἠκονημένην, τὴν ἀκμήν.

80 ΛΕ. Λαχεῖν ποιήσωσιν, οἱονεὶ μεταλαβεῖν. Ἐορασμός.

83 ΚΡΕ. Κρεμάσω.

" Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
" Ὄφρά ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 85
" Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
" Καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
" Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
" Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
" Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ. 90
" Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.

Suid. V. ἀνήνασθαι —

85 ΤΑ. Θάψωσι. Τάρχαι δὲ, τὰ ἀπονενομισμένα τοῖς νεκροῖς πρὸς κηδείαν. ἀπὸ τῆς ταραχῆς.

86 ΕΛ. Ἀθάμας, Αἰόλου παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας τὴν Κάδμου παῖδα Ἰνὼ, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον καὶ Μελικέρτην. Κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα, ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ, καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἕλλην τε καὶ Φρύξον. Μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ καταπλεύσασα ἡ Νεφέλη, ᾤχετο. Πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ, ἐπιβουλεύσει τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. Εὑροῦσα δέ τινα μηχανὴν, ἔφρυγε τὰ σπέρματα. Καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμπεν ὁ Ἀθάμας εἰς Πυθὼ θεοπρόπους. Ἡ δὲ Ἰνὼ συνέπεισε τούτους, τεχνάσασά τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρύξου, ὡς θῦμα τῆς αὐτοῦ γονῆς προσενέγκων, ἀπαλλαγήσεται τοῦ δεινοῦ. Πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρύξον. Κατὰ πρόφασιν δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἄγειν ὅ, τι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίαν ὑπάρχει. Μυθολογεῖται δὲ, παραγιγνομένῳ τῷ Φρύξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, κατά τινος δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἐπικαθίσαι τῷ νώτῳ, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. Οὗ καὶ γενομένου, λέγεται, τὸν κριὸν μετὰ πολλῆς βίας διὰ μέσου τοῦ ἀέρος ποιήσασθαι τὴν πορείαν· τὴν δὲ Ἕλλην, μὴ δυναμένην ἀντέχειν, καταπεσεῖν εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος· προσαγορευθῆναι δὲ τοῦτο, διὰ τὴν προειρημένην, Ἑλλήσποντον. τὸν δὲ κριὸν, κομίσαντα εἰς Κόλχους ἐκ τοῦ Πόντου τὸν Φρύξον, τελευτῆσαι. Ἐπὶ τοῦτο λέγεται, τὸ δέρας καὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἀποσταλῆναι μετὰ τοῦ Ἰάσονος. Τὸν δὲ Ἀθάμαντά, φασι, μαθόντα ἕκαστα τῶν συντεθέντων ὑπὸ τῆς Ἰνοῦς, μὴ φείσασθαι, μηδὲ τῶν ἐξ αὐτοῦ γενομένων αὐτῇ παίδων, ἀλλ' αὐτοχειρίᾳ μὲν ἀποκτεῖναι Κλέαρχον, ἐπιδιῶξαι δὲ μετὰ ξίφους καὶ τὴν Ἰνώ. Τὴν δὲ καταλαμβανομένην, σωτηρίαν ἐπισπάσασθαι ἑαυτῇ καὶ τῷ υἱεῖ, ῥίψασαν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τυχεῖν ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐναλίων τιμῶν· ὕστερον δὲ καὶ προσαγορευθῆναι αὐτὴν, διὰ τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀφρὸν, Λευκοθέαν· τὸν δὲ Μελικέρτην, Παλαίμονα. εἶναι δὲ αὐτὸν σωτῆρα τῶν τὸ πέλαγος πλεόντων ἀνθρώπων. Ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ. ΧΕΥ. Χώσωσι. Χέειν, τὸ τὴν γῆν ἐπιχέαι τοῖς τεθνεῶσι. Ἀπὸ τούτου τὸ, χυτὴ, οὐ κοινῶς ἡ γῆ, ἀλλ' ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς. ΠΛΑ. Ἤτοι κατ' ἀντίφρασιν· στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος. Ἢ τῷ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτοῦ πεπλατυσμένῳ.

87 ΟΨΙ. Τῶν ὕστερον γενησομένων.

88 ΟΙ. Ὡς οἶνος τῇ χροιᾷ. μέλανα.

93 ΑΙ. Αἰδέσθησαν. δειλῶν γάρ. Δεῖσ δὲ διὰ τὰς σπονδάς· ἢ περιμένοντες κέλευ

Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ· 95
« Ὤμοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
« Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
« Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
« Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
« Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλέες αὔτως· 100
« Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
« Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὡς ἄρα φωνήσας, κατεδύσατο τεύχεα καλά.
Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Αὐτός τ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Δεξιτερῆς ἕλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ

σιν. ὡς δῆλον ἀπὸ τοῦ ἑξῆς· ἢ ὑπὸ θεοῦ ὁρμῆσθαι αὐτὸν ὑπονοοῦντες· ἢ διὰ τό, Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· στίχος οὗτος ὧδε κάτωθεν. Καὶ παροιμία, ὅτι θρασὺς πρὸς ἔργον, ἐν πολλοῖς κακός. Ἐπίχαρμος δέ, ὅτι κακὸς θαρρεῖ μάλ' αὐτόθεν, ἔπειτα φεύγει. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἰσόκωλον. ὅπερ ἐστὶ φράσις δύο ἢ πλειόνων κώλων, ἀποκρινομένων ἀλλήλοις πρὸς ἀντίστροφον ἐμφέρειαν. Δεύτερον·

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

Τρίτον ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιότονον·

Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.

Τινὲς δέ· δείσαντες τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡς καὶ σιγῇ δεδιότες. ΑΝΗ. Ἀρνήσασθαι. ΥΠΟ. Ἀναδέξασθαι τὸν λόγον.

95 ΣΤΟ. Ἔστενεν, ἐκακοπάθει.

96 ΑΠ. Καυχηταί. ἀπειλεῖν εἰδότες, καὶ ἐπαγγέλλεσθαι. Τοὺς δὲ τοιούτους καὶ καυχηματίας λέγουσιν.

97 ΑΙ. Ἐκ δεινοῦ δεινῶς, ἢ καί, τῶν δεινῶν δεινοτέρως.

99 ΥΔ. Ἀναλυθείητε, εἰς ὕδωρ καὶ γῆν διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε. Βέλτιον δὲ ἀκούειν, ἐξ ὧν ἐγένεσθε, εἰς ταῦτα πάλιν ἀναστοιχειωθείητε. Τῶν στοιχείων ἀὴρ καὶ γῆ κατὰ φύσιν ἀκίνητα, τὰ δὲ ἄλλα κινητά. Ταῦτα οὖν φησι, τὴν ἀκινησίαν ὀνειδίζων. Καὶ Ξενοφάνης·

Πάντες γὰρ γαίης καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα.

Ἐκ γῆς γὰρ πάντα γίνεται, καὶ εἰς γῆν τελευτᾷ. Ἤ, ὅτι τὸ ὕδωρ τὰς ψυχὰς διαφθείρει.

100 ΑΥ. Αὐτόθι. ΑΚΗ. Ἄψυχοι, ὀκνηροί. ΑΚ. Ἀκλεεῖς, ἄδοξοι καὶ ἀνωνόμαστοι.

101 ΥΠ. Ὑπεράνω.

102 ΠΕΙ. Πέρατα, τέλη.

109 ΑΦ. Παραφρονεῖς, μωραίνεις, ἀσυνετεῖς.

“ Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ, 110
“ Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
“ Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·
“ Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
“ Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων· 115
“ Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
“ Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
“ Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι
“ Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως, 120
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
“ Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
“ Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
“ Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος, ἠδ' ἀγορητής,
“ Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος, μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
“ Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
“ Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
“ Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι, 130
“ Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
“ Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
“ Ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο

---

110 ΑΝΑ. Ἀνάσχου δέ.

112 ΣΤΥ. Φοβοῦνται, μισοῦσιν.

114 ΕΡ. Φοβεῖται. ΑΝ. Ὑπαντῆσαι, συναντῆσαι.

117 ΑΔ. Ἄφοβος, ἀδεής. ΜΟ. Μάχης. Οἱονεὶ μόχθου. παρὰ τὸ, τάχιστα πληροῦσθαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μάχης. ΑΚΟ. Ἀπλήρωτος.

181 ΑΣ. Χαιρόντως, ἀσμένως, ἡδέως. ΓΟ. Ἀναπαύσεσθαι. ἢ συγκάμψειν τὰ γόνατα, διὰ τὸ κεκοπῶσθαι ἐν τῷ διώκεσθαι.

119 ΔΗΙ. Καυστικοῦ, διακοπτικοῦ.

122 ΓΗ. Χαίροντες.

127 ΕΙ. Ἐρωτῶν.

128 ΕΡΕ. Ἐρευνῶν, ζητῶν. ΓΕ. Πατέρα καὶ παῖδα.

133 ΗΒΩ. Ἀκμάζοιμι. ΚΕ. Διὰ τὸ ἦχ

"Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
"φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
"Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φώς,
"Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος·
"Δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν Κορυνήτην
"Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
"Οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ, 140
"Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας·
"Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
"Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅτ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
"Χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς,
"Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη· 145
"Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
"Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
"Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
"Δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
"Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους· 150
"Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
"Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
"Θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·
"Καὶ μαχόμην οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
"Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155

ἦχον τοῦ ῥεύματος οὕτως εἶπε τὸν Ἰάρδανον, ὅς ἐστι ποταμὸς Ἀρκαδίας. Ἐν ἄλλῳ· Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μετὰ ἤχου καὶ κελάδου ῥέοντα.

135 ΦΕΙ. Φειὰ δὲ πόλις τῆς Ἤλιδος. Ἄλλοις δὲ τῆς Ἀρκαδίας. Παρ' ἣν ὁ Ἰάρδανος ῥεῖ. Ἰάρδανος δὲ ποταμὸν ἐν Ἤλιδι. Ἐν ἄλλῳ· ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ.

141 ΚΟ. Ῥοπάλῳ. Ῥόπαλον δέ ἐστιν ἀμυντήριον ἑτερορρεπὲς, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος.

142 ΚΡΑ. Κράτει, ἰσχύϊ.

143 ΣΤ. Στενῷ τόπῳ, στενῇ ὁδῷ.

144 ΥΠΟ. Προφθάσας, προλαβών.

145 ΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθε, διέτρησεν. ΟΥ. Τῷ ἐδάφει, τῇ γῇ.

151 ΕΤΛ. Ὑπέμεινεν, ἐθάρσησε.

152 ΠΟ. Πολλὰ ὑπομένειν, θρασύς, θαρσήεις.

153 ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχον.

“ Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο, παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
“ Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
“ Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
“ Ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
“ Οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 160
Ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος 165
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
Πάντες ἄρ' οἵγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 170
“ Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν,
“ Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
“ Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσι
“ Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.

156 ΠΟΛ. Ἀντὶ τοῦ, μέγας. ΠΑ. Παρῃωρημένος τῷ σώματι. Τοῦτ' ἔστιν, ἐκλελυμένος. Ἐν ἄλλῳ· νῦν ἀντὶ τοῦ, μέγας, παρῃωρημένος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. Λέγεται δὲ οὕτως ποτὲ καὶ τὸν παρεζυγμένον ἐκτὸς τοῦ ζυγοῦ ἵππον· καὶ τὸν ἄφρονα. ΕΝ. Κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μῆκος.

157 ΗΒΩ. Ἀκμάζοιμι.

165 ΟΠΑ. Ἀκόλουθος, ἢ θεράπων.

166 ΑΝ. Ἀνδροφόνῳ.

168 ΑΝ. Ἀνέστη καί.

171 ΠΕ. Κληρώθητε. Ὁ γὰρ κλῆρος, πάλος. ΚΛΗ. Ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ στίχου στικτέον τὸ, διαμπερὲς, ὅσκε λάχῃσι. ἵν' ᾖ, τοῦ κλήρου διὰ πάντων ἐλθόντος, ὃς ἂν λάχῃ. ΔΙΑ. Ἄντικρυς, καὶ φανερῶς. ΛΑ. Λάχῃ, ἐπιτύχῃ.

175 ΕΣΗ. Ἐσημειώσαντο. Ἐξ οὗ δηλοῖ, ὅτι οὐ γράμματα ᾔδεισαν οἱ ἥρωες.

176 ΚΥ. Περικεφαλαίᾳ.

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
"Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱὸν,
"Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ,
Αἴαντος· κήρυξ δὲ, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
Ἤτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς.
Γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
"Ὦ φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
"Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
"Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
"Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι
"Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
"Ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.
"Οὐ γάρ τις με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
"Οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
"Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τε.

181 ΠΑ. Ἔσειεν.
182 ΕΚ. Ἐξώρμησεν, ἐξεπήδησεν.
184 ΕΝ. Ἐπιδεξίως. Ἔνιοι, Ἐν δεξιᾷ χειρὶ, δῆθεν.
185 ΑΠ. Ἀπηρνήσαντο.
186 ΟΜ. Τὸ ἄθροισμα.
187 ΕΠΙ. Γραμμαῖς τισιν σημειωσάμενος.
188. ΥΠΕ. Ὑπέσχεν, ὑπέβαλε.
193 ΟΦΡ. Ἕως ἄν.
194 ΤΟ. Ἐν τοσούτῳ.
195 ΕΦ. Ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν. τοῦτ' ἔστι, καθ' αὐτῶν, ἐν καρδίᾳ, ἀκέων. ΠΥ. Αἴσθωνται, ἀκούσωσιν.
196 ΑΜ. Φανερῶς. ΔΕΙ. Δειδίαμεν, δεδοίκαμεν, φοβούμεθα. ΕΜ. Πάντως, νυνί. Ὅμως.
197 ΔΙΗ. Ἐκφοβήσῃ, διώξει.
198 ΑΙ. Ἀπειρίᾳ. ΝΗ. Ἄπειρον.
199 ΕΛ. Ἐλπίζω, οἴομαι. ΓΕ. Γεννηθῆναι.

Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι. 200
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
« Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
« Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
« Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
« Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον. 205
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ᾽ ἔπειθ᾽, οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
Ὅς τ᾽ εἶσιν πόλεμόνδε μετ᾽ ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
Τοῖος ἄρ᾽ Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤϊε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ᾽ ἐγήθεον εἰσορόωντες·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
Ἕκτορί τ᾽ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
Ἀλλ᾽ οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ᾽ ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
Σκυτοτόμων ὄχ᾽ ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·

203 ΕΥ. Καύχημα. ΑΡΕ. Λαβεῖν.
205 ΟΠ. Περιποίει.
206 ΚΟ. Καθωπλίζετο. ΝΩ. Λαμπρῷ.
207 ΧΡΟ. Χρωτί. ΠΕ. Περιεβάλετο, περιέθετο.
208 ΣΕΥ. Ὥρμησεν. ΠΕ. Μέγας.
210 ΘΥ. Τῆς τὴν ψυχὴν ἐσθιούσης.
211 ΤΟΙ. Τοιοῦτος.
212 ΒΛΟ. Καταπληκτικοῖς. ΠΡΟ. Προσώποις. ὅ ἐστι, προσώπῳ. ΝΕΡ. Κάτωθεν.
213 ΗΙ. Ἐπορεύετο. ΜΑ. Μεγάλως. ΒΙ. Βαίνων, διαβαίνων. ΚΡΑ. Κραδαίνων, σείων.
216 ΠΑ. Ἐπέπαλλεν, ἐπήδα, ἐν παλμῷ καὶ κινήσει ἦν.
217 ΥΠΟ. Ὑποχωρῆσαι, ἐκφυγεῖν ἢ ὑποφυγεῖν διὰ δέος. ΑΝΑ. Ἀναστρέψαι, ὑπεξελθεῖν.
218 ΑΨ. Πάλιν, καὶ ὀπίσω.
220 ΕΠ. Ἑπτάπτυχον, ἑπτάβυρσον.
221 ΣΚΥ. Σκυτέων.

Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
“ Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
“ Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
“ Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
“ Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι, ποντοπόροισι,
“ Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν· 230
“ Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
“ Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
“ Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
“ Μή τι μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ, πειρήτιζε, 235
“ Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
“ Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε·
“ Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
“ Ἀζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
“ Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ· 240
“ Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἵππων ὠκειάων.
“ Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἐόντα,
“ Λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴ κε τύχοιμι.

222 ΑΙΟ. Ποικίλον.

223 ΖΑ. Ἄγαν καὶ ἐπιμελῶς τεθραμμένων, ἄγαν εὐτραφῶν, μεγάλως τεθραμμένων.

226 ΕΙ. Γνώσῃ. ΟΙ. Μόνος πρὸς μόνον.

228 ΡΗΞ. Τὸν ῥηγνύντα τῇ ἠνορέῃ, τοῦτ' ἔστι, τῇ ἀνδρείᾳ. ἢ, ἀνδρεῖον. ἢ, τὸ ῥῆξαι τι καὶ πρᾶξαι τῇ ἠνορέῃ δυνάμενον.

231 ΑΝ. Ὑπαντήσαιμεν.

235 ΑΦ. Ἀσθενοῦς. ΠΕΙ. Διάπειραν λάμβανε.

238 ΝΩ. Διακινεῖν, βαστάσαι, ἐπιχειρίζειν. ΒΩΝ. Βοῦν. Δωρικῶς τὴν ἀσπίδα. ὅτι ἐκ βοείων ἐστὶ δερμάτων. Συνεκδοχικῶς, τὸ ὅπλον.

239 ΑΖΑ. Ξηράν. ΤΟ. Δι' ὅ μοι ἔξεστι. Ἢ, ὅπερ μοι τὸ ὅπλον πάρεστι καὶ ὑπάρχει. ΤΑ. Πληκτικῶς καὶ ὑπομονητικῶς πολεμεῖν.

240 ΣΤΑ. Τῇ συστάδην μάχῃ. ΜΕΛ. Κυρίως μὲν παίζειν, ἢ τέρπεσθαι. νῦν δὲ, οἷον κινεῖσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπείρως κατὰ τὴν μάχην.

243 ΟΠΙ. Περιβλεψάμενος. ΑΜ. Φανερῶς. ΤΥ. Ἐπιτύχω.

Ἦ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον, 245
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
Ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. Δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην. 250
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν, ἅμ' ἄμφω 255
Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὖτασε δουρί·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διὰ πρὸ 260
Ἤλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε· 265
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.

247 ΔΑΙ. Διακόπτων.
248 ΡΙ. Τῇ βύρσῃ τοῦ δέρματος. ΣΧΕ. Ἐπισχέθη, ἐκωλύθη.
253 ΔΙΑ. Διέσχισεν.
257 ΑΛΑ. Οὐκ ἀσθενής.
259 ΑΝΕ. Ἀνεκάμφθη.
260 ΕΠΑ. Ἐφαλλόμενος.
261 ΣΤΥ. Ἔσεισε.
262 ΤΜΗ. Τμητικῶς. ὥστε ἐπιτεμεῖν, οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι. ΑΝΕ. Ἀνέθορεν, ἀνέβαλλεν, ἀνίει.
264 ΑΝΑ. Ἀναχωρήσεως.
267 ΕΠ. Τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ.

Δεύτερος αὖτ' Αἴας, πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον·
Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
Κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
“ Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
“ Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες·
“ Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
“ Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
“ Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
“ Ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
“ Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε, βίην τε,
“ Καὶ πινυτήν· περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
“ Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος,
“ Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
“ Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην·

---

268 ΑΕΙ. Ἐπάρας, βαστάσας.

269 ΕΠΙ. Ἐπιστρέψας. ΕΠΕ. Ἐπεστήρισεν. ΙΝΑ. Ἰσχύν, δύναμιν. ΑΠ. Ἀμέτρητον, μεγάλην.

270 ΜΥ. Στρογγύλῳ, ἢ τραχεῖ. εἰς εἶδος λίθου μυλικοῦ. ΠΕ. Λίθῳ.

271 ΕΞΕ. Ἐξετάθη.

272 ΕΓ. Προσπελασθείς, ἐγγίσας.

273 ΑΥ. Σύνεγγυς.

277 ΣΧΕ. Ἐπέσχον.

282 ΤΕ. Γίγνεται.

289 ΠΙ. Σωφροσύνην, φρόνησιν.

" Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
" Ὡς σύ τ' εὐφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
" Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους οἵ τοι ἔασιν· 295
" Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
" Τρῶας εὐφρανέω, καὶ Τρωϊάδας ἑλκεσιπέπλους,
" Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
" Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
" Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
" Ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
" Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι. 310
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι· 315
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,

---

294 ΕΥ. Εὐφρανεῖς.

295 ΕΑ. Εἰσίν.

298 ΘΕΙ. Εἰς τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα εἰσελεύσονται. Λέγει δὲ τὰ ἱερά.

299 ΠΕΡ. Περισσῶς ἔνδοξα.

301 ΘΥ. Τῆς τὴν ψυχὴν ἐσθιούσης.

302 ΔΕ. Διεχωρίσθησαν. ΑΡ. Ἀρθμήσαντες, φιλιωθέντες. Δυϊκῶς. Ἀρθμὸν γὰρ τὴν φιλίαν φησί.

308 ΑΡ. Ἄρτιον, ὑγιῆ.

310 ΑΕΛ. Ἀελπίζοντες.

316 ΔΕ. Ἔδερον, ἐξέδερον. ΑΜ. Καὶ περιεῖπον. ὅ ἐστιν, συνήργουν. ΔΙΕ. Διέχεαν, ἐμέρισαν, διεμέρισαν, ἢ κατὰ μέρη διεῖλον. Μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ὑγρῶν. Ἤ, ἀνήπλωσαν, ἀνέπτυξαν, διεῖλον.

Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης· 320
Νώτοισι δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
“ Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
“ Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
“ Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν, ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον
“ Ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθον· 330
“ Τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν·
“ Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
“ Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
“ Τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
“ Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν· 335
“ Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
“ Ἄκριτον, ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
“ Πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
“ Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
“ Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη· 340

317 ΜΙ. Τὸ εἰς μικρὰ διελεῖν, μιστύλλειν λέγεται. ΠΕΙ. Διεπέρασαν, διεπερόνησαν. ΟΒΕ. Τοῖς ὀβελίσκοις.

320 ΔΑΙ. Ἤσθιον. Δαὶς γὰρ ἡ τροφή.

321 ΝΩ. Τοῖς νωτιαίοις μέρεσι. ΔΙ. Ἐπιμήκεσιν. Ἢ, ἐπὶ πολὺ διήκουσιν, ἢ διηνεκῶς, ὅ ἐστι, συνεχῶς. ΓΕ. Ἐτίμα.

330 ΕΣ. Ἐσκόρπισεν.

331 ΗΟΙ. Ἡμέρᾳ.

332 ΚΥ. Ἐφ' ἁμαξῶν οἴσομεν. Κύκλα γὰρ, οἱ τροχοί.

333 ΚΑ. Κατακήωμεν, κατακαύσομεν.

337 ΑΚ. Ἀδιαχώριστον. ΔΕΙ. Οἰκοδομήσομεν.

338 ΕΙ. Ἔρεισμα, φύλαγμα, ἀσφάλειαν.

340 ΙΠ. Πλατεία, ἵππων ἐλασία.

“ Ἕκτοσθεν

“ Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
“ Ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
“ Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
“ Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
“ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
“ Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
“ Δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
“ Ψευσάμενοι, μαχόμεσθα· τῷ, οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
“ Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο, 355
Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
“ Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
“ Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
“ Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
“ Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
“ Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
“ Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,

---

341 ΤΑ. Τὸ περὶ τεῖχος ὄρυγμα.

342 ΕΡΥ. Κατέχοι, κωλύοι. ΑΜ. Περὶ αὐτοὺς οὖσα τοὺς πύργους.

343 ΕΠΙ. Ἐπιβαρήσῃ.

344 ΕΠΗ. Συγκατέθεντο.

345 ΠΟΛ. Τῇ ἀκροπόλει.

346 ΤΕ. Τραχεῖα καὶ βαρυθαρώδης, ἢ τεταραχυμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου.

347 ΠΕ. Σώφρων, συνετός.

350 ΔΕΥ. Τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου.

353 ΙΝΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐὰν μὴ ῥέξωμεν. ΡΕ. Πράξωμεν.

359 ΕΤΕ. Ἀληθῶς. ΑΠΟ. Ἀπὸ φροντίδος, καὶ ἐπιμελῶς.

362 ΑΠΟ. Ἀποφαίνω, ἀπολέγω, ἀποκρίνομαι.

" Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Ἤ τοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε·
" Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
" Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
" Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ὡς τοπάρος περ,
" Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
" Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
" Εἰπέμεν Ἀτρείδῃς', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
" Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
" Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
" Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
" Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
" Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
" Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
" Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ,
" Εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,

364 ΟΙ. Ἐξ οἰκείων, ἐξ ἰδίων.
366 ΘΕ. Ἴσος θεοῖς κατὰ τὴν βουλήν.
371 ΕΡΓ. Γρηγορεῖτε.
372 ΙΤΩ. Πορευέσθω.
376 ΔΥ. Κακοήχου, διὰ τὰς οἰμωγάς. κακοὺς ἤχους ἔχοντος, διὰ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων φωνάς.
377 ΚΗ. Κήωμεν, καύσωμεν.
383 ΠΡΥ. Ἐσχάτη. ΝΗ. Παρὰ τῇ τῆς νεὼς πρύμνῃ.
384 ΗΠΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἠπύτης. ὅ ἐστι, φωνητικὸς, καὶ κρακτικὸς, μεγαλόφωνος, εὔφωνος.

“ Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
“ Κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
“ Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι, 390
“ Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
“ Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
“ Οὔ φησιν δώσειν· ἦ μιν Τρῶές γε κέλονται.
“ Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
“ Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς 395
“ Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
“ Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, 400
“ Μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
“ Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
“ Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
“ Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
“ Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακηέμεν οὔτι μεγαίρω·
“ Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων
“ Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα· 410
“ Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος, πόσις Ἥρης.

---

401 ΓΝΩ. Γνώριμον. Φανερόν ἐστι δὲ καὶ μάλιστα νηπίοις.

407 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποκρίνονται. Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ΕΠΙ. Ἐπαρέσκει.

408 ΑΜ. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, κατακηέμεναι. ὅ ἐστι, κατακῆαι, κατακαίειν. ΜΕ. Φθονῶ.

409 ΦΕΙ. Φροντὶς, ὥστε μὴ ἀναλωθῆναι. Βέλτιον δὲ ἀκούειν, τὸ περὶ τῆς ταφῆς φείσασθαι.

410 ΜΕΙ. Διὰ πυρὸς μειλίσσειν. Λέγει δὲ κηδεύειν, καὶ ταφῆς μεταδιδόναι, ἢ διὰ πυρὸς θάπτεσθαι.

411 ΕΡΙ. Μεγάλους ψόφους ποιῶν, διὰ τῶν βροντῶν· μεγαλόηχος, διὰ τὰς βροντάς. Πλεονάζει δὲ τὸ τέταρτον στοιχεῖον.

Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
Ἄψοῤῥον δ' Ἰδαῖος ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἱρήν·
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
Ὤτρυνον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο
Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἱματόεντα,
Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἁμαξάων ἐπάειραν.
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠὼς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,

412 ΑΝΕ. Ἀνέσχεν, ἀνέτεινεν.

414 ΕΑ. Ἐκάθηντο. ΔΑΡ. Οἱ ἀπὸ Δαρδάνου πόλεως Τρωϊκῆς.

417 ΩΠ. Παρεσκευάζοντο.

418 ΜΕΘ. Ἐπὶ ξύλα. Ὕλη δὲ, ἡ σώρευσις τῶν ξύλων.

422 ΑΚΑ. Ἡσύχως καὶ πράως ῥέοντος. Ἀκαλὸν γὰρ, τὸ ἥσυχον λέγουσι. ΒΑ. Ἐπὶ βάθος τὸ ῥεῦν ἔχοντος.

423 ΗΝ. Ἀπήντων, συνήντων.

424 ΔΙΑ. Δυσκόλως ἐξῆν διακρίνειν.

425 ΝΙ. Νίπτοντες. ΒΡΟ. Τὸ μετὰ ἱδρῶτος καὶ κόνεως αἷμα. Ὀξυτόνως δὲ, ἄνθρωπον τὸν θνητόν.

426 ΑΜΑ. Ταῖς ἁμάξαις ἐπετίθεσαν.

428 ΠΥΡ. Πυρᾶς. ΕΠΕ. Ἐπεσώρευον.

429 ΠΡΗ. Ἐμπρήσαντες δὲ τῷ πυρί. τοῦτ' ἔστι, καύσαντες.

433 ΑΜ. Τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ πρὸς ὄρθρον. τοῦτ' ἔστιν, ὁ βαθὺς ὄρθρος πρὸς τὴν λύγην. ὅ ἐστι, σκοτίαν· οἱονεὶ λυγόφως τι ὄν, τὸ μὴ καθαρὸν φῶς, ἀλλ' ἐπισκοτῶδες.

Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
Ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
Πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Οἱ δὲ θεοὶ, πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
« Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
« Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
« Οὐχ ὁράας δ', ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
« Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
« Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 450
« Τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
« Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
« Ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες; 455
« Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
« Ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·

---

434 ΤΗ. Τηνικαῦτα, πότε. ΚΡΙ. Ἔκκριτος, ἐξειλεγμένος εἰς τὸ ἔργον.

435 ΕΞΑ. Ἔξω προελθόντες.

441 ΣΚΟ. Ὀξέα ξύλα, ἅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει.

444 ΘΗ. Ἐθεῶντο, ἐθαύμαζον.

447 ΕΝΙ. Κυρίως μὲν, ἐπιπλήξει διὰ λόγων. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐρεῖ, καὶ λέξει.

450 ΗΛΑ. Ἔσκαψαν, ὤρυξαν.

453 ΠΟ. Τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν. ΑΘ. Κακοπαθήσαντες, κοπιάσαντες. Δυϊκῶς.

455 ΕΝ. Σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν. ΕΥ. Μεγαλοσθενές.

456 ΔΕΙ. Φοβηθείη.

« Σὸν δή τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
« Ἄγρει μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
« Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Τεῖχος ἀναῤῥήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
« Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
« Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο·
Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
Πολλαὶ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπὸ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ' Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

459 ΑΓ. Ἄγε δή.

463 ΑΜΑ. Ἀφανίζηται.

466 ΒΟΥ. Βοῦς ἔθυον.

467 ΛΗ. Λήμνιοι, τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ἀποδιδόντες, καθ' ἑαυτῶν θάνατον ἐνομοθέτησαν. Τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν λέγεται τοῖς ἀνδράσιν ἵμερόν τινα τῶν Θρακίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμελῆσαι, καὶ καθέζεσθαι ἐφ' ἡσυχίας. Διέβαινον οὖν εἰς τὴν Θρᾴκην, περιβλέποντες καὶ συμμιγνύμενοι ταῖς ἐνταῦθα. Ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Λημνίων, ἔκτοπον λύσσαν ἐμπεσεῖν, ὥστε ψηφίσασθαι πάσας ἀνδροκτονεῖν. καὶ δὴ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἐπιτυχεῖν. Γενομένου δὲ τούτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἄνδρας, φασὶ, τὸν Ἰάσονα μετὰ τῆς Ἀργοῦς ἐξωκείλαντα εἰς τὴν νῆσον, τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑψιπύλῃ μιγῆναι, ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Εὔνηον. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τραγῳδουμένοις.

471 ΜΕ. Οἶνον. ΧΙ. Ἤτοι, οἴνου χίλια κεράμια, ἢ, χιλίους χοέας.

472 ΟΙ. Οἶνον ὠνοῦντο.

474 ΑΥ. Αὐτοῖς τοῖς βουσίν. Ὁπόταν δὲ περὶ πλήθους θρεμμάτων διαλέγονται οἱ Ποιηταὶ, κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρονται.

475 ΑΝ. Δούλοις. ΤΙ. Παρεσκευάζοντο. ΘΑ. Θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς.

Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει·
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

479 ΚΤΥ. Βροντῶν. ΧΛΩ. Ἀντὶ τοῦ, χλωροποιόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νέον. ΗΡ. Κατελάμβανε.

481 ΛΕΙ. Σπεῖσαι.

482 ΔΩ. Περιφραστικῶς, τὸν ὕπνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕΥΣ ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς, μηδ' ἑτέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατευμάτων, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται· καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας ἐπέχει Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος. Ἑσπέρας δὲ γινομένης, Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΖΕΥΣ καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς θεοὺς, ἀπαγορεύει μετ' ἀπειλῆς, μηδ' ἑτέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγχωρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἕλλησι βοήθειαν, κἂν γνώμην τινὰ αὐτοῖς ὑποθέσθαι, ὡς μὴ παντάπασιν ἀπόλωνται. Συμπεσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοπαλὴς πόλεμος γίγνεται· μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Τρῶες βελτίονι γίγνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ περὶ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνεχθέντος, καὶ τῶν ἀριστέων φοβηθέντων, καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, προτρεψάσης αὐτὸν Ἥρας βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, ἀρνεῖται. Ἀναθαῤῥησάντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρου πολλοὺς τοξεύσαντος, ὁ Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρῶας μεταφέρει. Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἥρα ὀλίγον τοῦ Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι, κατίασιν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσουσαι τοῖς Ἕλλησιν· ἀλλὰ Διὸς ἐπ' αὐτὰς Ἶριν πέμψαντος μετ' ἀπειλῆς, ὑποστρέφουσι. Καὶ τότε Ἕκτωρ πλησίον τῶν νεῶν ἐπαγαγὼν τοὺς Τρῶας, καὶ παῤῥησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτοὺς πῦρ καίειν περὶ τῶν νηῶν, καὶ φυλάσσειν, ὡς ἂν μὴ λάθοιεν Ἕλληνες φυγόντες, διὰ τὸ ἡττῆσθαι, ἐς τὰς πατρίδας.

Θεῶν ἀγορά. ἤτοι, κόλος μάχη.

Θῆτα, θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

ἨΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
Αὐτὸς δέ σφ᾽ ἀγόρευε, θεοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἄκουον·
“ Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι, 5
“ Ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
“ Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
“ Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
“ Αἰνεῖτ᾽, ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
“ Ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
“ Ἐλθόντ᾽, ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
“ Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
“ Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
“ Τῆλε μάλ᾽, ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·

1 ΗΩΣ. Ἡ ἡμέρα. Σημαίνει δὲ πολλά. ὁτὲ μὲν τὸ κατάστημα τῆς ἡμέρας. ὡς ἔχει ἐνταῦθα. ὁτὲ δὲ τὴν σωματικὴν θεόν. ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ, Ἠὼς δ᾽ ἐκ λεχέων. ὁτὲ δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα. ὡς ἐν τῷ,

Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.

ὁτὲ δὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα. ὡς ἐν τῷ, ——— Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν

Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ᾽ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

ΚΡΟ. Κροκωτὸν ἱμάτιον ἔχουσα, κροκοείμων, καὶ διαυγής. Ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀνατολὴν χροιᾶς τοῦ ἡλίου γιγνομένης ἐρυθρᾶς. Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ σωματοειδοῦς θεᾶς ποιούμενος τὸν λόγον. ΕΚΙ. Ἐσκιδάννυτο, ἐσκορπίζετο. ΑΙ. Ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

2 ΤΕΡ. Ὁ τερπόμενος τοῖς κεραυνοῖς. Ἤ, ὁ τρέπων τοὺς ἐναντίους κεραυνοῖς. τοῦτ᾽ ἔστι, καταγωνιζόμενος.

3 ΑΚΡ. Τῇ ἀκρωρείᾳ. ΠΟΛ. Πολλὰς ἀναπαύσεις ἔχοντος, καὶ ἐξοχάς.

4 ΑΥ. Αὐτὸς δὲ αὐτοῖς.

8 ΔΙΑ. Διακόψαι, ἀνατρέψαι.

9 ΑΙ. Συγκατατίθεσθε. ΤΕ. Εἰς τέλος ἄξω, πληρώσω.

12 ΚΟΣ. Οὐ κατὰ τὸ πρέπον, οὐκ ἐν τάξει.

13 Η. Ἢ αὐτόν. ΕΛ. Λαβών. ΤΑΡ. Τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἐσκοτισμένον μέρος κατώτατον τοῦ ᾅδου, καὶ ἐν βαθυτάτῳ κείμενον τόπῳ. Ἢ τὸ χαλεπὸν καὶ δυσχερὲς λέγει. Ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συγκεχύσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. Οἱ δὲ τὸ ἀφώτιστον μέρος τῆς οἰκουμένης ἀπεδέξαντο. ΗΕ. Τὸ ὁμιχλώδη, καὶ σκοτεινόν.

14 ΤΗ. Πόῤῥω. ΒΑ. Βαθύτατον. ΒΕ. Βάθος.

« Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς,
« Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
« Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
« Εἰ δ', ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,
« Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες·
« Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
« Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
« Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
« Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
« Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
« Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
« Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

15 ΣΙ. Σιδηρεαῖ. ΧΑ. Χαλκῆ εἴσοδος, ἢ ἡ σκληρὰ καὶ ἰσχυρά.

16 ΕΝ. Κατωτάτω τοῦ ᾅδου. Τοσοῦτόν φησι τὸν Τάρταρον ἀφεστάναι τοῦ ᾅδου, ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς. Διὰ δὲ τούτου σφαιροειδῆ τὸν κόσμον συνίστησι, κέντρου λόγον ἐπέχουσαν εἰσάγων τὴν γῆν, καὶ τὰς ἀπ' αὐτῆς ἐκβαλλομένας εὐθείας εἰς ἑκάτερα τὰ πέρατα ἴσας λέγων εἶναι. Ὡς τὰ οὐράνια τρία διαστήματα ἔχει, ἀέρα μέχρι νεφελῶν, εἶτα αἰθέρα μέχρι τῶν φαινομένων· οὕτω καὶ ἀπὸ γῆς εἰς ᾅδου, καὶ ἀφ' ᾅδου εἰς Τάρταρον. Δῆλον δὲ, ὡς οὕτω σφαιροειδὴς ἡ γῆ.

17 ΚΑΡ. Γενναιότατος, ἰσχυρός.

18 ΠΕΙ. Πεῖραν λάβετε.

19 ΣΕΙ. Ἅλυσιν. Χρυσῆν δὲ προσέθηκε, βουλόμενος τὸ πρᾶγμα ποιητικῶς δεῖξαι. Καὶ οἱ μὲν κυρίως οὕτως· οἱ δὲ ἀλληγορικῶς, τὸν ἥλιον. Κατὰ τὸν μῦθον ὁ Ζεὺς ἑαυτὸν τάσσει ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὃν κλήρῳ λαχὼν, στοιχεῖον εἶχε· τοὺς δὲ λοιποὺς θεοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς αὐτῆς κοινῆς ὑπαρχούσης, ὥστε αὐτὸν καθελκυσθῆναι ὑπ' αὐτῶν. ΕΞ. Περισσὸν τὸ, ἐξ.

20 ΕΞΑ. Ἐξαρτᾶσθε, ἐπιλαμβάνεσθε.

21 ΟΥΚ. Οὐκ ἂν ἑλκύσητε.

22 ΥΠΑ. Μέγιστον βασιλέα. ΜΗ. Ἱκανὸν ἐργάσασθαι. Βουλευτικόν.

23 ΠΡΟ. Μετὰ προθυμίας.

24 ΑΥ. Σὺν αὐτῇ γῇ, σὺν τοῖς ἀνθρώποις. ΕΡΥ. Ἑλκύσαιμι.

25 ΣΕΙ. Ἐνταῦθα οἱ μέν φασι τὸν Ὅμηρον αἰνίττεσθαι μοναρχίαν, καὶ δηλοῦν, ὡς ὑφ' ἑνὸς ἐξῆπται τὰ πάντα. Οἱ δὲ ζητοῦσι, πῶς πάντων περιγίνεται ὁ Ζεὺς, ὁ ὑπὸ τριῶν μόνον δεθεὶς, καθά φησιν ἐν τῇ Α. Ῥητέον οὖν, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐπιβουλῆς ἡ ἰσχύς. ἐνταῦθα δὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸ κρατεῖν. ΠΕ. Περὶ τὸ ἄκρον. Ἢ, ῥίον, ἀπὸ τοῦ περιῤῥεῖσθαι τοῖς ὄμβροις.

26 ΔΗ. Δήσαιμι. ΜΕ. Μετέωρα, τὰ ἐφ' ὕψους.

27 ΠΕ. Καὶ περίειμι, διαφέρω τῇ δυνάμει.

29 ΑΓΑ. Θαυμάσαντες. ΚΡΑ. Ἰσχυρῶς, ἀποτόμως.

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
" Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
" Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
" Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
" Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
" Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
" Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
" Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην,
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

---

31 Ω. Αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις σημαίνουσι, τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ μόνου Διὸς γεγονέναι. Καὶ γὰρ οὔτε Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, μητέρα αὐτῆς παραδίδωσιν. ΥΠΑ. Βασιλεῦ βασιλέων.

32 ΕΥ. Σαφῶς ἤδη καὶ ἡμεῖς. ΙΔ. Οἴδαμεν. Ο. Ὅτι σοι. ὁπόση ἐστι ΣΘΕ. Δύναμις. ΟΥΚ. Οὐκ εὐσυγχώρητον, ἀνύπεικτον.

33 ΟΛΟ. Λυπούμεθα, θρηνοῦμεν.

34 ΟΙ. Μόρον, θάνατον. ΑΝΑ. Ἀναπληρώσαντες.

35 ΑΦΕ. Παυσόμεθα.

36 ΥΠΟ. Ὑποδείξομεν, συμβουλεύσομεν. ΟΝΗ. Ὠφελήσει.

37 ΟΔΥ. Ὀργισθέντος σοῦ.

39 ΤΡΙ. Ὁμήρῳ μὲν, ἡ τὸ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι γεννῶσα τοῖς ἀνθρώποις. πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. Νεωτέροις, ἡ παρὰ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ γεννηθεῖσα, ὅς ἐστι τῆς Λιβύης.

40 ΠΡΟ. Τῇ ἐκ φρονήσεως, καὶ διαθέσεως, τῇ εὐνοϊκῇ. ΜΥ. Λέγω. ΗΠ. Πρᾶος, προσηνής.

41 ΤΙ. Ὑπεζεύγνυε τῷ ἅρματι, ἡτοίμαζε. ΧΑΛ. Σιδηρεόποδας.

42 ΩΚΥ. Ὠκυπέτας, ταχεῖς. τοῦτ' ἔστι, τρέχοντας ὑπερβολικῶς. ΕΘ. Κόμαις, ταῖς ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιουμέναις θριξίν.

43 ΧΡΥ. Ἀντὶ τοῦ, χρυσῆν πανοπλίαν ἐνεδύσατο. ΓΕΝ. Ἔλαβεν. Δωρικὸν ἐκ τοῦ ἔλετο, καὶ εἵλετο. ΙΜΑ. Μάστιγα.

46 ΜΕΣ. Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. ὅ ἐστι, δι' ἀέρος.

47 ΠΟ. Πολλὰς πηγὰς ἐχούσαν, κάθυγρον. ΜΗ. Πολλὰ θηρία ἐχούσαν, θηροτρόφον.

Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφα κατὰ κλισίας· ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει·
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός.

---

48 ΓΑΡ. Τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης. Ἤτοι ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. Ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν γαργαρεῶνος, τῆς λεγομένης σταφυλῆς. Καὶ γὰρ ἡ σταφυλὴ ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει. Τρία δέ εἰσιν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης· Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ΤΕ. Τόπος ἱερὸς, εἰς τιμὴν ἀποτετμημένος. ΘΥΗ. Ἐφ' οὗ θύουσιν. ἢ, τεθυμιαμένος.

50 ΗΕ. Ἀορασίαν, σκότος. ΚΑ. Περιέχεεν, περιέβαλε.

54 ΡΙΜ. Ταχέως, καρπαλίμως. ΑΠΟ. Ἀπὸ δὲ τούτου χρόνου, μετέπειτα.

56 ΠΑΥ. Ὀλιγότεροι. ΚΑΙ. Καὶ ὅμως.

57 ΧΡΕΙ. Διὰ χρείαν, ἀνάγκην ἐπιφέρουσαν, καὶ ἐπείγουσαν. ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑπὲρ τέκνων.

58 ΩΙ. Ἀνεῴγνυντο. ΕΚ. Ἐξῄει δὲ, καὶ ἐξώρμα.

60 ΕΝΑ. Τὸν αὐτόν. ΞΥΝ. Συνερχόμενοι ὁμοῦ.

63 ΕΠΛ. Ἐπλησίαζον, ἤγγιζον.

66 ΗΩ. Νεῶ, τὸ ἑωθινὸν κατάστημα ἕως μεσημβρίας. ΑΕΞ. Αὔξησιν ἐλάμβανεν ἡ ἡμέρα. ὅ ἐστιν, ἕως οὗ ὑψοῦτο ὁ ἥλιος ὁ τὴν ἡμέραν ποιῶν.

67 ΤΟ. Ἕως τότε. ΒΕ. Βέλη. Πᾶν τὸ ἀπὸ διαστήματος πεμπόμενον, βέλος καλεῖται. ΗΠ. Καθήπτετο.

Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν·
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἑζέσθην· Τρώων δὲ, πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτος δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὐδ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν·
Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ·

---

68 ΗΜ. Ἡνίκα, ὅτε. ΜΕ. Περὶ τὸν οὐρανὸν, ὅ ἐστιν, ἐν μεσουρανήσει.

69 ΕΤΙ. Ἔτεινεν, εἷλκε. ΤΑ. Λέγει δὲ τὴν τοῦ Διὸς διάνοιαν.

70 ΤΑ. Μακροκοιμήτου. ἢ, μακρὰν ἀφροντισίαν παρέχοντος.

72 ΡΕ. Κατέρρεπε, κατεβάρει, καθείλκετο. ΑΙ. Εἱμαρμένη ἡμέρα, καὶ πεπρωμένη.

73 ΚΗ. Νεῶ, μοῖραι.

74 ΕΖΕ. Κατεπαύθησαν, ἰδρυώθησαν. ΑΕΡ. Ἤρθησαν, ἠνεώχθησαν, ἀνηνέχθησαν.

75 ΕΚ. Ἐκτύπησεν, ἐβρόντησε. ΔΑΙ. Τὸ καιόμενον καὶ κεραύνιον πῦρ. Οἱ δὲ, τὴν ἀστραπήν.

77 ΘΑΜ. Ἐξεπλάγησαν, ἐφοβήθησαν. ΧΛΩ. Ὁ χλωροποιὸς φόβος.

78 ΟΥΚ. Οὐκ ἐκαρτέρησεν, οὐχ ὑπέμενε.

79 ΜΕ. Ἔμειναν. δυϊκῶς.

80 ΟΙ. Μόνος. ΟΥ. Φύλαξ.

81 ΟΥ. Οὐχ ἑκουσίᾳ γνώμῃ, οὐ βουλῇ. ΕΤΕ. Κατεπονεῖτο.

83 ΚΑΚ. Κατὰ τῆς κεφαλῆς. ΠΡΩ. Πρώτας τρίχας λέγει τὸ καλούμενον προκόμιον.

84 ΕΜ. Πεφύκασι. ΜΑ. Εὔκαιρον δὲ πρὸς θάνατόν ἐστι τοῖς ἵπποις τὸ μέρος τοῦτο, ἐπικίνδυνον ὄν.

85 ΑΝΕ. Ἀνεχαιτίσθη, ἀνήλατο. ΒΕ. Ἀντὶ τοῦ, βέλος γάρ. ΔΥ. Ἔδυ, κατῆλθε.

86 ΚΥ. Περὶ τῷ σιδήρῳ τοῦ ἐπισώτρου, ὅ ἐστι, τῶν κανθῶν.

Ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέτεμνε
Φασγάνῳ ἀίσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὲν ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ;
« Μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·
« Ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Τυδείδης δ', αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
« Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δή σε γῆρας ὀπάζει·

87 ΠΑ. Τὰς τοῦ παρηόρου ἵππου ἡνίας, τὰς παραζεύξεις. ὅ ἐστι, τοὺς ἔξωθεν παραπεταμένους ἱμάντας. ΑΠΕ. Ἀπέκοπτε. Δεινός ἐστιν Ὅμηρος, καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον τὸν ἄνδρα σημαίνειν. Διὰ γὰρ τοῦ ἀπέτεμνε, τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. Προσηκόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου ἐχρήσατο τῷ παρατατικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ ἀίσσων. Ἐπὶ δὲ τοῦ νέου Αὐτομέδοντος τῷ συντελικῷ, εἰπὼν, ἄϊξε καὶ ἀπέκοψε, συντόμως τὸ πρᾶγμα ἐδήλωσεν.

88 ΑΙΣ. Ὁρμῶν, τέμνων.

89 ΑΝ. Ἀνὰ τὸν θόρυβον, ὅ ἐστι, τὴν δίωξιν. ΗΝΙ. Τὸν ἐπιβάτην, τὸν δεσπότην.

91 ΟΞΥ. Ὀξέως. Ὄνομα ἔλαβεν ἀντὶ ἐπιρρήματος.

94 ΠΗ. Ποῦ. ΜΕ. Μεταβαλὼν τὰ νῶτα, καὶ τρέψας.

96 ΑΠΩ. Ἀποδιώξωμεν. ΑΓ. Φρικτὸν, φοβερόν.

97 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἤκουσεν. Ἐζήτηται δὲ, πότερον ἄρα οὐδ' ὅλως ἤκουσεν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ οὐκ ἐπείσθη. Ῥητέον, ὅτι οἱ λέγοντες, ὅτι ἀκούσας οὐκ ἐπείσθη, δειλίαν κατηγοροῦσι τοῦ ἥρωος, ἀγνοοῦντες τὸ, οὐδ' ἐσάκουσεν. Οὐ γὰρ τὸ παρακοῦσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ αἰσθέσθαι, πλείως δηλοῖ. Καὶ γὰρ οὐκ ἦν δειλὸς, τῶν ἄλλων ἔσχατος φεύγων, καὶ τῇ βραδυτῆτι τὸ φιλοκίνδυνον ἐπιδεικνύμενος.

98 ΠΑ. Παρέδραμεν.

99 ΑΥ. Καίπερ μόνος ὤν.

102 Η. Ὄντως δή. ΝΕ. Νέοι καταπονοῦσι πολεμισταί.

103 ΣΗ. Ἐξησθένησέ σου ἡ δύναμις, καὶ παρέθη. ΧΑ. Κακὸν, δεινόν. ΟΠ. Κατόπιν διώκει, συνελαύνει.

“ Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·
“ Ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
“ Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
“ Κραιπνὰ μάλ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι,
“ Οὕς ποτ᾽ ἀπ᾽ Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρα φόβοιο·
“ Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
“ Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
“ Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ᾽ ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
Τὼ δ᾽ εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην·
Νέστωρ δ᾽ ἐν χείρεσσι λάβ᾽ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ᾽ ἵππους· τάχα δ᾽ Ἕκτορος ἄγχι γένοντο·
Τοῦ δ᾽ ἰθὺς μεμαῶτος, ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ᾽ ἀφάμαρτεν· ὁ δ᾽ ἡνίοχον θεράποντα,
Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί᾽ ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ᾽ αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·

104 ΗΠΕ. Ἀσθενὴς ἢ ἄτεχνος. οἱονεὶ ἀπεδανὸς, ὁ μὴ δυνάμενος διὰ ὑπερβολὴν ἀσθενείας ἐν τῷ πεδίῳ. ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἐδάφει, στῆναι. Ἔμπεδος γὰρ λέγεται, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ διὰ ἰσχὺν ἑστὼς βεβαίως.

105 ΕΠ. Ἐπίβηθι.

107 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΦΕ. Φεύγειν.

108 ΟΥΣ. Οὓς Αἰνείου ἀφελόμην. Οὓς Αἰνείαν ἀφελόμην. Οὓς Αἰνείᾳ ἀφελόμην.

109 ΚΟ. Κομείτωσαν, θεραπευέτωσαν. ΤΩ. Τούτους δὲ τοὺς Διομήδους ἡμεῖς.

110 ΙΘΥ. Ἐπ᾽ εὐθεῖαν ἐλαύνωμεν. ΟΦ. Ὅπως καὶ Ἕκτωρ μάθῃ.

111 ΕΙ. Εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ ἐνθουσιᾷ.

113 ΝΕ. Τὰς τοῦ Νέστορος.

114 ΑΓΑ. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην. ἤγουν τὴν ἀνδρίαν.

119 ΑΦΑ. Ἀπέτυχεν.

122 ΥΠΕ. Ὑπεχώρησαν, παρωρμήθησαν.

124 ΠΥ. Περιεκάλυψεν, ἐσκέπασεν, ἦγξε.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130
Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
Καδδὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο· 135
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα·
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
" Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
" Ἦ οὐ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή; 140
" Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
" Σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴκ' ἐθέλῃσι,
" Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
" Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 145

---

126 ΜΕ. Ἐπήει, ἐδίωκεν, ἐζήτει.

127 ΔΕΥ. Ἐνδεεῖς ἦσαν. ΣΗ. Τοῦ ἡνιοχήσοντος.

129 ΕΠΕ. Ἐπιβῆναι ἐποίησε.

130 ΛΟΙ. Ὄλεθρος. ΑΜΗ Πρὸς ἃ οὐκ ἄν τις χοίη μηχανὴν εὑρεῖν. ἐξ οὗ, δεινὰ, καὶ χαλεπά.

131 ΣΗ. Ὡς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Σηκὸς δὲ εἴρηται οἱονεὶ ἱστηκός τις ὤν· ἀπὸ τοῦ, ἵστασθαι αὐτοῦ τὰ θρέμματα. Ἔνθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν· ἀπὸ τοῦ, ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα.

133 ΑΡ. Λαμπρόν.

135 ΘΕ. Θείου. Προσληπτέον δὲ, κεραυνοῦ. Ὅπου γὰρ ἂν κεραυνὸς πέσῃ, ὡς θεῖον ὄζει ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ.

136 ΚΑ. Κατέπληξαν, ἐφοβήθησαν.

137 ΣΙ. Ἀνθηρὰ, λαμπρά. Εἴτ' οὖν, ἁπαλά. ἄγ' ἀφώνημα σιγῇ, ψόφον οὐδένα ἐκδιδόντα.

139 ΦΟ. Εἰς φυγὴν ἔλαυνε.

140 ΑΛ. Νίκη, ἀλέξησις, καὶ βοήθεια.

141 ΟΠ. Περιποιεῖ, παρέχει.

143 ΕΙ. Κατάσχῃ, κρατήσειε, ἐκφεύγῃ.

" Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
" Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
" Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
" Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.
" Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. 150
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
" Ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες;
" Εἴπερ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
" Ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
" Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
" Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
Ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους,
Αὖθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ· 160
" Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι,
" Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
" Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο·
" Ἔῤῥε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,

149 ΦΟ. Διωκόμενος, φεύγων.

150 ΑΠ. Καυχήσεται, κομπάσει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς νῦν. ἐπὶ δὲ εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις,

Οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι. ἐπὶ δὲ ὀργῆ, ὡς ἐν τῷ,

Ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι.

ΧΑ. Πρότερον θάνοιμι. Ὅ ἐστι, γῆς χάσμα δεχθείη με.

156 ΤΑ. Ὧντινων. ΒΑ. Κατέβαλες.

157 ΦΥ. Εἰς φυγὴν ἔτρεψεν.

158 ΑΝ. Κατὰ τὸ πλῆθος.

159 ΣΤΟ. Πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. ΧΕ. Ἐπέχεον. ὅ ἐστι, πυκνῶς καὶ ἀθρόως ἐπέχεον, καὶ ἐπέβαλον.

160 ΤΩ. Ἐπὶ τούτῳ. Ἐπὶ τούτοις. Οὐδετέρως, οὐκ ἀῤῥενικῶς, ἀλλ' ἐπιῤῥηματικῶς. Ἐπειδὴ τὸ, ὅδε, ἥδε, τόδε, τοῦδε, τῆσδε, καὶ τὰ ἐφεξῆς, ἄρθρον ἐστὶ συνθετικὸν, ἥκιστα δὲ σύνδεσμος δέ. Ἅτινα ἐν Ὁμήρῳ ὅσα κόνις· ἀλλ' ἅπαντα, καὶ ἀκρισίαν τῶν ἀνεπιστημόνων γραμματικῶν τε, καὶ τυπογραφικῶν διορθωτῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἀρχαίων, διεφθάρη.

161 ΤΙ. Ἐτίμων.

162 ΕΔΡ. Προεδρία, καθέδρα. ΠΛ. Πεπληρωμένοις, γέμουσι, πλέοις.

163 ΓΥ. Ἀντὶ γυναικὸς ἐγένου, ἐπίσης γυναικὸς ἐτετίμησο, γυναικὸς ἀντάξιος γέγονας.

164 ΕΡ. Φθείρου, ἀσθενὴς κόρη, ἢ κακὸν θέαμα. Γλήνη γὰρ καλεῖται ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ΕΙΞ. Ὑποχωρήσαντος, φυγόντος.

" Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας 165
" Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα Ζεὺς, 170 Al. V. Ἀπ' Ἰδ. ὀρέων
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
" Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
" Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
" Γινώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 157
" Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
" Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
" Ἀβλήχρ', οὐδενόσωρα, τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει·
" Ἵπποι δὴ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
" Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
" Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
" Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κλείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
" Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
" Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε, 185

---

165 ΟΥ. Οὐδὲ τὰς ἡμετέρας γαμετὰς αἰχμαλώτους λαβὼν ἄξεις ταῖς ναυσί.

166 ΔΑΙ. Προσληπτέον τὸ κακὸν, ἵν' ᾖ, πρότερον γάρ σοι κακὸν θάνατον καὶ κακὴν εἱμαρμένην δώσω.

170 ΑΠ. Ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ὀρῶν. ΚΤ. Ἤχησεν, ἐβρόντησε.

171 ΤΙ. Παρέχων. ΕΤΕ. Ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν καὶ δύναμιν περιποιοῦσαν.

173 ΑΓΧ. Συσταδὴν, καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενοι.

177 ΜΗ. Ἐμηχανήσαντο.

178 ΑΒΛ. Ἀσθενῆ. ΟΥ. Οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια. Ἀπὸ τοῦ ὥρων. Ὥρα γὰρ, ἡ φροντίς. ΜΕ. Τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Δωρικῶς. ΕΡΥ. Ἐπισχήσει.

179 ΡΕΑ. Ῥᾳδίως, εὐκόλως. ΥΠ. Ὑπερπηδήσουσιν, ὑπεραλοῦνται.

181 ΜΝΗ. Ὑπόμνησις.

182 ΕΝΙ. Ἐμπρήσω, καύσω.

184 ΕΚΕ. Ἐκέλευσε.

185 ΞΑΝ. Ταῦτα ἐπίθετα τῶν ἵππων. Νοητέον δὲ, ὀνόματα κύρια, Ξάνθον, καὶ Λάμπον, ὡς τὸ δυϊκὸν, ἐταρεθῶς ἐπιφέρεσθαι, Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον.

« Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
« Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
« Ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
« Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
« Ἢ ἐμοί, ὅσπερ ἑοὶ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι. 190
« Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
« Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
« Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
« Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιϊν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
« Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195
« Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιοὺς
« Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ηὔδα· 200
« Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
« Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
« Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
« Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.

---

186 ΚΟ. Ἐπιμέλειαν, θεραπείαν. ΑΠΟ. Ἐκτίνετε, ἀποδίδοτε.

188 ΠΥ. Κριθήν. Σῖτον, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς. ΜΕ. Ἡδύν. ΕΘ. Παρέθηκε, παρέβαλε.

189 ΕΓΚ. Ἐγκεράσασα εἰς κέρας. Πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, εἰς κέρας ἔπινον.

191 ΕΦΟ. Ἐπακολουθεῖτον, ὁμοῦ σπεύδετον.

192 ΑΣ. Αὐτὸν τὸν Νέστορα περιφραστικῶς. Ἔνιοι δὲ, τὸ ὅπλον. Ἡφαιστότευκτον γὰρ ἦν.

193 ΚΑ. Ῥάβδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας. Οὔπω δ' ἐχρῶντο τοῖς πόρπαξιν, οὓς ὄχανα ἐκάλουν. Ὕστερον γὰρ οὗτοι ἐπενοήθησαν ὑπὸ Καρῶν. Ὡς καὶ Ἀνακρέων φησί. Καριοεργέος ὀχάνοιο.

196 ΕΕΛ. Ἐλπίσαιμι ἄν.

197 ΑΥ. Αὐτῇ τῇ νυκτί. ΕΠΙ. Ἐπιβῆναι ποιῆσαι.

198 ΝΕ. Ἐδυσάσκηνεν, ὠργίσθη ἐφ' οἷς ἀναξίως εἶπε.

199 ΣΕΙ. Διεκινήθη, ἐταράχθη. ΕΛΕ. Ἐκίνησεν, περιεδίνησε.

201 ΕΥ. Μεγάλην δύναμιν ἔχων.

202 ΟΛΟ. Οἰκτείρει, ἐλεεῖ.

203 ΕΛΙ. Πόλεις ἱερὰς Ποσειδῶνος. Αἰγὰς δὲ λέγει τὰς ἐν Πελοποννήσῳ.

204 ΧΑ. Ἐπιτερπῆ, ἡδέα. ΣΥ. Σὺ δὲ αὐτοῖς βοηθὸς γενοῦ, καὶ περιποίησον τὴν νίκην.

« Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοὶ, 205
« Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
« Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
« Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
« Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι 210
« Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 215
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καί νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,

---

206 ΕΡΥ. Κατέχειν, κωλύειν.

207 ΑΚΑ. Λυποῖτο.

209 ΑΠ. Ἀπτόεπε, ἐν τῷ λέγειν θρασεῖα. Ἔνιοι δὲ δασέως ἀναγινώσκουσι, ἵν' ᾖ καθαπτομένη λόγοις.

213 ΤΩΝ. Ἡ σύνταξις τοιαύτη ἐστί. Ὅσον δὲ τάφρος πύργου ἐξέεργεν ἀπὸ τῶν νηῶν. Ὅσον ἀπὸ τῶν νηῶν διάστημα ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπληροῦτο τοῦ ὄχλου. Ἄλλως· Ὅσον ἡ τάφρος ἀπεῖχε τοῦ τείχους καὶ τῶν νεῶν, τοῦτο πλῆρες ἦν πεζῶν καὶ ἵππων. Ἀμφότερα οὖν τὰ διαστήματα ἑκατέρωθεν τοῦ τείχους, τὸ μὲν πρὸς τὴν τάφρον, τὸ δὲ πρὸς τὰς ναῦς, ἐπεπλήρωτο. ΕΕΡ. Ἀπεχώριζε. Ἤγουν πεπλάτυνται.

214 ΠΛΗ. Ἔπληθεν, ἐπληρώθησαν.

215 ΕΙΛ. Συναθροιζομένων. ΕΙΛ. Συνήθροιζε, συνέκλειε.

217 ΚΗ. Καυστικῷ, διαπύρῳ.

219 ΠΟΙ. Ἐνεργήσαντι.

221 ΠΟΡ. Πορφυροῦν ἱμάτιον μεταχειρίζεται ὁ βασιλεὺς, ἕνεκα τοῦ εὐχερῶς ἑαυτὸν σημᾶναι τοῖς Ἕλλησιν, ἐπεὶ ἀδύνατον ἦν διὰ βοῆς αὐτοὺς καταστεῖλαι.

222 ΜΕ. Μεγάλῃ. Παρὰ τὸ κῆτος. Ἤ, πλατείᾳ καὶ εὐρυχώρῳ.

223 ΕΝ. Ἐν τῷ μεσωτάτῳ τόπῳ. ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχε. ΓΕ, Βοᾶν.

Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·
“ Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
“ Πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φαμὲν εἶναι ἄριστοι,
“ Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
“ Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
“ Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο;
“ Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε, διηκοσίων τε, ἕκαστος
“ Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
“ Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
“ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
“ Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
“ Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
“ Νηῒ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔρρων·
“ Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
“ Ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
“ Ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
“ Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
“ Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.

227 ΔΙΑ. Διάδηλον, μεγάλως, ἐξάκουστον. ΓΕ. Ἐκβοῶν, κράζων.

228 ΑΙ. Αἰδεῖσθε, ὦ Ἕλληνες. ΕΙ. Τῷ ὁραθῆναι μόνον θαυμαστοὶ, καὶ οὐκ ἐπὶ ἔργῳ.

230 ΟΠ. Τὸ ὁπότε ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ ποτέ. Καὶ ἀποτελεῖ ἀνταποδοτικὴν περίοδον. Οὐκ ἔστι δὲ ἀνταπόδοσις. Ὁ γὰρ λόγος, Ἐν Λήμνῳ ἐκαυχᾶσθε ποτέ. ΚΕ. Κενὰ καὶ μάταια καυχώμενοι. ΗΓ. Ἐλέγετε. ἅστινας ποτὲ ἐν Λήμνῳ ἐλέγετε καυχώμενοι, πίνοντες οἶνον πλεῖστον καὶ κάλλιστον.

231 ΕΣ. Ἐσθίοντες. ΟΡ. Ὀρθὰ κέρατα ἐχόντων.

232 ΕΠ. Πλήρεις. Κατὰ μετωνυμίαν.

233 ΑΝΘ. Ἀντὶ τοῦ, κατέναντι ἑκατόν.

234 ΣΤΗ. Μαχήσεσθαι. ΕΙ. Ἐσμέν.

235 ΕΝ. Καύσει, ἐμπρήσει.

236 ΥΠ. Ὑπὲρ τὸ δέον βιαίων, ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

237 ΑΑΣ. Ἔβλαψας.

238 ΤΕ. Τὸν σόν.

239 ΕΡ. Ἐπὶ φθορὰν παραγενόμενος.

241 ΙΕΜ. Ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος.

243 ΑΥ. Ἡμᾶς αὐτούς. ΑΛΥ. Ἐκκλῖναι.

Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ὁ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα· 245
Νεῦσε δέ οἱ, λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ᾽ ἀπολέσθαι·
Αὐτίκα δ᾽ αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Νεϐρὸν ἔχοντ᾽ ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάϐϐαλε νεϐρὸν,
Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
Οἱ δ᾽ ὡς οὖν εἶδον, ὅτ᾽ ἄρ᾽ ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ᾽ οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο, Τυδεΐδαο πάρος, σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ᾽ ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίϐιον μαχέσασθαι· 255
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος, Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ᾽ ἔτραπεν ἵππους·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ἀράϐησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ. 260
Τὸν δὲ μετ᾽ Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

245 ΟΛΟ. Κατῴκτισεν, ἠλέησε.

426 ΝΕΥ. Ὑπέσχετο, ἐσήμανε.

247 ΤΕ. Ἤτοι μέγιστον, ἢ ἐντελῆ σημεῖα φαίνοντα, ἐπιτελεστικώτατον. Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν Διὸς γένεσιν τὸν ἀετὸν γεννηθῆναι, ἔν τε τῇ πρὸς τοὺς Γίγαντας μάχῃ παραπτῆναι. Διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο, ᾧ καὶ προσεστιώσε, καὶ ἀγγέλῳ αὐτῷ χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοῖ. Ὅθεν καὶ ἀετὸς ἐκλήθη, οὐχ, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἀΐσσειν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐτεὸν δηλοῦν, ὅ ἐστιν, ἀληθές.

248 ΝΕ. Ἐλάφου γέννημα.

250 ΠΑ. Πάσης φήμης καὶ κληδόνος αἰτίῳ καὶ δοτῆρι. Ὀμφὴ γὰρ, ἡ θεία κληδών.

252 ΘΟ. Ἀφώρμησαν.

354 ΕΥ. Ἐκαυχήσατο, ἐδεήθη, ἐφίετο. ΤΥ. Ἔμπροσθεν Τυδείδου σχεῖν.

357 ΦΡΑ. Φράδμονος παῖδα Ἀγέλαον.

259 ΣΤΗ. Καὶ διήλασεν ἐν στήθει, εἰς στῆθος.

260 ΑΡΑ. Ἐψόφησεν, ἤχησεν. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος

261 ΤΟΝ. Μετὰ δὲ τοῦτον, Σύνταξις, οὐ, Μετὰ δὲ τὸν, ἀλλὰ, Μετὰ τόνδε. Δῆλον ὅτι οὐδεὶς σύνδεσμος δὲ ἐνταῦθα.

262 ΤΟΙ. Ἐπὶ τοῖσι δέ. καὶ οὐ τοῖσι δέ. καθὼς, ὅτινος, ᾧτινι, οὐχ οὗτινος, ᾧτινι. Ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ τοῖσδε.

263 ΟΠ. Ἀκόλουθος.

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἠδ' Ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, Χρόμιόν τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον·
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
" Βάλλ' οὕτως, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
" Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
" Καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

---

264 ΑΤΑ. Πολεμικὸς, ἴσος τῷ Ἄρει.

266 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω τεινόμενα. ΤΙ. Ἐντείνων, ἕλκων.

268 ΥΠΕ. Ἔξω αὐτὸ τοῦ Τεύκρου ἐποίει.

269 ΠΑ. Περιβλεψάμενος εἴ τινα. Ἤτοι ὄνομα κύριος, ὁ Ἴαρζις· παπτήνας ἐπ' Ἴαρζιν. Ἢ, παπτήνας ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας, Ἵν' ᾖ, ἐπεὶ τινα οἰστεύσας, τοξεύσας.

271 ΔΥ. Ἐπεδύετο, ὑπεισῄει.

272 ΚΡΥ. Ἔκρυπτε.

281 ΚΟΙ. Βασιλεῦ ὄχλων.

282 ΦΟ. Φῶς, σωτηρία. Σημαίνει δὲ τὸ κυρίως φῶς.

284 ΚΑΙ. Ἡρακλῆς, πορθήσας Ἴλιον, Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, Πριάμου δὲ ἀδελφὴν, ἔλαβεν αἰχμάλωτον, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι, ὡς συστρατεύσαντι αὐτῷ. Ἀφ' ἧς ἔσχε Τεῦκρον ὁ Τελαμών. Ὡς οὖν ἀπὸ Τρωϊκῆς γυναικὸς τεχθέντα τὸν παῖδα, Τεῦκρον ἐκάλεσαν, περιαναπέμψαντες τὸν τόνον, καὶ ποιήσαντες κύριον. Τεῦκροι γὰρ οἱ Τρῶες, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν Τεύκρου. Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρά τε ἄλλοις, καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

« Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον. 285
« Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
« Αἴκεν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος, καὶ Ἀθήνη,
« Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
« Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
« Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, 290
« Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
« Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
« Ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
« Παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς, 295
« Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω·
« Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς,
« Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
« Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν 300
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,

πολλωνίῳ τῷ γραμματικῷ ἐν καταλόγῳ νεῶν. Ἐξήτηται δὲ πῶς ἐξ ἁπάντων ἐπαινέσας τὸν Τεῦκρον, νῦν ἐπιφέρει νόθον; Ἡμεῖς δὲ φαμέν. τοῦτο μὴ εἶναι πρὸς αἰσχύνην, ἀλλὰ τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔθος κρατοῦν. Ἐτίμων γὰρ τοὺς νόθους ἐπίσης τοῖς γνησίοις. Ἄλλως τε, εἰ καὶ αἰχμάλωτος Ἡσιόνη, ἀλλὰ βασιλίς. Ἔτι δὲ καὶ αὐξήσεως ἕνεκεν τοῦτ' εἰρῆσθαί φαμεν, ὅτι τῇ ἀρετῇ καὶ τοὺς γνησίους ὑπερέβαλε. ΚΟ. Ἐπιμελείας ἠξίωσεν ὡς γνήσιον.

285 ΕΥ. Δόξης ἐπιβῆναι ποίησον.

289 ΠΡΕ. Πρεσβεῖον, ἀριστεῖον. Λέγεται δὲ τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

290 ΤΡΙ. Λέβητα ἔχοντα αὐτοφυεῖς πόδας. ΑΥ. Σὺν τοῖς ἅρμασιν.

291 ΟΜ. Ἥτις τῆς αὐτῆς κοίτης κοινωνήσει.

293 ΣΠ. Ἐσπουδακότα.

295 ΩΣ. Ἀπωσάμεθα.

296 ΕΚ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ΔΕ. Ἐπιτηρῶν, ἢ προσδεχόμενος.

297 ΤΑ. Μακρὰς καὶ ὀξείας γωνιάτεις ἔχοντας. ὅ ἐστιν, ἀκίδας.

298 ΠΗ. Ἐνεπάγησαν. ΑΡ. Πολεμικῶν.

299 ΛΥΣ. Μανιώδη, λυσσώδη.

300 ΙΑΛ. Ἔφιει, ἔπεμπεν.

301 ΙΕ. Προεθυμεῖτο, ὥρμα.

304 ΑΙ. Ἀπὸ Αἰσύμης πόλεως. ΟΠ. Μεμνηστευμένη, γεγαμημένη.

Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
Ἱέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί·
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγεν.
Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐερύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,

306 ΜΗ. Ὡς μήκων. Ὁ τρόπος ἀναστροφή. ΚΑ. Ἀπέκλινε τὴν κεφαλήν. ΗΤ. Σημειωτέον ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν μήκωνα.

307 ΒΡΙ. Βαρουμένη. Βριθομένη ἐστὶν κατ' Ἀττικισμὸν, ἀντὶ τοῦ, βρίθεται, ὅ ἐστι βαρεῖται. Κέχρηται δὲ τῇ μετοχῇ ἀντὶ ῥήματος. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ἴδιον Αἰολέων. ΝΟ. Δρόσοις ἢ ψεκάσιν ἐαριναῖς.

308 ΗΜΥ. Ἐπέκλινε. ΠΗ. Τῇ περικεφαλαίᾳ βαρυνθέν.

311 ΠΑ. Σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

313 ΙΕ. Ὁρμῶντα.

314 ΥΠ. Ὑπεχώρησαν.

316 ΠΥ. Συνέσχεν, ἐκάλυψε.

320 ΘΟ. Κατεπήδησεν.

325 ΑΥ. Εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα τὴν νευράν. ΚΛΗ. Κατακλείς. ΑΠΟ. Ἀπείργει.

Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι·
Ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος· 330
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ', ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε.
Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν· 335
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων·
Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος,
Ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,
Ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει· 340
Ὡς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,

328 ΝΑΡ. Ἐνάρκησεν, ἐλύθη.

329 ΓΝ. Ἐπὶ γόνυ. ΕΡΙ. Πεσών.

330 ΑΜ. Ἐφρόντισεν. Ὁ τρόπος, ἀντίφρασις.

331 ΠΕ. Περιέβη.

332 ΥΠΟ. Ὑπεισελθόντες.

337 ΣΘΕ. Σφοδρῶς ἐπιῤῥωννύμενος. Ἔνιοι δὲ, τῷ βλέμματι φοβῶν, οἷον τὴν δύναμιν διὰ τοῦ βλέμματος ἐνδεικνύμενος.

338 ΣΥ. Συάγρου. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ τοιαῦτα ὀνόματα διῃρημένως λέγεται, ὡς τὸ, ἄγριον αἶγα.

340 ΔΟ. Ἐπιτηρεῖ.

341 ΩΠΑ. Κατόπιν ἐδίωκε, κατέπειγε.

342 ΟΠ. Τὸν τελευταῖον.

343 ΣΚΟ. Τὰ ἀπεξυσμένα ξύλα.

344 ΔΑ. Ἐδάμησαν, ἀνῃρέθησαν.

345 ΕΡΗ. Κατείχοντο.

346 ΚΕ. Ἐγκελευόμενοι.

348 ΑΜ. Πανταχοῦ περιεστρέφετο· ὅ ἐστιν, ἐνεργῶν περιήλαυνε.

Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
" Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
" Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
" Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς
" Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
" Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
" Ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
" Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
" Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
" Τεινόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
" Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
" Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
" Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
" Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,

349 ΓΟΡ. Γοργώπητος. Ἢ ἀντὶ τοῦ, Γοργόνος, ὅ ἐστι, φοβερᾶς. Ἀπὸ εὐθείας τῆς Γοργὼ εἶπε τὴν γενικήν. Ἢ οἵματα, ἀντὶ τοῦ ὁρμήματα.

352 ΝΩΙ. Ἡμεῖς. Κοινὴ ἡ διάλεκτος. Δωριεῖς δέ φασιν, ἄμμες. Αἰολεῖς, ἄμμε. Ἀττικοὶ δὲ, νῶϊ. Ἴωνες, ἡμεῖς. Ἔστι δὲ ἀντωνυμία δυϊκὴ ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως. Ἐὰν δὲ νῶϊν, σὺν τῷ ν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν. ΟΥ. Οὐκ ἔτι σώους θῶμεν τοὺς Ἕλληνας; οὐ κηδεμονίαν καὶ φροντίδα ποιησόμεθα, ἐξ ὑστέρου;

353 ΚΕ. Λυπησόμεθα, φροντίσομεν. ΥΣ. Ἐξ ὑστέρου.

354 ΟΙ. Μόρον.

355 ΡΙ. Τῇ φορᾷ. ΑΝΕ. Ἀνασχετῶς.

358 ΚΑΙ. Καὶ λίαν οὗτος.

360 ΟΥ. Ὁ ἐμός.

361 ΣΧΕ. Νῦν ἐπιπληκτικῶς εἰρημένον. ΑΛΙ. Ἁμαρτωλὸς, ἄδικος. ΕΜ. Τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ προθυμίας κωλυτής.

363 ΣΩ. Ἔσωζον. ΕΥ. Εὐρυσθέως τοῦ Ἀργείων βασιλέως, τοῦ ἐπιτάττοντος Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους. ΑΕΘ. Ἄθλων, κακοπαθειῶν.

365 ΑΠΑ. Ἐπικουρήσουσαν, βοηθήσουσαν. ΠΡΟ. Προέπεμπεν.

336 ΗΔ. Ἤδειν, ἠπιστάμην. ΠΕΥ. Συνετοῖς, ἢ πικροῖς. Παρὰ τὴν πεύκην.

367 ΕΥ. Ὁπότε αὐτόν. ΠΥ. Ἰσχυρῶς συναρμόζοντος καὶ κλείοντος τὰς πύλας, διὰ τὸ, μηδένα ὑποστρέφειν ἐξ ᾅδου.

« Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
« Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
« Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς, 370
« Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
« Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον·
« Ἔσται μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκώπιδα εἴπῃ.
« Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
« Ὄφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο, 375
« Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
« Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ
« Γηθήσει, προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

368 ΕΞ. Ἐκ τοῦ Ἐρέβους, ὅ ἐστι, σκότους. Ἔστι δὲ ὁ περὶ τοῦ Ταρτάρου τόπος. ΚΥ. Τὸν Κέρβερον. Τελεσθέντων τῶν τοῦ Ἡρακλέους ἄθλων ἐν μησὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυσθεὺς τόν τε τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἆθλον καὶ τὸν Ὕδρας, ἑνδέκατον ἐπέταξεν ἆθλον αὐτῷ, τὸν Κέρβερον ἐξ Ἅδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος. Μέλλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὔμολπον εἰς Ἐλευσῖνα, βουλόμενος μυηθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. διὸ ὁ γίνεται Πυλίου θετὸς υἱός. καὶ παραγινόμενος ἐμυεῖτο. Μὴ δυνάμενος οὖν ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπείπερ οὐχ ἡγνίσθη τοῦ τῶν Κενταύρων φόνου, ἁγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη. Καὶ παραγινόμενος ἐπὶ τὸ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, ὃ τῆς Ἅδου καταβάσεως ἐστι στόμιον, διὰ τούτου κατῆλθε. Ὡς δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος, εὐθὺς ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος ὡς ζῶσαν ἕλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι ἐστὶ κενὸν εἴδωλον. Πλησίον δὲ τῶν τοῦ Ἅδου πυλῶν γινόμενος, Θησέα ἐγείρει, καθήμενον ἐπὶ ἀκινήτου θρόνου. Ὁμοίως δὲ καὶ Πειρίθουν ἐβουλήθη. καὶ τῆς γῆς πολὺ σειομένης, οὐκ ἠδυνήθη. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. Βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἅδου βοῶν ἀπέσφαξεν· ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοίτης ὁ Κευθωνύμου προσκαλεσάμενος εἰς πάλην Ἡρακλέα, ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας ὑπὸ Περσεφόνης παρῃτήθη· Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν, χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα· ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσκεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καί περ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν Δράκοντος, κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε· συλλαβὼν οὖν αὐτὸν ἧκε, διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ δείξας τὸν Κέρβερον, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Αιδου.

369 ΑΙ. Ὑψηλά. ἐξ οὗ καὶ χαλεπά. ΣΤΥ. Στὺξ, μία τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρων, ἣν ὁ Ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε, τιμήσας αὐτὴν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἐν Ἅδου.

370 ΕΞΗ. Ἐτέλεσεν, ἐπλήρωσε.

371 ΓΟΥ. Ἐγονυπέτησεν. ΕΚ. Προσεκύνησεν, ἐφίλησεν.

373 ΕΣ. Ἔσται μὴν καιρός.

374 ΕΠ. Ἑτοίμαζε, παρασκεύαζε.

175 ΚΑ. Εἰσελθοῦσα. Μεταφορικὸς ὁ τρόπος.

378 ΠΡΟ. Φανεῖσα, ὀφθεῖσα. Δυϊκῶς.

“ Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
“ Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη, χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν·
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα·
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς·
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον, ἀγγελέουσαν·
“ Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
“ Ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
“ Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
“ Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
“ Αὐτὰρ δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω·

379 ΚΟ. Κορέσει.
380 ΔΗ. Τῇ πιμελῇ, τῷ λίπει.
389 ΛΑ. Ἔλαβεν.
392 ΕΠΕ. Ἔπλησε.
393 ΜΥ. Ἠνοίγησαν, ἤχησαν. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος.
399 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἔτρεπεν. ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας.
400 ΣΥ. Συναχθησόμεθα, συμβαλοῦμεν.
402 ΓΥΙ. Χωλώσω.
403 ΑΞΩ. Κατάξω, συντρίψω.

“ Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
“ Ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405
“ Ὄφρ᾽ εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ᾽ ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
“ Ἥρῃ δ᾽ οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
“ Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, ττι νοήσω.
Ὣς ἔφατ᾽· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος, ἀγγελέουσα·
Βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον. 410
Πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ᾽ ἔννεπε μῦθον·
“ Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
“ Οὐκ ἐάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
“ Ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ, 415
“ Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
“ Αὐτοὺς δ᾽ ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ᾽ ἅρματα ἄξειν·
“ Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
“ Ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
“ Ὄφρ᾽ εἰδῇς, Γλαυκῶπι, ὅτ᾽ ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι. 420
“ Ἥρῃ δ᾽ οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·
“ Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, ττι νοήσῃ.
“ Ἀλλὰ σύγ᾽ αἰνοτάτη, κύον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
“ Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις. 425

404 ΔΕ. Δέκα. ΠΕ. Περιερχομένους, πληρουμένους.

405 ΑΠΑ. Ἰαθήσεσθε. Δυϊκῶς. ΜΑΡ. Καταλάβῃ, κατάσχῃ.

407 ΝΕ. Μέμφομαι. ΟΥ. Οὐδὲ ὀργίζομαι.

408 ΕΩ. Ἐξ ἔθους ἔχει. ΕΝΙ. Ἐμποδίζειν.

409 ΑΕΛ. Ταχύπους παρὰ τὰς ἀέλλας, ὅ ἐστιν, ἀνέμους.

411 ΠΟ. Πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος, καὶ ἐξοχάς.

412 ΑΝ. Ἀπαντήσασα. ΚΑ. Κατεῖχεν. ΔΙ. Τὸν δὲ τοῦ Διὸς λόγον αὐταῖς ἀπήγγειλε. ΕΝ. Εἶπεν, ἔλεγε.

413 ΠΗ. Ποῦ προθυμεῖσθον;

415 ΕΙ. Εἴπερ εἰς τέλος ἄξει, πληρώσει.

423 ΚΥ. Ἀναιδεστάτη. ΑΔ. Ἄφοβε.

424 ΤΟΛ. Ὑπομενεῖς, καρτερήσεις. ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας. ΑΕΙ. Ἆραι.

Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
“ Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα, βροτῶν ἕνεκεν, πολεμίζειν·
“ Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
“ Ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ, τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ, 430
“ Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
Τῇσιν δ' Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα. 435
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους·
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος· 440
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας.
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἕζετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἥσθην· οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο· 445
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

429 ΑΠΟ. Ἀποφθαρήτω. ΒΙΩ. Ζησάτω.

431 ΩΣ. Ὡς πρέπει καὶ ἐγχωρεῖ.

432 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀπέτρεπε. ΜΩ. Μονώνυχας. Πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν, τῶν προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων χηλάς.

434 ΚΑ. Φάτναις. Παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἱσταμένους τοὺς ἵππους κάπτειν, ὅ ἐστιν, ἐσθίειν.

435 ΕΝ. Πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας τῶν εἰσόδων τοίχους. Διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν θυρῶν. ΠΑΜ. Φαίνοντα, λάμποντα.

436 ΚΛΙΣ. Θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις.

437 ΜΙΓ. Ἀναμεμιγμένως. ἀναμεμιγμέναι τοῖς λοιποῖς. ΤΕ. Τεταλαιπωρημέναι, τετιμωρημέναι.

439 ΔΙΩ. Ἤλαυνεν. ΘΕ. Προσήγγισε τοῖς θρόνοις θεῶν. ΘΩ. Τὰ συνέδρια, τὰς καθέδρας.

441 ΑΜ. Περὶ τοῖς βωμοῖς. Ἀνὰ βωμοῖς. Κατὰ συγκοπὴν Αἰολικήν. ΚΑ. Καταπετάσας λινοῦν ἱμάτιον, ἁπλώσας.

443 ΠΕ. Ἐκινεῖτο.

444 ΔΙ. Τοῦ Διὸς χωρίς.

445 ΗΣ. Ἐκαθέσθησαν.

“ Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
“ Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
“ Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
“ Πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
“ Οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
“ Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
“ Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
“ Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
“ Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
“ Ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
Πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
“ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
“ Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
“ Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
“ Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
“ Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
“ Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
“ Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

447 ΤΕ. Τεταλαιπώρησθε.

448 ΟΥ. Οὐ μὲν δή. Μεταφρασταὶ ἀναγινώσκουσιν. Οὐ μὲν δήν. Ὅπερ ἄμεινον. ΚΑ. Κεκμήκατε, κεκοπιάκατε.

450 ΠΑΝ. Ἡ δὲ τοῦ πάντων μείζονος ιοῦ δύναμις, φησὶ, τηλικαύτη ὑπάρχει, ς μηδὲ ὑπὸ πάντων θεῶν δύνασθαι καταγωνισθῆναι.

451 ΤΡΕ. Μετατρέψειαν, κωλύσειαν.

453 ΜΕΡ. Μερίμνης ἄξια, χαλεπά.

455 ΠΛΗ. Ἀντὶ τοῦ, πληγεῖσαι.

459 ΑΚΕ. Ἡσύχως εἶχε, ἀκὴν ἔζετο, καὶ ἡσυχάζουσα.

460 ΑΓ. Ἀνήμερος, χαλεπός.

461 ΗΡΗ. Γενικὴ Ἑβραϊκή. Ἥρης.

463 ΟΥΚ. Οὐκ εὐεικτὸν, καὶ εὐσυγχώρητον.

“ Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
“ Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
“ Ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
“ Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
“ Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα,
“ Ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται, 475
“ Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος·
“ Ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
“ Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
“ Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
“ Ἥμενοι, οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος ἠελίοιο 480
“ Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
“ Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔγωγε
“ Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

470 ΗΟΥΣ. Ἕωθεν, ὄρθρου, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.

474 ΩΡ. Διεγερθῆναι. ΝΑΥ. Παρὰ ταῖς ναυσί.

476 ΣΤΕ. Στενώματι. Στεῖνος γὰρ εἴωθε λέγειν τὴν στενὴν ὁδόν. Λέγει δὲ τὴν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους στενοχωρίαν. ΑΙ. Τῷ χαλεπῷ, διὰ τὸν φόβον.

477 ΘΕΣ. Θεόλεκτον, μεμοιραμένον.

478 ΟΥ. Οὐδὲ ἐάν. ΝΕΙ. Κατώτατα, ἔσχατα. ΙΚΗ. Παραγενήσῃ, ἀπέλθῃς.

479 ΓΑΙ. Διὸς μεταστήσαντος τὸν πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, καὶ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν παραλαβόντος, Γίγαντες, οἱ Γῆς παῖδες, ἀγανακτήσαντες, ἐν Ταρτησσῷ (πόλις δέ ἐστιν αὕτη παρὰ τῷ Ὠκεανῷ) μέγαν κατὰ Διὸς πόλεμον παρεσκεύαζον. Ζεὺς δὲ συναντήσας αὐτοῖς, καταγωνίζεται πάντας. Καὶ μεταστήσας αὐτοὺς εἰς Ἔρεβος, τῷ πατρὶ Κρόνῳ τὴν τούτων βασιλείαν παραδίδωσιν. Ὀφίωνα δὲ, τὸν δοκοῦντα πάντων ὑπερέχειν, κατηγωνίσατο, ὄρος ἐπιθεὶς αὐτῷ τὸ ἀπ' αὐτοῦ Ὀφιώνιον. ΙΑ. Οὐρανοῦ παῖς, εἷς τῶν Τιτάνων.

480 ΥΠΕ. Τοῦ ἡλίου. Ἤτοι ὅτι Ὑπερίονος ἐστι καὶ Θείας παῖς, ὡς Ἡσίοδος. Ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ. Ἢ ὑπερίων, ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ὢν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον. Διὰ τούτου γὰρ τὰ ὅλα συνέχεται.

482 ΕΝ. Ὅπου. ΑΛΩ. Πλανωμένη.

483 ΑΛΕ. Λόγον οὐκ ἔχω, οὐ φροντίζω. ΚΥ. Χαλεπώτερον, δεινότερον.

487 ΑΕ. Ἄκουσι, καὶ μὴ βουλομένοις.

Ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν, ποταμῷ ἔπι δινήεντι, 490
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης· 495
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
“ Νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας, καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
“ Ἂψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
“ Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
“ Ἀργείους, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
“ Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
“ Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτάρ καλλίτριχας ἵππους
“ Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
“ Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
“ Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
“ Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
“ Ὥς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης,
“ Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·
“ Μή πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ 510
“ Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·

488 ΑΣ. Ἀσπαστή, εὐκταία. ΤΡΙ. Πολυλιτάνευτος. ΕΡΕ. Σκοτεινή.

491 ΟΘΙ. Ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὴν ἀπὸ, πρόθεσιν. Ἵν' ᾖ, ὅπου καθαρὸς καὶ διαφανὴς ν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

495 ΠΟΡ. Δακτύλιος.

498 ΕΦΑ. Ἐλογιζόμην.

500 ΚΝ. Σκότος.

503 ΕΦΟ. Ἑτοιμάσωμεν.

504 ΛΥ. Ὑπολύσατε. ΕΔΩ. Τροφήν.

506 ΟΙ. Οἶνον ἀγοράζετε.

507 ΕΠΙ. Συλλέξατε, συναγάγετε.

508 ΜΕ. Μέχρι τῆς ἡμέρας. ΗΡΙ. Ἤτοι, τὸν ὄρθρον γεννώσης. ἢ, ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένης.

509 ΣΕ. Πυρὸς λαμπηδών. ΙΚΗ. Παραγένηται.

510 ΝΥΚ. Ἀντὶ τοῦ, διὰ νυκτός.

“ Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
“ Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
“ Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
“ Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος 515
“ Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
“ Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
“ Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
“ Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
“ Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη, 520
“ Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
“ Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
“ Ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
“ Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν, ὑγιὴς, εἰρημένος ἔστω,
“ Τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
“ Εὔχομαι, ἐλπόμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
“ Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
“ Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
“ Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
“ Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι, σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, 530
“ Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
“ Εἴσομαι, αἴ κε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης

512 ΜΗ. Μὴ μὲν δή. ΑΣ. Ἄνευ κακοπαθείας, χωρὶς πόνου.

513 ΒΕ. Νῦν, τὸ βεβλημένον μέρος, τὸ τραῦμα. ΠΕΣ. Συνέχῃ, θεραπεύῃ.

517 ΑΓ. Ἀγγελλέτωσαν.

518 ΠΑΙ. Πρώτως ἡβῶντας, νέους, τοὺς ὄντας ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, ὅ ἐστιν, ἡλικίας. ΠΟ. Πεπολιωμένους. ἀπὸ μέρους. Ἤτοι συνεκδοχή.

519 ΘΕΟ. Ὑπὸ θεῶν ᾠκοδομημένων. καθότι Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ᾠκοδόμησαν αὐτούς.

520 ΘΗ. Αἱ περὶ τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων. Τὰ μὲν γὰρ ἄλογα, ὡρισμένον ἔχει καιρὸν, ἐν ᾧ μίγνυνται. αὗται δὲ διηνεκῶς πλησιάζουσι.

521 ΚΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, καιέτωσαν.

522 ΛΟ. Ἐνέδρα. Ὅθεν καὶ λοχαγοὶ, οἱ ταξίαρχοι. ΑΠΕ. Ἀπόντων.

523 ΩΔ. Οὕτως γινέσθω.

524 ΜΥ. Οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος.

526 ΕΛ. Δι' ἐλπίδος ἀγόμενος.

527 ΚΗ. Τοὺς ὑπὸ εἱμαρμένης ἠγμένους, μοιροφορήτους. ἢ, οὓς αἱ μοῖραι ἀποίσουσιν.

529 ΕΠΙ. Διὰ τῆς νυκτός.

530 ΠΡΩ. Καὶ ὑποπρωῒ, ὑπὸ πρωῒ, ὑπὸ τὴν ἕω, ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

532 ΕΙ. Γνώσομαι.

« Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἦ κεν ἐγὼ τὸν
« Χαλκῷ δῃώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
« Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
« Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
« Κείσεται οὐτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
« Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
« Εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
« Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
« Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο·
Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά. 550
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθὴρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθὴρ,

534 ΔΗ. Φονεύσας.

535 ΔΙΑ. Γνωρίσει, διαγνώσεται.

538 ΗΕ. Ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἀνίσχειν αὔριον.

542 ΚΕ. Ἐβόησαν μετὰ θορύβου.

545 ΙΦΙ. Εὐτραφῆ. Μετάληψις ὁ τρόπος.

550 ΕΙ. Ἐκαθέζοντο.

551 ΦΑ. Τὴν φύσει λαμπράν. Τοῦτο δὲ καθόλου τῆς σελήνης ἐπιθετικόν ἐστι, κἂν μὴ πανσέληνος ᾖ.

552 ΑΡΙ. Πάνυ εὐπρεπῆ, διάδηλα. ΕΠΛ. Ἐγένετο, ἦν. ΝΗ. Χωρὶς ἀνέμου.

553 ΣΚΟ. Σκοποὶ, ὑψηλοὶ τόποι. ΠΡΩ. Οἱ προεκβεβηκότες τῶν ὀρῶν τόποι, καὶ προβεβλημένοι. Παρὰ τὸ ἐξέχειν, Πρῶνες. πρήωνες.

Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν· 555
Τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύρας, 560
Ἑστηκότες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

555 ΕΙ. Φαίνεται. ΠΟΙ. Ποιμὴν, εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, βουκόλος. Διὰ νυκτὸς γὰρ οἱ βόες νέμονται. Κατάχρησις ὁ τρόπος.

556 ΜΕΣ. Ἀναμέσον.

557 ΙΛΙ. Πρὸ τοῦ Ἰλίου.

558 ΠΑΡ. Ἔνιοι δὲ γράφουσι, πὰρ δὲ ἑκάστῳ (πυρὶ) Εἵατο πεντήκοντα (ἄνδρες,) (εἰς, ὑπὸ) σέλας πυρὸς αἰθομένοιο. Ἐκ τούτων δ' ἄν τις καταμάθοι τὸ πλῆθος τῶν Τρώων, ὅτι ε' μυριάδες ἦσαν οἱ πολῖται.

559 ΕΙ. Ἐκαθέζοντο. ΣΕΛ. Φωτὶ, πυρᾶ. Ὅθεν καὶ ἡ τὸ φῶς ἡμῖν παρέχουσα σελήνη εἴρηται.

560 ΚΡΙ. Κριθάς. Ἀποκοπὴ ὁ τρόπος. ΟΛΥ. Εἶδος σπέρματος παραπλησίου κριθῇ.

561 ΕΥ. Καλὸν θρόνον ἔχουσα βασιλικὸν ἢ καλὸν ἅρμα. μεταληπτικῶς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν, ἵστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις. Καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΕΠΑΥΛΙΣΑΜΕΝΩΝ τῶν πολεμίων διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν παρὰ τῷ ναυστάθμῳ, Ἀγαμέμνων, ἀπηλπικὼς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφεύγειν ἐπιβάντας τῶν νεῶν κελεύει τοὺς Ἕλληνας. Διομήδους δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τοῦτον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύεσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων. Πείθεται δὲ τούτοις ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ. Ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται· τῆς μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι· πρὸς δὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἁρμόσασθαι, καὶ πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίγνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ, τε Ἰθακήσιος, καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρέσβεων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων, καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ἔπειξιν δηλούντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ οὐδ' ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀρωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν. Καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων. καὶ τῆς ἐπὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς. καὶ ὅτι οὐ χρή, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, πάντα μητρὶ πείθεσθαι, δι' ὧν εἶπεν, αἰνίττεται· καὶ, ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσας, χωρὶς τιμῆς μεταγνώσεται, τὴν Μελεάγρου μάχην, καὶ Αἰτωλῶν, διηγούμενος. Οὔτε δὲ Φοῖνιξ πρεσβευτὴς εὐτυχής. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει. Οὔτε δὲ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Αἴας ἔτρεψεν, ἐπιπλήσσων τε καὶ ἱκετεύων καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πεῖσαι πειρώμενος. Ἀλλὰ Φοίνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Ὀδυσσεὺς δὲ σὺν Αἴαντι τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἕλλησιν. Ἐφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλέως, ὡς οὐ δεόντως ἀμέτρῳ ὀργῇ χολάζοντος. τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

Λιταί.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη·
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον, 5
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένος ἦτορ,
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων, 10
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,

---

1 ΕΧ. Εἶχον, ἐφύλασσον. Καλῶς δὲ εἶπε τοῦτο· οἱ μὲν γὰρ Τρῶες τὰς φυλακὰς εἶχον, ἵνα μὴ φύγωσιν οἱ Ἕλληνες διὰ νυκτός. οἱ δὲ Ἕλληνες εἴχοντο ὑπὸ τοῦ δέους.

2 ΘΕΣ. Θεία, πολλή. Ἰδίως μὲν διὰ τοὺς Τρῶας· ἰδίως δὲ διὰ τὸν πεσόντα κεραυνόν. ΕΧΕ. Εἶχεν, ἐκράτει. ΦΥ. Ἡ μετὰ δέους φυγή. ΚΡΥ. Φρικτοῦ, φοβεροῦ. Σημαίνει γάρ, τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ΕΤ. Συνεργός, φίλη. Σημειωτέον δέ, ὅτι τὴν φυγὴν ὁ Ποιητὴς τοῦ φόβου εἴρηκεν ἑταίραν.

3 ΑΤ. Ἀνυπομονήτῳ, ἀφορήτῳ. ΒΕ. Τὴν ψυχὴν τετρωμένοι ἦσαν, ἐλυποῦντο.

4 ΩΣ. Καλῶς δύο ἀνέμους παρέλαβε ταράσσοντας τὸ πέλαγος, ἵνα καὶ δύο πάθη ψυχῆς παραστήσῃ. Ὥσπερ, φησίν, εἰώθασι δύο ἄνεμοι ταράσσειν τὴν θάλασσαν ἐκ βυθοῦ· οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ἐταράσσοντο ὑπὸ τῶν δύο χαλεπωτάτων παθῶν, λύπης τε, καὶ φόβου. ΟΡΙ. Ταράσσουσι. Δυϊκῶς.

5 ΒΟ. Πῶς ἀμφοτέρους ἐκ Θρᾴκης φησὶ πνεῖν, τοῦ μὲν Βορέου ἐξ ἄρκτου, τοῦ δὲ Ζεφύρου ἐκ δύσεως πνέοντος; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἡ τῶν Θρᾳκῶν γῆ ἐπιπολὺ διήκει, καὶ σιγματοειδὴς κεῖται τῇ θέᾳ μέχρι τῆς δύσεως. Ἀφ' ἑκατέρου οὖν μέρους τῶν ἀνέμων ἔχει ἑκάτερον. Οἱ δέ φασιν, ὅτι συλληπτικῶς πέφρακε. Μόνος γὰρ ὁ Βορέας ἀπὸ Θρᾴκης πνεῖ. ΤΩ. Οἵτινες ἀπὸ Θρᾴκης πνέουσιν.

6 ΑΜΥ. Ὁμοῦ, ἐξαίφνης. ΚΕ. Μέλαν, ἐξ οὗ, φρικτόν.

7 ΚΟΡ. Κορυφοῦται. Ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ σωρεύεσθαι ἤκουσαν. κόρθυς γάρ, ἡ σωρός. ΠΑ. Ἔξω παρὰ τὴν θάλασσαν. ΦΥ. Τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. Οἱ δὲ φυκία φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην. ΕΧ. Ἔξω ἔβαλον.

8 ΕΔ. Ἐταράσσετο, διεκόπτετο.

9 ΑΧ. Μεγάλῃ λύπῃ. ΒΕ. Ὥσπερ τὴν ψυχὴν βεβλημένος, καὶ ἐκπεπληγμένος.

10 ΦΟΙ. Παρεγίγνετο, περιήει.

11 ΚΛΗ. Ἐξονομακλήδην, ὀνομαστί.

Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
Ὣς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
“ Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
“ Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
“ Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν,
“ Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· 20
“ Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
“ Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
“ Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
“ Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
“ Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
“ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
“ Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
“ Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν· 30
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,

---

12 ΜΗ. Μηδὲ καλοῦντας τοὺς πάντας. Νυκτὸς γὰρ οὔσης, καὶ πλησίον ὄντων τῶν πολεμίων, οὐ πάντας καλεῖ, οὐ βοᾷ, κλήδην δὲ κικλήσκει, ἵνα μή τις ταραχὴ γένηται. ΠΟ. Ἐνήργει.

14 ΜΕ. Πολύυδρος. Φύσει γὰρ μέλαν τὸ ὕδωρ. Ἀλλὰ λαμπρύνεται ταῖς ἡλιακαῖς αὐγαῖς. Ἡ βαθεῖα· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος.

15 ΑΙ. Ὑψηλῆς. ἣν ἂν καὶ αἲξ ἀπολίπῃ διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλὸν καὶ δύσβατον. ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἱ αἶγες ὡς ἐπίπαν νέμονται. Ἡ δὲ παραβολὴ πρός τε τὸ πλῆθος τῶν δακρύων εἴληπται καὶ τῶν στεναγμῶν. ΔΝΟ. Μέλαν. ΧΕ. Χεῖ, πέμπει.

18 ΕΝΕ. Ἐνέβαλε.

30 ΔΗΝ. Πολλῷ χρόνῳ, ἐπιπολύ. ΑΝΕ. Ἄφωνοι, ἥσυχοι. ΤΕΤ. Τεταλαιπωρημένοι, λυπούμενοι.

32 Ἀντὶ τοῦ, τῷ λόγῳ σου. ΑΦ. Ἀσυνετοῦντι.

Ἡ, θέμις

" Ἤ, θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
" Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
" Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
" Ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
" Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
" Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
" Ἀλκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
" Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν 40
" Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
" Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
" Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
" Ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί·
" Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, 45
" Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
" Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
" Νῶϊ δ', ἐγὼ, Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
" Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν, 50
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·

33 ΘΕ. Ὡς νόμος ἐστὶν ἐν ἐκκλησίαις τῷ βουλομένῳ λέγειν ἀκωλύτως, ὥσπερ ἐν δημοκρατείᾳ.

34 ΑΛ. Ἰσχύν μου πρῶτον ὠνείδισας, ὡς ἀνάνδρου. ΕΝ. Τοῖς Ἕλλησι. Ἤτοι δὲ, ἐν ἤθει. Ἀναφορὰν ἔχει ταῦτα ἐπὶ τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ Δ΄ ῥαψῳδίᾳ·

Ὤμοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;

35 ΦΑΣ. Φήσας, εἰπών. ΑΠ. Ἄπειρον πολέμου, ἄμαχον.

36 ΓΕ. Γέροντας εἶπε, διὰ τὸν Νέστορα, ἐπεὶ μικρῷ πρότερον αὐτὸν ἐσεσώκει ἐν τῷ πολέμῳ.

37 ΔΙΑ. Τοῖν δυοῖν ἕτερον ἔδωκε.

38 ΠΕ. Ὑπὲρ πάντας, περισσῶς, πάνυ.

39 Ο. Ὃ κράτιστόν ἐστιν.

41 ΩΣ. Ὡς λέγεις.

42 ΕΠΕ. Ἐφορμᾷ.

43 ΠΑΡ. Πάρεστί σοι τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἡτοιμασμένα, εἰ βούλει ἀπαλλάττεσθαι. ΝΗ. Αἱ δὲ νῆές σου ἐγγὺς τῆς θαλάσσης εἰσί. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν δειλίαν αὐτοῦ κατηγορεῖ.

46 ΕΙ. Προσληπτέον δὲ τὸ, βούλονται. ἵν' ᾖ, ἐὰν δὲ καὶ αὐτοὶ βούλονται, φευγέτωσαν, ἔστωσαν τῶν φευγόντων.

51 ΑΓΑ. Θαυμάσαντες.

“ Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
“ Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
“ Οὔ τις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ, 55
“ Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
“ Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
“ Ὁπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
“ Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
“ Ἀλλ᾽ ἄγ᾽, ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι, 60
“ Ἐξείπω, καὶ πάντα διΐξομαι· οὐδέ κε τίς μοι
“ Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
“ Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
“ Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
“ Ἀλλ᾽ ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, 65
“ Δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
“ Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτός.
“ Κούροισιν μὲν ταῦτ᾽ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
“ Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
“ Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές. 70

---

54 ΟΜΗ. Συνήλικας, τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

55 ΟΥ. Οὐδεὶς ἄν σου τὸν λόγον ἐκφαυλίσῃ, καὶ μέμψηται. Πῶς δὲ ὁ Νέστωρ, τὸ τέλειον ἀποδοὺς τῷ Διομήδους λόγῳ, λέγειν αὐτὸς ἐπιχειρεῖ; Ῥητέον, ὅτι τῆς ὕβρεως τὴν μνήμην καὶ Διομήδης πεποίηται, καὶ Νέστωρ αὐτῷ τελείως γεγονῆσθαι μαρτυρεῖ. Ὅπερ δὲ δεῖ πράσσειν, ἐν καιρῷ Διομήδης μὲν παρέλιπεν, ἐκεῖνος δὲ εἰσηγεῖται.

56 ΟΥ. Οὐδὲ τὰ ἐναντία σοι ἐρεῖ. ΑΤ. Οὐ μὴν τέλος ἐπέθηκας τῷ λόγῳ σου. τὰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν βασιλέα δεόντως φησὶν εἰρῆσθαι. ἐλλείπειν δὲ τὰ τῆς συμβουλῆς, καὶ παρὰ φυλακῆς ἅτινα αὐτὸς ἀνεπλήρωσεν.

57 Η. Νέος μὲν δὴ ὑπάρχεις. ΕΜ. Ἐμὸς δ᾽ ἂν καὶ παῖς νομισθείης καὶ τῶν παίδων μου ὁ νεώτατος.

58 ΑΤ. Καὶ δή. ΠΕ. Συνετῶς λέξεις παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων.

60 ΓΕ. Παλαιότερος, πρεσβύτερος.

61 ΔΙΙ. Διελεύσομαι, πληρώσω.

63 ΑΦΡ. Ὁ φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων. Φρατρία δὲ κυρίως ἐστὶ, τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ΑΘΕ. Ἄδικος ἄνθρωπος.

64 ΟΣ. Ὅστις πολέμου ἐρᾷ. ΕΠΙ. Τοῦ ἐμφυλίου, τοῦ μὴ πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γιγνομένου. Λέγει δὲ τοῦτο, αἰνιττόμενος τὸν Ἀχιλλέα.

66 ΦΥ. Ἀντὶ τοῦ, φύλακες. ἀπὸ ὀρθῆς τοῦ, φυλακτήρ.

67 ΛΕ. Λεξάσθωσαν, συναριθμηθήτωσαν, κατακλινθήτωσαν.

69 ΑΡ. Ἡγοῦ, ἡγεμόνευε.

70 ΔΑΙ. Ἐπὶ ἑστίασιν κάλει τοὺς ἐντίμους. ΕΟΙ. Πρέπον σοί ἐστιν. ΟΥ. Οὐκ ἔστι σοι ἀπρεπές.

“ Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
“ Ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
“ Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
“ Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
“ Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
“ Ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς· ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
“ Καίουσι πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
“ Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.
Ἕπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
Κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
Ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

72 ΗΜΑ. Καθημεριναὶ, αἱ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐσερχόμεναι.

73 ΠΑ. Πάρεστί σοι ἀφθόνως ἡ πρὸς ὑποδοχὴν δαψίλεια.

74 ΑΓ. Ἀθροισθέντων, συνελθόντων. ΤΩ. Τούτῳ πεισθήσῃ.

75 ΒΟΥ. Τὸ σχῆμα, παρονομασία. ΠΑΝ. Κατὰ πάντας.

76 ΠΥ. Συνετῆς.

77 ΤΙΣ. Προσληπτέον τὸ, ἰδών. τίς ἂν χαρείη, βλέπων ταῦτα οὕτω προϊστάμενα.

78 ΝΥΞ. Αὕτη ἡ νύξ. ΔΙ. Διαφθερεῖ.

80 ΕΣ. Ἐξῄεσαν, ἐξώρμων.

81 ΑΜ. Οἱ περὶ Θρασυμήδη. ΘΡ. Θρασυμήδην. Ὁ δὲ τρόπος ἔκτασις. τὸ ἔθος Ἰώνων.

88 ΠΥΡ. Πῦρ ἀνῆψαν.

89 ΑΟΛ. Ἀθρόους.

90 ΜΕ. Τῷ μένει εἴκουσαν, αὐτάρκη.

91 ΟΙ. Οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἑτοῖμα βρώματα ἐξέτειναν τὰς χεῖρας, καὶ ἤσθιον. ΟΝΕ. Βρώματα τὴν ὄνησιν παρέχοντα.

Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν· 95
" Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
" Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
" Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.
" Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι, 100
" Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
" Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.
" Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
" Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
" Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
" Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
" Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
" Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
" Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
" Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
" Ἠτίμησας, ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
" Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν

93 ΥΦ. Κατασκευάζειν. μεταφορικῶς.

97 ΕΝ. Σύ μοι καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἔσῃ τῶν λόγων.

100 ΠΕ. Περισσῶς μὲν βουλεύεσθαι, ὑπὲρ πάντας λέγειν.

101 ΚΡΗ. Ἐπιτελέσαι, ἐπιτρέψαι, ἢ πεισθῆναί σε καὶ εἰς τέλος ἀγαγεῖν καὶ τὸ ὑπὸ ἄλλου καλῶς λεγόμενον.

102 ΣΕΟ. Ἤτοι, ἐν τῇ σῇ ἐξουσία ἔσται τοῦτο τὸ ἔργον δοκιμάσαι. Ἤτοι, τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα σὸν ἔσται. εἰς σε γὰρ ἀνενεχθήσεται. ΑΓΑ. Ἀγαθὴν εἰσενέγκασθαι γνώμην. ΑΡ. Ὅ, τι ἂν κρατῇ, καὶ συμφέρῃ.

104 ΝΟ. Νοῦν, γνώμην.

106 ΕΞΕ. Ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου. ΔΙΟ. Περισπωμένως ἀναγνῶμεν. συναίρεσιν γὰρ ἔπαθεν. ἐπεὶ τὸ ἐντελές ἐστι, Διογενέος, τοῦ ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχοντος.

108 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην.

109 ΑΠΕ. Ἀπηγόρευον, ἐκώλυον. Γράφεται δὲ καὶ, Ἀπεμυθευόμην, ἵν' ᾖ, ἀπελογιζόμην. ΜΕ. Γενναίῳ. ΘΥ. Νικηθεὶς ὑπὸ τῆς ὀργῆς.

112 ΑΡ. Φιλοφρονησάμενοι.

" Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
Suid. V. Ἀντί " Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
" Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
" Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
" Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
" Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
" Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
" Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
" Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
" Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
" Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
" Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

115 ΟΥ. Ἥκιστα κατὰ ψεῦδος, οὔτε ψευδῶς, οὐδὲ ψευσάμενος, τὰς ἐμὰς ἄτας εἶπας.

116 ΑΑΣ. Ἐβλάφθην. Ἔβλαψα, ἠδίκησα, ἐνύβρισα. ΑΝ. Ἀρνοῦμαι. ΑΝ. Μᾶλλον δὲ ἀντάξιος πολλῶν ἐστὶν οὗτος ὁ ὑπὸ Διὸς φιλούμενος ἀνήρ.

119 ΛΕΥ. Δειναῖς, ὀλεθρίαις.

120 ΑΡΕ. Εἰς ἀρέσκειαν ἐλθεῖν φιλοφρόνως.

122 ΑΠΥ. Τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικούς, καινουργεῖς, τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ. ΤΑ. Τάλαντον ἐξισάζει τοὺς ἑξακισχιλίους νῦν παρ' Ἀθηναίοις στατῆρας. Διαφόρως δὲ νοεῖται. ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Καὶ ὁ Ποιητὴς δὲ τοῦτο δῆλον ἡμῖν ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πατρόκλου λέγων·

Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυω καὶ εἰκοσίμετρον
Τῷ πρώτῳ. ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον, κυέουσαν.
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως.
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα.

Εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ἑλλήνων, βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ Δίφιλος ἐν ἀργύρῳ βραχύ τι τὸ τάλαντόν φησι. Τάλαντον δὲ, οὐ τάλαντα. ταῦτα δὲ ἐστι χρυσίου τάλαντον.

123 ΑΙ. Τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους, τοὺς καλουμένους ἐμπυριβήτας, παρὰ τὸ αἴθεσθαι.

124 ΠΗ. Εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς. ἀφ' οὗ, γενναίους. ΑΘ. Νικητηρίους. ΑΕΘ. Ἔπαθλα, θέματα. ΑΡΟ. Ἀπηνέγκαντο, ἐκτήσαντο.

125 ΟΥ. Οὐκ ἄν. ΑΛΗ. Ὁ ἄνευ λείας, ἐλλιπὴς βοσκημάτων. Λεία γὰρ κυρίως ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις.

126 ΑΚ. Ἐνδεής. ΕΡΙ. Μεγαλοτίμου, ἐνδόξου.

" Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
" Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
" Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
" Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
" Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
" Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
" Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
" Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
" Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
" Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
" Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
" Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
" Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
" Αἴ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
" Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
" Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
" Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
" Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
" Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα· 145

127 ΗΝ. Περιεποιήσαντο.

128 ΑΜΥ. Ἀμωμήτους, εὐειδεῖς.

130 ΕΞΕ. Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβον. ΛΕΣ. Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος Καλλιστεῖα. Ἡ δὲ Λέσβος νῆσός ἐστιν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, πόλεις ἔχουσα πέντε, Ἄντισσαν, Ἐρεσσὸν, Μήθυμναν, Πύῤῥαν, Μιτυλήνην.

131 ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς δὲ ἔσται καὶ ἡ Βρισηΐς.

133 ΜΗ. Ὀμόσαι, φησὶ, τὸ μηδέποτε αὐτῇ συγκεκοιμῆσθαι. ὅ ἐστι, μεμίχθαι.

134 Η. Ὡς θέμις.

135 ΠΑ. Παρέσται, δοθήσεται.

137 ΑΛ. Δαψιλῶς, ἱκανῶς. ΝΗ. Πληρωσάτω, σωρευσάτω.

138 ΔΑ. Μεριζώμεθα. ΛΗΙ. Τὴν λείαν, τὰ λάφυρα.

141 ΟΥ. Τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς, καὶ κάρπιμον.

143 ΤΗ. Ἀγαπητὸς, μονογενής. Μόνος γὰρ Ὀρέστης ἄρσην ἐγένετο τῷ Ἀγαμέμνονι ἐκ Κλυταιμνήστρας. ΘΑ. Ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους.

144 ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένῳ.

145 ΛΑ. Μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατρῶν. ἣν οἱ τραγικοὶ Ἠλέκτραν εἶπον. ὡς καὶ τὴν Ἰφιάνασσαν, Ἰφιγένειαν φησὶν ὁ Εὐριπίδης.

" Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
" Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
" Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
" Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
" Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν, 150
" Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
" Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
" Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
" Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, πολυβοῦται,
" Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσουσι, 155
" Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
" Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
" Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος·
" Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.
" Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι, 160
" Ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
" Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

---

146 ΑΝ. Ἄνευ ἔδνων. Ἔδνα δέ εἰσι, τὰ περὶ τῶν γάμων ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ.

147 ΕΠΙ. Τὸ ἑξῆς, ἐπιδώσω μείλια. Μείλια δὲ εἶπεν, οἷς μειλίσσονται οἱ τῶν νυμφῶν πατέρες τοὺς ἄνδρας. Τὴν προθήκην δὲ λέγει, τὴν ἡδέως διατεθειμένην τὰ κατὰ τὴν ψυχήν.

150 ΠΟΙ. Βοτανώδη.

151 ΖΑ. Μεγάλας, θείας. ΒΑ. Βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσαν.

153 ΝΕ. Νένηνται, νενέαται, ἔχηνται, ἢ κατῳκισμέναι εἰσίν. ΗΜΑ. Ἀμμώδους.

154 ΠΟ. Πολυθρέμματοι, πλούσιοι. Ῥῆνες γάρ, οἱ ἄρνες. ΠΟ. Πολλὰς βοῦς ἔχοντες.

155 ΔΩ. Δωρεαῖς.

156 ΟΙ. Γενικὴ Ἑβραϊκή. Αὐτοῦ. ΛΙ. Ὅσα δεῖ βασιλέα λαμβάνειν παρὰ τῶν ὑπηκόων, εὐκόλως δώσουσι. τοῦτ' ἔστιν, ὑποταγέντες αὐτῷ κατὰ τὸ δίκαιον, λαμπροὺς τελέλέσουσι φόρους. ΛΙ. Πλουσίας.

157 ΤΑΥ. Ταῦτα ἂν αὐτῷ. ΜΕ. Μεταλήξαντι, λήξαντι, παυσαμένῳ.

158 ΔΜΗ. Δαμασθήτω. τοῦτ' ἔστι, πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω. ΑΜ. Ἀμείλικτος, ἀσυμπαθὴς, καὶ ἀπηνής. ΑΔΑ. Ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

160 ΥΠΟ. Παραχωρησάτω, ὑπειξάτω. ΒΑ. Βασιλικώτερος.

“ Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
“ Ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
“ Ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
“ Εἰ δ' ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων.
“ Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω·
“ Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
“ Κηρύκων δ' Ὀδίος τε, καὶ Εὐρυβάτης, ἅμ' ἑπέσθων.
“ Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
“ Ὄφρα Διῒ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

---

164 ΟΥΚ. Οὐ μεμπτά.

165 ΚΛΗ. Ἐξ ὀνόματος κεκλημένους, ἐπιλέκτους.

167 ΕΠΙ. Ἐπικρινῶ, ἐπιλέξω. ΠΙ. Πειθέσθωσαν. Ἐζήτηται δὲ, πῶς μᾶλλον ὁ Νέστωρ οὐ πρεσβεύει, ὡς συνετώτερος; Ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι κατ' οἰκονομίαν ὑπελείφθη, ἵν', ἂν ἀποτύχωσιν οἱ περὶ Ὀδυσσέα, αὐτὸς ὕστερον πείσῃ. Ἄτοπον γὰρ ἦν, νῦν πρεσβεύειν τὸν Νέστορα, ὅτε ἔδει πάντως τὸν Ἀχιλλέα μὴ πεισθῆναι. Ἀδοξία δὲ ἦν, Νέστορα μὴ δυνηθῆναι πεῖσαι. Ὁ δέ φασιν, ὅτι ἐχθρὸς ἦν Ἀχιλλέως, λοιδορήσας αὐτὸν πρὸς Ἀγαμέμνονα,

Τοῦσδε δ' ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο.

168 ΦΟΙ. Ἀπελθέτω. διὰ τὸ τροφέα αὐτὸν εἶναι Ἀχιλλέως.

171 ΦΕΡ. Φέρετε. ΚΕ. Κελεύσατε.

173 ΕΑ. Ἀρέσκοντα.

176 ΕΠ. Ἐπιχέαντες.

180 ΔΕΝ. Τοῖς ὄμμασι διανεύων. ἢ περιβλέπων. Ἀπὸ τοῦ διειλεῖν τοὺς ὀφθαλμούς.

181 ΠΕΙ. Πειράζειν ὡς πείσειαν Ἀχιλλέα. ΠΕ. Πείσειν δυνηθῶσι.

182 ΤΩ. Ζητοῦμεν, εἰ καὶ Φοῖνιξ ἐστὶ πρεσβευτής. Καὶ οἱ μέν φασι, δύο πρεσβεύειν, Αἴαντα καὶ Ὀδυσσέα, Φοίνικος προεληλυθότος, οὐκ εἰς τὸ πρεσβεύειν, ἀλλ' εἰς τὸ συλλαβέσθαι. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ποιητὴς δυϊκῶς κέχρηται τῷ, χαίρετον, ἱκάνετον. Ἔνιοι δὲ λέγουσι, συμπρεσβευκέναι καὶ Φοίνικα. καὶ οὐδὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμόν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων

αὐτὸν

Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην· 185
Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν,
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ, 190
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν.
Ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη· 195
Τὼ, καὶ δεικνύμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
“ Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,

αὐτὸν πετάχθαι. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ,

Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Ἆσσον ἰόντε. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ,

Τὼ κούρω κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα.

183 ΓΑΙ. Τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι, ὅ ἐστι, βαστάζοντι. Ἐπὶ θαλάσσης γὰρ βέβηκεν ἡ γῆ.

186 ΦΟΡ. Κιθάρᾳ. ΛΙ. Εὐήχῳ

187 ΖΥ. Ὁ πῆχυς τῆς κιθάρας, ᾧ ἔγκεινται οἱ κόλλαβοι. Οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί. Παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι.

188 ΑΡΕ. Πιθανῶς ἐκ λαφύρων κεκτῆσθαι ἔφη τὴν κιθάραν. Εὑρόντας οὖν, φησι, παρελθεῖν ὡς ἄμουσον, ἀπρεπὲς ἦν.

189 ΚΛΕ. Δόξας ἀοιδαῖς κλειομένας. Παρὰ τὸ κλείω.

190 ΗΣ. Ἐκαθέζετο.

191 ΔΕΓ. Ἐκδεχόμενος. ΑΙΑ. Τὸν Ἀχιλλέα, πατρωνυμικῶς. Ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ. ΛΗ. Παύσοιτο.

192 ΠΡΟ. Προσωτέρω, ἐνδοτέρω.

193 ΤΑ. Ἐκπλαγεὶς, θαυμάσας. Ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες ἐκπληττόμεθα τὸ μέλλον δεινόν. ΑΝΟ. Ἀνώρμησεν, ἀνέστη.

194 ΕΔ. Καθέδραν. Στικτέον δὲ μετὰ τὸ φόρμιγγι. ὡς ἔκπληξιν τοῦ Ἀχιλλέως ὁρᾶσθαι ἀναπεπηδηκότος σὺν τῇ κιθάρᾳ. Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, τὸ ἡμιστίχιον, δύναται καὶ τοῖς ἄνω ἀποδίδοσθαι. Τότε ἀναπηδήσας σὺν αὐτῇ κιθάρᾳ. καὶ τὰ ἑξῆς· ὥστε ἀπολιποντὰ τὴν κιθάραν καὶ τὴν καθέδραν συναντῆσαι. Βέλτιον δὲ τὸ πρότερον, ὥστε τοῖς ἄνω συνάπτειν. ΘΑ. Ἐκαθέζετο.

195 ΩΣ. Παραπλησίως δὲ, ὡσαύτως δὲ, ὁμοίως.

196 ΔΕΙ. Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος,

197 ΦΙ. Φίλοι δή. Ἀττικοὶ ἐκ προσφωνήσεως τιθέασι τὸν σύνδεσμον.

“ Οἵ μοι,

“ Οἵ μοι, σκυζομένῳ περ, Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
“ Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱὲ, καθίστα,
“ Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ.
“ Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ·
Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος, καὶ πίονος αἰγός·
Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν, τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ·
Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
Ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε· Suid. V. Ἀνθρακιά —
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε,

198 ΣΚΥ. Ὀργιζομένῳ.

200 ΚΛΙ. Καθέδραις ἀνακλίσεις ἐχούσαις, ἀνακλίντροις. ΤΑ. Μαλλῷ, τοῖς ὑφάσμασι.

202 ΚΑ. Εὐτρέπιζε, ἑτοίμαζε.

203 ΖΩ. Ζωτικώτερον. Παρὰ τὴν ζέσιν. ΚΕ. Κίρνα. ΔΕ. Ποτήριον. ΕΝ. Παρασκεύαζον, εὐτρέπισον.

204 ΥΠΕ. Ὑπεληλύθασιν, ἔνδον εἰσίν. ΜΕ. Τῷ οἴκῳ. Ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

206 ΚΡ. Κρεωδόχον ἀγγεῖον. ΚΑΒ. Κατέβαλε, κατέθηκεν. ΕΝ. Περιφραστικῶς, ἐν τῷ πυρί.

207 ΝΩ. Ψόαν, νωτιαῖον κρέας. ΠΙ. Λιπαροῦ, ἢ τελείου.

208 ΣΥ. Χοίρου. ΣΙΑ. Εὐτραφοῦς, λιπαροῦ. ΡΑ. Νῶτον, ψόαν. ἐπεὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ῥαχίζονται. ΤΕ. Θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν. ΑΛΟ. Τῷ λίπει.

209 ΕΧ. Ἐκράτει.

211 ΦΩΣ. Ἀνήρ.

213 ΣΤΟ. Καταστρώσας. ΕΦΥ. Ὑπερήπλωσε.

214 ΠΑΣ. Ἔπασσε δὲ τὰ κρέα ἁλί. Θείους δὲ κέκληκε τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασθέντα. ΚΡΑ. Τῶν βάσεων, ὅ ἐστι, τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται, ὀπτωμένων τῶν κρεῶν. Οἱ δὲ, τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον κακῶς. ΕΠ. Ἐπάρας, σηκώσας.

215 ΕΛ. Ἐπὶ τῶν μαγειρικῶν τραπεζίων. Δασυντέον, ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν. Ἤ, ὅτι ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. ΕΘ. Ἀπὸ τῶν ὀβελίσκων εἵλκυσεν. Ἄλλοι, Ἔθηκε. Ἄλλοι, Ἔχευε.

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεὺς·
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
“ Χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς, 225
“ Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
“ Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
“ Δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
“ Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφὲς, εἰσορόωντες,
“ Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι 230
“ Νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
“ Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
“ Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,

216 ΕΠΕ. Ἐπεμέρισεν, ἐπέθηκε.

217 ΚΑ. Πλεκτοῖς κανισκίοις. ΝΕΙ. Ἐπέδωκε.

219 ΘΥ. Θυμιᾶσαι, ἀπάρξασθαι.

220 ΘΥ. Τὰς ἀπαρχάς.

223 ΝΕ. Διενεύσατο, φησιν, ὁ Αἴας τῷ Φοίνικι, εἰ καιρός ἐστι τῶν πρὸς Ἀχιλλέα λόγων. ΝΟ. Ζητεῖται δὲ, διατί προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Ὀδυσσεύς; Ῥητέον δὲ, ὅτι καὶ μάλα εἰκότως. Οὐδεμία γὰρ ἦν ἐλπὶς, προαποτυχόντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Ἐβούλετο δὲ, προεκκενώσας τὴν ὀργὴν, ἀναγκάσαι τοῖς οἰκείοις πεισθῆναι τὸν Ἀχιλλέα.

224 ΠΛΗ. Πληρώσας, γεμίσας. ΔΕΙ. Ἐδεξιοῦτο.

225 ΕΙ. Τῆς ἰσομοίρου. ΕΠ. Ἐνδεεῖς ἐσμεν. Ἄλλοι, Οὐκ ἐπιδεύεις δαιτός.

226 ΗΜ. Διατί τὸν ἐχθρὸν οὕτως ὠνόμασε προπετῶς, οὐ προθεραπεύσας; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἐνδείκνυται Ἀχιλλεῖ, ὅτι πρότερον ἐκεῖνος ὑβρίσας, ταινῦν ἱκέτης καθέστηκεν. Πάνυ μὲν γὰρ ῥητορικὸς ἀνὴρ εἰς φιλίαν ἀμφοτέρους ἄγει, καὶ τῇ τραπέζῃ δυσωπῶν, καὶ μόνον οὐ τοῦτο λέγων· ὡς· Ὁμοσίτος αὐτῷ δι' ἡμῶν γεγένησαι· καὶ γὰρ ἐκείνου καὶ σοῦ μετεσχήκαμεν τραπέζης.

227 ΠΑ. Πάρεστι γάρ. ΜΕ. Τῷ μένει, τῇ ἱλαρότητι, εἴκοντα, καὶ προσήκοντα. αὐτάρκη.

230 ΕΝ. Ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ.

231 ΔΥ. Ἀναλάβοις τὴν δύναμίν σου, καὶ κατέλθῃς εἰς τὸν πόλεμον βοηθήσων.

232 ΑΥ. Τὸν αὐλισμὸν ἐποιήσαντο, ἐστρατοπέδευσαν.

“ Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
“ Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι. 235
“ Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
“ Ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
“ Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διῒ, οὐδέ τι τίει
“ Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν·
“ Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν· 240
“ Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
“ Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
“ Δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
“ Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
“ Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη 245
“ Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
“ Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
“ Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
“ Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
“ Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
“ Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.

234 ΚΗ. Καύσαντες.

235 ΣΧΗ. Ἀνθέξειν, ἀντιστῆναι. Μᾶλλον δὲ, ἐπισχήσεσθαι, παύσεσθαι. ΠΕ. Ἐμπεσεῖν.

236 ΕΝ. Ἀγαθά. ΦΑΙ. Φανεροποιῶν, δεικνύς.

237 ΒΛΕ. Διὰ τοῦ βλέμματος αὐτοῦ προθυμίαν ἐπιδεικνύμενος.

238 ΠΙ. Πεποιθὼς τῷ Διῒ, θαῤῥῶν. ΤΙ. Οὐ τιμᾷ, λόγον οὐ ποιεῖται.

239 ΛΥΣ. Μανία. ΔΕ. Ὑπεισῆλθεν, ἔχει.

240 ΑΡΑ. Εὔχετο.

241 ΣΤΕ. Διαβεβαιοῦται, ὑπισχνεῖται. ΑΚ. Τὰ τῶν νεῶν ἀκροστόλια. Διατί δέ φησι πρῶτον ἀποκόπτειν, εἶθ' οὕτως τὸ πῦρ ἐμβαλεῖν; Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες τῶν θεῶν. Ἐκκλίνων οὖν τὴν τῶν θεῶν ὀργὴν, τοῦτο ποιεῖ.

242 ΕΜ. Καύσειν. ΜΑ. Μαραντικοῦ, φθαρτικοῦ.

243 ΔΗ. Ἀνελεῖν, φονεύσειν. ΑΤ. Ἐκπεπληγμένους.

245 ΑΙ. Πεπρωμένον, εἱμαρμένον.

246 ΦΘΙ. Διαφθαρῆναι.

247 ΑΝ. Ἀλλὰ ἀνάστηθι. Ἀποκοπὴ ὁ τρόπος. ΜΕ Εἰ προθυμῇ.

248 ΕΡΥ. Ῥύεσθαι, σώζειν.

249 ΟΥ. Ἀμήχανον δὲ λοιπὸν, μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπείαν καὶ ἴαμα εὑρεῖν αὐτοῦ. ΜΗ. Μηχάνημα, τέχνασμα.

250 ΑΚ. Ἴαμα.

251 ΑΛ. Βοηθήσεις.

“ Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
“ Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
“ Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
“ Δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
“ Ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
“ Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
“ Τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
“ Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
“ Παῦε, ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
“ Ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
“ Εἰ δὲ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
“ Ὅσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων.
“ Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
“ Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
“ Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
“ Οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
“ Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
“ Ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
“ Δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
“ Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,
“ Ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
“ Τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
“ Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
“ Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
“ Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν.

---

254 ΤΕ. Προσληπτέον, τοῦδε λέγων.

256 ΙΣ. Ἐπέχειν, παύσειν. ΦΙ. Φιλοφρόνησις, φιλία.

257 ΛΗ. Λήγειν, παύεσθαι. ΚΑ. Κακὰ ἐργαζομένης.

260 ΘΥ. Τὸν τὴν ψυχὴν λυποῦντα, χαλεπόν.

261 ΜΕ. Μεταλήξαντι, παυσαμένῳ τῆς ὀργῆς. Καθ' ἐπένθεσιν ποιητικὴν τοῦ λάμβδα, πρὸς τὸ μηκύνειν τὴν τα, ἐν τῷ μετὰ, κατὰ διαστολήν.

262 ΚΑ. Καταριθμήσω.

“ Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
“ Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
“ Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
“ Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
“ Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
“ Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
“ Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
“ Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,
“ Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
“ Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
“ Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
“ Τάων, ἥν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
“ Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὅ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
“ Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
“ Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
“ Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
“ Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
“ Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
“ Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
“ Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
“ Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
“ Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
“ Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
“ Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
“ Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ παναχαιοὺς

279 ΝΗ. γρ. Νῆας.
290 ΤΙΣ. Ἔνιοι, τιν',
300 ΑΠΗ. Ἐμισήθη. ΚΗΡ. Ἐκ ψυχῆς.
301 ΠΑ. Πάντας τοὺς Ἕλληνας. Μᾶλλον δὲ, πάντοθεν Ἀχαιούς. ἑκατέρωθεν καὶ ἐκ πατρὸς Ἀχαιοῦ, καὶ ἐξ Ἀχαιΐδος, Ἀχαιούς. Ἀχαιοὺς γνησίους.

“ Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε θεὸν ὣς
“ Τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
“ Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
“ Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔτινα φησὶν ὁμοῖον
“ Οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
“ Ἧπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
“ Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
“ Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,
“ Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃ.
“ Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
“ Οὔτέ με γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
“ Οὔτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
“ Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
“ Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
“ Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
“ Κάτθαν' ὁμῶς, ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς.
“ Οὐδέ τι μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
“ Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
“ Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι

Excerpt.
de Legat.
Eunapii
p. 22. ubi
var. lect

309 ΑΠΗ. Ἀποτόμως, σκληρῶς, ἢ ἀπαῤῥησιαστικῶς, κεκριμένως. ΑΠΟ. Ἀπαρνήσασθαι.

310 ΗΠ. Ὡς, καθάπερ. ΦΡΟ. Γράφεται καὶ, κρανέω. ἵν' ᾖ, τελειώσω.

311 ΤΡΥ. Πολυλογεῖτε, γογγύζητε. Ἀπὸ τοῦ τρυγόνος ἡ μεταφορά.

312 ΟΜ. Ὁμοίως, ἴσως. ΑΙ. Τῷ θανάτῳ. Περιφραστικῶς.

313 ΚΕΥ. Κρύπτει. νῦν δὲ, ἐνθυμεῖται.

317 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως.

319 ΙΗ. Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ.

320 ΚΑΤ. Τέθνηκεν. ΑΕΡ. Ἀργὸς, ἄπρακτος. ΕΟΡ. Εἰργασμένος.

321 ΠΕ. Περισσόν τι ἐστὶν, ἢ περίεστιν.

322 ΑΙ. Τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐν τοῖς κινδύνοις καταφρονῶν.

323 ΑΠ. Ἵπτασθαι μὴ δυναμένοις, μικροῖς.

" Μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
" Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον, 325
" Ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
" Ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
" Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
" Πεζὸς δ' ἕνδεκά, φημὶ, κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
" Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
" Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
" Ἀτρείδῃ· ὃ δ' ὄπιθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
" Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκε·
" Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
" Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
" Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
" Τερπέσθω· τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
" Ἀργείους; τί δαὶ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
" Ἀτρείδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
" Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
" Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
" Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
" Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
" Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε,
" Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345

324 ΜΑ. Τροφήν.

325 ΑΥ. Διὰ νυκτὸς ἄγρυπνος διετέλουν πολλάκις.

326 ΔΙΕ. Διῆγον, διετέλουν.

327 ΟΑ. Γυναικῶν. ΣΦΕ. Τῶν ἰδίων.

331 ΕΞΕ. Ἐξαίρετα ἔλαβον. ΔΟ. Ἐδίδων.

333 ΔΙΑ. Παῦρα διεδάσατο. ὅλα δὲ λαμβάνων, ὀλίγα διένειμε καὶ ἐδίδου.

335 ΕΜ. Ἑδραῖα, βέβαια, καὶ ἀσφαλῆ. Πέδον γὰρ, ἡ γῆ.

336 ΘΥ. Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν. ΠΑ. Συναναπαυόμενος, συγκαθεύδων.

340 Η. Δυσκόλου τῆς ἐρωτήσεως οὔσης, αὐτὸς ἐπιφέρεται.

341 ΕΧΕ. Συνετὸς, σώφρων.

342 ΤΗΝ. Προσυπακουστέον, γαμετήν. ΚΗ. Φροντίζει.

343 ΔΟΥ. Δουρικτητὴν, δορυάλωτον, αἰχμάλωτον.

“ Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε, ϗ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
“ Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
“ Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο·
“ Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
“ Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
“ Ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
“ Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
“ Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
“ Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας ϗ φηγὸν ἵκανεν·
“ Ἐνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
“ Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ,
“ Αὔριον, ἱρὰ Διῒ ῥέξας ϗ πᾶσι θεοῖσι,
“ Νηήσας εὖ νῆας ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
“ Ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα, ϗ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
“ Ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
“ Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
“ Εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
“ Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
“ Ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔῤῥων·
“ Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν, 365
“ Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον,

---

349 ΕΔ. Κατεσκεύασεν, ᾠκοδόμησεν. ΗΛΑ. Κατὰ μῆκος ἔσκαψε, ϗ παρέτεινε τῷ τείχει. ΕΠ. Παρ' αὐτῷ.

350 ΣΚΟ. Ἀπεξυσμένα ξύλα.

352 ΙΣΧ. Ἐπέχειν, κωλύειν.

353 ΕΘΕ. Οὐκ ἠδύνατο. ΟΡ. Παρορμᾶν.

354 ΦΗ. Δρυῶ.

355 ΟΙ. Ἅπαξ ἔμεινεν. γρ. Οἶον.

357 ΙΡΑ. Ἱερεῖα, θυσίας.

358 ΝΗ. Σωρεύσας, πληρώσας. ΠΡΟ. Καθελκύσω.

360 ΗΡΙ. Ὄρθρου πάνυ. Ὅθεν ϗ ἠὼς ἠριγένεια. ΕΛ. Ἀντὶ τοῦ, δι' Ἑλλησπόντου. Ἑλλήσποντος δέ ἐστιν ἡ ἐν τοῖς στενοῖς θάλασσα παρακειμένη τῇ Τροίᾳ, οὕτως προσαγορευθεῖσα ἀπὸ Ἕλλης τῆς Φρύξου ἀδελφῆς.

361 ΕΡΕΣ. Ἐρέσσειν, κωπηλατεῖν.

362 ΕΥ. Εὔπλοιαν, γαλήνην.

364 ΕΡ. Ἐπὶ φθορὰν παραγενόμενος, διὰ τὰ ἐπισυμβαίνοντα.

366 ΠΟ. Λαμπρόν. Ὀξυνθεὶς γὰρ ὁ σίδηρος, λαμπρότερος γίγνεται.

" Ἄξομαι, ὅσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
" Αὐτὸς ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
" Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
" Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ,
" Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
" Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
" Τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὦπα ἰδέσθαι.
" Οὐδέ τι οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
" Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
" Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος
" Ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
" Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
" Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
" Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
" Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
" Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
" Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
" Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·
" Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε·
" Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
" Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.

367 ΑΣ. Ἅτινα. Ἢ, ὅσα. ΟΣΠ. χ. Ὥσπερ.

368 ΕΦΥ. Ἀφείλετο μεθ' ὕβρεως.

370 ΑΜ. Ἀναφανδὸν, φανερῶς. ΕΠΙ. Ὀργίζωνται.

373 ΚΥ. Καίπερ ἄφρων καὶ ἀναιδὴς ὤν. ΩΠ. Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.

375 ΗΛΙ. Ἥμαρτεν εἰς.

376 ΕΞΑ. Ἐξαπατήσει. ΟΙ. Αὐτῷ.

378 ΚΑ. Ἐν μοίρᾳ θανάτου, ὡς θανόντων. περιφραστικῶς. Τινὲς μετατρέπουσι τὸ α εἰς η. ἵν' ᾖ, κατὰ κηρός· ἀηδύοντες, κατὰ θανάτου. Ἢ, ὡς ἔνιοι, ἐν τάξει μισθοφόρου. Πρῶτοι γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ, καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμότατοι.

381 ΠΟ. Προσελεύσεται, προσέρχεται. ὅ ἐστιν, ἀνάγεται. ΘΗ. Τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν.

384 ΕΞΟ. Ἔξεισι, ἐξέρχονται.

385 ΟΣΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἀναρίθμητα, καὶ πολλὰ τῷ πλήθει.

387 ΛΩ. Ὕβριν.

« Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
« Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
« Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
« Οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
« Ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
« Ἢν γὰρ δή με σάωσι θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
« Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
« Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε, Φθίην τε, 395
« Κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
« Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
« Ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
« Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
« Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς. 400
« Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
« Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
« Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
« Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
« Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ. 405

390 ΙΣΟ. Ἐξισοῖτο, καὶ ἐρίζοι. Τὸ αὐτὸ δέ ἐστιν ἐκ παραλλήλου.

394 ΓΑ. Πρὸς γάμον λήψεται, κατεγγυήσει.

395 ΕΛ. Ἀρίσταρχος παρ' Ὁμήρῳ Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ἑλλάδα φησὶν εἶναι, καὶ Ἕλληνας τοὺς Θετταλοὺς, παρακολουθῶν Θουκυδίδῃ. Καὶ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον.

Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς.

Καὶ ἐκεῖ δὲ πάλιν τὴν Θετταλίαν ἀκούει.

Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο.

396 ΡΥ. Φυλάττουσι, σώζουσιν.

398 ΕΠ. Ἐφορμᾶν θέλει. ΑΓΗ. Νῦν, ἄγαν ἀνδρεῖος. Ὅτε δὲ ὁ αὐθάδης, καὶ ὑπερήφανος.

399 ΜΝΗ. Εἰς μνηστείαν δοθεῖσαν, νόμιμον. ΕΙ. Ἐμοὶ πρέπουσαν γαμετήν.

400 ΓΕ. Εἴρηται ἤτοι παρὰ τὸ περὶ τὶ γῆρας εἶναι, ἵν' ᾖ παρώνυμον τὸ ὄνομα. Ἢ, παρὰ τὸ ἕτοιμον ἤδη εἰς τιμήν. Ἢ, ὁ εἰς γῆ ὁρῶν, ὁ ἐγγὺς τοῦ θανάτου.

404 ΛΑ. Λίθινος. ΟΥ. Ὁ βαθμὸς, ἡ φλιά. ΑΦΗ. Τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἤτοι, ὁμοφήτορος, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ μαντευομένου, τῷ τε πένητι, καὶ τῷ πλουσίῳ. Ἢ, τοξικοῦ. ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. ΕΝ. Ἔσωθεν αὐτοῦ κατέχει.

405 ΠΥ. Πυθὼ πόλις Φωκίδος, ἧς οἱ οἰκήτορες Δελφοί. Ἔστι δὲ ἱερὰ Ἀπόλλωνος. Καὶ κέκληται ἤτοι ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῆς Πυθίας τοὺς μαντευομένους. ἢ ἀπὸ τοῦ, τοξευθέντα τὸν τοῦ χρηστηρίου φύλακα δράκοντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτόθι πυθῆναι, ὅ ἐστι, σαπῆναι. ΠΕ. Πετρώδει, τραχείᾳ.

« Ληϊσ

« Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
« Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
« Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊστὴ,
« Οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
« Μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
« Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
« Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
« Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
« Εἰ δέ κεν οἴκαδ' * ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
« Ἔσσεται, οὐδέ κε μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
« Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
« Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
« Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
« Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
« Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
« Ἀγγελίην ἀπόφασθε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
« Ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
« Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
« Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇς· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,

406 ΛΗΙ. Οἱ ἐκ λείας, καὶ ληστείας. ΙΦΙ. Ἀπὸ κοινοῦ, ληϊστά.

407 ΖΑΝ. Πυῤῥά. Λέγει δὲ ἀπὸ μέρους τοὺς ἵππους.

408 ΛΕΙ. Ἐκ λείας λαμβανομένη.

409 ΕΛΕ. Οὔτε ληπτὴ, καὶ κτητή. ΕΠ. Ἐπειδὴ ἄν, φησιν, ἅπαξ φθάσῃ παρελθεῖν τὸ περίβολον τῶν ὀδόντων. Διὰ γὰρ τοῦ στόματος ἔξεισι τὸ ψυχικὸν πνεῦμα.

410 ΑΡ. Εὔπους, καλή. ἀπὸ μέρους.

411 ΔΙΧ. Δύο μοίρας. ΦΕ. Φέρειν, ἔχειν. ΘΑ. Εἰς θάνατον. περιφραστικῶς.

413 ΚΛΕ. Ἀθάνατος δόξα, καὶ φήμη.

415 ΔΗ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον.

417 ΠΑ. Παραινέσαιμι.

418 ΔΗ. Εὑρήσετε.

419 ΜΑ. Σφόδρα γὰρ αὐτῆς.

422 ΑΓ. Πρεσβείαν. ΑΠΟ. Ἀπαγγείλατε.

423 ΦΡΑ. Σκέπτωνται. ΜΗ. Βουλὴν, γνώμην.

424 ΣΟΗ. Ζώζῃ.

425 ΕΤ. Εὔληπτος, φανερὰ, ἕτοιμος. Λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι, ματαία ἐστὶν αὕτη ἡ γνώμη, ἣν ἐποιήσαντο οἱ Ἕλληνες, πέμψαντες ὑμᾶς πρέσβεις πρός με, ὡς δυναμένους πεῖσαι.

* *al.* ἵκοιμι.

“ Ἣν νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
“ Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
“ Ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
“ Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 430
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
“ Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
“ Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι 435
“ Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
“ Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
“ Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
“ Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
“ Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο, 440
“ Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
“ Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
“ Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
“ Ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
“ Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτός, 445
“ Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα·
“ Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

426 ΕΦ. Ἐλογίσαντο, ἐσκέψαντο. ΑΠΟ. Σφόδρα ὀργισθέντος.

429 ΑΝΑ. Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀναγκάσω.

431 ΑΓΑΣ. Θαυμάσαντες. ΑΠΕ. Ἀπηρνήσατο, ἀπεῖπεν.

433 ΑΝΑ. Ἀναφυσήσας, ἢ ἀθρόον ἀναβαλών. ΠΕ. Περισσῶς γὰρ ἐφοβεῖτο. γράφεται καὶ, περὶ, περὶ νηυσίν.

434 ΜΕ. Κατὰ νοῦν ἔχεις.

437 ΑΥ. Ἀπολειφθείην ὧδε.

438 ΣΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, συνέπεμπέ με σοί.

440 ΟΜΟ. Τοῦ ὁμοίως πᾶσι χαλεποῦ.

441 ΑΓΟ. Δημηγοριῶν, ῥήσεων, ἢ ἐκκλησιῶν. ΑΡΙ. Διαπρέποντες, ἔκδηλοι. ΤΕ. Ὑπάρχουσι, γίγνονται.

443 ΜΥ. Ἀντὶ τοῦ, διδάσκαλον ἐσόμενον λόγων, ὧν δεῖ λέγειν. ΠΡΗ. Καὶ δραστικὸν ἔργων, ἃ δεῖ πράσσειν.

444 ΩΣ. Διὸ οὐκ ἀπολειφθήσομαί σου.

445 ΥΠΟ. Ὑπόσχοιτο.

446 ΑΠΟ. Ἀφελών. ΗΒ. Ἀκμάζοντα, σώζοντα.

“ φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
“ Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
“ Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
“ Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
“ Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
“ Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
“ Πολλὰ κατηρᾶτο· στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
“ Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
“ Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
“ Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
“ Ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
“ Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
“ Ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες 460
“ Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
“ Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς

448 ΝΕΙ. Φιλονεικίας, ἀπειλάς. ΦΕΥ. Φοῖνιξ, ὁ Ἀμύντορος, ἐξέπεσε τῆς οἰκείας γῆς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παλλακίδα μὲν ὀνόματι Κλυτίαν ἀγαπῶντος, Ἱπποδάμειαν δὲ, ἐξ ἧς τὸν Φοίνικα ἔτεκε, στυγοῦντος, δεηθείσης τῆς μητρὸς, τῇ παλλακίδι τοῦ πατρὸς Κλυτίᾳ ἐμίγη. Γνοὺς δὲ Ἀμύντωρ, ἐπηράσατο τῷ παιδὶ δυστυχίαν περὶ τέκνων γονήν. Δείσας δὲ Φοῖνιξ τὸν πατέρα, καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γινομένας ἀρὰς, φεύγει πρὸς Πηλέα. Ὃς ὑποδεξάμενος αὐτὸν, διὰ τὴν συγγένειαν, δίδωσιν αὐτῷ τὴν Δολοπίαν χώραν· καὶ Ἀχιλλέα τὸν υἱὸν, μικρὸν ὄντα, εἰς ἀνατροφὴν παραδίδωσιν. ΟΡ. Ὀρμένου παιδός.

449 ΠΕ. Ὠργίσθη παλλακῆς ἕνεκεν.

450 ΑΤΙ. Ἠτίμαζε.

451 ΓΟΥ. Ἐπὶ γονάτων, γουνουμένη.

452 ΠΡΟ. Συνελθεῖν, μιγῆναι. ΕΧ. Μισήσειεν.

453 ΠΙ. Ἐπείσθην. ΟΙ. Ὑπονοήσας.

454 ΣΤΥ. Μισητὰς, φρικτάς. ΕΠ. Ἐπεκαλεῖτο. ΕΡΙ. Ἐριννύες, καταχθόνιοι δαίμονες, τιμωρητικοὶ τῶν πατρικῶν ἀσεβημάτων. ὧν τὰ ὀνόματα, Ἀλεκτὼ, Τισιφόνη, Μεγαίρα.

455 ΕΦΕ. γρ. Ἐφέζεσθαι. Ἐπικαθεσθῆναι.

456 ΓΕ. Γεγεννημένον. ΕΤΕ. Ἐπετέλουν δὲ οἱ θεοὶ τὰς κατάρας αὐτοῦ.

457 ΖΕΥΣ. Ὁ Πλούτων. ΕΠΑ. Ἐπίφοβος, δεινή. Αἰνὸν γὰρ, τὸ δεινόν. Ἢ, ἣν οὐκ ἄν τις ἐπαινέσειεν. Ἀντίφρασις, ὁ τρόπος. Ἢ, ὑπερβολικῶς, ἣν ἄν τις, φησὶν, ἐπαινεῖν παραιτήσαιτο.

458 ΕΡΗ. Ἠρεμίᾳ κατείχετο.

459 ΣΤΡ. Ἀναστρέφεσθαι, διάγειν.

460 ΕΤ. Ἑταῖροι, πολῖται. ΑΝ. Ἀδελφῶν υἱοὶ, ὡς Ἀχιλλεὺς, καὶ Αἴας. Ἀδελφιδοῖ δὲ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, ὡς Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀδελφιδοῦς τοῦ Μενελάου. ΑΜ. Περὶ ἐμὲ ὄντες, παρόντες.

462 ΙΦΙ. Ἰσχυρὰ, εὐτραφῆ. ΕΛΙ. Μέλανας, ἢ ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας.

“ Ἔσφαζον· πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
“ Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
“ Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος·
“ Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ περὶ νύκτας ἴαυον·
“ Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
“ Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
“ Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννὴ,
“ Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
“ Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἕρκιον αὐλῆς
“ Ῥεῖα λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμωάς τε γυναῖκας.
“ Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
“ Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
“ Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
“ Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
“ Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
“ Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
“ Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
“ Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ

464 ΕΥΟ. Εὐόμενοι, φλογιζόμενοι, ὀπτώμενοι. ΤΑ. Ἐξετείνοντο.

465 ΚΕ. Πίθων. ΜΕ. Οἶνος.

466 ΕΙ. Ἐπὶ ἐννέα νύκτας. ΠΕ. Οἱ νέοι, Παρ' ἐμοί.

467 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς φυλάσσοντες. ὅ ἐστιν, ἐκ διαδοχῆς. ΕΣ. Ἐπαύσατο, ἐσβέσθη.

468 ΑΙ. Αἴθουσαι αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταυγαζόμεναι στοαί. Παρὰ τὸ αἴθειν. ΕΥ. Ἀσφαλῆ περίβολον ἐχούσης.

469 ΠΡΟ. Τῷ προθύρῳ τοῦ θαλάμου. Διέχει τὴν τάξιν. θάλαμος μὲν γάρ, ὁ ἔσω οἶκος τῆς αὐλῆς· τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, πρόδομος. Αἴθουσα δὲ περίστυλον, τοῦτ' ἔστι, πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοά· παρὰ τὸ αἴθεσθαι, ὅ ἐστι, φλέγεσθαι.

471 ΠΥ. Ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς.

472 ΥΠ. Ὑπερηλάμην, ἐξέφυγον.

474 ΕΛ. Ἑλλὰς καὶ Φθία, πόλεις τῆς Θετταλίας.

476 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν Πηλέα ἱκέτης παραγενόμενος, καὶ ἱκετεύσας.

479 ΩΠΑ. Παρέσχεν, ἔδωκε.

480 ΕΣ. Τὰ ἔσχατα μέρη.

481 ΤΟ. Τηλικοῦτον ἐποίησα. Ἔστι δὲ ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. ΕΠΙ. Ἐφόμοιε.

“ Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
“ Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασι καθίσας,
“ Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν, καὶ οἶνον ἐπισχών.
“ Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
“ Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
“ Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
“ Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
“ Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
“ Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χρὴ
“ Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
“ Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε.
“ Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,
“ Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
“ Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
“ Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,

483 ΠΑ. Γεύσασθαι.

485 ΟΨ. Προσοψήματος, προσφαγίου. ΑΣ. Πληρώσαιμι, κορέσαιμι. ΠΡΟ. Ἤτοι, ἀποκόψας. ἢ, τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος.

486 ΚΑ. Διάβροχον ἐποίησας, κατέβρεξας.

487 ΑΠΟ. Ἀπεμῶν, ἐκβάλλων. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος. ΝΗ. Ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. ΑΛΕ. Ἀλγεινῇ. Ἐκ τοῦ ποιεῖν ἀλγεῖν τὴν ψυχήν. καὶ διὰ τοῦτο, τῆς ἐπιτροπείας δεομένην.

489 ΕΞΕ. Ἔδωκαν, πεπαιδοποιήκασι.

492 ΔΑ. Καταπράϋνον.

493 ΝΗ. Ἀπηνὲς, ἀπότομον. ΣΤ. Εὐμετάστρεπτοι, εὐμετάβλητοι, εὔπιστοι. Ἐναντίον τὸ, --- Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. τῷ, Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος. Λύοιτο δ' ἂν προσώπῳ· ὅτι τὸ μὲν ὁ Ποιητὴς φησίν· ἐκεῖνο δὲ ὁ Φοῖνιξ λέγει, ἐν καιρῷ ὀργιζομένου Ἀχιλλέως, εἰκότως καὶ τοὺς θεοὺς πείθεσθαι.

495 ΘΥ. Θυμιάμασι, θυσίαις. ΕΥ. Εὐχαῖς, εὐχωλαῖς. ΑΓΑ. Προσηνέσι, πρᾳέοις.

496 ΠΑ. Παρατρέπουσι, πείθουσιν.

497 ΥΠ. Παρέλθῃ. Ἐκ τοῦ ὑπερβῶ, ὑπερβέῃ. Ἄλλοι γράφουσιν, ὑπερβήῃ, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβαίη.

498 ΛΙ. Θεαὶ οὕτως ἐπικαλούμεναι. Ἀνειδωλοποιεῖ τὰς Λιτὰς ὡς δαίμονάς τινας. χωλὰς μὲν οὖν αὐτὰς κέκληκε, διὰ τὸ βραδέως καὶ μόλις προσιέναι, καὶ γονυκλινεῖς λιτανεύειν τούτους, οὓς ἂν προηδικηκυῖαι ὦσι. ῥυσὰς καὶ διαστρόφους τὰς ὄψεις, ἐπεὶ βαρέως καὶ οὐ γεγηθότι τῷ προσώπῳ, οὐδὲ ὀρθῷ τῷ βλέμματι, προσορᾶν δύνανται τοὺς προηδικημένους, παρ' ὧν αἰτοῦνται συγγνώμην. Διὸς δὲ θυγατέρας γενεαλογεῖ, ὥστε σεβασμιωτέρας φαίνεσθαι.

“ Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
“ Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
“ Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος· οὕνεκα πάσας
“ Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
“ Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσω.
“ Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
“ Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
“ Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπη,
“ Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
“ Τῷ Ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
“ Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
“ Τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
“ Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
“ Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
“ Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
“ Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
“ Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη·
“ Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
“ Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκὸν, οἵτε σοὶ αὐτῷ

---

499 ΧΩ. Χωλοποιοί. ΡΥ. Ῥυτίδας ἔχουσαι. Ῥυτίδες δὲ καλοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ δέρματος συστροφαί. γρ. Ῥυσαί. ΠΑ. Παρηγμέναι, διέστροφοι τοὺς ὀφθαλμούς· Ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τοῦ ἐλεεινὸν φαίνεσθαι, [illegible] οἰκτροὶ τὰ σχήματα αὐτῶν καὶ τὰς ὄψεις ἔχοντες.

500 ΜΕ. Ἐξόπισθεν, ἐξ ὑστέρου. ΑΛ. Φροντίζουσι. ΚΙ. Ἐλθοῦσαι.

501 ΣΘΕ. Ἰσχυρά. ΑΡ. Ἀρτίπους, ἄρτιος καὶ ὑγιὴς τοῖς ποσὶν, ὁλόκληρος. ΟΥ. Διότι.

502 ΥΠΕ. Ὑπεραίρει, προλαμβάνει. ΦΘΑ. Προήκει, προλαμβάνει.

503 ΕΞΑ. Ἰῶνται, ἀποθεραπεύουσι.

504 ΑΙ. Αἰδεσθῇ, εὐλαβηθῇ.

506 ΣΤΕ. Ἰσχυρῶς, σκληρῶς. ΑΠ. Ἀπαρνήσηται, ἀπείπη.

508 ΑΠΟ. Δίκην ἀποδῷ. ὅ ἐστι, τιμωρίαν.

510 ΕΠΙ. Πραΰνει.

512 ΕΠΙ. γρ. Ἐπιζαφέλως, ἐπιμόνως, εὐξημένως, ἢ ἐξημμένως. Ἀπὸ τοῦ φλέγω.

513 ΑΠ. Ἀποβαλόντα. ΚΕ. Κελεύσαιμι.

514 ΧΑ. Χρήζουσι.

515 ΥΠΕ. Ὑπέσχετο.

517 ΚΡΙ. Ἐπιλεξάμενος.

“ φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς,
“ Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
“ Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν 520
“ Ἡρώων· ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
“ Δωρητοί τε πέλοντο, παράῤῥητοί τ' ἐπέεσσι.
“ Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
“ Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
“ Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι, 525
“ Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
“ Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
“ Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηϊ.
“ Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε,
“ Χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς 530

518 ΜΥ. Διό, φησι, μὴ ἀτιμάσῃς ἡμῶν τὸν ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως λόγον καὶ πρεσβείας.

519 ΠΟ. Μηδὲ τὴν ἐνθάδε ἄφιξιν. ΠΡΙΝ. Πρότερον δὲ οὐ μεμπτὸς ὑπῆρχες, ὀργιζόμενος.

520 ΠΡΟ. Τῶν πρὸ ἡμῶν. ΕΠ. Ἠκούομεν.

522 ΔΩ. Δώροις πειθόμενοι.

523 ΠΑ. Πρὸ πολλοῦ. Ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν. ΟΥ. Οὐ νεωστί.

524 ΩΣ. Ὡς ἐγένετο.

525 ΚΟΥ. Ἀκαρνᾶνες, οἱ ἐν Πλευρῶνι πόλει τῆς Αἰτωλίας οἰκοῦντες. Ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι τὰς κάρας, τὰ κάρα, τὰ κάρη, τὰ κάρηνα. ΑΙ. Οἱ Καλυδώνιοι. ἐπεὶ καὶ οἱ Κουρῆτες Αἰτωλοὶ ὑπῆρχον, ἐμφυλίου ὄντος τοῦ πολέμου. Ἡ οὖν Καλυδὼν πρώτη πόλις τῆς Αἰτωλίας. ΚΟΥ. Οἰνεὺς, Αἰτωλίας δυνάστης, τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων, Ἄρτεμιν μόνην κατέλιπεν. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, μέγα τοῖς Αἰτωλοῖς συὸς χρῆμα ἔπεμψεν· ὃς οὐ μόνον τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας διέφθειρε. Καλυδώνιοι δὲ καὶ Πλευρώνιοι προσῆλθον ἐπὶ τοῦτον. Μελέαγρος δὲ ὁ Οἰνέως πρῶτος ἐπιτυχὼν, γέρας τε τοῦ συὸς ἀκροθίνια λαβὼν, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας Ἀταλάντῃ δι' ἔρωτα δωρεῖται. καὶ αὐτὴ γὰρ συνεξῆλθεν αὐτοῖς ἐπὶ κυνηγίαν. Οἱ δὲ Θεστίου μὲν παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ τῆς Μελεάγρου μητρὸς Ἀλθαίας, ὀργίλως ἐπὶ τούτῳ διατεθέντες, ἐπεβούλευον τῷ Μελεάγρῳ. Ὁ δὲ προγνοὺς, οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ εἰς φυγὴν τραπῆναι ἐποίησε. Διόπερ Πλευρώνιοι τοῖς Καλυδωνίοις ἐπεστράτευον· Μελέαγρος δὲ, κατ' ἀρχὰς, τῇ μητρὶ μηνιῶν, οὐκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι. Πορθουμένης δὲ ἤδη τῆς πόλεως, πεισθεὶς ὑπὸ Κλεοπάτρας τῆς γυναικὸς προσελθὼν, οὓς μὲν ἀνεῖλεν, οὓς δὲ ἠνάγκασε διώκων κατὰ κρημνῶν ἐνεχθῆναι. Ἀλθαία δὲ μηνιῶσα τῷ παιδὶ, τὴν ὑπὸ Μοιρῶν δεδομένην δᾷδα κατέφλεξεν. ἦν δὲ πεπρωμένον, ἐκείνης κατακαείσης, καὶ τὸν Μελέαγρον ἀποθανεῖν. Φθαρέντος δὲ τοῦ παιδὸς, Ἀλθαία μετανοήσασα, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. ΜΕ. Ὑπομονητικοὶ ἐν μάχαις, πολεμικοί.

526 ΕΝΑ. Ἐφόνευον.

530 ΘΑ. Τὰς ὑπὲρ εὐθαλείας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας, μετὰ τὴν

“ Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας·
“ Οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
“ Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ.
“ Ἡ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα,
“ Ὦρσεν ἐπὶ χλούνην σῦν, ἄγριον, ἀργιόδοντα, 535
“ Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν.
“ Πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
“ Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
“ Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
“ Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας, 540
“ Καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
“ Τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
“ Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν,
“ Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, καὶ δέρματι λαχνήεντι,
“ Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων. 545
“ Ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,

συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῇ Δήμητρι· ΓΟΥ. Ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς.

532 ΕΡ. Ἐτέλεσεν.

533 Η. Ἤτοι, ἐννοήσας θῦσαι, ἐπελάθετο, ἢ οὐδ' ὅλως ἐπενόησεν. ΑΑΣ. Ἐβλάβη δὴ θεὰ μεγάλως.

534 ΔΙ. Διὸς θυγάτηρ. ΙΟ. Βέλεσι χαίρουσα, τοξότις.

535 ΧΛ. Κατὰ τὸ ἔτυμον, χλοεύνην, τὸν ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον, εὐτραφῆ. Ἢ, τὸν ἄνετον, καὶ ἄγριον. Οἱ δὲ, τὸν τομίαν. Ἄλλοι δὲ, τὸν ἐπὶ Χλούνῃ, χωρίῳ οὕτως καλουμένῳ, ἐνδιατρίβοντα. ΑΡ. Λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντα.

536 ΕΡ. γρ. Ἔρδεσκεν, εἰργάζετο, ἔπραττεν. ΕΘ. Ἐξ ἔθους κατατρέχων, καὶ βλάπτων. ΑΛ. Κοινῶς, τὴν καρποφόρον χώραν.

537 ΠΡΟ. Πρόῤῥιζα, ἐπάλληλα, καὶ πυκνά.

538 ΑΝ. Τοῖς καρποῖς.

540 ΘΗ. Κυνηγέτας.

542 ΤΟΣ. Τηλικοῦτος ἦν. ΠΥ. Ἀντὶ τοῦ, πυρὸς ἐπεβίβασεν, ἀνεῖλεν αὐτούς.

543 ΚΕ. Ταραχὴν, θόρυβον.

544 ΑΜ. Ὡς καὶ τῆς κεφαλῆς τῷ δέρματι προσεχομένης. Ταῦτα δὲ συνέκειτο δοθῆναι ἀριστεῖα τῷ πρώτως βαλόντι τὸν σῦν. Λαβὼν δὲ αὐτὰ ὁ Μελέαγρος, ἐδωρήσατο Ἀταλάντῃ τῇ Ἰάσου, Ἀρκάδι τὸ γένος. Λοχίσαντες δὲ αὐτὴν οἱ μήτρωες τοῦ Μελεάγρου, ἀφείλοντο τὸ γέρας τῆς κόρης. Ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ Μελέαγρος, διεχρήσατο αὐτούς. Λυπηθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἡ Ἀλθαία, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ, κατέφλεξε τὸν ὑπὸ Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν, ὄντα συνεκτικὸν τῆς Μελεάγρου ζωῆς, ᾧ συνδιεφθάρη καὶ ὁ Μελέαγρος. ΛΑ. Δασεῖ.

« Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ᾽ ἐδύναντο
« Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
« Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
« Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον, πύκα περ φρονεόντων, 550
« Ἤτοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
« Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,
« Κούρῃ Μαρπίσσης καλλισφύρου, Εὐηνίνης,
« Ἴδεώ θ᾽, ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν,
« Τῶν τότε· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον 555
« Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
« Τὴν δὲ τότ᾽ ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
« Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῆς

548 ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς, ἔξω.

549 ΕΔΥ. Ὑπεισῆλθεν, ἔλασεν.

550 ΟΙ. Οἰδαίνει. εἰς ὕψος αἴρεσθαι ποιεῖ, ἐμπίπρησι. ΠΥ. Σωφρονούντων, συνετῶν.

551 ΑΛ. Ἀλθαία ἡ μήτηρ τοῦ Μελεάγρου. Ἡ δὲ Κλεοπάτρα, Ἴδου, καὶ Μαρπίσσης τῆς Εὐήνου θυγατρὸς, Μελεάγρου δὲ γυνή.

552 ΚΕΙ. Ἀργὸς διετέλει.

553 ΚΟΥ. Εὔηνος, Ἄρεος παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλίας, ἔχων θυγατέρα εὐπρεπεστάτην, Μάρπισσαν τοὔνομα, τοὺς μνηστευομένους αὐτὴν προεκαλεῖτο εἰς ἁρματηλασίας ἀγῶνα, λέγων ἐκδώσειν τῷ διαφυγόντι αὐτὸν διώκοντα. Τοὺς δὲ λειφθέντας καρατομῶν, ἐπετίθει τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς οἰκίας, εἰς κατάπληξιν τῶν λοιπῶν. Πολλῶν τοίνυν ἤδη ἀνῃρημένων, Ἴδας, λόγῳ μὲν Ἀφαρέως υἱὸς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Ποσειδῶνος, πλουταῖος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἵππους ποδωκεστάτους, ἥρπασε τὴν κόρην, χορεύουσαν ἐν Ἀρτέμιδος. Εὔηνος δὲ, ὡς οὐκ ἠδύνατο καταλαβεῖν, ἀποσφάξας τοὺς ἵππους οὓς εἶχεν, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν Λυκόρμαν ποταμόν. ὃς ἀπ᾽ αὐτοῦ Εὔηνος προσηγορεύθη. Διαπεφευγότι δὲ τῷ Ἴδᾳ τὸν κίνδυνον, Ἀπόλλων ἠναντιοῦτο περὶ τῆς κόρης, βουλόμενος ἀφαρπάζειν αὐτήν. Προϊόντων δὲ αὐτῶν εἰς μάχην, Ζεὺς πέμψας Ἑρμῆν, ἐπέτρεψε τῇ κόρῃ ἑλέσθαι ὃν ἂν βούληται. Ἡ δὲ εἵλετο τὸν Ἴδαν, εὐλαβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ἀπολίπῃ Ἀπόλλων. ΕΥ. Τῆς Εὐήνου θυγατρός.

554 ΙΔ. Τοῦ Ἴδου τοῦ Ἀφαρέως παιδός.

556 ΚΑΛ. Εὐπρεποῦς, καλῆς. ἀπὸ μέρους.

558 ΑΛ. Κήυξ ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας Ἀλκυόνην τὴν Αἰόλου, μέγα φρονήσας ἐφ᾽ ἑαυτῷ, θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι. Διόπερ ἥτε γαμετὴ διαπαντὸς αὐτὸν ἐκάλει Δία, κἀκεῖνος Ἥραν τὴν γυναῖκα. Ζεὺς δὲ, ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα. Ἐκλήθη δὲ, ἡ μὲν Ἀλκυόνη, ὁ δὲ, Κήυξ. Παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς, τῆς Ἀλκυόνος τικτούσης, συμβαίνει, ἐπελθόντα τὰ κύματα τὰ ἔγγονα αὐτῆς κατασύρειν. Ζεὺς δὲ, θεασάμενος αὐτὴν κλαίουσαν, κατελεήσας, ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καθ᾽ ὃν ἂν καιρὸν ἡ ἀλκυὼν τίκτει, μὴ πνεῖν, μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου. Εἴρηται δὲ ἀλκυὼν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Οἱ οὖν γονεῖς ἀπὸ τοῦ αὐτῇ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλουν αὐτὴν τὴν Κλεοπάτραν. ὡς, Μεγαπένθην, καὶ Εὐρυσάκην, καὶ Νεοπτόλεμον. Ἔκλαιεν οὖν τὸν ἄνδρα Ἴ-

“ Μήτηρ, Ἀλκυόνος πολπενθέος οἶτον ἔχουσα,
“ Κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων. 560
“ Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
“ Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
“ Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο·
“ Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
“ Κικλήσκουσ' Ἀΐδην, καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν, 565
“ Πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
“ Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
“ Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
“ Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
“ Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 570
“ Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
“ Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
“ Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,

δαν, ὅτε αὐτὴν ἥρπασεν Ἀπόλλων. ΕΠΩ. Ἐπωνύμως. Ἀντὶ τοῦ, φερώνυμον, φερωνύμως· ὅτι ἀπὸ συμβεβηκότος οἰκείως τοὔνομα τέθειται. Τὴν Κλεοπάτραν οὖν, φησι, φερωνύμως καὶ Ἀλκυόνην ἐκάλουν, διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπισσαν δίκην Ἀλκυόνος κλαῦσαι, ὅτε ἀφηρεῖτο αὐτὴν Ἀπόλλων.

559 ΠΟ. Ἐπιπολὺ πενθούσης. ΟΙ. Μόρον, συμφοράν.

561 ΠΑ. Παρέκειτο. ΠΕΣ. Πεπαίνων, παρηγορῶν, ἢ, συνέχων.

562 ΕΞ. Διὰ τὰς τῆς μητρὸς κατάρας ὠργισμένος.

563 ΑΧΕ. Λυπουμένη. ΚΑ. Διὰ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν. Ἀπέκτεινε μὲν γὰρ Μελέαγρος τοὺς μήτρωας. Ἢ ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ κασιγνητικοῦ φόνου. οὐ γὰρ εἷς ἦν ὁ ἀνῃρημένος τῆς Ἀλθαίας ἀδελφὸς, ἀλλὰ πλείους, Ἴφικλος, Πολυφάντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος.

564 ΠΟ. Πολλοὺς τρέφουσαν. Ὅθεν καὶ ἱπποφόρβια καλεῖται τὰ ἵππους τρέφοντα χωρία. ΑΛ. Ταῖς χερσὶν ἔτυπτεν. Ὅθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Εὔχοντο δὲ οἱ ἥρωες, τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες· μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. τοῖς δὲ θαλασσίοις.

Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας
ὀρεγνύς.

εἰς θάλασσαν δηλονότι. τοῖς καταχθονίοις δὲ, κόπτοντες τὴν γῆν, ὡς ἐνθάδε φησι.

565 ΚΙ. Ἐπικαλουμένη. ΕΠ. Φοβεράν.

566 ΠΡΟ. Εἰς γόνατα. ΔΕΥ. Ἐβρέχοντο.

567 ΔΟ. Δόμεν. Δόμεναι. ΗΕ. Ἐκ τοῦ σκότους ἐρχομένη, ἀόρατος. Εἴρηται δὲ Ἐριννὺς, ἤτοι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν καὶ οἰκεῖν, ὅ ἐστι τῇ γῇ. καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων. ἢ οἱονεὶ ἐρευνύς τις οὖσα, καὶ τὰ αἴσια, καὶ τὰς ἀρὰς, ἀνύουσα καὶ ἐκτελοῦσα.

568 ΕΡ. Ἐκ τοῦ σκότους. ΑΜ. Ἀπηνές, σκληρόν.

570 ΕΛΛΙ. Μᾶλλον δὲ, Ἐλίσσοντο.

573 ΠΙ. Λιπαρώτατον, εὐγειότατον.

" Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
" Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο· 575
" Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·
" Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
" Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
" Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν.
" Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται, καὶ πότνια μήτηρ, 580
" Ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
" Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων.
" Ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
" Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
" Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ· 585
" Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
" Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
" Κήδε' ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
" Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
" Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας. 590
" Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
" Βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
" Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,

575 ΠΕΝ. Πεντηκοντόγυον. Πεντήκοντα γυῶν, ὅ ἐστι, πλέθρων. Γύη γὰρ καὶ γύη, μέτρον γῆς. Οἱ δὲ, πεντήκοντα ζευγῶν. ΟΙ. Ἀμπελοφύτου χωρίου.

576 ΨΙ. Τὴν ἄδενδρον χώραν, τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι ἐπιτηδείαν. ΤΑ. Ἀποτεμεῖσθαι, εἰς τιμὴν λαβεῖν.

578 ΕΠΕ. Ἐπιβεβηκώς.

579 ΣΕΙ. Τινάσσων, κινῶν. ΚΟΛ. Περιφραστικῶς, τὰς θύρας. Ἀπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι. ΓΟΥ. Ἱκετεύων.

580 ΚΑ. γρ. Κασίγνητοι. Ἀδελφαί.

582 ΚΕ. Κηδεμονικώτατοι. ΦΙΛ. Προσφιλέστατοι.

584 ΠΥ. Συνεχῶς, πυκνῶς, ἢ ἐπιμελῶς.

585 ΕΝΕ. Ἐνεπύριζον, ἔκαιον.

588 ΚΗ. Κακά. ΑΛΩ. Ληφθείη, πορθηθείη.

589 ΑΜΑ. Κατὰ μικρὸν δαπανᾷ. ὅ ἐστιν, ἄμαθον καὶ κόνιν ποιεῖ.

591 ΩΡΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὠρίνθη, διεταράχθη. ΚΑ. Τὰ πολέμιά φησι κακὰ ἔργα.

592 ΒΗ. Ἐφορμήσας ἐπῆλθεν.

“ Εἶξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ᾽ οὐκέτι δῶρ᾽ ἐτέλεσσαν,
“ Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ᾽ ἤμυνε καὶ αὔτως. 595
“ Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μήδε σε δαίμων
“ Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
“ Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ᾽ ἐπὶ δώροις
“ Ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
“ Εἰ δέ κ᾽ ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς, 600
“ Οὐκ ἔθ᾽ ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ, διοτρεφὲς, οὔτι με ταύτης
“ Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
“ Ἥ μ᾽ ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ᾽ ἀϋτμὴ 605
“ Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ᾽ ὀρώρῃ.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
“ Μή μοι σύγχει θυμὸν, ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
“ Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τι σε χρὴ
“ Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι· 610
“ Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κέ με κήδῃ.
“ Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
“ Οὗτοι δ᾽ ἀγγελέουσι, σὺ δ᾽ αὐτόθι λέξεο μίμνων

594 ΕΙΞ. Νικηθεὶς ὑπὸ ἰδίας ἐπιθυμίας.

597 ΦΙ. Φίλε. Ἀττικῶς. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, κακόν.

600 ΦΘΙ. Τὸν φθαρτικὸν τῶν ἀνδρῶν. ΔΥ. Κατέλθῃς.

601 ΤΙ. Τιμηθήσῃ, ἢ τίμιος ἔσῃ. ΑΛΑ. Βοηθήσας, ἐπαμύνας.

603 ΑΤ. Τροφέ. Θετταλῶν ἡ φωνή. Καὶ ἔστι προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. Τοῦτο δὲ ὑποβιβάσαντες, τέττα λέγουσιν, ὅ ἐστιν, ἑταῖρε. ΟΥ. Οὐ χρείαν ἔχω τοῦ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἀγαμέμνονος τιμῆς. Καὶ ἔστι σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις. με, ἀντὶ τοῦ, μοί. Ἤγουν, οὔτι με ταύτης ἱκάνει χρεία τιμῆς.

604 ΦΡΟ. Φρονῶ, βουλεύομαι. ΔΙ. Τῇ τοῦ Διὸς βουλήσει.

605 ΑΥ. Ἀναπνοὴ, ζωή.

606 ΟΡΩ. Κινεῖται.

608 ΣΥΓ. Τάραττε, λύπει.

610 ΑΠΕ. Ἐχθρὸς γενήσῃ.

611 ΚΗ. Λυπεῖν, βλάπτειν.

612 ΙΣ. Ὁμοίως. ΜΕΙ. Μερίζου.

613 ΟΥ. Διατί τὸν Φοίνικα οὐκ ἀπολύει ὁ Ἀχιλλεύς; Ὅτι γνοὺς, παρακεκλῆσθαι αὐ-

“ Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι
“ Φρασσόμεθ᾽, ἤ κε νεώμεθ᾽ ἐφ᾽ ἡμέτερ᾽, ἤ κε μένωμεν.
Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. Τοῖσι δ᾽ ἄρ᾽ Αἴας
Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
“ Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
“ Τῇδέ γ᾽ ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
“ Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
“ Οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
“ Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
“ Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
“ Τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
“ Νηλής· καὶ μέν τις τε κασιγνήτοιο φόνοιο
“ Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος·
“ Καί ῥ᾽ ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ᾽ ἀποτίσας,
“ Τοῦ δέ τ᾽ ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
“ Ποινὴν δεξαμένου· σοὶ δ᾽ ἄλληκτόν τε κακόν τε
“ Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
“ Οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ᾽ ἀρίστας,

τὸν ἡγήσασθαι τῇ πρεσβείᾳ, ἐφοβήθη μὴ μετὰ μείζονος δεήσεως πάλιν ἐκπεμφθῇ, καὶ δὶς ἀτιμάζειν ἀνάγκην ἔχῃ. Οἱ δὲ ὡς ὁμολογούμενον αὐτὸ λαμβάνουσιν, ὅτι ὡς τροφέα αὐτὸν κατέχει. ΛΕ. Κατακλίθητι.

614 ΜΑ. Ἁπαλῇ.

615 ΕΦ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰ ἡμέτερα.

617 ΣΤΟ. Στρῶσαι. ΠΥ. Πυκνὸν ἱμάτιον.

618 ΜΕ. Μέδοιντο, πρόνοιαν ποιήσαιντο, φροντίσαιεν.

621 ΜΥ. Τὸ τέλος τοῦ λόγου.

622 ΚΡΑ. Κρανεῖσθαι, τέλος λήψεσθαι, πλειωθήσεσθαι.

626 ΜΕ. Ἐπιστροφὴν ποιεῖται, φροντίζει.

628 ΝΗ. Νηλεὴς, ἀνηλεὴς, σκληρός.

629 ΠΟΙ. Ἀντέκτισιν, τιμωρίαν ἔλαβέ τις ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου.

632 ΑΛ. Ἄληκτον, ἀκατάπαυστον, ἀθεράπευτον.

634 ΟΙ. Ἤτοι, οἵης, ὁποίας. εἰρωνικῶς. Ἢ, μιᾶς κούρης.

Ἀλλά

“ Ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν, 635
“ Αἴδεσσαι ἢ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
“ Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
“ Κήδιστοί τ' ἔμμεναι, καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 640
“ Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι·
“ Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνου
“ Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
“ Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
“ Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε· 645
“ Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
“ Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
“ Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας, καὶ νῆας ἱκέσθαι,
“ Κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
“ Ἀμφὶ δέ τοι τῇ 'μῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ, 650
“ Ἕκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι, κέλευσε
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα· 655
Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε,

635 ΕΠΙ. Πρὸς ταύταις. ΙΛΑ. Ἵλεον, ἵλεων, εὐμενῆ. ΕΝ. Ποίησον.

636 ΑΙ. Αἰδέσθητι. ΜΕ. Συνεκδοχικῶς, οἰκίαν. ΥΠΩ. Ὑπὸ τὴν αὐτοῦ στέγην.

638 ΚΗ. Οἰκειότατοι, φροντιστικώτατοι.

641 ΠΑΝ. Ἅπαντά μοι καθηκόντως ἔδοξας εἰρηκέναι.

642 ΟΙ. Πληροῦται ὑπὸ ὀργῆς. Ἐκ μεταφορᾶς τῆς φλεγμονῆς, ἣ καλεῖται οἴδημα.

643 ΑΣΥ. Ἀδόκιμον, ἀμαθῆ. Οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσυφήλως, ὅ ἐστιν, ὑβριστικῶς, καὶ ἀστηρῶς. ὡς ἀσύφηλος, ὡς φῆλος, καὶ φέναξ ἀστηρός.

644 ΑΤΙ. Ἄτιμον, ἢ τὸν ἐν τιμήματι πολιτείας οὐ συναριθμούμενον. Τιμητικοὶ γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ ἐν ταῖς πολιτείαις. ΜΕ. Μέτοικον, φυγάδα.

645 ΑΠΟ. Ἀπαγγείλατε.

646 ΜΕ. Πρόνοιαν ποιήσομαι.

649 ΣΜ. Κατακαῦσαι.

651 ΣΧΗ. Ἀποχεθῆναι.

Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν Λεσβόθεν ἦγε, 660
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο, 665
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·
“ Ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ; 670
“ Ἦ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
“ Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
“ Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα. 675

657 ΚΩ. Κώδια. ὅ ἐστι προβάτων δέρματα. Καὶ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι, ὅ ἐστιν, ἐγκοιμᾶσθαι. ΡΗ. Τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον. Καὶ ῥηγεῖς, οἱ βαφεῖς. ΛΙ. Περιφραστικῶς, λινοῦν περιβόλαιον τέρεν.

659 ΜΥ. Ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τόπῳ τῆς σκηνῆς.

660 ΠΑ. Παρεκοιμήθη, παρεκλίθη. ΛΕΣ. Λέσβος, Ἑλλάδος νῆσος, πλησίον Ἀσίας.

664 ΣΚΥ. Σκῦρος, πόλις τῆς νῦν μὲν Φρυγίας, πρότερον δὲ Κιλικίας. Ἔστι καὶ νῆσος τῶν Κυκλάδων. ἣν, οὐ πορθήσας, ἀλλ' εἰρηνικῶς καταδραμὼν, ἐλαφυραγώγησεν. ΕΝΥ. Ὑπὸ Ἐνυέως βασιλευθεῖσαν. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς Διονύσου.

666 ΚΥ. Ποτηρίοις. Παρὰ τὴν κοιλότητα.

667 ΑΝΑ. Ἀναστάντες.

669 ΠΟΛ. Πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε.

671 ΑΠΕ. Ἀπηγόρευσε.

674 ΣΒΕ. Καταπαῦσαι. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός.

675 ΠΙΜ. Πληροῦται ὀργῆς. ΑΝ. Σὲ δὲ παραιτεῖται ἐκφαυλίζων. Οὐ παραπρεσβεύει δὲ Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ἃ πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ Ἀχιλλεὺς, ταῦτα ἀναγγέλλει. Ζητεῖται δὲ, διατί καὶ τὴν πρὸς Αἴαντα Ἀχιλλέως ἀπόκρισιν Ὀδυσσεὺς οὐ λέγει; Ῥητέον οὖν, ὅτι σκληρῶς αὐτῷ ἀπεκρίνατο. Λεκτέον δὲ καὶ, πρὸς τοὺς ζητοῦντας,

“ Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
“ Ὅππως κεν νῆάς τε σόῃς, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
“ Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
“ Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
“ Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι 680
“ Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
“ Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
“ Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
“ Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
“ Αἴας, καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω. 685
“ Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγει,
“ Ὄφρά οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
“ Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε. 690
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
“ Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
“ Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως· 695
“ Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
“ Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν,

ζητοῦντας, τίνος ἕνεκεν ἄλλοι τινὲς οὐκ ἐπρέσβευσαν, ἀλλ' οὗτοι· ὡς, Οἰκειότεροι τῶν ἄλλων ἦσαν, καὶ φρονιμώτεροι, καὶ ἱκανοὶ τὸ δυσπειθὲς ἴσως πεῖσαι τοῦ ἥρωος.

678 ΗΠ. Διωρίσατο, εἶπε.

683 ΧΕΙ. Ὑπερασπίζει αὐτῆς.

685 ΑΙ. Θέλων, τὸν Ἀγαμέμνονα σκέψασθαι περὶ τῶν πρακτέων, ἐνεχείρησε τῷ Αἴαντι σιωπᾶν.

691 ΤΕ. Τεταλαιπωρημένοι.

694 ΟΦΕ. Ἀντὶ τοῦ, μὴ ὤφελες. Ἀεὶ δὲ ἀντιστασιώτης τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Διομήδης εὑρίσκεται.

695 ΑΓΗ. Ἄγαν αὐθάδης, καὶ ὑπερόπτης, ὑβριστής. Ἢ, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, ἤγουν τὴν ἀνδρείαν.

696 ΕΝ. Αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον, καὶ ὑπερήφανον.

697 ΙΗ. Ἀπέλθῃ.

“ Ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν
“ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
“ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
“ Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
“ Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
“ Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
“ Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
“ Ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

698 Η. Εἴτε μένῃ. ΤΟ. Εἰκὸς, Αἴαντος αὐτῷ νεύσαντος, ὅτι μένει δευτερεύοντα προσθεῖναι αὐτά.

701 ΤΕ. Εἰς τέρψιν ἐληλυθόντες, κεκορεσμένοι.

702 ΤΟ. Τοῦτο γὰρ δυνάμεώς ἐστιν.

709 ΥΠ. Ἀνάπαυσιν τοῦ ὕπνου. περιφραστικῶς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτός τε, καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τὴν τάφρον συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην. Οἱ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι. Πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ, Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, καὶ ἐπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον, καὶ τῶν ἑταίρων τινάς· καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Νυκτεγερσία. Δολωνοφονία.

Κάππα δὲ Ῥήσου τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός.

Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

ΑΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,
Ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,

---

1 ΠΑΝ. Ἑλλήνων γνησίων, ἐκ πατέρων τε καὶ μητέρων Ἀχαιῶν.

2 ΠΑΝ. Νῦν τὸ, παννύχιοι, οὐ σημαίνει τὸ δι' ὅλης νυκτὸς, ἀλλὰ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτός.

4 ΟΡ. Ἐν νῷ ἔχοντα, βουλευόμενον.

6 ΤΕΥ. Τῷ, πολὺν, ἐπήνεγκε τὸ ἀθέσφατον, αὐξήσεως χάριν. Ἔνιοι δὲ, στίζοντες μετὰ τὸν ὄμβρον, ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκουσιν, ἵν' ᾖ ἀθέσφατον χάλαζαν.

7 ΕΠΑ. Ἐλεύκανεν. ὡς παλῇ κατέπασεν. Οὕτως γὰρ ὀξυτόνως καλεῖται τὸ ἐπιπασσόμενον λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου.

Ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
Ὣς πυκίν᾽ ἐν στήθεσσιν ἀνεστονάχιζ᾽ Ἀγαμέμνων
Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
Ἤτοι ὅτ᾽ ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
Αὐλῶν, συρίγγων τ᾽ ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ᾽ ἀνθρώπων·
Αὐτὰρ ὅτ᾽ ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας 15
Ὑψόθ᾽ ἐόντι Διΐ· μέγα δ᾽ ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Νέστορ᾽ ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
Ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
Ὀρθωθεὶς δ᾽ ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ᾽ ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ᾽ ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος

---

8 ΠΟ. Δή. ΠΤΟ. Ἤτοι μεταφορικῶς, τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. Ἢ περιφραστικῶς, ὅλον αὐτόν. διότι πάντων δαπανητικός. ΠΕΥ. Πικροῦ, ὀλεθρίου. Ἀπὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά. Καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστούς. καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς πικρότερόν ἐστιν ἡ πίσσα.

9 ΠΥ. Πυκνῶς, συνεχῶς.

10 ΝΕΙ. Ἐκ βάθους, κάτωθεν. ΚΡΑ. Ψυχῆς.

11 ΑΘΡ. Ἀπίδοι.

12 ΘΑΥ. Πῶς φησὶν ὁ Ἀγαμέμνων, ἐντὸς τοῦ τείχους ὑπάρχων, ἐθαύμαζε τὰ πυρὰ, τὴν ἀρχὴν μηδὲ βλέπων αὐτὰ διὰ τοῦ τείχους; Καὶ ῥητέον, ὅτι ὡς βασιλεὺς ὑψηλὴν εἶχε σκηνὴν, ἵν᾽ εὐχερῶς δυνήσοιτο πάντας θεωρεῖν.

13 ΕΝΟ. Ἦχον. Προσληπτέον, τὸ, ἀκούων. Ἐσημειώσατο δὲ διὰ τοῦ ἤχου, ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐγιγνώσκετο τὰ ὄργανα ταῦτα. ΟΜΑ. Καὶ ἐνταῦθα σκώπτει τὸ θορυβῶδες τῶν βαρβάρων.

15 ΠΡΟ. Ἐπ᾽ ἀλλήλους. Ἢ, προρρίζους. Θέλυμνα γὰρ κυρίως, οἱ θεμέλιοι.

16 ΥΨΟ. Λείπει τὸ, ἀποδυρόμενος. ΚΥ. Συνετὸν, ἔνδοξον.

18 ΝΕ. Ἐπὶ τὸν Νέστορα, τὸν ἐν ἀνθρώποις πρωτεύοντα.

19 ΟΙ. Σὺν αὐτῷ. Εἴπε, συνετεκτήναιτο οἱ. ΜΗ. Συμβουλήν. ΑΜΥ. Ἀγαθήν. ΣΥΝ. Συγκατασκευάσοι, ὑποθοῖτο.

20 ΑΛΕ. Ἀποτρεπτικὸς τῶν κακῶν.

22 ΠΕ. Τὰ ὑποδήματα. Παρὰ τὸ, τοῖς ποσὶν εἰλεῖσθαι.

23 ΔΑ. Ἀντὶ τοῦ, δαφοινοῦ, φοινικοῦ. Κατὰ ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὸ ζῶον. ὡς ἐπὶ ζῶντα γὰρ τὸν λέοντα τὴν ἀναφορὰν ἔχει τὸ ἐπίθετον. ΒΕΣ. Περιέθετο, ἠμφιέσατο.

Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ᾽ ἔγχος.
Ὣς δ᾽ αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ᾽ ὑγρὴν
Ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ᾽ εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
Νηῒ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ᾽ ἀσπάσιος γένετ᾽ ἐλθών.
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
" Τίφθ᾽ οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν᾽ ἑταίρων
" Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
" Δείδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
" Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν,
" Νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
" Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

---

24 ΑΙ. Τοῦ θερμοῦ καὶ διαπύρου τὴν φύσιν. ΠΟ. Μέχρι ποδῶν διῆκον, μέγα.

26 ΥΠ. Ὁ ὕπνος ἐν τοῖς βλεφάροις κατελάμβανε.

27 ΤΟΙ. Οἵτινες ἕνεκα αὐτοῦ ἦλθον. ΠΟΥ. Ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν. Ἀττικῶς.

28 ΟΡ. Ἐνθυμούμενοι, ὁρμὴν ἔχοντες.

30 ΣΤΕ. Περικεφαλαίαν.

31 ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

33 ΔΗ. Τῷ ἀθροίσματι τῶν Ἑλλήνων.

34 ΑΜΦ. Περὶ τοῖς ὤμοις θέμενον.

35 ΝΗΙ. Παρὰ τῇ τῆς νεὼς πρύμνῃ. ΑΣ. Εὐκταῖος, ἡδύς.

37 ΗΘ. Ἠθικὴ προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον.

38 ΕΠΙ. Κατάσκοπον.

39 ΔΕΙ. Δέδοικα, φοβοῦμαι.

40 ΣΚΟ. Σκοπεῖν.

41 ΝΥ. Ἀνὰ τὴν νύκτα, ἐν ᾗ οἱ βροτοὶ οὐ προσίασιν. Ὅθεν καὶ ἀβρότη ἡ νύξ.

43 ΧΡΕ. Χρεία συμβουλῆς ἐμοὶ καὶ σοί. Ἔστι δὲ σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις· ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ καὶ σοί. Κάλλιον δὲ, χωρὶς σολοικισμοῦ, τὸ, κατ᾽ ἐμὲ, καὶ κατὰ σὲ συνεκδοχικῶς.

“ Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
“ Ἀργείους ϗ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
“ Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ᾽ ἱεροῖσιν·
“ Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ᾽ ἔκλυον αὐδήσαντος,
“ Ἄνδρ᾽ ἕνα τοσσάδε μέρμερ᾽ ἐν᾽ ἤματι μητίσασθαι,
“ Ὅσσ᾽ Ἕκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος υἷας Ἀχαιῶν,
“ Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς, φίλος οὔτε θεοῖο. 50
“ Ἔργα δ᾽ ἔρεξ᾽ ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
“ Δηθά τε ϗ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ᾽ Ἀχαιούς.
“ Ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
“ Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ Νέστορα δῖον
“ Εἶμι, ϗ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴκ᾽ ἐθέλῃσιν 55
“ Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ᾽ ἐπιτεῖλαι.
“ Κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
“ Σημαίνει φυλάκεσσι, ϗ Ἰδομενῆος ὀπάων
“ Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
“ Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
“ Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,

---

44 ΚΕΡ. Συνετῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου. Παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. ΕΡ. Ῥύσεται, φυλάξει.

45 ΕΠ. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς μετετέθη τῇ γνώμῃ, ϗ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖ, πλέον δὲ ταῖς τοῦ Ἕκτορος ἐθεραπεύθη θυσίαις.

47 ΑΥ. Εἰπόντος.

48 ΕΝ. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ΜΗ. Ἐργάσασθαι.

50 ΟΥ. Προσληπτέον, τὸ, ὤν.

52 ΔΗ. Ἐπὶ πολὺ ϗ μακρὸν χρόνον. ΜΗ. Εἰς Ἀχαιούς. Εἰργάσατο τοῖς Ἕλλησι, ἐμηχανήσατο, ἐμήδετο τοῖς.

54 ΡΙΜ. Ταχέως. ΕΠΙ. Ἐπὶ τὰς ἐκείνων ναῦς.

55 ΟΤΡ. Διὰ παρακλήσεως παρορμῶ.

56 ΙΕ. Ἤτοι μέγα, ἢ ἀπηλλαγμένον τῶν λοιπῶν ἔργων. Τέλος δὲ ϗ τὸ τάγμα. Σημαίνει πολλὰ ἡ λέξις. ποτὲ μὲν γὰρ τὸ τάγμα, ὡς ἐνταῦθα. ποτὲ δὲ τὸ τοῦ συμπεπληρωμένου πράγματος ἢ ἔργου τέλος. ποτὲ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐπεισαγομένων ὠνίων φοιτῶσαν ταῖς πόλεσι πρόσοδον. ποτὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ϗ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Θουκυδίδῃ, ϗ Ξενοφῶντι. ποτὲ δὲ τὸ δαπάνημα. ποτὲ δὲ τὴν ἑορτὴν, ϗ τὸ τέλος τὸ μυστικὸν, τὸ μυστήριον.

57 ΠΥ. Πεισθεῖεν ἐκείνῳ.

59 ΕΤΕ. Ἐπετρέψαμεν, ἐξουσίαν δεδώκαμεν.

62 ΔΕ. Περιμένων.

« Ἦε θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
« Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιϊν 65
« Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
« Φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρηγόρθαι ἄνωχθι,
« Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
« Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
« Ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι 70
« Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια·
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
« Τίς δ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
« Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

---

63 ΜΕ. Ἐπὶ σὲ πάλιν εὐθέως ἔλθω. ΕΠ. Ἐπειδὴ ἂν αὐτοῖς καλῶς προστάξω.

65 ΑΒΡ. Διαμαρτήσομεν, ἀλλήλων ἀποτύχωμεν. ὅ τινες διαμφοδῆσαί φασιν. Ἀβροτάζειν παρὰ τοῦ βροτοῦ, τοῦ ἀνδρὸς, ἀποτυχεῖν.

67 ΙΗ. Πῇ πορευθῇς. ΕΓΡ. γρ. Ἐγρήγορθαι. Ἐγρηγορέναι. ΑΝΩ. Κέλευε. Ἀπὸ τοῦ ἀνώγω, ἀνωγέω, ἀνώγημι, ἀνώγεθι, ἄνωχθι, ἀνώχθω.

68 ΠΑ. Ἐκ πατρῴου γένους. ἢ, ἀπὸ προγόνων. ὀνόμαζε πατρῴῳ, καὶ τῷ κατὰ γενεάν.

69 ΜΗ. Μηδὲ ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίαν.

70 ΠΟ. Κακοπαθῶμεν, ἐνεργῶμεν.

71 ΓΕΙ. Γεννωμένοις. ΙΕΙ. Ἔπεμπε. ΚΑ. Κακοπάθειαν, δυστυχίαν, βλάβην.

75 ΕΝ. Ὅπλα. Παρὰ τὸ, ἐντὸς αὐτῶν εἶναι τὸν φοροῦντα.

79 ΕΠ. Ἐπεὶ ἡ πολλὴ αὐτοῦ προθυμία οὐδὲ τῷ γήρᾳ ἄνεσιν ἐδίδου. τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρως ἐνικᾶτο.

81 ΕΞΕ. Ἀνηρώτα.

83 ΟΡ. Σκοτεινήν.

“ Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
“ Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
“ Εἴσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
“ Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
“ Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
“ Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
“ Ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
“ Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
“ Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
“ Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα.
“ Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
“ Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
“ Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
“ Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·
“ Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται, οὐδέ τι ἴδμεν
“ Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

84 ΟΥ. Νεῶν, φυλάκων.

89 ΖΕΥΣ. Ὁ Ζεὺς τῇ κακοπαθείᾳ ἐνέβαλε μέχρι τέλους. ΕΙ. Ἕως οὗ ἡ πνοὴ, ὅ ἐστι, ἡ ζωὴ, καὶ τὰ γόνατά μου, ἰσχύῃ, καὶ ἔρρωται.

91 ΠΛΑ. Οὐδὲ ἑστηκὼς διανοοῦμαι. πλανῶμαι κατὰ τὴν γνώμην· Οἱονεὶ, ἀπορῶ ὅπως χρήσομαι τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

92 ΙΖΑ. Ἐμπίπτει.

94 ΑΛΑ, Τεθορύβημαι, ἠπόρημαι.

95 ΕΚ. Ἐξάλλεται, ἐκπηδᾷ.

96 ΔΡΑ. Ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι.

97 ΚΑ. Κατέλθωμεν.

98 ΚΑ. Ὑπὸ τοῦ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι, καὶ ὀκνήσαντες, ἠδηκότες. ΥΠ. Καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ.

99 ΠΑΓ. Παντελῶς ληθαργήσουσι.

100 ΔΥΣ. Τοῦτο προσηκόντως εἴρηκεν ὁ Ἀγαμέμνων ἕνεκα τοῦ ἐκπλῆξαι τὸν Νέστορα, ἐπεί τοι οὐκ ἦν ἔθος αὐτοῖς νυκτὸς πολεμεῖν.

101 ΜΕ. Προθυμηθῶσιν.

“ Οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
“ Ἐκτελέσει, ὅσα που νῦν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω 105
“ Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς
“ Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψη φίλον ἦτορ.
“ Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
“ Ἠμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
“ Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν. 110
“ Ἀλλ' εἴτις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
“ Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
“ Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
“ Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον, Μενέλαον
“ Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
“ Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
“ Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
“ Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα· 120
“ Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι·
“ Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
“ Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν·

104 ΟΥ. Οὐδαμῶς.
105 ΕΕΛ. Ἐλπίζει.
106 ΜΟΧ. Ταλαιπωρήσειν, κακοπαθήσειν.
108 ΠΟ. Πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐγείρωμεν.
109 ΔΟΥ. Ἔνδοξον περὶ τῷ δόρατι.
110 ΑΙ. Τὸν Ὀϊλέως. Καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί·

Πλείστους δ' ἄνδρας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς
Αἴας.

ΦΥ. Τὸν Μέγητα. Τὸ ος μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον.
111 ΜΕ. Ἐπ' αὐτοὺς ἐπελθών.
112 ΑΝ. Τὸν Τελαμῶνος.
113 ΕΚΑ. Πορρωτάτω.
115 ΝΕΙ. Κακολογήσω. ΕΠΙ. Καὶ οὐκ ἀποκρύψω.
116 ΩΣ. Ὅτι καθεύδει. ΕΠΕ. Ἐπίστευσε.
117 ΟΦΕ. Ὤφειλεν. ἔπρεπεν αὐτόν.
118 ΟΥ. Ἀνυπομόνητος.
120 ΑΛ. Ἐν ἄλλῳ καιρῷ.
121 ΜΕ. Ἀμελεῖ.
122 ΟΥΤ. Οὐκ ἐθέλει κάμνειν, διότι ῥάθυμος δειλὸς καὶ ἀσυνετός ἐστι.

“ Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη·
“ Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλᾷς. 125
“ Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
“ Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Οὕτως οὔτις ἑοὶ νεμεσήσεται, οὐδ' ἀπιθήσει
“ Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ. 130
Ὣς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ. 135
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ,
Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140
“ Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
“ Νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. 145
“ Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε

---

124 ΕΠΕ. Ἐπηγέρθη, διύπνισε.
125 ΚΑ. Καλεῖν. ΜΕ. Ἐπιζητεῖς.
127 ΙΝΑ. Ἐκεῖ γὰρ αὐτοῖς.
133 ΠΕ. Πόρπῃ συνέλαβεν, ἐνεπορπώσατο. ΦΟΙ. Πυῤῥὰν τῷ χρώματι.
134 ΔΙ. Τὴν μεγάλην. ὥστε καὶ διπλῇ αὐτῇ χρώμενον, ἔχειν ἐκτεταμένην. ΟΥ. Τρυφερὰ, ἢ ἁπαλή. ΕΠ. Ἐπήνθει, ἐπέκειτο. ΛΑ. Ἡ δασύτης, ἡ κροκύς.
135 ΑΛ. Ἰσχυρὸν, εὔτονον, ἢ πρὸς τὸ ἀλέξασθαι πεποιημένον.
139 ΗΛ. Κατέλαβε αὐτὸν φωνὴ, ἤκουσεν.
140 ΕΚ. Ἔξωθεν ἦλθε τῆς σκηνῆς.
141 ΑΛΑ. Πλανᾶσθε.
142 ΟΤΙ. Ὅτι τοσαύτη χρεία κατέλαβεν. ΙΚ. Καταλαμβάνει.
145 ΒΕ. Βεβίασται, συγκροτεῖ.

“ Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μέτ' αὐτούς.
Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ' ὡς ἀστεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Εὗδ'· ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο· 155
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
Τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
“ Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
“ Οὐκ ἀΐεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160
“ Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
“ Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν, 165
“ Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων;

149 ΜΕΤ. Σὺν αὐτοῖς.

150 ΕΚΙ. Κατελάμβανον.

152 ΥΠΟ. Ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

153 ΟΡΘ. Ὀρθὰ ἐπὶ τοῦ κρόσφου. Οὕτω γὰρ καλεῖται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιδορατίδος σιδήρεον. ΕΛΗ. Ἐπεπήγει, ἵστατο εἰς τὴν γῆν.

155 ΥΠΟ. Ὑπέστρωτο δέ. ΡΙ. Βύρσαν ΑΓΡ. Τοῦ ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου.

156 ΥΠΟ. Ὑπὸ τῇ κεφαλῇ. ΤΕ. Ὑπέκειτο.

158 ΛΑΞ. Εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδὸς τοῦ κοίλου μέρους ἁψάμενος τοῦ Διομήδους ποδός. ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων, Ὄτρυνέ τε, νείκεσε τ' ἄντην.

159 ΑΩ. Ἀπαυθίζῃ τὸν ὕπνον. Ἐκ δὲ τούτου, καθεύδεις.

160 ΑΙ. Οὐκ αἰσθάνῃ, οὐκ ἀκούεις; ΘΡ. Τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τοῦ Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται Θρωσμός. ὡς καὶ ἕτερος, Καλλικολώνη· ᾧ στρατοπέδῳ ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, εἴ ποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσοιντο.

164 ΣΧΕ. Δεινὸς, ἢ σχετλιασμοῦ ἄξιος, ἀγνώμων, καρτερικώτατος.

“ Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ᾽ ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
“ Εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ, 170
“ Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
“ Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
“ Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
“ Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
“ Ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος υἱὸν 175
“ Ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ᾽ ἐλεαίρεις.
Ὣς φάθ᾽· ὁ δ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ᾽ ἔγχος·
Βῆ δ᾽ ἰέναι· τοὺς δ᾽ ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο, 180
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
Ἀλλ᾽ ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ᾽ ὕλην
Ἔρχηται δι᾽ ὄρεσφι, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ἐπ᾽ αὐτῷ 185
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ

167 ΑΜΗ. Ἀπροσμηχάνητος. περὶ ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Ἢ, ἀκοπίαστος, καὶ περὶ πάντας οὐχ ἕτοιμος.

169 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον.

173 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, τὰ πράγματα ἡμῶν τριχὸς ἤρτηται. ὅ ἐστιν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἐστὶ, καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου. Μεταφορά.

174 ΒΙΩ. Σωθῆναι, ζῆσαι.

182 ΕΓΡ. Ἐγρηγόρως.

183 ΔΥ. Δυσφυλακτήσουσι, κακὴν φυλακὴν καὶ νύκτα διαγάγωσι.

184 ΘΗ. Λέοντος. ΑΚ. Αἰσθόμενοι. Λείπει, φωνῆς. ΚΡΑ. Ἰσχυροῦ, τολμηροῦ.

188 ΝΥ. Ἀντὶ τοῦ, διὰ νυκτός. ΦΥ. Ἀντὶ τοῦ, φυλαττόντων. Γενικὴ Ἑβραϊκή.

Τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.
Τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ, 190
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε, μηδέ τιν' ὕπνος
“ Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ, 200
Ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
“ Θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
“ Ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα·
“ Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,

---

189 ΤΕ. Τετραμμένοι ἦσαν, καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὸ πεδίον. ΕΠΙ. Ὅπως ἂν ἐπιόντων τῶν Τρώων ἀκούσειαν.

195 ΟΣ. Ὅσοι κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὸ συμβούλιον.

198 ΤΑ. Διὰ τῶν προθέσεων δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τοῦ ὀρύγματος. Διατί δέ φησιν, οἱ ἡγεμόνες, τὴν τάφρον διαβάντες, βουλεύονται; Φαμὲν, ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν εἰς παραμυθίαν τῶν κατασκόπων, ἵνα προθυμότεροι γένωνται, ἐγγὺς αὐτῶν ὄντων. ΕΔ. Ἐκαθέζοντο.

202 ΠΙ. Ἐνεφάνιζον, ἔλεγον.

204 ΠΕ. Πεισθείη. ΕΩ. Ἀντὶ, ἑαυτοῦ, τῷ ἰδίῳ θυμῷ. Ὅμηρος δὲ οὐδέποτε σύνθετον ἀντωνυμίαν παραλαμβάνει·

205 ΤΟΛ. Καρτερικῷ.

206 ΕΣ. Ἔσχατον, ὑπολειπόμενον, πεπλανημένον, καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα.

207 Η ΤΙ. Εἰώθασιν οἱ πολεμούμενοι φήμας τινὰς λέγειν ἐν ἑαυτοῖς. Οἷον, Λακεδαιμονίων βουλομένων, ποῖον χωρίον ἐπιτειχίσωσι τῆς Ἀττικῆς, Ἀλκιβιάδης συνεβούλευσε πέμπειν εἰς Ἀθήνας κατασκόπους. οἵτινες παραγενόμενοι, ἤκουσαν αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων διαλεγομένων, ὅτι τὴν Δεκέλειαν μέλλουσιν ἐπιτειχίζειν οἱ πολέμιοι. καὶ οὕτως Λακεδαιμόνιοι ἐπετείχισαν τὴν Δεκέλειαν. ΦΗ. Κληδόνα μάθοι.

“ Ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
“ Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
“ Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς. 210
“ Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
“ Ἀσκηθὴς, μέγα κεν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
“ Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
“ Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
“ Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν, 215
“ Θῆλυν, ὑπόῤῥηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
“ Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, 220
“ Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντα
“ Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
“ Μᾶλλον θαλπωρὴ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται·
“ Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν,
“ Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ, 225
“ Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.

208 ΑΣ. Ἅτινα δή. ΜΕ. Προτεθύμηνται.
209 ΑΥ. Αὐτόθι. ΑΠΟ. Πόῤῥωθεν.
212 ΑΣ. Ἀβλαβὴς, ὑγιής. ΥΠ. Ἕως οὐρανοῦ ἐξικνούμενον.
213 ΠΑΝ. Διὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. ΔΟ. Δωρεά.
214 ΕΠΙ. Ἄρχουσιν.
216 ΥΠ. Ὕπαρνον. Ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες. ΤΗ. Ἧς οὐδὲν κτῆμα ὅμοιον διὰ τὴν πρᾶξιν. Διατί μέλαινα καὶ ὑπόῤῥηνα τὰ πρόβατα ἐπαγγέλλεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι μέλαινα μὲν, ἐπεὶ νυκτὸς ἐπορεύοντο. ὑπόῤῥηνα δὲ, συμβόλῳ τινὶ αἰσίῳ, ἵνα ἔγκαρπον τὴν πορείαν ποιήσωνται.
217 ΔΑΙ. Δαίταις, εὐωχίαις. ΕΙ. Ἑορταῖς. ὅτι κατ' ἴλας πίνουσιν. Εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τὸ, ἔλασσον ἄζεσθαι τοὺς εὐωχοῦντας. ὅ ἐστιν, ξηραίνεσθαι, παράστασις.
220 ΑΓΗ. Ἄγαν ἀνδρεῖος.
223 ΘΑΛ. Ἡδονὴ, θάλψις.
224 ΕΡ. Προσληπτέον τὸ εἰσί. Δύο συμπορευόμενοί εἰσι. Συνερχομένων δύο ὁμοῦ, καὶ κοινῶς, ὁ ἕτερος πρὸ τοῦ ἑτέρου ἐπενόησέ τι κοινωφελὲς καὶ συμφέρον.
225 ΚΕΡ. Ὠφέλεια.
226 ΒΡΑ. Βραδύτερος, ἐλάσσων. Ἢ, παρακοπτόμενος καὶ ἀκαταστάτων. Μεταφορικῶς.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
Ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος·
Ἤθελε Μηριόνης· μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός·
Ἤθελε δ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος· 230
Ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
« Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
« Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλῃσθα, 235
« Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί·
« Μηδὲ σύ γ', αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
« Καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
« Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
« Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
« Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
« Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
« Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη; 245
« Τούτου δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
« Ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
« Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει·

---

230 ΔΟΥ. Ἔνδοξος πάνυ ἐν τῷ δόρατι.

235 ΑΙ. Ἑταῖρον καὶ συνεργὸν ἐπίλεξαι, ὃν ἂν ἐθέλῃς.

238 ΟΠ. Πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀκόλουθον προσλαβοῦ.

239 ΓΕ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν. ΒΑ. Βασιλικώτερος.

240 ΕΔ. Ἐφοβήθη.

242 ΑΥ. Εἰ θέλετε ἐπιλέξασθαι ἐμέ.

243 ΠΩΣ. Πῶς δή.

244 ΠΡΟ. Πρόθυμος, ἢ προορατικός.

246 ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, αἴθοντος, ὅ ἐστι, καίοντος. Ἐκ τοῦ φανεροῦ.

249 ΜΗΤ. Μήτε δή. ΝΕΙ. Δῆλός ἐστιν ὁ Ποιητὴς, ἀρχὴν τοῦ ἀποφθέγματος τῷ σοφῷ

« Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
« Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
« Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ
« Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

φῷ Πιττακῷ δεδωκὼς, εἰπόντι τὸ, Μηδὲν ἄγαν. Ἄλλο γὰρ οὐδὲν δηλοῖ τὸ τοῦ Ποιητοῦ, ἢ τοῦτο. Ζητεῖται δὲ, πῶς Ὀδυσσεὺς νῦν ἐπαινούμενος ἄχθεται, παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξι φίλαυχός ἐστι; Ῥητέον δὲ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν παραιτεῖται τὸν ἔπαινον, ἐπεὶ προείληφεν ἡ γνῶσις. παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξιν οὐδαμῶς ἀρνεῖται, ἵνα γνωσθεὶς μᾶλλον τῆς ἐπανόδου τύχῃ.

251 ΑΝΕ. Ἀνύεται, τελειοῦται.

252 ΑΣ. Ἄστρα κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον ἄστατα. Ὅθεν καὶ ἀστὴρ κέκληται, παρὰ τὸ μὴ στηρίζεσθαι. Ὁ δὲ λόγος· Παρελήλυθε δὲ ἡ τῶν δύο μοιρῶν πλείων νύξ. Ἢ ἐν ὑπερβατῷ. ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε τῶν δύο μοιράων, παρῴχηκε δὲ πλέων νύξ. τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται. Δηλονότι τὸ τρίτον μέρος ὅλον. Ὡς γὰρ πρὸς τὸ ὑπολειπόμενον τῆς τρίτης μοίρας, φησὶ, τὸ πλέων. Ἔνιοι δὲ γράφουσι, πλέη. ἀντὶ τοῦ, πλήρης τῶν δύο μοιρῶν παρῴχηκε. τριφύλακτον γὰρ θέλει εἶναι τὴν νύκτα. Ζητεῖται δὲ τί τὸ προβέβηκε δηλοῖ· καὶ, ποῖα τὰ ἄστρα, ἐξ ὧν στοχάζεται τὴν ὥραν Ὀδυσσεύς. Τὸ γὰρ τῆς ἄρκτου τοὺς ἀστέρας ἀκούειν, ἁμάρτημα, οὐκ ἐκ τῶν ἀεὶ φανερῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνατελλόντων καὶ δυομένων, τῆς ὥρας τεκμηριουμένης, καὶ νοουμένης. Ἔνιοι μὲν οὖν Πληϊάδας φασὶ, καὶ Ὑάδας, καὶ τὸν Ὠρίωνα, καὶ τὸ, προβεβηκέναι, τὴν ἀνατολὴν ἑώαν ποιεῖσθαι. Ἕτεροι δὲ τὸν Ἕσπερον καὶ τὸν Κύνα. καὶ τὸ, προβεβηκέναι, ἑώαν ποιεῖσθαι τὴν δύσιν. Ἄμεινον δὲ, λέγειν, ὅτι ἐκ τοῦ κύκλου τοῦ ζωδιακοῦ τὴν ὥραν κατέμαθε. Τούτου γὰρ εἰς δώδεκα διῃρημένου, ἓξ μὲν εὐθέως καταδύοντος ἡλίου βλέπεται. νυκτὸς δὲ προβαινούσης, τὰ λοιπά· οὐ τὰ αὐτὰ μὲν ὁρώμενα, τὸν δὲ ἀριθμὸν τὸν ἓξ φυλάττοντα. Ἐκ τῶν ζωδίων οὖν τῶν ἐπιφερομένων τῷ δωδεκατημορίῳ τούτῳ, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἔδυ, τὴν ὥραν στοχάζεται ὁ Ὀδυσσεύς. Ἢ ἁπλῶς φησι, πάντα τὰ ἄστρα συγκαταδυόμενα τῷ ἡλίῳ, καὶ συνανατέλλοντα κατὰ τὸ δεύτερον. Τὸ δὲ προβέβηκε, δηλοῖ, προκεχώρηκεν εἰς δύσιν. Ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, λέγοντες, τὸ πολὺ προῆλθε τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς δύσιν προελθεῖν λέγομεν. Εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ πῶς οὐκ ὠνόμασε τὰ ἄστρα, ἴστω, ὅτι τῷ ἐπειγομένῳ ἐπὶ ἔργον οὐχ ἥρμοζεν ἀδολεσχεῖν. Φαίνεται δὲ ἐκ τούτων Ὅμηρος καὶ σφαιροειδῆ τὸν κόσμον εἰδώς. Οὐ γὰρ οἷόν τε, τὰ μὲν δύειν, τὰ δὲ ἀνατέλλειν, μὴ οὐχὶ ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου φερομένου, καὶ ὑπὲρ γῆν ἀνίσχοντος. Εἰδὼς δὲ καὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν μέγεθος, καὶ ἡλίου κίνησιν οἶδεν ἀκριβῶς, ὅτι κατὰ τὰς τούτου δύσεις καὶ ἀνατολὰς, καὶ ἡ νὺξ ὁρίζεται, καὶ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ἡμέραν.

253 ΤΡΙ. Ὥσπερ τὴν ἡμέραν εἰς τρία μέρη διεῖλεν, ἐν οἷς, φησιν,

Ἔσσεται ἢ ἠὼς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ·

οὕτως καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία διεῖλεν. Εἰ δὲ τριμερής ἐστιν ἡ νὺξ, καὶ πλεῖον τῶν δύο μοιρῶν παρῆλθε, πῶς δύναται ὅλη ἡ τρίτη λείπεσθαι; Ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι τετελεσμένων τῶν δύο, λειπομένης δὲ τῆς τρίτης, εἰκότως φησὶν, ὡς παρῆλθε τὸ πλεῖον, ἡ νὺξ οὖσα μοιρῶν δύο. πλεῖον γὰρ μέρος εἰσὶ τῆς ὅλης νυκτὸς αἱ δύο, εἴγε τὰ δύο τοῦ ἑνὸς πλείονα. Ἢ κἀκεῖνο ῥητέον, ὡς, τὸ μέρος ὁμοίως ἐξήνεγκε τῷ ὅλῳ, τὴν τρίτην λείπεσθαι εἰπὼν, οὐ λειπομένην ὅλην. ὁμοίως τῷ,

Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα. καὶ,

Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.

Οὔτε γὰρ ἅμα ἕω ἀρξάμενοι ἔπινον· καὶ βραχὺς ἦν ὁ ἀναλωθεὶς χρόνος εἰς τὴν μάχην τὴν περὶ ταῖς πύλαις. Κἀκεῖνο ὅμοιον· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα. Εἰς γὰρ ἀποκύησιν οὐ πληροῦται ὅλον ἔτος, ἀλλὰ διακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τρεῖς ἡμέραι.

Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο,
Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ταυρείην ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ
Κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Ῥινοῦ ποιητὴν, πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
Ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
Ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,

μέρεαι. Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ περὶ τοῦ τὸν δόλιχον τρέχοντος, ἀρξαμένου τὸ τελευταῖον στάδιον τρέχειν, στάδιον αὐτῷ περιλείπεσθαι φαμέν. Καὶ περὶ δὲ τὸν ἔσχατον μῆνα ἄρχοντος, ὅτι τῆς ἀρχῆς αὐτῷ περιλείπεται μείς. Ἢ, ὅτι αὐτῶν τῶν δύο τὸ πλεῖον μέρος ἀναλῶσθαι λέγεται. ὥστε καὶ τῆς δευτέρας εἶναί τι, καὶ τὴν τρίτην ὅλην καταλείπεσθαι. Τὸ δὲ, πλείων, δύναται μὲν ὡς πληθυντικὸν οὐδέτερον παρειλῆφθαι· τὰ πλείονα ἐκ τῶν δύο μοιρῶν παρηλλάχθαι. Ἢ, πλείονα παρὰ τὰς μοίρας τὰς δύο. ὡς που καὶ Θουκυδίδης λέγει· Ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατιὰν θαλάσσῃ ἤδη πλείον χρώμενοι συνῆλθον. Δύναται δὲ καὶ θηλυκὸν ἑνικὸν εἶναι, πτῶσιν αἰτιατικὴν προβάλλον· ἡ νὺξ παρῆλθεν εἰς πλείονα μοῖραν τῶν μοιρῶν τῶν δύο.

254 ΔΕΙ. Δέος ἐμποιοῦσι, φοβεροῖς.

256 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον, δίστομον. ΤΟ. Τὸ δὲ ἴδιον αὐτοῦ.

257 ΑΜ. Καὶ κεφαλῇ αὐτοῦ κυνέην ἀμφέθηκε.

258 ΑΦΑ. Οὔτε λόφον, οὔτε προμετωπίδιον ἔχουσαν. ΚΑ. Εἶδος περικεφαλαίας. Ἀπὸ δὲ κάτω τετύχθαι, καὶ μὴ ἔχειν λόφον, ἀλλὰ κοίλην εἶναι.

259 ΚΕ. Καλεῖται, λέγεται. ΡΥ. Σώζει δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν νέων.

262 ΡΙ. Ἐκ δέρματος γεγονυῖαν, καὶ ἐσχοινορραφημένην.

264 ΑΡ. Λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντος. ΘΑ. Πυκνοί, ἐπάλληλοι.

265 ΠΙ. Τὸ πεπιλημένον ἔριον. ΑΡΗ. Ἐνέκειτο.

266 ΕΛΕ. Ἐλεὼν, πόλις Βοιωτίας.

267 ΑΝ. Ἀντὶ τοῦ διατρήσας, τοιχωρυχήσας, διορύξας.

268 ΣΚΑΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν Σκανδείᾳ, κατὰ Σκάνδειαν. Ἡ δὲ Σκάνδεια, πόλις Κυθήρων. Κύθηρα δὲ, νῆσος τῆς Λακεδαίμονος. ΚΥ. Τῷ ἀπὸ Κυθήρων.

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι· 270
Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
Βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι 275
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
“ Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
“ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
“ Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλε, Ἀθήνη· 280
“ Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι,
“ Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.
Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
“ Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ 285
“ Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει,
“ Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς.
“ Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι

271 ΠΥ. Ἐσκέπασε τὴν κεφαλὴν ἁρμόσασα.

273 ΚΑΤ. Αὐτόθι, κατ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον.

274 ΕΡΩ. Ἐρωδιὸς, εἶδος ὀρνέου. Διατί οὐκ εἶπε τὴν γλαῦκα, οὖσαν ἱερὰν τῆς Ἀθήνας; Λυτέον οὖν τὸ ἄπορον καιρῷ, καὶ τόπῳ. Διατρίβει γὰρ τὸ ὄρνεον περὶ ἑλώδεις τόπους. καὶ θηρευτικὸν τὸ ζῶον.

276 ΟΡ. Σκοτεινήν. ΚΛ. Φωνήσαντος, φθεγξαμένου.

277 ΤΩ. Ἐπὶ τῷ ὄρνιθι, ἐπὶ τῷ οἰωνῷ.

280 ΚΙ. Κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν. ΦΙ. γρ. φίλαι.

281 ΔΟΣ. Πάρασχε, ποίησον. ΕΥ. Εὐκλεεῖς, ἐνδόξους.

282 ΜΕ. Μεγάλην πρᾶξιν. Ἀρίσταρχος δέ φησι, τὸ φονεῦσαι Ἕκτορα.

285 ΣΠ. Ἕπου, συνακολούθησον.

286 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ἢ ὑπέρ.

287 ΑΣΩ. Ἀσωπὸς, ποταμὸς Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν.

288 ΑΥ. Ὁ δὲ Τυδεύς, φησι, πρώτην καὶ πρᾶον λόγον ἔφερε τοῖς Θηβαίοις. ἀπῄει γὰρ προκηρυκευσόμενος περὶ διαλύσεων καὶ εἰρήνης.

" Κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
" Σὺν σοὶ, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
" Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε·
" Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
" Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
" Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
Οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀμφόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ
Εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
Ὅσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
" Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
" Δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
" Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
" Οἵ κεν ἀριστεύωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
" Ὅστις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
" Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
" Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
" Ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες, 310

---

289 ΑΨ. Ἀνερχόμενος, ἐπιστρέφων. ΜΗ. Ἐβουλεύσατο, διεπράξατο.

290 ΠΡΟ. Πρόφρων. Ἢ, ἡ πειρῶσα προφράζεσθαι τὸ μέλλον. Μᾶλλον δὲ, προφρονοῦσα.

292 ΡΕΞ. Ἱερουργήσω, θύσω. ΗΝ. Ἐνιαυσιαίαν, νέαν. Ἔνος γὰρ, ὁ ἐνιαυτός.

294 ΠΕ. Περιχέας, περιθείς.

298 ΑΝ. Διὰ τοῦ φόνου, καὶ τῶν νεκρῶν. ΔΙΑ. Διὰ τῶν ἐντέων, ἤγουν τῶν ὅπλων, καὶ μέλανος αἵματος.

299 ΟΥ. Οὐ μὴν δέ.

300 ΑΜΥ. Ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

304 ΑΡ. Αὐτάρκης, ἱκανός.

305 ΕΡΙ. Μεγαλοτραχήλους, στολίους. ἀπὸ μέρους. Τὸ ἐρι γὰρ μόριον ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ὡς καὶ τὸ ζα. Καὶ ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀσύνετον τοῦ Ἕκτορος φαίνεται, ὑπισχνουμένου τοὺς τοῦ Ἀχιλλέως ἵππους, οὓς οὐκ ἦν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν.

307 ΟΙ. Ἑαυτῷ.

« φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
« Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς,
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος, 315
Ὃς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν·
Ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστάς·
« Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
« Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι. 320
« Ἀλλ' ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον·
« Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
« Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα·
« Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
« Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι 325
« Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
« Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε·
« Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
« Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
« Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.

---

311 ΦΥ. Περὶ φυγῆς σκέπτονται.

312 ΦΥ. Φυλάσσειν. ΑΔ. Τεταλαιπωρηκότες, ἢ, ἀηδῶς διακείμενοι.

314 ΗΝ. Διατί κήρυκα πλούσιον εἴρηκε τὸν Δόλωνα; Κήρυκα μὲν οὖν, εἰς τὸ εὐχερῶς ὑπακούειν. πλούσιον δὲ, εἰς τὸ δυνηθῆναι ἑαυτὸν λυτρώσασθαι. ποδώκη δὲ, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ φυγεῖν τοὺς διώκοντας.

316 ΠΟ. Ἀλλ' ὀξύς.

317 ΜΟΥ. Μόνος ἦν ἄῤῥην.

322 Η. Ἦ μὴν, ὄντως δή.

324 ΔΟΞ. Ἀπὸ δοκήσεως, καὶ εἰκασμοῦ.

325. ΤΟ. Ἕως τούτου γάρ. ΔΙΑ. Μέχρι τέλους.

326 ΜΕΛ. Ἐοίκασιν.

329 ΙΣ. Γιγνωσκέτω, μάρτυς ἔστω.

330 ΜΗ. Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν τούτοις. ΕΠΟ. Ἐπιβήσεται τῶν ὀχημάτων.

331 ΑΓ. Καλλωπισθῆναι.

332 ΕΠΙ. Ἐπιώρκησεν. ΟΡΟ. Προέτρεψε, παρώρμησε.

Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο·
Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα·
Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
" Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
" Οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
" Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων.
" Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
" Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
" Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
" Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
" Ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι

334 ΠΟ. Λευκοῦ, τεφρώδους. Διὰ τὴν τῆς χροιᾶς ἰδιότητα. Καὶ γὰρ Πελίαν φασὶν ἔνθεν ὠνομάσθαι. Τυρὼ γὰρ ἡ Σαλμωνέως, γεννήσασα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥείθροις κατέλειπε. Τὸν μὲν οὖν ἕνα κύων, ἀφαιρεθέντων αὐτῆς τῶν τέκνων, παρέχουσα θηλὴν, ἔτρεφε. Τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐπάτησεν. Ἐπελθόντες οὖν οἱ ἱπποφορβοὶ, ἀνελόμενοί τε τὰ παιδία, ἔτρεφον, καὶ ὠνόμασαν, τὸν μὲν, ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν· τὸν δὲ ἕτερον, ἐπεὶ κύων κατηλέησε, Νηλέα.

335 ΚΤΙ. Ἀπὸ τοῦ κ ἡ ἀρχή. ἐπεὶ ἐν ἑτέροις, καὶ, ἰκτιδέην. Τοῦτο δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι λέγεται παρὰ τῷ Ποιητῇ. Ἰκτὶς γάρ ἐστιν. ὡς Νίκανδρος. Ἰκτίδος ἠΰτ' ὄρνισι. Τὸ γὰρ μονοσύλλαβον οὐ δύναται οὔτε κατ' ἔκτασιν, οὔτε κατὰ συστολὴν λέγεσθαι. Οὐ γὰρ ἐκτείνεται ὡς κρηπῖδος, ψηφῖδος. Ταῦτα γὰρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὐ μὴ συστέλλεται. Ἀρκεῖ γ' ἄρα τὸ κτίς. ΚΤΙ. Ἐξ ἰκτίδος δέρματος πεποιημένην. Ἰκτὶς δὲ ζῶον ὀρνιθοφάγον, καὶ πανοῦργον, μεῖζον γαλῆς, καὶ δασύτερον, ἄλλως δὲ παραπλήσιον. Οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν γαλῆν εἶπεν.

338 ΚΑΛ. Κατέλιπεν.

339 ΦΡΑ. Εἶδεν, ἐνόησε. Κατάχρησις ὁ τρόπος.

345 ΤΥΤ. Μικρόν· Κυρίως δὲ ἡ λέξις τίθεται ἐπὶ τῶν βρεφῶν, οἱονεὶ τίτθιον.

346 ΠΑ. Παραδράμοι, φθάνοι τῇ ταχυτῆτι τῶν ποδῶν.

347 ΠΡΟ. Συνελαύνειν, συνδιώκειν. Παρὰ τὸ προσειλέω.

348 ΑΛΥ. Ἐκκλίνη, ἐκφύγῃ.

349 ΠΑ. Ἔξω τῆς ὁδοῦ.

Κλινθήτην· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 350
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἀπέην ὅσον τ᾽ ἐπίουρα πέλονται
Ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ᾽ ἄρ ἔστη, δοῦπον ἀκούσας.
Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν, ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ᾽ ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γοῦνατ᾽ ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ᾽ αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν.
Ὡς δ᾽ ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
Ἢ κεμάδ᾽, ἠὲ λαγωὸν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν᾽ ὑλήενθ᾽, ὁ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς·
Ὣς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διωκέτον ἐμμενὲς αἰεί.

350 ΚΛΙ. Κατεκλίθησαν, ἐκρύβησαν.

351 ΑΛΛ. Ὅσον αἱ αὔλακες ἀπεισὶν ἀπὸ τῶν ἀρούντων οὐρέων. Ὁπότ᾽ ἄν, φησι, τηλικοῦτον αὐτῶν διεστήκῃ, ὅσον γίγνεται διάστημα ἐντὸς αὔλακος καὶ ἡμιόνων ἐν ἐπιστροφῇ ἀρουρῶν. Οἱ γὰρ ἀροῦντες τοῖς μὲν ἰσχυροτέροις ζεύγεσι μεγάλας ποιοῦσι τὰς ἁμαξικὰς, τουτέστιν, αὔλακας, φθάνουσι δὲ ὡς ὀξύτεροι αἱ ἡμίονοι τοὺς βόας ἐν ἀρότρῳ. ΕΠΙ. Οὖρα, ὁρμήματα. Ἀρίσταρχος οὕτως ἐξηγήσατο· Ὅσον, φησὶν, ὑφ᾽ ἓν καὶ ὁμοῦ ὑπό τινος ἀφεθέντος καὶ ἀπολυθέντος ζεύγους ἡμιόνων, καὶ ζεύγους ἄλλου βοῶν, φθάσωσι καὶ προλάβωσι τοὺς βοῦς αἱ ἡμίονοι. (ταχύτεραι γάρ εἰσι τῶν βοῶν,) τοσοῦτόν, φησι, ἐάσαντες διάστημα παρελθεῖν τὸν Δόλωνα, μεταστραφέντες ἐδίωξαν.

352 ΠΡΟ. Ταχύτεραι, κρείσσονες ἐν τῷ ἀροτριᾶν.

353 ΝΕΙ. Διὰ νειοῦ. Νειὸς δέ ἐστιν ἡ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. ΠΗ. Τὸ τὴν γύην προσπεπηγότα ἔχοντα. Αὐτόγυον δὲ, τὸ ἐξ αὐτοῦ μονόξυλον. Καὶ Ἡσίοδός φησι·

> Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
> Αὐτόγυον, καὶ πηκτόν.

355 ΕΛ. Στικτέον μετὰ τὸ, ἐκ Τρώων ἰέναι. Ἔστι γὰρ ὁ λόγος. Ἤλπιζε γὰρ ὁ Δόλων, ἑταίρους αὐτῷ ἐκ Τρώων ὑπάρχειν, ὡς, κελεύσαντος τοῦ Ἕκτορος, εἰς τοὐπίσω αὐτὸν ἀποστρέψαι. Ἀποστρέψοντας γὰρ, εἰς τοὐπίσω καλέσοντας.

357 ΔΟΥ. Δόρατος βολὴν, δόρατος μῆκος.

358 ΛΑΙ. Ταχέα. ΕΝΩ. Ἐκίνει πρὸς φυγήν.

360 ΚΑΡ. Ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἔχοντες, ἢ τραχεῖς. Καρχαρὸν γὰρ, τὸ τραχύ. ΕΙ. Ἔμπειροι θηρατικῆς.

361 ΚΕ. Νεωγνὸν ἔλαφον, ἢ δορκάδα. ΕΠ. Θορυβοῦσι διώκοντες.

364 ΛΑ. Τοῦ Τρωϊκοῦ ὄχλου ἀποτεμόντες,

Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν,
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ.
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σέ φημι
“ Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν· ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξόου δουρὸς ἀκωκὴ
Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων,
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
Χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·
“ Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
“ Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
“ Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
“ Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

τες, χωρίσαντες, αὐτὸν ἐδίωκον, ἐδιωκέτην. Τρία δὲ ῥήματά εἰσι παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὸ τοῦ παρῳχημένου, τουτέστι, χρόνου παρατατικοῦ, δυϊκὸν τρίτον, εἰς ὸν λῆγον ἔχοντα παραλόγως. Τοῦτο δή. Καὶ τό· Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον. Καὶ τό. Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον. Οὐκ ἔστι μέν τοι Ἀττικῆς δυϊκῆς σημασίας. Ἀναθεώρησιν γὰρ ἔχει πληθυντικήν. Τὸ γὰρ διώκετον, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον κεῖται, καὶ, ἐδιωκέτην. Καὶ τό. Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον, ἀντὶ τοῦ, ἔτευχον καὶ ἐτευχέτην. Καὶ τὸ λαφύσσετον, ἀντὶ τοῦ, ἐλάφυσσον, καὶ ἐλαφυσσέτην. ΕΜ. Ἀδιαλείπτως, ἐπιμόνως.

368 ΦΘΑ. Φθάσειε.

369 ΔΟΥ. Σὺν τῷ δόρατι ἐφορμῶν. ὅ ἐστιν, ἐπισείων αὐτῷ τὸ δόρυ πρὸς κατάπληξιν.

371 ΑΛΥ. Διαφεύξεσθαι. ΑΙ. Μέγαν. ἐξ οὗ, δεινόν.

375 ΒΑΜ. Τρέμων. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. Ἢ ἀσαφῆ φωνὴν προϊέμενος ἀπὸ τοῦ φόβου. ΑΡΑ. Ἦχος τῶν ὀδόντων. ΔΙΑ. Κατὰ στόμα. Ἐνήλλακται γὰρ ἡ πτῶσις. ἵν' ᾖ, διὰ στόματος.

376 ΥΠ. τὸ δέους, ὑπὸ φόβου.

377 ΑΨΑ. Ἐλάβοντο.

378 ΖΩ. Ζῶντά με φυλάττετε. ΛΥ. Ἀντὶ τοῦ. ἐμαυτὸν λυτρώσομαι.

379 ΠΟ. Ὁ πολλὰ κάμνων. Ἢ, δι' οὗ πολλὰ κατασκευάζεται.

381 ΠΕ. Ἀκούσοι.

“ Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
“ Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
“ Πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
“ Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
“ Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων;
“ Ἤ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
“ Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς; ἢ σαυτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
“ Πολλῇσί μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
“ Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
“ Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
“ Ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
“ Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
“ Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
“ Ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
“ Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
“ Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
“ Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
“ Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
“ Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
“ Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
“ Ποῦ νῦν, δεῦρο κιὼν, λίπες Ἕκτορα ποιμένα λαῶν;
“ Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;

---

383 ΚΑ. Κατὰ τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸν νοῦν.

394 ΘΟ. Τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν.

401 ΕΠΕ. Ἐπεζήτει, ἐπεθύμει.

402 ΑΛΕ. Ἀλγεῖν παρέξοντες, ἢ περὶ τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι.

403 ΟΧΕ. Ἐποχηθῆναι, ἐπιβῆναι.

“ Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
“ Ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
“ Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
“ Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
“ Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
“ Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσί,
“ Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
“ Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
“ Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
“ Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
“ Οἵδ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
“ Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
“ Εὕδουσι· Τρωσὶ γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
“ Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
“ Εὕδουσ'; ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
“ Τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
“ Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,

---

408 ΑΛΛ. Τῶν λοιπῶν.

409 ΑΣ. Ἅτινα δή.

410 ΑΥ. Αὐτόθι, αὐτοῦ.

415 ΙΛ. Ὁ δὲ Ἶλος Τρωὸς παῖς. ἀφ' οὗ ἡ Ἴλιος ἐκλήθη, καὶ τὸ Ἴλιον.

416 ΦΛΟ. Ἤχου, θορύβου. ΦΥ. Τῶν φυλακῶν δέ. Ἐκ δὲ τῶν φυλακῶν. Περὶ δὲ τῶν φυλακῶν, ὧν ἐρωτᾷς με, ὦ γενναιότατε. Κατὰ τάς, ἐν ταῖς.

417 ΚΕ. Ἐπιλελεγμένη.

418 ΕΣ. Πυραί. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ἑστίαν, καὶ τὸ ῥυπαρὸν καὶ καυθὲν ἕλκος, καὶ τὸν βωμόν. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν, τὴν μὴ ἐχουσαν ὕψη, ἀλλ' ἐπὶ γῆς οὖσαν, ἢ κοίλην. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη ἐσχάραι παρ' ἰατροῖς.

419 ΕΓΡ. Ἐγρηγοροῦσιν. ΦΥ. Φυλάσσειν.

421 ΕΠΙ. Ἐπιτρέπουσιν, ἐγχειρίζουσιν.

422 ΕΙΑ. Κάθηνται, στρατοπεδεύουσι.

425 ΑΠ. Ἢ ἄποθεν, καὶ χωρίς. ΔΙ. Ἀκριβῶς διασάφησον, εἰπέ. ΔΑ. Μάθω.

428 ΑΛ. Τῷ πρὸς τὴν θάλασσαν μέρει.

" Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
" Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι, 430
" Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
" Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
" Εἰ γὰρ δὴ μέμαον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
" Θρήϊκες οἵδ' ἀπάνευθε, νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
" Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἠϊονῆος· 435
" Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον, ἠδὲ μεγίστους·
" Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

μέρει. Προσληπτέον δὲ τὸ, ἔλαχον διατελεῖν. ΠΑΙ. Ἔθνος Θρακικόν. Τινὲς δέ φασι, τοὺς νῦν καλουμένους Παννονίους. ἕτεροι δὲ, Μακεδόνας. ΑΓ. Ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες.

429 ΛΕ. Ἔθνος Καρικόν. Λέγει δὲ τοὺς ἐν Πηγάσῳ πόλει Καρίας οἰκοῦντας. ΚΑΥ. Ἔθνος Παφλαγονίας. οἱ δὲ, Σκυθίας, οἱ δὲ, τοὺς λεγομένους Καυνίους εἶπον. ΠΕ. Οἱ τὸ παράλιον μέρος τῆς Καρίας ἔχοντες. Ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτοὺς γένος τι πολυπλανὲς, οἰκῆσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ, νῦν δὲ τῆς Τρωάδος πλησίον, ἔνθα αἱ Τράλλεις.

430 ΘΥ. Πρὸς τὸ Θυμβραῖον πεδίον. Θύμβρα γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Τροίας, ἔνθα καὶ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές. ΕΛΑ. Κλήρῳ ἔλαχον. ΑΓΕ. Αὐθάδεις, θρασεῖς. Ἔστι δὲ, ὅτι δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους καὶ ἐντίμους. παρὰ τὸ ἄγαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ γήρως αὐχεῖν.

431 ΜΗ. Μαίονες, Λυδοί.

432 ΔΙΕ. Ἐρωτᾶτε.

434 ΝΕΗ. Νεωστὶ ἐληλυθότες.

535. ΡΗ. Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾷξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ, καὶ Εὐτέρπης, μιᾶς τῶν Μουσῶν. Διάφορος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ. Καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. Δείσασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων, Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. Κατελθοῦσα δὲ ἡ θεὸς, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε παρελθεῖν. Ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος. Ἔνιοι δὲ λέγουσι, νυκτὸς παραγεγονέναι τὸν Ῥῆσον εἰς τὴν Τροίαν. Καὶ πρὶν γεύσασθαι αὐτὸν τοῦ ὕδατος τῆς χώρας, φονευθῆναι. Χρησμὸς γὰρ ἐδέδοτο αὐτῷ, φασιν, ὅτι, εἰ αὐτὸς γεύσεται τοῦ ὕδατος, καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ τοῦ Σκαμάνδρου πίωσι, καὶ τῆς αὐτόθι νομῆς γεύσωνται, ἀκαταμάχητος ἔσται εἰς τὸ παντελές. Οὗτοι ἐκ Μουσῶν τίκτονται· Ὀρφεὺς ἐκ Καλλιόπης, ἢ Κλειοῦς· Λῖνος Τερψιχόρης, ἢ, ὥς τινες, Εὐτέρπης· Ῥῆσος Τερψιχόρης καὶ αὐτὸς, ἢ Εὐτέρπης· Θαλείας Παλαίφατος. Ἐρατοῦς Θάμυρις ὁ Θρᾷξ· Μελπομένης καὶ Ἀχελώου Σειρῆνες· Πολυμνείας Τριπτόλεμος. Μία Οὐρανία ἄτεκνος ἐνθάδε διαμένει.

437 ΛΕΥ. Τοῦτο καλεῖται ὑπερβολή. ὁ γὰρ νοῦς· λευκότεροι μὲν χιόνος τῇ χροιᾷ, τῷ δὲ τάχει ἴσοι τοῖς ἀνέμοις. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐμείωσε τὴν ὑπερβολὴν ἐκ τοῦ μὴ εἰπεῖν, αὐτοὺς καὶ τῶν ἀνέμων ταχυτέρους. Δύο ὑπερβολὰς ἐπέθηκεν ἐντέχνως. τὴν μὲν ἐξ ὑπερθέσεως· τὴν δὲ ἐξ ὁμοιώσεως· καὶ ἐφ' ἑκατέρας παρέλαβε τὸ οἰκεῖον. Χιόνος μὲν γὰρ δυνατόν τι λευκότερον γενέσθαι, ἀνέμου θᾶσσον οὐδέν. Καλῶς οὖν τῷ μὲν ἀδυνάτῳ εἴκασε, τοῦ δὲ δυνατοῦ μεῖζον ἀπέφηνεν. Ἐπαινετὸν δ', ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμενος εἰπεῖν, Λευκοτέρους χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίους, καὶ ὡς γὰρ ἐπέτρεπε τὸ μέτρον, μετεμόρφωσε τὸν λόγον, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἔπαινον αὐτῶν.

" Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
" Τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
" Ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
" Ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
" Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
" Ἠ' ἐμὲ δήσαντες, λίπετ' αὐτόθι, νηλέϊ δεσμῷ,
" Ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
" Ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ οὐκί. 445
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
" Μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
" Ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς·
" Εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
" Ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
" Ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων.
" Εἰ δέ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
" Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε, γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος, λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε, 455
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·

439 ΠΕ. Οὐ κατὰ τὸ μέγεθος, νῦν, μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος τεράστια.
442 ΠΕ. Ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγάγετε.
443 ΝΗ. Ἀνηλεεῖ, σφοδρῷ.
444 ΠΕΙ. Πεῖραν λάβητε.
448 ΑΜ. Ἡμετέρας.
449 ΑΠΟ. Λύτρα λαβόντες ἀποπέμψωμεν. ΜΕ. Ἤ, ἐάσωμεν ἄνευ δώρων.
450 ΕΙ. Ἥξεις, παραγενήσῃ, ἐλεύσῃ.
451 ΔΙΟ. Κατασκοπεύσων. γρ. πολεμίξων.
452 ΕΜ. Ὑπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν.
456 ΑΠΟ. Ἀπέκοψεν, ἀπέτεμε. ΤΕ. Τοὺς αὐχένας λέγει.
457 ΦΘ. Τὸ στόμα εἰς τὸ φθέγξασθαι κινοῦντος. Προὔλαβεν οὖν ἡ φωνὴ τὴν πληγήν.
459 ΛΥ. Λύκου δοράν. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἕλκεσθαι πεφυκότα. ΔΟ. Ὃ ἀνωτέρω ἄκοντα εἶπε.

Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
“ Χαῖρε, θεὰ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
“ Πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
“ Πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε εὐνάς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας,
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
Αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες·
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
Τριστοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε· παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
“ Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
“ Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τι σε χρὴ
“ Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
“ Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσι δέ μοι ἵπποι.

---

460 ΛΗ. Λαφυραγωγῷ, πολεμικῇ.

462 ΤΟΙΣ. Ἐν τούτοις.

463 ΕΠΙ. Ἐπὶ βοήθειαν καλεσόμεθα. Γράφεται δὲ καὶ, ἐπιδωσόμεθα. ἵν' ᾖ, δώροις τιμήσομεν.

466 ΜΥ. Μυρίκη, θαμνῶδες φυτόν. ΔΕ. Δῆλον, εὔγνωστον, εὔδηλον.

467 ΣΥΜ. Συλλαβὼν, κλάσας. ΔΟ. Καλάμους. Ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι.

470 ΙΞ. Παρεγένοντο.

473 ΤΡΙ. Ἐπὶ τρεῖς στίχους καὶ τάξεις. ΔΙ. Δύο ἵπποι ὑπὸ ζυγὸν ἀγόμενοι.

475 ΕΠ. Ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἁρματείου δίφρου. ἐκ τῆς περιφερείας. ὃ καὶ ἄντυξ καὶ ἐπιδιφριὰς καλεῖται.

476 ΠΡΟ. Πρότερος ἰδών.

478 ΠΙ. Προσεσήμαινεν, ἔλεγε.

479 ΠΡΟ. Φανερὸν ποίει.

480 ΜΕ. Μελέως, μάτην, ματαίως ἢ μάταιον.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
Αἴγεσιν ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱὸς,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὅντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστὰς,
Τόνδ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱὸς,
Τὸν τρεισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους·
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου,
Τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι·
Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

---

483 ΕΠΙ. Ἐνεργῶς, εὐτόνως. ἢ, ἄλλοτε εἰς ἄλλον ἐπιστρεφόμενος, σπουδαίως.

484 ΑΟ. Τῷ ξίφει πληττομένων. ΕΡΥ. Ἐρυθρὰ ἐγίγνετο, ἐφοινίσσετο.

485 ΑΣΗ. Ἀφυλάκτοις, ἀφροντίστοις, μὴ ἔχουσι ποιμένα.

486 ΕΝΟ. Ἐπιπηδήσῃ, ἐφορμήσῃ.

487 ΕΠΩ. Ἐπήρχετο.

490 ΕΞΕ. Μεθεῖλκε.

492 ΤΡΟ. Φοβοῖντο.

493 ΑΗ. Ἀσυνήθεις ἦσαν.

496 ΚΑ. Κακὸς ὄνειρος. Ὁ Διομήδης ἐπέστη αὐτῷ, ὅτι νυκτὸς καθεύδοντα αὐτὸν ἀνεῖλεν.

497 ΟΙ. Ὁ Διομήδης, Οἰνέως ἔγγονος. Τυδεὺς γὰρ Οἰνέως ἦν υἱός.

498 ΤΛΗ. Καρτερικός.

499 ΣΥΝ. Συνέδησε δὲ, συνήειρε δέ.

500 ΦΑ. Ἤτοι στιλπνήν. ἢ, τὴν φανερῶς κειμένην.

502 ΡΟΙ. Ἀνάρθρως ἐφώνησεν. ὃ ἡμεῖς συρίζειν λέγομεν.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἔρδοι·
Ἢ ὅγε δίφρον ἑλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
Ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι, ὑψόσ' ἀείρας, 505
Ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
Ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
« Νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ,
« Νῆας ἔπι γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 510
« Μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσι θεὸς ἄλλος.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν·
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσατο πουλὺν ὅμιλον·
Ὦρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
Ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,

503 ΚΥΝ. Χαλεπώτερον, δεινότερον.
509 ΝΟ. Τῆς ἀνακομιδῆς.
510 ΠΕ. Φεύγων μετὰ φόβου.
511 ΑΛ. Ὁ ἡμῖν ἐναντίος.
513 ΚΟ. Ἔπληξεν.
514 ΕΠΕ. Ἔτρεχον. Καθ' ὑπερβολήν.
515 ΑΛΑ. Μάταιον σκοπόν. Ὅ ἐστιν, Οὐκ ἔλαθεν αὐτόν.
516 ΕΠ. Ἤτοι, ἑπομένην αὐτῷ, συνεργοῦσαν.
520 ΕΡΗ. Ἠρημωμένον, μονήρη.
521 ΑΣ. Ψυχορραγοῦντας. ΦΟ. Τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειντο οἱ νεκροί.
522 ΟΝΟ. Ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσε.
523 ΚΥ. Ταραχὴ, θόρυβος.
524 ΘΗ. Μετὰ θαύματος ἐθεώρουν.

Ἔνθ᾽ Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε Διῒ φίλος ὠκέας ἵππους·
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
Ἐν χείρεσσ᾽ Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσατο δ᾽ ἵππων·
Μάστιξεν δ᾽ ἵππους, τὼ δ᾽ οὐκ ἄκοντε πετέσθην 530
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε·
“ Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
“ Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
“ Ἵππων μ᾽ ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει· 535
“ Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
“ Ὧδ᾽ ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
“ Ἀλλ᾽ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
“ Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ᾽ ἄρ᾽ ἤλυθον αὐτοί. 540
Καί ῥ᾽ οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ᾽ ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Εἴπ᾽ ἄγε μ᾽, ὦ πολύαιν᾽ Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
“ Ὅππως τούσδ᾽ ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον 545
“ Τρώων; ἤ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
“ Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.

527 ΕΡΥ. Κατεῖχε.

528 ΧΑ. Χαμαὶ ἀλλόμενος. ΕΝ. Περιεκτικῶς, τὰ τόξα καὶ τὸ δόρυ. Κυρίως δὲ ἔναρα λέγονται, ὅσα ἤραρε καὶ συνήρμοσται, θώραξ, κυνέη, καὶ κνημῖδες.

532 ΠΡΩ. Πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν ποδῶν τῶν ἵππων ᾔσθετο ἀγωνιῶν, διὰ τὸ αὐτὸν εἰσηγητὴν γεγενῆσθαι τῆς κατασκοπῆς. Ὡς οὖν γνώμην δοὺς εἰς τὸ ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἄνδρας, οὐ μόνον ἠγωνία περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ συνεπεδήμει αὐτοῖς.

534 ΨΕΥ. Κἄν τε ψεύδεσθαι, φησιν, ἔνι, κἄν τε ἀληθεύειν μοι, ὅπως οὖν ἀπαγγελῶ καὶ λέξω, διὰ τὸ προθυμεῖσθαί με.

535 ΙΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἵππων ψόφου ἀκούω. Ἵππων κτύπος ἀμφιβάλλει μου ὦτα.

537 ΕΛ. Ἀπηλακότες εἶεν.

544 ΠΟ. Ὑπὸ πολλῶν ἐπαινούμενε. ἢ, πολλοῦ αἴνου ἄξιε.

545 ΤΟΥ. Τούτους τοὺς ἵππους ἐλάβετε.

546 Η. Ἢ τίς ὑμῖν αὐτοὺς παρέσχεν. ΑΝ. Ἀπαντήσας, περιτυχών.

547 ΑΙ. Λίαν, πάνυ. ΑΚ. Ἀκτῖσι. Καὶ ἰστέον, ὅτι ἀκτῖνος ἀκτῖνι, καὶ τὰ ἑξῆς, δελφῖνος δελφῖσι, τιτᾶνος τιτᾶσι, παιᾶνος παιᾶνι, Σαλαμῖνος Σαλαμῖνι, Ἐλευσῖνος Ἐλευσῖνι,

κνημῖδος

“ Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τι φημὶ
“ Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
“ Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα·
“ Ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
“ Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
“ Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
“ Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἠέ περ οἵδε,
“ Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
“ Ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
“ Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
“ Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα, πάντας ἀρίστους·
“ Τὸν τρισκαιδέκατον, σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
“ Τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
“ Ἕκτωρ τε προέηκε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,

κνημῖδος κνημῖσι, παραλήγουσαι μακρᾷ μὲν παρὰ τῶν βραχειῶν ληγουσῶν, ἥκιστα δὲ προπερισπώμεναι. Ὅτι καὶ αἱ ὀρθαὶ, ἀκτὶς ἀκτῖν, δελφὶς δελφῖν, Σαλαμὶς Σαλαμῖν, Ἐλευσὶς Ἐλευσῖν, κνημὶς, τιτὰν, παιὰν, συλλαβὴν λήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχουσι μακρὰν, καὶ ὀξύτονον, οὐχὶ δὲ περισπωμένην.

548 ΕΠΙ. Ἐν τῇ μάχῃ σύνειμι.

551 ΑΛ. Ἀλλὰ ὑπολαμβάνω ὑμῖν τινα τῶν θεῶν αὐτοὺς δεδωκέναι.

556 ΗΕ. Ἢ ὡς οὗτοι οἱ ἵπποι.

558 ΝΕ. Νεωστὶ παραγενόμενοι. ΕΡΕ. Ἐρωτᾷς.

559 ΣΦΙΝ. Αὐτῶν. Γενικὴ Ἑβραϊκή.

560 ΠΑΡ. Παρ' αὐτὸν δέ. ΔΥΟ. Πῶς δὲ μὴ οὐ φησὶν ιγ; Τρισκαιδέκατον γὰρ λέγει φονευθέντα τὸν Δόλωνα. Ῥητέον, ὅτι Ὅμηρος ἀεὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν στρατιωτῶν χωρίζει κατ' ἐξοχήν. Ἔθει οὖν κεχάρισται κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὁ Ῥῆσος, καὶ ὁ Δόλων· ὡς ἐπὶ τοῦ. Ἕκτωρ·

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα
νηυσὶ πέλασσε.

561 ΕΙ. Ἀνείλομεν.

562 ΔΙΟ. Κατάσκοπον.

563 ΑΓ. Νῦν ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται. Οὐ γὰρ ἐπαινεῖν πρέπει τοὺς πολεμίους.

565 ΚΑΓ. Χαίρων.

Ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ᾽ ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
Νηῒ δ᾽ ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
Θῆκ᾽ Ὀδυσεύς, ὄφρ᾽ ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ᾽ Ἀθήνῃ.
Αὐτοὶ δ᾽ ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
Ἐς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ᾽ ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
Πλείου ἀφυσσάμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

568 ΙΠ. Τῇ τῶν ἵππων.
570 ΝΗΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν νεὼς πρύμνῃ.
571 ΟΦΡ. Περὶ θυσίας σαφῶς λέγει, περὶ ἧς ἐσιώπησεν.
573 ΑΜ. Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς μηρούς.
574 ΣΦΙΝ. Ἀντὶ τοῦ, σφέων. ὅ ἐστιν, αὐτῶν.
575 ΑΝΕ. Ἀνεψύχθησαν κατὰ τό.
576 ΑΣΑ. Πυέλους, σκάφας. Παρὰ τὴν ἄσιν, τὸν ῥύπον, μινύθειν. ὅ ἐστιν, ἐλαττοῦν, καὶ μειοῦν. ΕΥ. Καλῶς ἐξεσμένας.
577 ΛΙ. Λιπαρῶς, ἢ εὐέκτως.
778 ΕΦΙ. Παρεκαθέζοντο.
579 ΠΛ. Γέμοντος. ΑΦ. Ἀπαντλήσαντες, ἀρυσάμενοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Λ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἕκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι. Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου. Ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης, καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων. Ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι, θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον, μαθησόμενον τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Ὁ δὲ ἀφικόμενος, καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην. Ἐπανερχόμενος δὲ, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς, θεραπεύει.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΤΗΝ Λάμβδα ῥαψῳδίαν Ἀγαμέμνονος ἀριστείαν ἐπιγράφουσι. Παράγουσι γὰρ, τὸν Ἀγαμέμνονα, ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ἶριν πέμψαντα, ἀπείργειν Ἕκτορα εἰς ὅσον Ἀγαμέμνων ἠρίστευε. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Ἕκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, καρτερᾶς γινομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτουσι καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ Ὀδυσσεύς. Καὶ Μαχάονα θεασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Ἀφικομένῳ δὲ αὐτῷ Νέστωρ τὰ τῶν Ἑλλήνων ὀδύρεται πταίσματα, καὶ παρακαλεῖ, μάλιστα μὲν, αὐτὸν πεῖσαι τὸν Ἀχιλλέα συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βούλοιτο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ πανοπλίαν. Τοὺς γὰρ Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, καὶ οἰηθέντας αὐτὸν παρεῖναι τὸν Ἀχιλλέα φεύξεσθαι. Ἐπανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Ἀχιλλέα, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ, βαστάζει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας, θεραπεύει.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

Λάμβα δ' ἐνὶ προμάχοισι μίγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.
Λάμβδα δ' ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

ἨΩΣ δ' ἐκ λέχεων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν· μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

---

1 ΗΩΣ. Μυθεύεται, ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος παῖδα καὶ Πριάμου ἀδελφὸν, εὐπρεπέστατον τῶν καθ' αὑτὸν, ἐν Ἰλίῳ γενόμενον ἐρασθεῖσα, ἀνήρπασεν ἡ Ἡμέρα, καὶ τῆς τούτου μετέλαβε κοίτης. Αἰτησαμένη δὲ αὐτῷ παρέχει ἀθανασίαν. Ὁ δὲ γέρων γενόμενος, διὰ γὰρ ἄγνοιαν οὐκ ᾐτήσατο ἀθανασίαν σὺν ἀγηρασίᾳ, ἀχθόμενος ὡς τὸ ἐν βίῳ μεταλαμβάνειν οὐ δυνάμενος, ἐκάλεσε τὴν θεὸν, ὅπως αὐτὸν τοῦ ζῆν ἀπαλλάξῃ. Ἡ δὲ (οὐδὲ γὰρ ἦν δυνατὸν ἀποθανεῖν) αὐτὸν μετέβαλεν εἰς τέττιγα, τὸν μουσικώτατον τῶν πτηνῶν, ὅπως καὶ διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ τέρπηται. Γίνεται δὲ ἐξ αὐτῶν παῖς Μέμνων, ὁ τῶν Αἰθιόπων βασιλεύς. ΛΕ. Ἐκ τῆς κοίτης. ΑΓΑ. Ἄγαν ἐνδόξου, καλοῦ. ΤΙ. Τιθωνοῦ. Τιθωνὸς δέ ἐστι Λαομέδοντος μὲν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Πριάμου, Ἡμέρας σύνευνος.

3 ΠΡΟ. Ἀπέστελλεν, ἐξέπεμπεν.

4 ΑΡ. Ἄλγη ἐπιφέρουσαν. ΤΕ. Σημεῖον. ΠΟ. Περιφραστικῶς, τὸν πόλεμον.

6 ΜΕΣ. Μεσαιτάτῳ, μεσωτάτῳ. ΓΕ. Βοᾶν.

9 ΕΙ. Ἀνείλκυσαν.

11 ΟΡ. Ὄρθως, ἀναπεπταμένως, μεγάλως.

12 ΑΛ. Ἀλήκτως.

Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῦριν,
Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο. 35
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,

15 ΖΩΝ. Καθοπλίζεσθαι. Συνεκδοχικῶς, ἀπὸ μέρους.

16 ΝΩ. Λαμπρόν.

20 ΞΕΙ. Ξένιον.

21 ΠΕΥ. Ἠκούετο ἕως εἰς Κύπρον.

24 ΟΙ. Ὁδοὶ, στίχοι. Μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ῥάβδοι, περιφέρειαι. ΚΥ. Χρώματι κυανῷ εἰκασμένου.

26 ΚΥ. Μέλανες. ΟΡΩ. Ὀρωρεγμένοι, ὠρεγμένοι, ἐκτεταμένοι, διεγηγερμένοι, ἦσαν. ἐξέτεταντο.

27 ΙΡΙΣ. Ἶρις δὲ ἐστι πάθος περὶ τὸν ἀέρα, ἐν νέφει συνεκτετακμένον ἐξ ἡλιακῆς ἀκτῖνος.

28 ΣΤΗ. Ἔστησεν, ἥδρασεν.

31 ΑΟΡ. Ἀορτῆρσι. τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος ἱμᾶσι.

32 ΠΟ. Πολλὰς κατασκευὰς ἔχουσαν. ΘΟΥ. Ἡ πολεμικήν. ἢ, κούφην.

36 ΓΟΡ. Γοργότητος καὶ δέους παρασκευαστική, καὶ φυγῆς τῶν ὁρώντων. ΒΛΟ. Φοβερὰ καὶ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν. ΕΣ. Περιεῖχε, περιέκειτο.

Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,

---

37 ΔΕΡ. Βλέπουσα.

38 ΤΕ. Ἀναφορεύς.

40 ΑΜ. Ἐξ ἑνὸς στόματος τοῦ δράκοντος τρεῖς ἐπεφύκεισαν κεφαλαὶ, ἀλλήλαις συμπεπλεγμέναι.

41 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν φάλους ἔχουσαν.

44 ΑΥ. Ἀπ' αὐτῶν.

45 ΕΓΔ. Ἐπεκτύπησαν, ἐπεβρόντησαν.

49 ΠΡΥ. Πεζοὶ ὁπλῖται.

50 ΡΩ. Ὥρμων, ἐπιῤῥώθησαν, ἐπέῤῥωντο. ΗΩ. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὸ ἡμέρας.

52 ΟΛΙ. Μετ' ὀλίγον ἐκεῖ ἐπορεύοντο. μετ' αὐτοὺς ἦλθον. ΚΥ. Θόρυβον.

53 ΕΕΡ. Δρόσους. Μᾶλλον δὲ, ὁμίχλας.

54 ΜΥ. Διαβρόχους, διύγρους. Ἐζήτηται πῶς ἐνεδέχετο, αἷμα ἔχειν τὰς νεφέλας. Καὶ λέγουσιν οἱ λύοντες τὸ ἀμφίβολον, ὡς ἐπὶ μεγίστῳ πολέμῳ πολλῶν ἀναιρουμένων, τὸ αἷμα τούτων ἐπλήρου τοὺς πλησίον ποταμούς. ἀφ' ὧν αἱ νεφέλαι λαμβάνουσαι τὸ ὕδωρ, αἱματώδεις δρόσους ἔπεμπον.

56 ΘΡΩ. Τόπῳ ὑψηλῷ ἐν τῷ πεδίῳ, ἀφ' οὗ ἦν καθορᾷν.

Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀγμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
Πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο,
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
Πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,

---

62 ΟΥ. Ὀλέθριος. Λέγει δὲ τὸν κύνα. Περὶ οὗ καὶ ἀλλαχόθι φησὶν ὁ Ποιητής·

Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι.

63 ΣΚΙ. Ταῦτα γὰρ συσκιάζει τὸν ἀέρα.

64 ΦΑ. Ἐφαίνετο.

65 ΠΥ. Ἐσχάτοις.

66 ΣΤΕ. Ἀστραπή.

67 ΑΜΗ. Θερισταί. ΕΝ. Ἐρίζοντες ἀλλήλοις.

68 ΟΓ. Κατ' ὀγμόν. Ὀγμὸς δέ ἐστι τὸ ἐπίστιχον ἔργον τῶν θεριζόντων. ΕΛ. Θερίζωσι σπουδαίως. ἐπελαύνωσιν ἀλλήλοις. ΜΑ. Πλουσίου.

69 ΤΑΡ. Συνεχῆ, πυκνά.

70 ΘΟ. Ἐφορμήσαντες.

71 ΔΗ. Ἐτίτρωσκον, διέκοπτον. ΜΝΩ. Μνείαν ἐποιοῦντο.

72 ΙΣ. Κατὰ μίαν εὐθεῖαν εἶχον τὰς κεφαλάς. ὅ ἐστιν, ἐξίσωτο αὐτοῖς ἡ μάχη.

73 ΘΥ. Ἐνθουσιωδῶς ὥρμων.

74 ΠΑ. Παρῆσαν.

Οὔνεκ'

Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς, 80
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τὲ στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας,
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
Κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν
Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
Ἤτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ 95
Νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας· 100

---

79 ΟΡΕ. Παρασχεῖν.
80 ΑΛ. Οὐκ ἐφρόντιζε.
83 ΣΤΕ. Λαμπηδόνα.
86 ΔΡΥ. Ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. Δρῦν γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ πᾶν δένδρον, ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου.
87 ΕΚΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἔκαμεν, ἐκοπίασεν.
88 ΑΔ. Κόρος.
89 ΙΜΕ. Ἐπιθυμία. ἔρως.
90 ΤΗ. Τηνικαῦτα. ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.
ΣΦΗ. Τῇ ἑαυτῶν.
91 ΚΕ. Παρακελευόμενοι.
94 ΚΑ. Καθαλλόμενος, καθορμήσας.
95 ΜΕ. Τὸ μεταξὺ τῶν ὤπων, τὸ μεσόφρυον.
96 ΣΧΕ. Ἀντέσχε. ΧΑΛ. Τῷ χαλκῷ βαρουμένη. ὅ ἐστιν, ἰσχυρά.
98 ΠΕ. Ἐφύρετο, ἐμολύνετο.
100 ΠΑΜ. Γυμνούς. ΠΕ. Ἀφείλετο.

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
Υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτὸς, ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι, 105
Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων·
Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
Γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἁπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
Ἡ δ', εἴπέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
Σπεύδουσ', ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
Ὣς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον 120
Τρώων· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,

104 ΠΑ. Παραιβάτης ἦν.
105 ΚΝΗ. Ταῖς προπόδαισι. ΔΙ. Ἔδησεν. ἐδίδη. ΜΟ. Ἁπαλοῖς λύγοις.
106 ΟΕ. Ἐπὶ τοῖς ποιμνίοις. ΕΛ. Λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν.
109 ΕΛΑ. Ἔπληξε.
110 ΣΠ. Κατεπειγόμενος, σπεύδων.
114 ΞΥ. Συνέτριψεν.
115 ΑΠΑ. Νέον.
118 ΔΡΥ. Δρυμῶνας. συνδένδρους τόπους. ὁ δρυμὸς, τὰ δρυμά.
121 ΦΕ. Ἔφευγον.
124 ΑΔ. Παρὰ Ἀλεξάνδρου.

Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ·
Τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς,
Ἀτρείδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
“ Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
“ Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
“ Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
“ Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
“ Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς τώγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·
“ Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
“ Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
“ Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
“ Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς·
“ Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὖδας ἐρείσθη·
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπό τ' αὐχένα κόψας·
Ὅλμον δ' ὣς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.

---

128 ΣΦΕ. Ἄλλη συντάξει τινὲς οὕτως· Ἐκ γὰρ σφέων χειρῶν.

129 ΚΥ. Ἐταράχθησαν.

130 ΓΟΥ. Τῶν γονάτων ἥπτοντο. ἱκέτευον.

136 ΠΡΟ. Προσεφώνουν. προσεφθέγγοντο.

137 ΑΜ. Ἀηδῆ, σκληράν.

140 ΑΓ. Ἦ, ἀγγέλον. ἢ, τὸν εἰς τὴν ἀγγελίαν, ἤγουν, τὴν πρεσβείαν ἐλθόντα.

141 ΕΞΕ. Ἐξεῖναι. ἐξεῶσαι, ἐκπέμψαι.

142 ΑΕΙ. Χαλεπήν.

144 ΟΥ. Πρὸς τῇ γῇ ἠρείσθη, ἐστηρίχθη.

147 ΟΛ. Ὅλμου δὲ δίκην αὐτοὺς ἔρριψε κυλίεσθαι. Ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὄσπρια, καὶ ἄλλα τινά.

Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον, φεύγοντας ἀνάγκῃ· 150
Ἱππεῖς δ' ἱππῆας· ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων,
Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155
Πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόῤῥιζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδης δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
Οἱ δὲ πάρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,

---

150 ΟΛΕ. Ἀνῄρουν. Τὸ ο μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον.

152 ΩΡ. Διήγειραν.

153 ΧΑΛ. Ἤτοι, τοῖς ἐπισώτροις κόπτοντες τὰς βώλακας. Ἢ οὕτω συντακτέον. Οἱ τῶν ἵππων πόδες τοῖς σιδηρώμασι τείροντες τὴν γῆν.

155 ΑΞΥ. Καταξύλῳ, πολυξύλῳ. Τὸ γὰρ α νῦν, οὐ κατὰ στέρησιν, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν.

156 ΕΙ. Ἑλοῦσα καταιγίς. Θύελλα, λαίλαψ ἀναρπάζουσα. ΘΑΜ. Καὶ οἱ σύμφυτοι τόποι. Παρὰ τὸ θαμὰ πεφυτεῦσθαι αὐτοὺς, ὅ ἐστι, πυκνῶς. Οὗτοι δὲ, τὰ χαμαίζηλα καὶ πολύκλαδα φυτά.

157 ΠΡΟ. Μέχρι τῶν ῥιζῶν. Τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ ἅπτεται. ΠΥ. Τῷ πυρί. Περιφραστικῶς.

158 ΚΑ. Ἀπὸ μέρους, ἄνθρωποι. Οἱ δὲ, ἀκρωτήρια τῶν σωμάτων.

160 ΚΡΟ. Ἕλκοντες ἦχον ἐποίουν.

162 ΚΕΙ. Ἔκειτο. ΠΟ. Πολὺ προσφιλέστεροι.

163 ΥΠΑ. Ὑπεξῆγεν, ὑπεξέφερε. ΚΟ. Τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ κονιορτοῦ.

164 ΑΙ. Φόνου. ΚΥ. Θορύβου, κραυγῆς.

165 ΣΦΕ. Ἐπεικτικῶς, σφοδρῶς, ἢ καταπληκτικῶς. ΚΕ. Παρακελευόμενος.

Μέσσον καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ἱέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
Ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
Ἅς τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι 175
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
Ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο·
Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων,
Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν·
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον, ἀγγελέουσαν· 185
“ Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε·
“ Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
“ Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

---

167 ΕΡΙ. Ἀγρίαν συκῆν.

168 ΙΕ. Ἐπιθυμοῦντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τὴν πόλιν.

173 ΑΜΟ. Τῷ καιρῷ ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ θρέμματα. Τινὲς δὲ, τὸ μεσονύκτιον, ὅταν οὐδεὶς μάλιστα, οὐδὲ περίεισι.

174 ΙΗ. Μιᾷ δέ τινι αὐτῶν. τῇ πρώτῃ αὐτῶν. ΑΝΑ. Ἐπέρχεται. ΑΙ. Ὑψηλός. ἐξ οὗ, μέγας, καὶ ὀλέθριος.

176 ΕΓ. Ἐντοσθίδια. ΛΑ. Μετὰ ποιοῦ ἤχου ἀναῤῥοφεῖ, ἢ κενοῖ ἐσθίων. Παρὰ τὸ, γλαφυρὸν ποιεῖν, ὅ ἐστι, κοῖλον.

177 ΕΦΕ. Κατόπιν ἐδίωκεν.

178 ΟΠΙ. Τὸν ἔσχατον.

180 ΠΕ. Περισσῶς γὰρ καὶ ἐνθουσιωδῶς εἰς τοὔμπροσθεν ὥρμα. Ἢ ἦν, κατεπολέμει αὐτοὺς τῷ δόρατι.

186 ΕΝΙ. Εἶπεν.

" Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
" Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
" Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
" Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
" Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
" Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
" Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
" Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
" Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
" Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
" Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
" Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
" Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
" Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.

---

189 ΑΝΩ. Κελευέτω.

191 ΤΥ. Πληγείς. ΒΛΗ. Βεβλημένος, βληθείς.

192 ΑΛΕ. Ἁλεῖται. Καθάπερ τὰ ἔδομαι, φάγομαι, πίομαι. εἰς τὸ ἅρμα ἀνέλθῃ.

195 ΠΟ. Ἴση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος.

196 ΙΡ. Ἱερὰν, μεγάλην.

201 ΤΕ. Σοί. Δωρικῶς.

204 ΥΠΟ. Ὑποχώρει.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας· 215
Ἀρτύνθη δὲ μάχη· στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων. 220
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠΰς τε, μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρᾴκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσεὺς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα,
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλούθει. 230
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,

216 ΑΡ. Παρεσκευάσθη, ἡτοιμάσθη.

220 ΚΛΕ. Ἐνδόξων, ὀνομαστῶν.

221 ΑΝ. Ἀντήνορος παῖς Ἰφιδάμας.

223 ΚΙ. Ἄλλοι, Κισσῆς.

224 ΜΗ. Ὁ τῆς μητρὸς πατήρ.

225 ΕΡΙ. Τῆς μεγάλως ἐνδόξου.

227 ΘΑ. Ἀντὶ τοῦ. Ἀπὸ τῆς γυναικὸς τῆς γεγαμημένης νεωστί. ΚΛ. Μετὰ τὴν ἀκοὴν τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἑλλήνων κληδόνα ἢ φήμην ἀκούσας, ὅτι ἐπεστράτευσαν τῇ Τροίᾳ.

228 ΚΟ. Καμπυλοπρύμνοις.

229 ΤΑΣ. Ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἕλληνες, διὸ τὰς ναῦς καταλιπὼν, πεζὸς ἦλθεν εἰς Τροίαν. ἡ δὲ Περκώτη (οἱ παλαιοὶ, Περκώπη) πόλις Ἑλλησπόντου.

232 ΔΗ. Οἱ μεταφρασταὶ ἀντὶ τοῦ, δὴ, μεταφράζουσιν καὶ ἀκούουσιν, ἤδη, ὥστε κατ' ἀφαίρεσιν, δὴ, ἐκ τοῦ ἤδη.

233 ΑΜΑ. Ἀπέτυχε. Νῦν μὲν ὁ πρότερος νικᾷ, καὶ δεύτερον ἀφείς. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις μονομαχίαις τετήρηται, ὅτι ὁ πρότερος ἀφεὶς νικᾶται.

Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας· 235
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή·
Καὶ τόγε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἕλκ' ἐπὶ οἷ, μεμαὼς, ὥστε λῖς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
Ὣς ὁ μὲν, αὖθι πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
Οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
Κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος· 250
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο, 255
Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ἤτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον

236 ΕΤ. Οὐδὲ διέκοψεν.

237 ΑΝ. Συντυχοῦσα, ὑπαντήσασα. ΕΤ. Εἰς τοὐπίσω ἀνετράπη.

239 ΕΚ. Καὶ ἐξεσπάσατο τῇ χειρί.

242 ΟΙΚ. Οἰκτοῦ καὶ ἐλέους ἄξιος. ΑΣ. Τοῖς ἰδίοις πολίταις.

243 ΠΟΛ. Προσληπτέον τὸ, ἔδνα.

245 ΑΣ. Ἀπαραμύθητα πολλά.

246 ΕΞΕ. Ἀπέκτεινεν, ἐσκύλευσεν.

248 ΑΡΙ. Πάνυ ἔνδοξος, εὐπρεπέστατος.

251 ΕΥ. Ἐκ πλαγίου.

253 ΔΙΕ. Διεξῆλθεν.

256 ΑΝΕ. Ἤτοι κοῦφον, καὶ εὐκίνητον, ἢ στερεόν. τὰ γὰρ ἐν ἀνέμῳ πλέον γυμναζόμενα δένδρα, στερεά.

257 ΟΠΑ. Ὁμόπατρον. Κατ' ἀφαίρεσιν.

Ἕλκε ποδὸς μεμαὼς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους·
Τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260
Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς·
Ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες, ὑπ' Ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265
Ὄφρά οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Ὀξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
Δριμὺ, τό, τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς· 275
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
" Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
" Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
" Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·

258 ΑΥ. Ἐβόα, ἐκάλει.

261 ΕΠ. Ὡς ἐπιξήνῳ χρησάμενος τῷ τοῦ Ἰφιδάμαντος σώματι. Ἐπίξηνον δέ ἐστι, τὸ ἐπίκοπον, ὅπου ἐπ' αὐτοῦ ξαίνεται τὰ κρέα.

266 ΑΝ. Ἀνεφέρετο.

267 ΕΤ. Ἐξηραίνετο τῆς ἐκ τοῦ αἵματος νοτίδος.

268 ΟΞΕΙ. Δριμεῖαι, σφοδραί. ΔΥ. Τὸν Ἀγαμέμνονα κατέχεν.

269 ΒΕ. Ἡ σφοδρὰ ὀδύνη. οἷον ἡ πτρώσκουσα.

270 ΠΡΟ. Προπέμπουσι. ΜΟ. Αἱ τοὺς μόγους κουφίζουσαι τῶν τικτουσῶν. ΕΙ. Θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι, Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες.

272 ΔΥ. Κατεδύοντο, ὑπεισῆλθον.

274 ΗΧ. Ἐβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.

275 ΓΕ. Παρακελευόμενος, βοῶν.

Ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς ἐνόησ᾽ Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
“ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
“ Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
“ Οἴχετ᾽ ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ᾽ εὖχος ἔδωκε
“ Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ᾽ ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
“ Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν᾽ ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ὡς δ᾽ ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ᾽ ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ, ἠὲ λέοντι·
Ὣς ἐπ᾽ Ἀχαιοῖσι σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ·
Αὐτὸς δ᾽ ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὑσμίνῃ, ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ἥτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ᾽ ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἠδ᾽ Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ᾽, Ὦρόν τε, καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην·
Τοὺς ἄρ᾽ ὅγ᾽ ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν· αὐτὰρ ἔπειτα

---

282 ΑΦΡ. Ἀφροῦ ἐπληροῦντο, ἵδρουν.

288 ΟΙ. Πορεύεται. ΩΡΙ. Ἄριστος, ἰσχυρός.

290 ΙΦ. Προσληπτέον τὼ, κατά. ΥΠΕ. Μεγάλως τῇ δόξῃ ὑπερέχον.

292 ΘΗ. Κυνηγέτης.

293 ΑΓΡ. Ἀγρίῳ χοίρῳ, τῷ κάπρῳ. Ἀεὶ δὲ διῃρημένως ὁ Ποιητὴς λέγει. παρὰ μέντοι τοῖς κωμικοῖς λέγεται ὑφ᾽ ἓν, σύαγρος.

297 ΥΠΕ. Ἐπὶ ὕψους καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς φερομένῃ. ΑΕΛ. Συστροφὴ ἀνέμου.

298 ΚΑ. Καταπνέουσα. ΙΟ. Μέλανα. Διὰ τὸ βάθος.

302 ΚΛΥ. Κλυτίου παῖδα.

Πληθύν· ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ, 305
Ἀργέσταο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων,
Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
Σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
Ἔνθά κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
“ Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
“ Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
“ Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ. 315
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ Ἤ τοι ἐγὼ μενέω, καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
“ Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
“ Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε, 320
Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
Ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325

---

305 ΣΤΥ. Διασείσῃ, πλήξῃ.

306 ΑΡ. Τοῦ λευκοτάτου, ἢ, τοῦ ταχέος. Ὁ γὰρ Ὅμηρος τέσσαρας ἀνέμους μόνους οἶδε. ΒΑ. Ἀντὶ τοῦ, μεγάλῃ, ἰσχυρᾷ. ΛΑΙ. Τῷ μετ' ὄμβρου ἀνέμῳ.

307 ΤΡΟ. Εὐτραφὲς, εὐπαγές. ΑΧ. Ὁ ἀφρός.

308 ΕΞ. Ἀπὸ ἀνέμου. ΠΟ. Πολυπλανήτου. ΙΩ. Πνοῆς.

310 ΑΜΗ. Χαλεπά. ΕΡ. Ἀρχαϊκώτερον συντέτακται. Καὶ πολύ ἐστι παρ' αὐτῷ τὸ εἶδος. Ἡ μέν τοι συνήθεια τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ συντάσσει ῥήματα.

312 ΚΕ. Παρεκελεύετο.

313 ΛΕ. Ἐπιλελήσμεθα.

314 ΕΛΕ. Αἰσχύνη, ὄνειδος.

318 ΗΔ. Ὠφέλεια.

319 ΕΘΕ. Βούλεται. ΗΕ. Μᾶλλον ἤ.

324 ΚΥ. Ἐθορύβουν, ἐτάρασσον.

325 ΘΗ. Θηρευτικοῖς. ΠΕ. Ἐμπέσωσιν.

Ὣς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
Ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε, καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤιδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς Διομήδης,
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
Ἔνθά σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσε Κρονίων,
Ἐξ Ἴδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα, κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ·
Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγὼς, ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες·
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
« Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἕκτωρ·
« Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

326 ΠΑ. Ἐκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέντες, εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντες.
328 ΔΗ. Δημότας ἀρίστους.
329 ΠΕΡ. Ἀπὸ Περκώτης πόλεως Ἑλλησπόντου.
330 ΕΑΣ. Εἴα, συνεχώρει.
331 ΣΤΕ. Παραγίγνεσθαι.
332 ΚΗ. Ἰσχυροτέρα γὰρ ἡ μοῖρα τῆς μαντικῆς.
334 ΚΕ. Χωρίσας, στερήσας.
339 ΠΑΙ. Παίονος παῖδα.
347 ΚΥ. Ἐπιφέρεται, ἐπέρχεται.
348 ΑΛΕ. Ἀμυνώμεθα.

Καὶ βάλεν· ȣ̓δ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν
Ἄκρην κακκόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς,
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δȣ́ρατος ᾤχετ' ἐρωὴν,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης·
Τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρȣ́σας,
Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Δȣρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
“ Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
“ Ὧ, μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δȣ̃πον ἀκόντων.
“ Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
“ Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
“ Νῦν αὖ τȣ̀ς ἄλλȣς ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ἦ, καὶ Παιονίδην δȣρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,

350 ΤΙ. Καταστοχαζόμενος.

351 ΠΛΑ. Ὑπὸ τȣ̃ τῆς περικεφαλαίας χαλκȣ̃ ἀπεκρȣ́σθη τὸ δόρυ.

352 ΙΚ. Οὐδὲ ἀφίκετο εἰς, ἐπὶ τόν.

353 ΑΥ. Τὸν ἐφ' αὐτῇ λόφον ἀναπεπταμένον ἔχȣσα, εἰς ὃν οἱ αὐλοὶ κατακλείονται. Αὐλοὶ δέ εἰσιν αἱ περόναι.

354 ΑΠΕ. Ὃ οὐκ ἔστι πλέθρῳ μετρῆσαι. Θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ δέȣς μεγάλως ἥλατο.

355 ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

357 ΕΡΩ. Ὁρμήν. Δηλοῖ καὶ τὴν ὑποχώρησιν.

358 ΚΑ. Κατηνέχθη.

359 ΑΜ. Ἀνεκτίσθη, ἀνεκτήθη.

361 ΕΠ. Ἐπορȣ́ων, ἐφορμῶν.

362 ΚΥ. Ἀναιδέστατε.

365 Η. Πάνυ δή σε. ΕΞΑ. Ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω.

367 ΕΠΙ. Ἐπελεύσομαι.

370 ΤΙ. Ἔτεινε.

Στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
Ἤτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε, 375
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ, μάλα ἡδὺ γελάσας,
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
" Βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι, 380
" Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι·
" Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
" Οἵτε σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
" Τοξότα, λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα· 385
" Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
" Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
" Νῦν δέ, μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.
" Οὐκ ἀλέγω· ὡσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων·
" Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390

---

371 ΣΤΗ. Τὴν ἐπὶ τοῦ τάφου στήλην περιβεβλημένος ἀντὶ ἀσπίδος, ὡς δειλὸς καὶ γυναιμανής. ΑΝ. Ἐφ' ᾧ ἀνὴρ κεκμηκὼς ἔκειτο, ὅ ἐστι νεκρός. Ἢ, ὑπὸ ἀνδρὸς κεκμηκότος κατεσκευασμένῳ. Ἢ, ἐπὶ ἀνδρὶ κεκμηκότι κατεσκευασμένῳ.

374 ΑΙ. Ἀφῃρεῖτο, ἐλάμβανε.

375 ΠΗ. Μετεχειρίζετο κέρας τόξου, τὸ τόξον.

377 ΤΑΡ. Τὸ πλατὺ τοῦ ποδός.

383 ΠΕ. Φοβοῦνται. ΜΗ. Μηκητικαί.

385 ΤΟΞ. Διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων. ἐξ οὗ, δειλέ. ΚΕ. Καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ, ἢ τῇ τριχώσει. Κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν. ΠΑΡ. Παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναιμανὲς, ἢ, γυναικιζόμενε, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε.

386 ΠΕΙ. Πεῖραν λάβοις.

387 ΧΡ. Βοηθήσῃ. ΤΑΡ. Πολλοὶ, πυκνοί.

388 ΕΠΙ. Ἐπιξέσας.

389 ΑΛ. Οὐ φροντίζω.

390 ΚΩ. Ἀμβλὺ εἰς ἀλγηδόνα. ΑΝ. Ἀνάνδρου, ἀσθενοῦς.

“ Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο· καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
“ Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
“ Τοῦ δὲ, γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαὶ,
“ Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
“ Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ πέρι πλέες, ἠὲ γυναῖκες.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ', ὄπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
Ἐκ ποδὸς εἷλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν, ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
Ὀχθήσας δ' ἄρα, εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴκε φέβωμαι,
“ Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴκεν ἁλώω
“ Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
“ Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
“ Οἶδα γὰρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
“ Ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τόνδε μάλα χρεὼ
“ Ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·

391 ΗΤ. Ἀντὶ τοῦ, ἄλλως ὑπ' ἐμοῦ πέμπεται. ΕΠ. Ἐπιψαύσῃ, τρώσῃ, ἐφάψηται.

392 ΑΚΗ. Ἄψυχον, νεκρόν.

393 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν ἐσπαραγμέναι διὰ τὸ πένθος.

394 ΕΡ. Ἐρυθραίνων.

395 ΠΥ. Σήπεται. ΠΕ. Εἰσὶ περὶ αὐτὸν, περίεισι, πλείονες. Ἄμεινον, κατ' αὐτὴν ποιεῖν τὴν, περὶ. Τὸ γὰρ, πλέες, συγκοπή ἐστι τοῦ, πλείονες. Εὐθεῖαν γὰρ ἑνικὴν, περιπλῆς, ἀναπλάττειν, μὴ εἰρημένην, ἄηθες, καὶ ἄλογον.

397 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, κύψας.

399 ΑΝΟ. Ἀνεπήδησεν, ἀνέστη.

401 ΟΙΩ. Ἐρημώθη.

403 ΟΧ. Λυπηθείς.

404 ΑΙ. Ἐὰν φύγω.

405 ΑΛΩ. Ἁλόω, ἁλῶ, ληφθῶ, συσχεθῶ.

407 ΔΙ. Διελογίσατο, ἐνεθυμήθη.

Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοὶ,
Σεύωνται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινόν περ ἐόντα·
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί·
Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε·
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
Δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.
Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ', ἠδὲ πόνοιο,
“ Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
“ Τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
“ Ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς.

413 ΕΛ. Εἴλησαν, συνέκλεισαν. ΠΗ. Ἐπὶ τῷ ἰδίῳ κακῷ τοῦτο πράξαντες.

415 ΞΥ. Δένδρα, πολλὰς δρῦς, ἐχούσης ὕλης.

416 ΘΗ. Ἀκονῶν. ΓΝ. Ἐπικαμπέσι. ΓΕ. Σιαγόσιν.

417 ΑΜ. Καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμῶσιν κύκλῳ. ΥΠ. Ὑπογίγνεται δὲ, καὶ ἀνίσταται. ΚΟΜ. Ψόφος.

419 ΕΣ. Ὥρμησαν.

424 ΠΡΟ. Τὸν κατὰ τὴν λαγόνα τόπον, κατὰ τὸν ὀμφαλόν. Διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τέμνεσθαι τεχθέντι παιδί. Ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ὀμφάλιον τῆς ἀσπίδος.

425 ΑΓΟ. Τῷ ἀγκῶνι. Δοκεῖ δὲ, τὸν ἀγοστὸν μὲν τῆς χειρὸς εἶναι μάλιστα· τὸν ἀγκῶνα δὲ, ἑνὸς ἑκάστου ὀργάνου καὶ μέλους καὶ ἄρθρου καμπὴν, ἤτοι κάμψιν.

427 ΑΥ. Ἐκ τελείων μερῶν λόγου ὅλος ὁ στίχος. ΕΥ. Εὐγενοῦς.

429 ΚΑΙ. Καὶ αὐτὸν προσεῖπε, προσεφίον, κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, λόγῳ τούτῳ.

430 ΠΟ. Νοῦ, φλύαρε. ΑΤ. Ἀκόρεστε.

Ὡς

Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐδέ τ' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ' Ὀδυσεὺς, ὅ οἱ οὔτι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Ἂψ δ' ἀναχωρήσας, Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
« Ἆ δεῖλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
« Ἤτοι μέν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
« Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
« Ἤματι τῷδ' ἔσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
« Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ. 445
Ἦ· καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
« Ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 450
« Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
« Ἆ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
« Ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
« Ὠμησταὶ ἐρύσουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
« Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί. 455
Ὣς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος

437 ΠΑΝ. Ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ τῶν πλευρῶν εἶρξεν καὶ ἐχώρισε τῶν μελῶν. Ἤ, ὅτι οὐκ ἐποίησεν εἰς βάθος καιρίαν αὐτὸν πληγῆναι.

438 ΕΓ. Τοῖς ἐντέροις.

441 Α. Ὦ δειλὲ, καὶ ἄθλιε.

445 ΚΛΥ. Τῷ ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππους ἔχοντι. Ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφυγεῖν δύναται.

449 ΔΟΥ. Ἀπέθανε, μετὰ δούπου ἀπέπνευσεν, ἐξέπνευσε.

451 ΦΘΗ. Προέλαβεν, ἔφθασε. ΚΙ. Καταλαμβανόμενον.

453 ΟΣ. Κατακαλύψουσι τοὺς ὀφθαλμούς.

454 ΩΜΗ. Ὠμὰ κρέα ἐσθίοντες. χρ. ἐρύσουσι.

455 ΚΤΕ. Θάψουσι.

456 ΣΩ. Τὸ ὑπὸ Σώκου ἀκοντισθὲν δόρυ. Ἐνέκειτο γὰρ τῇ τοῦ Ὀδυσσέως πλευρᾷ.

Ἔξω τε χροὸς εἷλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν· 460
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
“ Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
“ Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' ἀϋτὴ,
“ Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
“ Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
“ Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
“ Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς, 470
“ Ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ', ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν,

458 ΑΝ. Ἀνηκόντισε. ΚΗ. Ἐλύπει.
461 ΑΥ. Ἐβόα.
462 ΧΑ. Ἐχώρει.
476 ΒΙ. Βιάζοιντο.
468 ΑΠΟ. Χωρίσαντες τοῦ οἰκείου στρατοῦ.
474 ΔΑ. Φόνιοι, ἢ πυῤῥοί. ΘΩ. Πανθῆρες. Πάρισον δὲ καὶ ὁμοιοκατάληκτον εἶπε θῶες τοὺς Τρῶες.
476 ΗΛΥ. Ἐξέφυγε τὸν βαλόντα κυνηγέτην.
477 ΛΙΑ. Χλιαρὸν, θερμόν. ΟΡΩ. Ἰσχύῃ, κινεῖται.
479 ΔΑΡ. Κατεσθίουσι.

Ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει.
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργον· 485
Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα· 490
Οὖτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
Ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει· 495
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ', ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
Ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει, 500
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.

480 ΝΕ. Νέμει, συνδένδρῳ τόπῳ. ΣΚΙ. Τῷ σκιαζομένῳ ὑπὸ πλήθους τῶν δένδρων. ΛΙΝ. γρ. Λῖν. Τὸ πλῆρες δὲ, λῖνα. ὅ ἐστι, λέοντα. Δωρικῶς.

481 ΣΙΝ. Βλαπτικόν. ΔΙΕ. Σὺν δέει ἔφυγον. ΔΑ. Καταναλίσκει ἐσθίων.

483 ΕΠ. Περιεῖπον.

484 ΝΗ. Τὸν θάνατον, ἀνηλεῆ ἡμέραν.

486 ΠΑΡ. Παρ' αὐτὸν, περὶ αὐτοῦ.

488 ΕΙ. Ἕως.

490 ΠΡΙ. Περισσὸν τὸ, υἱόν. κτητικῶς μὲν γὰρ ἀπαιτεῖται τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν πεσεῖν συνάριθμον· πατρωνυμικῶς δὲ ἐμπεριέχεται.

492 ΠΛ. Πεπληρωμένος.

493 ΟΠΑ. Κατεπειγόμενος. ἀφ' οὗ, πληρούμενος.

494 ΑΖΑ. Ξηράς.

495 ΕΣ. Εἰς αὐτὸν φέρει. ΑΦΥ. Ἰλυώδες, συρφετόν.

498 ΠΕΥ. Ἐπέπυστο, ᾔδει, ἤκουσε.

Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
Οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἕλοιεν.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
“ Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
“ Ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· πὰρ δὲ Μαχάων
“ Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
“ Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
“ Ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσατο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἕκτορι παρβεβαὼς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ Ἕκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
“ Ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
“ Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.

---

503 ΝΕ. Τὰς τῶν νεανίσκων ἐπόρθει τάξεις.

509 ΜΕ. Κλίσιν καὶ περιτροπὴν λαβόντος. τουτέστιν, ἐπικρατεστέρων τῶν ἐναντίων γενομένων.

512 ΑΓ. Ἄγε δή.

513 ΕΧ. Ἔλαυνε.

514 ΑΝΤ. Ἀντὶ πολλῶν ἄλλων τοῦ σώζεσθαι ἄξιος.

520 ΤΗ. Ἐκεῖσε γάρ.

524 ΔΥ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

525 ΕΠΙ. Ἀναμεμιγμένοι.

“ Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
“ Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
“ Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
“ Ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
“ Ἀλλήλους ὀλέκουσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀΐοντες,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·
Στῆ δὲ ταφὼν, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον·
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικὼς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο

---

528 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ἐλαύνομεν.

529 ΚΑ. Φιλονείκως ἐρίσαντες.

532 ΛΙ. Λιγεῖς καὶ ὀξεῖς τοὺς ἵππους ποιοῦσι κατὰ τὸν δρόμον. ἤτοι, ὀξεῖαν ἦχον ἀποτελοῦσι. ΑΙ. Αἰσθόμενοι, ἀκούσαντες.

534 ΣΤΕΙ. Πατοῦντες, βαροῦντες. Ὅθεν καὶ ἡ πεπιλημένη ὁδὸς, στίβος λέγεται.

536 ΑΣ. Ἃς αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὀνύχων ῥανίδες ἔβαλλον. Ὁπλὴ γὰρ, ἡ τοῦ ἵππου ὄνυξ. ΡΑ. Ῥανίδες.

538 ΑΝ. Τὸν τῶν ἀνδρῶν.

539 ΜΙ. Ὀλίγον ὑπεχώρει, ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῷτο.

542 ΑΛΕ. Ἐξέκλινε.

545 ΤΡΕΣ. Διὰ δέος ὑπεχώρησε. ΠΑ. Περιβλεψάμενος.

546 ΕΝ. Παραλλάσσων, ἐπιστρεφόμενος. ΟΛΙ. Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. ΑΜ. Ἀλλάσσων.

547 ΩΣ. Διατί ὅτε μὲν λέοντι παραβάλλει

Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵτέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
Ἰθύει· ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθὴς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
Τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
Ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἕποντο.

λει τὸν Αἴαντα, ὁτὲ δὲ ὄνῳ; Ὅτι αἱ μὲν παραβολαὶ τριῶν ἕνεκα γίγνονται· αὐξήσεως, ἐνεργείας, σαφηνείας. Εἰς τὸ πρόσφορον δὲ ἐν ἑκάτερον ἐτήρησεν ὁ Ποιητὴς, εἰπὼν, τὸν Αἴαντα καὶ φονεύοντα λέοντος δίκην, καὶ τῶν πολεμίων ἀναχωρεῖν ὡς ὄνον. Ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζώων, καὶ τὸ ὀκνηρὸν πρὸς φυγὴν, καὶ τὸ ταχὺ πρὸς μάχην τοῦ ἥρωος δεδήλωκεν. ΜΕΣ. Ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

548 ΕΣ. Ἐδίωκον.

549 ΒΟ. Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρωτάτην καὶ καλλίστην τῶν βοῶν σάρκα.

550 ΕΓΡ. Ἐγρηγορότες. ΕΡΑ. Ἐρῶν, ἐπιθυμῶν.

551 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ὁρμᾷ. ΠΡ. Ἀνύει, πράσσει.

552 ΑΝ. Κατὰ πρόσωπον.

553 ΔΕ. Λαμπάδες, δᾷδες. Παρὰ τὸ δαίεσθαι, ὅ ἐστι, καίεσθαι. ΤΡ. Φοβεῖται, τρέμει. ΕΣ. Καί τοι προθυμούμενος.

554 ΗΩ. Ἕωθεν, ὄρθρου. ΕΒ. Ἐχωρίσθη. ΤΕ. Λελυπημένῳ.

556 ΠΟΛ. Πάνυ ἄκων.

557 ΠΑΡ. Τὸ ἑξῆς, παριὼν ἀρόσιμον χώραν. ΕΒΙ. Τῇ βίᾳ ἐνίκησεν. ΠΑΙ. Τὰ μικρὰ παιδία, νέων.

558 ΝΩ. Βραδὺς, ἀργός. ΡΟ. Ξύλα. Ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἢ τῇ ῥοπῇ, ὅ ἐστι, τῇ φορᾷ, ἀλοᾶν καὶ συντρίβειν. Στίφη δὲ πληγῶν θέλει αὐτὸν παραστῆσαι φέροντα, ἵνα δείξῃ αὐτοῦ τὸ γενναῖον. ΕΑ. Περιεκλάσθη.

559 ΚΕΙ. Κόπτει τοῖς ὀδοῦσιν, ἐσθίει. μεταφορικῶς.

561 ΣΠ. Μόλις, δυσχερῶς. ΕΠ. Ἐπειδὴ ἂν, ἐπὰν, ἀφ' οὗ. ΦΟΡ. Τροφῆς.

Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς, 565
Αὖτις ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν,
Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
Ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν, 570
Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν, ὅρμενα πρόσσω·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος, πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι, 575
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 580
Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
Εἷλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς· 585
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

567 ΤΡΩ. Ἐτρέπετο.

568 ΠΡΟ. Πάντας, φησὶ, τοὺς Τρῶας, ἐπὶ τὰς ναῦς ὁρμῶντας, Αἴας ἀντιπαρατασσόμενος ἐκώλυεν.

571 ΟΡ. Ὁρμῶνται ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν, ὀρόμενα.

572 ΕΠ. Ἐφάψασθαι, ἐπιθίγειν. ΛΕ. Ἄλλοι, Χαλκὸν, γράφουσιν ἀντὶ τοῦ, Λευκόν.

573 ΑΣ. Κορεσθῆναι, πληρωθῆναι.

575 ΒΙΑ. Καταπονούμενον.

578 ΗΠ. Τὸ ἧπαρ ἔτρωσε κάτω ὑπὸ τὰς φρένας. Φρένας ὁ Ποιητὴς καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν τὸ διάφραγμα, παρ' ὅσον, φλεγμαῖνον τοῦτο, ὡς νευρῶδες, ἔχει συμπάσχοντα τὸν ἐγκέφαλον, καὶ παρακολουθοῦσι μέγισται παραφρονήσεις. Πηγὴ δὲ ὅλου τοῦ νευρώδους γένους ὁ ἐγκέφαλος, ὥσπερ ἀρτηριῶν καρδία, καὶ φλεβῶν ἧπαρ.

579 ΑΙ. Ἀφῃρεῖτο.

581 ΑΠ. Ἀφαιρούμενον.

583 ΔΟ. Ὁ κλάδος.

“ Στῆτ᾽ ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
“ Αἴανθ᾽, ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἑ φημὶ
“ Φεύξεσθ᾽ ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην
“ Ἵστασθ᾽ ἀμφ᾽ Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
Ὣς ἔφατ᾽ Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ᾽ αὐτὸν
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες,
Δούρατ᾽ ἀνασχόμενοι· τῶν δ᾽ ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Νέστορα δ᾽ ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ἱδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηῒ,
Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
Αἶψα δ᾽ ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε,
Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν, ἀκούσας,
Ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ᾽ ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
Τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
“ Τίπτέ με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Δῖε Μενοιτιάδη, τῷ ᾽μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
“ Νῦν ὀΐω περὶ γοῦνατ᾽ ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
“ Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ᾽ ἀνεκτός.
“ Ἀλλ᾽ ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ᾽ ἔρειο,
“ Ὅντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

589 ΔΥ. Κακοήχου, λυπηροῦ.
592 ΣΑ. Ἐρείσαντες τοὺς ὤμους ταῖς ἀσπίσιν.
595 ΔΕ. Θερμῶς, δίκην πυρός.
597 ΙΔΡ. Ἱδρῶτι καταῤῥεόμεναι.
599 ΠΡΥ. Παρὰ τῇ πρύμνῃ.
600 ΙΩ. Καὶ τὴν δίωξιν. Ἰωκήν. ὅ ἐστι, τὴν φυγὴν, τὴν πολλῶν δακρύων αἰτίαν, καὶ λυπηράν.
603 ΕΚ. Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν.
609 ΟΥΚ. Ἀκαρτέρητος, καὶ δεινή.
610 ΕΡ. Ἐρώτησον.

“ Ἤτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
“ Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
“ Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαυῖαι.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ· 615
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν·
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
Ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων, 620
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεὺς,
Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ 625
Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων·
Ἥ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
Καλὴν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
Ἠδὲ μέλι χλωρὸν, παρ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν· 630

612 ΟΠ. Τὰ ὀπίσω τοῦ σώματος.

614 ΠΑ. Παρέδραμον.

620 ΑΠΕ. Πρὸς ἄνεμον ἐπιστραφέντες τὸν ἱδρῶτα ἐξηραίνοντο.

621 ΠΟ. Πρὸς τὴν πνοὴν, πρὸς τὴν αὔραν.

623 ΤΕ. Κατεσκεύασε. ΚΥ. Κυκεῶνα. Ἔστι δὲ δίψους ἴαμα ὁ κυκεὼν, ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.

625 ΕΞΕ. Ἐξαίρετον ἔδωκαν.

627 ΕΠΙ. Ἐπ' αὐτῷ παρέθηκε.

628 ΚΥ. Κυανῷ τοὺς πόδας κεχρισμένην, μελανόπουν.

629 ΚΡΟ. Ποτικὸν ὄψον, ὅ ἐστι προσφάγιον, δίψους παρασκευαστικόν. Πᾶν δὲ τὸ μετὰ τοῦ ἄρτου ἐσθιόμενον, ὄψον καλεῖται. Ἔστι δὲ τὸ κρόμυον καὶ πρὸς τὰ μὴ καλὰ ἁρμόζον ὕδατι, ὡς ἀλεξιφάρμακον.

630 ΧΛΩ. Πρόσφατον, νέον. Οὕτω γὰρ κ ἡμεῖς χλωρὸν τυρὸν λέγομεν τὸν νέον. Διατ δὲ τὸν Πάτροκλον ὁ Ἀχιλλεὺς πέμπει; Ῥητέον, ὅτι κατ' οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ γὰρ ἄπρακτος πρεσβεία γεγένηται, ἀλλὰ Πατρόκλου βούλεται Νέστορα τοῦτο κατορθῶσαι, ὅπερ οὐκ ἐποίησα οἱ πρέσβεις. Ὥστε προοικονόμησε τοῦτο ὁ Ποιητὴς οὕτως, ἵνα καὶ Νέστορος τὴν τῶν λόγων δύναμιν παραστήσῃ, καὶ Ἀχιλλέα δόξῃ μετ' εὐλόγου προφάσεως εἰς τὸν πόλεμον ἐξάγειν. ΑΚ. Ἤτοι ἄλφιτα, περιφραστικῶς, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσματος, ὅ ἐστιν ἄλευρον. Δηλοῖ δὲ λέξις ὁτὲ μὲν τὸ ἄλευρον, ἀπὸ τοῦ καταγνύναι ἀλεῖναι τὸν σῖτον. Ὁτὲ δὲ αἰγιαλὸν, ἀπὸ τοῦ π ρικαταΐσσεσθαι, ἢ καταγνύσθαι τὰ κύματα.

Πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φώς.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς, ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
" Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὐδέ με πείσεις.
" Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι,

633 ΑΜ. Περὶ ἕκαστον.

634 ΝΕ. Νεμόμεναις, τουτέστι ζώσαις, ῷ εἰσιν αἱ πέλειαι. ΔΥ. Ἤτοι, ὅτι διπλοῦς ν αὐτοῦ ὁ πυθμήν. ἢ, ὅτι ἦν ἀμφίθετον. περ καὶ κύπελλον φασὶ τοῦτο, καὶ ἀμφικύ- πελλον.

635 ΑΛ. Προσληπτέον τὸ πρεσβύτης. ἢ, οὐ ῥαδίως οὐδὲ εὐχερῶς αὐτὸ ἐκίνει τῆς ραπέζης τις τῶν λοιπῶν γερόντων. Ἀλλὰ μο- γέων, ὅ ἐστιν, ὀκνῶν. ἢ, ἄλλος μὲν καμνων. Ἵνα ηλοῖ τὸν Μαχάονα, διότι ἐτέτρωτο.

637 ΚΥ. Τὸν κυκεῶνα ἐποίησεν, ἐτά- ραξε.

638 ΠΡΑ. Ἤτοι τῷ πραϋντικῷ. τουτέστι, ῷ πραΰνοντι τὸ μένος, τὰς φρένας. Ἢ, πα- αιῷ ἀπὸ τοῦ παραμεμενηκέναι. Ἢ, ἀπὸ ἐδους ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, ἢ ἀπὸ τῶν ἀναδενδράδων εἶπεν οἴνων. Πρέμνον γὰρ τὴν ὑφέτην καλοῦσιν. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ Πράμνης εἶπον. Πράμνη δὲ ὄρος ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ οἰνοφόρον.

639 ΚΝΗ. Μαχαιρίῳ τυροτόμῳ, ἢ τυροξόῳ. ΠΑ. Κατέπασσεν ἐπὶ τῷ κυκεῶνι. Καὶ γὰρ μετ' οἴνου καὶ μετὰ ζωμοῦ αὐτὰ ἐσθίουσιν.

640 ΩΠ. Ἡτοίμασε.

641 ΠΟ Ξηραντικήν.

642 ΕΝΕ. Ἐπαγγέλλοντες, λέγοντες.

645 ΕΣ. Εἰσήγαγε δέ. ΚΑ. Καθέζεσθαι.

646 ΑΝ. Ἀπηρνεῖτο. Παρὰ τὸ ἀνανεύειν.

647 ΕΔ. Καιρός μοι νῦν τοῦ καθέζεσθαι.

648 ΝΕ. Φιλομεμφής, μεμψίμοιρος. Ἀκριβαστὴς ἐν τῷ κολάζειν. Ὁ. Ὅστις με.

“ Ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
“ Γινώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν. 650
“ Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ·
“ Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
“ Δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν, 655
“ Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; οὐδέ τοι οἶδε
“ Πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
“ Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
“ Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης·
“ Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων· 660
“ Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
“ Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
“ Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
“ Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει.
“ Ἦ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης, 665
“ Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
“ Αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
“ Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
“ Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
“ Ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη 670
“ Ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,

651 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀναγγελῶ.
653 ΑΝ. Καὶ τὸν μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον μέμψοιτο ἄν.
655 ΟΛΟ. Οἰκτείρει, ἐλεεῖ.
658 ΚΕ. Κεῖνται.
667 ΕΠ. Ἐφεξῆς. ΙΣ. Δύναμις.
668 ΓΝΑ. Τοῖς καμπτομένοις.
670 ΝΕΙ. Φιλονεικία. ΕΤΥ. Κατεσκευάσθη, ἐγένετο.
671 ΟΤ. Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος, ἱππικώτατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ἔπεμψεν εἰς Ἦλιν ἵππους ἐς τὸν ὑπ' Αὐγέου συντελούμενον ἀγῶνα. Νικησάντων δὲ τούτων, φθονήσας Αὐγέας, ἀπέσπασε τούτους, καὶ τοὺς ἡνιόχους ἀφῆκεν ἀπράκτους. Νηλεὺς δὲ γνοὺς, ἡσυχίαν ἦγε. Νέστωρ δὲ, ὁ τῶν παίδων αὐτοῦ νεώτατος, στρατὸν ἀθροίσας, ἐπῆλθεν Ἤλιδι. καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας, ἀπέλαβε τοὺς ἵππους. καὶ οὐκ ὀλίγην τῶν πολεμίων ἀπέσυραν λείαν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

" Ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,
" Ῥύσι᾽ ἐλαυνόμενος· ὁ δ᾽ ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν,
" Ἔβλητ᾽ ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
" Κὰδδ᾽ ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται· 675
" Ληΐδα δ᾽ ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,
" Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
" Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν·
" Ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
" Πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν. 680
" Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω,
" Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
" Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
" Κήρυκες δ᾽ ἐλίγαινον ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι,
" Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ᾽ ἐν Ἤλιδι δίῃ· 685
" Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
" Δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον·
" Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
" Ἐλθὼν γάρ ῥ᾽ ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη

---

672 ΥΠ. Ὑπειρόχου παῖδα.

673 ΕΛ. Ῥυσιάζων, ἐνέχυρα λαμβάνων.

675 ΛΑ. Καὶ οἱ περὶ αὐτὸν πολλοί. ΤΡΕ. Διὰ δέος ἔφυγον. ΑΓΡ. Ἀγροῖκοι, ἀγρῶται.

676 ΗΛΙ. Πάνυ, μάλα, πολλήν.

677 ΠΩ. Ποίμνια.

678 ΣΥ. Τὰ χοιροτροφεῖα.

681 ΝΗ. Τὴν τοῦ Νηλέως.

682 ΕΝ. Διὰ τῆς νυκτός.

684 ΕΛΙ. Ἐβόων, ὀξέως ἐκήρυσσον.

685 ΙΜ. Τούτους συνέρχεσθαι. ΧΡ. Χρέος, δάνειον. ΟΦ. Ἐχρεωστεῖτο. ΔΙΗ. Θαυμαστῇ, ἱερᾷ. Ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο Ὀλύμπιος Ζεὺς, οὗ καὶ πανήγυρις κατὰ τετραετῆ χρόνον ἤγετο, τὰ Ὀλύμπια. ἔνθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου.

687 ΔΑΙ. Ἐμέριζον. ΕΠ. Οἱ Ἠλεῖοι. Ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως. Οὗτος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Ἐνδυμίωνος παῖς. Οὗ Ἠλεῖος, ὁ κτίσας Ἤλιδα. Ἠλείου δὲ Ἄλεξις δὲ Ἐπειός. ἀφ᾽ οὗ Ἐπειοί, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Πέπλῳ.

688 ΚΕ. Κακῶς διατεθειμένοι, βεβλαμμένοι.

689 ΗΡΑ. Ἡρακλῆς παρεγένετο εἰς Πύλον, χρήζων καθαρσίων. Οἱ δὲ Πύλιοι, ἀποκλείσαντες τὰς πύλας, οὐκ εἰσεδέξαντο αὐτόν. Ἐφ᾽ ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, ἐπόρθησε Πύλον. Συνεμάχουν δὲ τῷ Νηλεῖ τρεῖς θεοὶ, Ποσειδῶν, Ἥρα, Ἀϊδωνεύς, ὡς καὶ ἐν τῇ Ε 392. φησί.

“ Τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ᾽ ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι. 690
“ Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες ὑέες ἦμεν,
“ Τῶν οἶος λιπόμην· οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
“ Ταῦθ᾽ ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
“ Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
“ Ἐκ δ᾽ ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ᾽ οἰῶν 695
“ Εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι᾽, ἠδὲ νομῆας.
“ Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ᾽ ὀφείλετ᾽ ἐν Ἤλιδι δίῃ,
“ Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
“ Ἐλθόντες μετ᾽ ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
“ Θεύσεσθαι· τοὺς δ᾽ αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας 700
“ Κάσχεθε· τὸν δ᾽ ἐλατῆρ᾽ ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
“ Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος, ἠδὲ καὶ ἔργων,
“ Ἐξέλετ᾽ ἄσπετα πολλά· τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐς δῆμον ἔδωκε
“ Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
“ Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ 705

690 ΠΡΟ. Ἐν τῷ φθάσαντι χρόνῳ.

691 ΔΩ. Τὸν Νέστορά φησι μόνον περιλειφθῆναι τῶν τοῦ Νηλέως παίδων· ἤτοι ὅτι νέος ὑπάρχων ἔξω ἐτρέφετο παρὰ τοῖς Γερηνίοις· ἢ ἐπεὶ συνεβούλευσεν εἰσαχθῆναι τὸν Ἡρακλέα, ὥς τινές φασιν.

693 ΥΠ. Ὑπερηφανοῦντες, καταφρονοῦντες.

694 ΑΤΑ. Ὑβριστικά, ἄδικα.

696 ΚΡΙ. Διαχωρίσας, ἄρας.

697 ΧΡΕ. Ἡρακλῆς, προστάξαντος Εὐρυσθέως, ἀνεκάθηρε τὴν Αὐγέου κόπρον. Ἀπαιτοῦντι δὲ αὐτῷ τὸν μισθὸν, οὐκ ἀπεδίδου, λέγων, ἐξ ἐπιταγῆς αὐτὸν πεποιηκέναι. Φυλεὺς δὲ ὁ τούτου παῖς, κριτὴς γενόμενος, κατέκρινε τὸν πατέρα. Ὁ δὲ ἀγανακτήσας, ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς χώρας. Ἡρακλῆς δὲ, ἐπιστρατευσάμενος, Ἦλιν ἐπόρθησε. καὶ, μεταπεμψάμενος τὸν Φυλέα ἐκ Δουλιχίου, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. Ὀλιγανδρείας δὲ οὔσης, διὰ τὸ πολλοὺς ἐν τῷ πολέμῳ συμφθαρῆναι, Ἡρακλῆς συγκατέκλινε τὰς τῶν τετελευτηκότων γυναῖκας τῷ στρατῷ. Οὕτως π πολλῶν γεννηθέντων, ἔθηκε Διὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τοῦ ἀγῶνος ἥψατο. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

698 ΤΕΣ. Αἱ δύο ξυνωρίδες. Ὅπερ καὶ τέτρωρον λέγεται. Ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Ὀδυσσείᾳ·
Ἠδ᾽ ὥς τ᾽ ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι.

700 ΘΕΥ. Δραμεῖσθαι.

701 ΚΑΣ. Κατέσχεν. ΕΛΑ. Τὸν ἡνίοχον. ΑΚΑ. Ὑπὲρ τῶν ἵππων.

702 ΕΠ. Ὡς καὶ βλάσφημά τινα εἰρηκότος αὐτοῦ ἐς τὸν Νηλέα.

704 ΑΤ. Ὅπως μηδεὶς ἀπέλθοι, στερηθεὶς τῆς ὁμοίας καὶ ἴσης τιμῆς. Ἴσης γὰρ, τῆς τὸ δίκαιον καὶ ἴσον ἐχούσης. ΟΙ. Αὐτοῦ. Γενικὴ Ἑβραϊκή.

705 ΔΙ. Περὶ πάντα εἴπομεν σπουδαίως.

" Ἕρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
" Ἦλθον ὁμῶς, αὐτοί τε πολεῖς, καὶ μώνυχες ἵπποι,
" Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
" Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
" Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
" Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
" Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
" Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
" Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
" Ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν,
" Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
" Εἴα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
" Οὐ γάρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
" Ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
" Καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
" Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος, εἰς ἅλα βάλλων,
" Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
" Ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
" Ἔνθεν πασσυδίῃ, σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
" Ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
" Ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενέϊ ἱερὰ καλὰ,

708 ΜΟ. Κτέατος καὶ Εὔρυτος παῖδες μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης τῆς Μόλου· ἐπίκλησιν δὲ Ἄκτορος. Οὗτοι παρηλλαγμένην φύσιν τῶν λοιπῶν ἔχον ἀνθρώπων. διφυεῖς γὰρ ἦσαν, ἔχοντες ἑκάτερος δύο κεφαλὰς, τέσσαρας δὲ χεῖρας, πόδας τοὺς ἴσους, ἓν δὲ σῶμα. Διὰ τοῦτο τοὺς πολεμικοὺς καὶ γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Ἡρακλῆς δὲ πολεμῶν, καὶ μὴ δυνάμενος κατὰ τὸ ἐμφανὲς αὐτῶν περιγενέσθαι, συμμαχοῦντος Αὐγέου, λοχήσας ἀνεῖλεν αὐτοὺς, καὶ οὕτως ἐπόρθησεν τὴν Ἦλιν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

710 ΘΡΥ. Πόλις ἐστὶ μεταξὺ Ἤλιδος καὶ Πύλου. Ταύτην ἐν τῷ καταλόγῳ Θρύον εἶπε. ΑΙ. Πόλις ὑψηλὴ, ἄκρα.

713 ΜΕ. Διεληλύθεισαν, παρεγένοντο.

715 ΕΝ. Ἐν νυκτί.

720 ΩΣ. Εἰς νεῖκος ἦγεν. Ὡς, ἀντὶ τοῦ, εἰς.

722 ΑΡ. Ἀρήνη, πόλις τοῦ Πύλου.

725 ΑΛ. Ἀλφειὸς, ποταμὸς μεταξὺ Ἤλιδος καὶ Πύλου.

“ Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
“ Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
“ Δόρπον ἔπειτ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
“ Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος 730
“ Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
“ Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
“ Ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
“ Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
“ Συμφερόμεσθα μάχῃ, Διΐ τ' εὐχόμενοι, καὶ Ἀθήνῃ. 735
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
“ Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
“ Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
“ Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
“ Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. 740
“ Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί·
“ Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
“ Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
“ Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
“ Ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 745
“ Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος·

---

734 ΕΥ. Ὁπότε. ΥΠ. Ὑπὲρ γῆν ἦν.

735 ΣΥΜ. Συνήχθημεν, συνεβάλομεν εἰς μάχην.

738 ΜΟΥ. Ὄνομα κύριον.

739 ΕΙ. Ἐγεγαμήκει.

740 ΗΔ. Ἠπίστατο. Μήδεια ἐγένετο Αἰήτου μὲν θυγάτηρ. Ἰάσονος δὲ γυνή. Αὕτη, μετὰ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐν Κορίνθῳ τεκνοφονίαν, φυγὰς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, καὶ ἐγαμήθη Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος. Κἀκεῖ Θησέα τὸν ἐξ Αἴθρας γενόμενον τῷ Αἰγεῖ, ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς γνωρισμὸν ἐκ Τροιζῆνος ἀφικόμενον, πείθει τὸν Αἰγέα φαρμάκῳ ἀνελεῖν, ἐπίβουλον αὐτοῦ τῆς βασιλείας εἰποῦσα παραγενέσθαι. Πεισθεὶς δὲ Αἰγεὺς φάρμακον ἔδωκε. Μέλλοντος δὲ αὐτὸ καταπίνειν ἐκείνου, ἐπιγνοὺς τό, τε ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα, (ταῦτα γὰρ ἐν Τροιζῆνι γνωρίσματα κατέλειπε,) τὸ μὲν φάρμακον ἀφείλετο, τὴν δὲ Μήδειαν τῆς Ἀττικῆς ἐξέβαλεν. Οἰκήσασα καὶ αὐτὴ τὴν πλησίον Ἤλιδος Ἐφύραν, πολυφάρμακον ἐποίησεν αὐτὴν ὀνομασθῆναι. Ἡ ἱστορία παρὰ Κράτητι. ΤΡΕ. Γεννᾷ, φύει.

" Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους· δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
" φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
" Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
" Εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων 750
" Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
" Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε.
" Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,
" Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
" Ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους, 755
" Πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου, ἔνθα Κολώνη
" Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
" Ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
" Ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
" Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διῒ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν. 760
" Ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
" Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
" Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
" Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
" Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε· 765
" Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

748 ΟΔ. Τοῖς ὀδοῦσι τὴν γῆν ἔδακνον θνήσκοντες.

749 ΑΚ. Ἄκτορος καὶ Μολιόνης παῖδες, Κτέατος καὶ Εὔρυτος. Κατά τινας δὲ, Μολιόνης καὶ Ποσειδῶνος. Ἴσως δὲ μᾶλλον Μολίονας αὐτοὺς εἶπε πολεμικοὺς, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν μάχην μολύνσεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐκαλεῖτο Μολιόνη. ἀπὸ μητρὸς γὰρ Ὅμηρος οὐδένα σημαίνει.

750 ΕΙ. Εἰ μὴ ἔσωσεν αὐτοὺς ὁ ταῖς ἀληθείαις αὐτῶν πατὴρ Ποσειδῶν.

753 ΑΣΠ. Ἤτοι ἐπιμήκους καὶ μακροῦ. ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος. Ἢ ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο.

754 ΛΕ. Συλλέγοντες, συνάγοντες.

755 ΒΟΥ. Βουπράσιον καὶ Ἀλείσιον πόλεις τῆς Ἤλιδος. ἡ δὲ Ὠλενία πέτρα τῆς αὐτῆς χώρας μεγίστη.

757 ΑΠΕ. Ἀπέστρεπεν.

761 ΩΣ. Τοιοῦτος ἦν ἐγώ.

762 ΑΠΟ. Ὄνησιν ἕξει, ἐν ἀπολαύσει γενήσεται.

763 ΜΕ. Ὕστερον ἀπολλυμένων ὄχλων μεταμελήσεσθαι.

“ Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
“ Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
“ Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
“ Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον, 770
“ Ἠδὲ σὲ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
“ Πίονα μηρί' ἔκηε βοὸς Διῒ τερπικεραύνῳ,
“ Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
“ Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
“ Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα 775
“ Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
“ Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
“ Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐστίν.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ ταρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
“ Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι. 780
“ Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον· τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
“ Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
“ Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
“ Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός·
“ Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς, 785
“ Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
“ Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
“ Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
“ Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

773 ΧΟΡ. Ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς. Χόρτοι δὲ οἱ τρόχαλοι τοῦ περιφράγματος. ΑΛ. Ἔκπωμα, ποτήριον. Οὐ λισσὸν, οὐ λεῖον· τραχὺ δὲ τοῖς ἐμπαίσμασιν, ἤγουν, ζωοτύποις διαγλύμμασιν ἐμπεπαισμένον.

774 ΑΙ. Καιομένοις.

775 ΕΠ. Περὶ αὐτὸν ἠκολουθεῖτε καὶ ἐνηργεῖτε.

779 ΤΑΡ. Ἐκορέσθημεν.

780 ΥΜ. Ὑμᾶς.

785 ΓΕΝ. Τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι κρείσσων. Ἢ, νεώτερος. Ἴωνες γὰρ ὑπέρτερον, τὸ νεώτερον.

787 ΥΠ. Ὑποδεῖξαι, συμβουλεῦσαι.

“ Ταῦτ᾽ εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται. 790
“ Τίς δ᾽ οἶδ᾽ εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
“ Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
“ Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
“ Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
“ Ἀλλὰ σέ περ προέτω· ἅμα δ᾽ ἄλλος λαὸς ἑπέσθω 795
“ Μυρμιδόνων, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
“ Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
“ Αἴκε σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
“ Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
“ Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο· 800
“ Ῥεῖα δέ κ᾽ ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
“ Ὤσαισθε προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ᾽ Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο 805
Ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ᾽ ἀγορή τε θέμις τε
Ἤην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
Ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
Διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς 810
Ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ᾽ ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.

792 ΠΑ. Συμβουλία, παραίνεσις. ΕΤ. Προσυπακουστέον, ἀγαθοῦ φίλου.

794 ΕΠΕ. Εἴπῃ.

795 ΠΡΟ. Προπεμψάτω.

798 ΙΣ. Ὁμοιοῦντες.

801 ΑΚ. Ἀκοπίαστοι.

806 ΑΓΟ. Ὅπου αὐτοῖς τά τε ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ δικαστήρια ἐγίγνετο.

807 ΤΗ. Ὅπου καὶ τῶν πλουστόλων ἑκάστων πατρῴων θεῶν βωμοὶ κατεσκευασμένοι ἦσαν.

810 ΣΚΑ. Χωλεύων. ΝΟ. Ὑγρός. Ἢ, πολύς. Ἢ, ἐκ τοῦ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος.

812 ΚΕ. Μετὰ ἤχου ἐφέρετο. ὅ ἐστι, ποιῶς ἀναφερόμενος ἠχεῖ.

Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες· 815
« Ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
« Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
« Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
« Ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί;
« Ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες; 820
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
« Ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
« Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
« Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε, 825
« Χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
« Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
« Μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
« Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
« Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι, 830
« Ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
« Ἰητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
« Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι, ἕλκος ἔχοντα,
« Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
« Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα. 835
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·

817 ΑΣ. Κορέσειν. ΑΡ. Τῷ λευκῷ λίπει.
819 ΣΚΗ. Ἐπίσχωσι, κωλύσωσιν.
820 ΦΘΙ. Ἀναιρεθήσονται, φθαρήσονται.
822 ΑΛ. Ἀλέξημα, βοήθημα.
826 ΟΡ. Διεγείρεται, αὔξεται.
829 ΛΙ. Εὐκράτῳ, χλιαρῷ.

831 ΔΙ. Τὸ ὑπερθετικὸν κεῖται ἀντὶ ἀπολύτου, τοῦ θετικοῦ. ὅ ἐστιν, ὁ μόνος ἐν Κενταύροις δίκαιος. Ὅμοιον δὲ τούτῳ τὸ, Μελάντερος ἠΰτε πίσσα.
832 ΙΗ. Ἀντὶ τοῦ, ἰατρῶν μὲν γάρ.
834 ΧΡΗ. Χρῄζοντα.

« Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
« Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
« Ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
« Ἀλλ' οὐδ' ὥσπερ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο. 840
Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
Ἔνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν, 845
Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

837 ΕΟΙ. Πῶς τοῦτο γένοιτ' ἄν.

840 ΜΕ. Ἀμελήσω.

842 ΥΠΕ. Ὑπέβαλλεν, ὑπέστρωσεν. ΒΟ. Δέρματα βοῶν, βύρσας.

843 ΕΚ. Ἐκτείνας, ἁπλώσας.

844 ΠΕ. Περισσῶς καὶ πάνυ πικρόν.

845 ΕΠΙ. Ἐπέβαλεν, ἐπέπασεν. Πρὸς δὲ τοὺς ζητοῦντας, πόθεν εἶχε τὴν ῥίζαν ὁ Πάτροκλος, ἔστι λέγειν, ὅτι, Ἦτοι, κατὰ τὸ σιωπώμενον, μετεπέμπετο αὐτήν. ἡ γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐν βοτάναις ἦν· Ἦτοι, εἰκὸς αὐτὸν ὡς ἰατρὸν ἐπιφέρεσθαι πρὸς τὰς ἐπικαίρους χρείας. Ἢ ὅτι ἐκ τοῦ πεδίου ἀνείλετο αὐτήν. Ἐζήτηται δὲ καὶ τὸ, ὁποία ἦν ὅλως ἡ ῥίζα, ἧς αὐτὸν κατέπασε. Καὶ λέγουσιν, αὐτὴν εἶναι τὴν καλουμένην ἀριστολοχίαν, ἣν καὶ ἴσχαιμον καλοῦσι.

846 ΔΙΑ. Τρίψας, λύσας. ΟΔΥ. Ὀδυνῶν παυστικήν.

847 ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἔπαυσεν. ΕΤΕ. Ἐξηραίνετο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΠΟΒΑΝΤΕΣ οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καί τοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ· καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ. Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Τειχομαχία.

Μῦ δὲ, μάχη πρὸς τεῖχος· ὁ δ' ἔκθορε φαίδιμος Ἕκτωρ.

Μῦ, Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὕπερθεν

---

1 ΜΕ. Πάτροκλος, ὁ Μενοιτίου, τρεφόμενος ἐν Ὀποῦντι τῆς Λοκρίδος, περιέπεσεν ἀκουσίῳ πταίσματι. Παῖδα γὰρ ἡλικιώτην Ἀμφιδάμαντος οὐκ ἀσήμου Κλησώνυμον, ἢ ὥσπέρ τινες, Αἰάνην, περὶ ἀστραγάλων ὀργισθεὶς, ἀπέκτεινεν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ φυγὼν, εἰς Φθίαν ἀφίκετο, κἀκεῖ, κατὰ συγγένειαν Πηλέως, Ἀχιλλεῖ συνῆν. Φιλίαν δ' ὑπερβάλλουσαν πρὸς ἀλλήλους φυλάξαντες, ὁμοῦ ἐπὶ Ἴλιον ἐστράτευσαν. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ.

3 ΟΜΙ. Ἀθρόοι, οἷον κατὰ πλῆθος καὶ συστροφήν. καθ' ὁμίλους.

4 ΤΑ. Ἔπλασε τεῖχος ὁ Ποιητὴς εἰς τιμὴν τοῦ Ἀχιλλέως. κἄπειτα ἀπολλύμενον αὐτὸ εἰσάγει, ἵνα μὴ ἐλέγχηται αὐτοῦ τὸ ψεῦδος ὡς μὴ γενομένου ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων, καὶ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ εἶπε. ΣΧΗ. Ἀνθέξειν, κωλύσειν.

Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς ϗ ληΐδα πολλὴν
Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ᾽ ἀέκητι τέτυκτο
Ἀθανάτων· τῷ ϗ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην, ϗ μήνι᾽ Ἀχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
Τόφρα δὲ ϗ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ᾽ Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ᾽ ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ᾽ ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἔβησαν·
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
Ὅσσοι ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ᾽, Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥόδιός τε,
Γρήνικός τε, ϗ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια ϗ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, ϗ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ᾽ ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἐννῆμαρ δ᾽ ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ᾽ ἄρα Ζεὺς

---

5 ΝΕ. Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν νεῶν, ἢ ὑπὲρ ἀσφαλείας. ΑΜ. Πέριξ δὲ τοῦ τείχους ὤρυξαν τάφρον.

7 ΛΗΙ. Λείαν, λάφυρα.

8 ΡΥ. Φυλάσσοι. ΤΕ. Κατεσκεύαστο.

9 ΤΩ. Ἀντὶ τοῦ, διὸ οὐδαμῶς. ΕΜ. Ἑδραῖον, βέβαιον.

10 ΟΦ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Προαναφωνεῖ ταῦτα, καὶ λεληθότως λέγει τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου.

12 ΤΟΦ. Τηνικαῦτα.

17 ΜΗ. Ἐβουλεύοντο.

18 ΑΜΑ. Ἀφανίσαι. ΜΕ. Ποταμούς.

22 ΒΟ. Τὰ τῶν βοῶν, τῶν μαχῶν, ἀγρεύματα. ἤγουν, τὰς ἐκ βυρσῶν βοὸς ἀγρίου κατεσκευασμένας ἀσπίδας.

23 ΗΜΙ. Ἡμίθεοι, οἱ ἕνα θεὸν ἔχοντες γονέα, ϗ ἕνα ἄνθρωπον.

24 ΟΜΟ. Ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

25 ΕΝ. Ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. Ἔνιοι δὲ, ἐννῆμαρ, ἵν᾽ ᾖ, μιᾷ ἡμέρᾳ. ὥστε μειοῦσθαι τὴν τῶν θεῶν δύναμιν, μὴ δυνηθέντων καταστρέψαι λόγῳ, θᾶττον δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, γεγονός. Οἱ δέ φασιν τέσσαρας διὰ

Συνεχὲς, ὄφρά κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χείρεσσι τρίαιναν,
Ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν ϗ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον· 30
Αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
Κὰρ ῥόον, ᾗπερ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων ϗ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει 35
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ. 40
Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
Κάπριος, ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων·
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Ἀντίοι ἵστανται, ϗ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ 45

τοῦτο ποταμοὺς εἰσάγει, ϗ θεοὺς παρίστησιν, οὐχ ἵνα μόνον ἀφανίσῃ τὸ τεῖχος, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον, διὰ τὸ μηδὲ ἴχνος φανῆναι. ΥΕ. Ἔβρεχε.

26 ΑΛΙ. Τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα. ΘΕΙ. Ποιήσῃ.

28 ΘΕ. Θεμέλια. Ἰὰς ἡ διάλεκτος.

39 ΦΙ. Κορμῶν. Ἀντὶ τοῦ, φυτρῶν. καὶ ἀντιστοιχείωσιν. ΛΑ. Λίθων.

30 ΑΓΑ. Ἄγαν ῥοώδη. ὅ ἐστι, σφοδρὰ ῥεύματα ἔχοντα.

31 ΗΙ. Αἰγιαλόν. Οὕτω δὲ καλεῖται ὁ παραθαλάσσιος καὶ ὁ δεύσιμος τόπος, παρὰ τὸ ἰέναι.

33 ΚΑΡ. Κατὰ τὸν ῥοῦν. ΙΕΝ. Ἀφίεσαν.

35 ΔΕ. Ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

36 ΚΑΝ. Ἤχει. ΔΟΥ. Ἤτοι, τὰ δόρατα ἤχει τὰ ἐπὶ τοὺς πύργους ἀκοντιζόμενα. ἢ, τὰ συνῳκοδομημένα τοῖς πύργοις ξύλα ἤχει τοῖς δόρασι βαλλόμενα.

37 ΔΙ. Τῇ Διὸς γνώμῃ τὰς ψυχὰς κεκακωμένοι. Μάστιγι δὲ, τῷ κεραυνῷ.

38. ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένοι. ΙΣΧ. Κατείχοντο.

42 ΒΛΕ. Ἐπιρρωννύμενος.

43 ΠΥΡ. Πύργου δίκην, ἐν τάξει πύργου. ΑΡ. Παρασκευάσαντες, ἑτοιμάσαντες.

44 ΘΑ. Συνεχεῖς, πυκνάς.

Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
Ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
Ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν εἱλίσσεθ', ἑταίρους
Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι 50
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι
Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων
Ἐσβαίη· πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς· 60
« Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
« Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
« Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
« Ὀξέες ἑστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
« Ἔνθ' οὔπως ἐστὶν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι 65
« Ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω.

46 ΑΓΗ. Ἡ ἄγαν προθυμία, ἀνδρεία.

47 ΤΑΡ. Πυκνὰ, πυκνῶς.

48 ΟΠ. Ὅπου δ' ἂν ἐνορμήτῃ. ΤΗ. Κατὰ τοῦτο εἴκουσιν, ὅ ἐστιν, ὑποχωροῦσιν.

49 ΕΙ. Ἐστρέφετο.

51 ΧΡΕ. Ἰδιάζουσαν φωνὴν ἀπετέλουν.

52 ΔΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς δέος ἦγε καὶ φόβον.

53 ΥΠ. Ὑπερπηδῆσαι.

54 ΡΗΙ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΚΡΗ. Αἱ ὄχθαι. ΕΠΗ. Ὑψηλοὶ, μεγάλοι.

56 ΗΡΗ. Ἐπεπύκνωτο, ἥρμοστο.

57 ΑΛΕ. Φυλακὴν, ἔκκλισιν, ἀποφυγήν.

59 ΜΕ. Προεθυμοῦντο, συνήργουν. ΕΙ. Εἰ τελέουσιν. Ὅ ἐστιν, εἰ παρέλθοιεν.

60 ΕΙ. Προσεφθέγξατο.

62 ΑΦ. Ἀπρονοήτως, ἀπείρως.

66 ΣΤΕΙ. Στένωμα. ΤΡΩ. Ἡττηθήσεσθαι. Τρῶμα γὰρ, ἡ ἧττα.

" Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
" Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
" Ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
" Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς· 70
" Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
" Ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
" Οὐκέτ' ἔπειτ' ὀΐω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
" Ἄψορρον ποτὶ ἄστυ, ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες· 75
" Ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ·
" Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
" Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
" Οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων· 80
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
Οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Οἱ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν

67 ΑΛΑ. Κενοῖ, πορθεῖ.
70 ΝΩ. Ἀνωνύμους.
71 ΠΑ. Πάλιν δίωξις. Οὕτω γὰρ καλεῖται ἡ τῶν διωκόντων φυγή.
72 ΕΝΙ. Ἐμπέσωμεν.
74 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντα. ΕΛ. Ὑποστραφέντων.
76 ΕΡΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐρυκέτωσαν.
77 ΠΡΥ. Πεζοὶ ὁπλῖται.
80 ΑΔΕ. Ἤρεσκεν. ΑΠΗ. Ἄλυπος.
82 ΗΓΕ. Ἀπαιωροῦντο, ἐκρέμαντο.
86 ΑΡ. Παρασκευάσαντες, τάξαντες.
87 ΠΕΝ. Εἰς πέντε τάξεις.

Ἄλλοι

Ἄλλον, Κεβριόναο χερείονα, κάλλιπεν Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος, καὶ Ἀγήνωρ.
Τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδὴς,
Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως, 95
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων·
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων, μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι, 105
Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδὲ τ' ἔφαντο
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
Ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα·
Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,

93 ΠΑ. Ὁ Ἀλέξανδρος. Κατὰ γαστρὸς ἔχουσα ἡ Ἑκάβη, ὄναρ ἐθεάσατο, ὅτι ἔτεκε δαλὸν, ἀφ' οὗ κατεφλέχθη πᾶσα ἡ πόλις. Τὸ οὖν τεχθὲν, οὐ γνώμῃ τῶν μάντεων ἐξετέθη, ἀλλὰ γνώμῃ θεῶν· ὃ ὑπὸ τοῦ εὑρόντος ἐτράφη βουκόλου. Ἄρκτον γὰρ αὐτῷ γάλα ἐπιχεῦσαν θεασάμενος, ἀνέθρεψεν. Ἐκλήθη οὖν Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασι, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν. Ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησε, πολέμου ἐπελθόντος.

102 ΠΡΟΣ. Προσέλαβε δέ.

103 ΕΙΣ. Ἔδοξαν, κατεφάνησαν. ΔΙ. Ὥστε διακεκρίσθαι καὶ φανερὸν εἶναι πᾶσιν· ἐξαιρέτως, περιοσότερον.

104 ΕΠΡ. Διέπρεπεν.

105 ΑΡΑ. Ἠσφαλίσαντο, ἥρμοσαν. ΤΥ. Ταῖς εἰργασμέναις βύρσαις. Λέγει δὲ ταῖς ἀσπίσιν. Οὐδέποτε δὲ βοῦν ἁπλῶς λέγει τὴν ἀσπίδα, ἀλλὰ μετά τινος ἐξ οὗ γνωρίζεται· βοῶν ἀζαλέων.

106 ΛΕ. Παρωρμημένοι, ἔνθερμοι.

107 ΣΧΗ. Σχεθῆναι, κωλυθῆναι, τουτέστι, τλῆναι, ἀποκωλύσειν.

112 ΠΕ. Προσήγγισε, προσῆλθεν.

Νήπιος· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
Ἂψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι·
Τῇ ῥ᾽ ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ᾽ ἐπικεκλιμένας σανίδας, καὶ μακρὸν ὀχῆα·
Ἀλλ᾽ ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν᾽ ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ᾽ ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ᾽ Ἀχαιοὺς
Σχήσεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύ᾽ ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων·
Τὸν μὲν, Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ·
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵτ᾽ ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,

113 ΑΛΥ. Διαφυγών.

116 ΔΥ. Χαλεπή.

117 ΔΕΥ. Δευκαλίωνος παιδός. Γίγνονται δὲ ἐκ Πύῤῥας καὶ Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, παῖδες. Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς ἔνιοι γεγενῆσθαι λέγουσι. Δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ, Πρωτογένεια.

118 ΕΙ. Ὥρμησε. Σημαίνει δὲ τρία· Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ, ὥρμησεν·

Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερά.

Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ, ἐφάνη· Εἴσατο δ᾽ ὥστε ῥινόν. Εἴσατο, ἔγνω· Εἴσομαι, εἴ κέ μ᾽ Ὀδυσσεύς.

121 ΟΧΗ. Τὸν συνεκτικὸν τῆς θύρας μοχλόν.

124 ΙΘ. Ἐπ᾽ εὐθείας. ΕΠ. Παρεγίνοντο.

125 ΚΕ. Κεκραγότες.

128 ΛΑ. Λαπίθαι, ἥρωες Ἀχαιοὶ, ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης τὸ γένος ἔχοντες.

132 ΥΨΙ. Μακραί.

Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
Ὣς ἄρα τὼ, χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι, 135
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὔδμητον, βόας αὔας
Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε. 140
Οἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ὄρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται· 150
Ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς
Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
Λαοῖσι καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων, 155

134 ΔΙ. Ἐπιμήκεσιν. ΑΡΑ. Ἡρμοσμέναι, βέβαιαι.

136 ΕΦΕ. Ἔφευγον.

137 ΒΟ. Βύρσας ξηράς. τοῦτ' ἔστιν, ἀσπίδας.

138 ΕΚΙ. Ἐπήεσαν.

141 ΕΙ. Ἕως ὧδε, πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους.

142 ΕΝ. Ἔσω τειχῶν.

145 ΕΚ. Ἐξελθόντες δὲ αὐτοί.

147 ΔΕ. Ἐκδέχονται. ΚΟ. Παρὰ τὸ τὰ κῶλα ἐπισύρειν. Ἢ τὸν κολοιὸν, ἤγουν τὸν συριγμόν. ΙΟΝ. Ἐπερχόμενον.

148 ΔΟΧ. Πλάγιοι, εἰς πλάγιον ὁρμῶντες. ΑΓ. Κατακλῶσιν, κατατάσσουσι.

149 ΠΡΥ. Ἐκ ῥιζῶν, ἐσχάτην. ΥΠ. Ὑπὸ δὲ τῶν ὀδόντων. ΚΟΜ. Ψόφος.

153 ΛΑ. Τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαῤῥοῦντες. ΚΑ. Ἔμπροσθεν.

Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
Ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔῤῥεον, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
Ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν, 160
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·
“ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
“ Πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
“ Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
“ Οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἠδὲ μέλισσαι,
“ Οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
“ Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
“ Ἄνδρας θηρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων· 170
“ Ὣς οἵγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δύ' ἐόντε,
“ Χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι.
Ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα, ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν. 175
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὣς, πάντ' ἀγορεῦσαι.

---

156 ΕΡΑ. Εἰς τὴν γῆν.

157 ΖΑ. Μεγάλως πνέων, βίαιος.

160 ΚΟ. Αἱ περικεφαλαῖαι δὲ αὐτῶν ξηρὸν καὶ σκληρὸν ἦχον ἀπετέλουν. περιήχουν. ΑΥ. Ξηρόν.

161 ΜΥ. Τραχέσι λίθοις.

163 ΑΛΑ. Δεινοπαθήσας.

164 ΦΙ. Ψεύστης.

166 ΣΧΗ. Ἐπισχεῖν.

167 ΜΕ. Ποικίλοι τὰ μέσα τοῦ σώματος· Εἰσὶ γὰρ ἐπιγεγραμμένοι καὶ ξανθοί. ἀφ' ὃ εὐκίνητοι. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι, πόδας αἰόλον ἵππον. Ἄμεινον δὲ ἀκούειν, τοὺς εὐκινήτους.

168 ΟΙ. Νεοῦ φωλεούς. Καὶ κοῖλον δόμον, τὴν σφηκίαν φησί. ΟΔΩ. Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁδόν. ΠΑΙ. Τῇ πολλὰς ἐκτομὰ ἐχούσῃ, τῇ τραχείᾳ.

170 ΘΗ. Τοὺς ἐρεθίζοντας.

172 ΧΑΣ. Χωρισθῆναι.

Πάν

Πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,
Λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμῷ
Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάῤῥοθοι ἦσαν. 180
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
Ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης,
Δουρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
Υἱὸς δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
Αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ, 190
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
Οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ·
Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200

177 ΘΕ. Θεῖον, τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον.
179 ΑΚΑ. Ἐλελύπηντο.
183 ΧΑΛ. Χαλκᾶς παραγναθίδας ἐχούσης.
184 ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσε.
189 ΤΥ. Ἐπιτυχών.
192 ΑΥ. Ἐκ τοῦ πλησίον, ἐκ χειρός.
194 ΕΠ. Ἐπ' ἀλλήλους.

Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ᾽ ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης.
Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος, παρὰ δειρὴν,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ᾽ ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε,
Ἀλγήσας ὀδύνῃσι· μέσῳ δ᾽ ἐνὶ κάββαλ᾽ ὁμίλῳ·
Αὐτὸς δὲ κλάγξας, πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ᾽ ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
“ Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν,
“ Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
“ Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ,
“ Οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
“ Νῦν δ᾽ αὖτ᾽ ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
“ Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
“ Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
“ Τρωσὶν ὅδ᾽ ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
“ Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

201 ΥΨΙ. Εἰς ὕψος πετόμενος. Τῷ δὲ τόνῳ ἀναγνωστέον, ὡς, νεφεληγερέτης. Ὑψιπέτης δὲ, ἀπὸ ὕψους πεπτωκώς. ΕΕΡ. Ἀφορίζων, ὥστε φαίνεσθαι μέσον αὐτῶν. ΑΡ. Ὑποχωρῆσαι συμφέρον προσημαίνων. Ἀριστερὰ γὰρ σημεῖα τὰ ἀπαίσια. δεξιὰ δὲ τὰ συμφέροντα. Ζητεῖται δὲ, πῶς ὁ Ζεὺς, ἐπικρατεστέρους θέλων ποιῆσαι τοὺς Τρῶας, σημεῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἀποπέμπει. Φησὶ γάρ·

Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσι.

Καὶ ῥητέον, ὅτι νίκην μὲν ἐβούλετο τοῖς Τρωσὶν, ἐξελεῖν δὲ τὸ δέος τῶν Ἑλλήνων. Οὐ γὰρ κατὰ προαίρεσιν αὐτοὺς ἐμίσει, ἀλλὰ χαριζόμενος Θέτιδι.

202 ΦΟΙ. Φονευτικὸν ἢ πυῤῥόν.

204 ΚΟ. Ἔδακνεν, ἔπληξεν. ΕΧ. Κρατοῦντα.

205 ΙΔ. Συνειλήσας ἑαυτόν, καμφθείς. ΕΘ. Ἀπὸ ἑαυτοῦ.

207 ΚΛΑ. Βοήσας.

208 ΑΙΟ. Τὸν ποικίλον καὶ πολύστικτον. ΟΦ. Πέπονθε δὲ ἐπὶ τέλους ὁ στίχος, ἔχων τὸν ἐκ δύο βραχειῶν πυῤῥίχιον. καὶ καλεῖται μύουρος, καὶ μείουρος.

212 ΕΣ. Τὰ ἀγαθὰ συμβουλεύοντι.

213 ΔΗ. Νῦν, τὸν δημότην. ΠΑ. Ἔξω τοῦ δέοντος δημηγορεῖν. Μᾶλλον δὲ, παρὲκ βουλῆς.

214 ΠΟ. Ἀγορᾷ στρατιωτικῇ. ΑΕΞ. Αὔξειν.

216 ΙΟ. Μὴ ἀπέλθωμεν.

“ φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον, 220
“ Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
“ Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν·
“ Ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
“ Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοὶ,
“ Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
“ Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
“ Χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
“ Ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
“ Εἰδείη τεράων, καί οἱ πειθοίατο λαοί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· 230
“ Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
“ Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον, ἀμείνονα τοῦδε, νοῆσαι.
“ Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
“ Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοὶ,
“ Ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
“ Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
“ Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
“ Πείθεσθαι· τῶν οὔτι μεταπρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
“ Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
“ Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240

224 ΡΗΞ. Διαῤῥήξωμεν.

225 ΣΟΚ. Οὐ κατὰ τὸ δέον. Οὐχὶ σὺν ἐπαίνῳ. δόξης ἄτερ. ΑΥ. Τὰς αὐτὰς ὁδούς.

228 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποκρίναιτο ἐξηγούμενος τὸ σημεῖον. ΘΕΟ. Ὁ ἐκ θείας ἐπινοίας μαντευόμενος, ὁ χρησμῳδός. Νῦν δὲ, οἰωνιστής.

229 ΕΙ. Ἐπιστήμων εἴη παρατηρήσεως σημείων.

231 ΠΟΥ. Ἡρακλέους πορθήσαντος Ἴλιον, Πρίαμος ὁ Λαομέδοντος, παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς, μαντευσόμενος περὶ τῶν ἐνεστώτων. Οἱ δὲ πορευθέντες, χρησμόν τε λαμβάνουσι, καὶ Πάνθουν, ἕνα τῶν Δελφῶν, ἄγουσι, ὅπως κατὰ τὸ συνεχὲς μαντεύηται Πριάμῳ. Γήμας δὲ οὗτος θυγατέρα Κλυτίου Προνόμην, Πολυδάμαντα γεννᾷ, τήν τε μαντικὴν ἀναδιδάσκει. Λέγεται δὲ, μιᾷ νυκτὶ τοῦτόν τε καὶ τὸν Ἕκτορα γεννηθῆναι.

233 ΣΠΟ. Ἀπὸ κρίσεως.

234 ΕΞ. Ἐξώλεσαν δή.

237 ΤΑ. Ἐπιμήκεις πτέρυγας ἔχουσι.

239 ΔΕΞ. Δεξιὰ, τὰ ἀνατολικὰ καλεῖ· ἀριστερὰ δὲ, τὰ δυτικά.

240 ΖΟ. Πρὸς δυσμάς.

“ Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
“ Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
“ Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
“ Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
“ Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες 245
“ Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
“ Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
“ Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
“ Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
“ Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις. 250
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
Ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε· 255
Τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν, ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
Ἀλλ' οἵγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,

247 ΜΕ. Μένων τοὺς πολεμίους ἐν τῇ μάχῃ, πολεμικός.

249 ΠΑΡ. Παραλογισάμενος, πείσας.

250 ΤΥ. Δαμείς, πληγείς.

255 ΘΕΛ. Ἠπάτα, ἔβλαπτε.

258 ΚΡΟΣ. Τὰς ὑποκρόσσους κλίμακας. ΠΥΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τοὺς πύργους εἷλκον, περιετίθεσαν. ΕΡ. Κατέβαλλον, κατέστρεφον. ΕΠ. Τὰς προμαχῶνας τῶν τειχῶν.

259 ΣΤΗ. Τοὺς λίθους. Παρὰ τὸ ἵστασθαι. Λέγει δὲ τοὺς θεμελιαίους. ὅθεν καὶ προβλῆτας αὐτούς φησι, παρὰ τὸ προβεβλῆσθαι. ΕΜΟ. Διὰ μοχλῶν ἐκίνουν.

260 ΕΧ. Ἐρείσματα.

261 ΕΡ. Ἐξέβαλλον.

Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων, 265
Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
Ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
" Ὅς τε χερειότερος· ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι 270
" Ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
" Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε, μή τις ὀπίσσω
" Τετράφθω ποτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούων·
" Ἀλλὰ πρόσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
" Αἴκεν Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς, 275
" Νεῖκος, ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ, δίεσθαι.
Ὣς τώγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
Τῶν δ' ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα· 280
Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶονας ἄκρους,
Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,

---

265 ΚΕ. Παρεκελεύοντο.
266 ΦΟΙ. Ἐμμανῶς ἐπήρχοντο.
267 ΣΤΕ. Ἐπιτεταμένοις, σκληροῖς.
269 ΜΕ. Μέσος κατὰ δύναμιν.
273 ΤΕ. Τραπέσθω. ΟΜΟ. Τοῦ ἐγκελευομένου, τοῦ ἀπειλοῦντος.
274 ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπροσθεν ἔρχεσθε καὶ ὁρμᾶτε.
276 ΔΙ. Διῶξαι.
277 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τῶν λοιπῶν βοῶντες ἢ προμαχόμενοι. Βοὴ γὰρ ἡ μάχη, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.
279 ΩΡΕ. Ὥρμησε, προεθυμήθη.
280 ΠΙ. Φανεροποιῶν, ἐμφανιζόμενος. ΚΗ. Τὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ βέλη. ἃ ἐπιπέμπει κατὰ χόλον. Βέλος δὲ νῦν εἴρηκε τὸν χειμῶνα.
282 ΠΡΩ. Προβολὰς ὀρῶν, ἐξοχάς.
283 ΛΩ. Ἀνθοῦντα. ΠΙ. Νῦν, γεώργια.

Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
Εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαὶ,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ 290
Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἕλιξιν.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
Ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς,
Χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κυκλόν·
Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων
Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς ἐπιδευὴς
Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ, 300
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
Εἴπερ γάρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας,
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι·

285 ΠΡΟ. Προσερχόμενον, προσρηγνύμενον. ΕΡΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐρύκει, κατέχει.

286 ΕΙ. Κεκάλυπται. ΕΠΙ. Ἐπιβαρήσῃ, πολὺς καὶ μέγας ἐπέλθῃ. ΟΜ. Ἡ χιὼν, νῦν.

287 ΠΩ. Ἐπέτοντο, ἐφέροντο. ΔΙ. Πυκναὶ λίθοι. Θηλυκῶς δέ φησιν.

293 ΕΛΙ. Μέλασιν. Ἢ εἰλοῦσι τοὺς πόδας ἐν πορείᾳ.

295 ΕΞΗ. Ἐξ ἐλασμάτων κατασκευασθεῖσαν, ἐξάπτυχον.

296 ΗΛΑ. Κατεσκεύασεν. ΕΝ. Ἐπεὶ τῶν πτυχῶν, αἱ μὲν ἐκ χαλκοῦ ὑπῆρχον, αἱ δὲ ἐκ βύρσης, διὰ τοῦτο ἔρραψεν αὐτὰς ἔσωθεν ταῖς ῥάβδοις, τοῖς κανόσι, τοῖς ἱμᾶσιν, οἷς εἴχοντο αἱ ἀσπίδες. ΒΟ. Βύρσας.

297 ΚΥΚ. Ὥστε ἐκ τῆς ῥαφῆς κύκλον ἀποτελεῖσθαι.

300 ΚΕ. Ἀναγκάζει.

301 ΠΕΙ. Πεῖραν ληψόμενον. ΠΥ. Ἀσφαλῆ. Λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν.

302 ΑΥ. Παρ' αὐτοῖς. ΒΩ. Βοσκήτορας, βουκόλους.

303 ΔΟΥ. Δόρασιν. Ἀπὸ ὀνομαστικῆς τὸ δόρυ, ἡ γενικὴ δόρυος καὶ δουρός· ἀπὸ δὲ τοῦ δόρατος, τὸ δόρασι, πληθυντικῶς.

304 ΑΠ. Ἀντὶ ἐπιβολῆς. Ἄπειρος. ΜΕ. Προεθυμεῖτο. ΔΙ. Διωχθῆναι.

Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς 305
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
Ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἱππολόχοιο·
" Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310
" Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
" Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὥς, εἰσορόωσι,
" Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
" Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
" Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας 315
" Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
" Ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
" Οὐ μὰν ἀκλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέουσιν
" Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
" Οἶνον δ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἶς 320
" Ἐσθλὴ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
" Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
" Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
" Ἔσσεσθ', οὔτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
" Οὔτέ κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
" Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
" Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι,
" Ἴομεν· ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

311 ΕΔ. Προεδρία, τιμή.

314 ΦΥ. Ἀμπελοφύτου γῆς.

316 ΚΑΥ. Ἐμπύρου, θερμῆς. Διὰ τὸ θερμὸν τῶν ἀγωνιζομένων.

317 ΠΥ. Ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων, πολεμικῶν.

320 ΕΞ. Ἐξαίρετον. κατὰ συγκοπήν.

325 ΣΤΕΛ. Παρασκευάζοιμι, πέμποιμι.

328 ΗΕ. Ἤ τινι. ΕΥ. Δόξαν, τιμήν. γρ. κῦδος ΟΡ. Ἵνα περιποιήσωμεν, παράσχωμεν.

Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησε·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε, καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,
Καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπῴχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
Ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
« Ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
« Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
« Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
« Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρος περ
« Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
« Εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
« Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
« Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

---

333 ΠΑ. Περιεβλέψατο.
334 ΑΡ. Βλάβην. Ὀξυτόνως. ΑΜ. Ἀμύνῃ, ἀποστρέψῃ.
335 ΑΚΟ. Ἀπλήστους.
337 ΟΥ. Οὐδέπω ἦν αὐτῷ δυνατόν. ΒΩ. Βοήσαντι ἀκουσθῆναι.
339 ΙΠ. Ἐχουσῶν κόμας ἐξ ἱππείων τριχῶν.
340 ΕΠΩ. Ἐπῳγμένοι, ἐπικεκλιμένοι ἦσαν.
342 ΘΟ. Ὄνομα κύριον.
346 ΕΒ. Ἐπεβάρησαν.
347 ΖΑ. Ἄγαν βίαιοι, καὶ μεγάλοι. ΤΕ. Διατελοῦσιν.

Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
" Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
" Ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
" Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
" Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
" Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
" Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρος περ
" Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
" Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
" Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
" Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
" Ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
" Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
" Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο.
Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,

---

353 ΕΙ. Εὐθέως.
356 ΑΝΤΙ. Ἀπαντήσητε, μετάσχητε.
368 ΑΝ. Ἀπαντήσω, μετάσχω.
371 ΗΕ. Ἀπῄει, ἀπήρχετο. ΟΠ. Ὁμόπατρος.
374 ΕΠΕΙ. Ἐσπουδασμένοις.
375 ΕΡΕ. Σκοτεινῇ.

Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς
Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κε μιν ῥέα
Χείρεσιν * ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας.
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ, ἐπεσσύμενον, βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἡ, ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετόῳτ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης·
Ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ
Πρηνὴς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,

---

380 ΜΑΡ. Λίθῳ τραχεῖ.

381 ΥΠ. Ἀνώτατος.

382. ΗΒ. Ἀκμάζων.

384 ΣΥΝ. Συνέτριψε δὲ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, τὸ σῶμα. συνεκδοχικῶς.

385 ΑΜΥ. Ὁμοῦ. ΑΡ. Κυβιστῇ, ἢ δύτῃ. Καὶ οὗτοι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτοὺς ῥίπτουσι. Παρὰ τοὺς ἄρνας. οὗτοι γοῦν κυβιστῶσιν, ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίττοντες. Τινὲς δὲ τῷ δελφῖνι προσάπτουσιν. οἱ γὰρ ἄρρενες ἐπὶ κεφαλὴν ἵενται, ὅταν γαλήνη γίνεται.

388 ΕΠΕΣ. Ἐφορμῶντα.

389 Η. Καθ' ὃ μέρος ἐθεάσατο αὐτοῦ τὸν βραχίονα γεγυμνωμένον.

390 ΑΛ. Καθήλατο.

391 ΑΘΡ. Θεάσοιτο. ΕΥ. Καυχῷτο.

395 ΕΣ. Ἀκολουθήσας.

397 ΣΑΡ. Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν, ἠράσθη, καὶ κατελθὼν, ἤλλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον, ὅστις, ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον πνέων, τὴν Εὐρώπην, ἀπατήσας, ἐβάστασε. καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην, ἐμίγη. Εἶθ' οὕτως συνῴκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη, τρεῖς παῖδας ἐγέννησε· Μίνωα, Σαρπηδόνα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος καὶ Βακχυλίδης.

* *al.* ἀμφοτέρης.

Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῷ 400
Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι δαμείη.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα· 405
Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν·
" Ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
" Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι, 410
" Μούνῳ ῥηξαμένῳ, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
" Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, 415
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο,
Τεῖχος ῥηξάμενοι, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτέ ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420

398 ΔΙΑ. Διηνεκῶς.

400 ΟΜ. Ὁμοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφιέντες τὰ δόρατα, καὶ ἐπιτυχόντες.

405 ΣΤΥ. Ἀπετίναξεν.

407 ΑΡ. Ἀπενέγκασθαι, κτήσασθαι.

408 ΕΛΙ. Ἐπιστραφείς.

409 ΤΙ. Τὶ δή. ΘΟΥ. Ὀξυκινήτου, ταχείας.

410 ΑΡ. Χαλεπὸν, ἀδύνατον.

412 ΕΦΟ. Ἀκολουθεῖτε.

414 ΜΑΛ. Ἢ τὸ πρότερον. ΕΠΕ. Βαρεῖς ἐπῆλθον τοῖς Ἀχαιοῖς.

415 ΕΚ. Ἰσχυροποίησαν, γενναίως συνετάξαντο.

420 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀπώσασθαι. ΠΕ. Προσεπελάσθησαν, προσῆλθον.

Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
Ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
Ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ἠμὲν ὅτῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
Πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
Ἐῤῥάδατ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθὴς,
Ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

421 ΟΥ. Περὶ ὅρων γῆς. ΔΗ. Φιλονεικοῦσιν.

422 ΕΠΙ. Ἐπικοίνῳ καὶ ὁμόρῳ χωρίῳ.

423 ΙΣ. Περὶ τοῦ ἴσου γῆς χωρίου.

424 ΔΙ. Διεχώριζον, διεῖργον.

425 ΔΗ. Διέκοπτον.

426 ΛΑΙ. Μικρὰ ἀσπιδίσκια. Οἱ δὲ, ὅπλου εἶδος ἐπαιρομένου καὶ κούφου.

431 ΕΡ. Ἐῤῥασμένοι ἦσαν.

432 ΦΟ. Πανταχοῦ ὁ Ποιητὴς τὴν φυγὴν φόβον φησί.

433 ΤΑ. Παρὰ τὸ ταλαὸν καὶ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. ΧΕΡ. Ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα. ὅ ἐστι, μισθοῦ ἄλλοις ἐργαζομένη. ΑΛΗ. Δικαία, καὶ ἀκριβής.

434 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν.

435 ΙΣΑ. Ἐξισοῦσα. ΑΕΙ. Τὸν εὐτελῆ καὶ οἰκτρόν. ΑΡΗ. Κτήσηται, λάβῃ.

536 ΙΣ. Ἰσόῤῥοπος καὶ ὁμοία ἦν ἡ μάχη αὐτοῖς.

437 ΥΠ. Μέγα.

438 ΕΣΗ. Ἐὰν μὲν δασέως, εἰσῆλθεν. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι, ἁλοῦμαι, ἡλάμην. Ἐὰν δὲ ψιλῶς, εἰσέπεσε. καὶ τότε ῥητέον, ἐλαύνω, ἐλάω, ἠλάω, ἠλάμην. Ἤγουν, ἐστάλασε. τότε ῥητέον, στάλλομαι, σταλοῦμαι, ἐσηλάμην.

“ Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
“ Ἀργείων, καὶ νυησὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὣς φάτ' ἐπτρύνων· οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες.
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων 445
Εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 450
Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς,
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
Δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
Εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
Εὖ διαβὰς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη·
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460

---

441 ΕΝΙ. Ἐμβάλλετε.

444 ΚΡΟΣ. Ὑποτρόχων κλιμάκων, πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτηδείων.

446 ΠΡΥ. Κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. ΠΑ. Ἑτεροβαρής.

448 ΟΧ. Ἀποκινήσειαν τοῦ ἐδάφους.

449 ΠΑΛ. Ἀνέπαλλεν, ἐκίνει.

452 ΟΛΙ. Ὡς κοῦφον βάρος. ΕΠ. Βαρεῖ.

453 ΣΑ. Τῶν θυρῶν. ΑΕΙ. Ἐπάρας, βαστάσας.

455 ΔΙ. Διθύρους. ΟΧΗ. Οἱ μοχλοί. Ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας.

456 ΕΙ. Κατεῖχον. ΕΠΗ. Ἐπ' ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι. εἷς ἐφ' ἕνα. ΚΛΗ. Κλεῖς. ΕΠΑ. Ἐφήρμοστο, ἐπέκειτο.

457 ΕΡ. Μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπερεισθείς.

458 ΕΥ. Ἰσχυρῶς στάς. ΑΦ. Ἀντὶ τοῦ, ἄφαυρον καὶ ἀσθενές. Ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, τουτέστι θετικοῦ. Ἄλλοι ἀκούουσιν, ἀφαυρότατον, ὑπερθετικῶς, ἀντὶ τοῦ θετικοῦ.

459 ΘΑΙ. Τοὺς στρόφιγγας, τοὺς στροφέας.

460 ΒΡΙ. Τῷ βάρει.

Ἐχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ· δοιὰ δὲ χερσὶ
Δοῦρ᾽ ἔχεν· οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν, ὅτ᾽ ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ᾽ ὄσσε δεδήει.
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ᾽ ὅμιλον,
Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντι πίθοντο·
Αὐτίκα δ᾽ οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ᾽ αὐτὰς
Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ᾽ ἐφόβηθεν
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη.

461 ΕΣ. Ἐπέσχον ΔΙΕ. Διεσχίσθησαν, διεχωρίσθησαν.

462 ΛΑ. Ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου φορᾶς. ΕΣ. Εἰσεπήδησε.

463 ΝΥΚ. Ἤτοι, τῇ ταχέως ἐπιλαμβανούσῃ τὴν γῆν. Ἤ, ἐπεὶ δοκεῖ ταχέως παρελέναι, ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν, κοιμωμένων ἡμῶν. ΥΠΩ. Τὴν πρόσοψιν. κατὰ τήν. Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

464 ΕΕ. Ὃν ἠμφίεστο.

467 ΕΛ. Ἐπιστραφείς.

469 ΥΠΕ. Ὑπερέβησαν.

470 ΕΣΕ. Εἰσεχύθησαν, εἰσῆλθον. Τροπικῶς, ἀπὸ τῶν ὑδάτων. ΕΦΟ. Εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.

471 ΑΛΙ. Ἀμετάστρεπτος, ἄπαυστος, ἀναπόδραστος. ΕΤΥ. Ἐγένετο.

MVSEVM
BRITANNICVM

ΥΠΟΘΕΣΙ